

Изданіе неофиціалное
СТЕПАНА ГОДЛЕВСКАГО

СБОРНИКЪ ЗАКОНОВЪ

ОТНОСЯЩИХСЯ ДО ГУБЕРНІЙ

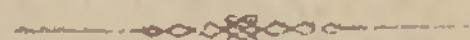
ЦАРСТВА ПОЛЬСКАГО

СЕРІЯ II, ТОМЪ XVII.

1893.

ПЕРВОЕ ПОЛУГОДІЕ.

ПОЛНАГО СОБРАНІЯ ТОМЪ XLVII.

STEFANA GODLEWSKIEGO.

ZBIÓR PRAW

OBOWIĄZUJĄCYCH W GUBERNIACH

KRÓLESTWA POLSKIEGO

SERYA II, TOM XVII.

1893.

PÓŁROCZE PIERWSZE.

CAŁKOWITEGO ZBIORU TOM XLVII.

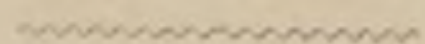

WARSZAWA.
DRUK S. ORGELBRANDA SYNÓW.
1893.

Дозволено Цензурою.

Варшава, 18 Января 1894 года.

СБОРНИКЪ ЗАКОНОВЪ.

ZBIÓR PRAW.

Первое полугодіе.

1893.

Półrocze pierwsze.

Распоряженіе, объявленное Правительствующему Сенату Управляющимъ Министерствомъ Финансовъ.

1. Объ установленіи предѣловъ удѣльнаго вѣса и температуры вспышки подлежащихъ обложенію акцизомъ легкихъ и тяжелыхъ освѣтительныхъ нефтяныхъ маслъ.

Управлявшій Министерствомъ Финансовъ, 30 Декабря 1892 г., представилъ Правительствующему Сенату, для распубликованія, нижеслѣдующія копіи: 1) съ постановленія своего, отъ 30 Декабря 1892 г., за № 1371, объ установленіи предѣловъ удѣльнаго вѣса и температуры вспышки подлежащихъ обложенію акцизомъ легкихъ и тяжелыхъ освѣтительныхъ нефтяныхъ маслъ и 2) съ циркуляра своего, отъ 30 Декабря 1892 г., за № 2342, по изложенному предмету.

Постановленіе Управлявшаго Министерствомъ Финансовъ, отъ 30 Декабря 1892 г., № 1371.

На основаніи ст. 3 правилъ объ акцизѣ съ освѣтительныхъ нефтяныхъ маслъ, я, по соглашенію съ Министромъ Государственныхъ Имуществъ, нахожу нужнымъ, въ измѣненіе второй части § 2, а равно § 3 инструкціи Министерства Финансовъ, утвержденной 8 Іюля 1888 г., установить, съ 1 Января 1893 г., слѣдующую классификацію нефтяныхъ маслъ:

1. Для подлежащихъ обложенію акцизомъ освѣтительныхъ маслъ, какъ въ очищенномъ, такъ и въ неочищенномъ состояніи, установляются слѣдующіе предѣлы удѣльнаго вѣса: низшій 0,730, а высшій—0,890 при 15° Ц. (12° Р.). Всѣ прочіе, получаемые изъ нефти, продукты, удѣльный вѣсъ коихъ ниже 0,730 (нефтяной эфиръ, бензинъ), или выше 0,890 (смазочныя масла, твердые нефтяные жиры), акцизу не подлежатъ.

Rozporządzenie, objawione Rządzącemu Senatowi przez Zarządzającego Ministeryum Finansów.

1. O ustanowieniu granic ciężaru gatunkowego i temperatury zapalania się olejów nafcianych oświetlających, lekkich i ciężkich, podlegających opłacie akcyzy.

Zarządzający Ministeryum Finansów, d. 30 Grudnia 1892 r., przedstawił Rządzącemu Senatowi, w celu opublikowania, następujące kopie: 1) postanowienia swojego z d. 30 Grudnia 1892 roku za Nr. 1371, o ustanowieniu granic ciężaru gatunkowego i temperatury zapalania się olejów nafcianych oświetlających, lekkich i ciężkich, podlegających opłacie akcyzy, i 2) cyrkularza swojego z d. 30 Grudnia 1892 r. za Nr. 2342, w tym samym przedmiocie.

Postanowienie Zarządzającego Ministeryum Finansów, z d. 30 Grudnia 1892 r. Nr. 1371.

Na zasadzie artykułu 3 przepisów o akcyzie od olejów nafcianych oświetlających, po porozumieniu się z Ministrem Dóbr Państwa, uznaję za potrzebne, zmieniając część drugą § 2 tudzież § 3 instrukcyi Ministeryum Finansów, zatwierdzonéj d. 8 Lipca 1888 r., ustanowić, od 1 Stycznia 1893 r., następującą klasyfikacyę olejów nafcianych.

I. Dla podlegających akcyzie olejów oświetlających, tak w stanie oczyszczonym, jak i nieoczyszczonym, ustanawiają się następujące granice ciężaru gatunkowego: najniższy 0,730, a najwyższy— 0,890 przy 15° C. (12° R.). Wszystkie inne, otrzymywane z nafty produkty, których ciężar gatunkowy jest niższy od 0,730 (eter nafciany, benzyna), albo wyższy od 0,890 (smary, tłuszcze nafciane stałe), akcyzy nie płacą.

II. Освѣтительныя нефтяныя масла подраздѣляются на легкія и тяжелыя. Легкими маслами, подлежащими оплатѣ акцизомъ въ высшемъ размѣрѣ (т. е. по 60 коп. съ пуда), признаются всѣ продукты перегонки нефти, отдѣляющіе пары, вспыхивающіе при температурѣ ниже 98° Ц. (78,5° Р.). Къ тяжелымъ же освѣтительнымъ масламъ, оплачиваемымъ акцизомъ въ низшемъ размѣрѣ (по 50 к. съ пуда), относятся продукты перегонки нефти, температура вспышки паровъ коихъ не ниже 98° Ц. (78,5° Р.).

Подписалъ: Управляющій Министерствомъ Финансовъ *Витте.*

Циркуляръ управляющимъ акцизными сборами.

Въ дополненіе къ распоряженію моему, отъ 30 Декабря 1892 года, за № 1371, объ установленіи предѣловъ удѣльнаго вѣса и температуры вспышки подлежащихъ обложенію акцизомъ легкихъ и тяжелыхъ освѣтительныхъ нефтяныхъ маслъ, предлагаю Гг. управляющимъ акцизными сборами, въ отношеніи примѣненія указанной въ семъ распоряженіи классификаціи названныхъ маслъ, принять къ исполненію и руководству нижеслѣдующее:

Означенная новая классификація освѣтительныхъ нефтяныхъ маслъ примѣняется ко всѣмъ симъ масламъ, которыя будутъ выпущены изъ Бакинскаго и Батумскаго раіоновъ, а равно съ нефтяныхъ заводовъ внѣ сихъ раіоновъ, начиная съ 1 Января 1893 года. Въ отношеніи же нефтяныхъ маслъ, поступившихъ въ склады подъ охраной акцизнаго надзора по прежней классификаціи, при выпускѣ сихъ маслъ въ продажу взимается акцизъ въ размѣрѣ 60 или 50 копѣекъ съ пуда, сообразно раздѣленію маслъ по прежней классификаціи; на томъ же основаніи принимается прежняя или новая классификація въ отношеніи нефтяныхъ маслъ, вывозимыхъ за границу, сообразно тому—по какой изъ сихъ классификацій былъ начисленъ на нихъ акцизъ.

Подписалъ: Управляющій Министерствомъ Финансовъ *Витте.*

(С. У. и Р. П. 1893 г. Января 5-го № 2 § 6).

II. Oleje nafciane oświetlające dzielą się na lekkie i ciężkie. Za oleje lekkie, podlegające opłacie akcyzy podług wyższéj normy (t. j. po 60 kop. od puda), uważają się wszystkie produkty dystylacyi nafty, zapalające się przy temperaturze niższéj od 98° C. (78,5° R.). Zaś do olejów oświetlających ciężkich, płacących akcyzę podług niższéj normy (po 50 kop. od puda), należą produkty dystylacyi nafty, których para ma temperaturę nie niższą od 98° C. (78,5° R.).

Podpisał: Zarządzający Ministeryum Finansów *Witte*.

Cyrkularz do Zarządzających przychodami akcyznemi.

W uzupełnieniu mojego rozporządzenia z d. 30 Grudnia 1892 roku za Nr. 1371 o ustanowieniu granic ciężaru gatunkowego i temperatury zapalania się olejów nafcianych oświetlających, lekkich i ciężkich, podlegających opłacie akcyzy, polecam Pp. Zarządzającym przychodami akcyznemi, pod względem stosowania wskazanéj w tém rozporządzeniu klasyfikacyi pomienionych olejów, kierować się przepisem następującym:

Wzmiankowana nowa klasyfikacya olejów nafcianych oświetlających stosuje się do wszystkich tych olejów, które będą wypuszczone z okręgów Bakińskiego i Batumskiego, tudzież z zakładów nafcianych, istniejących poza obrębem tych okręgów, poczynając od 1 Stycznia 1893 r. Co się zaś tyczy olejów nafcianych, które wpłynęły do składów jako będące pod opieką zarządu akcyznego podług dawnéj klasyfikacyi, przy sprzedawaniu tych olejów pobiera się akcyza po 60 lub 50 kop. od puda, odpowiednio do podziału olejów według dawnéj klasyfikacyi; na téj saméj zasadzie stosuje się dawna lub nowa klasyfikacya co do olejów nafcianych, wywożonych za granice, odpowiednio do tego—podług jakiéj klasyfikacyi była obliczona od nich akcyza.

Podpisał: Zarządzający Ministeryum Finansów *Witte*.

(Data publikacyi: 5-go Stycznia).

Высочайше утвержденное мнѣніе Государственнаго Совѣта.

2. Объ установленіи скидки на покрытіе естественной утраты, происходящей при храненіи казенныхъ продовольственныхъ припасовъ.

16-го Ноября 1892 г.

Государственный Совѣтъ, въ Соединенныхъ Департаментахъ Законовъ и Государственной Экономіи и въ Общемъ Собраніи, разсмотрѣвъ представленіе Министра Внутреннихъ Дѣлъ, *мнѣніемъ положилъ*:

I. Въ измѣненіе и дополненіе подлежащихъ статей уставовъ счетныхъ (свод. зак. т. VIII ч. II), постановить:

„Для покрытія естественной утраты, происходящей при храненіи хлѣбныхъ запасовъ вслѣдствіе раструски, усышки, мышеѣда и т. п. причинъ, смотрителямъ и вахтерамъ казенныхъ магазиновъ и складовъ гражданскаго вѣдомства полагается со всего количества принятыхъ ими продуктовъ особая скидка въ размѣрѣ, непревышающемъ: *одного* гарнца на куль муки и четверть крупъ или ржи и *полутора* гарнца на четверть овса или ячменя по разсчету на годъ, а при передѣлкѣ кулей—на каждую передѣлку. Ближайшее опредѣленіе размѣра скидки въ указанныхъ выше предѣлахъ, порядка ея учета, а равно порядка записи ея въ расходъ, предоставляется подлежащимъ Министрамъ, по соглашенію съ Министромъ Финансовъ и Государственнымъ Контролеромъ. При разрѣшеніи скидки, мѣстныя начальства обязаны каждый разъ удостовѣриться въ томъ, что утрата хлѣба, въ дозволенной пропорціи, дѣйствительно не могла быть отвращена при всѣхъ предосторожностяхъ".

II. Примѣчаніе къ статьѣ 304 устава о обезпеченіи народнаго продовольствія, по продолженію 1891 г.,—отмѣнить.

Подлинное мнѣніе подписано въ журналахъ Предсѣдателями и Членами.

(С. У. и Р. П. 1893 г. Января 8-го N. 3 § 10).

Najwyżéj zatwierdzone Zdanie Rady Państwa.

2. O ustanowieniu potrącenia na pokrycie naturalnéj utraty przy zachowywaniu skarbowych produktów żywności.

16-go Listopada 1892 r.

Rada Państwa, w Połączonych Departamentach Praw i Ekonomii Państwowéj i na Ogólném Zebraniu, rozpoznawszy przedstawienie Ministra Spraw Wewnętrznych, *uchwaliła zdanie:*

I. Zmieniając i uzupełniając odnośne artykuły ustaw obrachunkowych (sw. zak. t. VIII cz. II), postanowić:

Dla sprawdzenia naturalnéj utraty, pochodzącéj przy zachowywaniu zapasów zbożowych wskutek roztrząsienia, ususzki, zjedzenia przez myszy i t. p. przyczyn, dozorcom i stróżom magazynów i składów skarbowych cywilnych przyznaje się od całéj ilości przyjętych przez nich produktów, specyalne potrącenie w wysokości: *garnca* na worek mąki i ćwierć krup lub żyta i *półtora garnca* na ćwierć owsa lub jęczmienia licząc na rok, a przy przeróbce worków—na każdą przeróbkę. Bliższe określenie rozmiaru potrącenia we wskazanych wyżéj granicach, sposobu obliczania onego oraz sposobu zapisywania tegoż do rozchodu porucza się odnośnym Ministrom, po porozumieniu się z Ministrem Finansów i Kontrolerem Państwa. Przy zezwoleniu na potrącenie, miejscowe zwierzchności obowiązane są za każdym razem przekonać się, czy utracie zboża w dozwolonéj proporcyi nie można było rzeczywiście zapobiedz przy wszelkich ostrożnościach".

II. Uwagę do art. 304 Ustawy o zabezpieczeniu żywności ludu, podług dal. c. z r. 1891—uchylić.

Oryginał Zdania podpisali na protokułach Prezesi i Członkowie.

(Data publikacyi: 8 Stycznia).

Высочайше утвержденное положеніе Военнаго Совѣта.

3. О требованіи отъ лицъ, поступающихъ на службу по военному вѣдомству, подписки о непринадлежности къ тайнымъ обществамъ.

Военный Совѣтъ, по представленію главнаго штаба о требованіи отъ лицъ, поступающихъ на службу по военному вѣдомству, подписки о непринадлежности къ тайнымъ обществамъ, мнѣніемъ положилъ:

1) Разъяснить, что на основаніи Высочайшаго указа 1 Августа 1892 г. при всякомъ добровольномъ поступленіи на службу по военному вѣдомству, а именно: охотниками, офицерскими и классными чинами: первоначально или изъ отставки, а также при производствѣ въ первый офицерскій или классный чинъ нижнихъ чиновъ, поступившихъ по жеребью или вольноопредѣляющимися, должны быть требуемы подписки о непринадлежности къ тайнымъ обществамъ по той формѣ, какая была установлена прилож. къ 27 ст. (п. *в*) ч. II кн. I св. воен. пост. 1859 г. по VI прод.

2) Поручить кодификаціонному отдѣлу при Военномъ Совѣтѣ при изданіи дополненія къ VI кн. св. воен. пост. 1869 года включить въ оное въ подобающихъ мѣстахъ вышеизложенное разъясненіе.

Первый пунктъ сего положенія Высочайше утвержденъ 16 Октября 1892 г.

(С. У. и Р. П. 1893 г. Января 9-го № 4 § 19).

Najwyżéj zatwierdzona Uchwała Rady Wojennéj.

3. O żądaniu od osób, wstępujących do służby w wydziale wojskowym, deklaracyi piśmiennéj, stwierdzającéj, że nie należą do stowarzyszeń tajnych.

Rada Wojenna, naskutek przedstawienia sztabu głównego w przedmiocie żądania od osób, wstępujących do służby w wydziale wojskowym, deklaracyi piśmiennéj, stwierdzającéj, że nie należą do stowarzyszeń tajnych, uchwaliła:

1) Wyjaśnić, że na zasadzie Najwyższego Ukazu z d. 1 Sierpnia 1892 r. przy każdém dobrowolném wstąpieniu do służby w wydziale wojskowym, a mianowicie: w charakterze ochotników, oficerów lub urzędników klasowych: pierwiastkowo albo ponownie, tudzież przy awansowaniu na pierwszy urząd oficerski albo klasowy urzędników, którzy wstąpili z losowania lub jako ochotnicy, powinny być żądane deklaracye piśmienne, stwierdzające, że nie należą do stowarzyszeń tajnych, podług wzoru, jaki był ustanowiony w dodatku do art. 27 (ust. *c*) cz. II ks. I post. woj. z r. 1859 podług dod. VI.

2) Poruczyć oddziałowi kodyfikacyjnemu przy Radzie Wojennéj przy wydaniu dodatku do ks. VI sw. post. woj. z r. 1869 wprowadzić do niego we właściwych miejscach wyżéj wzmiankowane wyjaśnienie.

Pierwszy ustęp niniejszéj uchwały Najwyżéj został zatwierdzony 16 Października 1892 r.

(Data publikacyi: 9 Stycznia).

Распоряженіе, объявленное Правительствующему Сенату Военнымъ Министромъ.

4. Объ изданіи инструкцій: объ учетѣ ратниковъ государственнаго ополченія перваго разряда и о порядкѣ сбора ратниковъ государственнаго ополченія при призывѣ онаго для сформированія ополченныхъ частей и для усиленія постоянныхъ войскъ.

Согласно примѣч. къ ст. 4 и ст. 34 положенія о преобразованіи государственнаго ополченія, Высочайше утвержденнаго 15 Апрѣля 1891 г., правила объ учетѣ лицъ, числящихся въ первомъ разрядѣ ополченія, устанавливаются по соглашенію съ Министромъ Внутреннихъ Дѣлъ; по такому же соглашенію, а также и съ Управляющимъ Морскимъ Министерствомъ, опредѣляются инструкціями порядокъ составленія и веденія ополченскихъ списковъ и порядокъ сбора ополченцевъ при призывѣ ополченія.

На семъ основаніи, взамѣнъ объявленныхъ въ 1877 году въ указѣ Правительствующаго Сената за № 7180 (циркуляръ главнаго штаба того же года № 95) правилъ № 1 и инструкцій №№ 2 и 3, относящихся до организаціи государственнаго ополченія и до порядка призыва ратниковъ на службу, и временныхъ правилъ для учета четырехъ младшихъ возрастовъ ратниковъ ополченія 1 разряда, приложенныхъ при приказѣ по военному вѣдомству 1888 г. № 199, объявляются для свѣдѣнія и руководства вновь составленныя: а) инструкція объ учетѣ ратниковъ государственнаго ополченія перваго разряда и б) инструкція о порядкѣ сбора ратниковъ перваго разряда государственнаго ополченія при призывѣ онаго.

По соглашенію съ Министромъ Внутреннихъ Дѣлъ, переходъ ко вновь устанавливаемому учету и призыву ратниковъ падлежитъ произвести въ слѣдующемъ порядкѣ:

1) Составленіе и веденіе общихъ ополченскихъ списковъ, а равно учетъ ратниковъ перваго разряда, принадлежащихъ къ четыремъ младшимъ возрастамъ (зачисленныхъ въ этотъ разрядъ при послѣднихъ четырехъ призывахъ), на точномъ основаніи объявлемой инструкціи объ учетѣ (гл. I и II), долженъ начаться въ уѣздныхъ, окружныхъ и городскихъ по воинской повинности при-

Rozporządzenie, objawione Rządzącemu Senatowi przez Ministra Wojny.

4. O wydaniu instrukcyj: o kontroli wojaków obrony krajowéj pierwszéj kategoryi i o sposobie zbierania wojaków obrony krajowéj przy powołaniu téjże w celu sformowania oddziałów obrony krajowéj i dla powiększenia wojsk stałych.

Zgodnie z uw. do art. 4 i art. 34 Uchwały o reformie obrony krajowéj, Najwyżéj zatwierdzonéj d. 15 Kwietnia 1891 r., przepisy co do kontroli osób, zaliczonych do pierwszéj kategoryi obrony krajowéj, ustanawiają się, po porozumieniu się z Ministrem Spraw Wewnętrznych; na mocy porozumienia się z tymże Ministrem tudzież z Zarządzającym Ministeryum Marynarki określa się w instrukcyach sposób układania i prowadzenia list poborczych, tudzież sposób zbierania wojaków przy powołaniu obrony krajowéj.

Na téj zasadzie, zamiast ogłoszonych w roku 1877 w Ukazie Rządzącego Senatu za Nr. 7180 (cyrkularz sztabu głównego tegoż roku Nr. 95), przepisów Nr. 1 i instrukcyj NNr. 2 i 3, odnoszących się do organizacyi obrony krajowéj i sposobu powoływania wojaków do służby, oraz przepisów tymczasowych co do kontroli czterech najmłodszych kategoryj wojaków obrony krajowéj 1 kategoryi, załączonych przy poleceniu w wydziale wojskowym z r. 1888 Nr. 199, ogłaszają się do wiadomości i zastosowania nowo sporządzone: a) instrukcya co do kontroli wojaków obrony krajowéj pierwszéj kategoryi, i b) instrukcya co do sposobu zbierania wojaków pierwszéj kategoryi obrony krajowéj przy powołaniu téjże.

Po porozumieniu się z Ministrem Spraw Wewnętrznych, przejście do nowo ustanowionéj kontroli i powołania wojaków należy uskutecznić w sposób następujący:

1) Sporządzanie i prowadzenie ogólnych list obrony krajowéj oraz kontrole wojaków pierwszéj kategoryi, należących do czterech najmłodszych kategoryj (zaliczonych do téj kategoryi przy ostatnich czterech poborach) na zasadzie ogłaszającéj się instrukcyi co do kontroli (I i II), powinny się rozpocząć w urzędach do powinności wojskowéj powiatowych, okręgowych i miejskich, od kolejnego kon-

сутствіяхъ съ контингента ратниковъ очередного, предстоявшаго въ 1892 году, призыва.

2) Зачисленіе въ ратники ополченія перваго разряда нижнихъ чиновъ, увольняемыхъ изъ постоянныхъ войскъ и учетъ имъ, на точномъ основаніи упомянутой инструкціи объ учетѣ (гл. III и IV), долженъ начаться въ управленіяхъ уѣздныхъ воинскихъ начальниковъ съ уволенныхъ изъ запаса 1 Января 1892 г. и не достигшихъ еще 43 лѣтняго возраста.

Для сего относительно ратниковъ перваго разряда, находящихся на учетѣ по прежнимъ правиламъ, должно быть исполнено нижеслѣдующее:

а) именные списки тѣмъ ратникамъ перваго разряда, которые зачислены въ ополченіе при предыдущихъ трехъ призывахъ новобранцевъ 1891, 1890 и 1889 годовъ и которые въ 1893 году должны находиться еще на учетѣ, передать къ 1 Декабря 1892 г. изъ управленій уѣздныхъ воинскихъ начальниковъ, гдѣ списки эти до сего времени велись (прик. по воен. вѣд. 1888 г. № 199), въ подлежащія уѣздныя, окружныя и городскія по воинской повинности присутствія въ томъ видѣ, въ какомъ они содержатся, со всѣми дѣлами о прибыли и убыли ратниковъ; затѣмъ дальнѣйшее веденіе списковъ этимъ ратникамъ и учетъ ихъ до перехода въ пятый возрастъ продолжать въ этихъ учрежденіяхъ, согласно объявляемой нынѣ инструкціи объ учетѣ;

б) списки ратникамъ, зачисленнымъ въ ополченіе изъ постоянныхъ войскъ и не достигшимъ еще 43 лѣтняго возраста, передать изъ уѣздныхъ, окружныхъ и городскихъ по воинской повинности присутствій, гдѣ они до сего велись (ук. Прав. Сената 1877 г. № 7180), въ подлежащія управленія уѣздныхъ воинскихъ начальниковъ; дальнѣйшее веденіе этихъ списковъ, до достиженія этими ратниками 43 лѣтняго возраста, продолжать въ этихъ управленіяхъ, включая ихъ въ установленную объявляемой инструкціей объ учетѣ отчетность.

О семъ Военный Министръ, 8 Сентября 1892 г., донесъ Правительствующему Сенату съ представленіемъ вышеупомянутыхъ инструкцій (*).

(С. У. и Р. П. 1893 г. Января 9-го № 4 § 23).

(*) Инструкціи эти опубликованы въ приложеніи къ N. 4 Собр. узак. и расп. Правит. (*Прим. издат.*).

tyngensu wojaków pochodzących z poboru, który się ma odbyć w r. 1892.

2) Zaliczanie do wojaków obrony krajowéj pierwszéj kategoryi żołnierzy niższych stopni, uwalnianych z wojsk stałych, i kontrola tychże na zasadzie wzmiankowanéj instrukcyi co do kontroli (rozd. III i IV) powinny się rozpocząć w zarządach naczelników wojennych powiatowych od uwolnionych z zapasu 1 Stycznia 1892 r., którzy jeszcze nie mają skończonych lat 43.

W tym celu odnośnie do wojaków pierwszéj kategoryi, kontrolowanych według dawnych przepisów, powinno być wypełnione co następuje:

a) listy imienne tych wojaków pierwszéj kategoryi, którzy zaliczeni zostali do obrony krajowéj przy poprzednich trzech poborach rekrutów 1891, 1890 i 1889 r. i którzy w roku 1893 powinni się znajdować jeszcze w kontrolach, oddać na 1 Grudnia 1892 roku z zarządów naczelników wojennych powiatowych, gdzie listy te dotychczas były prowadzone (polec. w wydz. wojsk z r. 1888 Nr. 199), do właściwych urzędów do powinności wojskowéj, powiatowych, okręgowych i miejskich, w téj formie, w jakiéj się utrzymują, ze wszystkiemi aktami o przybywaniu i ubywaniu wojaków; następnie listy tych wojaków i kontrolę nad niemi aż do przejścia do piątéj kategoryi wieku, prowadzić nadal w tych instytucyach zgodnie z ogłaszającą się obecnie instrukcyą o kontroli;

b) listy wojaków zaliczonych do obrony krajowéj z wojsk stałych, którzy nie skończyli jeszcze 43 lat, oddać z urzędów do powinności wojskowéj powiatowych, okręgowych i miejskich, gdzie dotychczas były prowadzone (uk. Rządz. Sen. z r. 1877 Nr. 7180) do właściwych zarządów naczelników wojennych powiatowych; następnie, do dojścia przez tych wojaków do lat 43, prowadzić nadal te listy w tych zarządach, wprowadzając je do ustanowionego w ogłaszającéj się obecnie instrukcyi sprawozdania.

O tém rozporządzeniu Minister Wojny, d. 8 Września 1892 r., doniósł Rządzącemu Senatowi, z załączeniem wyżéj wzmiankowanych instrukcyj (*).

(Data publikacyi: 9-go Stycznia).

(*) Instrukcye te opublikowane zostały w dodatku do Nr 4 „Sobrania Uzakonienij i Rasporiażenij Prawitielstwa“. (*Przyp. wyd.*).

Высочайше утвержденное мнѣніе Государственнаго Совѣта.

5. Объ измѣненіи дѣйствующихъ узаконеній, касающихся отчисленія суммъ на устройство и содержаніе исправительныхъ пріютовъ для несовершеннолѣтнихъ.

9-го Ноября 1892 г.

Государственный Совѣтъ, въ Соединенныхъ Департаментахъ Законовъ и Государственной Экономіи и въ Общемъ Собраніи, разсмотрѣвъ представленіе Министра Внутреннихъ Дѣлъ о дополненіи и измѣненіи ст. 155 уст. о сод. подъ стражею, изд. 1890 г., *мнѣніемъ положилъ:*

Въ измѣненіе подлежащихъ статей устава о земскихъ повинностяхъ и устава о содержащихся подъ стражею, постановить слѣдующее правило:

Изъ суммъ, поступающихъ согласно статьѣ 27 устава о наказаніяхъ, налагаемыхъ мировыми судьями, и статьѣ 199 устава уголовнаго судопроизводства, на устройство арестныхъ помѣщеній, можетъ быть отчисляемо ежегодно до десяти процентовъ на устройство и содержаніе исправительныхъ пріютовъ для несовершеннолѣтнихъ. Право такого отчисленія принадлежитъ: въ мѣстностяхъ, — гдѣ введены земскія учрежденія, — губернскимъ земскимъ собраніямъ, а въ прочихъ мѣстностяхъ—учрежденіямъ, завѣдывающимъ означенными суммами.

Подлинное мнѣніе подписано въ журналахъ Предсѣдателями и Членами.

(С. У и Р. П. 1893 г. Января 12-го N. 5 § 25).

Najwyżéj zatwierdzone Zdanie Rady Państwa.

5. O zmianie obowiązujących praw, dotyczących potrącania sum na urządzenie i utrzymanie przytułków poprawczych dla małoletnich.

9-go Listopada 1892 r.

Rada Państwa, w Połączonych Departamentach Praw i Ekonomii Państwowéj i na Ogólném Zebraniu, rozpoznawszy przedstawienie Ministra Spraw Wewnętrznych co do uzupełnienia i zmiany art. 155 Ustawy o więzieniu, wyd. z r. 1890, *uchwaliła zdanie*:

Zmieniając odnośne artykuły ustawy o powinnościach ziemskich i ustawy o więzieniu, postanowić przepis następujący:

Z sum, wpływających zgodnie z artykułem 27 Ustawy o karach, wymierzanych przez sędziów pokoju, i artykułu 199 Ustawy postępowania sądowego karnego na urządzenie aresztów, może być potrącane corok dziesięć procent na urządzenie i utrzymanie przytułków poprawczych dla małoletnich. Prawo takiego potrącania należy: w miejscowościach, gdzie są wprowadzone instytucye ziemskie—do zebrań ziemskich gubernialnych, a w pozostałych miejscowościach—do zawiadujących temi sumami.

Oryginał Zdania podpisali na protokułach Prezesi i Członkowie.

(Data publikacyi: 12 Stycznia).

Высочайше утвержденное положеніе Комитета Министровъ.

6. Объ уменьшеніи основнаго капитала Добржелинскаго товарищества сахарныхъ заводовъ.

Вслѣдствіе ходатайства Добржелинскаго товарищества сахарныхъ заводовъ объ уменьшеніи основнаго капитала онаго, ГОСУДАРЬ ИМПЕРАТОРЪ, по положенію Комитета Министровъ, въ 20 день Ноября 1892 г., Высочайше повелѣть соизволилъ:

I. Дозволить сказанному товариществу уменьшить основной капиталъ онаго на двѣсти тысячъ руб. съ тѣмъ, чтобы на каждый пай было выдано изъ наличныхъ средствъ товарищества въ теченіе шести мѣсяцевъ по распубликованіи воспослѣдовавшаго на уменьшеніе основнаго капитала разрѣшенія по 125 руб. съ соотвѣтственною о томъ отмѣткою на самомъ паѣ.

и II. §§ 7 и 48 Высочайше утвержденнаго устава товарищества изложить слѣдующимъ образомъ:

§ 7. Основной капиталъ товарищества назначенъ въ шестьсотъ тысячъ руб., раздѣленныхъ на тысячу шестьсотъ вполнѣ оплаченныхъ паевъ, по триста семьдесятъ пять рублей каждый.

§ 48. Отвѣтственность товарищества ограничивается всѣмъ ему принадлежащимъ движимымъ и недвижимымъ имуществомъ и капиталами, а потому въ случаѣ неудачи предпріятія товарищества, или при возникшихъ на оное искахъ, всякій изъ владѣльцевъ паевъ отвѣчаетъ только вкладомъ своимъ, поступившимъ уже въ собственность товарищества въ размѣрѣ триста семидесяти пяти руб. на каждый пай, и, сверхъ того, ни личной отвѣтственности, ни какому либо дополнительному платежу по дѣламъ товарищества подвергаемъ быть не можетъ.

(С. У. и Р. П. 1893 г. Января 12-го N. 5 § 32).

Najwyżéj zatwierdzona Uchwała Komitetu Ministrów.

6. O zmniejszeniu kapitału zakładowego towarzystwa zakładów cukrowni Dobrzelin.

Wskutek starań spółki zakładów cukrowniczych „Dobrzelin“ o zmniejszenie kapitału téjże, NAJJAŚNIEJSZY PAN, podług uchwały Komitetu Ministrów, w dniu 20 Listopada 1892 r., Najwyżéj rozkazać raczył:

I. Dozwolić pomienionéj spółce zmniejszyć kapitał zakładowy téjże o dwieście tysięcy rubli, z tém zastrzeżeniem, ażeby na każdy udział było wydane z funduszów gotowych spółki, wciągu sześciu miesięcy po opublikowaniu zapadłego na zmniejszenie kapitału zakładowego spółki pozwolenia, po 125 rubli, z odpowiednią o tém wzmianką na samym udziale.

i II. § 7 i 48 Najwyżéj zatwierdzonéj ustawy spółki zredagować tak:

§ 7. Kapitał zakładowy spółki wyznacza się na sześćdziesiąt tysięcy rubli, podzielonych na tysiąc sześćset całkowicie spłaconych udziałów po trzysta siedmdziesiąt pięć rubli każdy.

§ 48. Odpowiedzialność spółki ogranicza się do całego należącego do niéj ruchomego i nieruchomego majątku i kapitałów i dla tego, wrazie nieudania się przedsiębiorstwa spółki, albo wrazie wynikłych z niego powództw, każdy z właścicieli udziałów odpowiada tylko do wysokości swojego wkładu, który już wpłynął na własność spółki w wysokości trzystu siedmdziesięciu pięciu rubli na każdy udział i, prócz tego, ani do osobistéj odpowiedzialności, ani do żadnych dodatkowych wypłat nie może być pociągany.

(Data publikacyi: 12-go Stycznia).

Высочайше утвержденное положеніе Комитета Министровъ.

7. О разрѣшеніи иностранной компаніи, подъ наименованіемъ „Французское металлургическое общество въ Хлевискѣ", продолжать производство операцій въ Россіи.

Вслѣдствіе ходатайства учрежденнаго въ Парижѣ анонимнаго общества, подъ наименованіемъ „Французское металлургическое общество въ Хлевискѣ", о разрѣшеніи ему продолжать производство своихъ операцій въ Россіи, Управляющій Министерствомъ Финансовъ входилъ по сему предмету съ представленіемъ въ Комитетъ Министровъ, по положенію коего ГОСУДАРЬ ИМПЕРАТОРЪ, въ 27 день Ноября 1892 г., Высочайше повелѣть соизволилъ предоставить названному обществу продолжать эксплоатацію пріобрѣтенныхъ отъ графа Феликса Наржимскаго имѣній Хлевиска и Павловъ, находящихся въ Конскомъ уѣздѣ, Радомской губерніи, съ тѣмъ:

1) чтобы общество подчинялось дѣйствующимъ въ Россіи законамъ и постановленіямъ, относящимся къ предмету его дѣятельности, а также всѣмъ существующимъ постановленіямъ о пошлинахъ и сборахъ, взимаемыхъ съ акціонерныхъ компаній, въ томъ числѣ и Высочайше утвержденнымъ, 15 Января 1885 г., правиламъ объ обложеніи торговыхъ и промышленныхъ предпріятій дополнительнымъ процентнымъ сборомъ, равно и тѣмъ, какія впослѣдствіи будутъ изданы;

2) чтобы для обезпеченія удовлетворенія могущихъ быть предъявленными къ обществу въ предѣлахъ Имперіи со стороны казны и частныхъ лицъ претензій оно внесло въ государственный банкъ наличными деньгами или русскими государственными фондами, или правительствомъ гарантированными прцентными бумагами залогъ въ размѣрѣ, имѣющемъ быть опредѣленнымъ по соглашенію Министерствъ Внутреннихъ Дѣлъ и Финансовъ и подлежащемъ, по усмотрѣнію тѣхъ же Министерствъ, увеличенію по мѣрѣ расширенія обществомъ своей дѣятельности въ Имперіи, съ тѣмъ, что если произведенныя изъ сего залога выдачи превысятъ ¼ часть онаго и залогъ этотъ не будетъ пополненъ до истеченія

Najwyżéj zatwierdzona Uchwała Komitetu Ministrów.

7. O dozwoleniu spółce zagranicznéj, pod firmą „Francuzkie towarzystwo metalurgiczne w Chlewiskach" prowadzić nadal operacye w Rosyi.

Wskutek starań założonego w Paryżu towarzystwa bezimiennego pod firmą: „Francuzkie towarzystwo metalurgiczne w Chlewiskach" o pozwolenie mu na prowadzenie nadal operacyj w Rosyi, Zarządzający Ministeryum Finansów wnosił w tym przedmiocie przedstawienie do Komitetu Ministrów, wskutek uchwały którego NAJJAŚNIEJSZY PAN, w dniu 27 Listopada 1892 roku, Najwyżéj rozkazać raczył pozwolić wzmiankowanemu towarzystwu na eksploatowanie nadal nabytych od hrabiego Feliksa Narzymskiego majątków Chlewiska i Pawłów, znajdujących się w powiecie Koneckim, gubernii Radomskiéj, z tém zastrzeżeniem:

1) ażeby towarzystwo stosowało się do obowiązujących w Rosyi praw i postanowień, odnoszących się do przedmiotów jego działalności, oraz do wszystkich postanowień o opłatach i podatkach, pobieranych od spółek akcyjnych, a pomiędzy innemi do Najwyżéj zatwierdzonych d. 15 Stycznia 1885 r. przepisów o opodatkowaniu przedsiębiorstw handlowych i przemysłowych opłatą dodatkową procentową, jak również do tych, jakie późniéj będą wydane;

2) ażeby dla zabezpieczenia zaspokojenia pretensyj, z jakiemi mogą wystąpić do towarzystwa w obrębie Cesarstwa skarb lub osoby prywatne wniosło do Banku Państwa w gotowiznie lub w gwarantowanych przez rząd papierach procentowych, kaucyę w wysokości, którą określą, po wzajemném porozumieniu się Ministerya Spraw Wewnętrznych i Finansów, i która może być powiększoną podług uznania tychże Ministeryów, wmiarę rozszerzenia przez towarzystwo swojéj działalności w Cesarstwie, z tém zastrzeżeniem, że jeżeli dokonane z téj kaucyi wypłaty przewyższą ¼ część téjże i kaucya ta nie będzie uzupełniona przed upływem trzechmiesięcznego terminu od dnia dokonania ostatniéj z téjże kaucyi wypłaty, to towarzystwu

трехмѣсячнаго со дня производства послѣдней изъ него выдачи срока, то обществу можетъ быть воспрещена, согласно п. 10 сихъ условій, дальнѣйшая дѣятельность въ Россіи;

3) чтобы принадлежащее обществу въ предѣлахъ Имперіи движимое и недвижимое имущество и всѣ слѣдующіе въ его пользу платежи обращаемы были на преимущественное удовлетвореніе претензій, возникшихъ изъ операцій его въ Россіи;

4) чтобы по управленію дѣлами общества учреждено было въ Россіи особое отвѣтственное агентство. Агентство это должно быть снабжено со стороны общества достаточными полномочіями: а) на обязательную для общества дѣятельность по всѣмъ вообще дѣламъ общества, въ томъ числѣ оно должно имѣть право и обязанность отвѣчать отъ имени общества по всѣмъ могущимъ возникнуть въ Россіи, судебнымъ по обществу дѣламъ, и б) въ частности на безотлагательное и самостоятельное разрѣшеніе отъ имени общества всѣхъ дѣлъ, по коимъ могутъ быть заявлены требованія къ обществу какъ русскимъ правительствомъ, такъ и частными лицами, какъ посторонними, такъ равно служащими въ обществѣ и въ томъ числѣ рабочими.

О мѣстѣ учрежденія подобнаго агентства общество обязано увѣдомить Министерство Финансовъ и Радомскаго губернатора, а равно публиковать во всеобщее свѣдѣніе въ Правительственномъ Вѣстникѣ, Вѣстникѣ финансовъ, промышленности и торговли, вѣдомостяхъ обѣихъ столицъ и мѣстныхъ губернскихъ, съ соблюденіемъ установленныхъ правилъ;

5) чтобы согласно п. 10 Высочайше утвержденныхъ, 15 Января 1885 г., правилъ объ обложеніи торговыхъ и промышленныхъ предпріятій дополнительнымъ процентнымъ сборомъ, отвѣтственное агентство по управленію дѣлами общества въ Россіи: а) въ теченіе одного мѣсяца, по утвержденіи общимъ собраніемъ акціонеровъ годоваго отчета общества, представляло въ трехъ экземплярахъ какъ въ Министерство Финансовъ, такъ и въ губернское податное присутствіе той губерніи, гдѣ будетъ находиться отвѣтственное агентство, а равно и публиковало во всеобщее свѣдѣніе, въ поименованныхъ въ п. 4 изданіяхъ, какъ полный отчетъ и балансъ по всѣмъ своимъ операціямъ, такъ и частный отчетъ и балансъ по операціямъ въ Россіи, съ показаніемъ въ этомъ частномъ отчетѣ валоваго дохода, расхода и чистой прибыли за отчетный годъ, а также распредѣленія сей послѣдней, съ означеніемъ размѣра ди-

może być zabronione, zgodnie z ust. 10 niniejszych warunków, dalsza działalność w Rosyi;

3) ażeby należący do towarzystwa w obrębie Cesarstwa majątek ruchomy i nieruchomy i wszystkie przypadające na jego rzecz wypłaty, używane były przedewszystkiem na pokrycie pretensyj, wynikłych z jego operacyj w Rosyi;

4) ażeby do zarządu interesami towarzystwa była utworzona w Rosyi oddzielna odpowiedzialna agentura. Agentura ta powinna być zaopatrzona w dostateczne ze strony towarzystwa pełnomocnictwa: a) do obowiązującéj dla towarzystwa działalności we wszystkich wogóle interesach towarzystwa, a pomiędzy innemi powinna mieć prawo i obowiązek stawania w imieniu towarzystwa we wszystkich sprawach sądowych, jakie mogą wyniknąć dla towarzystwa w Rosyi, i c) w szczególności do bezzwłocznego i samodzielnego roztrzygania w imieniu towarzystwa wszystkich spraw, co do których mogą wystąpić z pretensyami do towarzystwa zarówno rząd rosyjski, jak i osoby prywatne, tak postronne, jak również służące w towarzystwie, a w ich liczbie robotnicy.

O miejscu utworzenia takiéj agentury towarzystwo obowiązane jest uwiadomić Ministeryum Finansów i gubernatora Radomskiego, oraz opublikować w „Prawitielstwiennym Wiestniku“, „Wiestniku“ finansów, przemysłu i handlu, „Wiedomostiach“ obudwu stolic i miejscowych gubernialnych, z zachowaniem ustanowionych przepisów;

5) ażeby zgodnie z ust. 10 Najwyżéj zatwierdzonych d. 15-go Stycznia 1885 r., przepisów o opodatkowaniu przedsiębiorstw handlowych i przemysłowych opłatą dodatkową procentową, odpowiedzialna agentura do zarządzania interesami towarzystwa w Rosyi: a) wciągu miesiąca po zatwierdzeniu przez ogólne zebranie akcyonaryuszów rocznego sprawozdania towarzystwa przedstawiała w trzech egzemplarzach tak do Ministeryum Finansów, jak i do urzędu podatkowego gubernialnego téj gubernii, gdzie się będzie znajdowała odpowiedzialna agentura, oraz publikowała w wyszczególnionych w ust. 4 wydawnictwach tak całkowite sprawozdanie i bilans ze wszystkich swoich operacyj, jak również sprawozdanie specyalne i bilans z operacyj w Rosyi, z wymienieniem w tém specyalném sprawozdaniu dochodu ryczałtowego, rozchodu i zysku czystego za rok sprawozdawczy, tudzież rozdziału zysku czystego, z oznaczeniem wysokości dywidendy, jaka ma być wydana na każdą akcyę, i b) komu-

виденда, назначеннаго къ выдачѣ на каждую акцію, и б) сообщало губернскому податному присутствію могущія быть затребованными дополненія и разъясненія къ представленнымъ отчетамъ и балансамъ, съ отвѣтственностью за неисполненіе изъясненныхъ въ семъ пунктѣ требованій на основаніи п. 26 помянутыхъ правилъ;

6) чтобы о времени и мѣстѣ общаго собранія акціонеры извѣщаемы были посредствомъ публикаціи въ поименованныхъ въ п. 4 изданіяхъ, по крайней мѣрѣ, за мѣсяцъ до дня собранія, съ объясненіемъ при этомъ въ самой публикаціи предметовъ, подлежащихъ разсмотрѣнію общаго собранія, съ указаніемъ того банкирскаго учрежденія въ Россіи, въ которое должны быть представлены акціи общества для полученія права участія въ общемъ собраніи;

7) чтобы разборъ споровъ, могущихъ возникнуть съ обществомъ по дѣламъ, относящимся къ операціямъ его въ Россіи, производился на основаніи дѣйствующихъ у насъ законовъ и въ русскихъ судебныхъ учрежденіяхъ;

8) чтобы дѣятельность общества въ Россіи ограничивалась исключительно эксплоатаціею вышепоименованныхъ имѣній Хлевиска и Павловъ въ Конскомъ уѣздѣ, Радомской губерніи, чтобы общество на сліяніе или соединеніе съ другими, подобными обществами или предпріятіями, а равно на измѣненіе или дополненіе устава испрашивало предварительно разрѣшеніе Министерства Финансовъ въ Россіи;

9) чтобы обществу было объявлено о томъ, что даруемое ему разрѣшеніе на эксплоатацію имѣній Хлевиска и Павловъ отнюдь не касается договорныхъ соглашеній между обществомъ и бывшимъ собственникомъ сихъ имѣній, графомъ Наржимскимъ, и что всѣ по сему предмету споры между сторонами подлежатъ судебному разбирательству въ русскихъ судахъ на точномъ основаніи законовъ, и

10) чтобы общество было предварено о томъ, что русское правительство оставляетъ за собою право во всякое время, по усмотрѣнію, взять назадъ выдаваемое обществу разрѣшеніе на производство операцій въ Россіи и потребовать прекращеніе оныхъ безъ всякаго объясненія причинъ.

(С. У. и Р. П. 1893 г. Января 15-го № 7 § 52)

---

nikowała urzędowi podatkowemu gubernialnemu uzupełnienia i wyjaśnienia, jakie mogą być zażądane do złożonych sprawozdań i bilansów, z odpowiedzialnością za niezadośćuczynienie wyłuszczonym w niniejszym ustępie żądaniom na zasadzie ust. 26 wspomnianych przepisów;

6) ażeby o czasie i miejscu ogólnego zebrania akcyonaryusze byli zawiadamiani zapomocą publikacyj w wyszczególnionych w ust. 4 wydawnictwach przynajmniéj na miesiąc przed dniem zebrania, z objaśnieniem przytém w saméj publikacyi przedmiotów, jakie mają być rozpoznawane na ogólném zebraniu i ze wskazaniem w Rosyi instytucyi bankowéj, do któréj powinny być przedstawiane akcye towarzystwa dla pozyskania prawa ubezpieczenia w ogólném zebraniu;

7) ażeby spory, jakie mogą wyniknąć z towarzystwem w sprawach, odnoszących się do operacyj tego towarzystwa w Rosyi, były rozpoznawane na zasadzie obowiązujących u nas praw i w sądach rosyjskich;

8) ażeby działalność towarzystwa w Rosyi ograniczała się wyłącznie na eksploatowaniu wyżéj wzmiankowanych majątków Chlewiska i Pawłów w powiecie Koneckim, gubernii Radomskiéj, ażeby towarzystwo na zlanie się lub połączenie z innemi podobnemi towarzystwami lub przedsiębiorstwami, jak również na zmianę lub uzupełnienie ustawy wyjednywało uprzednio pozwolenie Ministeryum Finansów w Rosyi;

9) ażeby towarzystwu było ogłoszone o tém, że udzielone mu pozwolenie na eksploatacyę majątków Chlewiska i Pawłów bynajmniéj nie dotyczy umów pomiędzy towarzystwem a byłym właścicielem tych majątków, hrabią Narzymskim i że wszystkie w tym przedmiocie spory pomiędzy stronami winny być rozpoznawane w sądach rosyjskich przy ścisłém stosowaniu praw, i

10) ażeby towarzystwo było uprzedzone o tém, że rząd rosyjski zastrzega sobie prawo w każdym czasie, podług swojego uznania, cofnąć wydane towarzystwu pozwolenie na prowadzenie operacyj w Rosyi i zażądać ich wstrzymania, bez żadnego objaśnienia przyczyn.

(Data publikacyi: 15 Stycznia).

Распоряженіе, объявленное Правительствующему Сенату Управляющимъ Министерствомъ Финансовъ.

8. Объ утвержденіи правилъ пріема въ государственную коммисію погашенія долговъ облигацій Россійскаго $3^0/_0$ золотаго займа 1891 года, съ выдачею взамѣнъ ихъ удостовѣреній именной записи.

По силѣ п. 3 Высочайшаго указа 17 Сентября 1891 года, на имя Министра Финансовъ даннаго, о реализаціи 3% золотаго займа 1891 года, Управляющимъ Министерствомъ Финансовъ утверждены 21 Октября 1892 г. правила пріема въ государственную коммисію погашенія долговъ облигацій 3% золотаго займа 1801 г., съ выдачею взамѣнъ ихъ удостовѣреній именной записи.

Вслѣдствіе сего Управляющій Министерствомъ Финансовъ, 23 Ноября 1892 года, представилъ Правительствующему Сенату экземпляръ вышеозначенныхъ правилъ, для распубликованія.

ПРАВИЛА

пріема въ государственную коммисію погашенія долговъ облигацій Россійскаго 3% золотаго займа 1891 года, съ выдачею взамѣнъ ихъ удостовѣреній именной записи.

1. Владѣлецъ одной или нѣсколькихъ облигацій Россійскаго 3% золотаго займа 1891 года, можетъ, если пожелаетъ, представить таковыя облигаціи въ государственную коммисію погашенія долговъ съ просьбою выдать ему, взамѣнъ ихъ, *одно удостовѣреніе именной записи*, съ правомъ получать по сему *удостовѣренію* проценты, причитающіеся по представленнымъ облигаціямъ и получить обратно самыя облигаціи при возвратѣ *удостовѣренія.*

Примѣчаніе. Удостовѣренія могутъ быть выдаваемы лишь на имена лицъ, совмѣщающихъ въ себѣ какъ право собственности на капиталъ, такъ и право пользованія процентами. Никакой оговорки, ограничивающей право отчужденія облигацій, вошедшихъ

Rozporządzenie, objawione Rządzącemu Senatowi przez Zarządzającego Ministeryum Finansów.

8. O zatwierdzeniu przepisów co do przyjmowania do państwowéj komisyi amortyzacyi długów Rosyjskiéj 3% pożyczki złotéj 1891 roku, z wydaniem wzamian świadectw zapisu imiennego.

Na mocy ustępu 3 Najwyższego Ukazu z d. 17 Września 1891 roku, danego na imię Ministra Finansów, o realizacyi 3% pożyczki złotéj 1891 roku, Zarządzający Ministeryum Finansów zatwierdził d. 21 Października 1892 roku przepisy co do przyjmowania do państwowéj komisyi amortyzacyi długów obligacyj 3% pożyczki złotéj 1891 roku, z wydaniem wzamian świadectw zapisu imiennego.

Wskutek tego Zarządzający Ministeryum Finansów, d. 23 Listopada 1892 r., przedstawił Rządzącemu Senatowi egzemplarz wyżéj wzmiankowanych przepisów, w celu opublikowania.

PRZEPISY

co do przyjmowania do państwowéj komisyi amortyzacyi długów obligacyj Rosyjskiéj 3% pożyczki złotéj 1891 roku z wydaniem wzamian świadectw zapasu imiennego.

1. Właściciel jednéj lub kilku obligacyj Rosyjskiéj 3% pożyczki złotéj 1891 roku może, jeżeli zechce, przedstawić takie obligacye do państwowéj komisyi amortyzacyi długów z prośbą o wydanie mu, zamiast nich, *świadectwa zapisu imiennego*, z prawem otrzymywania na mocy tego *świadectwa* procentów, przypadających od złożonych obligacyj i otrzymania napowrót samych obligacyj za zwrotem *świadectwa.*

Uwaga. Świadectwa mogą być wydawane tylko na imiona osób, jednoczących w sobie zarówno prawo własności kapitału, jak i prawo korzystania z procentów. Żadnego zastrzeżenia, ogranicza-

въ составъ *удостовѣренія*, а равно право пользованія процентами по онымъ, не допускается.

2. Прошенія о выдачѣ удостовѣреній именной записи, а равно и приложенныя къ нимъ облигаціи могутъ быть подаваемы непосредственно въ государственную коммисію погашенія долговъ или же доставляемы въ оную чрезъ посредство государственнаго банка или одной изъ нижеслѣдующихъ фирмъ:

Общества французскаго поземельнаго кредита въ Парижѣ.
Гг. Мендельсонъ и К° . . . . „ Берлинѣ.
Гг. Гопе и К° . . . . „ Амстердамѣ.
Гг. К. И. Гамбро и сынъ . . . . „ Лондонѣ.

3. Владѣлецъ представляемыхъ облигацій долженъ означить въ прошеніи: свое имя, отчество, фамилію, званіе и мѣсто жительства, равно число, достоинства и нумера представляемыхъ облигацій, съ показаніемъ числа имѣющихся при каждой облигаціи купоновъ, объяснивъ при этомъ, въ какой кассѣ (т. е. въ государственномъ банкѣ или у одной изъ вышеназванныхъ банкирскихъ фирмъ) онъ желаетъ получать по просимому имъ удостовѣренію проценты. Текстъ удостовѣренія печатается, сообразно мѣсту полученія по оному процентовъ, на русскомъ, французскомъ, англійскомъ или нѣмецкомъ языкѣ.

4. *Удостовѣреніе* государственной коммисіи погашенія долговъ на принятыя ею облигаціи выдается на имя, указанное просителемъ. Въ *удостовѣреніи* семъ означаются: число, нарицательная цѣна и нумера принятыхъ облигацій, а также общая сумма трехмѣсячныхъ процентовъ по всѣмъ вошедшимъ въ составъ *удостовѣренія* облигаціямъ, сроки для платежа сихъ процентовъ и наименованіе кассы, имѣющей производить таковые платежи.

5. Въ неразрывной связи съ *удостовѣреніемъ* находятся тридцать шесть контрольныхъ на 9 лѣтъ купоновъ, не имѣющихъ значенія платежныхъ документовъ, но служащихъ исключительно для контроля по уплатѣ процентовъ; послѣдовательное отрѣзываніе этихъ купоновъ не должно (какъ сказано въ § 6) быть производимо никѣмъ другимъ, кромѣ кассы, которой поручена уплата процентовъ. По истощеніи вышеозначенныхъ 36 купоновъ, *удостовѣреніе* обмѣнивается безплатно на новое *удостовѣреніе* съ контрольными купонами на слѣдующія 9 лѣтъ. На каждомъ купонѣ означается нумеръ *удостовѣренія*, къ которому онъ принадлежитъ.

jącego prawo zbywania obligacyj, wchodzących w skład *świadectwa* lub prawo korzystania z procentów od nich nie dopuszcza się.

2. Prośby o wydanie świadectw zapisu imiennego, jak również złożone przy nich obligacye, mogą być oddawane bezpośrednio do państwowéj komisyi amortyzacyi długów lub téż dostarczane jéj zapośrednictwem Banku Państwa albo jednéj z następujących firm:

Towarzystwa kredytu gruntowego francuzkiego w Paryżu.
Pp. Mendelsohn et Comp. . . . . w Berlinie.
Pp. Hoppe et Comp. . . . . w Amsterdamie.
Pp. K. I. Hambro i syn . . . . w Londynie.

3. Właściciel przedstawionych obligacyj powinien oznaczyć w prośbie: swoje imię, imię ojca, nazwisko, stan i miejsce zamieszkania, jak również liczbę, wartość i numera przedstawionych obligacyj, z wyszczególnieniem liczby znajdujących się przy każdéj obligacyi kuponów, objaśniając przytém, w jakiéj kasie (t. j. w Banku Państwa albo w jednéj z wyżéj wzmiankowanych firm bankierskich) życzy sobie odbierać na mocy żądanego świadectwa procenty. Tekst świadectwa drukuje się, odpowiednio do miejsca otrzymywania procentów, w języku rosyjskim, francuzkim, angielskim lub niemieckim.

4. *Świadectwo* państwowéj komisyi amortyzacyi długów na przyjęte przez nią obligacye wydaje się na imię wskazane przez proszącego. W *świadectwie* tém oznacza się: liczba, cena nominalna i numera przyjętych obligacyj, tudzież ogólna suma trzymiesięcznych procentów od wszystkich obligacyj, które weszły w skład *świadectwa*, termina wypłaty tych procentów oraz kasę, która ma dopełniać tych wypłat.

5. W nierozerwalnym związku ze *świadectwem* znajduje się trzydzieści sześć kuponów kontroli na lat 9, nie mających znaczenia dokumentów płatniczych, lecz służących wyłącznie do kontrolowania wypłaty procentów; kolejne odcinanie tych kuponów nie powinno być dokonywane (jak powiedziano w § 6) przez nikogo innego, jak tylko przez kasę, któréj poruczona jest wypłata procentów. Po zniszczeniu wyżéj wzmiankowanych 36 kuponów, *świadectwo* wymienia się bezpłatnie na nowe *świadectwo* z kuponami kontroli na następne lat 9. Na każdym kuponie oznacza się numer *świadectwa*, do którego kupon należy. Oprócz tego, każdy kupon kontroli ma

Сверхъ того, каждый контрольный купонъ имѣетъ свой частный нумеръ, соотвѣтствующій порядковому нумеру купона отъ представленныхъ облигацій, срокъ оплаты котораго совпадаетъ со срокомъ оплаты купона при *удостовѣреніи.*

6. Для полученія процентовъ по *удостовѣренію*, владѣлецъ его обязанъ представить сіе *удостовѣреніе* въ указанную въ немъ кассу, которая выдаетъ проценты подъ росписку владѣльца *удостовѣренія*, или его повѣреннаго, за истекшій срокъ въ количествѣ, назначенномъ въ текстѣ *удостовѣренія*, налагаетъ на оборотѣ *удостовѣренія* въ особой клѣткѣ, соотвѣтствующей каждому сроку, свой штемпель масляною краскою и вмѣстѣ съ тѣмъ отрѣзываетъ соотвѣтственный контрольный купонъ, который, по снабженію онаго, установленнымъ знакомъ уничтоженія, высылаетъ въ государственную коммисію погашенія долговъ въ качествѣ документа, оправдывающаго сдѣланный расходъ. Отсутствіе штемпеля въ клѣткѣ на оборотѣ *удостовѣренія* не служитъ доказательстномъ неуплаты процентовъ, если соотвѣтствующій контрольный купонъ отдѣленъ.

7. О всѣхъ вышедшихъ въ тиражи погашенія облигаціяхъ вышеназваннаго займа государственною коммисіею погашенія долговъ производятся публикаціи. Посему владѣлецъ *удостовѣренія*, въ составѣ коего окажется одна или нѣсколько облигацій, вышедшихъ въ тиражъ погашенія, обязанъ сіе *удостовѣреніе* представить въ государственную коммисію погашенія долговъ черезъ посредство кассы, производящей уплату по оному процентовъ.

Получивъ удостовѣреніе, коммисія поручаетъ подлежащей кассѣ выдать владѣльцу капитальную сумму тиражныхъ облигацій, а на остальныя облигаціи, въ тиражъ не вышедшія, выдаетъ, если владѣлецъ того пожелаетъ, новое *удостовѣреніе.*

8. Если бы владѣлецъ *удостовѣренія*, не слѣдя за публикаціями о результатахъ тиражей, получилъ проценты по вышедшимъ въ тиражъ погашенія облигаціямъ, помѣщеннымъ въ *удостовѣреніи*, то таковой владѣлецъ не вправѣ заявлять претензію на удержаніе впослѣдствіи изъ капитала тиражныхъ облигацій суммы излишне полученныхъ имъ процентовъ.

9. Въ видахъ устраненія, по возможности, подобныхъ случаевъ, государственная коммисія погашенія долговъ, вслѣдъ за тиражемъ, предупреждаетъ подлежащія кассы о прекращеніи пла-

swój numer specyalny, odpowiadający kolejnemu numerowi kuponu od przedstawionych obligacyj, którego termin płatności przypada razem z terminem płatności kuponu przy *świadectwie*.

6. Dla otrzymania procentów na mocy *świadectwa*, właściciel onego powinien przedstawić to *świadectwo* do wskazanéj w niém kasy, która wypłaca procenty za pokwitowaniem właściciela *świadectwa* lub jego pełnomocnika za ubiegły termin w ilości oznaczonéj w tekscie *świadectwa*, wyciska na odwrotnéj stronie *świadectwa* w specyalnéj kratce odpowiadający każdemu terminowi swój stempel farbą olejną, a równocześnie odcina odpowiedni kupon kontroli, który, po zaopatrzeniu go w ustanowiony znak kasujący, wysyła do państwowéj komisyi amortyzacyi długów w charakterze dokumentu usprawiedliwiającego dokonany rozchód. Brak stempla w kratce na odwrotnéj stronie *świadectwa* nie stanowi dowodu niewypłacenia procentów, jeżeli odpowiedni kupon kontroli został oddzielony.

7. O wszystkich wylosowanych obligacyach wyżéj wzmiankowanéj pożyczki państwowa komisya amortyzacyi długów robi publikacye. Dla tego właściciel *świadectwa*, w którém okaże się jedna lub kilka wylosowanych obligacyj, obowiązany jest *świadectwo* to przedstawić do państwowéj komisyi amortyzacyi długów zapośrednictwem kasy, dopełniającéj na mocy tego świadectwa wypłaty procentów.

Otrzymawszy świadectwo, komisya porucza odnośnéj kasie wydać właścicielowi sumę reprezentującą kapitał wylosowanych obligacyj, a na pozostałe, niewylosowane obligacye, wydaje, jeżeli właściciel tego życzyć sobie będzie, nowe *świadectwo*.

8. Jeżeliby właściciel *świadectwa*, nie śledząc publikacyj o rezultatach losowań, odebrał procenty od wylosowanych obligacyj, zamieszczonych w *świadectwie*, to taki właściciel nie ma prawa występować z żądaniem potrącenia późniéj z kapitału obligacyj wylosowanych sumy zbytecznie pobranych przez niego procentów.

9. W celu usunięcia, o ile możności, podobnych wypadków, państwowa komisya amortyzacyi długów, zaraz po losowaniu, uprzedza odnośne kasy o wstrzymaniu wypłat na mocy takich *świadectw*,

тежей по такимъ *удостовѣреніямъ*, въ составъ коихъ вошли облигаціи, вышедшія въ тиражъ. Тѣмъ не менѣе случаи уплаты процентовъ по *удостовѣреніямъ*, въ составѣ коихъ окажутся облигаціи, вышедшія въ тиражъ погашенія, всецѣло остаются на отвѣтственности владѣльцевъ таковыхъ *удостовѣреній*.

10. Въ случаѣ перехода *удостовѣренія* въ собственность другихъ лицъ за смертію его владѣльца или по судебному приговору, таковое *удостовѣреніе* должно быть представлено чрезъ посредство подлежащей кассы въ государственную коммисію погашенія долговъ при прошеніи, за подписомъ новыхъ владѣльцевъ, о выдачѣ новаго *удостовѣренія* или самыхъ облигацій. Подписи сихъ владѣльцевъ должны быть засвидѣтельствованы нотаріусомъ, а подпись сего послѣдняго для лицъ, находящихся за границею,—мѣстнымъ русскимъ дипломатическимъ агентомъ или консуломъ. Независимо отъ сего къ прошенію долженъ быть приложенъ актъ, удостовѣряющій законность перехода *удостовѣренія* въ собственность лицъ, подписавшихъ прошеніе, каковой актъ долженъ имѣть надлежащее засвидѣтельствованіе. Для лицъ, живущихъ за границею актъ этотъ долженъ быть засвидѣтельствованъ мѣстнымъ русскимъ дипломатическимъ агентомъ или консуломъ съ завѣреніемъ, что таковой согласенъ съ мѣстными законами.

11. Въ случаяхъ утраты, похищенія или уничтоженія *удостовѣреній*, владѣльцы оныхъ или лица, указанныя въ § 10 сихъ правилъ, какъ вступающія въ права владѣльцевъ, могутъ, порядкомъ, въ томъ же § 10 указаннымъ, представлять чрезъ посредство подлежащей кассы въ государственную коммисію погашенія долговъ объявленія объ означенныхъ утратѣ, похищеніи или уничтоженіи. Получивъ объявленіе, государственная коммисія погашенія долговъ немедленно сообщаетъ подлежащей кассѣ о прекращеніи платежа по означенному въ заявленіи *удостовѣренію*, и получивъ отъ той же кассы свѣдѣнія о томъ, за какой срокъ уплачены были ею въ послѣдній разъ проценты по тому удостовѣренію, выдаетъ просителю новое удостовѣреніе, за другимъ номеромъ съ купонами, начиная отъ перваго слѣдующаго за послѣдне оплаченнымъ.

12. Владѣлецъ *удостовѣренія именной записи*, желающій получить обратно помѣщенныя въ немъ облигаціи, подаетъ о томъ прошеніе, съ соблюденіемъ формальностей, указанныхъ въ § 10, въ государственную коммисію погашенія долговъ, съ представленіемъ самого *удостовѣренія*.

w skład których weszły obligacye wylosowane. Niemniéj wypadki wypłaty procentów na mocy *świadectw*, w których okażą się obligacye wylosowane, pozostają całkowicie na odpowiedzialności właścicieli takich *świadectw*.

10. Wrazie przejścia *świadectwa* na własność innych osób, wskutek śmierci właściciela lub na mocy wyroku sądowego, *świadectwo* takie powinno być przedstawione zapośrednictwem odnośnéj kasy do państwowéj komisyi amortyzacyi długów przy prośbie, z podpisem nowych właścicieli, o wydanie nowego *świadectwa* albo samych obligacyj. Podpisy tych właścicieli winny być poświadczone przez notaryusza, a podpis notaryusza, dla osób znajdujących się za granicą,—przez miejscowego agenta dyptomatycznego lub konsula rosyjskiego. Niezależnie od tego, do prośby powinien być dołączony akt, poświadczający, że *świadectwo* prawne przeszło na własność osób, które podpisały prośbę, który to akt powinien być należycie poświadczony. Dla osób, mieszkających za granicą, akt ten powinien być poświadczony przez miejscowego agenta dyplomatycznego lub konsula rosyjskiego, z zaświadczeniem, że jest zgodny z miejscowemi prawami.

11. Wrazie utraty, skradzenia lub zniszczenia *świadectw*, właściciele tychże lub osoby, wskazane w § 10 niniejszych przepisów, jako wchodzący w prawa właścicieli, mogą, w sposób, wskazany w tymże § 10, przedstawiać zapośrednictwem odnośnéj kasy do państwowéj komisyi amortyzacyi długów deklaracye co do téj utraty, skradzenia lub zniszczenia. Otrzymawszy deklaracyę, państwowa komisya amortyzacyi długów poleca bezzwłocznie odnośnéj kasie wstrzymać wypłatę na mocy wzmiankowanego w deklaracyi *świadectwa* i otrzymawszy od téjże kasy wiadomości co do tego, za jaki termin opłaciła ostatni raz procenty na mocy tego świadectwa, wydaje proszącemu nowe świadectwo, pod innym numerem z kuponami, poczynając od pierwszego następującego po ostatnim wypłaconym.

12. Właściciel *świadectwa zapisu imiennego*, pragnący odebrać napowrót zamieszczone w niém obligacye, podaje o to prośbę, z zachowaniem formalności, wskazanych w § 10, do państwowéj komisyi amortyzacyi długów, z załączeniem samego *świadectwa*.

По полученіи прошенія и *удостовѣренія* коммисія выдаетъ владѣльцу или его повѣренному означенныя облигаціи съ талонами и купонами, соотвѣтствующими имѣющимся при представленномъ *удостовѣреніи* контрольнымъ купонамъ.

13. Расходы по пересылкѣ и застрахованію предъявительскихъ облигацій, высылаемыхъ въ С.-Петербургъ для обмѣна на *удостовѣренія именной записи*, принимаются на счетъ государственнаго казначейства; обратная же пересылка облигацій, въ случаѣ изъявленія владѣльцемъ *удостовѣренія* желанія обмѣнить таковое на соотвѣтствующія оному облигаціи, производится на счетъ и страхъ самого владѣльца.

14. Представленныя въ государственную коммисію погашенія долговъ, для обмѣна на *удостовѣренія*, облигаціи пробиваются въ коммисіи знаками уничтоженія; таковые знаки накладываются на талонъ и на каждый имѣющійся при облигаціи купонъ. Въ такомъ видѣ облигаціи съ купонными листами хранятся въ кассѣ коммисіи, какъ оправдательные документы выданныхъ, взамѣнъ ихъ, именныхъ *удостовѣреній*.

15. Въ случаѣ желанія владѣльца *удостовѣренія* получить обратно помѣщенныя въ немъ облигаціи, государственная коммисія погашенія долговъ отсылаетъ хранящіяся въ кассѣ ея со знаками уничтоженія облигаціи съ купонными листами въ экспедицію заготовленія государственныхъ бумагъ для изготовленія, взамѣнъ оныхъ, новыхъ облигацій, за тѣми же нумерами, съ талонами и купонами, по указанію коммисіи, на сроки, за которые платежей по *удостовѣренію* произведено не было. Отосланныя изъ коммисіи въ экспедицію со знаками уничтоженія облигаціи съ купонными листами подвергаются въ экспедиціи окончательному уничтоженію, въ присутствіи представителя коммисіи, общимъ порядкомъ.

16. Облигаціи, входившія въ составъ *удостовѣренія* и вышедшія въ тиражъ погашенія, по оплатѣ ихъ подлежащею кассою по ордеру коммисіи, передаются вмѣстѣ съ удостовѣреніемъ въ архивъ ея на храненіе вмѣстѣ со всѣми другими оплаченными тиражными облигаціями сего займа.

17. Бланки *удостовѣреній именной записи*, по формѣ, утвержденной Министромъ Финансовъ, изготовляются въ экспедиціи заготовленія государственныхъ бумагъ, которая снабжаетъ ими государственную коммисію погашенія долговъ по ея требованіямъ, печатая нумера, по указаніямъ, коммисіи, какъ на самомъ *удосто-*

Po otrzymywaniu prośby i *świadectwa* komisya wydaje właścicielowi lub jego pełnomocnikowi wzmiankowane obligacye z talonami i kuponami, odpowiadającemi znajdującym się przy załączoném *świadectwie* kuponom kontroli.

13. Rozchody na przesyłkę i zabezpieczenie złożonych obligacyj, wysyłanych do S.-Petersburga w celu wymiany na *świadectwa zapisu imiennego* przyjmują się na rachunek Banku Państwa; zaś powrotna przesyłka obligacyj, wrazie wyrażenia przez właściciela *świadectwa* życzenia wymienienia go na odpowiadające mu obligacye, odbywa się na rachunek i ryzyko samego właściciela.

14. Przedstawione komisyi państwowéj amortyzacyi długów, w celu wymiany na *świadectwa*, obligacye przebijają się w komisyi znakami kasującemi; znaki te nakładają się również na talon i na każdy znajdujący się przy obligacyi kupon. W takiéj postaci obligacye z arkuszami kuponowemi zachowują się w kasie komisyi, jako dokumenty usprawiedliwiające wydane zamiast nich *świadectwa* imienne.

15. Jeżeli właściciel *świadectwa* życzy sobie odebrać napowrót zamieszczone w niém obligacye, państwowa komisya amortyzacyi długów odsyła zachowywane w kasie ze znakami kasującemi obligacye z arkuszami kuponowemi do ekspedycyi wyrobu papierów państwowych, w celu wyrobienia, zamiast nich, nowych obligacyj, pod temi samemi numerami, z talonami i kuponami podług wskazówki komisyi, na termina, za które wypłata na mocy *świadectwa* nie była dopełniona. Odesłane z komisyi do ekspedycyi ze znakami kasującemi obligacye z arkuszami kuponowemi, niszczą się ostatecznie w komisyi, w obecności przedstawiciela komisyi, w ogólnie przyjęty sposób.

16. Obligacye, wchodzące w skład świadectwa i wylosowane, po wypłaceniu ich przez właściwą kasę za orderem komisyi, oddają się razem ze świadectwem do archiwum téjże do zachowania razem ze wszystkiemi innemi wylosowanemi obligacyami téj pożyczki.

17. Blankiety *świadectw zapisu imiennego*, podług wzoru, zatwierdzonego przez Ministra Finansów, wyrabiają się w ekspedycyi wyrobu papierów państwowych, która zaopatruje w nie państwową komisyę amortyzacyi długów na jéj żądania, drukując numera podług

вѣреніи, такъ и на принадлежащихъ къ нему контрольныхъ купонахъ.

18. Выдаваемыя коммисіею на означенныхъ бланкахъ *удостовѣренія*, по выполненіи оныхъ всѣми указанными въ настоящихъ правилахъ данными и по снабженіи оныхъ надлежащими подписями, записываются въ особую шнуровую книгу, причемъ въ книгѣ сей обозначается, по каждому *удостовѣренію* особо, нумеръ его въ ариѳметическомъ порядкѣ, имя и званіе лица, коему оно принадлежитъ, число, нарицательная стоимость и нумера вошедшихъ въ составъ *удостовѣреній* облигацій, сроки контрольныхъ купоновъ, выданныхъ при *удостовѣреніи*, сумма, причитающаяся за каждый купонъ и сумма, причитающаяся къ выдачѣ на руки владѣльцу *удостовѣренія*; наконецъ наименованіе кассы, изъ которой должна производиться оплата контрольныхъ купоновъ.

19. Оплаченные указанною въ *удостовѣреніи* кассою контрольные купоны высылаются ею въ государственную коммисію погашенія долговъ ежемѣсячно при реестрѣ съ означеніемъ въономъ нумеровъ купоновъ и стоимости ихъ.

20. Полученные коммисіею изъ подлежащихъ кассъ оплаченные ими контрольные купоны наклеиваются въ особо заведенную для сего книгу, въ коей для каждаго *удостовѣренія*, въ ариѳметическомъ порядкѣ нумеровъ, назначается отдѣльная страница съ обозначеніемъ на ней (кромѣ нумера *удостовѣренія*) имени владѣльца, наименованія подлежащей кассы, стоимости каждаго купона и перваго срока, съ котораго начинается теченіе процентовъ по *удостовѣренію*.

(С. У. и Р. П. 1893 г., Января 15-го № 7 § 57).

---

wskazówek komisyi, zarówno na samém *świadectwie*, jak i na dołączanych do niego kuponach kontroli.

18. Wydawane przez komisyą na tych blankietach *świadectwa*, po wypełnieniu ich wszystkiemi wskazanemi w niniejszych przepisach danemi i po zaopatrzeniu ich w należyte podpisy, zapisują się do specyalnéj księgi sznurowéj, przyczém w księdze téj oznacza się co do każdego *świadectwa* osobno: numer *świadectwa* w porządku alfabetycznym, nazwisko i stan osoby, do któréj należy, liczba, wartość nominalną i numera obligacyj, które weszły w skład *świadectwa*, termina kuponów kontroli, wydanych przy *świadectwie*, suma, przypadająca za każdy kupon i suma, która ma być wydana do rąk właściciela *świadectwa*, nakoniec nazwisko kasy, z któréj powinny być wypłacane kupony kontroli.

19. Wypłacone przez wskazaną w *świadectwie* kasę kupony kontroli wysyłają się do państwowéj komisyi amortyzacyi długów co miesiąc, przy rejestrze, z oznaczeniem w nim numerów kuponów i ich wartości.

20. Otrzymane przez komisyą z odnośnych kas wypłacone przez nie kupony kontroli naklejają się do specyalnie zaprowadzonéj w tym celu księgi, w któréj dla każdego *świadectwa* w arytmetycznym porządku numerów wyznacza się oddzielna stronica z oznaczeniem w niéj (oprócz numeru *świadectwa*), imienia właściciela, nazwiska odnośnéj kasy, wartości każdego kuponu i pierwszego terminu, od którego rozpoczyna się bieg procentów na mocy *świadectwa*.

(Data publikacyi: 15 Stycznia).

Высочайше утвержденное мнѣніе Государственнаго Совѣта.

9. Объ измѣненіи дѣйствующихъ узаконеній о расторженіи браковъ лицъ, ссылаемыхъ въ Сибирь по судебнымъ приговорамъ, и о добровольномъ слѣдованіи съ сими лицами въ ссылку невиновныхъ ихъ супруговъ.

14-го Декабря 1892 года.

Государственный Совѣтъ, въ Соединенныхъ Департаментахъ Законовъ и Гражданскихъ и Духовныхъ Дѣлъ и въ Общемъ Собраніи, разсмотрѣвъ представленіе Министерства Юстиціи, *мнѣніемъ положилъ:*

I. Въ измѣненіе и дополненіе подлежащихъ узаконеній о расторженіи браковъ между лицами православнаго исповѣданія, смѣшанныхъ браковъ лицъ православнаго съ лицами иныхъ исповѣданій, а равно браковъ раскольниковъ, постановить слѣдующія правила:

1) Супруги лицъ, присужденныхъ къ ссылкѣ на житье въ Сибирь, съ лишеніемъ всѣхъ особенныхъ правъ и преимуществъ, не послѣдовавшіе за осужденными въ мѣсто ссылки, могутъ, по истеченіи двухъ лѣтъ со дня вступленія въ законную силу судебнаго о ссылкѣ приговора, просить о расторженіи брака подлежащую, по мѣсту совершенія онаго, духовную консисторію.

Примѣчаніе. Супруги раскольниковъ обращаются съ просьбами о расторженіи ихъ браковъ на основаніи сей (1) статьи въ подлежащій судъ, по мѣсту своего жительства.

2) Лица, присужденныя къ ссылкѣ на житье въ Сибирь, съ лишеніемъ всѣхъ особенныхъ правъ и преимуществъ, если супруги ихъ не послѣдовали за ними въ мѣсто ссылки, могутъ, по истеченіи двухъ лѣтъ со дня вступленія въ законную силу судебнаго приговора, просить подлежащую духовную консисторію (ст. 1) о расторженіи брака и о разрѣшеніи вступить въ новый бракъ.

Примѣчаніе. Просьбы ссыльныхъ раскольниковъ по предметамъ, въ сей статьѣ означеннымъ, обращаются въ подлежащій судъ, по мѣсту записи брака въ метрическую книгу.

Najwyżéj zatwierdzone Zdanie Rady Państwa.

10. O zmianie obowiązujących praw o rozwodach osób, zsyłanych na Syberyę z mocy wyroków sądowych, i o dobrowolném udawaniu się z temi osobami niewinnych ich współmałżonków.

14-go Grudnia 1892 r.

Rada Państwa, w Połączonych Departamentach Praw i Spraw Cywilnych i Duchownych i na Ogólném Zebraniu, rozpoznawszy przedstawienie Ministeryum Sprawiedliwości, *uchwaliła zdanie*:

I. Zmieniając i uzupełniając odnośne prawa o rozwodach małżeństw pomiędzy osobami wyznania prawosławnego, małżeństw mięszanych osób wyznania prawosławnego z osobami innych wyznań, tudzież małżeństw roskolników, postanowić przepisy następujące:

1) Małżonkowie osób, skazanych na zesłanie na mieszkanie w Syberyi z pozbawieniem wszystkich szczególnych praw i przywilejów, którzy nie udali się za skazanemi na miejsce zesłania, mogą, po upływie dwóch lat od dnia uprawomocnienia się wyroku skazującego na zesłanie, prosić o rozwód właściwy konsystorz podług miejsca zawarcia małżeństwa.

Uwaga. Małżonkowie roskolników zwracają się z prośbami o rozwód na zasadzie niniejszego (1) artykułu do właściwego sądu podług miejsca swojego zamieszkania.

2) Osoby, skazane na zesłanie na mieszkanie do Syberyi, z pozbawieniem wszystkich szczególnych praw i przywilejów, jeżeli ich małżonkowie udali się z niemi na miejsce zesłania, mogą, po upływie dwóch lat od dnia uprawomocnienia się wyroku sądowego, prosić właściwy konsystorz duchowny (art. 1) o rozwód i o pozwolenie na zawarcie małżeństwa.

Uwaga. Prośby zesłanych roskolników w przedmiotach w niniejszym artykule wskazanych podają się do właściwego sądu podług miejsca, gdzie małżeństwo zostało wpisane do księgi metrycznéj.

3) Просьба сосланнаго о расторженіи брака (ст. 2) приносится имъ чрезъ полицейское управленіе, въ вѣдѣніи коего онъ состоитъ. Къ просьбѣ прилагается засвидѣтельствованная копія со статейнаго о сосланномъ списка, съ отмѣткою о томъ, что супругъ сосланнаго не пожелалъ слѣдовать за нимъ въ мѣсто ссылки.

4) Духовная консисторія или подлежащее судебное мѣсто (примѣчанія къ ст. 1 и 2), постановивъ рѣшеніе о расторженіи брака: а) увѣдомляетъ о семъ, если бракъ расторгнутъ по просьбѣ супруга, не послѣдовавшаго за осужденнымъ въ мѣсто ссылки,—губернское правленіе, на которое было возложено исполненіе приговора, а если бракъ расторгнутъ по просьбѣ сосланнаго—губернское правленіе, въ вѣдѣніи коего состоитъ послѣдній, для объявленія въ обоихъ случаяхъ сосланному и для надлежащей отмѣтки въ статейномъ его спискѣ; б) объявляетъ установленнымъ порядкомъ о расторженіи брака супругу, не послѣдовавшему за осужденнымъ въ мѣсто ссылки, и дѣлаетъ распоряженіе объ учиненіи соотвѣтственныхъ отмѣтокъ въ церковныхъ книгахъ и въ гражданскихъ документахъ сего супруга. Духовная консисторія, сверхъ того, обязана доносить о всѣхъ расторгнутыхъ ею бракахъ ссыльныхъ Святѣйшему Синоду (свод. зак. т. X, ч. II, зак. суд. гражд., ст. 626).

II. Въ измѣненіе и дополненіе дѣйствующихъ узаконеній о расторженіи браковъ лицъ всѣхъ исповѣданій, постановить:

Лица, приговоренныя къ ссылкѣ въ каторжныя работы, или на поселеніе въ Сибирь, съ лишеніемъ всѣхъ правъ состоянія, если супруги ихъ не послѣдовали за ними въ мѣсто ссылки, могутъ просить о расторженіи брака и о разрѣшеніи вступить въ новый бракъ: ссыльно-каторжные—по истеченіи сроковъ, указанныхъ въ пунктѣ 1 статьи 412 устава о ссыльныхъ, а ссыльно-поселенцы — по истеченіи двухъ лѣтъ со дня вступленія въ законную силу судебнаго о нихъ приговора. Просьбы сихъ лицъ о расторженіи брака подаются подлежащему, по мѣсту совершенія онаго, духовному начальству. Просьбы раскольниковъ обращаются въ подлежащій судъ, по мѣсту записи брака въ метрическую книгу. Относительно порядка принесенія означенныхъ просьбъ, объявленія состоявшихся по онымъ рѣшеній духовнаго начальства или суда, а равно отмѣтки сихъ рѣшеній въ церковныхъ книгахъ, статейныхъ спискахъ и иныхъ документахъ, соблюдаются правила, изложенныя въ статьяхъ 3 и 4 отдѣла I настоящаго узаконенія.

3) Prośbę o rozwód (art. 2) zesłany podać winien zapośrednictwem zarządu policyjnego, pod którego zawiadywaniem pozostaje. Do prośby dołącza się poświadczona kopia z listy zesłańczéj, z zaznaczeniem, że małżonek zesłanego nie życzył sobie udać się za nim na miejsce zesłania.

4) Konsystorz duchowny albo właściwa władza sądowa (uwagi do art. 1 i 2), wydawszy wyrok rozwód stanowiący: a) uwiadamia o tém, jeżeli małżeństwo zerwane na prośbę małżonka, który nie udał się za skazanym na miejsce zesłania,—rząd gubernialny, któremu powierzone zostało wykonanie wyroku, a jeżeli małżeństwo zostało zerwane na prośbę zesłanego, — rząd gubernialny właściwy dla zesłanego, w celu ogłoszenia w obudwu razach zesłanemu, oraz w celu zaznaczenia w liście zesłańczéj; b) ogłasza w ustanowiony sposób o rozwodzie współmałżonkowi, który się nie udał za skazanym na miejsce zesłania i wydaje rozporządzenie co do poczynienia odpowiednich zaznaczeń w księgach cerkiewnych i w dokumentach cywilnych tego współmałżonka. Konsystorz duchowny, oprócz tego, obowiązany jest donosić o wszystkich rozwiedzionych małżeństwach Najświętszemu Synodowi (sw. zak. t. X cz. II zb. pr. cyw. art. 626).

II. Zmieniając i uzupełniając odnośne prawa o rozwodach osób wszelkich wyznań, postanowić:

Osoby, skazane na zesłanie do robót ciężkich, albo na osiedlenie w Syberyi, z pozbawieniem wszelkich praw stanu, jeżeli ich współmałżonkowie nie udali się za niemi na miejsce zesłania, mogą prosić o rozwód i o pozwolenie na zawarcie nowego małżeństwa: zesłani do ciężkich robót—po upływie terminów, wskazanych w ustępie 1 artykułu 412 Ustawy o zesłańcach, a zesłani na osiedlenie—po upływie dwóch lat od daty uprawomocnienia się wyroku co do nich. Prośby tych osób o rozwód podają się do właściwéj zwierzchności duchownéj, podług miejsca zawarcia małżeństwa. Prośby roskolników podają się do właściwego sądu podług miejsca, gdzie małżeństwo zostało wpisane do księgi metrycznéj. Co się tyczy porządku podawania tych próśb, ogłaszania zapadłych co do nich wyroków zwierzchności duchownéj lub sądu, tudzież zaznaczenia tych wyroków w księgach cerkiewnych, listach zesłańczych i innych dokumentach, przestrzegają się przepisy, wyłuszczone w artykułach 3 i 4 oddziału 1 niniejszego prawa.

III. Дѣйствіе правилъ, изложенныхъ въ отдѣлахъ I и II настоящаго закона, распространить на лицъ, сосланныхъ до изданія сего закона въ каторжныя работы, на поселеніе въ Сибирь и на житье въ Сибирь, и на супруговъ сихъ лицъ, по принадлежности, а силу правилъ, содержащихся въ отдѣлѣ I того же закона,—на лицъ, сосланныхъ по дѣйствовавшимъ въ прежнее время узаконеніямъ (втор. полн. собр. зак. № 27722) въ Сибирь на водвореніе, съ лишеніемъ всѣхъ особенныхъ правъ и преимуществъ, и на ихъ супруговъ, съ тѣмъ, чтобы каторжные, ссыльно-поселенцы, а равно сосланные на житье или на водвореніе, представляли, при просьбахъ о расторженіи брака, засвидѣтельствованную копію со статейнаго о нихъ списка и удостовѣренія губернскаго правленія, въ вѣдѣніи коего они состоятъ, о томъ, что супруги ихъ не послѣдовали за ними въ мѣсто ссылки.

IV. Въ измѣненіе подлежащихъ статей устава о ссыльныхъ (свод. зак. т. XIV), постановить:

Губернскія правленія, при исполненіи судебныхъ приговоровъ, въ коихъ опредѣлена преступникамъ ссылка въ Сибирь, объявляютъ, чрезъ кого надлежитъ, супругамъ приговоренныхъ къ сей ссылкѣ лицъ, не желаютъ-ли они слѣдовать съ осужденными, и о послѣдствіяхъ объявленія отмѣчаютъ въ статейныхъ о ссыльныхъ спискахъ. Если супругами изъявлена готовность слѣдовать за осужденными, то, отправляя ихъ по желанію, губернскія правленія снабжаютъ отъ казны такихъ лицъ, равно какъ и находящихся при ссыльныхъ дѣтей, недостающею имъ одеждою и обувью, нужною по времени года, на общемъ положеніи объ арестантахъ, а также кормовыми деньгами въ одинаковомъ съ сими послѣдними количествѣ.

Подлинное мнѣніе подписано въ журналахъ Предсѣдателями и Членами.

(С. У. и Р. П. 1893 г. Января 22-го N. 10 § 76).

III. Moc obowiązującą przepisów, wyłuszczonych w oddziałach I i II niniejszego prawa rozciągnąć na osoby, zesłane przed wydaniem niniejszego prawa do robót ciężkich, na osiedlenie do Syberyi i na mieszkanie do Syberyi, tudzież na właściwych współmałżonków tych osób, a moc obowiązującą przepisów, zawartych w oddziale I tegoż prawa,—na osoby, zesłane na mocy praw dawniéj obowiązujących (drugi całk. zb. pr. Nr. 27722) na Syberyę na osiedlenie, z pozbawieniem wszystkich szczególnych praw i przywilejów i na ich współmałżonków, z tém zastrzeżeniem, ażeby „katorżnicy“ osiedleńcy albo zesłani na mieszkanie lub osiedlenie przedstawiali, przy prośbach o rozwód, poświadczoną kopię ich listy zesłańczéj i świadectwa właściwego dla nich rządu gubernialnego co do tego, że ich współmałżonkowie nie udali się za niemi na miejsce zesłania.

IV. Zmieniając odnośne artykuły ustawy o zesłańcach (sw. zak. t. XIV), postanowić:

Rządy gubernialne, przy wykonywaniu wyroków sądowych, w których przestępcy skazani są na zesłanie na Syberyę, ogłaszają przez kogo należy współmałżonkom skazanych na to zesłanie osób, zapytanie czy nie życzą sobie udać się za skazanemi i o skutkach ogłoszenia zaznaczają w listach zesłańczych. Jeżeli współmałżonkowie wyrazili gotowość udania się za skazanemi, to, wysyłając ich podług życzenia, rządy gubernialne zaopatrują od skarbu takie osoby, oraz znajdujące się przy zesłańcach dzieci w brakującą im odzież i obuwie, potrzebne według pory roku, na mocy ogólnego postanowienia o więźniach, oraz w pieniądze na podróże w jednakowéj z temi ostatniemi ilości.

Oryginał Zdania podpisali na protokułach Prezesi i Członkowie.

(Data publikacyi: 22-go Stycznia).

Высочайше утвержденное мнѣніе Государственнаго Совѣта.

10. О сборахъ съ торговыхъ и промышленныхъ предпріятій.

21-го Декабря 1892 года.

Государственный Совѣтъ, въ Соединенныхъ Департементахъ Государственной Экономіи и Законовъ и въ Общемъ Собраніи, разсмотрѣвъ представленіе Управляющаго Министерствомъ Финансовъ, *мнѣніемъ положилъ:*

I. Процентный сборъ, установленный ст. 2 правилъ объ обложеніи торговыхъ и промышленныхъ предпріятій дополнительнымъ сборомъ, взимать, съ 1 Января 1893 года, въ размѣрѣ пяти процентовъ съ чистой прибыли подлежащихъ означенному сбору предпріятіи за истекшій операціонный годъ.

II. Гильдейскія торговыя и промышленныя предпріятія, подлежащія дополнительному раскладочному сбору (ст. 3 прав. объ облож. торг. и пром. предпр. дополн. сб., IV особ. прилож. къ уставу о под.), обложить въ 1893 году особымъ добавочнымъ сборомъ въ общей суммѣ *одинъ милліонъ сто тысячъ* рублей, съ распредѣленіемъ сей суммы по губерніямъ и областямъ согласно прилагаемому росписанію и съ тѣмъ, чтобы раскладка упомянутаго сбора внутри губерній и областей была произведена на основаніяхъ, указанныхъ въ ст. 20—30 прав. объ обл. торг. и пром. предпр. дополн. сб.

III. Принадлежащіе отдѣльнымъ лицамъ обложенные акцизными сборами фабрики и заводы, какъ обязанные выбирать свидѣтельства гильдейскія или промысловыя, такъ и изъятые отъ взятія сихъ свидѣтельствъ, кромѣ садовладѣльческихъ фруктово- и виноградовочныхъ заводовъ, не имѣющихъ промышленнаго характера, привлечь въ 1893 года къ уплатѣ дополнительнаго раскладочнаго сбора на общихъ для гильдейскихъ предпріятій основаніяхъ (ст. 20—30 прав. объ обл. торг. и пром. предпр. дополн. сб.), въ суммѣ *семьсотъ тысячъ* рублей, съ распредѣленіемъ ея между губерніями и областями согласно прилагаемому росписанію.

Najwyżéj zatwierdzone Zdanie Rady Państwa.

10. O opłatach od przedsiębiorstw handlowych i przemysłowych.

21-go Grudnia 1892 roku.

Rada Państwa, w Połączonych Departamentach Ekonomii Państwowéj i Praw i na Ogólném Zebraniu, rozpoznawszy przedstawienie Zarządzającego Ministeryum Finansów, *uchwaliła zdanie*:

I. Opłatę procentową, ustanowioną w art. 2 przepisów o opodatkowaniu przedsiębiorstw handlowych i przemysłowych opłatą dodatkową pobierać, od 1 Stycznia 1893 r., w wysokości pięciu procent od zysku czystego podlegających téj opłacie przedsiębiorstw za ubiegły rok operacyjny.

II. Przedsiębiorstwa handlowe i przemysłowe, podlegające opłacie dodatkowéj rozkładowéj (art. 3 przep. o opodat. przedsięb. hand. i przem. opłatą dodat. IV oddz. dod. do ustawy podat.), obłożyć w roku 1893 specyalną opłatą dodatkową w ogólnéj sumie *milion sto tysięcy* rubli, rozdzielając tę sumę na gubernie i obwody podług załączonego rozkładu, i z tém zastrzeżeniem, ażeby rozkład téj opłaty w obrębie gubernij i obwodów był dokonany na zasadach, wskazanych w art. 20—30 przep. o opodat. przedsięb. handl. i przem. opłatą dodatk.

III. Należące do pojedyńczych osób obłożone opłatami akcyznemi fabryki i zakłady, tak obowiązane do brania świadectw gildyjnych lub przemysłowych, jak i uwolnione od brania tych świadectw, oprócz dystylarni wódek winnych i owocowych, które należą do właścicieli sadów i nie mają charakteru przemysłowego, pociągnąć w roku 1893 do opłaty dodatkowéj rozkładowéj na ogólnych dla przedsiębiorstw gildyjnych zasadach (art. 20—30 przep. o opodatk. przedsięb. handl. i przem. opłatą dodatkową), w sumie *siedmset tysięcy* rubli, rozdzielając je pomiędzy gubernie i obwody, zgodnie z przytoczonym rozkładem.

IV. Росписаніе по губерніямъ и областямъ на 1893 годъ: 1) добавочнаго сбора съ гильдейскихъ торговыхъ и промышленныхъ предпріятій, подлежащихъ раскладочному сбору (отд. II), и 2) раскладочнаго сбора съ принадлежащихъ отдѣльнымъ лицамъ заводовъ и фабрикъ, обложенныхъ акцизными сборами (отд. III), представить на Высочайшее ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА утвержденіе.

V. Для раскладки въ 1893 г. внутри губерній и областей назначенныхъ на каждую губернію и область суммъ раскладочнаго сбора съ принадлежащихъ отдѣльнымъ лицамъ заводовъ и фабрикъ, обложенныхъ акцизными сборами (отд. III), образовать въ каждой губерніи и области временныя податныя присутствія, подъ предсѣдательствомъ управляющаго акцизными сборами, или, гдѣ его нѣтъ, лица, назначаемаго Министромъ Финансовъ, изъ шести членовъ, назначаемыхъ губернаторомъ или начальникомъ области, по соглашенію съ предсѣдательствующимъ въ присутствіи, изъ лицъ, владѣющихъ въ губерніи или области упомянутыми фабриками и заводами. Относительно обжалованья постановленій сихъ присутствій примѣнить порядокъ, установленный въ ст. 32 прав. объ облож. торг. и пром. предпр. дополн. сб.

VI. Составъ особаго податнаго присутствія при департаментѣ торговли и мануфактуръ (ст. 4 прав. объ обл. торг. и пром. предпр. дополн. сб.), дополнить членомъ по назначенію директора департамента неокладныхъ сборовъ.

VII. Ближайшее разрѣшеніе вопросовъ, могущихъ возникнуть по исполненію настоящаго узаконенія, предоставить Министру Финансовъ.

Подлинное мнѣніе подписано въ журналахъ Предсѣдателями и Членами.

IV. Rozkład pomiędzy gubernie i obwody na rok 1893: 1) opłaty dodatkowéj od przedsiębiorstw gildyjnych handlowych i przemysłowych (oddz. II), i 2) opłaty rozkładowéj od należących do pojedyńczych osób zakładów i fabryk, obłożonych opłatami akcyznemi (art. III), przedstawić do Najwyższego JEGO CESARSKIÉJ MOŚCI zatwierdzenia.

V. Do rozłożenia w roku 1893 w obrębie gubernij i obwodów wyznaczonych na każdą gubernię i obwód sum opłaty rozkładowéj od należących do pojedyńczych osób zakładów i fabryk obłożonych opłatami akcyznemi (oddz. III), utworzyć w każdéj gubernii i obwodzie tymczasowe urzędy podatkowe, pod prezydencyą zarządzającego przychodami akcyznemi, albo, gdzie tego nie ma, osoby, wyznaczonéj przez Ministra Finansów, z sześciu członków, mianowanych przez gubernatora lub naczelnika obwodu, po porozumieniu się z prezydującym w urzędzie, z osób, posiadających w gubernii lub obwodzie wzmiankowane fabryki lub zakłady. Co się tyczy skarżenia postanowień tych urzędów, stosować porządek ustanowiony w art. 32 przep. o opodatk. przedsięb. handl. i przemysł. opłatą dodatkową.

VI. Personel specyalnego urzędu podatkowego przy departamencie handlu i rękodzieł (art. 4 przep. o opodat. przedsięb. handl. i przem. opłatą dodatkową), uzupełnić członkiem mianowanym przez dyrektora departamentu przychodów niestałych.

VII. Bliższe roztrzyganie kwestyj, mogących wyniknąć przy stosowaniu niniejszego prawa, poruczyć Ministrowi Finansów.

Oryginał Zdania podpisali na protokułach Prezesi i Członkowie.

На подлинномъ Собственною ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА рукою написано:

„Быть по сему“.

Въ Гатчинѣ, 23 Декабря 1892 г.

РОСПИСАНІЕ

по губерніямъ и областямъ на 1893 годъ: 1) добавочнаго сбора съ гильдейскихъ торговыхъ и промышленныхъ предпріятій, подлежащихъ раскладочному сбору, и 2) раскладочнаго сбора съ принадлежащихъ отдѣльнымъ лицамъ заводовъ и фабрикъ, обложенныхъ акцизными сборами.

Губерніи	Сумма годоваго сбора	
	Добавочнаго съ гильдейскихъ предпріятій	Раскладочнаго съ заводовъ и фабрикъ, обложенныхъ акцизными сборами
	Рубли	
Варшавская	43250	22800
Калишская	4250	9100
Кѣлецкая	2500	2800
Ломжинская	1750	4700
Люблинская	5000	6500
Петроковская	32000	11500
Плоцкая	2250	3800
Радомская	3250	3200
Сувалкская	1750	1900
Сѣдлецкая	2000	5400
Итого	98000	71700

Примѣчаніе. Суммы раскладочнаго сбора съ заводовъ и фабрикъ, обложенныхъ акцизными сборами, назначенныя въ семъ росписаніи для нѣсколькихъ губерній и областей нераздѣльно, распредѣляются между сими губерніямы и областями Министромъ Финансовъ.

Подписалъ:

Предсѣдатель Государственнаго Совѣта *МИХАИЛЪ*.

(С. У. и Р. П. 1893 г. Января 22-го № 10 § 78).

Na oryginale Własną JEGO CESARSKIÉJ MOŚCI ręką napisano:

„Ma być podług tego.“

W Gatczynie, 23 Grudnia 1892 r.

ROZKŁAD

pomiędzy gubernie i obwody na rok 1893: 1) opłaty dodatkowéj od przedsiębiorstw gildyjnych handlowych i przemysłowych, i 2) opłaty rozkładowéj od należących do pojedyńczych osób zakładów i fabryk, obłożonych opłatami akcyznemi.

Gubernie	Suma opłaty roczném	
	Dodatkowéj od przedsiębiorstw gildyjnych	Rozkładowéj od fabryk i zakładów opodatkowanych opłatami akcyznemi
	Ruble	
Warszawska	43250	22800
Kaliska	4250	9100
Kielecka	2500	2800
Łomżyńska	1750	4700
Lubelska	5000	6500
Piotrkowska	32000	11500
Płocka	2250	3800
Radomska	3250	3200
Suwalska	1750	1900
Siedlecka	2000	5400
Razem	98000	71700

Uwaga. Sumy opłaty rozkładowéj od zakładów i fabryk, obłożonych opłatami akcyznemi, wyznaczone w niniejszym rozkładzie dla kilku gubernij i obwodów niepodzielnie, rozkłada pomiędzy gubernie i obwody Minister Finansów.

Podpisał:
Prezes Rady Państwa *MICHAŁ.*

(Data publikacyi: 22 Stycznia).

Высочайше утвержденное положеніе Комитета Министровъ.

11. Объ измѣненіи устава акціонернаго общества бумажныхъ мануфактуръ Гейнцеля и Куницера.

Вслѣдствіе ходатайства акціонернаго общества бумажныхъ мануфактуръ Гейнцеля и Куницера объ измѣненіи дѣйствующаго устава онаго, ГОСУДАРЬ ИМПЕРАТОРЪ, по положенію Комитета Министровъ, въ 27 день Ноября 1892 г. Высочайше повелѣть соизволилъ сдѣлать въ уставѣ сего общества слѣдующаго измѣненія:

а) §§ 25 и 42 изложить слѣдующимъ образомъ:

§ 25. Члены правленія за труды свои по завѣдыванію дѣлами общества получаютъ опредѣленное содержаніе, по назначенію общаго собранія акціонеровъ.

§ 42. По утвержденіи отчета общимъ собраніемъ, изъ годоваго чистаго дохода, т. е. суммы, остающейся за покрытіемъ всѣхъ расходовъ и убытковъ, если таковая окажется, отчисляется сумма, равная пяти процентамъ первоначальной стоимости строеній, машинъ и всего движимаго имущества, на погашеніе стоимости сего имущества впредь до полнаго погашенія оной. Остатокъ составляетъ чистую прибыль, изъ которой отдѣляется не менѣе десяти процентовъ въ запасный капиталъ, остальная затѣмъ сумма распредѣляется по усмотрѣнію общаго собранія акціонеровъ.

и б) Примѣчаніе къ § 42 оставить безъ измѣненія.

(С. У. и Р. П. 1893 г., Января 22-го N. 10 § 82).

Najwyżéj zatwierdzona Uchwała Komitetu Ministrów.

11. O zmianie ustawy towarzystwa akcyjnego wyrobów bawełnianych Hejncla i Kunicera.

Wskutek starań towarzystwa akcyjnego wyrobów bawełnianych Hejncla i Kunicera o zmianę obowiązującéj ustawy tego towarzystwa, NAJJAŚNIEJSZY PAN, na mocy uchwały Komitetu Ministrów, w dniu 27 Listopada 1892 r. Najwyżéj rozkazać raczył wprowadzić w ustawie towarzystwa następujące zmiany:

a) §§ 25 i 42 zredagować tak:

§ 25. Członkowie zarządu za swoje prace w przedmiocie zawiadywania interesami towarzystwa pobierają określone uposażenie, wyznaczone przez ogólne zebranie akcyonaryuszów.

§ 42. Po zatwierdzeniu sprawozdania przez ogólne zebranie, z rocznego dochodu czystego, t. j. z sumy, pozostałéj po pokryciu wszystkich rozchodów i strat, jeżeli taka suma będzie, potrąca się suma, równa pięciu procentom pierwiastkowéj wartości budowli, maszyn i całego ruchomego majątku na pokrycie wartości tego majątku aż do zupełnego onéj umorzenia. Reszta stanowi zysk czysty, z którego oddziela się najmniéj dziesięć procent na kapitał zapasowy; zaś pozostała suma rozdziela się podług uznania ogólnego zebrania akcyonaryuszów.

i b) Uwagę do § 42 pozostawić bez zmiany.

(Data publikacyi: 22-go Stycznia).

Высочайше утвержденное мнѣніе Государственнаго Совѣта.

12. Объ отмѣнѣ дополнительнаго акциза съ рафинада и о повышеніи акциза съ сахара.

12-го Января 1893 года.

Государственный Совѣтъ, въ Соединенныхъ Департаментахъ Законовъ и Государственной Экономіи и въ Общемъ Собраніи, разсмотрѣвъ представленіе Министерства Финансовъ, *мнѣніемъ положилъ:*

I. Дѣйствіе отд. I Высочайше утвержденнаго, 14 Мая 1890 года, мнѣнія Государственнаго Совѣта о дополнительномъ акцизѣ съ рафинированнаго сахара (Сбор. Зак. Т. XLI стр. 440), а также Высочайше утвержденныхъ, 21 Мая 1891 г. и 10 Іюня 1892 года, мнѣній Государственнаго Совѣта объ обложеніи означеннымъ акцизомъ сахара, приготовленнаго на подобіе рафинада, и объ измѣненіи правилъ о семъ акцизѣ (Сбор. Зак. Т. LXIII стр. 688 и XLV стр. 614), отмѣнить съ 1 Сентября 1894 г.

II. Въ измѣненіе и дополненіе подлежащихъ статей временныхъ правилъ объ акцизѣ съ сахара (Сбор. Зак. Т. XIX стр. 228) постановить:

1) Взиманіе акциза съ сахара производится, съ 1 Сентября 1894 г., въ размѣрѣ 1 р. 75 к. съ пуда.

2) Въ случаѣ необходимости возвышенія установленнаго акциза съ сахара, законъ о томъ имѣетъ быть изданъ съ такимъ разсчетомъ времени, чтобы онъ могъ быть введенъ въ дѣйствіе не ранѣе, какъ по прошествіи двухъ періодовъ сахароваренія, считая и текущій, если только онъ былъ обнародованъ не позже Января того года, который предшествуетъ году вступленія его въ силу.

3) Рафинадные и свеклосахарно-рафинадные заводы подлежатъ уплатѣ особаго патентнаго сбора въ размѣрѣ пяти рублей съ каждой тысячи пудовъ выдѣланнаго ими рафинированнаго сахара.

4) Рафинадные и свеклосахарно-рафинадные заводы, рафинирующіе какъ свои, такъ и покупные пески, уплачиваютъ допол-

Najwyżéj zatwierdzone Zdanie Rady Państwa.

12. O zniesieniu akcyzy dodatkowéj od cukru rafinowanego i o podwyższeniu akcyzy od cukru.

12-go Stycznia 1893 r.

Rada Państwa, w Połączonych Departamentach Praw i Ekonomii Państwowéj i na Ogólném Zebraniu, rozpoznawszy przedstawienie Ministeryum Finansów, *uchwaliła zdanie:*

I. Moc obowiązującą oddz. I Najwyżéj zatwierdzonego d. 14 Maja 1890 r. Zdania Rady Państwa o akcyzie dodatkowéj od cukru rafinowanego (Zbiór Praw Tom XLI str. 441), oraz Najwyżéj zatwierdzonych d. 21 Maja 1891 roku i 10 Czerwca 1892 roku Zdań Rady Państwa o obłożeniu tą akcyzą cukru wyrobionego na podobieństwo rafinady i o zmianie przepisów o téj akcyzie (Zbiór Praw Tom LXIII str. 689 i XLV str. 615), uchylić od 1 Września 1894 r.

II. Zmieniając i uzupełniając odnośne artykuły przepisów tymczasowych o akcyzie od cukru (Zbiór Praw T. XIX str. 229), postanowić:

1) Akcyza od cukru pobiera się od 1 Września 1894 r. w wysokości 1 r. 75 kop. od puda.

2) Wrazie konieczności podwyższenia ustanowionéj akcyzy od cukru, prawo co do tego ma być wydane z takiém obliczeniem czasu, ażeby mogło być wprowadzone w wykonanie najwcześniéj po upływie dwóch kampanii cukrowarnianych, licząc i bieżącą, jeżeli tylko było opublikowane najpóźniéj w Styczniu tego roku, który poprzedza rok uprawomocnienia się onego.

3) Rafinerye i cukrownie buraczano-rafineryjne podlegają specyalnéj opłacie patentowéj w wysokości pięciu rubli od każdego tysiąca pudów wyrobionego przez nie cukru rafinowanego.

4) Rafinerye i cukrownie buraczano-rafineryjne, rafinujące tak swoje, jak i kupne mączki, płacą opłatę patentową dodatkową (art. 3)

нительный патентный сборъ (ст. 3) слѣдующимъ порядкомъ: до открытія производства въ каждомъ періодѣ по двѣсти пятидесяти рублей за первые пятьдесятъ тысячъ пудовъ сахара-сырца, поступившаго на заводъ для рафинировки, и затѣмъ по пяти рублей съ каждой послѣдующей статьи пудовъ выдѣланнаго и выпущеннаго съ оныхъ рафинированнаго сахара, на заводахъ же свеклосахарно-рафинадныхъ, подвергающихъ рафинировкѣ лишь сахаръ-сырецъ собственнаго производства, разсчетъ и взносъ дополнительной патентной платы за рафинированіе сахара производится на основаніяхъ, установленныхъ для заводовъ свеклосахарныхъ.

5) Патентъ на новое производство рафинированнаго сахара не можетъ быть выдаваемъ до взноса заводчикомъ всей причитающейся съ него суммы дополнительнаго патентнаго сбора (ст. 3) по предшествующему производству.

6) Выпускъ въ продажу рафинада изъ рафинадныхъ и свеклосахарно-рафинадныхъ заводовъ производится въ особыхъ помѣщеніяхъ въ количествѣ не менѣе трехъ пудовъ въ каждомъ.

7) Министру Финансовъ предоставляется въ тѣхъ случаяхъ, когда, по имѣющимся свѣдѣніямъ, находящееся на заводѣ имущество недостаточно обезпечиваетъ слѣдующіе съ него платежи, вслѣдствіе чего для казны возникаетъ опасность неполученія полностью сихъ платежей, требовать отъ такого завода дополнительнаго обезпеченія въ своевременномъ взносѣ акциза или, въ случаѣ непредставленія таковаго, воспрещать выпускъ съ завода сахара впредь до уплаты акциза. При этомъ акцизъ за сахаръ, уже выпущенный съ завода, долженъ быть обезпеченъ или наличнымъ на заводѣ сахаромъ, по цѣнѣ, опредѣляемой Министромъ Финансовъ, или же другимъ какимъ либо имуществомъ, соотвѣтствующимъ по своей стоимости суммѣ обезпечиваемаго акциза.

Подлинное мнѣніе подписано въ журналахъ Председателями и Членами.

(С. У. и Р. П. 1893 г., Января 25-го N. 12 § 94).

w następujący sposób: przed otwarciem fabrykacyi w każdéj kampanii po dwieście pięćdziesiąt rubli za pierwsze pięćdziesiąt tysięcy pudów cukru surowego, który wprowadzony został do zakładu w celu rafinowania, a następnie po pięć rubli od każdego następnego tysiąca pudów wyrobionego i wypuszczonego z nich cukru rafinowanego; zaś w cukrowniach buraczano-rafineryjnych, przerabiających tylko cukier surowy własnéj fabrykacyi, dodatkowa opłata patentowa za rafinowanie cukru oblicza się i wnosi na zasadach, ustanowionych dla cukrowni.

5) Patent na nową fabrykacyę cukru rafinowanego nie może być wydawany przed wniesieniem przez cukrownika całéj przypadającéj od niego sumy opłaty patentowéj dodatkowéj (art. 3) za poprzednią fabrykacyę.

6) Cukier rafinowany wypuszcza się z rafineryj i cukrowni buraczano-rafineryjnych w specyalnych pomieszczeniach mających najmniéj trzy pudy każde.

7) Minister Finansów ma prawo, jeżeli według posiadanych wiadomości znajdujący się w cukrowni majątek niedostatecznie zabezpiecza przypadające od niego należności, wskutek czego dla skarbu wynika niebezpieczeństwo nieotrzymania całkowicie tych należności, żądać od takiéj cukrowni dodatkowego zabezpieczenia wniesienia we właściwym czasie akcyzy, albo—wrazie nieprzedstawienia takiego zabezpieczenia—zabronić wypuszczania z cukrowni cukru aż do zapłacenia akcyzy. Przytém akcyza za cukier już wypuszczony z cukrowni powinna być zabezpieczona albo gotowym w cukrowni cukrem po cenie określonéj przez Ministra Finansów, albo też innym jakim majątkiem, odpowiadającym podług swéj wartości sumie zabezpieczającéj się akcyzy.

Oryginał Zdania podpisali na protokułach Prezesi i Członkowie.

(Data publikacyi: 25 Stycznia).

Высочайшее повелѣніе, объявленное Министромъ Финансовъ.

13. Объ установленіи временныхъ мѣръ къ развитію учетной операціи государственнаго банка.

Министръ Финансовъ, озабочиваясь, въ интересахъ отечественной торговли и промышленности, возможно болѣе широкимъ развитіемъ учетной операціи государственнаго банка, всеподданнѣйше испрашивалъ Высочайшее ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА соизволеніе на установленіе, не выжидая окончанія предстоящаго общаго пересмотра устава сего банка, временно, въ видѣ опыта, на одинъ годъ, нижеслѣдующихъ правилъ по учету векселей учрежденіями государственнаго банка, въ отступленіе отъ статей: 25 (примѣчаніе), 167, 204, 212 и 228 устава сего банка:

1) Конторы и отдѣленія принимаютъ къ учету векселя въ счетъ назначенныхъ по постановленіямъ учетныхъ комитетовъ кредитовъ, не ожидая утвержденія сихъ кредитовъ правленіемъ банка, но ограничиваясь въ учетѣ векселей по такимъ неутвержденнымъ окончательно кредитамъ предѣльными нормами, установляемыми правленіемъ банка.

2) Учетъ векселей производится, въ случаяхъ, не представляющихъ сомнѣній, съ разрѣшенія управляющаго совмѣстно съ однимъ изъ директоровъ въ государственномъ банкѣ и его конторахъ и съ контролеромъ въ отдѣленіяхъ, но съ тѣмъ, что векселя, учтенные безъ участія членовъ учетнаго комитета отъ купечества, вносятся на послѣдующее разсмотрѣніе сего комитета въ ближайшемъ его засѣданіи, и

3) Государственный банкъ, его конторы и отдѣленія могутъ учитывать векселя, по коимъ до платежа остается свыше девяти, но не болѣе двѣнадцати мѣсяцевъ, не иначе, однако же, какъ за повышенный учетный процентъ противъ опредѣленнаго для векселей девятимѣсячныхъ.

На всеподданнѣйшемъ по сему предмету докладѣ Министра Финансовъ 15 Января 1893 г. послѣдовала Собственноручная ГОСУДАРЯ ИМПЕРАТОРА резолюція: „**Исполнить**“.

О таковой Монаршей волѣ Министръ Финансовъ, 21 Января 1893 г., донесъ Правительствующему Сенату.

(С. У. и Р. П. 1893 г. Января 25-го № 12 § 95).

Najwyższy rozkaz, objawiony przez Ministra Finansów.

13. O ustanowieniu przepisów tymczasowych co do rozwinięcia operacyj dyskontowéj Banku Państwa.

Minister Finansów, troszcząc się w interesach ojczystego handlu i przemysłu o jak można najszerszy rozwój operacyj dyskontowéj Banku Państwa, najpoddaniéj wyjednywał Najwyższe JEGO CESARSKIÉJ MOŚCI zezwolenie na ustanowienie, nie czekając na ukończenie zamierzonéj ogólnéj rewizyi ustawy tego Banku, czasowo, sposobem próby, na rok, następujących przepisów co do dyskontowania weksli przez instytucye Banku Państwa, odstępując od artykułów: 25 (uwaga), 167, 204, 212 i 218 ustawy tegoż Banku:

1) Kantory i oddziały przyjmują do dyskonta weksle na rachunek wyznaczonych podług postanowień komitetów dyskontowych kredytów, nie czekając na zatwierdzenie tych kredytów przez zarząd Banku, lecz ograniczając się w dyskoncie weksli co do takich niezatwierdzonych ostatecznie kredytów, krańcowemi normami, ustanowionemi przez zarząd Banku.

2) Dyskonto weksli odbywa się w wypadkach nieprzedstawiających wątpliwości za pozwoleniem zarządzającego razem z jednym z dyrektorów w Banku Państwa i jego kantorach i z kontrolerem w oddziałach, lecz z tém zastrzeżeniem, że weksle, zdyskontowane bez udziału członków komitetu dyskontowego od kupiectwa, wnoszą się na następne rozpoznanie tegoż komitetu na najbliższém tegoż posiedzeniu, i

3) Bank Państwa oraz kantory i oddziały Banku mogą dyskontować weksle, co do których płatności pozostaje więcéj niż dziewięć, lecz nie więcéj niż dwanaście miesięcy; nie inaczéj wszakże, jak za podwyższony procent dyskontowy w porównaniu z określonym dla weksli dziewięciomiesięcznych.

Na najpoddańszym w tym przedmiocie raporcie Ministra Finansów, 15 Stycznia 1893 r., zapadła Własna NAJJAŚNIEJSZEGO PANA rezolucya: „**Wykonać**".

O takiéj Monarszéj Woli Minister Finansów, 21 Stycznia 1893 roku, doniósł Rządzącemu Senatowi.

(Data publikacyi: 25 Stycznia).

Распоряженіе, объявленное Правительствующему Сенату Управляющимъ Министерствомъ Финансовъ.

14. О размѣрѣ процентовъ, подлежащихъ уплатѣ на суммы, вносимыя желѣзнодорожными обществами въ государственный банкъ для перевода за границу.

Высочайше утвержденнымъ, 21 Марта 1890 г., мнѣніемъ Государственнаго Совѣта, распубликованнымъ въ № 48 Собранія узаконеній и распоряженій правительства отъ 18 Мая 1890 года, постановлено: разрѣшить Министру Финансовъ тѣмъ желѣзнодорожнымъ обществамъ, которыя чрезъ посредство Министерства Финансовъ будутъ переводить деньги за границу для уплаты процентовъ и погашенія по ихъ бумагамъ, уплачивать на суммы, вносимыя этими обществами для названной цѣли, на текущій въ государственномъ банкѣ счетъ особенной канцеляріи по кредитной части проценты въ размѣрѣ, устанавливаемомъ Министромъ Финансовъ на каждое полугодіе, по соображенію съ размѣромъ процентовъ по текущимъ счетамъ въ частныхъ банкахъ, съ отнесеніемъ необходимаго на уплату сихъ процентовъ расхода на кредитъ, ассигнуемый по смѣтѣ департамента желѣзнодорожныхъ дѣлъ на выдачу пособій по гарантіи чистаго дохода обществъ жел. дорогъ.

Назначивъ нынѣ, во исполненіе изложеннаго Высочайшаго повелѣнія, размѣръ процентовъ, подлежащихъ уплатѣ обществамъ жел. дорогъ на суммы, вносимыя ими на текущій въ государственномъ банкѣ счетъ особенной канцеляріи по кредитной части, для перевода за границу, на уплату процентовъ и погашенія по ихъ бумагамъ за первое полугодіе 1893 года въ *два (2) процента* годовыхъ, Управлявшій Министерствомъ Финансовъ, 7 Декабря 1892 г., донесъ о семъ Правительствующему Сенату, для распубликованія.

(С. У. и Р. П. 1893 г. Января 25-го № 12 § 96)

Rozporządzenie, objawione Rządzącemu Senatowi przez Zarządzającego Ministeryum Finansów.

14. O wysokości procentów podlegających wypłacie od sum, wnoszonych przez towarzystwa dróg żelaznych do Banku Państwa na przekazy zagraniczne.

Najwyżéj zatwierdzoném d. 21 Marca 1890 r. Zdaniem Rady Państwa, opublikowaném w N-rze 48 „Sobrania Uzakonienij i Rasporiażenij Prawitielstwa“ z d. 18 Maja 1890 r., postanowiono: dozwolić Ministrowi Finansów tym towarzystwom dróg żelaznych, które zapośrednictwem Ministeryum Finansów będą przekazywały pieniądze za granicę w celu wypłaty procentów i amortyzacyi od ich papierów, płacić od sum, wnoszonych przez te towarzystwa w pomienionym celu, na rachunek bieżący specyalnéj kancelaryi do spraw kredytu procenty w wysokości, ustanowionéj przez Ministra Finansów na każde półrocze, stosując się do wysokości procentów z rachunków bieżących w bankach prywatnych, z zaliczeniem niezbędnego na wypłatę tych procentów rozchodu na rachunek kredytu, asygnowanego podług budżetu departamentu do spraw dróg żelaznych na wydawanie zapomóg z tytułu gwarancyi czystego dochodu towarzystw dróg żelaznych.

Wyznaczywszy obecnie, w wykonaniu wyłuszczonego Najwyższego rozkazu stopę procentów, jakie mają być płacone towarzystwom dróg żelaznych od sum, wnoszonych przez nie na rachunek bieżący specyalnéj kancelaryi do spraw kredytu w Banku Państwa, na przekazy zagraniczne na opłatę procentów i amortyzacyi od tych papierów za pierwsze półrocze 1893 roku, na *dwa* (2) *procent* rocznie, Zarządzający Ministeryum Finansów doniósł o tém Rządzącemu Senatowi w celu opublikowania.

(Data publikacyi: 25-go Stycznia).

Распоряженіе, объявленное Правительствующему Сенату Министромъ Финансовъ.

15. Объ изъятіи изъ обращенія 25 милліоновъ рублей кредитныхъ билетовъ изъ числа 150 милліоновъ, временно выпущенныхъ въ 1891—1892 г.г.

Высочайшимъ указомъ 8 Іюля 1888 г. государственному банку предоставлено, въ видахъ удовлетворенія потребности въ усиленіи денежнаго обращенія, которая можетъ возникать во времена значительнаго оживленія торговыхъ оборотовъ, производить, въ мѣрѣ дѣйствительной надобности и съ особаго каждый разъ разрѣшенія Министра Финансовъ, временные выпуски кредитныхъ билетовъ, но не иначе, какъ подъ обезпеченіе золота, принадлежащаго государственному казначейству или государственному банку, которое для сей цѣли должно храниться, вмѣстѣ съ размѣннымъ фондомъ, на особомъ счету, считая какъ золото, такъ и выпущенные подъ оное кредитные билеты по нарицательной цѣнѣ, и съ тѣмъ, чтобы эти кредитные билеты были уничтожаемы, когда сокращеніе денежнаго обращенія будетъ представляться возможнымъ по ходу торговли; золото же, положенное въ обезпеченіе выпущенныхъ билетовъ, было возвращаемо государственному казначейству или государственному банку, по принадлежности, не прежде какъ по уничтоженіи кредитныхъ билетовъ на номинальную сумму, равную возвращаемому золоту.

Засимъ, Высочайшимъ Указомъ 28 Іюля 1891 г. разрѣшено примѣнять мѣру временныхъ выпусковъ кредитныхъ билетовъ подъ обезпеченіе золота, принадлежащаго государственному казначейству или государственному банку, во всѣхъ тѣхъ случаяхъ, когда по состоянію кассы государственнаго банка то будетъ признано Министромъ Финансовъ необходимымъ, но не иначе, какъ съ точнымъ соблюденіемъ всѣхъ преподанныхъ Высочайшимъ Указомъ 8 Іюля 1888 г. условій.

На основаніи сихъ узаконеній, государственнымъ банкомъ произведено было, въ теченіе 1891 и 1892 годовъ, шесть выпусковъ кредитныхъ билетовъ по 25 милл. рублей каждый, всего на сумму 150 милл. рублей, и въ обезпеченіе сихъ выпусковъ передано было, въ присутствіи С.-Петербургскаго ревизіоннаго комитета и пред-

Rozporządzenie, objawione Rządzącemu Senatowi przez Ministra Finansów.

15. O wycofaniu z obiegu 25 milionów rubli biletów kredytowych z liczby 150 milionów czasowo-wypuszczonych w r. 1891—1892.

Najwyższym Ukazem z d. 8 Lipca 1888 r. Bankowi Państwa poruczono, w celu zaspokojenia potrzeby powiększenia obrotu pieniężnego, która może wynikać wczasie znacznego ożywienia obrotów handlowych, dokonywać, wmiarę rzeczywistéj potrzeby i za specyalném za każdym razem pozwoleniem Ministra Finansów, czasowych emisyj biletów kredytowych, lecz nie inaczéj jak tylko zabezpieczając je złotem należącém do Skarbu Państwa lub do Banku Państwa, które w tym celu powinno być zachowywane, razem z funduszem wymiany, na specyalnym rachunku, licząc tak złoto jak i wypuszczone na nie bilety kredytowe po cenie nominalnéj i z tém zastrzeżeniem, ażeby te bilety kredytowe były niszczone, wrazie gdy zmniejszenie obrotu pieniężnego będzie się przedstawiało możebném podług biegu handlu, złoto zaś, ustanowione na zabezpieczenie wypuszczonych biletów, było zwracane Skarbowi Państwa albo Bankowi Państwa, stosownie do kompetencyi, nie wcześniéj jak po zniszczeniu biletów kredytowych na sumę nominalną, równą zwracającemu się złotu.

Następnie, Najwyższym Ukazem z d. 28 Czerwca 1891 r. dozwolono zastosować środek czasowych emisyj biletów kredytowych zabezpieczonych złotem, należącém do Skarbu Państwa lub do Banku Państwa, zawsze, ilekroć podług stanu kasy Banku Państwa Minister Finansów uzna to za niezbędne, lecz nie inaczéj, jak przy ścisłém zachowaniu wszystkich zaleconych przez Najwyższy Ukaz z d. 8 Lipca 1888 r. warunków.

Na zasadzie tych praw, Bank Państwa dokonał, wciągu lat 1891 i 1892, sześć emisyj biletów kredytowych po 25 milionów rubli każda, ogółem na sumę 150 mil. rubli, i na zabezpieczenie tych emisyj oddano w obecności S.-Petersburskiego komitetu rewizyjnego i przedstawicieli kupiectwa giełdowego do zachowania razem z fun-

ставителей биржеваго купечества, для храненія вмѣстѣ съ размѣннымъ фондомъ 150 милл. рублей золота, принадлежащаго государственному банку.

Нынѣ, въ виду представляющейся по состоянію кассы государственнаго банка возможности изъять изъ обращенія временно выпущенные кредитные билеты на сумму 25 милл. рублей, обезпеченныхъ золотомъ, принадлежащимъ государственному банку, Министръ Финансовъ поручилъ правленію банка:

1) Изъ находящихся въ оборотной кассѣ государственнаго банка кредитныхъ билетовъ представить въ семъ банкѣ ревизіонному комитету совѣта государственныхъ кредитныхъ установленій и представителямъ С.-Петербургскаго биржеваго купечества, въ присутствіи Товарища Министра Финансовъ, тайнаго совѣтника Иващенкова, двадцать пять милліоновъ рублей кредитныхъ для повѣрки и уничтоженія оныхъ.

2) По уничтоженіи означенныхъ кредитныхъ билетовъ на 25.000.000 руб., представить въ порядкѣ, указанномъ въ предшествующемъ пунктѣ, изъ сданнаго для храненія вмѣстѣ съ размѣннымъ фондомъ, принадлежащаго государственному банку золота въ россійской и иностранной монетѣ и слиткахъ часть, равную по содержанію чистаго золота двадцати пяти милліонамъ рублей золотыхъ, для повѣрки сего золота и возврата онаго въ свободное распоряженіе государственнаго банка.

и 3) По исполненіи сего, списать 25.000.000 руб. съ суммы 150.000.000 руб., числящейся особою статьею по балансу банка, въ счетѣ размѣннаго фонда и кредитныхъ билетовъ, слѣдующимъ образомъ: золото—съ актива сего счета, изъ особой статьи подъ наименованіемъ: „золото, обезпечивающее кредитные билеты временно выпущенные на основаніи Высочайшаго Указа 28 Іюля 1891 года"; кредитные же билеты—съ пассива того же счета, изъ особой статьи подъ наименованіемъ: „кредитные билеты, временно выпущенные государственнымъ банкомъ на основаніи Высочайшаго Указа 28 Іюля 1891 г."

О таковомъ распоряженіи Министръ Финансовъ, 22 Января 1893 г., донесъ Правительствующему Сенату для распубликованія.

(С. У. и Р. П. 1893 г. Января 25-го N. 12 § 97).

---

duszem wymiany 150 mil. rubli złota, należącego do Banku Państwa.

Obecnie, wobec zachodzącéj ze względu na stan kasy Banku Państwa możności wycofania z obiegu czasowo-wypuszczonych biletów kredytowych na sumę 25 mil. rubli, zabezpieczonych złotem, należącém do Banku Państwa, Minister Finansów poruczył zarządowi Banku:

1) Ze znajdujących się w kasie obiegowéj Banku Państwa biletów kredytowych złożyć w tym Banku komitetowi rewizyjnemu rady instytucyj kredytowych państwowych i przedstawicielom S.-Petersburskiego kupiectwa giełdowego, w obecności Towarzysza Ministra Finansów radcy tajnego Iwaszczenkowa, dwadzieścia pięć milionów rubli kredytowych dla ich sprawdzenia i zniszczenia.

2) Po zniszczeniu wzmiankowanych biletów kredytowych na 25.000.000 rub., przedstawić, w drodze wskazanéj w poprzedzającym ustępie, z oddanego do zachowania razem z funduszem wymiany należącego do Banku Państwa złota w monecie rosyjskiéj i zagranicznéj i w sztabkach, część równą, podług zawartości czystego złota, dwudziestu pięciu milionom rubli w złocie, dla sprawdzenia tego złota i zwrócenia go do wolnéj dyspozycyi Banku Państwa.

i 3) Po dopełnieniu tego, wykreślić 25.000.000 z sumy 150.000.000 rub. figurującéj pod oddzielną pozycyą w bilansie Banku, na rachunku funduszu wymiany i biletów kredytowych w sposób następujący: złoto—z aktywów tego rachunku, z oddzielnéj pozycyi pod nazwiskiem: „złoto zabezpieczające bilety kredytowe, czasowo-wypuszczone na zasadzie Najwyższego Ukazu z d. 28 Lipca 1891 r.“; zaś bilety kredytowe—z pasywów tegoż rachunku, z oddzielnéj pozycyi pod nazwiskiem: „bilety kredytowe, czasowo-wypuszczone przez Bank Państwa na zasadzie Najwyższego Ukazu z d. 28 Lipca 1891 r.“

O takiém rozporządzeniu Minister Finansów, d. 22-go Stycznia 1893 r., doniósł Rządzącemu Senatowi w celu opublikowania.

(Data publikacyi: 25-go Stycznia).

Именной Высочайший Указъ.

16. О выпускѣ новыхъ четырехъ разрядовъ (серій) билетовъ государственнаго казначейства съ 378 по 381 включительно.

Указъ Правительствующему Сенату.

На основаніи указовъ, данныхъ Правительствующему Сенату 3 Іюня 1885 г. и 5 Декабря 1888 г., выпущены билеты государственнаго казначейства 288, 289, 290, 343 и 355 разрядовъ. Часть этихъ билетовъ, на сумму 2.016.000 р., уничтожена и замѣнена на основаніи Указовъ Нашихъ 21 Декабря 1887 г. и 23 Ноября 1890 г., а остальная часть, на сумму 12.984.000 р., подлежитъ погашенію въ 1893 году.

Положеніями о сихъ билетахъ Правительство предоставило себѣ право обмѣнять ихъ на новые, если то признано будетъ полезнымъ по ходу денежныхъ оборотовъ.

Нынѣ, согласно съ представленіемъ Управляющаго Министерствомъ Финансовъ, въ Государственномъ Совѣтѣ разсмотрѣннымъ, признали Мы нужнымъ, въ обмѣнъ непогашенныхъ еще билетовъ государственнаго казначейства вышеозначенныхъ разрядовъ, выпустить въ обращеніе новые четыре разряда таковыхъ билетовъ, а именно: 378, 379, 380 и 381, пятидесятирублеваго достоинства съ восемью купонами, въ три милліона рублей каждый разрядъ, всего на двѣнадцать милліоновъ рублей, на основаніи прилагаемаго положенія, съ назначеніемъ срока теченія процентовъ: по 378 разряду—съ 1 Января, и по 379, 380 и 381—съ 1-го Ноября 1893 г.; для замѣны же остающихся затѣмъ билетовъ на сумму 984.000 руб, предоставить Управляющему Министерствомъ Финансовъ выпустить въ продажу соотвѣтственное количество, изъ имѣющагося въ наличности запаса, билетовъ государственнаго казначейства выпуска 1888 года.

Вслѣдствіе сего Повелѣваемъ Правительствующему Сенату къ приведенію сего въ исполненіе сдѣлать надлежащее распоряженіе.

На подлинномъ Собственною ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА рукою подписано:

„*АЛЕКСАНДРЪ*".

Въ С.-Петербургѣ, 5 Января 1893 г.

Imienny Ukaz Najwyższy.

16. O emisyi nowych czterech kategoryj (seryj) biletów Skarbu Państwa od 378 do 381 włącznie.

Ukaz do Rządzącego Senatu.

Na zasadzie Ukazów, danych Rządzącemu Senatowi d. 3 Czerwca 1885 r. i 5 Grudnia 1888 r. wypuszczone zostały bilety Skarbu Państwa 288, 289, 290, 343 i 355 kategoryj. Część tych biletów, na sumę 2.016.000 r., została zniszczona i zamieniona na zasadzie Ukazów Naszych z d. 21 Grudnia 1887 r. i 23 Listopada 1890 roku, a pozostała część, na sumę 12.984.000 r. ulega amortyzacyi w roku 1893.

Postanowieniami o tych biletach Rząd zastrzegł sobie prawo wymienić je na nowe, jeżeli to uznaném będzie za pożyteczne ze względu na bieg obrotów pieniężnych.

Obecnie, zgodnie z przedstawieniem Zarządzającego Ministeryum Finansów, rozpoznaném w Radzie Państwa, Uznaliśmy za potrzebne zamiast nieumorzonych jeszcze biletów Skarbu Państwa wyżéj wzmiankowanych kategoryj, wypuścić w obieg nowe cztery kategorye takich biletów, a mianowicie: 378, 379, 380 i 381, pięćdziesięciorublowych z ośmiu kuponami, po trzy miliony rubli każda kategorya, ogółem na dwanaście milionów rubli na zasadzie załączonego postanowienia, oznaczając termin biegu procentów: co do 378 kategoryi—od 1 Stycznia, a co do 379, 380 i 381 kategoryj — od 1 Listopada 1893 r.; zaś w celu zamiany pozostałych biletów na sumę 984.000 r. dozwolić Zarządzającemu Ministeryum Finansów wypuścić na sprzedaż odpowiednią ilość z gotowego zapasu biletów Skarbu Państwa, wypuszczonych w roku 1888.

Wskutek tego Rozkazujemy Rządzącemu Senatowi co do wprowadzenia w wykonanie niniejszego prawa należyte wydać rozporządzenie.

Na oryginale Własną JEGO CESARSKIÉJ MOŚCI ręką napisano:

„*ALEKSANDER.*"

W S.-Petersburgu, 5 Stycznia 1893 r.

На подлинномъ Собственною ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА рукою написано:

Въ С.-Петербургѣ, „Быть по сему.“
5-го Января 1893 года.

ПОЛОЖЕНІЕ

о новыхъ четырехъ разрядахъ (серіяхъ) билетовъ Государственнаго Казначейства съ 378 по 381 включительно.

1. Разряды 378, 379, 380 и 381, въ три милліона рублей каждый, выпускаются съ купонами, срокомъ на восемь лѣтъ.

2. Достоинство билетовъ сихъ разрядовъ опредѣляется въ пятьдесятъ рублей, а количество процентовъ по 3^79/100 въ годъ.

3. Форма, цвѣтъ и подписи билетовъ всѣхъ разрядовъ остаются тѣ же, какъ и билетовъ выпуска 1892 года.

4. Билеты эти выдаются и принимаются казною во всѣхъ платежахъ.

5. Погашеніе билетовъ 378, 379, 380 и 381 разрядовъ имѣетъ быть произведено въ теченіе восьми лѣтъ, по усмотрѣнію правительства, которое предоставляетъ себѣ право всѣ билеты обмѣнять на новые, если то признано будетъ полезнымъ, по ходу денежныхъ оборотовъ.

6. Теченіе процентовъ по билетамъ назначается: по 378 разряду съ 1 Января, а по 379, 380 и 381 разрядамъ съ 1 Ноября 1893 г. Сроки эти означаются на оборотѣ билетовъ прописью.

7. Платежъ процентовъ по симъ билетамъ производится въ главномъ, губернскихъ, областныхъ и уѣздныхъ казначействахъ предъявителямъ купоновъ отъ билетовъ, причемъ, для полученія процентовъ изъ уѣздныхъ казначействъ на сумму свыше трехсотъ рублей, казначейства должны быть извѣщены о семъ владѣльцами купоновъ за мѣсяцъ до наступленія срока.

8. Проценты по билетамъ выдаются за полные истекшіе годы.

9. Зачетъ процентовъ производится слѣдующимъ образомъ: а) между частными лицами порядокъ зачета предоставляется взаимному соглашенію; б) при платежахъ билетами въ казначейства, проценты, для облегченія разсчетовъ, зачитываются только за пол-

Na oryginale Własną JEGO CESARSKIÉJ MOŚCI ręką napisano:

W S.-Petersburgu,
5-go Stycznia 1893 roku.

„Ma być podług tego.“

POSTANOWIENIE

o nowych czterech kategoryach (seryach) biletów Skarbu Państwa od 378 do 381 włącznie.

1. Kategorye 378, 379, 380 i 381, na trzy miliony rubli każda, wypuszczają się z kuponami, na termin lat ośmiu.

2. Wartość biletów tych obligacyj określa się na pięćdziesiąt rubli, a ilość procentów po $3^{78}/_{100}$ rocznie.

3. Forma, kolor i podpisy biletów wszystkich kategoryj pozostają te same, co i biletów wypuszczonych w roku 1892.

4. Bilety te skarb wydaje i przyjmuje przy wszystkich wypłatach.

5. Amortyzacya biletów 378, 379, 380 i 381 kategoryj ma być dokonana wciągu ośmiu lat podług uznania rządu, który zastrzega sobie prawo wszystkie bilety wymienić na nowe, jeżeli to uznane będzie za pożyteczne ze względu na bieg obrotów pieniężnych.

6. Bieg procentów od biletów wyznacza się: co do 378 kategoryi—od 1 Stycznia, a co do 379, 380 i 381 kategoryj—od 1 Listopada 1893 r. Termina te oznaczają się na odwrotnéj stronie biletów literami.

7. Wypłata procentów od tych biletów uskutecznia się w kasie skarbowéj głównéj, gubernialnych, obwodowych i powiatowych okazicielom kuponów od biletów; przyczém właściciele kuponów, pragnący otrzymać procenty z kas skarbowych powiatowych na sumę wyższą od trzystu rubli, powinni uwiadomić o tém kasy skarbowe na miesiąc przed upływem terminu.

8. Procenty od biletów wydają się za całkowite lata ubiegłe.

9. Zarachowanie procentów uskutecznia się w sposób następujący: a) pomiędzy osobami prywatnemi sposób zarachowania pozostawia się wzajemnemu ich porozumieniu się; b) przy wypłatach biletami do Skarbu Państwa, procenty, dla ułatwienia obrachunków

ные прошедшіе мѣсяцы, а за текущій мѣсяцъ въ счетъ не принимаются; на семъ основаніи производятся зачеты и при платежахъ билетами изъ казначействъ частнымъ лицамъ и казеннымъ мѣстамъ, а сіи послѣднія дѣлаютъ зачеты тѣмъ же порядкомъ; в) относительно разсчетовъ между государственнымъ казначействомъ и казенными мѣстами о процентахъ, которые со времени поступленія до дѣйствительнаго расходованія суммъ могутъ обратиться въ ихъ пользу, наблюдается существующій нынѣ порядокъ.

10. Билеты принимаются къ платежу въ казначействахъ въ тѣхъ только случаяхъ, когда они имѣютъ при себѣ всѣ купоны, сроки оплаты коихъ еще не наступили, и когда платежная сумма не менѣе суммы билета съ наросшими процентами.

Подписалъ:
Предсѣдатель Государственнаго Совѣта *МИХАИЛЪ*.

(С. У. и Р. П. 1893 г. Января 26-го № 13 § 97).

Высочайше утвержденное положеніе Комитета Министровъ.

17. О разрѣшеніи учрежденному въ Брюсселѣ анонимному обществу, подъ наименованіемъ: „Товарищество для приготовленія уксуса изъ зерноваго хлѣба" производить операціи въ Россіи.

Вслѣдствіе ходатайства учрежденнаго въ Брюсселѣ анонимнаго общества подъ наименованіемъ: „Товарищество для приготовленія уксуса изъ зерноваго хлѣба" о разрѣшеніи ему производить операціи въ Россіи, Управлявшій Министерствомъ Финансовъ входилъ по сему предмету съ представленіемъ въ Комитетъ Министровъ, по положенію коего, ГОСУДАРЬ ИМПЕРАТОРЪ, въ 18 день Декабря 1892 г., Высочайше повелѣть соизволилъ разрѣшить названному обществу устроить въ г. Варшавѣ заводъ для приготовленія уксуса изъ зерноваго хлѣба, но съ тѣмъ:

1) чтобы общество подчинялось какъ дѣйствующимъ въ Россіи, такъ и имѣющимъ быть впослѣдствіи изданными законамъ и

zaliczają tylko za całkowite ubiegłe miesiące, a za miesiąc bieżący nie liczą się wcale; na téj zasadzie uskuteczniają się również zarachowania przy wypłatach biletami z kas skarbowych osobom prywatnym i władzom skarbowym, a te ostatnie dopełniają zarachowania w taki sam sposób; c) co się tyczy obrachunków pomiędzy Skarbem Państwa a władzami skarbowemi z procentów, które od czasu wpływu do chwili rzeczywistego wydatkowania sum mogły biedz na ich korzyść, przestrzega się dotychczasowy porządek.

10. Bilety przyjmują się do wypłaty w kasach skarbowych w tych tylko wypadkach, gdy mają przy sobie wszystkie kupony i gdy suma wypłaty nie jest mniejsza od sumy biletu z narosłemi procentami.

Podpisał:
Prezes Rady Państwa *MICHAŁ.*

(Data publikacyi: 26-go Stycznia).

Najwyżéj zatwierdzona Uchwała Komitetu Ministrów.

17. O pozwoleniu założonemu w Brukselli Towarzystwu bezimiennemu pod firmą: „Spółka do wyrabiania octu ze zboża“, prowadzić operacye w Rosyi.

Wskutek starań założonego w Brukselli towarzystwa bezimiennego pod firmą: „Spólka do wyrabiania octu ze zboża“, o pozwolenie mu na prowadzenie operacyj w Rosyi, Zarządzający Ministeryum Finansów wnosił w tym przedmiocie przedstawienie do Komitetu Ministrów, podług którego Uchwały, NAJJAŚNIEJSZY PAN, w dniu 18 Grudnia 1892 r., Najwyżéj rozkazać raczył zezwolić pomienionemu towarzystwu zbudować w m. Warszawie fabrykę do wyrabiania octu ze zboża, lecz z tém zastrzeżeniem:

1) ażeby towarzystwo stosowało się tak do praw i postanowień obowiązujących w Rosyi, jak również do tych, które mają być wy-

постановленіямъ, относящимся къ предмету его дѣятельности, а также всѣмъ существующимъ постановленіямъ о пошлинахъ и сборахъ, взимаемыхъ съ акціонерныхъ компаній, въ томъ числѣ и Высочайше утвержденнымъ, 15 Января 1885 г., правиламъ объ обложеніи торговыхъ и промышленныхъ предпріятій дополнительнымъ процетнымъ сборомъ (Сбор. Зак. Т. XXIX стр. 44), равно и тѣмъ, какія впослѣдствіи будутъ изданы;

2) чтобы принадлежащее обществу въ предѣлахъ Имперіи движимое и недвижимое имущество и всѣ слѣдующіе въ его пользу платежи обращаемы были на преимущественное удовлетвореніе претензій, возникшихъ изъ операцій его въ Россіи;

3) чтобы всякое пріобрѣтеніе обществомъ въ собственность или въ срочное владѣніе и пользованіе недвижимыхъ имуществъ въ Россіи совершалось на основаніи дѣйствующихъ у насъ узаконеній вообще и Именнаго Высочайшаго Указа 14 Марта 1887 года въ частности и при томъ исключительно для надобностей предпріятія, по предварительномъ удостовѣреніи мѣстнымъ губернскимъ начальствомъ въ дѣйствительной потребности въ таковомъ пріобрѣтеніи;

4) чтобы по управленію дѣлами общества учреждено было въ Россіи особое отвѣтственное агентство. Агентство это должно быть снабжено со стороны общества достаточными полномочіями: а) на обязательную для общества дѣятельность по всѣмъ вообще дѣламъ общества; въ томъ числѣ оно должно имѣть право и обязанность отвѣчать отъ имени общества по всѣмъ могущимъ возникнуть въ Россіи судебнымъ по обществу дѣламъ, и б) въ частности на обязательное и самостоятельное разрѣшеніе отъ имени общества всѣхъ дѣлъ, по коимъ могутъ быть заявлены требованія къ обществу какъ русскимъ правительствомъ, такъ и частными лицами, какъ посторонними, такъ равно служащими въ обществѣ и въ томъ числѣ рабочими.

О мѣстѣ учрежденія подобнаго агентства общество обязано увѣдомить Министерство Финансовъ и соотвѣтственное по мѣсту нахожденія недвижимыхъ имуществъ общества губернское начальство, а равно публиковать во всеобщее свѣдѣніе въ Правительственномъ Вѣстникѣ, Вѣстникѣ финансовъ, промышленности и торговли, вѣдомостяхъ обѣихъ столицъ и мѣстныхъ губернскихъ, съ соблюденіемъ установленныхъ правилъ;

dane późniéj, tudzież do wszystkich istniejących postanowień o opłatach i podatkach, pobieranych od spółek akcyjnych, a pomiędzy innemi do Najwyżéj zatwierdzonych d. 15 Stycznia 1885 r. przepisów o opodatkowaniu przedsiębiorstw handlowych i przemysłowych opłatę procentową dodatkową (Zbiór Praw, T. XXIX, str. 45), jak również tych, jakie będą wydane późniéj;

2) ażeby należący do towarzystwa w obrębie Cesarstwa majątek ruchomy i nieruchomy oraz wszystkie przypadające na jego rzecz opłaty obracane były przedewszystkiem na zaspokojenie pretensyj, wynikłych z operacyj jego w Rosyi;

3) ażeby każde nabycie przez towarzystwo na własność albo w terminowe posiadanie i użytkowanie nieruchomości w Rosyi odbywało się na zasadzie obowiązujących u nas praw wogóle, a Imiennego Najwyższego Ukazu z d. 14 Marca 1887 roku w szczególności i przytém wyłącznie na potrzeby przedsiębiorstwa, po uprzedniém przekonaniu się przez miejscową zwierzchność gubernialną o rzeczywistéj potrzebie takiego nabycia;

4) ażeby do zarządzania interesami towarzystwa utworzona była w Rosyi specyalna odpowiedzialna agentura. Agentura ta powinna być zaopatrzona przez towarzystwo w dostateczne pełnomocnictwa: a) do obowiązkowéj dla towarzystwa działalności we wszystkich wogóle interesach towarzystwa, a pomiędzy innemi powinna mieć prawo i obowiązek odpowiadać w imieniu towarzystwa we wszystkich mogących wyniknąć w Rosyi sprawach sądowych z towarzystwem, i b) w szczególności do bezzwłocznego i samodzielnego roztrzygania w imieniu towarzystwa wszystkich spraw, w których mogą wystąpić z pretensyami do towarzystwa, tak rząd, jak i osoby prywatne, zarówno postronne jak i służące w towarzystwie, a pomiędzy innemi robotnicy.

O miejscu założenia podobnéj agentury towarzystwo obowiązane jest uwiadomić Ministeryum Finansów i odpowiednią podług miejsca znajdowania się majątków towarzystwa, zwierzchność gubernialną, oraz publikować w „Prawitielstwiennym Wiestniku“, „Wiestniku finansów, przemysłu i handlu“, „Wiedomostiach“ obudwu stolic i w „Dniewniku“ Warszawskim, z zachowaniem ustanowionych przepisów;

5) чтобы, согласно п. 10 Высочайше утвержденныхъ 15 Января 1885 г. правилъ объ обложеніи торговыхъ и промышленныхъ предпріятій дополнительнымъ сборомъ, отвѣтственное агентство по управленію дѣлами общества въ Россіи: а) въ теченіе одного мѣсяца, по утвержденіи общимъ собраніемъ акціонеровъ годоваго отчета общества, представляло въ трехъ экземплярахъ какъ въ Министерство Финансовъ, такъ и въ губернское податное присутствіе той губерніи, гдѣ будетъ находиться отвѣтственное агентство, а равно и публиковало во всеобщее свѣдѣніе, въ поименованныхъ въ п. 4 изданіяхъ какъ полный отчетъ и балансъ по всѣмъ своимъ операціямъ, такъ и частный отчетъ и балансъ по операціямъ въ Россіи, съ показаніемъ въ этомъ частномъ отчетѣ валоваго дохода, расхода и чистой прибыли за отчетный годъ, а также распредѣленія сей послѣдней, съ означеніемъ размѣра дивиденда, назначеннаго къ выдачѣ на каждую акцію и б) сообщало губернскому податному присутствію могущія быть затребованными дополненія и разъясненія къ представленнымъ отчетамъ и балансамъ, съ отвѣтственностью за неисполненіе изъясненныхъ въ семъ пунктѣ требованій на основаніи п. 26 помянутыхъ выше правилъ;

6) чтобы о времени и мѣстѣ общаго собранія акціонеры извѣщаемы были посредствомъ публикацій въ поименованныхъ въ п. 4 изданіяхъ, по крайней мѣрѣ, за мѣсяцъ до дня собранія, съ объясненіемъ при этомъ въ самой публикаціи предметовъ, подлежащихъ разсмотрѣнію общаго собранія, съ указаніемъ того банкирскаго учрежденія въ Россіи, въ которое должны быть представлены акціи общества, для полученія права участія въ общемъ собраніи;

7) чтобы разборъ споровъ, могущихъ возникнуть съ обществомъ по дѣламъ, относящимся къ операціямъ его въ Россіи, производился на основаніи дѣйствующихъ у насъ законовъ и въ русскихъ судебныхъ учрежденіяхъ;

8) чтобы общество на сліяніе или соединеніе съ другими подобными обществами или предпріями, а равно на измѣненіе или дополненіе устава испрашивало предварительно разрѣшеніе Министерства Финансовъ въ Россіи, и

9) чтобы общество было предварено о томъ, что русское правительство оставляетъ за собою право во всякое время, по усмот-

5) ażeby zgodnie z ust. 10 Najwyżéj zatwierdzonych d. 15 Stycznia 1885 r. przepisów o opodatkowaniu przedsiębiorstw handlowych i przemysłowych opłatą dodatkową, odpowiedzialna agentura do administracyi interesami towarzystwa w Rosyi: a) wciągu miesiąca po zatwierdzeniu przez ogólne zebranie akcyonaryuszów rocznego sprawozdania towarzystwa przedstawiała w trzech egzemplarzach tak do Ministeryum Finansów, jak również do urzędu podatkowego gubernialnego téj gubernii, gdzie się będzie znajdowała odpowiedzialna agentura, oraz publikowała w wymienionych w ust. 4 wydawnictwach, tak całkowite sprawozdanie i bilans ze wszystkich swoich operacyj, jak również sprawozdanie szczegółowe i bilans z operacyj w Rosyi, z wyszczególnieniem w tém szczegółowém sprawozdaniu ryczałtowego dochodu, rozchodu i zysku czystego za rok sprawozdawczy, tudzież rozdziału tego ostatniego, z oznaczeniem wysokości dywidendy, jaka ma być wydaną na każdą akcyę, i b) komunikowała urzędowi podatkowemu gubernialnemu uzupełnienia i wyjaśnienia przedstawionego sprawozdania i bilansu, z odpowiedzialnością za niespełnienie wyłuszczonych w niniejszym ustępie żądań na zasadzie ust. 26 wzmiankowanych przepisów;

6) ażeby o czasie i miejscu ogólnego zebrania akcyonaryusze byli uwiadamiani zapomocą publikacyj w wymienionych w ustępie 4 wydawnictwach przynajmniéj na miesiąc przed dniem zebrania, z objaśnieniem przytém w saméj publikacyi przedmiotów, podlegających rozpoznaniu ogólnego zebrania, ze wskazaniem instytucyi bankierskiéj w Rosyi, w któréj powinny być przedstawione akcye towarzystwa dla pozyskania prawa udziału w ogólném zebraniu;

7) ażeby spory, mogące wyniknąć z towarzystwem w sprawach, odnoszących się do jego operacyj w Rosyi, były rozpoznawane na zasadzie obowiązujących u nas praw i w sądach rosyjskich;

8) ażeby towarzystwo na zlanie lub połączenie się z innemi podobnemi towarzystwami lub przedsiębiorstwami, jak również na zmianę lub uzupełnienie ustawy wyjednywało uprzednio pozwolenie Ministeryum Finansów w Rosyi, i

9) ażeby towarzystwo było uprzedzone o tém, że rząd rosyjski zastrzega sobie prawo w każdym czasie, podług swojego uznania,

рѣнію, взять назадъ выдаваемое обществу разрѣшеніе на производство операцій въ Россіи и потребовать прекращенія оныхъ, безъ всякаго объясненія причинъ.

(С. У. и Р. П. 1893 г. Января 26-го N. 13 § 101).

Высочайше утвержденное положеніе Комитета Министровъ.

18. О продленіи срока отпуска безакцизнаго спирта на химическіе заводы для приготовленія сѣрнокислаго эфира.

Вслѣдствіе представленія Управлявшаго Министерствомъ Финансовъ, о продленіи на три года дѣйствія существующихъ правилъ объ отпускѣ безакцизнаго спирта на химическіе заводы для приготовленія сѣрнокислаго эфира, Высочайше утвержденнымъ, 24 Декабря 1892 г., положеніемъ Комитета Министровъ, постановлено:

Дѣйствіе установленныхъ Высочайше утвержденными, 5 Декабря 1880 г. и 30 Декабря 1883 г., положеніями Комитета Министровъ правилъ объ отпускѣ безакцизнаго спирта на химическіе заводы для выдѣлки сѣрнокислаго эфира продлить еще на три года, т. е. до 1 Января 1896 г.

(С. У. и Р. П. 1893 г. Января 26-го № 13 § 103).

---

cofnąć wydane towarzystwu pozwolenie na prowadzenie operacyj w Rosyi i zażądać wstrzymania ich bez żadnego objaśniania przyczyn.

(Data publikacyi: 26-go Stycznia).

Najwyżéj zatwierdzona Uchwała Komitetu Ministrów.

18. O przedłużeniu terminu wypuszczania do fabryk chemicznych spirytusu bezakcyzowego, służącego do wyrobu eteru siarczanego.

Wskutek przedstawienia Zarządzającego Ministeryum Finansów o przedłużenie na trzy lata obowiązujących przepisów o wypuszczaniu do fabryk chemicznych spirytusu bezakcyzowego, służącego do wyrobu eteru siarczanego, Najwyżéj zatwierdzoną, d. 24-go Grudnia 1892 r., Uchwałą Komitetu Ministrów, postanowiono:

Moc obowiązującą ustanowionych przez Najwyżéj zatwierdzone d. 5 Grudnia 1880 r. i 30 Grudnia 1883 r. Uchwały Komitetu Ministrów przepisy o wypuszczaniu do fabryk chemicznych spirytusu bezakcyzowego, służącego do wyrobu eteru siarczanego, przedłużyć jeszcze na trzy lata, t. j. do 1 Stycznia 1896 r.

(Data publikacyi: 26-go Stycznia).

Распоряженіе, объявленное Правительствующему Сенату Управляющимъ Министерствомъ Путей Сообщенія.

19. **Объ утвержденіи постановленій въ развитіе § 24 правилъ содержанія и употребленія подвижнаго состава на паровозныхъ жел. дорогахъ, открытыхъ для общественнаго пользованія.**

Управлявшій Министерствомъ Путей Сообщенія, 2 Декабря 1892 г., представилъ Правительствующему Сенату, для распубликованія, копію нижеслѣдующихъ своихъ постановленій:

ПОСТАНОВЛЕНІЕ
Управлявшаго Министерствомъ Путей Сообщенія,
26 Октября 1892 г., № 16107.

Параграфомъ 24 правилъ содержанія и употребленія подвижнаго состава на паровозныхъ желѣзныхъ дорогахъ, открытыхъ для общественнаго пользованія, между прочимъ, опредѣлено, что относительно устройства, размѣровъ частей подвижнаго состава, а также допускаемыхъ нагрузокъ должны быть соблюдаемы указанія издаваемыхъ Министерствомъ Путей Сообщенія техническихъ условій устройства и содержанія подвижнаго состава.

Вслѣдствіе сего, въ развитіе упомянутаго параграфа правилъ и въ отмѣну пунктовъ 7 и 8 Министерскаго постановленія № 1 1860 г., предлагаю въ руководство какъ на казенныхъ, такъ и на частныхъ желѣзныхъ дорогахъ для вновь строящагося и для существующаго подвижнаго состава утвержденное мною постановленіе относительно: а) нормъ возвышенія центровъ буферовъ подвижнаго состава надъ поверхностію рельсовъ; б) разницы въ возвышеніи центровъ буферныхъ тарелокъ двухъ смежныхъ сцѣпленныхъ единицъ подвижнаго состава, и в) горизонтальнаго разстоянія между центрами буферовъ.

Подписалъ: Управляющій Министерствомъ Путей Сообщенія, гофмейстеръ *Кривошеинъ.*

Rozporządzenie, objawione Rządzącemu Senatowi przez Zarządzającego Ministeryum Dróg Komunikacyi.

19. O zatwierdzeniu postanowień w rozwinięciu § 24 przepisów co do utrzymywania i używania taboru na drogach żelaznych parowozowych, otwartych do użytku publicznego.

Zarządzający Ministeryum Dróg Komunikacyi d. 2-go Grudnia 1892 r. przedstawił Rządzącemu Senatowi, w celu opublikowania, kopię następujących swoich postanowień:

POSTANOWIENIE
Zarządzającego Ministeryum Dróg Komunikacyi
z d. 26 Października 1892 r. Nr. 16107.

W paragrafie 24 przepisów co do utrzymywania i używania taboru na drogach żelaznych parowozowych, otwartych do użytku publicznego, pomiędzy innemi postanowiono, że co do budowy, rozmiarów części taboru oraz dopuszczalnych obciążeń powinny być przestrzegane wskazówki wydawanych przez Ministeryum Dróg Komunikacyi warunków technicznych budowy i utrzymania taboru.

Wskutek tego, w rozwinięciu wzmiankowanego paragrafu i przepisów i uchylając ustępy 7 i 8 postanowienia ministeryalnego Nr. 1 z roku 1861, polecam zarówno skarbowym jak i prywatnym drogom żelaznym kierować się odnośnie do nowo budującego się i istniejącego taboru zatwierdzoném przezemnie postanowieniem co do: a) norm podniesienia centrów-buforów taboru nad powierzchnię szyn; b) różnicy w podniesieniu centrów talerzy buforowych dwóch sąsiednich zczepionych jednostek taboru, i c) odległości poziomój pomiędzy centrami buforów.

Podpisał: Zarządzający Ministeryum Dróg Komunikacyi, mistrz dworu *Krzywoszein.*

Утверждено Управляющимъ Министерствомъ Путей Сообщенія по журналу инженернаго совѣта отъ 23, 30 Сентября и 7 Октября 1892 г. № 47.

Постановленіе относительно: а) нормъ возвышенія центровъ буферовъ подвижнаго состава надъ поверхностію рельсовъ; б) разницы въ возвышеніи центровъ буферныхъ тарелокъ двухъ смежныхъ сцѣпленныхъ единицъ подвижнаго состава, и в) горизонтальнаго разстоянія между центрами буферовъ.

I. Нормы возвышенія надъ поверхностію рельсовъ центровъ подвижнаго состава, находящагося въ покоѣ.

1) Во вновь проектируемомъ подвижномъ составѣ разстояніе центровъ буферовъ отъ поверхности рельсовъ должно составлять 1.060 мм.

2) Для подвижнаго состава, находящагося въ службѣ, предѣлы возвышенія центровъ буферовъ надъ уровнемъ рельсовъ устанавливаются:

а) для находящихся въ покоѣ паровозовъ, тендеровъ и пассажирскихъ вагоновъ, какъ въ груженомъ, такъ и въ порожнемъ состояніи—отъ 970 мм. до 1.085 мм.;

б) для находящихся въ покоѣ товарныхъ вагоновъ, въ порожнемъ состояніи—отъ 970 мм. до 1.085 мм.;

в) для находящихся въ покоѣ товарныхъ вагоновъ, въ груженомъ состояніи не ниже—920 мм.

II. Допускаемая разность въ возвышеніи центровъ буферныхъ тарелокъ двухъ смежныхъ сцѣпленныхъ единицъ подвижнаго состава, находящагося въ покоѣ.

Разница въ возвышеніи центровъ буферныхъ тарелокъ двухъ смежныхъ сцѣпленныхъ единицъ подвижнаго состава, находящагося въ покоѣ, не должна превосходить:

Zatwierdzone przez Zarządzającego Ministeryum Dróg Komunikacyi podług protokułu Rady inżynieryi z d. 23, 30 Września i 7 Października 189 roku № 47.

Postanowienie co do: a) norm podniesienia centrów buforów taboru nad powierzchnią szyn; b) różnicy w podniesieniu centrów talerzy buforowych dwóch sąsiednich zczepionych jednostek taboru, i c) odległości poziomu pomiędzy centrami buforów.

I. Normy podniesienia nad powierzchnią szyn centrów buforów taboru znajdującego się w spokoju.

1) W nowo-projektowanym taborze odległość centrów buforów od powierzchni szyn powinna stanowić 1.060 mm.

2) Dla taboru znajdującego się w służbie granice podniesienia centrów buforów nad poziomem szyn ustanawia się:

a) dla znajdujących się w spokoju parowozów, tendrów i wagonów pasażerskich, tak naładowanych, jak i próżnych—od 970 mm. do 1.085 mm.;

b) dla znajdujących się w spokoju wagonów towarowych próżnych—od 970 mm. do 1.085 mm.;

c) dla znajdujących się w spokoju wagonów towarowych naładowanych—920 mm.

II. Dopuszczalną różnica w podniesieniu centrów talerzy buforowych dwóch sąsiednich zczepionych jednostek taboru znajdujących się w spokoju.

Różnica w podniesieniu centrów talerzy buforowych dwóch sąsiednich zczepionych jednostek taboru znajdującego się w spokoju nie powinna przenosić:

а) при буферныхъ тарелкахъ металлическихъ—125 мм., причемъ взаимноприкрывающаяся часть тарелокъ должна имѣть не менѣе 190 мм., по вертикальному направленію;

б) при деревянныхъ буферныхъ тарелкахъ—половины высоты площади буфера.

III. Горизонтальное разстояніе между центрами буферовъ подвижнаго состава.

1) Въ проектируемомъ подвижномъ составѣ горизонтальное разстояніе между центрами буферовъ должно составлять 1.782 мм.

2) Въ подвижномъ составѣ, находящемся въ службѣ, горизонтальное разстояніе между центрами буферовъ можетъ уклоняться отъ 1.782 мм., въ каждую сторону, не болѣе какъ на 10 мм., т. е. оно должно находиться въ предѣлахъ — отъ 1.772 мм. до 1.792 мм.

3) Въ подвижномъ составѣ, который былъ построенъ ранѣе опубликованія настоящихъ правилъ, горизонтальное разстояніе между центрами буферовъ временно допускается въ предѣлахъ— отъ 1.730 мм. до 1.835 мм.,

но съ тѣмъ, чтобы оно было приводимо въ предѣлы, указанные въ пунктѣ 2 статьи III сего постановленія, въ паровозахъ, тендерахъ и пассажирскихъ вагонахъ при большомъ ремонтѣ, а въ товарныхъ вагонахъ и платформахъ при періодическомъ осмотрѣ.

(С. У. и Р. П. 1893 г. Января 26-го № 13 § 117).

a) przy talerzach buforowych metalowych—125 mm., przyczém wzajemnie przykrywająca się część talerzy powinna mieć nie mniéj niż 190 mm. w kierunku prostopadłym;

b) przy talerzach buforowych drewnianych—połowy wysokości powierzchni buforu.

III. Odległość pozioma pomiędzy centrami buforów taboru.

1) W projektowanym taborze odległość pozioma pomiędzy centrami buforów powinna stanowić 1.782 mm.

2) W taborze, znajdującym się w służbie, odległość pozioma pomiędzy centrami buforów może odchylać się od 1.782 mm. na każdą stronę najwyżéj o 10 mm., t. j. powinna się znajdować w granicach—od 1.772 mm. do 1.792 mm.

3) W taborze, który był zbudowany przed opublikowaniem niniejszych przepisów, odległość pozioma pomiędzy centrami buforów dopuszcza się czasowo w granicach—od 1.730 mm. do 1.835 mm.

lecz z tém zastrzeżeniem, ażeby była doprowadzana do granic, wskazanych w ustępie 2 artykułu III niniejszego postanowienia: w parowozach, tendrach i wagonach pasażerskich przy większym remoncie, a w wagonach towarowych i platformach przy rewizyi peryodycznéj.

(Data publikacyi: 26 Stycznia).

Высочайше утвержденное мнѣніе Государственнаго Совѣта.

20. Объ учрежденіи жандармскаго полицейскаго надзора на Принаревской желѣзной дорогѣ.

23-го Ноября 1892 г.

Государственный Совѣтъ, въ Департаментѣ Государственной Экономіи и въ Общемъ Собраніи, разсмотрѣвъ представленіе Военнаго Министра, *мнѣніемъ положилъ*:

1) Принаревскую желѣзную дорогу подчинить, въ отношеніи жандармскаго надзора, Варшавскому жандармскому полицейскому управленію желѣзныхъ дорогъ, добавивъ къ штату названнаго управленія 1 начальника отдѣленія, 1 вахмистра и 7 унтеръ-офицеровъ.

2) Вызываемое, изложенною въ предъидущей статьѣ мѣрою, расходы: единовременный въ *пятьсотъ шестьдесятъ два* рубля *восемьдесятъ* копѣекъ, и ежегодный въ размѣрѣ *четырехъ тысячъ шестисотъ сорока трехъ* рублей *двадцати двухъ* копѣекъ (въ томъ числѣ восемьсотъ рублей добавочныхъ денегъ впредь до открытія движенія по дорогѣ) отнести, начиная съ 1 Января 1893 года, на подлежащія подраздѣленія смѣты Военнаго Министерства, установленнымъ порядкомъ.

Подлинное мнѣніе подписано въ журналѣ Предсѣдателями и Членами.

(С. У. и Р. П. 1893 г. Января 29-го N. 15 § 134).

Najwyżéj zatwierdzone Zdanie Rady Państwa.

20. O utworzeniu zarządu policyjnego żandarmskiego na drodze żelaznéj Nadnarwiańskiéj.

23-go Listopada 1892 r.

Rada Państwa, w Departamencie Ekonomii Państwowéj i na Ogólném Zebraniu, rozpoznawszy przedstawienie Ministra Wojny *uchwaliła zdanie*:

1) Drogę żelazną Nadnarwiańską poddać pod względem zarządu żandarmskiego, Warszawskiemu zarządowi policyjnemu żandarmskiemu dróg żelaznych, dodając do etatu pomienionego zarządu 1 naczelnika oddziału, 1 wachmistrza i 7 podoficerów.

2) Wywołane tém rozchody: jednarazowy w kwocie *pięćset sześćdziesiąt dwa* ruble *siedmdziesiąt* kopiejek i roczny po *cztery tysiące sześćset czterdzieści trzy* ruble *dwadzieścia dwie* kopiejki (w tém ośmset rubli dodatku aż do otwarcia ruchu po drodze) zaliczyć, poczynając od 1 Stycznia 1893 roku, pod odpowiednie rubryki budżetu Ministeryum Wojny w ustanowiony sposób.

Oryginał Zdania podpisali na protokułach Prezesi i Członkowie.

(Data publikacyi: 29 Stycznia).

Высочайше утвержденное мнѣніе Государственнаго Совѣта.

21. Объ учрежденіи при департаментѣ торговли и мануфактуръ хлѣботорговаго отдѣленія и трехъ должностей чиновниковъ особыхъ порученій.

14-го Декабря 1892 г.

Государственный Совѣтъ, въ Соединенныхъ Департаментахъ Законовъ и Государственной Экономіи и въ Общемъ Собраніи, разсмотрѣвъ представленіе Управляющаго Министерствомъ Финансовъ, *мнѣніемъ положилъ*:

I. Образовать въ составѣ департамента торговли и мануфактуръ хлѣботорговое отдѣленіе.

II. Проектъ росписанія должностей, окладовъ содержанія, классовъ по чинопроизводству и разрядовъ по пенсіи въ означенномъ отдѣленіи (отд. I) поднести къ Высочайшему ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА утвержденію.

III. Учредить при департаментѣ торговли и мануфактуръ три должности чиновниковъ особыхъ порученій, съ присвоеніемъ имъ оклада содержанія въ *три тысячи* рублей въ годъ каждому (въ томъ числѣ: жалованья—1.125 руб., столовыхъ—1.125 руб. и квартирныхъ—750 руб.), VI класса по чинопроизводству и 2-й степени III разряда по пенсіи.

IV. Отпускать, начиная съ 1893 г.: 1) на содержаніе упомянутаго въ отд. I хлѣботорговаго отдѣленія *тридцать двѣ тысячи шестьсотъ шестьдесятъ* рублей (въ томъ числѣ: 12.580 руб. на содержаніе личнаго состава, 10.080 руб. на наемъ писцовъ и канцелярскіе расходы, на печатаніе объявленій о цѣнахъ на хлѣбъ и о фрахтахъ и на изданіе трудовъ отдѣленія и 2.000 руб. на командировки по дѣламъ, касающимся изслѣдованія и упорядоченія хлѣбной торговли и 2) на производство содержанія означеннымъ въ отд. III чиновникамъ особыхъ порученій — *девять тысячъ* рублей, а всего *сорокъ одну тысячу шестьсотъ шестьдесятъ* рублей въ годъ, со внесеніемъ сей суммы въ подлежащія подраздѣленія расходной смѣты департамента торговли и мануфактуръ.

Najwyżéj zatwierdzone Zdanie Rady Państwa.

21. O utworzeniu przy departamencie handlu i rękodzieł oddziału do handlu zbożem i trzech posad urzędników do szczególnych poruczeń.

14-go Grudnia 1892 r.

Rada Państwa, w Połączonych Departamentach Praw i Ekonomii Państwowéj i na Ogólném Zebraniu, rozpoznawszy przedstawienie Zarządzającego Ministeryum Finansów, *uchwaliła zdanie:*

I. Utworzyć w łonie departamentu handlu i rękodzieł oddział do handlu zbożem.

II. Projekt rozkładu posad, płac, klas urzędów podług rang i kategoryj podług emerytury w pomienionym oddziale (oddz. I) przedstawić do Najwyższego JEGO CESARSKIÉJ MOŚCI zatwierdzenia.

III. Utworzyć przy departamencie handlu i rękodzieł trzy posady urzędników do szczególnych poruczeń, z płacą po *trzy tysiące* rubli dla każdego (w tém: pensyi 1,125 rub., na stół 1,125 rub. i na mieszkanie 750 rub), w VI klasie podług rangi i 2 stopniu III kategoryi podług emerytury.

IV. Poczynając od r. 1893, wydawać: 1) na uposażenie wzmiankowanego w oddziale I oddziału do handlu zbożem *trzydzieści dwa tysiące sześćset sześćdziesiąt* rubli (w tém: 12,580 rub. na uposażenie personelu, 18,080 r. na najem urzędników do pisma i potrzeby kancelaryjne, na drukowanie ogłoszeń o cenach zboża i o frachtach oraz na wydawnictwo prac oddziału i 2.000 r. na delegacye w sprawach dotyczących badania i uporządkowania handlu zbożowego), i 2) na wypłatę uposażenia wzmiankowanym w oddziale III urzędnikom do szczególnych poruczeń—*dziewięć tysięcy* rubli, ogółem *czterdzieści jeden tysięcy sześćset sześćdziesiąt* rubli rocznie, wnosząc tę sumę pod odpowiednie rubryki budżetu rozchodów departamentu rękodzieł i handlu.

V. Въ Высочайше утвержденномъ, 8 Марта 1889 г., штатѣ тарифнаго комитета и департамента желѣзнодорожныхъ дѣлъ сдѣлать слѣдующія измѣненія: а) упразднить, съ 1-го Января 1893 г., по одной должности столоначальника, помощника столоначальника и счетнаго чиновника, и б) уменьшить съ того же срока на 1.200 руб. сумму въ 20.000 руб., назначенную на содержаніе канцелярскихъ чиновниковъ и вольнонаемныхъ служащихъ.

VI. Исключить съ 1-го Января 1893 г.: а) изъ смѣты департамента желѣзнодорожныхъ дѣлъ 16.000 руб., ассигнуемые по ст. 2 § 3 названной смѣты, и б) 6.000 руб. изъ кредита, отпускаемаго по ст. 5 § 1 смѣты департамента окладныхъ сборовъ.

Подлинное мнѣніе подписано въ журналахъ Предсѣдателями и Членами.

На подлинномъ Собственною ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА рукою написано:
Въ Гатчинѣ, 14 Декабря 1892 г. **„Быть по сему."**

Росписаніе должностей, окладовъ содержанія, классовъ по чинопроизводству и разрядовъ по пенсіи въ хлѣботорговомъ отдѣленіи департамента торговли и мануфактуръ.

Наименованіе должностей	Содержаніе въ годъ: Жалованья (Рублей и копѣйки)		Столовыхъ		Квартирныхъ		Классы и разряды: По должности	По пенсіи
Начальникъ отдѣленія	1125	—	1125	—	750	—	VI	III, ст. 2
Столоначальникъ	637	50	637	50	425	—	VII	IV
Старшій помощникъ столоначальника	360	—	360	—	240	—	VIII	V
Младшій помощникъ столоначальника	300	—	300	—	200	—	XI	VI

Подписалъ:
Предсѣдатель Государственнаго Совѣта *МИХАИЛЪ*.
(С. У. и Р. П. 1893 г. Января 29-го № 15 § 137).

V. W Najwyżéj zatwierdzonym d. 8 Marca 1889 roku etacie komitetu taryfowego i departamentu do spraw dróg żelaznych wprowadzić następujące zmiany: a) znieść od 1 Stycznia 1893 r. po jednéj posadzie naczelnika sekcyi, pomocnika naczelnika sekcyi i rachmistrza, i b) zmniejszyć od tego również terminu o 1,200 r. sumę 20,000 rub., wyznaczoną na uposażenie urzędników kancelaryjnych i urzędników najętych.

VI. Wykreślić od 1 Stycznia 1893 r.: a) z budżetu departamentu do spraw dróg żelaznych 16,000 r. asygnowane podług poz. 2 § 3 wzmiankowanego budżetu, i b) 6,000 r. z kredytu, asygnowanego podług poz. 5 § 1 budżetu departamentu przychodów stałych.

Oryginał Zdania podpisali na protokułach Prezesi i Członkowie.

Na oryginale Własną JEGO CESARSKIÉJ MOŚCI ręką napisano:

W Gatczynie, 14 Grudnia 1892 r. „Ma być podług tego“.

Rozkład posad, płac i klas podług rang i kategoryj podług emerytury w oddziale do handlu zbożem departamentu handlu i rękodzieł.

Nazwisko urzędu	Uposażenie roczne: Pensyi (Ruble)	(kopiejki)	Na stół (Ruble)	(kopiejki)	Na mieszkanie (Ruble)	(kopiejki)	Klasy i kategorye: Podług urzędu	Podług emeryt.
Naczelnik oddziału . . .	1125	—	1125	—	750	—	VI	III, kl. 2
Naczelnik sekcyi	637	50	637	50	425	—	VII	IV
Starszy pomocnik naczelnika sekcyi	360	—	360	—	240	—	VIII	V
Młodszy pomocnik naczelnika sekcyi	300	—	300	—	200	—	XI	VI

Podpisał:

Prezes Rady Państwa *MICHAŁ.*

(Data publikacyi: 29 Stycznia).

Высочайше утвержденное мнѣніе Государственнаго Совѣта.

22. Объ утвержденіи положенія о кругѣ вѣдомства, правахъ и обязанностяхъ должностныхъ лицъ и установленій мѣстнаго горнаго управленія.

21-го Декабря 1892 г.

Государственный Совѣтъ, въ Соединенныхъ Департаментахъ Законовъ и Государственной Экономіи и въ Общемъ Собраніи, разсмотрѣвъ представленіе Министра Государственныхъ Имуществъ, *мнѣніемъ положилъ*:

I. Проектъ положенія о мѣстномъ горномъ управленіи поднести къ Высочайшему ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА утвержденію.

II. Положеніе сіе (отд. 1) ввести въ дѣйствіе, замѣнивъ онымъ статьи 298, 299, 522, 523, 528, 537, 538, пункты 4 и 5 и литеру *г* пункта 10 примѣчанія 1 къ статьѣ 576 (по продол. 1890 года), статьи 577, 578 (по прод. 1890 года), пунктъ 1 статьи 579 и примѣчаніе къ сему пункту (по прод. 1890 года), пункты 2—7, 10—12 и 13 (по прод. 1890 г.) той же (579) статьи, статью 595 (по прод. 1890 г.), статью 597 и примѣчаніе къ пункту 3 сей (597) статьи (по прод. 1890 года), статью 719 (по прод. 1890 года), статьи 726, 729, 731, 736—764, 766, 819, 821—825, 830, 833 (по прод. 1890 года), 835 (по тому же прод.), 843—854, 856—872, 875—881, 885—894, 1077, 1078, 1083, 1084 (по своду), 1101, 1365, 1368, 1369 и примѣчаніе къ сей статьѣ (по прод. 1890 года), 1370—1374, 1376, 1377, примѣчаніе къ сей (1377) статьѣ 1 (по своду) и 2 (по продол. 1890 года), статьи 1408—1425, 1428—1434, 1436, 1438, 1441, 1475, 1476, 1480—1484, 1491—1493, 1547, 1549, 1565, 1566, пункты 6 и 8 и литеру *б* пункта 9 примѣчанія (по прод. 1890 г.) къ статьѣ 2201 и примѣчанія къ статьямъ 2 и 7 приложенія къ примѣчанію 5 при статьѣ 1 (по прод. 1890 г.) устава горнаго.

III. Статьи 832 и 1564 означеннаго устава отмѣнить.

Najwyżéj zatwierdzone Zdanie Rady Państwa.

22. O zatwierdzeniu postanowienia o zakresie władzy, prawach i obowiązkach urzędników i instytucyj miejscowego zarządu górniczego.

21-go Grudnia 1892 roku.

Rada Państwa, w Połączonych Departamentach Ekonomii Państwowéj i Praw i na Ogólném Zebraniu, rozpoznawszy przedstawienie Ministra Dóbr Państwa, *uchwaliła zdanie*:

I. Projekt postanowienia o miejscowym zarządzie górniczym przedstawić do Najwyższego JEGO CESARSKIÉJ MOSCI zatwierdzenia.

II. Postanowienie to (oddz. I) wprowadzić w wykonanie, zastąpiwszy niém artykuły 298, 299, 522, 523, 528, 537, 538, ustępy 4 i 5 i literę *d* ustępu 10 uwagi 1 do artykułu 576 (podług dalszego ciągu z roku 1890), artykuły 577, 578 (podług dalsz. c. z r. 1890), ustęp 1 artykułu 579 i uwagę do tego ustępu (podług dalsz. c. z r. 1890), ustępy 2—7, 10—12 i 13 (podług dalsz. c. z r. 1890) tegoż (579) artykułu, artykuł 595 (podług dalsz. c. z r. 1890), artykuł 597 i uwagę do ustępu 3 tegoż (597) artykułu (podług dalsz. c. z r. 1890), artykuł 719 (podług dalsz. c. z r. 1890), artykuły 726, 729, 731, 736—764, 766, 819, 821—825, 830, 833 (podług dalsz. c. z r. 1890), 835 (podług tegoż dalsz. c.), 843—854, 856—872, 875—881, 885—894, 1077, 1078, 1083, 1084 (podług „swodu"), 1101, 1365, 1368, 1369 i uwagę do tego artykułu (podług dalsz. c. z r. 1890), 1370—1374, 1376, 1377, uwagę do tegoż artykulu (1377), artykuł 1 (podług „swodu"), i 2 (podług dalsz. c. z r. 1890), artykuły 1408—1425, 1428—1434, 1436, 1438, 1441, 1475, 1476, 1480—1484, 1491—1493, 1547, 1549, 1565, 1566, ustępy 6 i 8 i literę *b* ustępu 9 uwagi (podług dalsz. c. z r. 1890) do artykułu 2201 i uwagi do artykułów 2 i 7 dodatku do uwagi 5 przy artykule I (podług dalsz. c. z r. 1890) ustawy górniczéj.

III. Artykuły 832 i 1564 wzmiankowanéj ustawy uchylić.

IV. Статью 2211 того же устава (по прод. 1890 г.) и примѣчаніе къ ней (по прод. 1891 года) изложить слѣдующимъ образомъ:

Замосковные частные горные заводы, въ отношеніи надзора за ихъ промысломъ, раздѣляются на два округа: первый и второй. Распредѣленіе частныхъ горныхъ заводовъ и промысловъ Замосковныхъ губерній между горными округами предоставляется Министру Государственныхъ Имуществъ. Въ каждомъ округѣ назначается изъ горныхъ инженеровъ по одному окружному инженеру.

Примѣчаніе. Для производства маркшейдерскихъ работъ въ горныхъ округахъ Замосковныхъ губерній учреждена должность маркшейдера, съ назначеніемъ сего лица въ распоряженіе горнаго департамента и съ присвоеніемъ ему служебныхъ правъ на основаніи особаго о семъ постановленія. Министру Государственныхъ Имуществъ предоставляется, въ случаѣ надобности, назначать и большее число маркшейдеровъ, съ предоставленіемъ имъ указанныхъ въ семъ примѣчаніи служебныхъ правъ, но безъ присвоенія имъ содержанія отъ казны.

V. Взамѣнъ статьи 826 и примѣчаній 1 и 2 къ сей статьѣ (по прод. 1890 года) и статей 836, 842 (по продолженію 1890 года), 947 (по прод. 1890 года), 1623, 1624, 2240 (по прод. 1890 года) и 2241 (по прод. 1890 года) и въ измѣненіе примѣчанія (по продолж. 1890 года) къ пункту 12 статьи 579 горнаго устава и другихъ подлежащихъ статей означеннаго устава, постановить:

1) Управленіямъ горною частью на Уралѣ и горною частью Кавказскаго края присвоиваются наименованія Уральскаго и Кавказскаго горныхъ управленій, а управляющему горною частью Кавказскаго края—начальника Кавказскаго горнаго управленія.

2) Служащіе на казенныхъ горныхъ заводахъ горные инженеры, лѣсничіе, медицинскіе и другіе чиновники до IX класса включительно опредѣляются, увольняются и перемѣщаются по должностямъ горными начальниками или пользующимися ихъ правами управителями; чины Уральскихъ казенныхъ горныхъ заводовъ отъ IX до VII класса включительно главнымъ начальникомъ, а прочіе, кромѣ горныхъ начальниковъ, — Министромъ Государственныхъ Имуществъ, по представленіямъ мѣстныхъ горныхъ управленій; горные же начальники—Высочайшею властью, по представленіямъ Министра Государственныхъ Имуществъ.

IV. Artykuł 2211 téjże ustawy (podług dalsz. c. z r. 1890) i uwagę do niego (podług dalsz. c. z r. 1890) zredagować w sposób następujący:

Zakłady górnicze prywatne Zamoskiewskie, pod względem nadzoru nad ich przemysłem, dzielą się na dwa okręgi: pierwszy i drugi. Rozdział zakładów górniczych prywatnych i przemysłów gubernij Zamoskiewskich pomiędzy okręgi górnicze pozostawia się Ministrowi Dóbr Państwa. W każdym okręgu wyznacza się z inżynierów górniczych po jednym inżynierze okręgowym.

Uwaga. Do prowadzenia robót markszejderskich w okręgach górniczych gubernij Zamoskiewskich tworzy się posada markszejdera, z oddaniem go do rozporządzenia departamentu górniczego i nadaniem mu praw służbowych na zasadzie specyalnego w tym przedmiocie postanowienia. Ministrowi Dóbr Państwa służy prawo, wrazie potrzeby, mianować większą liczbę markszejderów, nadając im wskazane w niniejszéj uwadze prawa służbowe, lecz bez uposażenia od skarbu.

V. Zamiast artykułu 826 i uwag 1 i 2 do tegoż artykułu (podług dalsz. c. z r. 1890) oraz artykułów 836, 842 (podług dalsz. c. z r. 1890), 947 (podług dalsz. c. z r. 1890), 1623, 1624, 2240 (podług dalsz. c. z r. 1890) i 2241 (podług dalsz. c. z r. 1890) i zamiast uwagi (podług dalsz. c. z r. 1890) do ustępu 12 artykułu 579 ustawy górniczéj i innych odnośnych artykułów wzmiankowanéj ustawy, postanowić:

1) Zarządom górnictwa na Uralu i w kraju Kaukazkim nadaje się nazwę zarządów górniczych Uralskiego i Kaukazkiego, a zarządzającemu górnictwem kraju Kaukazkiego—naczelnika zarządu górniczego Kaukazkiego.

2) Inżynierów górniczych, urzędujących w zakładach górniczych skarbowych, urzędników medycznych i innych do IX klasy włącznie mianują, uwalniają i przenoszą z posady na posadę naczelnicy górniczy albo korzystający z ich praw kierownicy; urzędników zakładów górniczych skarbowych Uralskich od IX do VII klasy włącznie — naczelnik główny, a pozostałych, oprócz naczelników głównych,—Minister Dóbr Państwa, na przedstawienia miejscowych zarządów górniczych; zaś naczelników górniczych — Władza Najwyższa, na przedstawienia Ministra Dóbr Państwa.

3) Служащіе на казенныхъ горныхъ заводахъ горные инженеры, лѣсничіе, медицинскіе и другіе чиновники получаютъ жалованье и прочее содержаніе по штатамъ или, въ случаяхъ, для коихъ послѣдовали о семъ особыя Высочайшія повелѣнія, — по утверждаемымъ Министромъ Государственныхъ Имуществъ временнымъ росписаніямъ.

4) На счетъ ежегодныхъ остатковъ отъ суммъ, ассигнуемыхъ на содержаніе личнаго состава и на канцелярскіе припасы каждаго округа казенныхъ горныхъ заводовъ, могутъ быть выдаваемы награды и пособія служащимъ въ округѣ на общемъ основаніи, указанномъ въ статьѣ 33 приложенія 1 къ статьѣ 221 учрежденія Министерствъ (по продолженію 1876 г.).

VI. Въ измѣненіе и дополненіе подлежащихъ статей устава о частной золотопромышленности постановить:

1) Въ мѣстностяхъ, гдѣ производится частный золотой промыселъ, горныя управленія несутъ всѣ обязанности, возлагаемыя узаконеніями о частной золотопромышленности на мѣстное главное управленіе по золотымъ промысламъ.

2) Упомянутыя въ стать 162 устава о частной золотопромышленности постановленія, объявленныя съ подпискою обвиняемымъ, могутъ быть обжалованы Министру Государственныхъ Имуществъ въ теченіе одного мѣсяца со дня объявленія постановленій, составляющихъ предметъ жалобъ. Относительно порядка принесенія сихъ жалобъ соблюдаются правила, изложенныя въ статьяхъ 36 и 37 положенія о мѣстномъ горномъ управленіи.

Подлинное мнѣніе подписано въ журналахъ Председателями и Членами.

---

3) Urzędujący w zakładach górniczych skarbowych inżynierowie górniczy, leśniczy, urzędnicy medyczni i inni pobierają pensyą i inne uposażenie podług etatów albo w wypadkach, w których co do tego zapadły Najwyższe rozkazy,—na mocy zatwierdzonych przez Ministra Dóbr Państwa rozkładów tymczasowych.

4) Na rachunek corocznych reszt z sum, asygnowanych na uposażenie personelu i na zapasy kancelaryjne każdego okręgu zakładów górniczych skarbowych, mogą być wydawane nagrody i zapomogi urzędującym w okręgu na ogólnéj zasadzie, wskazanéj w artykule 33 dodatku I do artykułu 221 Organizacyi Ministeryów (podług dalsz. c. z r. 1876).

VI. Zmieniając i uzupełniając odnośne artykuły o prywatnym przemyśle dobywania złota, postanowić:

1) W miejscowościach, gdzie prowadzi się prywatny przemysł dobywania złota, na zarządach górniczych ciążą wszystkie obowiązki, które prawa o prywatnym przemyśle dobywania złota wkładają na miejscowy zarząd główny przemysłu dobywania złota.

2) Na wzmiankowane w artykule 162 ustawy o prywatnym przemyśle dobywania złota postanowienia, ogłoszone oskarżonym za pokwitowaniem, można się skarżyć do Ministra Dóbr Państwa wciągu miesiąca od daty ogłoszenia postanowień, będących przedmiotem skarg. Co się tyczy porządku zanoszenia tych skarg, przestrzegają się przepisy, wyłuszczone w artykułach 36 i 37 postanowienia o miejscowym zarządzie górniczym.

Oryginał Zdania podpisali na protokułach Prezesi i Członkowie.

На подлинномъ Собственною ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА рукою написано:

„Быть по сему“.

Въ Гатчинѣ, 21 Декабря 1892 г.

ПОЛОЖЕНІЕ

о кругѣ вѣдомства, правахъ и обязанностяхъ должностныхъ лицъ и установленій мѣстнаго горнаго управленія.

I. О горныхъ управленіяхъ.

1. Горныя управленія завѣдываютъ, въ опредѣленномъ каждому изъ нихъ районѣ дѣйствія, всѣми частными и казенными горными заводами и промыслами.

2. Общія обязанности горныхъ управленій суть:

1) Наблюденіе за точнымъ исполненіемъ законовъ и распоряженій правительства по всѣмъ частямъ горнаго управленія.

2) Принятіе законныхъ мѣръ къ охраненію казеннаго имущества и къ отвращенію всякаго вообще ущерба для казны и нарушенія горныхъ узаконеній.

3) Надзоръ за соблюденіемъ положенныхъ сроковъ по производящимся въ судебныхъ установленіяхъ казеннымъ дѣламъ и денежнымъ искамъ.

4) Попеченіе о развитіи горной промышленности вообще и оказаніе возможнаго покровительства частной горной и горнозаводской промышленности.

5) Попеченіе о своевременномъ и правильномъ поступленіи горныхъ податей и другихъ узаконенныхъ сборовъ съ частныхъ горнопромышленниковъ, а также о взысканіи недоимокъ въ сихъ сборахъ.

6) Надзоръ за соблюденіемъ правилъ о безопасности горныхъ и заводскихъ работъ, о наймѣ горнорабочихъ, объ отношеніяхъ между горнорабочими и нанимателями и о работѣ женщинъ и малолѣтныхъ, согласно особымъ по этому предмету постановленіямъ.

7) Общее наблюденіе, въ указываемыхъ закономъ случаяхъ, за правильностью горныхъ работъ въ техническомъ отношеніи.

Na oryginale Własną JEGO CESARSKIÉJ MOŚCI ręką napisano:

„Ma być podług tego."

W Gatczynie, 21 Grudnia 1892 r.

POSTANOWIENIE

o zakresie władzy, prawach i obowiązkach urzędników i instytucyj miejscowego zarządu górniczego.

I. O zarządach górniczych.

1. Zarządy górnicze zawiadują w wyznaczonym dla każdego z nich rejonie działania wszystkiemi prywatnemi i skarbowemi zakładami i przemysłami górniczemi.

2. Ogólne obowiązki zarządów górniczych są następujące:

1) Nadzór nad ścisłém wypełnieniem praw i rozporządzeń rządu we wszystkich działach zarządu górniczego.

2) Przedsięwzięcie środków prawnych w celu zabezpieczenia majątku skarbowego i odwrócenia wszelkiego wogóle uszczerbku dla skarbu i wykroczeń przeciwko prawom górniczym.

3) Nadzór nad zachowaniem ustanowionych terminów w prowadzących się we władzach sądowych sprawach skarbowych i powództwach pieniężnych.

4) Czuwanie nad rozwojem przemysłu górniczego wogóle i okazywanie możliwéj opieki przemysłowi górniczemu prywatnemu.

5) Czuwanie nad prawidłowém i we właściwym czasie wpływaniem podatków górniczych i innych opłat od przemysłowców górniczych prywatnych, tudzież nad egzekucyą zaległości z tych opłat.

6) Nadzór nad zachowaniem przepisów, dotyczących bezpieczeństwa robót górniczych i zakładowych, najmu robotników górniczych, stosunków pomiędzy robotnikami górniczemi i najmującemi oraz pracy kobiet i małoletnich, zgodnie z oddzielnemi w tym przedmiocie postanowieniami.

7) Ogólny nadzór, we wskazanych przez prawo wypadkach, nad prawidłowością robót górniczych pod względem technicznym.

8) Общій надзоръ за исполненіемъ на частныхъ горныхъ заводахъ и промыслахъ дѣйствующихъ правилъ относительно устройства, установки и содержанія паровыхъ котловъ, а также порядка освидѣтельствованія оныхъ.

9) Командированіе горныхъ инженеровъ и маркшейдетовъ или отводчиковъ для производства отводовъ рудничныхъ площадей на свободныхъ казенныхъ земляхъ и завѣдываніе сими отводами, на основаніи узаконеній о частной горной промышленности на свободныхъ казенныхъ земляхъ и о нефтяномъ промыслѣ.

10) Пріемъ заявокъ, плановъ и описаній новыхъ рудниковъ на земляхъ частныхъ и поссесіонныхъ, распоряженіе о свѣркѣ плановъ и описаній съ натурою, выдача въ полученіи ихъ свидѣтельствъ, командированіе, по просьбамъ горнопромышленниковъ, горныхъ чиновниковъ для осмотра и снятія рудниковъ на планъ, а въ Кавказскомъ краѣ, сверхъ того, выдача разрѣшеній на разработку рудниковъ на всякихъ земляхъ.

11) Разрѣшеніе постройки новыхъ заводовъ на частныхъ земляхъ и перемѣнъ на этихъ заводахъ, пріемъ заявленій объ открытіи ихъ дѣйствія и объ увеличеніи и уменьшеніи онаго.

12) Пріемъ заявленій о продажѣ участія въ заводахъ соучастникамъ и сонаслѣдникамъ и выдача свидѣтельствъ о возможности выдѣлить одинъ заводъ или болѣе изъ общей ихъ массы.

13) Наблюденіе за тѣмъ, чтобы по горнымъ заводамъ и промысламъ, отданнымъ отъ казны въ частное содержаніе, всѣ условія и обязательства, принятыя на себя содержателями, были ими исполняемы въ точности.

14) Приведеніе въ точную извѣстность горныхъ заводовъ и промысловъ, собираніе подробныхъ свѣдѣній объ истинномъ ихъ положеніи, о производительности ихъ, нововведеніяхъ, усовершенствованіяхъ и новыхъ открытіяхъ, а также о нуждахъ горной и горнозаводской промышленности и доставленіе сихъ свѣдѣній въ Министерство Государственныхъ Имуществъ.

15) Разсмотрѣніе дѣлъ о несчастныхъ случаяхъ на горныхъ заводахъ и промыслахъ, подвѣдомственныхъ управленіямъ, и окончательное заключеніе по этимъ дѣламъ.

16) Наблюденіе за исполненіемъ всѣхъ постановленій, касающихся устройства и обезпеченія быта бывшаго горнозаводскаго населенія.

8) Ogólny nadzór nad wykonaniem w zakładach i przemysłach górniczych prywatnych obowiązujących przepisów co do budowy, ustawiania i utrzymywania kotłów parowych, oraz sposobu ich rewidowania.

9) Delegowanie inżynierów górniczych i markszejderów lub wydzielaczy do wydzielania przestrzeni kopalnianych na wolnych gruntach skarbowych i zawiadywanie temi przestrzeniami na zasadzie praw o przemyśle górniczym prywatnym na wolnych gruntach skarbowych i o przemyśle nafcianym.

10) Przyjmowanie deklaracyj, planów i opisów nowych kopalni na gruntach prywatnych i posesyjnych, rozporządzenia w przedmiocie sprawdzenia planów i opisów z naturą, wydawanie z ich otrzymania świadectw, delegowanie, na prośby przemysłowców górniczych, urzędników górniczych do obejrzenia kopalni i zdjęcia z nich planów, a w kraju Kaukazkim, prócz tego, wydawanie pozwoleń na wyrabianie min na wszelkich gruntach.

11) Pozwolenie na budowę nowych zakładów na gruntach prywatnych i na wprowadzanie zmian w tych zakładach, przyjmowanie deklaracyj co do otwarcia ich działania i powiększenia lub zmniejszenia tegoż.

12) Przyjmowanie deklaracyj co do sprzedaży udziału w zakładach uczestnikom i współspadkobiercom oraz wydawanie świadectw stwierdzających możność wydzielenia jednego lub więcéj zakładów z ogólnéj ich masy.

13) Czuwanie nad tém, ażeby w zakładach i przemysłach górniczych, oddanych przez skarb w posiadanie prywatne, wszystkie warunki i zobowiązania, przyjęte na siebie przez dzierżawców, były przez nich ściśle wypełniane.

14) Dokładne ujawnienie zakładów i przemysłów górniczych, zbieranie szczegółowych wiadomości o istotném ich położeniu, ich produkcyjności, inowacyach, udoskonaleniach i nowych odkryciach, tudzież o potrzebach przemysłu górniczego i dostarczenie tych wiadomości do Ministeryum Dóbr Państwa.

15) Rozpoznanie spraw o nieszczęśliwych wypadkach w zakładach i przemysłach górniczych, podwładnych zarządom górniczym i ostateczne wnioski w tych sprawach.

16) Czuwanie nad wypełnieniem wszystkich postanowień, dotyczących organizacyi i zabezpieczenia bytu byłéj ludności górniczéj.

17) Надзоръ за дѣйствіями подчиненныхъ управленіямъ должностныхъ лицъ.

3. Горныя управленія завѣдываютъ, въ установленномъ порядкѣ, опредѣленіемъ и увольненіемъ, а равно представленіемъ къ чинамъ, наградамъ и пенсіямъ служащихъ въ управленіяхъ и подчиненныхъ имъ должностныхъ лицъ.

4. Въ мѣстностяхъ, гдѣ существуютъ частные или казенные соляные источники и солеваренные заводы, на горныя управленія возлагается наблюденіе за исполненіемъ постановленій устава о соли и условій арендныхъ на казенные соляные источники и солеваренные заводы договоровъ съ казною.

5. По отношенію къ частному золотому и нефтяному промысламъ и источникамъ минеральныхъ водъ, мѣстныя горныя управленія несутъ обязанности, возлагаемыя на нихъ уставомъ о частной золотопромышленности, правилами о нефтяномъ промыслѣ и правилами объ охраненіи источниковъ минеральныхъ водъ.

6. По отношенію къ поссесіоннымъ горнымъ заводамъ на горныя управленія возлагаются, сверхъ указанныхъ выше въ статьѣ 2, еще слѣдующія обязанности:

1) Разсмотрѣніе и утвержденіе смѣтъ на рубку лѣсовъ, къ заводамъ приписанныхъ, и наблюденіе за правильностью вырубки и за веденіемъ лѣснаго хозяйства вообще.

2) Принятіе зависящихъ отъ управленія мѣръ къ охраненію лѣсовъ отъ самовольныхъ порубокъ и пожаровъ.

3) Наблюденіе за тѣмъ, чтобы заводское дѣйствіе не падало ни въ количествѣ, ни въ качествѣ, дабы казна получала всегда надлежащій доходъ.

4) Выдача заводчикамъ разрѣшеній на устройство въ поссесіонныхъ дачахъ новыхъ заводовъ, на увеличеніе и уменьшеніе дѣйствія существующихъ заводовъ, при соблюденіи указанныхъ въ законѣ условій, а также на прекращеніе заводскаго дѣйствія и уничтоженіе заводовъ.

5) Удостовѣреніе по просьбамъ заводчиковъ (уст. горн. ст. 475) о возможности и удобствѣ, а также о дѣйствительной необходимости и пользѣ перечисленія отъ одного завода къ другому поссесіонныхъ и окортомленныхъ земель, лѣсовъ и рудниковъ.

6) Содѣйствіе къ охраненію и обезпеченію всего заводскаго имущества отъ всякаго недозволеннаго употребленія и истребленія.

17) Nadzór nad czynnościami podwładnych zarządom górniczym urzędników.

3. Zarządy górnicze zawiadują w ustanowionym porządku mianowaniem i uwalnianiem oraz przedstawianiem do rang, nagród i emerytur urzędników, służących w zarządach i im podwładnych.

4. W miejscowościach, gdzie istnieją saliny i warzelnie soli, prywatne i skarbowe, zarządy górnicze mają obowiązek czuwania nad wypełnieniem postanowień ustawy solnéj i warunków umów dzierżawnych ze skarbem o saliny i warzelnie soli.

5. Odnośnie do prywatnego przemysłu eksploatacyi złota i nafty oraz źródeł wód mineralnych, na miejscowych zarządach górniczych ciążą obowiązki, które na nie wkładają ustawy o prywatnym przemyśle eksploatacyi złota, o przemyśle nafcianym i o zabezpieczeniu źródeł wód mineralnych.

6. Odnośnie do zakładów górniczych posesyjnych, na zarządy górnicze wkładają się, oprócz wskazanych wyżéj w artykule 2, jeszcze następujące obowiązki:

1) Rozpoznawanie i zatwierdzanie budżetów na rąbanie lasów, przypisanych do zakładów oraz czuwanie nad prawidłowością rąbania i nad prowadzeniem gospodarstwa leśnego wogóle.

2) Przedsięwzięcie zależnych od zarządu środków w celu zabezpieczenia lasów od samowolnego rąbania i pożarów.

3) Czuwanie nad tém, ażeby działanie zakładów nie upadało ani pod względem jakości, ani pod względem ilości, ażeby skarb otrzymywał zawsze należyty dochód.

4) Wydawanie utrzymującym zakłady pozwoleń na urządzenie na gruntach posesyjnych nowych zakładów, na powiększenie i zmniejszenie działania zakładów istniejących, przy zachowaniu wskazanych w prawie warunków, oraz na wstrzymanie działania zakładów i zniesienie ich.

5) Poświadczanie, naskutek próśb osób utrzymujących zakłady, (ust. górn. art. 475) możności i dogodności, tudzież rzeczywistej konieczności i pożytku przelania z jednego zakładu na drugi posesyjnych gruntów, lasów i min.

6) Dopomaganie do strzeżenia i zabezpieczenia całego majątku zakładowego od wszelkiego niedozwolonego używania i niszczenia.

7) Назначеніе на заводы, въ указанныхъ закономъ случаяхъ, врачей.

7. Обязанности тѣхъ горныхъ управленій, коимъ подчинены казенные горные заводы, суть:

1) Поддержаніе на сихъ заводахъ правильнаго хозяйства и возможно лучшей степени техническаго производства.

2) Устраненіе хищническихъ работъ въ рудникахъ.

3) Попеченіе о развитіи и улучшеніи заводскаго производства и пріисканіе къ тому новыхъ способовъ.

4) Составленіе, разсмотрѣніе и представленіе Министру Государственныхъ Имуществъ годовой смѣты потребныхъ заводамъ суммъ.

5) Надзоръ за заготовленіемъ всѣхъ предметовъ заводскаго хозяйства со всевозможною бережливостью въ цѣнахъ и количествахъ и за выгоднымъ совершеніемъ продажи заводскихъ произведеній и другаго имущества.

6) Равномѣрное, сообразно со средствами заводовъ и потребностями правительства, распредѣленіе казенныхъ нарядовъ, веденіе точныхъ свѣдѣній о нарядахъ данныхъ и исполнительныхъ и надзоръ за успѣшнымъ ихъ выполненіемъ и доброкачественностью издѣлій, заводами приготовляемыхъ.

7) Открытіе новыхъ способовъ для сбыта заводскихъ издѣлій.

8) Исполненіе по отношенію къ казеннымъ горнозаводскимъ дачамъ обязанностей, возлагаемыхъ узаконеніями о частной горной промышленности на свободныхъ казенныхъ земляхъ на мѣстныя управленія казенными землями.

9) Разсмотрѣніе и утвержденіе смѣтъ на рубку лѣсовъ въ казенныхъ горнозаводскихъ дачахъ и наблюденіе за правильностью вырубки и вообще за правильнымъ заготовленіемъ лѣсныхъ матеріаловъ въ сихъ дачахъ.

10) Принятіе зависящихъ отъ управленій мѣръ къ охраненію лѣсовъ казенныхъ горныхъ заводовъ отъ пожаровъ и самовольныхъ порубокъ.

11) Содержаніе вѣрныхъ свѣдѣній о всѣхъ состоящихъ въ распоряженіи управленія кредитахъ, данныхъ казеннымъ горнымъ заводамъ, и распоряженіе этими кредитами въ предѣлахъ, установленныхъ смѣтными и кассовыми правилами.

7) Wyznaczenie do zakładów, we wskazanych przez prawo wypadkach, lekarzy.

7. Obowiązki tych zarządów górniczych, którym podwładne są zakłady górnicze skarbowe, są następujące:

1) Podtrzymywanie w tych zakładach prawidłowego gospodarstwa i o ile można jak najlepszéj techniki fabrycznéj.

2) Usunięcie robót rabunkowych w minach.

3) Staranie o rozwój i udoskonalenie eksploatacyi i wyszukanie w tym celu nowych sposobów.

4) Sporządzenie, rozpoznanie i przedstawienie Ministrowi Dóbr Państwa budżetu rocznego potrzebnych zakładom funduszów.

5) Nadzór nad przygotowaniem wszystkich przedmiotów gospodarstwa zakładowego z jak największą oględnością w cenach i ilościach oraz nad korzystną sprzedażą produktów zakładowych i innego majątku.

6) Równomierny, odpowiednio do środków zakładowych i potrzeb rządu, rozdział zleceń skarbowych, prowadzenie dokładnych wiadomości o zleceniach danych i wypełnionych oraz nadzór nad pomyślnćm ich wypełnieniem i dobrocią wyrobów przez zakłady przygotowywanych.

7) Odkrycie nowych sposobów zbytu wyrobów zakładowych.

8) Wykonanie odnośnie do skarbowych przestrzeni eksploatacyi górniczéj obowiązków, które prawa o przemyśle górniczym prywatnym na wolnych gruntach skarbowych wkładają na miejscowe zarządy gruntów skarbowych.

9) Rozpoznanie i zatwierdzenie budżetów na rąbanie lasów w przestrzeniach skarbowych eksploatacyi górniczéj i czuwanie nad prawidłowością rąbania i wogóle nad prawidłowém przygotowywaniem materyałów drzewnych w tych przestrzeniach.

10) Przedsięwzięcie zależnych od zarządów środków w celu zabezpieczenia lasów zakładów górniczych skarbowych od pożarów i samowolnego rąbania.

11) Utrzymywanie dokładnych wiadomości o wszelkich będących w rozporządzeniu zarządu kredytach, udzielonych zakładom górniczym skarbowym, i zarządzanie temi kredytami w granicach, ustanowionych budżetami i przepisami kasowemi.

12) Надзоръ за всѣми вообще дѣйствіями горныхъ начальниковъ, разрѣшеніе ихъ представленій и направленіе всѣхъ служащихъ на казенныхъ горныхъ заводахъ къ прямой цѣли службы.

13) Попеченіе о сохранности имущества недѣйствующихъ казенныхъ горныхъ заводовъ и о продажѣ сего имущества установленнымъ порядкомъ, по распоряженіямъ Министерства Государственныхъ Имуществъ.

8. Горныя управленія тѣхъ мѣстностей, въ коихъ имѣются горныя училища, принимаютъ въ завѣдываніи ими участіе, опредѣленное уставами сихъ училищъ.

9. Горныя управленія утверждаютъ окончательно: продажи ненужныхъ казенныхъ имуществъ: движимыхъ—на суммы до 600 руб. и недвижимыхъ—до 300 руб., торги по подрядамъ и поставкамъ—до 10.000 руб. и сложеніе со счетовъ убытковъ и потерь по казеннымъ имуществамъ, а равно неблагонадежныхъ къ поступленію взысканій,—до 50 р.

10. Начальникъ горнаго управленія завѣдываетъ единолично всѣми дѣлами, производимыми въ управленіи; онъ слѣдитъ за успѣшнымъ движеніемъ сихъ дѣлъ и за службою лицъ какъ служащихъ въ управленіи, такъ и подвѣдомственныхъ оному, ходатайствуетъ о награжденіи достойнѣйшихъ и подвергаетъ взысканію, установленнымъ порядкомъ и въ предѣлахъ предоставленной ему закономъ власти, замѣченныхъ въ неисполненіи служебныхъ обязанностей. Начальникъ управленія заботится о замѣщеніи открывающихся вакансій классныхъ должностей по управленію лицами благонадежными и достойными, отдавая преимущество получившимъ высшее и среднее образованіе.

11. Начальникъ управленія обязанъ лично осматривать, по мѣрѣ представляющейся надобности, подвѣдомственные управленію горные промыслы и заводы. При этомъ онъ можетъ принимать просьбы и немедленно дѣлать, въ предѣлахъ предоставленной ему власти, распоряженія къ возстановленію силы нарушеннаго закона.

12. Начальнику управленія предоставляется посылать подчиненныхъ ему чиновниковъ для осмотра горныхъ заводовъ и промысловъ и вообще для исполненія порученій, до горной части относящихся. Дѣйствія этихъ чиновниковъ опредѣляются данными имъ отъ начальника управленія особыми инструкціями или предписаніями.

12) Nadzór nad wszelkiemi wogóle czynnościami naczelników górniczych, roztrzyganie ich przedstawień i wysyłanie wszystkich urzędników służących w zakładach górniczych skarbowych do bezpośredniego celu ich służby.

13) Opieka nad całością majątku nieczynnych zakładów górniczych skarbowych i nad sprzedażą tego majątku w ustanowiony sposób z polecenia Ministeryum Dóbr Państwa.

8. Zakłady górnicze tych miejscowości, w których znajdują się szkoły górnicze, biorą w zawiadywaniu temi szkołami udział, określony w ustawach tych szkół.

9. Zakłady górnicze zatwierdzają ostatecznie: sprzedaże niepotrzebnych majątków skarbowych: ruchomych—na sumę do 600 rub. i nieruchomych—do 300 rub.; licytacye na przedsiębiorstwa i dostawy—do 10,000 rub. i wykreślenie z rachunków szkód i strat w majątkach skarbowych oraz należności niepodobnych do odzyskania—do 50 rub.

10. Naczelnik zarządu górniczego zawiaduje sam jeden osobiście wszystkiemi sprawami, prowadzącemi się w zarządzie; czuwa nad pomyślnym biegiem tych spraw i nad służbą osób, tak służących w zarządzie jak również zarządowi podwładnych; stara się o wynagrodzenie osób najgodniejszych i skazuje w ustanowiony sposób na kary, w granicach nadanéj sobie władzy, osoby nie wypełniające obowiązków służbowych. Naczelnik zarządu stara się o obsadzenie otwierających się wakansów na posady klasowe w zarządzie osobami godnemi i zasługującemi na zaufanie rządu, oddając pierwszeństwo tym, które otrzymały wyższe i średnie wykształcenie.

11. Naczelnik zarządu obowiązany jest osobiście rewidować, wmiarę zachodzącéj potrzeby, podwładne zarządowi przemysły i zakłady górnicze. Przytem może przyjmować prośby i bezzwłocznie wydawać, w granicach nadanéj mu władzy, rozporządzenia w przedmiocie przywrócenia mocy naruszonego prawa.

12. Naczelnikowi zarządu służy prawo posyłać podwładnych mu urzędników w celu zrewidowania zakładów górniczych i wogóle w celu wypełnienia poruczeń, odnoszących się do górnictwa. Czynności tych urzędników określają udzielone im przez naczelnika zarządu instrukcye lub polecenia.

13. Начальникъ управленія имѣетъ право входить въ разсмотрѣніе и изслѣдованіе хозяйства подчиненныхъ ему казенныхъ горныхъ заводовъ, когда только заблагоразсудитъ, но не въ правѣ своею властью измѣнять или уничтожать существующія устройства и методы заводскаго производства, обязываясь по симъ предметамъ входить съ представленіями къ Министру Государственныхъ Имуществъ. Изъ сего исключаются частныя исправленія, особенной важности не представляющія, которыя начальникъ можетъ производить собственною властью.

14. Начальникъ управленія имѣетъ общее наблюденіе за дѣйствіями служащихъ на подчиненныхъ ему казенныхъ горныхъ заводахъ и утверждаетъ представленія горныхъ начальниковъ о выдачѣ отлично трудившимся денежныхъ пособій.

15. Начальникъ управленія обязанъ лично осматривать подчиненные ему казенные горные заводы и промыслы съ такимъ разсчетомъ, чтобы каждый заводъ былъ осмотрѣнъ по крайней мѣрѣ одинъ разъ въ теченіи двухъ лѣтъ. При осмотрѣ онъ изслѣдуетъ дѣйствія мѣстнаго заводскаго начальства по хозяйственной и технической частямъ и если замѣтитъ какіе либо безпорядки, немедленно дѣлаетъ распоряженія къ ихъ устраненію, а въ случаѣ надобности и удаляетъ, впредь до разсмотрѣнія, вредныхъ для службы людей, но не производитъ своею властію никакихъ коренныхъ перемѣнъ въ заводахъ.

16. Мѣстныя горныя управленія получаютъ отъ Министра Государственныхъ Имуществъ предписанія и предложенія, а къ нему входятъ съ представленіями; съ горнымъ департаментомъ и другими департаментами Министерства Государственныхъ Имуществъ они сносятся отношеніями; горнымъ начальникамъ, окружнымъ инженерамъ, маркшейдерамъ и другимъ подчиненнымъ имъ лицамъ управленія даютъ предложенія, а отъ нихъ получаютъ рапорты.

17. Съ губернаторами, губернскими правленіями, казенными и контрольными палатами и другими, равными имъ, мѣстными губернскими и областными установленіями, а также съ мѣстными уѣздными и окружными учрежденіями, горнымъ управленіямъ не подчиненными, управленія сіи сносятся отношеніями. Въ экстренныхъ, не терпящихъ отлагательства, случаяхъ, горныя управленія могутъ непосредственно отъ себя представлять мѣстнымъ генералъ-губернаторамъ и главноначальствующему гражданскою частію на Кавказѣ.

13. Naczelnik zarządu ma prawo rozpoznawać i badać gospodarstwo podwładnych mu zakładów górniczych skarbowych, zawsze, ilekroć to za stosowne uzna, lecz nie ma prawa własną władzą zmieniać lub znosić istniejących urządzeń i metod fabrykacyi, zobowiązując się w tym przedmiocie wnosić przedstawienia do Ministra Dóbr Państwa. Przepis ten nie stosuje się do pojedyńczych reperacyj, nie przedstawiających szczególnéj ważności, które naczelnik może uskuteczniać własną władzą.

14. Naczelnik zarządu ma ogólny nadzór nad czynnościami urzędników, służących na podwładnych mu zakładach górniczych skarbowych, i zatwierdza przedstawienia naczelników górniczych co do wydania wzorowo pracującym zapomóg pieniężnych.

15. Naczelnik zarządu obowiązany jest osobiście rewidować podwładne mu zakłady i przemysły górnicze, tak rozliczając, ażeby każdy zakład był zrewidowany przynajmniéj raz wciągu dwóch lat. Przy rewizyi bada czynności miejscowéj zwierzchności zakładowéj pod względem gospodarczym i technicznym, i jeżeli zauważy jakie nieporządki, wydaje bezzwłocznie rozporządzenia, zmierzające do ich usunięcia, a wrazie potrzeby również oddala, aż do rozpoznania, szkodliwe dla służby osoby, lecz nie wprowadza własną władzą żadnych radykalnych zmian w zakładach.

16. Miejscowe zarządy górnicze otrzymują od Ministra Dóbr Państwa rozkazy i polecenia, a do niego wnoszą przedstawienia; z departamentem górniczym i innemi departamentami Ministeryum Dóbr Państwa znoszą się za pomocą odezw; naczelnikom górniczym, inżynierom okręgowym, markszejderom i innym podwładnym im osobom dają polecenia a od nich otrzymują raporty.

17. Z gubernatorami, rządami gubernialnemi, izbami skarbowemi i obrachunkowemi oraz z innemi równemi im gubernialnemi i obwodowemi władzami tudzież z miejscowemi instytucyami powiatowemi i okręgowemi, nie podwładnemi zarządom górniczym, zarządy te znoszą się za pomocą odezw. W nadzwyczajnych niecierpiących zwłoki wypadkach zarządy górnicze mogą bezpośrednio od siebie robić przedstawienia do generał-gubernatorów i głównego naczelnika cywilnego na Kaukazie.

18. Горныя управленія и всѣ чины ихъ, въ разрѣшеніи дѣлъ и служебныхъ своихъ дѣйствіяхъ, руководствуются какъ законами, такъ и издаваемою на основаніи ихъ инструкціею Министра Государственныхъ Имуществъ, опредѣляющею порядокъ дѣлопроизводства и распредѣленіе занятій между чинами управленія, а также обязанности сихъ чиновъ.

II. Объ окружныхъ инженерахъ, ихъ помощникахъ и маркшейдерахъ.

19. На окружныхъ инженеровъ возлагается, въ предѣлахъ ввѣреннаго каждому изъ нихъ округа, ближайшій мѣстный надзоръ за производствомъ частнаго горнаго промысла какъ на земляхъ казенныхъ, такъ и на земляхъ, принадлежащихъ частнымъ лицамъ, обществамъ, учрежденіямъ и сословіямъ.

20. Окружные инженеры наблюдаютъ, вообще, за точнымъ исполненіемъ на частныхъ горныхъ заводахъ и промыслахъ горныхъ постановленій и приводятъ въ исполненіе всѣ распоряженія высшаго начальства относительно сихъ заводовъ и промысловъ.

21. Въ частности, на окружныхъ инженеровъ возлагается: 1) надзоръ за безопасностію горныхъ и горнозаводскихъ работъ; 2) надзоръ за пріобрѣтеніемъ, храненіемъ и употребленіемъ горнопромышленниками взрывчатыхъ веществъ, а равно выдача и ревизія книгъ на записку сихъ веществъ; 3) ближайшее наблюденіе въ указанныхъ закономъ случаяхъ, за правильностію горныхъ работъ и въ техническомъ отношеніи; 4) ближайшій и непосредственный надзоръ на частныхъ горныхъ заводахъ и промыслахъ за паровыми котлами, на основаніи дѣйствующихъ о сихъ котлахъ правилъ; 5) наблюденіе за постройкою горныхъ заводовъ и сооруженій на горныхъ промыслахъ; 6) наблюденіе за исполненіемъ горнопромышленниками требованій законовъ о наймѣ горнорабочихъ, объ отношеніяхъ ихъ къ нанимателямъ и о работѣ малолѣтныхъ и женщинъ; 7) наблюденіе за тѣмъ, чтобы лица, приставленныя отъ владѣльцевъ къ управленію заводами и промыслами, были снабжены законными довѣренностями, и доставленіе начальству копій съ таковыхъ; 8) наблюденіе за правильнымъ и своевременнымъ поступленіемъ горныхъ податей, представленіе надлежащей о семъ отчетности и принятіе законныхъ мѣръ ко взысканію недо-

18. Zakłady górnicze i wszyscy urzędnicy tychże w roztrzyganiu spraw i swoich czynnościach służbowych kierują się tak prawami jak również wydawaną na zasadzie tych praw instrukcyą Ministra Dóbr Państwa, określającą porządek referatów i rozdział zajęć pomiędzy urzędników zarządu tudzież obowiązki tych urzędników.

II. O inżynierach okręgowych, ich pomocnikach i markszejderach.

19. Inżynierom okręgowym porucza się, w granicach powierzonego każdemu z nich okręgu, bezpośredni nadzór miejscowy nad prowadzeniem przemysłu górniczego prywatnego, tak na gruntach skarbowych jak i na gruntach, należących do osób prywatnych, towarzystw, instytucyj i stanów.

20. Inżynierowie okręgowi czuwają w ogóle nad ścisłém wypełnieniem w zakładach i przemysłach skarbowych górniczych postanowień górniczych i wprowadzają w wykonanie wszystkie rozporządzenia, dotyczące tych zakładów i przemysłów.

21. W szczególności, inżynierom okręgowym porucza się: 1) nadzór nad bezpieczeństwem robót górniczych; 2) nadzór nad nabyciem, zachowaniem i użyciem przez przemysłowców górniczych materyałów wybuchowych oraz wydawanie i rewizya ksiąg do zapisywania tychże materyałów; 3) bliższy nadzór, we wskazanych przez prawo wypadkach, nad prawidłowością robót górniczych pod względem technicznym; 4) bliższy i bezpośredni nadzór w zakładach i przemysłach górniczych skarbowych nad kotłami parowemi na zasadzie obowiązujących co do tych kotłów przepisów; 5) nadzór nad budową zakładów górniczych i urządzeń w przemysłach górniczych; 6) czuwanie nad wypełnieniem przez przemysłowców górniczych wymagań praw o najmie robotników górniczych, o stosunkach tychże do najmujących, tudzież o pracy małoletnich i kobiet; 7) czuwanie nad tém, ażeby osoby, którym właściciele powierzyli zarządzanie zakładami i przemysłami, były zaopatrzone w przepisane przez prawo plenipotencye i dostarczanie zwierzchności kopij tychże; 8) czuwanie nad prawidłowém i we właściwym czasie wpływaniem podatków górniczych skarbowych; przedstawianie należytego w tym względzie sprawozdania i przedsięwzięcie środków

имокъ въ нихъ; 9) отводъ, по порученіямъ, въ случаѣ надобности, подлежащихъ учрежденій, совмѣстно съ маркшейдеромъ, землемѣромъ или межевщикомъ, рудничныхъ площадей на свободныхъ казенныхъ земляхъ, и 10) составленіе, порядкомъ, установленнымъ подлежащими статьями устава уголовнаго судопроизводства, протоколовъ по нарушеніямъ постановленій о горномъ, золотомъ и соляномъ промыслахъ и правилъ о паровыхъ котлахъ на горныхъ заводахъ, о горнорабочихъ и объ охраненіи источниковъ минеральныхъ водъ, влекущимъ или взысканіе, налагаемое порядкомъ административнымъ, или наказаніе по суду.

22. На обязанности окружныхъ инженеровъ лежитъ оказаніе владѣльцамъ частныхъ горныхъ заводовъ и промысловъ содѣйствія къ правильному и выгодному веденію работъ и преподаніе имъ надлежащихъ по горнотехнической части совѣтовъ, безъ произвольнаго вмѣшательства въ частныя дѣла заводчиковъ и промышленниковъ.

23. Окружные инженеры обязаны собирать и обработывать горнотехническія и статистическія свѣдѣнія и представлять, въ установленномъ порядкѣ, срочные отчеты по горной и горнозаводской статистикѣ, съ объясненіемъ дѣйствительнаго положенія и потребностей частной горной промышленности въ ихъ округахъ.

24. Въ округахъ, гдѣ имѣются поссесіонные горные заводы, на обязанности окружныхъ инженеровъ лежитъ присмотръ за тѣмъ, чтобы дѣйствіе сихъ заводовъ не падало въ качествѣ, а также, чтобы оно не было, безъ предварительнаго разрѣшенія подлежащаго горнаго начальства, увеличиваемо или уменьшаемо.

25. По заводамъ и промысламъ казеннымъ, отданнымъ въ частное содержаніе, окружный инженеръ, сверхъ того, наблюдаетъ, чтобы всѣ условія и обязательства, принятыя на себя содержателями, были ими исполняемы въ точности.

26. Въ округахъ, гдѣ производится частный золотой или нефтяной промыселъ или гдѣ существуютъ источники минеральныхъ водъ, признанные имѣющими общественное значеніе, окружные инженеры исполняютъ обязанности, возлагаемыя на нихъ уставомъ о частной золотопромышленности, правилами о нефтяномъ промыслѣ и правилами объ охраненіи источниковъ минеральныхъ водъ.

27. Въ мѣстностяхъ, гдѣ существуютъ частные или казенные соляные источники и солеваренные заводы, на окружныхъ ин-

prawnych w celu egzekucyi zaległości tych podatków; 9) wydzielanie wedle poleceń, wrazie potrzeby, odnośnych instytucyj, łącznie z markszejderem, geometrą lub miernikiem, przestrzeni eksploatacyi górniczéj na wolnych gruntach skarbowych, i 10) sporządzanie w sposób ustanowiony przez właściwe artykuły ustawy postępowania sądowego karnego, protokułów co do wykroczeń przeciwko postanowieniom o przemyśle górniczym eksploatacyi złota i soli oraz przepisów o kotłach parowych w zakładach górniczych, o robotnikach górniczych i o zabezpieczeniu źródeł wód mineralnych, prowadzących za sobą albo karę wymierzaną w drodze administracyjnéj, albo karę sądową.

22. Inżynierowie okręgowi mają obowiązek okazywać właścicielom zakładów i przemysłów górniczych prywatnych pomoc w celu prawidłowego i korzystnego prowadzenia robót i udzielać im należyte rady w zakresie górniczo-technicznym, bez samowolnego mięszania się do prywatnych spraw właścicieli.

23. Inżynierowie okręgowi obowiązani są zbierać i opracowywać wiadomości górniczo-techniczne i statystyczne i składać w ustanowiony sposób sprawozdania terminowe w zakresie statystyki górniczéj, z objaśnieniem rzeczywistego położenia i potrzeb przemysłu górniczego prywatnego w ich okręgach.

24. W okręgach, gdzie znajdują się zakłady górnicze posesyjne, obowiązkiem inżynierów górniczych jest czuwanie nad tém, ażeby działalność tych zakładów nie upadała pod względem jakości, oraz aby nie była, bez uprzedniego pozwolenia odnośnéj zwierzchności górniczéj, powiększana ani zmniejszana.

25. W zakładach i przemysłach skarbowych, oddanych w dzierżawę prywatną, inżynier okręgowy, oprócz tego, przestrzega, ażeby wszystkie warunki i zobowiązania, przyjęte na siebie przez dzierżawców, były ściśle wypełniane.

26. W okręgach, gdzie prowadzi się eksploatacya złota lub nafty, albo gdzie istnieją źródła wód mineralnych, uznane za mające znaczenie użyteczności publicznéj, inżynierowie okręgowi pełnią obowiązki włożone na nich przez ustawę o prywatnym przemyśle eksploatacyi złota, przepisy o przemyśle nafcianym i przepisy o zabezpieczeniu źródeł wód mineralnych.

27. W miejscowościach, gdzie istnieją saliny i warzelnie soli prywatne lub skarbowe, inżynierowie okręgowi mają obowiązek czu-

женеровъ возлагается наблюденіе за исполненіемъ постановленій устава о соли и условій арендныхъ на казенные соляные источники и солеваренные заводы договоровъ съ казною.

28. Въ отношеніи горной промышленности въ губерніяхъ Царства Польскаго окружные инженеры исполняютъ обязанности, возложенныя на нихъ дѣйствующимъ положеніемъ о горномъ промыслѣ въ сихъ губерніяхъ и инструкціями, утверждаемыми Министромъ Государственныхъ Имуществъ.

29. Въ мѣстностяхъ, гдѣ выдаются горнозаводчикамъ изъ государственнаго банка ссуды подъ залогъ металловъ, на окружныхъ инженерахъ лежитъ выдача свидѣтельствъ на закладываемые и отправляемые для продажи металлы и наблюденіе за сохранностью сихъ металловъ.

30. Помощники окружныхъ инженеровъ дѣйствуютъ по предписаніямъ подлежащихъ окружныхъ инженеровъ, при чемъ на нихъ можетъ быть возлагаемо исполненіе всѣхъ обязанностей, исчисленныхъ въ статьяхъ 21—29 сего положенія.

31. Маркшейдеры, состоящіе въ распоряженіи какъ горнаго департамента, такъ и горныхъ управленій, обязаны, независимо отъ производства маркшейдерскихъ и межевыхъ работъ по порученіямъ начальства, наблюдать въ предѣлахъ округовъ, начальствомъ указываемыхъ, за точнымъ исполненіемъ частными горнопромышленниками требованій закона о веденіи и постоянномъ исполненіи плановъ рудничной разработки и, при замѣченномъ нарушеніи этой обязанности промышленниками, составлять или пополнять такіе планы. За составленіе и пополненіе плановъ маркшейдеры получаютъ отъ горнопромышленниковъ вознагражденіе по таксѣ, а во время исполненія межевыхъ работъ пользуются всѣми правами и преимуществами, предоставленными землемѣрамъ по законамъ межевымъ.

32. При посѣщеніи частныхъ рудниковъ и копей, маркшейдеръ обращаетъ вниманіе на то, исполняются ли при работахъ всѣ требованія закона и, въ случаѣ замѣченныхъ отступленій, даетъ горнопромышленнику соотвѣтствующія указанія, не дѣлая впрочемъ своею властію никакихъ по сему предмету распоряженій и о данномъ указаніи немедленно увѣдомляя мѣстнаго окружнаго инженера.

33. Маркшейдерамъ дозволяется принимать на себя въ свободное отъ службы время, по частному соглашенію съ горнопромы-

wania nad wypełnieniem postanowień ustawy solnéj i warunków umów dzierżawnych ze skarbem o saliny i warzelnie soli.

28. Co się tyczy przemysłu górniczego w guberniach Królestwa Polskiego, inżynierowie okręgowi pełnią obowiązki włożone na nich przez obowiązujące postanowienie o przemyśle górniczym w tych guberniach oraz instrukcye, zatwierdzone przez Ministra Dóbr Państwa.

29. W miejscowościach, gdzie wydają się przemysłowcom górniczym z Banku Państwa pożyczki na zastaw metalów, inżynierowie okręgowi wydają świadectwa na zastawiane i wysyłane w celu sprzedaży metale i czuwają nad całością tych metalów.

30. Pomocnicy inżynierów okręgowych działają zgodnie z poleceniami odnośnych inżynierów okręgowych, przyczém może im być powierzane pełnienie wszystkich obowiązków, wyszczególnionych w artykułach 21—29 niniejszéj ustawy.

31. Markszejderzy, będący w rozporządzeniu tak departamentu górniczego, jak i zarządów górniczych, obowiązani są, niezależnie od prowadzenia robót markszejderskich i pomiarowych z polecenia zwierzchności, czuwać w granicach okręgów przez zwierzchność wskazanych, nad ścisłém wypełnieniem przez przemysłowców górniczych wymagań prawa o prowadzeniu i stałém wypełnieniu planów eksploatacyi górniczéj i, jeżeli zauważą, że przemysłowcy nie dopełniają tego obowiązku, sporządzać lub uzupełniać takie plany. Za sporządzenie lub uzupełnienie planów markszejderzy otrzymują od przemysłowców górniczych wynagrodzenie podług taksy, a wczasie wypełnienia robót pomiarowych korzystają z wszelkich praw i przywilejów, nadanych geometrom przez prawa o pomiarach.

32. Przy odwiedzaniu prywatnych min i kopalni markszejder zwraca uwagę na to, czy przy robotach czyni się zadość wszystkim wymaganiom prawa, i wrazie dostrzeżonych odstąpień daje przemysłowcowi górniczemu odpowiednie wskazówki, nie wydając zresztą, własną władzą, żadnych w tym przedmiocie rozporządzeń i o udzielanéj wskazówce uwiadamiając miejscowego inżyniera okręgowego.

33. Markszejderom dozwala się brać na siebie wczasie wolnym od służby, na mocy prywatnéj ugody z przemysłowcami górni-

шленниками и за плату по добровольному уговору, снятіе или пополненіе рудничныхъ плановъ.

34. Министръ Государственныхъ Имуществъ опредѣляетъ особою инструкціею, на указанныхъ выше въ статьяхъ 19—33 основаніяхъ, кругъ обязанностей и порядокъ отвѣтственности окружныхъ инженеровъ, ихъ помощниковъ и маркшейдеровъ и установляетъ упомянутую въ статьѣ 31 таксу.

III. О порядкѣ обжалованія дѣйствій должностныхъ лицъ и установленій горнаго управленія.

35. На дѣйствія должностныхъ лицъ и установленій горнаго управленія, по исполненію служебныхъ ихъ обязанностей, частныя лица, коихъ дѣйствія сіи касаются, могутъ приносить жалобы непосредственному начальству сихъ лицъ и установленій.

36. Означенныя въ предыдущей статьѣ жалобы подаются тѣмъ установленіямъ и лицамъ, на дѣйствія коихъ приносятся, а ими отсылаются съ ихъ объясненіями, не позднѣе одного мѣсяца со времени полученія жалобы, по принадлежности. Изъ сего исключаются жалобы на медленность производства дѣла или на непринятіе жалобы; жалобы этого рода могутъ быть подаваемы непосредственно тому мѣсту или лицу, которому приносятся.

37. Жалобы на рѣшеніе Министра Государственныхъ Имуществъ приносятся, въ установленномъ порядкѣ, Правительствующему Сенату (по первому департаменту) въ теченіи одного мѣсяца со дня объявленія рѣшенія (если по роду дѣла не установлено закономъ иного срока), съ прибавленіемъ на пересылку жалобы поверстнаго срока, который исчисляется для обыкновенныхъ дорогъ по разсчету пятидесяти, а для желѣзныхъ дорогъ — по разсчету трехсотъ верстъ въ сутки.

IV. О порядкѣ подчиненія, опредѣленія и увольненія и о служебныхъ преимуществахъ чиновъ горнаго управленія.

38. Горныя управленія и ихъ начальники подчиняются непосредственно Министру Государственныхъ Имуществъ (по горному департаменту).

39. Окружные инженеры округовъ: Сѣвернаго, Замосковныхъ и губерній Царства Польскаго, помощникъ окружнаго инже-

czemi i za dobrowolnie umówioną opłatą, zdejmowanie lub uzupełnienie planów min.

34. Minister Dóbr Państwa określa w specyalnéj instrukcyi, na wskazanych wyżéj w artykułach 19—33 zasadach, zakres obowiązków i porządek odpowiedzialności inżynierów okręgowych, ich pomocników i markszejderów i ustanawia wzmiankowaną w artykule 31 taksę.

III. O sposobie skarżenia czynności urzędników i instytucyj zarządu górniczego.

35. Na czynności urzędników i instytucyj zarządu górniczego w przedmiocie wykonania ich obowiązków służbowych, osoby prywatne, których te czynności dotyczą, mogą zanosić skargi do bezpośredniéj zwierzchności tych osób i instytucyj.

36. Wzmiankowane w poprzedzającym artykule skargi podają się do tych instytucyj i osób, na których czynności się zanoszą; te zaś odsyłają je, wraz ze swojemi objaśnieniami, gdzie należy, najpóźniéj wciągu miesiąca od czasu otrzymania skargi. Przepis ten nie stusuje się do skarg na powolność prowadzenia sprawy lub na nieprzyjęcie skargi; skargi tego rodzaju mogą być podawane bezpośrednio do téj władzy lub osoby, do któréj się zanoszą.

37. Skargi na decyzyę Ministra Dóbr Państwa zanoszą się w ustanowionéj drodze do Rządzącego Senatu (pierwszego departamentu) wciągu miesiąca od dnia ogłoszenia decyzyi (jeżeli podług rodzaju sprawy prawo nie ustanawia innego terminu), z dodaniem na przesyłkę skargi terminu wiorstowego, który oblicza się dla dróg zwyczajnych—po pięćdziesiąt, a dla żelaznych—po trzysta wiorst na dobę.

IV. O porządku podwładności, mianowania i uwalniania, tudzież o przywilejach służbowych urzędników górnictwa.

38. Zarządy górnicze i ich zwierzchności są podwładne bezpośrednio Ministrowi Dóbr Państwa (w departamencie górniczym).

39. Inżynierowie górniczy okręgów: Północnego, gubernij Zamoskiewskich i Królestwa Polskiego, pomocnik inżyniera okręgo-

нера перваго горнаго округа сихъ губерній, а равно маркшейдеры горнаго департамента, подчиняются горному департаменту; окружные инженеры прочихъ округовъ и всѣ вообще чины горныхъ управленій подчиняются начальникамъ подлежащихъ управленій.

40. Начальники горныхъ управленій и помощникъ начальника Уральскаго горнаго управленія опредѣляются и увольняются Высочайшею властію, по представленіямъ Министра Государственныхъ Имуществъ.

41. Прочіе чины горныхъ управленій, занимающіе должности VI класса и выше, опредѣляются и увольняются Министромъ Государственныхъ Имуществъ, по представленіямъ начальниковъ управленій, а занимающіе должности ниже VI класса—сими начальниками.

42. Окружные инженеры и помощники окружныхъ инженеровъ, не подчиненные горнымъ управленіямъ, и маркшейдеры горнаго департамента опредѣляются и увольняются Министромъ Государственныхъ Имуществъ, по представленіямъ горнаго департамента.

43. Классы должностей мѣстнаго горнаго управленія и присвоенное симъ должностямъ содержаніе опредѣляются штатами а порядокъ производства въ чины лицъ, занимающихъ означенныя должнотти,—общими правилами устава о службѣ по опредѣленію отъ правительства. Пенсіи и единовременныя пособія назначаются упомянутымъ служащимъ и ихъ семействамъ по правиламъ, изложеннымъ въ уставѣ о пенсіяхъ, причемъ размѣръ пенсій и пособій опредѣляется указанными въ штатахъ для каждой должности разрядами и положеніями.

44. На счетъ ежегодныхъ остатковъ отъ суммъ, ассигнуемыхъ на содержаніе личнаго состава и на канцелярскіе припасы каждаго горнаго управленія, могутъ быть выдаваемы награды и пособія служащимъ въ управленіи на общемъ основаніи, указанномъ въ статьѣ 33 приложенія 1 къ статьѣ 221 учрежденія Министерствъ (по продол. 1876 года).

Подписалъ:

Предсѣдатель Государственнаго Совѣта *МИХАИЛЪ*.

(С. У. и Р. П. 1893 г. Февраля 3-го № 16 § 161).

---

wego pierwszego okręgu górniczego tych gubernij, oraz markszejderzy departamentu górniczego są podwładni departamentowi górniczemu; inżynierowie okręgowi pozostałych okręgów i wszyscy wogóle urzędnicy zarządów górniczych są podwładni naczelnikom odnośnych zarządów.

40. Naczelników zarządów górniczych i pomocnika naczelnika zarządu górniczego Uralskiego mianuje i uwalnia Władza Najwyższa, na przedstawienia Ministra Dóbr Państwa.

41. Pozostałych urzędników zarządów górniczych, zajmujących posady VI klasy i wyższe, mianuje i uwalnia Minister Dóbr Państwa, na przedstawienia naczelników zarządów, a zajmujących posady niższe od VI klasy—ci naczelnicy.

42. Inżynierów okręgowych i pomocników inżynierów okręgowych, niepodwładnych zarządom górniczym, i markszejderów departamentu górniczego mianuje i uwalnia Minister Dóbr Państwa, na przedstawienia departamentu górniczego.

43. Klasę urzędów miejscowego zarządu górniczego i przywiązane do tych posad uposażenie określają etaty, zaś porządek awansowania w rangach osób zajmujących te posady—ogólne przepisy ustawy o służbie rządowéj. Emerytury i jednorazowe zapomogi wyznaczają się tym urzędnikom i ich rodzinom podług przepisów, wyłuszczonych w ustawie emerytalnéj; przyczém wysokość emerytur i zapomóg określają wskazane w etatach dla każdéj posady kategorye i postanowienia.

44. Na rachunek rocznych pozostałości z sum, asygnowanych na uposażenie personelu i na zapasy kancelaryjne każdego zarządu górniczego, mogą być wydawane nagrody i zapomogi służącym w zarządzie na ogólnéj zasadzie, wskazanéj w artykule 33 dodatku I do artykułu 221 organizacyi Ministeryów (podług dal. c. z r. 1876).

Podpisał:
Prezes Rady Państwa *MICHAŁ.*

(Data publikacyi: 2-go Lutego).

Высочайшее повелѣніе, объявленное Министромъ Внутреннихъ Дѣлъ.

24. О подчиненіи училищъ, состоящихъ при р.-католическихъ церквахъ въ Имперіи вѣдомству Министерства Народнаго Просвѣщенія.

ГОСУДАРЬ ИМПЕРАТОРЪ, по всеподданнѣйшему докладу Министра Внутреннихъ Дѣлъ, въ 10 день Декабря 1892 г., Высочайше повелѣть соизволилъ передать всѣ училища при р.-католическихъ церквахъ въ Имперіи вѣдомству Министерства Народнаго Просвѣщенія, на общемъ основаніи, и съ тѣмъ, чтобы, при новомъ порядкѣ управленія, сохранено было право католическаго духовенства наблюдать за религіознымъ образованіемъ юношества въ названныхъ заведеніяхъ.

(С. У. и Р. П. 1893 г. Февраля 2-го № 16 § 164).

Высочайше утвержденное мнѣніе Государственнаго Совѣта.

25. Объ оставленіи временнаго положенія о желѣзнодорожныхъ тарифахъ и объ учрежденіяхъ по тарифнымъ дѣламъ въ силѣ постояннаго закона.

7-го Декабря 1892 г.

Государственный Совѣтъ, въ Соединенныхъ Департаментахъ Государственной Экономіи и Законовъ и въ Общемъ Собраніи, разсмотрѣвъ представленіе Министерства Финансовъ, *мнѣніемъ положилъ:*

Высочайше утвержденное, 8 Марта 1889 г., временное положеніе о желѣзнодорожныхъ тарифахъ и объ учрежденіяхъ по тарифнымъ дѣламъ (Сбор. Зак. Т. XXXVIII стр. 170) со всѣми послѣдовавшими въ дополненіе и измѣненіе онаго узаконеніями, а также Высочайше утвержденное, 12 Августа 1889 г., положеніе Комитета Министровъ о порядкѣ изданія желѣзнодорожныхъ та-

Najwyższy rozkaz, objawiony przez Ministra Spraw Wewnętrznych.

24. O oddaniu szkół, znajdujących się przy kościołach rzymsko-katolickich w Cesarstwie do wydziału Ministeryum Oświaty Publicznéj.

NAJJAŚNIEJSZY PAN, podług najpoddańszego raportu Ministra Spraw Wewnętrznych, w dniu 10 Grudnia 1892 r., Najwyżéj rozkazać raczył oddać wszystkie szkoły przy kościołach rzymsko-katolickich w Cesarstwie pod władzę wydziału Ministeryum Oświaty Publicznéj na ogólnéj zasadzie i z tém zastrzeżeniem, ażeby przy nowym porządku zarządu zachowane było prawo duchowieństwa katolickiego czuwania nad wykształceniem religijném młodzieży w pomienionych zakładach.

(Data publikacyi: 2-go Lutego).

Najwyżéj zatwierdzone Zdanie Rady Państwa.

25. O nadaniu postanowieniu tymczasowemu o taryfach dróg żelaznych i o instytucyach do spraw taryfowych mocy stałego prawa.

7-go Grudnia 1892 r.

Rada Państwa, w Połączonych Departamentach Ekonomii Państwowéj i Praw i na Ogólném Zebraniu, rozpoznawszy przedstawienie Ministeryum Finansów, *uchwaliła zdanie*:

Najwyżéj zatwierdzone d. 8 Marca 1889 r. postanowienia tymczasowe o taryfach dróg żelaznych i o instytucyach do spraw taryfowych (Zbiór Praw XXXVIII str. 171) ze wszystkiemi uzupełniającemi i zmieniającemi to postanowienie prawami, jak również Najwyżéj zatwierdzone d. 12 Sierpnia 1889 r. postanowienie Komitetu Ministrów o sposobie wydawania taryf dróg żelaznych (Zbiór Praw

рифовъ (Сбор. Зак. Т. XL стр. 32) сохранить въ силѣ, въ качествѣ законовъ постоянныхъ, съ переименованіемъ упомянутаго положенія въ „положеніе о желѣзнодорожныхъ тарифахъ и объ учрежденіяхъ по тарифнымъ дѣламъ“.

Подлинное мнѣніе подписано въ журналахъ Предсѣдателями и Членами.

(С. У. и Р. П. 1893 г. Февраля 5-го N. 17 § 169).

Высочайшее повелѣніе, объявленное Управляющимъ Министерствомъ Путей Сообщенія.

26. Объ измѣненіяхъ въ составѣ и штатахъ округовъ путей сообщенія.

На основаніи Высочайше утвержденнаго 20 Мая 1875 г. мнѣнія Государственнаго Совѣта, коимъ Министру Путей Сообщенія предоставлено дѣлать измѣненія въ дѣйствующихъ нынѣ штатахъ и въ существующемъ распредѣленіи обязанностей мѣстныхъ управленій вѣдомства путей сообщенія, Управлявшій Министерствомъ Путей Сообщенія призналъ необходимымъ ввести съ 1-го Января 1893 г. слѣдующія измѣненія въ составѣ и штатахъ округовъ путей сообщенія:

1) Упразднить: а) правленія Вышневолоцкаго и Могилевскаго округовъ путей сообщенія, съ распредѣленіемъ путей, входящихъ въ эти округа, между С.-Петербургскимъ, Московскимъ, Ковенскимъ и Кіевскимъ округами путей сообщенія; б) должности: начальниковъ шоссейныхъ отдѣленій и одного инспектора шоссе въ Варшавскомъ округѣ, младшаго помощника инспектора судоходства бассейна Чудскаго и Псковскаго озеръ въ С.-Петербургскомъ округѣ, начальника Брянской судоходной дистанціи въ Кіевскомъ округѣ и бухгалтера и помощника бухгалтера въ правленіи сего округа.

2) Назначить вновь въ округа: Варшавскій—помощника начальника округа и потребное число инженеровъ въ распоряженіе правленія, въ С.-Петербургскій—начальника судоходной дистанціи на р. Великой и въ Кіевскій — двухъ начальниковъ судоходныхъ

T. XL str. 33) zachować nadal w charakterze praw stałych, nadając temu postanowieniu nazwę: „postanowienie o taryfach dróg żelaznych i o instytucyach do spraw taryfowych“.

Oryginał Zdania podpisali na protokułach Prezesi i Członkowie.

(Data publikacyi: 5 Lutego).

Najwyższy rozkaz, objawiony przez Zarządzającego Ministeryum Dróg Komunikacyi.

26. O zmianach w składzie i etatach okręgów dróg komunikacyi.

Na zasadzie Najwyżéj zatwierdzonego d. 20 Maja 1875 roku Zdania Rady Państwa, którém Ministrowi Dróg Komunikacyi nadane zostało prawo wprowadzania zmian w obowiązujących obecnie etatach i w istniejącym rozdziale obowiązków miejscowych zarządów dróg komunikacyi, Zarządzający Ministeryum Dróg Komunikacyi uznał za niezbędne wprowadzić od 1 Stycznia 1893 r. następujące zmiany w składzie i etatach okręgów dróg komunikacyi:

1) Znieść: a) zarządy okręgów dróg komunikacyi Wyszniewołockiego i Mohylewskiego, rozdzielając drogi wchodzące do tych okręgów pomiędzy okręgami dróg komunikacyi: S.-Petersburskim, Moskiewskim, Kowieńskim i Kijowskim; b) posady: naczelników oddziałów szosowych i jednego inspektora szos w okręgu Warszawskim, młodszego pomocnika inspektora żeglugi basenu jezior Czudzkiego i Pskowskiego w okręgu S.-Petersburskim, naczelnika dystansu żeglugi Briańskiego w okręgu Kijowskim oraz buchaltera i pomocnika buchaltera w zarządzie tegoż okręgu.

2) Mianować na nowo do okręgów: Warszawskiego—pomocnika naczelnika okręgu i potrzebną liczbę inżynierów do rozporządzenia zarządu, S.-Petersburskiego—naczelnika dystansu żeglugi na rzece Wielkiéj i do Kijowskiego—dwóch naczelników dystansów że-

дистанцій на р. Днѣпрѣ, а также усилить штаты правленій С. Петербургскаго, Московскаго, Ковенскаго и Кіевскаго округовъ, въ которые передаются пути упраздняемыхъ Вышневолоцкаго и Могилевскаго округовъ, потребнымъ числомъ инженеровъ въ распоряженіи правленій и столоначальниковъ и ихъ помощниковъ искусственнаго и хозяйственнаго отдѣленій и, кромѣ того, увеличить содержаніе столоначальникамъ и помощникамъ столоначальниковъ въ искусственномъ отдѣленіи правленія Варшавскаго округа до размѣровъ, назначенныхъ этимъ должностямъ въ прочихъ округахъ.

3) Чиновниковъ, которые окажутся за предположеннымъ упраздненіемъ должностей излишними и которые не получатъ новаго назначенія, оставить на общемъ основаніи за штатомъ.

4) Расходы, потребные на назначеніе помянутыхъ должностей, на увеличеніе содержанія чиновъ искусственнаго отдѣленія правленія Варшавскаго округа и на выдачу заштатнаго содержанія, отнести на кредиты, освобождающіеся отъ упраздненія правленій Вышневолоцкаго и Могилевскаго округоаъ, а также показанныхъ выше должностей.

5) Остающуюся затѣмъ отъ вышеозначенныхъ кредитовъ сумму,—обратить на усиленіе средствъ, назначенныхъ нынѣ округамъ путей сообщенія на разъѣзды и хозяйственные расходы,—и

6) Вслѣдствіе передачи въ С.-Петербургскій, Московскій, Ковенскій и Кіевскій округа путей изъ упраздняемыхъ Вышневолоцкаго и Могилевскаго округовъ,—ввести необходимыя измѣненія въ росписаніи путей сихъ округовъ.

На приведеніе въ исполненіе вышеозначенныхъ предположеній Управлявшій Министерствомъ Путей Сообщенія всеподданнѣйше испрашивалъ Высочайшее ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА соизволеніе, каковое и воспослѣдовало въ 11 день Декабря 1892 г.

(С. У. и Р. П. 1893 г. Февраля 5-го N. 17 § 177).

---

głngi na r. Dnieprze, oraz powiększyć etaty zarządów okręgów S.-Petersburskiego, Moskiewskiego, Kowieńskiego i Kijowskiego, do których oddają się drogi zniesionych okręgów Wyszniewołockiego i Mohylewskiego, potrzebną liczbą inżynierów pozostających w rozporządzeniu zarządów oraz naczelników sekcyj i ich pomocników oddziałów sztuki i gospodarstwa i, prócz tego, powiększyć uposażenie naczelnikom sekcyj i pomocnikom naczelników sekcyj w oddziale sztuki zarządu okręgu Warszawskiego do wysokości przywiązanéj do tych posad w innych okręgach.

3) Urzędników, którzy wskutek projektowanego zniesienia posad, okażą się zbytecznemi i którzy nie będą mianowani gdzieindziéj uważać za spadłych z etatu na ogólnéj zasadzie.

4) Rozchody, potrzebne na obsadzenie wzmiankowanych posad, na powiększenie uposażenia urzędników oddziału sztuki zarządu okręgu Warszawskiego i na wypłatę uposażenia nadetatowego, zaliczyć na rachunek kredytów, pozostających do rozporządzenia wskutuk zniesienia zarządów okręgów Wyszniewołockiego i Mohylewskiego oraz posad wyżéj wymienionych.

5) Pozostałą następnie z wyżéj wzmiankowanych kredytów sumę użyć na powiększenie środków, wyznaczonych obecnie okręgom dróg komunikacyi na podróże i wydatki gospodarcze,—i

6) Wskutek oddania dróg do okręgu S.-Petersburskiego, Moskiewskiego, Kowieńskiego i Kijowskiego, wprowadzić niezbędne zmiany do rozkładu dróg tych okręgów.

Na wprowadzenie w wykonanie wyżéj wyłuszczonych projektów Zarządzający Ministeryum Dróg Komunikacyi najpoddaniéj wyjednywał Najwyższe JEGO CESARSKIEJ MOŚCI zezwolenie, które też zapadło w dniu 11 Grudnia 1892 r.

(Data publikacyi: 5-go Lutego).

Распоряженіе, объявленное Правительствующему Сенату Управляющимъ Министерствомъ Путей Сообщенія.

27. Объ отмѣнѣ постановленія Управляющаго Министерствомъ Путей Сообщенія,—объ отнесеніи на время холерной эпидеміи нѣкоторыхъ изъ скоропортящихся грузовъ, которые должны быть взяты получателемъ не позже 15 дней по прибытіи на станцію назначенія, къ разряду тѣхъ изъ сихъ грузовъ, которые должны быть приняты и вывезены получателемъ не позже 48 часовъ по прибытіи ихъ на станцію назначенія.

Управлявшій Министерствомъ Путей Сообщенія, 22 Декабря 1892 г., представилъ Правительствующему Сенату, для распубликованія, копію нижеслѣдующаго своего постановленія:

ПОСТАНОВЛЕНІЕ
Управлявшаго Министерствомъ Путей Сообщенія,
13/15 Декабря 1892 г., № 19260.

Изданное, на основаніи ст. 84 общаго устава Россійскихъ желѣзныхъ дорогъ, по соглашенію съ Министромъ Внутреннихъ Дѣлъ, постановленіе Управлявшаго Министерствомъ Путей Сообщенія, отъ 4 Августа 1892 года за № 11658, распубликованное въ Собраніи узаконеній и распоряженій правительства за 1892 г. № 80, ст. 891, по соглашенію съ Министромъ Внутреннихъ Дѣлъ, отмѣняется черезъ 15 дней со дня обнародованія настоящаго постановленія въ Собраніи узаконеній и распоряженій правительства.

Подписалъ: Управляющій Министерствомъ Путей Сообщенія, гофмейстеръ *Кривошеинъ.*

(С. У. и Р. П. 1893 г. Февраля 5-го N. 17 § 181).

Rozporządzenie, objawione Rządzącemu Senatowi przez Zarządzającego Ministeryum Dróg Komunikacyi.

27. O uchyleniu postanowienia Zarządzającego Ministeryum Dróg Komunikacyi co do zaliczenia na czas epidemii cholery niektórych z szybko psujących się ładunków, które powinny być wzięte przez odbiorcę najpóźniéj w 15 dni po przybyciu na stacyę przeznaczenia, do kategoryi takich ładunków, które powinny być wzięte i wywiezione przez odbiorcę najpóźniéj w 48 godzin po ich przybyciu na stacyę przeznaczenia.

Zarządzający Ministeryum Dróg Komunikacyi d. 22-go Grudnia 1892 r. przedstawił Rządzącemu Senatowi, w celu opublikowania, kopię następującego swojego postanowienia:

POSTANOWIENIE
Zarządzającego Ministeryum Dróg Komunikacyi
z d. 13/15 Grudnia 1892 r. Nr. 19260.

Wydane na zasadzie art. 84 Ogólnéj ustawy dróg żelaznych Rosyjskich, po porozumieniu się z Ministrem Spraw Wewnętrznych, postanowienie Zarządzającego Ministeryum Dróg Komunikacyi z d. 4 Sierpnia 1892 r. za Nr. 11658, opublikowane w „Sobranii Uzakonienij i Rasporiażenij Prawitielstwa“ za rok 1892 Nr. 80 § 891, po porozumieniu się z Ministrem Spraw Wewnętrznych, uchyla się wciągu 15 dni po opublikowaniu niniejszego postanowienia w „Sobraniu Uzakonienij i Rasporiażenij Prawitielstwa“.

Podpisał: Zarządzający Ministeryum Dróg Komunikacyi, mistrz dworu *Krzywoszein.*

(Data publikacyi: 5-go Lutego).

Высочайше утвержденное положенiе Комитета Министровъ.

28. Объ измѣненiи ст. 6 раздѣла А, Высочайше утвержденныхъ, 1 Iюня 1884 года, правилъ о порядкѣ примѣненiя положенiя о запасѣ и правилъ для зачисленiя по роду оружiя или роду службы къ военнымъ чинамъ, состоящимъ на службѣ по гражданскому вѣдомству.

По выслушанiи записки Военнаго Министра, отъ 23-го Iюля 1892 г. (по главн. штабу), объ измѣненiи ст. 6 раздѣла А, Высочайше утвержденныхъ, 1 Iюня 1884 г., правилъ о порядкѣ примѣненiя положенiя о запасѣ и правилъ для зачисленiя по роду оружiя или роду службы къ военнымъ чинамъ, состоявшимъ на службѣ по гражданскому вѣдомству, Комитетъ Министровъ полагалъ:

I. Согласно съ положенiемъ Военнаго Совѣта, статью 6 раздѣла А, Высочайше утвержденныхъ, 1 Iюня 1884 г., правилъ о порядкѣ примѣненiя положенiя объ офицерскихъ чинахъ запаса и правилъ для зачисленiя по роду оружiя или роду службы къ тѣмъ, числящимся въ военномъ вѣдомствѣ генераламъ, штабъ и оберъ-офицерамъ, которые находятся въ военныхъ ихъ чинахъ на службѣ по вѣдомству гражданскому, изложить слѣдующимъ образомъ:

Ст. 6. Числящимся въ военномъ вѣдомствѣ генераламъ, штабъ и оберъ-офицерамъ, занимающимъ, въ военныхъ ихъ чинахъ, такiя должности гражданской службы, на которыхъ этимъ лицамъ сохраняются, согласно ст. 1, военные ихъ чины дѣйствительной службы и на будущее время, сохраняется также, безъ всякихъ измѣненiй, и нынѣшнее ихъ право на добровольное участiе въ эмеритальной кассѣ, согласно ст. 5 положенiя о сей кассѣ, Высочайше утвержденнаго 19 Февраля 1880 года. Право это сохраняется и тѣмъ изъ пользующихся нынѣ онымъ генераловъ, штабъ и оберъ-офицеровъ, которые, согласно ст. 2—5 настоящихъ правилъ, подлежатъ перечисленiю въ запасъ или совершенному увольненiю изъ военной службы: а) перечисляемымъ въ запасъ—пока будутъ состоять въ запасѣ, и б) совершенно увольняемымъ изъ

Najwyżéj zatwierdzona Uchwała Komitetu Ministrów.

28. O zmianie art. 6 działu A Najwyżéj zatwierdzonych d. 1 Czerwca 1884 roku przepisów o sposobie zastosowania postanowienia o zapasie i przepisów co do zaliczenia podług rodzaju broni lub rodzaju służby do wojskowych, służących w wydziale cywilnym.

Po wysłuchaniu przedstawienia Ministra Wojny z d. 23 Lipca 1892 roku (w sztab. głów.), o zmianie art. 6 działu A Najwyżéj zatwierdzonych d. 1 Czerwca 1884 r. przepisów co do zastosowania postanowienia o zapasie i przepisów co do zaliczenia podług rodzaju broni lub rodzaju służby do wojskowych, służących w wydziale cywilnym, za właściwe uznawał:

I. Zgodnie z uchwałą Rady Wojennéj, artykuł 6 działu A, Najwyżéj zatwierdzonych d. 1 Czerwca 1884 r. przepisów co do sposobu zastosowania postanowienia o oficerach zapasu i przepisów co do zaliczenia podług rodzaju broni lub rodzaju służby, do tych, liczących się w wydziale wojskowym, generałów, oficerów sztabu i oficerów naczelnych, którzy znajdują się w swoich rangach wojskowych w służbie cywilnéj, zredagować w sposób następujący:

Art. 6. Zaliczonym do wydziału wojskowego generałom, oficerom sztabu i oficerom naczelnym, zajmującym w swoich rangach wojskowych takie posady w służbie cywilnéj, na których tym osobom zachowują się, zgodnie z art. 1, na przyszłość ich rangi wojskowe służby czynnéj, zachowuje się również, bez żadnych zmian, obecne ich prawo do dobrowolnego udziału w kasie emerytalnéj, zgodnie z art. 5 postanowienia o téj kasie, Najwyżéj zatwierdzonego d. 19 Lutego 1880 r. Prawo to zachowuje się również tym z korzystających obecnie z niego generałów, oficerów sztabu i oficerów naczelnych, którzy, zgodnie z art. 2—5 niniejszych przepisów, podlegają zaliczeniu do zapasu albo zupełnemu uwolnieniu ze służby: a) zaliczanym do zapasu—dopóki będą pozostawali w zapasie i b) zupełnie uwalnianym ze służby wojskowéj—*dopóki będą pozostawali*

военной службы—*пока будутъ оставаться на дѣйствительной службѣ въ тѣхъ вѣдомствахъ и учрежденіяхъ, въ которыхъ они служили еще въ военныхъ чинахъ*, но не далѣе, какъ до истеченія 35 лѣтъ со времени первоначальнаго поступленія ихъ на службу.

Примѣчаніе. Тѣ изъ означенныхъ въ сей (6) статьѣ лицъ, подлежащихъ перечисленію въ запасъ, которыя, послѣ сего перечисленія, будутъ назначены на должности, освобождающія отъ призыва, также сохраняютъ, въ изъятіе изъ общаго правила (примѣч. 1 къ ст. 3 полож. Выс. утв. 20 Ноября 1883 г.), право продолжать добровольное участіе въ эмеритальной кассѣ, на основаніяхъ, которыя установлены для лицъ, означенныхъ въ п. *б* сей же статьи.

и II. Настоящее предположеніе Военнаго Совѣта не распространять на тѣхъ бывшихъ военныхъ чиновъ, совершенно уволенныхъ изъ военной службы и продолжавшихъ службу въ гражданскомъ вѣдомствѣ, которые перешли послѣ 1 Іюня 1884 г. въ другое гражданское вѣдомство или учрежденіе. Этимъ лицамъ сохранить предоставленное имъ 1 Іюня 1884 г. (ст. 6, разд. А) право на добровольное участіе въ эмеритальной кассѣ военно-сухопутнаго вѣдомства, до истеченія 35-лѣтняго срока ихъ службы, но съ тѣмъ, чтобы, по воспослѣдованіи Высочайшаго соизволенія ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА на настоящее положеніе Комитета Министровъ, помянутыя лица при переходѣ вновь на службу въ другое гражданское вѣдомство или учрежденіе не имѣли уже права на участіе въ эмеритальной кассѣ, согласно п. I сего положенія.

ГОСУДАРЬ ИМПЕРАТОРЪ, въ 11 день Декабря 1892 года, положеніе Комитета Высочайше утвердить соизволилъ.

(С. У. и Р. П. 1893 г. Февраля 9-го № 18 § 184).

---

w służbie czynnéj w tych wydziałach i instytucyach, w których służyli jeszcze w rangach wojskowych, lecz nie daléj jak do upływu 35 lat od czasu pierwiastkowego wstąpienia ich do służby.

Uwaga. Te zpomiędzy wzmiankowanych w niniejszym (6) artykule osób, podlegających zaliczeniu do zapasu, które po têm zaliczeniu będą mianowane na posady uwalniające od powołania, również zachowują, sposobem wyjątku od ogólnego przepisu (uw. 1 do art. 3 Uchw. Najw. zatw. d. 20 Listopada 1883 r.), prawo brania w dalszym ciągu udziału w kasie emerytalnéj na zasadach, które ustanowione są dla osób wzmiankowanych w ust. *b* tegoż artykułu.

i II. Niniejszego projektu Rady Wojennéj nie rozciągać na tych byłych wojskowych, zupełnie uwolnionych ze służby wojskowéj i pełniących nadal służbę w wydziale cywilnym, którzy przeszli po 1 Czerwca 1884 r. do innego wydziału cywilnego lub instytucyi. Osobom tym zachować nadane im 1 Czerwca 1884 r. (art. 6 dz. A) prawo dobrowolnego udziału w kasie emerytalnéj wydziału wojskowego, do upływu 35 letniego terminu ich służby, lecz z têm zastrzeżeniem, ażeby po zapadnięciu Najwyższego zezwolenia JEGO CESARSKIÉJ MOŚCI na niniejszą uchwałę Komitetu Ministrów, wzmiankowane osoby przy przejściu ponownie na służbę do innego wydziału cywilnego lub instytucyi nie miały już prawa do udziału w kasie emerytalnéj zgodnie z ust. 1 niniejszéj uchwały.

NAJJAŚNIEJSZY PAN, w dniu 11 Grudnia 1892 r., Uchwałę Komitetu Najwyżej raczył zatwierdzić.

(Data publikacyi: 9-go Lutego).

Высочайше утвержденное положенiе Комитета Министровъ.

29. Объ утвержденiи устава общества взаимнаго вспоможенiя мастеровъ прядильныхъ, ткацкихъ, аппретурныхъ и красильныхъ фабрикъ г. Лодзи, Петроковской губернiи.

По выслушанiи записки Министра Внутреннихъ Дѣлъ отъ 15 Октября 1892 г. (по хоз. деп.), объ утвержденiи проекта устава общества взаимнаго вспоможенiя мастеровъ прядильныхъ, ткацкихъ, аппретурныхъ и красильныхъ фабрикъ г. Лодзи, Петроковской губернiи, Комитетъ Министровъ полагалъ: разрѣшить учрежденiе означеннаго общества на основанiи составленнаго для него проекта устава, который повергнуть на Высочайшее ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА благоусмотрѣнiе.

ГОСУДАРЬ ИМПЕРАТОРЪ на положенiе Комитета Высочайше соизволилъ, а проектъ устава удостоенъ разсмотрѣнiя и утвержденiя ЕГО ВЕЛИЧЕСТВА, въ Гатчинѣ, въ 13 день Ноября 1892 г.

На подлинныхъ написано: „ГОСУДАРЬ ИМПЕРАТОРЪ уставъ сей разсматривать и Высочайше утвердить соизволилъ, въ Гатчинѣ, въ 13 день Ноября 1892 г.“

Подписалъ:
Управляющiй дѣлами Комитета Министровъ,
Статсъ-Серетарь *А. Куломзинъ.*

УСТАВЪ
Общества взаимнаго вспоможенiя мастеровъ прядильныхъ, ткацкихъ, аппретурныхъ и красильныхъ фабрикъ г. Лодзи (Петроковской губернiи).

1. Цѣль общества.

§ 1. Общество взаимнаго вспоможенiя мастеровъ прядильныхъ, ткацкихъ, аппретурныхъ и красильныхъ фабрикъ г. Лодзи имѣетъ цѣлью:

Najwyżéj zatwierdzona Uchwała Komitetu Ministrów.

29. O zatwierdzeniu ustawy towarzystwa wzajemnéj pomocy majstrów przędzalni, tkalni, apreturni i farbiarni m. Łodzi, gubernii Piotrkowskiéj.

Po wysłuchaniu przedstawienia Ministra Spraw Wewnętrznych z d. 15 Października 1892 r. (w dep. gosp.) o zatwierdzeniu projektu ustawy towarzystwa wzajemnéj pomocy majstrów przędzalni, tkalni, apreturni i farbiarni m. Łodzi, gubernii Piotrkowskiéj, Komitet Ministrów za właściwe uznawał: zezwolić na założenie wspomnianego towarzystwa na zasadzie ułożonego dla niego projektu ustawy, który przedstawić do Najwyższego uznania JEGO CESARSKIÉJ MOŚCI.

NAJJAŚNIEJSZY PAN na uchwalę Komitetu Najwyżéj zezwolił, a projekt ustawy zaszczycony został Najwyższém rozpoznaniem i zatwierdzeniem JEGO CESARSKIÉJ MOŚCI, w Gatczynie, w dniu 13 Listopada 1892 r.

Na oryginale napisano: „NAJJAŚNIEJSZY PAN ustawę niniejszą rozpoznawał i Najwyżéj zatwierdzić raczył w Gatczynie, w dniu 13 Listopada 1892 r.“

Podpisał:
Zarządzający sprawami Komitetu Ministrów,
Sekretarz Stanu *A. Kułomzin.*

USTAWA

Towarzystwa wzajemnéj pomocy majstrów przędzalni, tkalni, apreturni i farbiarni m. Łodzi (gubernii Piotrkowskiéj).

I. **Cel towarzystwa.**

§ 1. Towarzystwo wzajemnéj pomocy majstrów przędzalni, tkalni, apreturni i farbiarni m. Łodzi ma na celu:

а) выдавать нуждающимся дѣйствительнымъ членамъ заимообразныя или безвозвратныя пособія;

б) пріискивать, по возможности, мѣста симъ членамъ, потерявшимъ таковыя не по своей винѣ;

в) оказывать имъ во время болѣзни денежныя пособія, и

г) въ случаѣ смерти, заботиться о приличныхъ похоронахъ нуждающихся членовъ.

§ 2. Общество состоитъ подъ наблюденіемъ мѣстной полицейской власти.

§ 3. Общество имѣетъ печать съ изображеніемъ на оной наименованія его.

II. Средства общества.

§ 4. Средства общества образуются:

а) изъ единовременныхъ и постоянныхъ взносовъ членовъ (§§ 14, 15, 16 и 17);

б) изъ процентовъ на капиталы общества, помѣщаемые въ кредитныя учрежденія, или обращаемые въ государственныя или гарантированныя правительствомъ процентныя бумаги (§ 9);

в) изъ пожертвованій въ пользу общества и случайныхъ поступленій;

г) изъ сборовъ отъ устраиваемыхъ, съ надлежащаго разрѣшенія и съ соблюденіемъ установленныхъ правилъ, увеселительныхъ вечеровъ.

Примѣчаніе. Общество не имѣетъ права устраивать въ свою пользу болѣе четырехъ увеселительныхъ вечеровъ въ годъ. Объ устройствѣ этихъ вечеровъ заблаговременно доводится до свѣдѣнія мѣстнаго полицейскаго начальства.

§ 5. Изъ поступающихъ въ кассу общества средствъ (§ 4) составляются капиталы: а) основной и б) оборотный.

§ 6. Въ основной капиталъ зачисляются:

а) единовременные взносы членовъ дѣйствительныхъ и соревнователей;

б) пожертвованія, имѣющія опредѣленное назначеніе, и сборы отъ устраиваемыхъ въ пользу общества увеселительныхъ вечеровъ;

в) четвертая часть суммъ оборотнаго капитала.

a) wydawać potrzebującym pomocy członkom rzeczywistym pożyczki i zapomogi bezzwrotne;

b) wyszukiwać, o ile możności, miejsca dla tych członków, którzy je utracili nie z własnéj winy;

c) udzielać im wczasie choroby zapomogi pieniężne, i

d) wrazie śmierci, zajmować się przyzwoitém pogrzebaniem członków pomocy potrzebujących.

§ 2. Towarzystwo pozostaje pod nadzorem miejscowéj władzy policyjnéj.

§ 3. Towarzystwo ma pieczęć ze swoją firmą.

II. Fundusze towarzystwa.

§ 4. Fundusze towarzystwa tworzą się:

a) z jednorazowych i stałych składek członków (§§ 14, 15, 16 i 17);

b) z procentów od kapitałów towarzystwa, umieszczanych w instytucyach kredytowych albo trzymanych w papierach procentowych państwowych lub przez rząd zagwarantowanych (§ 9);

c) z ofiar na rzecz towarzystwa i przygodnych wpływów;

d) z opłat z urządzanych, za należytém pozwoleniem i z zachowaniem ustanowionych przepisów, zabaw.

Uwaga. Towarzystwo nie ma prawa urządzać więcéj niż cztery zabawy rocznie. O urządzeniu tych zabaw uwiadamia się zawczasu miejscowa zwierzchność policyjna.

§ 5. Z wpływających do kasy towarzystwa funduszów (§ 4) tworzą się kapitały: a) zakładowy i b) obrotowy.

§ 6. Do kapitału zakładowego zaliczają się:

a) jednorazowe składki członków rzeczywistych i protektorów;

b) ofiary, mające przeznaczenie specyalne, i opłaty, pobierane na urządzanych na rzecz towarzystwa zabawach;

c) czwarta część sum kapitału obrotowego.

Примѣчаніе. Зачисленіе сей послѣдней суммы дѣлается по истеченіи каждыхъ трехъ мѣсяцевъ.

§ 7. Въ оборотный капиталъ поступаютъ:

а) постоянные взносы дѣйствительныхъ членовъ и членовъ-соревнователей, а также пожертвованія почетныхъ членовъ;

б) проценты на основной и оборотный капиталы.

§ 8. Основной капиталъ обращается, по постановленію общаго собранія, въ государственныя или гарантированныя правительствомъ процентныя бумаги и остается неприкосновеннымъ; оборотный же капиталъ хранится въ наличныхъ деньгахъ и расходуется на выдачу пособій членамъ и на текущіе расходы общества.

Примѣчаніе 1. Правленіе общества имѣетъ право, по своему усмотрѣнію, замѣнять однѣ процентныя бумаги основнаго капитала другими.

Примѣчаніе 2. Съ увеличеніемъ своихъ средствъ общество имѣетъ право пріобрѣтать, по постановленію 2/3 голосовъ наличныхъ членовъ общаго собранія, съ надлежащаго разрѣшенія и съ соблюденіемъ установленныхъ правилъ, необходимое для цѣлей общества недвижимое имущество.

§ 9. Для текущихъ расходовъ, оставляется въ кассѣ общества не болѣе 100 руб., а остальныя затѣмъ суммы должны быть помѣщаемы, по постановленію общаго собранія, въ кредитныя учрежденія, или обращаемы, по постановленію того же собранія, въ государственныя или гарантированныя правительствомъ процентныя бумаги.

§ 10. Когда оборотный капиталъ увеличится до 1.000 руб., половина его присоединяется къ основному капиталу.

III. Составъ общества.

§ 11. Число членовъ общества не ограничивается никакою нормою, но участвовать въономъ могутъ лишь русскіе подданные. Члены раздѣляются на дѣйствительныхъ, соревнователей и почетныхъ.

§ 12. Дѣйствительными членами могутъ быть лица безукоризненнаго поведенія, не моложе 17 и не старше 50 лѣтъ, занимающія должности мастеровъ на фабрикахъ въ г. Лодзи: прядильныхъ, ткацкихъ, аппретурныхъ и красильныхъ.

Uwaga. Ostatnie te sumy zaliczają się po upływie każdych trzech miesięcy.

§ 7. Do kapitału obrotowego wpływają:

a) stałe składki członków rzeczywistych i członków protektorów tudzież ofiary członków honorowych;

b) procenty od kapitału zakładowego i obrotowego.

§ 8. Kapitał zakładowy umieszcza się, na mocy postanowienia ogólnego zebrania w papierach procentowych państwowych lub przez rząd zagwarantowanych i pozostaje nienaruszonym; zaś kapitał obrotowy zachowuje się w gotowiznie i wydatkuje się na udzielanie zapomóg członkom i na rozchody bieżące towarzystwa.

Uwaga 1. Zarząd towarzystwa ma prawo, podług swojego uznania, zastępować jedne papiery procentowe kapitału zakładowego drugiemi.

Uwaga 2. Z powiększeniem swoich funduszów towarzystwo ma prawo nabywać, na mocy postanowienia $^2/_3$ głosów obecnych członków ogólnego zebrania, za należytém pozwoleniem i z zachowaniem ustanowionych przepisów, nieruchomości.

§ 9. Na rozchody bieżące pozostawia się w kasie towarzystwa najwyżéj 100 rubli, a pozostałe sumy powinny być umieszczane, na mocy postanowienia ogólnego zebrania, w instytucyach kredytowych lub téż, na mocy postanowienia tegoż ogólnego zebrania, lokowane w papierach procentowych państwowych lub przez rząd zagwarantowanych.

§ 10. Gdy kapitał obrotowy powiększy się do 1000 rubli, połowa tego kapitału przyłącza się do kapitału zakładowego.

III. Skład towarzystwa.

§ 11. Liczba członków towarzystwa nie ogranicza się żadną normą, ale należeć do niego mogą tylko poddani rosyjscy. Członkowie dzielą się na rzeczywistych, protektorów i honorowych.

§ 12. Członkami rzeczywistemi mogą być osoby nieposzlakowanego prowadzenia się nie młodsi od lat 17 i nie starsi od lat 50, zajmujący posady majstrów w fabrykach m. Łodzi: przędzalniach, tkalniach, apreturniach i farbiarniach.

Примѣчаніе. Несовершеннолѣтніе, женщины и лица, подвергшіяся ограниченію правъ по суду, не пользуются правомъ голоса въ общихъ собраніяхъ и не могутъ быть избираемы на какія либо должности по обществу.

§ 13. Членами-соревнователями могутъ быть владѣльцы и компаніоны тѣхъ же фабричныхъ заведеній въ г. Лодзи.

§ 14. Въ почетные члены общества могутъ быть избираемы общимъ собраніемъ (§ 62), по предложенію правленія, лица, пользующіяся почетомъ и общимъ уваженіемъ, а также оказавшія особыя услуги обществу или сдѣлавшія въ пользу онаго значительныя пожертвованія.

§ 15. Дѣйствительные члены при вступленіи въ общество вносятъ единовременно 5 руб. и затѣмъ уплачиваютъ каждые три мѣсяца по два рубля пятидесяти копѣекъ.

§ 16. Дѣйствительный членъ, сдѣлавшій при вступленіи въ общество единовременный взносъ въ размѣрѣ 150 руб. освобождается отъ платежа дальнѣйшихъ обязательныхъ взносовъ въ пользу общества, сохраняя при этомъ всѣ права, съ званіемъ дѣйствительнаго члена соединяемыя.

§ 17. Члены-соревнователи вносятъ въ пользу общества ежегодно не менѣе трехъ рублей. Членъ-соревнователь, сдѣлавшій единовременный взносъ въ размѣрѣ тридцати рублей, освобождается отъ платежа дальнѣйшихъ обязательныхъ взносовъ въ пользу общества, сохраняя при этомъ всѣ права, съ званіемъ члена-соревнователя соединяемыя.

§ 18. Медики и фармацевты, изъявляющіе готовность оказывать свои услуги заболѣвающимъ членамъ общества, считаются почетными членами.

§ 19. Почетные члены освобождаются отъ всякихъ обязательныхъ взносовъ, и уплата таковыхъ предоставляется собственному ихъ усмотрѣнію.

IV. Права и обязанности членовъ.

§ 20. Лица, удовлетворяющія условіямъ, указаннымъ въ § 12 настоящаго устава, и желающія вступить въ число дѣйствительныхъ членовъ, заявляютъ объ этомъ письменно правленію и утверждаются имъ же въ этомъ званіи по большинству голосовъ.

Uwaga. Małoletni, kobiety i osoby, ograniczone w prawach z mocy wyroków sądowych, nie mają prawa głosu w ogólnych zebraniach i nie mogą być wybierani na żadne urzędy w towarzystwie.

§ 13. Członkami protektorami mogą być właściciele i spólnicy tychże zakładów fabrycznych w m. Łodzi.

§ 14. Na członków honorowych towarzystwa mogą być wybierane przez ogólne zebranie (§ 62) na propozycyę zarządu osoby, cieszące się szacunkiem i ogólném poważaniem, oraz takie, które okazały szczególne usługi towarzystwu albo zrobiły na rzecz jego znaczne ofiary.

§ 15. Członkowie rzeczywiści przy wstąpieniu do towarzystwa wnoszą jednorazowo 5 rub., a następnie płacą co trzy miesiące po dwa ruble pięćdziesiąt kopiejek.

§ 16. Członek rzeczywisty, który przy wstąpieniu do towarzystwa wniósł jednorazowo 150 rub., zwalnia się od opłaty dalszych obowiązkowych składek na rzecz towarzystwa, zachowując przytém wszystkie prawa, do godności rzeczywistego członka przywiązane.

§ 17. Członkowie-protektorowie wnoszą corok na rzecz towarzystwa najmniéj trzy ruble. Członek-protektor, który wniesie jednorazowo trzydzieści rubli, uwalnia się od opłaty dalszych obowiązkowych składek na rzecz towarzystwa, zachowując przytém wszystkie prawa, do godności członka-protektora przywiązane.

§ 18. Medycy i farmaceuci, wyrażający gotowość okazywania swoich usług chorym członkom towarzystwa, uważają się za członków honorowych.

§ 19. Członkowie honorowi uwalniają się od wszelkich obowiązkowych składek i opłacanie tychże pozostawia się własnemu ich uznaniu.

IV. Prawa i obowiązki członków.

§ 20. Osoby, czyniące zadość warunkom, wskazanym w § 12 niniejszéj ustawy, i pragnące zapisać się na członków rzeczywistych, oświadczają o tém piśmiennie zarządowi, który je zatwierdza w téj godności większością głosów.

§ 21. Каждый дѣйствительный членъ обязанъ вносить въ пользу общества причитающіеся съ него платежи впередъ. Дѣйствительный членъ, не уплатившій взноса въ назначенный срокъ, можетъ уплатить таковой въ слѣдующіе мѣсяцы, до истеченія 9 мѣсяцевъ, съ пенею по 5 копѣекъ на рубль въ мѣсяцъ. Не сдѣлавшій же и засимъ взносовъ въ теченіи девяти мѣсяцевъ получаетъ отъ правленія письменное о томъ напоминаніе, а при безуспѣшности его, исключается изъ числа членовъ общества.

§ 22. Дѣйствительный членъ, исключенный изъ общества за неплатежъ членскихъ взносовъ, можетъ быть принятъ вновь въ число членовъ общества на одинаковыхъ со вновь вступающими основаніяхъ. Членъ, дважды исключенный за неплатежъ членскихъ взносовъ, не можетъ быть вновь принятъ въ число членовъ общества.

§ 23. Членъ, акуратно уплачивавшій въ продолженіи 25 лѣтъ членскіе взносы, освобождается отъ дальнѣйшихъ платежей, сохраняя при этомъ всѣ права и преимущества, дѣйствительнымъ членамъ предоставляемыя.

§ 24. Дѣйствительные члены не должны безъ особенно уважительныхъ причинъ уклоняться отъ исполненія возлагаемыхъ на нихъ обществомъ обязанностей.

§ 25. Дѣйствительный членъ, перемѣнившій мѣсто службы или оставшійся безъ должности, долженъ заявить о томъ правленію въ теченіе мѣсяца.

§ 26. Предположенія объ исключеніи дѣйствительныхъ членовъ изъ общества, кромѣ случаевъ, предусмотрѣнныхъ въ §§ 21 и 22, обсуждаются и разрѣшаются общимъ собраніемъ, съ соблюденіемъ условій, указанныхъ въ §§ 57 и 60.

§ 27. Члены-соревнователи и почетные содѣйствуютъ обществу въ опредѣленіи дѣйствительныхъ членовъ на мѣста.

§ 28. Члены-соревнователи и почетные имѣютъ право присутствовать на всѣхъ общихъ собраніяхъ, съ совѣщательнымъ голосомъ и быть избираемы въ члены ревизіонной коммисіи.

§ 29. Члены-соревнователи уплачиваютъ причитающіеся съ нихъ взносы при вступленіи и затѣмъ въ теченіе каждаго года; если же въ продолженіи двухъ лѣтъ не будутъ уплачены ими взносы, то они исключаются изъ числа членовъ общества.

Примѣчаніе. Такія лица при возобновленіи уплаты взносовъ могутъ быть принимаемы вновь въ число членовъ общества.

§ 21. Każdy członek rzeczywisty obowiązany jest wnosić na rzecz towarzystwa przypadające od niego opłaty z góry. Członek rzeczywisty, który nie opłacił składki w oznaczonym terminie, może zapłacić ją wciągu następnych miesięcy, do upływu 9 miesięcy, z karą po 5 kop. od rubla miesięcznie. Ten zaś, kto i potem składki wciągu dziewięciu miesięcy nie wniesie, otrzymuje od zarządu piśmienne o to wezwanie, a wrazie bezskuteczności onego, wykreśla się z liczby członków towarzystwa.

§ 22. Członek rzeczywisty, wykreślony z towarzystwa za nieopłacanie składek, może być przyjęty ponownie na członka towarzystwa na jednakowych z nowo-wstępującemi zasadach. Członek dwa razy wykreślony za nieopłacanie składek nie może być ponownie przyjęty na członka towarzystwa.

§ 23. Członek, który wciągu 25 lat płacił akuratnie składki, uwalnia się od dalszych opłat, zachowując przytém wszystkie prawa i przywileje, służące członkom rzeczywistym.

§ 24. Członkowie rzeczywiści nie powinni bez szczególnie ważnych przyczyn uchylać się od wypełnienia włożonych na nich przez towarzystwo obowiązków.

§ 25. Członek rzeczywisty, który zmienił miejsce służby lub pozostał bez miejsca, powinien wciągu miesiąca zawiadomić o tém zarząd.

§ 26. Projekty co do wykreślenia członków rzeczywistych z towarzystwa, oprócz wypadków, przewidzianych w §§ 21 i 22, rozpoznaje i roztrzyga ogólne zebranie, z zachowaniem warunków, wskazanych w §§ 57 i 60.

§ 27. Członkowie-protektorowie i honorowi dopomagają towarzystwu w mianowaniu członków rzeczywistych na miejsca.

§ 28. Członkowie-protektorowie i honorowi mają prawo być obecnemi na wszystkich ogólnych zebraniach z głosem doradczym oraz być wybieranemi na członków komisyi rewizyjnéj.

§ 29. Członkowie-protektorowie płacą przypadające od nich składki przy wstąpieniu do towarzystwa, a następnie wciągu każdego roku; jeżeli zaś wciągu dwóch lat nie będą opłacali składek, to wykreślają się z listy członków towarzystwa.

Uwaga. Osoby takie, wznawiając opłatę składek, mogą być przyjęte ponownie na członków towarzystwa.

V. О пособіяхъ членамъ общества.

§ 30. На полученіе пособій изъ суммъ общества имѣютъ право дѣйствительные члены, пробывшіе въ этомъ званіи не менѣе трехъ мѣсяцевъ. Общество выдаетъ заимообразныя и безвозвратныя пособія.

§ 31. Единовременныя заимообразныя пособія (ссуды) могутъ быть выдаваемы дѣйствительнымъ членамъ по постановленію правленія, въ случаѣ крайней необходимости, въ размѣрѣ до ста рублей и при томъ безъ процентовъ.

§ 32. Ссуды выдаются за поручительствомъ двухъ членовъ общества; но поручительство члена общества одновременно за двухъ лицъ не допускается.

§ 33. Ссуды выдаются срокомъ не болѣе, какъ на два года и обязательны къ возврату въ сроки, какіе будутъ опредѣлены правленіемъ при выдачѣ ихъ.

§ 34. Если членъ общества, воспользовавшійся ссудою, по прошествіи опредѣленнаго при выдачѣ ссуды срока, не внесетъ въ кассу общества слѣдующей съ него суммы и не представитъ при этомъ уважительныхъ къ тому причинъ, то таковой неисправный должникъ исключается изъ числа членовъ общества; долгъ же его пополняется поручителями. Если же и за симъ долгъ не будетъ пополненъ, то взысканіе обращается на должника и поручителей его судебнымъ порядкомъ.

§ 35. Безвозвратныя пособія могутъ быть выдаваемы дѣйствительнымъ членамъ, въ случаѣ болѣзни, въ размѣрѣ пяти рублей въ недѣлю.

Примѣчаніе. Заболѣвшій дѣйствительный членъ общества долженъ заявить объ этомъ правленію.

§ 36. Безвозвратныя пособія выдаются въ случаѣ смерти дѣйствительнаго члена общества, по просьбѣ его семейства, на похороны въ размѣрѣ 25 р. Если же умершій холостъ и при томъ у него нѣтъ родственниковъ въ городѣ, то о похоронахъ его должно озаботиться правленіе.

§ 37. Еженедѣльныя безвозвратныя пособія выдаются дѣйствительнымъ членамъ общества въ случаѣ болѣзни въ продолженіи трехъ мѣсяцевъ; если же представится необходимость продол-

V. O zapomogach dla członków towarzystwa.

§ 30. Do otrzymywania zapomóg z funduszów towarzystwa mają prawo członkowie rzeczywiści, którzy pozostawali w téj godności najmniéj trzy miesiące. Towarzystwo wydaje zapomogi pożyczkowe i bezzwrotne.

§ 31. Jednorazowe zapomogi pożyczkowe (pożyczki) mogą być udzielane członkom rzeczywistym na mocy postanowienia zarządu, wrazie koniecznéj potrzeby, w wysokości do stu rubli i przytém bez procentów.

§ 32. Pożyczki wydają się z poręczeniem dwóch członków towarzystwa; wszakże członek towarzystwa równocześnie za dwie osoby poręczać nie może.

§ 33. Pożyczki wydają się na termin najwyżéj dwuletni i ulegają obowiązkowemu zwrotowi w terminach, określonych przez zarząd przy ich wydaniu.

§ 34. Jeżeli członek towarzystwa, który skorzystał z pożyczki, po upływie określonego przy wydaniu pożyczki terminu, nie wniesie do kasy towarzystwa przypadającéj od niego sumy i nie przedstawi przytém ważnych ku temu przyczyn, to taki nieakuratny dłużnik wykreśla się z listy członków towarzystwa; zaś jego dług płaci poręczyciel. Jeżeli zaś i potém dług nie będzie zapłacony, to egzekucya zwraca się do dłużnika i poręczycieli drogą sądową.

§ 35. Zapomogi bezzwrotne mogą być udzielane członkom rzeczywistym, wrazie choroby, w wysokości pięciu rubli na tydzień.

Uwaga. Członek rzeczywisty towarzystwa, który zachoruje, powinien uwiadomić o tém zarząd.

§ 36. Zapomogi bezzwrotne wydają się wrazie śmierci członka rzeczywistego towarzystwa, na prośbę jego rodziny, na pogrzeb, w wysokości 25 rubli. Jeżeli zaś zmarły jest bezżennym i przytém nie ma krewnych w mieście, to pogrzebem zająć się powinien zarząd.

§ 37. Tygodniowe zapomogi bezzwrotne wydają się członkom rzeczywistym towarzystwa wrazie choroby wciągu trzech miesięcy; jeżeli zaś zachodzić będzie konieczność wydawania nadal zapomóg

жить выдачу пособій и по истеченіи трехъ мѣсяцевъ, то вопросъ объ этомъ представляется правленіемъ на обсужденіе общаго собранія.

§ 38. Еженедѣльныя пособія (§ 35) выдаются дѣйствительному члену немедленно по наведеніи правленіемъ справокъ о дѣйствительности нужды.

§ 39. Членъ, воспользовавшійся пособіемъ изъ суммъ общества, можетъ вновь получить его не ранѣе какъ черезъ годъ. На полученіе таковаго пособія имѣютъ право лишь члены, акуратно уплачивавшіе причитающіеся съ нихъ членскіе взносы.

§ 40. Если суммы оборотнаго капитала окажутся недостаточными для удовлетворенія всѣхъ поступившихъ въ правленіе заявленій дѣйствительныхъ членовъ о назначеніи имъ пособій, то вспоможенія выдаются по порядку поступленія въ правленіе общества заявленій о назначеніи пособій.

VI. Управленіе дѣлами общества.

§ 41. Дѣлами общества завѣдываютъ: а) правленіе и б) общія собранія.

А. Правленіе.

§ 42. Правленіе состоитъ изъ предсѣдателя, пяти членовъ и секретаря, ежегодно избираемыхъ общимъ собраніемъ изъ числа дѣйствительныхъ членовъ общества. Одинъ изъ членовъ правленія, по выбору онаго, исполняетъ обязанность казначея.

Примѣчаніе. Выбывающіе изъ состава правленія члены могутъ быть вновь избираемы, если изъявятъ на то согласіе.

§ 43. На случай отсутствія или болѣзни члена правленія избираются общимъ собраніемъ, на тотъ же срокъ, три кандидата къ нимъ.

Примѣчаніе. Въ случаѣ отсутствія или болѣзни предсѣдателя правленія, обязанности его исполняетъ членъ правленія, получившій при избраніи большее число голосовъ.

§ 44. Лица, избранныя въ число членовъ правленія, обязаны присутствовать на всѣхъ засѣданіяхъ онаго. Если по какимъ либо обстоятельствамъ членъ правленія временно, или постоянно не

i po upływie trzech miesięcy, to kwestyę co do tego zarząd przedstawia do rozpoznania ogólnego zebrania.

§ 38. Zapomogi tygodniowe (§ 35) wydają się członkowi rzeczywistemu bezzwłocznie po zebraniu przez zarząd informacyi o rzeczywistości potrzeby.

§ 39. Członek, który skorzystał z zapomogi z funduszów towarzystwa, może otrzymać ją ponownie dopiero po roku. Do otrzymania takiéj zapomogi mają prawo tylko członkowie, którzy akuratnie płacili przypadające od nich składki.

§ 40. Jeżeli sumy kapitału obrotowego okażą się niedostateczne dla zaspokojenia wszystkich wpływających do zarządu próśb członków rzeczywistych o przyznanie im zapomóg, to zapomogi wydają się w porządku wpływania do zarządu towarzystwa próśb o ich przyznanie.

VI. Administracya interesami towarzystwa.

§ 41. Interesami towarzystwa zawiadują: a) zarząd i b) ogólne zebrania.

A. Zarząd.

§ 42. Zarząd składa się z prezesa, pięciu członków i sekretarza, corok wybieranych przez ogólne zebranie zpomiędzy członków rzeczywistych towarzystwa. Jeden z członków zarządu, przez tenże wybrany, pełni obowiązki kasyera.

Uwaga. Występujący z zarządu członkowie mogą być wybrani ponownie, jeżeli na to się zgodzą.

§ 43. Na wypadek nieobecności lub choroby członka zarządu ogólne zebranie wybiera na taki sam termin trzech kandydatów na członków zarządu.

Uwaga. Wrazie nieobecności lub choroby prezesa zarządu, obowiązki jego pełni członek zarządu, który przy wyborze otrzymał największą liczbę głosów.

§ 44. Osoby, wybrane na członków zarządu, obowiązane są być obecnemi na wszystkich posiedzeniach zarządu. Jeżeli zpowodu jakichkolwiekbądź okoliczności członek zarządu czasowo lub stale

будетъ имѣть возможности исполнять своихъ обязанностей, то долженъ немедленно увѣдомить о томъ правленіе для своевременнаго приглашенія очередного кандидата; неявка же члена въ правленіе въ теченіе трехъ мѣсяцевъ безъ объясненія причинъ, считается отказомъ отъ должности и даетъ правленію право пригласить на его мѣсто кандидата.

§ 45. Члены правленія собираются для занятій дѣлами общества не менѣе одного раза въ мѣсяцъ, а въ случаѣ надобности и чаще, по взаимному ихъ соглашенію.

§ 46. Для дѣйствительности засѣданій правленія необходимо присутствіе не менѣе четырехъ членовъ онаго.

§ 47. Дѣла въ правленіи рѣшаются присутствующими членами по большинству голосовъ, при равенствѣ коихъ голосъ предсѣдателя даетъ перевѣсъ.

§ 48. На правленіе возлагается:

а) представленіе общему собранію предположеній по дѣламъ общества, составленіе росписи доходамъ и расходамъ и годового отчета о дѣйствіяхъ общества, а также исполненіе постановленій общаго собранія;

б) наблюденіе за цѣлостію и безопасностью имущества общества;

в) наблюденіе за правильнымъ взносомъ членами платежей въ кассу общества, назначеніе и производство уплатъ по смѣтѣ;

г) устройство кассы и письмоводства;

д) опредѣленіе и увольненіе служащихъ при обществѣ лицъ и назначеніе имъ содержанія, въ размѣрѣ, опредѣляемомъ общимъ собраніемъ;

е) заключеніе контрактовъ и условій въ предѣлахъ, предоставленныхъ правленію общимъ собраніемъ, выдача довѣренностей для веденія дѣлъ общества въ судебныхъ установленіяхъ;

ж) разрѣшеніе текущихъ дѣлъ и переписка по онымъ.

Примѣчаніе. Годовой отчетъ о дѣйствіяхъ общества долженъ быть представленъ правленіемъ общему собранію за истекшій годъ не позже 15 Февраля слѣдующаго за отчетнымъ года.

§ 49. Для ревизіи отчета, а также книгъ и суммъ общества, общее собраніе ежегодно избираетъ ревизіонную коммисію, состоящую изъ трехъ членовъ. Въ составъ ревизіонной коммисіи не могутъ быть избираемы лица, занимающія какія либо должности по управленію дѣлами общества.

nie będzie w możności pełnienia swoich obowiązków, to powinien bezzwłocznie uwiadomić o tém zarząd, dla wezwania we właściwym czasie kolejnego kandydata; niestawienie się zaś członka do zarządu wciągu trzech miesięcy, bez objaśnienia przyczyn, uważa się za zrzeczenie się urzędu i daje zarządowi prawo wezwać na jego miejsce kandydata.

§ 45. Członkowie zarządu zbierają się w celu zajęcia się interesami towarzystwa najmniéj raz na miesiąc, a wrazie potrzeby i częściéj, po wzajemném ze sobą porozumieniu się.

§ 46. Do ważności posiedzeń zarządu konieczną jest obecność najmniéj czterech członków tegoż.

§ 47. Sprawy w zarządzie decydują obecni członkowie większością głosów, przy których równości głos prezesa przeważa.

§ 48. Zarządowi powierza się:

a) przedstawianie ogólnemu zebraniu projektów w sprawach towarzystwa, ułożenie planu dochodów i rozchodów oraz sprawozdania rocznego z czynności towarzystwa tudzież wykonanie postanowień ogólnego zebrania;

b) czuwanie nad całością i bezpieczeństwem majątku towarzystwa;

c) czuwanie nad prawidłowém wnoszeniem przez członków opłat do kasy towarzystwa i uskutecznianie wypłat podług budżetu;

d) organizacya kasy i referatów piśmiennych;

e) mianowanie i uwalnianie urzędników towarzystwa oraz wyznaczenie im uposażenia w wysokości określonéj przez ogólne zebranie;

f) zawieranie kontraktów i ugód w granicach, pozostawionych zarządowi przez ogólne zebranie; udzielanie pełnomocnictw do prowadzenia spraw towarzystwa w sądach;

g) roztrzyganie spraw bieżących i korespondencye w tych sprawach.

Uwaga. Sprawozdanie roczne z czynności towarzystwa zarząd powinien przedstawić ogólnemu zebraniu za rok ubiegły najpóźniéj 15 Lutego następującego po sprawozdawczym roku.

§ 49. Do rewizyi sprawozdania oraz ksiąg i funduszów towarzystwa ogólne zebranie wybiera corok komisyę rewizyjną, składającą się z trzech członków. Do komisyi rewizyjnéj nie mogą być wybierani ci, którzy zajmują jakiekolwiek urzędy w administracyi interesami towarzystwa.

§ 50. Ревизіонная коммисія повѣряетъ въ концѣ каждаго отчетнаго года счеты и балансъ и о результатѣ ревизіи представляетъ общему собранію.

Примѣчаніе 1. По желанію не менѣе половины членовъ общества дозволяется производить внезапное свидѣтельствованіе кассы во всякое время.

Примѣчаніе 2. Каждому члену предоставляется присутствовать при повѣркѣ книгъ и суммъ общества.

§ 51. Подробности дѣлопроизводства, порядокъ отчетности, права и обязанности членовъ правленія и ревизіонной коммисіи опредѣляются инструкціями, утверждаемыми общимъ собраніемъ.

Б. Общія собранія.

§ 52. Общія собранія бываютъ обыкновенныя, созываемыя въ началѣ года, и чрезвычайныя, собираемыя въ случаяхъ не терпящихъ отлагательства и превышающихъ власть правленія. Собранія сіи созываются правленіемъ, по заявленію ревизіонной коммисіи или не менѣе 30 членовъ.

§ 53. Требованіе ревизіонной коммисіи или 30 членовъ о созывѣ чрезвычайнаго собранія, должно быть удовлетворено правленіемъ не позже мѣсяца, со дня заявленія сего требованія.

§ 54. Въ обыкновенныхъ и чрезвычайныхъ собраніяхъ присутствуетъ мѣстный полицейскій чиновникъ, по назначенію подлежащаго начальства.

§ 55. О времени и мѣстѣ каждаго общаго собранія, правленіе обязано, по крайней мѣрѣ, за недѣлю, увѣдомить членовъ, посредствомъ публикаціи въ мѣстныхъ газетахъ, съ наименованіемъ предметовъ, которые будутъ подлежать разсмотрѣнію общаго собранія; о томъ же заблаговременно доводится до свѣдѣнія мѣстнаго полицейскаго начальства.

Примѣчаніе. Въ общихъ собраніяхъ могутъ быть обсуждаемы лишь вопросы, значащіеся въ приглашеніи на собраніе и при томъ имѣющіе непосредственное отношеніе къ опредѣленной уставомъ дѣятельности общества.

§ 56. Отсутствующіе члены могутъ передавать, по довѣренности, право своего голоса присутствующимъ въ собраніи членамъ

§ 50. Komisya rewizyjna sprawdza w końcu każdego roku sprawozdawczego rachunki i bilans i o rezultacie rewizyi komunikuje ogólnemu zebraniu.

Uwaga 1. Na żądanie najmniéj połowy członków towarzystwa dozwala się dokonywać niespodzianéj rewizyi kasy w każdym czasie.

Uwaga 2. Każdy członek ma prawo asystowania przy sprawdzaniu ksiąg i funduszów towarzystwa.

§ 51. Szczegóły referatów, sposób prowadzenia sprawozdań, prawa i obowiązki członków zarządu i komisyi rewizyjnéj określają instrukcye, zatwierdzane przez ogólne zebranie.

B. Ogolne zebrania.

§ 52. Ogólne zebrania bywają: zwyczajne, zwoływane na początku roku, i nadzwyczajne, zbierane w wypadkach niecierpiących zwłoki i przekraczających władzę zarządu. Zebrania te zwołuje zarząd, na żądanie komisyi rewizyjnéj albo przynajmniéj 30 członków.

§ 53. Żądaniu komisyi rewizyjnéj albo 30 członków co do zwołania nadzwyczajnego zebrania powinien zarząd uczynić zadość najpóźniéj wciągu miesiąca od dnia oświadczenia tego żądania.

§ 54. Na zebraniach zwyczajnych i nadzwyczajnych bywa obecnym urzędnik policyjny, wyznaczony do tego przez właściwą zwierzchność.

§ 55. O czasie i miejscu każdego ogólnego zebrania zarząd obowiązany jest przynajmniéj na tydzień uwiadomić członków zapomocą publikacyj w miejscowych gazetach, z wyszczególnieniem przedmiotów, które będą podlegały rozpoznaniu ogólnego zebrania; o tém samém uwiadamia się zawczasu właściwa zwierzchność policyjna.

Uwaga. W ogólnych zebraniach mogą być rozpoznawane tylko kwestye, wyszczególnione w zaproszeniu na zebranie i przytém odnoszące się bezpośrednio do określonéj przez ustawę działalności towarzystwa.

§ 56. Nieobecni członkowie mogą oddawać przez plenipotencyę prawo głosowania obecnym na zebraniu członkom towarzystwa,

общества, причемъ никто изъ членовъ не можетъ имѣть болѣе двухъ голосовъ: одного за себя и другаго по довѣренности.

§ 57. Общее собраніе какъ обыкновенное, такъ и чрезвычайное, считается состоявшимся, если въ немъ участвуетъ не менѣе одной третьей части всѣхъ членовъ общества, за исключеніемъ собраній, созываемыхъ для обсужденія вопросовъ объ исключеніи членовъ, избраніи почетныхъ членовъ, измѣненіи и дополненіи устава и закрытіи общества, для рѣшенія которыхъ необходимо присутствіе половины всѣхъ членовъ общества.

§ 58. Для правильнаго хода дѣлъ въ общемъ собраніи, члены общества избираютъ изъ среды своей предсѣдателя.

§ 59. Если общее собраніе не состоится, вслѣдствіе неприбытія на оное опредѣленнаго въ § 57 числа членовъ, то черезъ двѣ недѣли созывается новое собраніе, которое считается состоявшимся, въ какомъ бы числѣ на этотъ разъ ни собрались на оное члены, о чемъ всѣ члены общества поставляются въ извѣстность при самомъ объявленіи имъ о предстоящемъ собраніи. Въ такомъ собраніи могутъ быть разсматриваемы и рѣшаемы, по большинству голосовъ, только дѣла, подлежавшія обсужденію въ несостоявшемся собраніи.

§ 60. Приговоры общаго собранія получаютъ обязательную силу, когда будутъ приняты простымъ большинствомъ голосовъ наличныхъ членовъ общаго собранія, за исключеніемъ вопросовъ, указанныхъ въ § 57, для рѣшенія которыхъ необходимо большинство двухъ третей голосовъ наличныхъ членовъ общаго собранія.

§ 61. Предложенія членовъ представляются въ общее собраніе не иначе, какъ по сообщеніи ихъ правленію, по крайней мѣрѣ, за двѣ недѣли до общаго собранія.

§ 62. Вѣдѣнію общаго собранія подлежатъ:

а) избраніе и увольненіе членовъ правленія и ревизіонной коммисіи;

б) избраніе, по предложенію правленія, почетныхъ членовъ;

в) разсмотрѣніе вопросовъ объ исключеніи дѣйствительныхъ членовъ общества;

г) разсмотрѣніе и утвержденіе годоваго отчета правленія и ежегодной смѣты доходовъ и расходовъ общества;

д) разсмотрѣніе предположеній объ измѣненіи и дополненіи устава и закрытіи общества;

przyczém nikt z członków nie może mieć więcéj niż dwa głosy: jeden za siebie, a drugi z plenipotencyi

§ 57. Ogólne zebranie tak zwyczajne, jak i nadzwyczajne, uważa się za odbyte, jeżeli w niém uczestniczy najmniéj trzecia część wszystkich członków towarzystwa, z wyjątkiem zebrań, zwoływanych w celu rozpoznania kwestyj co do wykreślenia członków, wybrania członków honorowych, zmiany i uzupełnienia ustawy oraz zwinięcia towarzystwa, dla których roztrzygnięcia konieczną jest obecność połowy wszystkich członków towarzystwa.

§ 58. Dla prawidłowego biegu spraw w ogólném zebraniu, członkowie towarzystwa wybierają z pośród siebie prezesa.

§ 59. Jeżeli ogólne zebranie nie przyjdzie do skutku zpowodu nieprzybycia na nie określonéj w § 37 liczby członków, to we dwa tygodnie zwołuje się nowe zebranie, które uważa się za odbyte, bez względu na liczbę zebranych tym razem członków, o czém wszyscy członkowie towarzystwa uwiadamiają się przy samém ogłoszeniu o mającém się odbyć zebraniu. W takiém zebraniu mogą być rozpoznawane i roztrzygane większością głosów tylko sprawy rozpoznawane już w zebraniu, które do skutku nie przyszło.

§ 60. Uchwały ogólnego zebrania stają się prawomocnemi, gdy będą przyjęte prostą większością głosów obecnych członków ogólnego zebrania, z wyjątkiem kwestyj, wskazanych w § 57, dla których roztrzygnięcia konieczną jest większość dwóch trzecich obecnych członków ogólnego zebrania.

§ 61. Projekty członków przedstawiają się ogólnemu zebraniu nie inaczéj, jak po zakomunikowaniu ich rządowi przynajmniéj na dwa tygodnie przed ogólném zebraniem.

§ 62. Do ogólnego zebrania należy:

a) wybór i uwalnianie członków zarządu i komisyi rewizyjnéj;

b) wybór, na propozycyę zarządu, członków honorowych;

c) rozpoznanie kwestyj co do wykreślenia członków rzeczywistych towarzystwa;

d) rozpoznanie i zatwierdzenie sprawozdania rocznego towarzystwa oraz rocznego budżetu dochodów i rozchodów towarzystwa;

e) rozpoznanie projektów co do zmiany i uzupełnienia ustawy oraz zwinięcia towarzystwa;

е) опредѣленіе размѣра суммы, предназначаемой ежегодно для выдачи дѣйствительнымъ членамъ въ видѣ временныхъ и постоянныхъ пособій;

ж) утвержденіе инструкцій для правленія и ревизіонной коммисіи;

з) разсмотрѣніе вопросовъ, превышающихъ власть правленія и жалобъ на постановленія правленія.

§ 63. Предложенія объ измѣненіи и дополненіи сего устава, по одобреніи ихъ общимъ собраніемъ, представляются на утвержденіе правительства въ установленномъ порядкѣ.

§ 64. Одобренный общимъ собраніемъ годовой отчетъ о дѣйствіяхъ общества можетъ быть печатаемъ, по усмотрѣнію общаго собранія, въ повременныхъ изданіяхъ и представляется губернатору, генералъ-губернатору и въ хозяйственный департаментъ Министерства Внутреннихъ Дѣлъ, въ числѣ трехъ экземпляровъ; въ тотъ же департаментъ представляется не менѣе семи экземпляровъ сего устава, въ случаѣ отпечатанія онаго.

§ 65. Всѣ споры по дѣламъ общества между членами, а также между сими послѣдними и правленіемъ рѣшаются на точномъ основаніи гражданскихъ законовъ, дѣйствующихъ въ губерніяхъ Царства Польскаго.

VII. О закрытіи общества.

§ 66. Если по какимъ либо обстоятельствамъ признано будетъ необходимымъ приступить къ закрытію общества, то, по приговору о томъ общаго собранія, въ составѣ не менѣе половины всѣхъ членовъ и по большинству двухъ третей голосовъ наличныхъ членовъ, дѣйствія общества прекращаются. Предварительно составляется постановленіе относительно прекращенія выдачи ссудъ, и затѣмъ всѣ дѣйствія общества ограничиваются пріемомъ отъ членовъ платежей, въ пополненіе сдѣланныхъ ими изъ кассы общества займовъ, до тѣхъ поръ, пока всѣ долги общества не будутъ уплачены. О закрытіи общества печатается въ „Правительственномъ Вѣстникѣ" и въ мѣстныхъ губернскимъ вѣдомостяхъ и доводится до свѣдѣнія Министерства Внутреннихъ Дѣлъ, чрезъ посредство Петроковскаго губернатора; свободный же капиталъ

f) określenie wysokości sumy, przeznaczonéj corok na wydawanie członkom towarzystwa w charakterze czasowych lub stałych zapomóg;

g) zatwierdzanie instrukcyj dla zarządu i komisyi rewizyjnéj;

h) rozpoznanie kwestyj, przekraczających władzę zarządu i skarg na postanowienia zarządu.

§ 63. Projekty co do zmiany i uzupełnienia niniejszéj ustawy, po uchwaleniu ich przez ogólne zebr anie, przedstawiają się w ustanowionéj drodze do zatwierdzenia rządu.

§ 64. Przyjęte przez ogólne zebranie sprawozdanie roczne z czynności towarzystwa może być drukowane, podług uznania ogólnego zebrania, w wydawnictwach peryodycznych i przedstawia się gubernatorowi, generał-gubernatorowi oraz do departamentu gospodarczego Ministeryum Spraw Wewnętrznych, w liczbie trzech egzemplarzy; do tegoż departamentu przedstawia się najmniéj siedm egzemplarzy niniejszéj ustawy, wrazie jéj wydrukowania.

§ 65. Wszystkie spory w sprawach towarzystwa pomiędzy członkami, oraz pomiędzy członkami a zarządem, roztrzygają się przy ścisłém stosowaniu praw cywilnych, obowiązujących w guberniach Królestwa Polskiego.

VII. O zwinięciu towarzystwa.

§ 66. Jeżeli z jakichkolwiekbądź przyczyn uznaném będzie za niezbędne przystąpić do zwinięcia towarzystwa, to na mocy uchwały w tym przedmiocie ogólnego zebrania w składzie przynajmniéj połowy wszystkich członków, zapadłéj większością dwóch trzecich głosów obecnych członków, czynności towarzystwa się wstrzymują. Najprzód sporządza się postanowienie co do wstrzymania wydawania pożyczek, a następnie wszystkie czynności towarzystwa ograniczają się na przyjmowaniu od członków wypłat na pokrycie wziętych z kasy towarzystwa pożyczek dotąd, dopóki wszystkie długi towarzystwa nie będą spłacone. O zwinięciu towarzystwa drukuje się w „Prawitielstwiennym Wiestniku“ i w miejscowych „Wiedomostiach“ gubernialnych oraz podaje się do wiadomości Ministeryum Spraw Wewnętrznych zapośrednictwem gubernatora Piotrkowskiego; zaś roz-

общества употребляется, согласно приговору последняго общаго собранія, одобренному губернскимъ начальствомъ, за исключеніемъ капиталовъ, образовавшихся изъ дареній и отказовъ, получающихъ то назначеніе, какое указано дарителями на случай закрытія общества.

§ 67. Въ случаѣ необходимости, дѣйствія общества, въ виду ст. 547 т. II, свод. зак. общ. губ. учрежд. (изд. 1876 г.) могутъ быть прекращены и по распоряженію губернскаго начальства.

§ 68. Во всѣхъ случаяхъ, не поименованныхъ въ семъ уставѣ, общество руководствуется общими узаконеніями, относящимися къ предмету дѣйствій общества, и тѣми, кои будутъ впослѣдствіи изданы.

Подписалъ:
Министръ Внутреннихъ Дѣлъ, статсъ-секретарь *Дурново*.

(С. У. и Р. П. 1893 г. Февраля 10-го № 19 § 191).

Высочайшее повелѣніе, объявленное Военнымъ Министромъ.

30. О наименованіи мѣстностей, занятыхъ подъ постройку казармъ у города Острова и у посада Замброва, первой—„Салтыковскимъ штабомъ", и второй „Репнинскимъ штабомъ".

ГОСУДАРЬ ИМПЕРАТОРЪ, въ 17 день Октября 1892 года, Высочайше соизволилъ на присвоеніе мѣстностямъ, занятымъ подъ постройку казармъ у города Острова и посада Замброва, Ломжинской губерніи, особыхъ наименованій, соотвѣтствующихъ какъ характеру этихъ новыхъ русскихъ поселеній въ томъ краѣ, такъ равно и наименованіямъ тѣхъ войсковыхъ частей, коими заняты расположенныя въ означенныхъ пунктахъ казармы, а именно о наименованіи первой—„Салтыковскимъ штабомъ", и второй—„Репнинскимъ штабомъ.

porządzalny kapitał towarzystwa używa się zgodnie z uchwałą ogólnego zebrania, zatwierdzoną przez rząd gubernialny, z wyjątkiem kapitałów, powstałych z darowizn i zapisów, które otrzymują takie przeznaczenie, jakie wskazali darczyńcy na wypadek zwinięcia towarzystwa.

§ 67. Wrazie koniecznéj potrzeby, czynności towarzystwa, na mocy art. 547 t. II sw. zak. ogóln. organ. gubern. (wyd. z r. 1876), mogą również być wstrzymane z polecenia władzy gubernialnéj.

§ 68. We wszystkich wypadkach, niewyszczególnionych w niniejszéj ustawie, towarzystwo kieruje się ogólnemi prawami, odnoszącemi się do przedmiotu działalności towarzystwa i temi, jakie będą wydane późniéj.

Podpisał:
Minister Spraw Wewnętrznych, sekretarz stanu *Durnowo.*

(Data publikacyi: 10-go Lutego).

Najwyższy rozkaz, objawiony przez Ministra Wojny.

30. O nazwaniu miejscowości, zajętych pod budowę koszar pod miastem Ostrowem i pod miastem Zambrowem, pierwszéj—„sztabem Sałtykowa", a drugiéj—„sztabem Repnina".

NAJJAŚNIEJSZY PAN, w dniu 17 Października 1892 roku, Najwyżéj zezwolił na nadanie miejscowościom, zajętym pod budowę koszar pod miastem Ostrowem i osadą Zambrowem, gubernii Łomżyńskiéj, specyalnych nazw, odpowiadających tak charakterowi tych nowych osad rosyjskich we wspomnianym kraju, jak również nazwom tych oddziałów wojska, które zajmują położone w tych punktach koszary, a mianowicie na nazwanie pierwszéj—„sztabem Sałtykowa", a drugiéj—„sztabem Repnina".

О таковомъ Высочайшемъ повелѣніи Военный Министръ, представилъ Правительствующему Сенату, для распубликованія.

(С. У. и Р. П. 1893 г. Февраля 10-го № 19 § 195).

Высочайше утвержденное мнѣніе Государственнаго Совѣта.

31. О расходѣ на содержаніе православнаго причта въ гор. Мѣховѣ, Холмско-Варшавской епархіи.

1-го Декабря 1892 г.

Государственный Совѣтъ, въ Департаментѣ Государственной Экономіи, разсмотрѣвъ представленіе Оберъ-Прокурора Святѣйшаго Синода, *мнѣніемъ положилъ*:

1) Отпускать изъ государственнаго казначейства на содержаніе вновь учрежденнаго причта въ гор. Мѣховѣ, Холмско-Варшавской епархіи, по *одной тысячѣ восьмисотъ тридцати* рублей въ годъ, полагая изъ нихъ священнику жалованья 1.200 р. и квартирныхъ 200 р., псаломщику жалованья 300 руб. и квартирныхъ 50 р. и на наемъ церковнаго сторожа 80 р.;

и 2) Вызываемый этою мѣрою расходъ (п. 1) вносить, начиная съ 1 Января 1893 г., въ подлежащія подраздѣленія смѣты вѣдомства православнаго исповѣданія.

Подлинное мнѣніе подписано въ журналѣ Предсѣдателями и Членами.

(С. У. и Р. П. 1893 г. Февраля 12-го N. 20 § 196).

O takiéj Najwyższéj woli Minister Wojny wniósł przedstawienie do Rządzącego Senatu, w celu opublikowania.

(Data publikacyi: 10 Lutego).

Najwyżéj zatwierdzone Zdanie Rady Państwa.

31. O rozchodzie na uposażenie kleru prawosławnego w m. Miechowie, eparchii Chełmsko-Warszawskiéj.

1-go Grudnia 1892 r.

Rada Państwa, w Departamencie Ekonomii Państwowéj, rozpoznawszy przedstawienie Naczelnego Prokuratora Najświętszego Synodu, *uchwaliła zdanie*:

1) Wydawać ze Skarbu Państwa na uposażenie nowo-utworzonego kleru w m. Miechowie, eparchii Chełmsko-Warszawskiéj, po *tysiąc ośmset trzydzieści* rubli rocznie; z tego: dla duchownego pensyi 1,200 r. i na mieszkanie 200 r., dla psalmisty pensyi 300 r. i na mieszkanie 50 r., a na najem stróża cerkiewnego 80 r.

i 2) Rozchód powyższy (ust. 1) wnosić, poczynając od 1 Stycznia 1893 r., pod odpowiednie rubryki budżetu wyznania prawosławnego.

Oryginał Zdania podpisali na protokułach Prezesi i Członkowie.

(Data publikacyi: 12 Lutego).

Высочайше утвержденное положеніе Комитета Министровъ.

32. О разрѣшеніи французскому анонимному обществу, подъ наименованіемъ: „континентальная компанія Эдисонъ“, производить операціи въ Россіи.

Вслѣдствіе ходатайства французскаго анонимнаго общества, подъ наименованіемъ: „континентальная компанія Эдисонъ“, о разрѣшеніи ему производить операціи въ Россіи, Управлявшій Министерствомъ Финансовъ входилъ по сему предмету съ представленіемъ въ Комитетъ Министровъ, по положенію коего ГОСУДАРЬ ИМПЕРАТОРЪ въ 18 день Декабря 1892 г. Высочайше повелѣть соизволилъ предоставить названному обществу право эксплоатаціи электричества по всѣмъ отраслямъ его производства въ г. г. С.-Петербургѣ, Москвѣ, Твери, Тулѣ, Кіевѣ, Одессѣ и Варшавѣ съ тѣмъ:

1) чтобы общество подчинялось какъ дѣйствующимъ въ Россіи, такъ и имѣющимъ быть впослѣдствіи изданными законамъ и постановленіямъ, относящимся къ предмету его дѣятельности, а также всѣмъ существующимъ постановленіямъ о пошлинахъ и сборахъ, взимаемыхъ съ акціонерныхъ компаній, въ томъ числѣ и Высочайше утвержденнымъ, 15 Января 1885 г., правиламъ объ обложеніи торговыхъ и промышленныхъ предпріятій дополнительнымъ процентнымъ сборомъ (Сбор. Зак. Т. XXVII стр. 96), равно и тѣмъ, какія впослѣдствіи будутъ изданы;

2) чтобы принадлежащее обществу въ предѣлахъ Имперіи движимое и недвижимое имущество и всѣ слѣдующіе въ его пользу платежи обращаемы были на преимущественное удовлетвореніе претензій, возникшихъ изъ операцій его въ Россіи;

3) чтобы всякое пріобрѣтеніе обществомъ въ собственность или въ срочное владѣніе и пользованіе недвижимыхъ имуществъ въ Россіи совершалось на основаніи дѣйствующихъ у насъ узаконеній вообще и Именнаго Высочайшаго Указа, 14 Марта 1887 г., въ частности, и притомъ исключительно для надобностей предпрі-

Najwyżéj zatwierdzona Uchwała Komitetu Ministrów.

32. O zezwoleniu francuzkiemu towarzystwu bezimiennemu, pod firmą: „spółka kontynentalna Edisohn“, prowadzić operacye w Rosyi.

Wskutek starań francuzkiego towarzystwa bezimiennego, pod firmą: „spółka kontynentalna Edisohn“, o pozwolenie mu na prowadzenie operacyj w Rosyi, Zarządzający Ministeryum Finansów wnosił w tym przedmiocie przedstawienie do Komitetu Ministrów, na mocy którego uchwały NAJJAŚNIEJSZY PAN, w dniu 18 Grudnia 1892 r., Najwyżéj rozkazać raczył nadać wspomnianemu towarzystwu prawo eksploatowania elektryczności we wszelkich gałęziach téj fabrykacyi w miastach: S.-Petersburgu, Moskwie, Twerze, Tule, Kijowie, Odesie i Warszawie, z tém zastrzeżeniem:

1) ażeby towarzystwo stosowało się do praw i postanowień, odnoszących się do przedmiotu jego działalności, tak tych, które już obowiązują w Rosyi, jak również tych, które mają być wydane późniéj, tudzież do wszystkich postanowień o opłatach, pobieranych od spółek akcyjnych, a pomiędzy innemi do Najwyżéj zatwierdzonych d. 15 Stycznia 1885 r. przepisów o opodatkowaniu przedsiębiorstw handlowych i przemysłowych opłatą dodatkową procentową (Zbiór Praw T. XXVII, str. 97), jak również tych, które będą wydane późniéj;

2) ażeby należący do towarzystwa w granicach Cesarstwa majątek ruchomy i nieruchomy i wszystkie przypadające na jego rzecz wypłaty obracane były przedewszystkiem na zaspokojenie pretensyi, wynikłych z operacyj towarzystwa w Rosyi;

3) ażeby wszelkie nabycie przez towarzystwo na własność lub w czasowe posiadanie i użytkowanie nieruchomości w Rosyi uskuteczniało się na zasadzie obowiązujących u nas praw w ogóle, a w szczególności na zasadzie Imiennego Najwyższego Ukazu z d. 14-go Marca 1887 roku i przytém wyłącznie na potrzeby przedsiębiorstwa,

ятія, по предварительномъ удостовѣреніи мѣстнымъ губернскимъ начальствомъ въ дѣйствительной потребности въ таковомъ пріобрѣтеніи;

4) чтобы по управленію дѣлами общества учреждено было въ Россіи особое отвѣтственное агентство. Агентство это должно быть снабжено со стороны общества достаточными полномочіями: а) на обязательную для общества дѣятельность по всѣмъ вообще дѣламъ общества; въ томъ числѣ оно должно имѣть право и обязанность отвѣчать отъ имени общества по всѣмъ могущимъ возникнуть въ Россіи судебнымъ по обществу дѣламъ, и б) въ частности на безотлагательное и самостоятельное разрѣшеніе отъ имени общества всѣхъ дѣлъ, по коимъ могутъ быть заявлены требованія къ обществу какъ русскимъ правительствомъ, такъ и частными лицами какъ посторонними, такъ равно служащими въ обществѣ и въ томъ числѣ рабочими.

О мѣстѣ учрежденія подобнаго агентства общество обязано увѣдомить Министерство Финансовъ и соотвѣтственное, по мѣсту нахожденія недвижимыхъ имуществъ общества, губернское начальство, а равно публиковать во всеобщее свѣдѣніе въ Правительственномъ Вѣстникѣ, Вѣстникѣ финансовъ, промышленности и торговли, вѣдомостяхъ обѣихъ столицъ и мѣстныхъ губернскихъ, съ соблюденіемъ установленныхъ правилъ;

5) чтобы, согласно п. 10 Высочайше утвержденныхъ, 15 Января 1885 г., правилъ объ обложеніи торговыхъ и промышленныхъ предпріятій дополнительнымъ сборомъ, отвѣтственное агентство по управленію дѣлами общества въ Россіи: а) въ теченіе одного мѣсяца, по утвержденіи общимъ собраніемъ акціонеровъ годоваго отчета общества, представляло въ трехъ экземплярахъ какъ въ Министерство Финансовъ, такъ и въ губернское податное присутствіе той губерніи, гдѣ будетъ находиться отвѣтственное агентство, а равно и публиковало во всеобщее свѣдѣніе, въ поименованныхъ въ п. 4 изданіяхъ какъ полный отчетъ и балансъ по всѣмъ своимъ операціямъ, такъ и частный отчетъ и балансъ по операціямъ въ Россіи, съ показаніемъ въ этомъ частномъ отчетѣ валоваго дохода, расхода и чистой прибыли за отчетный годъ, а также распредѣленія сей послѣдней, съ означеніемъ размѣра дивиденда, назначеннаго къ выдачѣ на каждую акцію, и б) сообщало губернскому податному присутствію могущія быть затребованными дополненія и разъясненія къ представленнымъ отчетамъ и балансамъ,

po uprzedniém poświadczeniu przez miejscową zwierzchność gubernialną rzeczywistéj potrzeby takiego nabycia;

4) ażeby do zarządu interesami towarzystwa utworzoną była w Rosyi specyalna odpowiedzialna agentura. Agentura ta powinna być zaopatrzona w dostateczne ze strony towarzystwa pełnomocnictwa: a) do obowiązującéj dla towarzystwa działalności we wszystkich wogóle sprawach towarzystwa; pomiędzy innemi powinna mieć prawo i obowiązek odpowiadać w imieniu towarzystwa we wszystkich mogących wyniknąć w Rosyi sprawach sądowych z towarzystwem, i b) w szczególności do bezzwłocznego i samodzielnego roztrzygania w imieniu towarzystwa wszystkich spraw, w których mogą wystąpić z pretensyami do towarzystwa tak rząd, jak i osoby prywatne, zarówno postronne, jak i służące w towarzystwie, a w ich liczbie robotnicy.

O miejscu utworzenia podobnéj agentury towarzystwo obowiązane jest uwiadomić Ministeryum Finansów i odpowiednią, podług miejsca znajdowania się nieruchomości towarzystwa, zwierzchność gubernialną, jak również publikować w „Prawitielstwiennym Wiestniku“, „Wiestniku“ finansów, przemysłu i handlu, „Wiedomostiach“ obudwu stolic i miejscowych gubernialnych, z zachowaniem ustanowionych przepisów;

5) ażeby, zgodnie z ust. 10 Najwyżéj zatwierdzonych d. 15-go Stycznia 1885 r. przepisów o opodatkowaniu przedsiębiorstw handlowych i przemysłowych opłatą dodatkową, odpowiedzialna agentura do administracyi interesami towarzystwa w Rosyi: a) wciągu miesiąca, po zatwierdzeniu przez ogólne zebranie akcyonaryuszów rocznego sprawozdania towarzystwa przedstawiało w trzech egzemplarzach tak do Ministeryum Finansów, jak i do urzędu podatkowego gubernialnego téj gubernii, gdzie się będzie znajdowała odpowiedzialna agentura, jak również publikowało w wymienionych w ust. 4 wydawnictwach tak całkowite sprawozdanie i bilans ze wszystkich swoich operacyj, jak również sprawozdanie specyalne i bilans z operacyj w Rosyi, z wyszczególnieniem w tém sprawozdaniu specyalném dochodu ryczałtowego, rozchodu i zysku czystego za rok sprawozdawczy oraz rozdziału zysku czystego z oznaczeniem wysokości dywidendy, jaka ma być wydana na każdą akcyę, i b) komunikowało urzędowi podatkowemu gubernialnemu żądane przez tenże uzupełnienia i wyjaśnienia do przedstawionych sprawozdań i bilansów, z odpowie-

съ отвѣтственностью за неисполненіе изъясненныхъ въ семъ пунктѣ требованій на основаніи п. 26 помянутыхъ выше правилъ;

6) чтобы о времени и мѣстѣ общаго собранія акціонеры извѣщаемы были посредствомъ публикаціи въ поименованныхъ въ п. 4 изданіяхъ, по крайней мѣрѣ, за мѣсяцъ до дня собранія, съ объясненіемъ при этомъ въ самой публикаціи предметовъ, подлежащихъ разсмотрѣнію общаго собранія, съ указаніемъ того банкирскаго учрежденія въ Россіи, въ которое должны быть представлены акціи общества, для полученія права участія въ общемъ собраніи;

7) чтобы разборъ споровъ, могущихъ возникнуть съ обществомъ по дѣламъ, относящимся къ операціямъ его въ Россіи, производился на основаніи дѣйствующихъ у насъ законовъ и въ русскихъ судебныхъ учрежденіяхъ;

8) чтобы общество на сліяніе или соединеніе съ другими подобными обществами или предпріятіями, а равно на измѣненіе или дополненіе устава, испрашивало предварительно разрѣшеніе Министерства Финансовъ въ Россіи;

9) чтобы общество было предварено о томъ, что русское правительство оставляетъ за собою право во всякое время, по усмотрѣнію, взять назадъ выдаваемое обществу разрѣшеніе на производство операцій въ Россіи и потребовать прекращенія оныхъ, безъ всякаго объясненія причинъ,

и 10) чтобы обществу было объявлено, что даруемое оному разрѣшеніе отнюдь не касается договорныхъ отношеній его съ управленіями тѣхъ городовъ, на которые оно намѣревается распространить свою дѣятельность, и что всѣ могущіе возникнуть по сему предмету споры между сторонами подлежатъ судебному разбирательству въ русскихъ судахъ на общемъ основаніи.

(С. У. и Р. П. 1893 г. Февраля 12-го № 20 § 200).

działnością za niespełnienie wyłuszczonych w tym ustępie żądań na zasadzie art. 26 wzmiankowanych wyżéj przepisów;

6) ażeby o czasie i miejscu ogólnego zebrania akcyonaryusze byli uwiadamiani zapomocą publikacyj w wymienionych w ust. 4 wydawnictwach przynajmniéj na miesiąc przed dniem zebrania, z wyłuszczeniem przytém w samém publikacyi przedmiotów, jakie mają być rozpoznawane w ogólném zebraniu, ze wskazaniem instytucyi bankowéj w Rosyi, w któréj powinny być przedstawione akcye towarzystwa dla pozyskania prawa uczestniczenia w ogólném zebraniu;

7) ażeby spory, mogące wyniknąć z towarzystwem w sprawach, odnoszących się do jego operacyj w Rosyi, rozpoznawane były na zasadzie obowiązujących u nas praw i w sądach rosyjskich;

8) ażeby towarzystwo na zlanie się lub połączenie z innemi podobnemi towarzystwami lub przedsiębiorstwami oraz na zmianę lub uzupełnienie ustawy wyjednywało za każdym razem uprzednie zezwolenie Ministra Finansów w Rosyi;

9) ażeby towarzystwo było uprzedzone o tém, że rząd rosyjski zastrzega sobie prawo w każdym razie, gdy to za stosowne uzna, cofnąć wydane towarzystwu pozwolenie na prowadzenie operacyj w Rosyi, bez żadnego objaśniania przyczyn;

i 10) ażeby towarzystwu było ogłoszone, że udzielone mu pozwolenie nie dotyczy bynajmniéj jego stosunków umownych z zarządami tych miast, na które ma zamiar rozprzestrzenić swoją działalność, i że wszystkie spory, jakie pomiędzy stronami wyniknąć mogą, roztrząsają się w sądach rosyjskich na ogólnéj zasadzie.

(Data publikacyi: 12 Lutego).

Высочайше утвержденное мнѣніе Государственнаго Совѣта.

33. О предоставленіи воспитанникамъ горныхъ училищъ Домбровскаго и С. С. Полякова отсрочекъ по отбыванію воинской повинности.

5-го Января 1893 г.

Государственный Совѣтъ, въ Соединенныхъ Департаментахъ Законовъ и Государственной Экономіи и въ Общемъ Собраніи, разсмотрѣвъ представленіе Министра Государственныхъ Имуществъ, *мнѣніемъ положилъ*:

Въ измѣненіе и дополненіе подлежащихъ статей общаго устава о воинской повинности, постановить:

„Воспитанникамъ горныхъ училищъ Домбровскаго и С. С. Полякова поступленіе на службу въ войска по вынутому жеребью отсрочивается, въ случаѣ заявленнаго ими желанія, для окончанія образованія въ упомянутыхъ училищахъ, до достиженія двадцати двухъ лѣтъ отъ роду".

Подлинное мнѣніе подписано въ журналахъ Предсѣдателями и Членами.

(С. У. и Р. П. 1893 г. Февраля 16-го N. 22 § 209).

Высочайше утвержденное мнѣніе Государственнаго Совѣта.

34. Объ утвержденіи правилъ о пенсіяхъ и пособіяхъ чинамъ тюремной стражи гражданскаго вѣдомства.

28-го Декабря 1892 г.

Государственный Совѣтъ, въ Соединенныхъ Департаментахъ Законовъ и Государственной Экономіи и въ Общемъ Собраніи, разсмотрѣвъ представленіе Министра Внутреннихъ Дѣлъ, *мнѣніемъ положилъ*:

Najwyżéj zatwierdzone Zdanie Rady Państwa.

33. O udzieleniu wychowańcom szkół górniczych Dąbrowskiéj i S. S. Polakowa zwłok w odbywaniu powinności wojskowéj.

5-go Stycznia 1893 roku.

Rada Państwa, w Połączonych Departamentach Praw i Ekonomii Państwowéj i na Ogólném Zebraniu, rozpoznawszy przedstawienie Ministra Dóbr Państwa, *uchwaliła zdanie*:

Zmieniając i uzupełniając odnośne artykuły ogólnéj ustawy o powinności wojskowéj, postanowić:

„Wychowańcom szkół górniczych Dąbrowskiéj i S. S. Polakowa wstępowanie do służby do wojska z losowania odracza się, jeżeli tego życzyć sobie będą, w celu ukończenia wykształcenia w tych szkołach aż do skończenia przez nich lat dwudziestu dwóch“.

Oryginał Zdania podpisali na protokułach Prezesi i Członkowie.

(Data publikacyi: 16-go Lutego).

Najwyżéj zatwierdzone Zdanie Rady Państwa.

34. O zatwierdzeniu przepisów o emeryturach i zapomogach dla urzędników straży więziennéj wydziału cywilnego.

28-go Grudnia 1892 roku.

Rada Państwa, w Połączonych Departamentach Praw i Ekonomii Państwowéj i na Ogólném Zebraniu, rozpoznawszy przedstawienie Ministra Spraw Wewnętrznych, *uchwaliła zdanie:*

I. Въ измѣненіе и дополненіе подлежащихъ узаконеній, постановить слѣдующія правила о пенсіяхъ и пособіяхъ чинамъ тюремной стражи гражданскаго вѣдомства:

1) Чины тюремной стражи, занимающіе должности надзирателей и надзирательницъ въ тюрьмахъ всѣхъ наименованій и въ исправительныхъ арестантскихъ отдѣленіяхъ, а также должности стражниковъ (досмотрщиковъ) при подслѣдственныхъ арестахъ въ губерніяхъ Царства Польскаго, помощниковъ надзирателей въ Закавказьѣ и вахтеровъ и ключниковъ въ мѣстахъ заключенія г. С.-Петербурга, а равно вдовы и сироты поименованныхъ чиновъ, за исключеніемъ надзирательницъ, пользуются правомъ на пенсіи и единовременныя пособія на основаніи общаго устава о пенсіяхъ и единовременныхъ пособіяхъ по гражданскому вѣдомству (свод. зак. т. III, кн. II) съ соблюденіемъ постановленій, изложенныхъ въ нижеслѣдующихъ статьяхъ (2—8).

Примѣчаніе. Несовершеннолѣтнія круглыя сироты тюремной надзирательницы пользуются правомъ на пенсію или единовременное пособіе за службу матери, если имъ не причитается большаго оклада пенсіи или пособія за службу отца.

2) Общій срокъ на выслугу чинами тюремной стражи (ст. 1) полной пенсіи опредѣляется въ тридцать лѣтъ, а половинной—въ двадцать лѣтъ. Для поступающихъ въ тюремную стражу изъ запасныхъ или отставныхъ нижнихъ чиновъ конвойныхъ командъ либо другихъ войсковыхъ частей, срокъ выслуги на полную пенсію сокращается на пять лѣтъ.

3) Въ зачетъ выслуги на пенсію и единовременное пособіе по тюремной стражѣ принимается только такая предыдущая служба нижнихъ служителей другихъ вѣдомствъ, которая соединена по закону съ правомъ на выслугу пенсіи или пособія. Зачетъ этотъ производится для унтеръ-офицеровъ конвойныхъ командъ и прочихъ войсковыхъ частей — по разсчету *одного* дня сверхсрочной военной службы за *день* тюремной, а для всѣхъ остальныхъ лицъ по разсчету *семи* дней общегосударственной службы за *шесть* дней службы тюремной. Во всякомъ случаѣ, для зачета общегосударственной или военной службы на полученіе полной или половинной пенсіи по тюремной стражѣ, требуется безпорочное прослуженіе въ сей стражѣ не менѣе половины срока, опредѣленнаго статьею 2 для выслуги полной или половинной пенсіи.

I. Zmieniając i uzupełniając odnośne prawa, postanowić następujące przepisy o emeryturach i zapomogach dla urzędników straży więziennéj wydziału cywilnego:

1) Urzędnicy straży więziennéj, zajmujący posady nadzorców i nadzorczyń w więzieniach wszelkich nazw i w oddziałach aresztanckich poprawczych oraz posady strażników (dozorców) przy aresztach detencyjnych w guberniach Królestwa Polskiego, pomocników nadzorców w kraju Zakaukazkim, oraz wachterów i klueczników w miejscach zamknięcia m. S.-Petersburga, tudzież wdowy i sieroty po wymienionych urzędnikach, z wyjątkiem nadzorczyń, korzystają z prawa do emerytur i jednorazowych zapomóg w wydziale cywilnym (sw. zak. t. III ks. II), z zachowaniem postanowień, wyszczególnionych w następujących artykułach (2—8).

Uwaga. Małoletnie sieroty bez ojca i matki pozostałe po nadzorczyniach korzystają z prawa do emerytury lub jednorazowéj zapomogi za służbę matki, jeżeli się im nie należy większa zapomoga lub emerytura za służbę ojca.

2) Ogólny termin wysługi przez urzędników straży więziennéj (art. 1) całkowitéj emerytury oznacza się na lat trzydzieści, a połowiczny—na dwadzieścia. Dla wstępujących do straży więziennéj z urzędników zapasowych lub dymisyonowanych komend honorowych albo innych oddziałów wojskowych, termin wysługi całkowitéj emerytury skraca się do lat pięciu.

3) Do wysługi emerytury i jednorazowéj zapomogi w straży więziennéj zalicza się taka tylko poprzednia służba niższych służących innych wydziałów, która połączona jest według ustaw z prawem wysługi emerytury lub zapomogi. Dla podoficerów komend konwojowych i innych oddziałów wojskowych liczy się po jednym *dniu* nadetatowéj służby wojskowéj za dzień więziennéj, a dla wszystkich pozostałych osób—po *siedm* dni ogólno-państwowéj służby za *sześć* dni więziennéj. W każdym razie dla zaliczenia ogólno-państwowéj lub wojskowéj służby w celu otrzymania całkowitéj lub połowicznéj emerytury w straży więziennéj wymaga się nieskazitelne przesłużenie w téj straży najmniéj połowy terminu, określonego w artykule 2 dla wysługi całkowitéj lub połowicznéj emerytury.

4) Чины тюремной стражи, выходящіе въ отставку по совершенному разстройству здоровья или вслѣдствіе неизлѣчимой болѣзни, лишающихъ возможности не только продолжать тюремную службу, но и заработывать средства къ жизни личнымъ трудомъ, пользуются сокращеннымъ срокомъ выслуги, на полную пенсію—въ *двадцать* лѣтъ, а на половинную—въ *пятнадцать* лѣтъ.

5) Чинамъ стражи, оставляющимъ службу до выслуги пенсіи по болѣзненному состоянію, опредѣленному въ ст. 4, а равно семействамъ чиновъ, умершихъ на службѣ ранѣе такой выслуги, выдаются единовременныя пособія въ слѣдущемъ размѣрѣ: за службу отъ *трехъ* до *пяти* лѣтъ *полугодовой* окладъ, за службу отъ *пяти* до *десяти* лѣтъ *годовой* окладъ, а за службу свыше *десяти* и до *пятнадцати* лѣтъ—*полугодовой* окладъ жалованья. Прослужившимъ въ стражѣ болѣе *десяти* лѣтъ и вышедшимъ въ отставку, безъ пенсіи, за болѣзнію, не дѣлающею ихъ вообще неспособными къ труду, равнымъ образомъ можетъ быть выдано единовременное пособіе не превышающее, однако, годоваго оклада жалованья.

Примѣчаніе. Статьями 4 и 5 не отмѣняются особыя преимущества, предоставляемыя чинамъ тюремной стражи и ихъ семействамъ статьею 35 устава о содержащихся подъ стражею въ тѣхъ случаяхъ, когда увѣчье или неизлѣчимая болѣзнь причинены арестантами.

6) Въ полную пенсію чинамъ тюремной стражи назначается половина получаемаго каждымъ изъ нихъ на службѣ годоваго оклада жалованья.

7) Пенсіи и пособія назначаются изъ того оклада жалованья, на которомъ чинъ тюремной стражи находился въ день смерти или выхода въ отставку, если только онъ состоялъ на таковомъ окладѣ не менѣе пяти лѣтъ. Въ противномъ случаѣ пенсія либо пособіе назначаются изъ предыдущаго низшаго оклада жалованья. При опредѣленіи размѣра пенсіи или пособія не принимается въ разсчетъ прибавочное жалованье, получаемое чинами тюремной стражи изъ казны или другихъ источниковъ, на основаніи статьи 33 устава о содержащихся подъ стражею.

8) Изъ получаемаго чинами тюремной стражи жалованья, какъ основнаго такъ и прибавочнаго, производятся вычеты въ пенсіонный капиталъ, въ размѣрѣ 2% съ окладовъ, превышающихъ 150 р., и 1%—съ меньшихъ окладовъ.

II. Зачесть чинамъ тюремной стражи въ сроки выслуги пен-

4) Urzędnicy straży więziennéj otrzymujący urlopy zpowodu zupełnéj utraty zdrowia albo wskutek nieuleczalnéj choroby, pozbawiających możności nie tylko prowadzenia w dalszym ciągu służby w więzieniach ale i zarabiania na życie osobistą pracą, korzystają ze skróconego terminu wysługi, na całkowitą emeryturę—*dwudziestu* lat, a na połowiczną—*piętnastu* lat.

5) Urzędnikom straży, opuszczającym służbę przed wysługą emerytury, zpowodu stanu chorobliwego określonego w art. 4, jak również rodzinom urzędników zmarłych w służbie przed taką wysługą, wydają się jednorazowe zapomogi w następującéj wysokości: za służbę od *trzech* do *pięciu* lat—pensyę *półroczną*; za służbę od *pięciu* do *dzieśięciu* lat—pensyę *roczną*, a za służbę od *dziesięciu* do *piętnastu* lat—pensyę *półroczną*. Tym, którzy przesłużyli w straży więcéj niż *dziesięć* lat i otrzymali dymisyę bez emerytury, wskutek choroby, nieczyniącéj ich niezdolnemi do pracy wogóle, podobnież może być wydawana jednorazowa zapomoga, nie przenosząca pensyi rocznéj.

Uwaga. Artykuły 4 i 5 nie znoszą specyalnych przywilejów nadanych urzędnikom straży więziennéj i ich rodzinom przez artykuł 35 ustawy o więzionych w tych razach, gdy kalectwo lub nieuleczalną chorobę zrządzili aresztanci.

6) Jako całkowita emerytura urzędnikom straży więziennéj wyznacza się połowa otrzymywanéj przez każdego z nich w służbie pensyi rocznéj.

7) Emerytury i zapomogi wyznaczają się z téj płacy, którą urzędnik straży więziennéj pobierał w dzień śmierci lub otrzymania dymisyi, jeżeli tylko pobierał taką płacę najmniéj przez lat pięć. W przeciwnym razie emerytura albo zapomoga wyznacza się z poprzedniéj niższéj płacy. Przy oznaczeniu wysokości emerytury lub zapomogi nie bierze się pod uwagę pensyi dodatkowéj, otrzymywanéj przez urzędników straży więziennéj ze skarbu lub innych źródeł, na zasadzie artykułu 33 ustawy o więzionych.

8) Z pobieranéj przez urzędników straży więziennéj pensyi tak głównéj jak i dodatkowéj, dokonywają się potrącenia na kapitał emerytalny, w wysokości 2% od płac przenoszących 150 r. i 1% od mniejszych płac.

II. Zaliczyć urzędnikom straży więziennéj do terminów wy-

сій и пособій время, проведенное ими на тюремной службѣ до изданія настоящаго закона, съ тѣмъ: 1) чтобы причитающіеся за это время вычеты въ пенсіонный капиталъ (ст. 8 отд. I) были взысканы съ нихъ въ размѣрѣ 2% и 1% съ одного основнаго оклада жалованья; 2) чтобы взысканіе вычетовъ было произведено при назначеніи имъ пенсій и пособій, съ разсрочкою взыскиваемой съ пенсіи суммы на пять лѣтъ и 3) чтобы въ случаѣ смерти пенсіонера, не успѣвшаго оплатить означенныхъ вычетовъ, взысканіе послѣднихъ прекращалось.

Подлинное мнѣніе подписано въ журналахъ Предсѣдателями и Членами.

(С. У. и Р. П. 1893 г. Февраля 19-го № 23 § 218).

Высочайше утвержденное мнѣніе Государственнаго Совѣта.

35. Объ учрежденіи должности помощника президента города Варшавы.

5-го Января 1893 года.

Государственный Совѣтъ, въ Соединенныхъ Департаментахъ Законовъ и Государственной Экономіи и въ Общемъ Собраніи, разсмотрѣвъ переданное изъ Комитета Министровъ представленіе Министра Внутреннихъ Дѣлъ, *мнѣніемъ положилъ*:

I. Въ составѣ Варшавскаго городоваго магистрата учредить должность помощника президента, съ присвоеніемъ ей: V класса по чинопроизводству и такого же разряда по шитью на мундирѣ, а равно годоваго оклада содержанія въ *пять тысячъ* рублей.

II. Вызываемый означенною мѣрою (ст. I) расходъ, въ количествѣ пяти тысячъ рублей ежегодно, отнести на средства города Варшавы.

Подлинное мнѣніе подписано въ журналахъ Предсѣдателями и Членами.

(С. У. и Р. П. 1893 г. Февраля 23-го № 24 § 239).

---

sługi emerytur i zapomóg czas przebyty przez nich w służbie więziennéj przed wydaniem niniejszego prawa, z tém zastrzeżeniem: 1) ażeby przypadające za ten czas potrącenia na kapitał emerytalny (art. 8 oddz. I) były ściągnięte od nich w wysokości 2% i 1% z saméj tylko pensyi głównéj; 2) ażeby potrącenia były ściągane przy wyznaczeniu im emerytur i zapomóg, z rozłożeniem ściąganéj z emerytury sumy na lat pięć, i 3) ażeby wrazie śmierci emeryta, który nie zdążył zapłacić tych potrąceń, potrącenia te już nie były nadal ściągane.

Oryginał Zdania podpisali na protokułach Prezesi i Członkowie.

(Data publikacyi: 19-go Lutego).

Najwyżéj zatwierdzone Zdanie Rady Państwa.

35. O utworzeniu posady pomocnika prezydenta m. Warszawy.

5-go Stycznia 1893 r.

Rada Państwa, w Połączonych Departamentach Praw i Ekonomii Państwowéj i na Ogólném Zebraniu, rozpoznawszy oddane z Komitetu Ministrów przedstawienie Ministra Spraw Wewnętrznych, *uchwaliła zdanie:*

I. W składzie magistratu miasta Warszawy utworzyć posadę pomocnika prezydenta, przywiązując do niéj V klasę podług rangi i takąż kategoryę podług haftu na mundurze, oraz uposażenie roczne w ilości *pięć tysięcy* rubli.

II. Powstający ztąd (art. I) rozchód, w ilości pięciu tysięcy rubli, pokrywać z funduszów m. Warszawy.

Oryginał Zdania podpisali na protokule Prezesi i Członkowie.

(Data publikacyi: 23-go Lutego).

Именной Высочайшій Указъ.

36. О выпускѣ внутренняго $4^{1}/_{2}\%$ займа 1893 года.

Господину Министру Финансовъ.

Признавъ полезнымъ, по представленію вашему, въ Особомъ Комитетѣ разсмотрѣнному, усилить наличность Государственнаго Казначейства, сократившуюся вслѣдствіе удовлетворенія нуждъ, вызванныхъ неурожаемъ 1891 года, а равно обезпечить, средства, необходимыя для покрытія предусмотрѣннаго по росписи на 1893 годъ превышенія расходовъ надъ доходами, повелѣваемъ вамъ произвести для указанной цѣли внутренній заемъ на нарицательный капиталъ въ сто милліоновъ (100.000.000) рублей кредитныхъ на нижеслѣдующихъ основаніяхъ:

1) Заемъ сей вносится въ государственную долговую книгу подъ наименованіемъ: „внутренній $4\frac{1}{2}\%$ заемъ 1893 года“.

2) Облигаціи сего займа выпускаются именныя и на предъявителя, достоинствомъ въ 100, 500, 1.000, 5.000 и 10.000 рублей кредитныхъ.

3) Правила относительно именныхъ облигацій, ихъ перехода отъ одного лица къ другому, ихъ обмѣна на предъявительскія и обратно имѣютъ быть утверждены вами.

4) Облигаціямъ симъ присвоивается ежегодный доходъ въ размѣрѣ четырехъ съ половиною процентовъ, уплачиваемыхъ по полугодно 1-го Марта и 1-го Сентября въ государственномъ банкѣ, его конторахъ и отдѣленіяхъ, казначействахъ тѣхъ городовъ, въ коихъ не имѣется учрежденій государственнаго банка, а равно и въ другихъ мѣстахъ, вами для сего назначенныхъ.

5) Теченіе процентовъ по облигаціямъ начинается съ 1-го Марта 1893 г.

6) Для погашенія облигацій сего займа по нарицательной цѣнѣ въ теченіе 81 года образуется особый погасительный фондъ, посредствомъ отчисленія въ каждое полугодіе по 0,062907% нарицательной суммы займа, съ присовокупленіемъ двухъ съ четвертью процентовъ на всѣ погашенныя облигаціи.

7) Тиражи подлежащихъ погашенію облигацій производятся

Imienny Ukaz Najwyższy.

36. O emisyi $4^1/_2$% pożyczki wewnętrznéj 1893 roku.

Do Pana Ministra Finansów.

Uznawszy za pożyteczne, według przedstawienia Waszego, roz oznanego w Oddzielnym Komitecie, powiększyć gotowiznę Skarbu Państwa, zmniejszoną wskutek zaspokojenia potrzeb, wywołanych nieurodzajem 1891 roku, oraz zabezpieczyć fundusze, niezbędne na pokrycie przewidzianego w planie na rok 1893 przekroczenia rozchodów nad dochodami, rozkazujemy wam dokonać w tym celu emisyi pożyczki wewnętrznéj na kapitał nominalny sto milionów (100.000.000) rubli kredytowych na następujących zasadach:

1) Pożyczka ta wnosi się do księgi długów państwa pod nazwiskiem: „4½% pożyczka wewnętrzna 1893 roku“.

2) Obligacye téj pożyczki wypuszczają się imienne i na okaziciela wartości 100, 500, 1.000, 5.000 i 10.000 rubli kredytowych.

3) Przepisy dotyczące obligacyj imiennych, ich przejścia z rąk do rąk, ich wymiany na obligacye na okaziciela i naodwrót, mają być przez was zatwierdzone.

4) Do obligacyj tych przywiązuje się dochód roczny w wysokości czterech i pół procent, płaconych półrocznie 1-go Marca i 1-go Września w Banku Państwa, kantorach i oddziałach tegoż Banku, kasach skarbowych tych miast, w których nie ma instytucyj Banku Państwa, oraz w innych miejscach, przez was w tym celu wskazanych.

5) Bieg procentów od obligacyj wyznacza się od 1-go Marca 1893 r.

6) Dla amortyzacyi obligacyj téj pożyczki po cenie nominalnéj wciągu 81 lat tworzy się fundusz amortyzacyjny, zapomocą potrącania w każdém półroczu 0,062907% nominalnéj sumy pożyczki, z dodaniem dwóch i ćwierć procent od wszystkich umorzonych obligacyj.

7) Losowania podlegających umorzeniu obligacyj odbywają się

ежегодно 1-го Декабря и 1-го Іюня, начиная съ 1-го Декабря 1893 года; вышедшія въ тиражъ облигаціи оплачиваются черезъ три мѣсяца послѣ каждаго тиража.

8) Права и преимущества, принадлежащія выпускаемому нынѣ 4½% внутреннему займу, относительно пріема въ казенные залоги и для обезпеченія акцизныхъ платежей, опредѣляются вами при самомъ выпускѣ сего займа.

9) Облигаціи сего займа выпускаются порядкомъ, вами установленнымъ и на условіяхъ, вами утвержденныхъ.

10) Облигаціи выпускаемаго нынѣ займа сохраняютъ платежную силу въ теченіе тридцати лѣтъ со сроковъ, назначенныхъ для ихъ оплаты, а купоны сихъ облигацій—въ теченіе десяти лѣтъ съ наступленія сроковъ ихъ оплаты.

и 11) До 1-го Января 1903 г. опредѣленное пунктомъ 6 отчисленіе для погашенія сего займа не будетъ увеличиваемо, а равно до того же срока не будетъ приступлено ни къ выкупу, ни къ конверсіи сего займа.

На подлинномъ Собственною ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА рукою подписано:

„*АЛЕКСАНДРЪ*".

С.-Петербургъ,
22-го Января 1893 года.

(С. У. и Р. П. 1893 г. Февраля 26-го N. 26 § 253).

Распоряженіе, объявленное Правительствующему Сенату Министромъ Финансовъ.

37. О порядкѣ и условіяхъ выпуска внутренняго 4½% займа 1893 года.

Во исполненіе п.п. 8 и 9 Именнаго Высочайшаго Указа, отъ 22 Января 1893 г., о выпускѣ внутренняго займа 1893 года, приносящаго 4½% годовыхъ, на нарицательный капиталъ въ сто милліоновъ рублей кредитныхъ, Министръ Финансовъ, 24 Февраля 1893 г. донесъ Правительствующему Сенату, для распубликованія, что:

corok 1-go Grudnia i 1-go Czerwca, poczynając od 1-go Grudnia 1893 roku; obligacye wylosowane spłacają się wciągu trzech miesięcy po każdém losowaniu.

8) Prawa i przywileje, należące do wypuszczającéj się obecnie $4\frac{1}{2}$% pożyczki wewnętrznéj co do przyjmowania na kaucye skarbowe i na zabezpieczenie opłat akcyznych, określicie przy samém wypuszczeniu pożyczki.

9) Obligacye téj pożyczki wypuszczają się w sposób przez was ustanowiony i na warunkach przez was zatwierdzonych.

10) Obligacye wypuszczającéj się obecnie pożyczki zachowują moc płatniczą wciągu trzydziestu lat od terminów wyznaczonych na ich spłatę, a kupony tych obligacyj—wciągu dziesięciu lat po upływie terminów ich spłaty.

i 11) Do 1-go Stycznia 1903 r. określone w ustępie 6-m potrącenie na amortyzacyę niniejszéj pożyczki nie będzie powiększane, jak również do tego czasu nie przystąpi się ani do wykupu, ani do konwersyi téj pożyczki.

Na oryginale Własną JEGO CESARSKIÉJ MOŚCI ręką napisano:

„*ALEKSANDER.*"

S.-Petersburg,
22-go Stycznia 1893 roku.

(Data publikacyi: 26 Lutego).

Rozporządzenie, objawione Rządzącemu Senatowi przez Ministra Finansów.

37. O sposobie i warunkach emisyi $4^1/_2{}^0/_0$ pożyczki wewnętrznéj 1893 roku.

W wykonaniu ust. 8 i 9 Imiennego Najwyższego Ukazu z d. 22 Stycznia 1893 r. o emisyi pożyczki wewnętrznéj 1893 roku, przynoszącéj $4\frac{1}{2}$% rocznie, na kapitał nominalny sto milionów rubli kredytowych, Minister Finansów, d. 24 Lutego 1893 r., doniósł Rządzącemu Senatowi, w celu opublikowania, że:

1. Имъ поручено государственному банку произвести реализацію упомянутаго займа путемъ продажи облигацій онаго, начиная съ 1 Марта 1893 г., въ государственномъ банкѣ въ С.-Петербургѣ, а также въ провинціальныхъ его учрежденіяхъ, по усмотрѣнію банка;

2. Облигаціи сказаннаго займа должны быть принимаемы:

по нарицательной цѣнѣ въ обезпеченіе исправности исполненія подрядовъ и поставокъ по обязательствамъ съ казною, и разсроченнаго платежа акциза за вино,

и по цѣнамъ, установляемымъ на каждое полугодіе Министромъ Финансовъ, съ соблюденіемъ существующихъ постановленій, и публикуемымъ чрезъ Правительствующій Сенатъ, въ обезпеченіе: а) задатковъ и ссудъ по казеннымъ подрядамъ и поставкамъ;

б) разсроченнаго платежа акциза за освѣтительныя нефтяныя масла и зажигательныя спички;

в) платежа денегъ за выданныя въ кредитъ табачныя бандероли, и

г) таможенныхъ пошлинъ.

3. Назначаемыя на каждое полугодіе цѣны для пріема облигацій сего займа въ обезпеченіе задатковъ и ссудъ по казеннымъ подрядамъ будутъ не ниже восьмидесяти пяти рублей за сто.

(С. У. и Р. П. 1893 г. Февраля 26-го N. 26 § 254).

Высочайше утвержденное мнѣніе Государственнаго Совѣта.

38. Объ измѣненіи постановленій устава о воинской повинности, касающихся призывнаго возраста новобранцевъ, времени ихъ призыва и разверстки призываемыхъ.

19-го Января 1893 года.

Государственный Совѣтъ, въ Соединенныхъ Департаментахъ Законовъ, Государственной Экономіи и Гражданскихъ и Духовныхъ Дѣлъ и въ Общемъ Собраніи, разсмотрѣвъ представленіе Военнаго Министра объ измѣненіи призывнаго возраста новобранцевъ, пе-

1. Poruczył Bankowi Państwa dokonać realizacyi wspomnianéj pożyczki drogą sprzedaży obligacyj téjże, poczynając od 1 Marca 1893 r., w Banku Państwa w S.-Petersburgu oraz w prowincyonalnych instytucyach tegoż Banku podług uznania Banku;

2. Obligacye wspomnianéj pożyczki powinny być przyjmowane:

po cenie nominalnéj na zabezpieczenie akuratnego wykonania przedsiębiorstw i dostaw z tytułu zobowiązań względem skarbu i rozłożonéj na raty akcyzy za okowitę,

i po cenach, ustanowionych na każde półrocze przez Ministra Finansów, z zachowaniem istniejących postanowień, i publikowanych przez Rządzący Senat, na zabezpieczenie: a) zadatków i pożyczek z tytułu przedsiębiorstw i dostaw skarbowych;

b) rozłożonéj na raty akcyzy od olejów nafcianych oświetlających i zapałek;

c) wypłaty pieniędzy na wydane na kredyt banderole tabaczne, i

d) ceł.

3. Wyznaczone na każde półrocze ceny na przyjmowanie obligacyj niniejszéj pożyczki na zabezpieczenie zadatków i pożyczek z tytułu przedsiębiorstw skarbowych nie będą niższe od ośmdziesięciu pięciu rubli za sto.

(Data publikacyi: 26 Lutego).

Najwyżéj zatwierdzone Zdanie Rady Państwa.

38. O zmianie postanowień ustawy o powinności wojskowéj, dotyczących wieku popisowego rekrutów, czasu ich powołania tudzież rozkładu powołanych do służby wojskowéj.

19-go Stycznia 1893 r.

Rada Państwa w Połączonych Departamentach Praw, Ekonomii Państwowéj i Spraw Cywilnych i Duchownych i na Ogólném Zebraniu, rozpoznawszy przedstawienie Ministra Wojny co do zmiany wieku popisowego rekrutów, przeniesienia czasu poboru na

ренесенiи времени призыва на 1 Октября и иномъ порядкѣ разверстки призываемыхъ, *мнѣнiемъ положилъ:*

I. Въ измѣненiе подлежащихъ статей устава о воинской повинности, постановить слѣдующiя правила:

1) Къ жеребью призывается ежегодно одинъ только возрастъ населенiя, именно молодые люди, которымъ къ 1 Октября того года, когда наборъ производится, минулъ двадцать одинъ годъ отъ роду.

2) Ежегодный призывъ къ исполненiю воинской повинности и назначенiе на службу по жеребью производятся повсемѣстно съ 15 Октября по 15 Ноября. Министрамъ Внутреннихъ Дѣлъ и Военному, по взаимному ихъ соглашенiю, предоставляется, въ случаѣ ходатайствъ со стороны подлежащихъ мѣстныхъ учрежденiй (ст. 76—78 сего устава), допускать отступленiя отъ общаго установленнаго срока для производства призыва, съ тѣмъ, чтобы въ мѣстности, для которой допускается изъятiе, призывъ оконченъ былъ не позднѣе 1-го Декабря.

3) Въ предусмотрѣнныхъ статьею 51 сего устава случаяхъ замѣны одного члена семьи, долженствующаго поступить на службу въ войска по жеребью или состоящаго уже на службѣ, другимъ членомъ,—лицо замѣняющее должно имѣть не менѣе двадцати одного и не болѣе двадцати шести лѣтъ отъ роду.

4) Въ призывные списки вносятся всѣ достигшiе двадцати одного года отъ роду къ 1 Октября того года, когда призывъ производится, за исключенiемъ поступившихъ въ войска вольноопредѣляющимися, которымъ ведется по каждому участку особый учетъ, на основанiи доставляемыхъ о нихъ увѣдомленiй.

5) Распредѣленiе годоваго призыва между губернiями и областями и разверстка онаго между призывными участками (ст. 131 и прим. и ст. 132 сего устава) производятся соразмѣрно числу тѣхъ лицъ, внесенныхъ въ призывные списки извѣстной губернiи, области или участка, которыя не пользуются льготою перваго разряда по семейному положенiю.

II. Примѣчанiе къ статьѣ 14 устава о воинской повинности отмѣнить.

Подлинное мнѣнiе подписано въ журналахъ Предсѣдателями и Членами.

(С. У. и Р. П. 1892 г. Февраля 27-го N. 27 § 264).

1 Października i innego sposobu rozkładu powołanych do służby wojskowéj, *uchwaliła zdanie:*

I. Zmieniając odnośne artykuły ustawy o powinności wojskowéj, postanowić przepisy następujące:

1) Do losowania powołuje się corok ludność jednego tylko wieku, mianowicie młodzi ludzie, którzy przed 1 Października tego roku, w którym się pobór odbywa, skończyli lat dwadzieścia jeden.

2) Coroczny pobór do powinności wojskowéj i przeznaczanie do służby z losowania odbywają się wszędzie od 15 Października do 15 Listopada. Ministrom Spraw Wewnętrznych i Wojny służy prawo, po wzajemném ze sobą porozumieniu się, wrazie prośby o to odnośnych instytucyj miejscowych (art. 76—78 téj ustawy), dopuszczać odstąpienia od ogólnie ustanowionego terminu dokonywania poboru, z tém zastrzeżeniem, ażeby w miejscowości, dla któréj dopuszcza się wyjątek, pobór był ukończony najpóźniéj 1-go Grudnia.

3) W przewidzianych w artykule 51 niniejszéj ustawy wypadkach zastąpienia jednego członka rodziny, obowiązanego do wstąpienia do służby wojskowéj z losowania albo będącego już w służbie, innym członkiem, osoba zastępująca powinna mieć najmniéj dwadzieścia jeden lat, a nie więcéj jak dwadzieścia sześć.

4) Na listy poborcze wnoszą się wszyscy młodzi ludzi, którzy skończyli dwadzieścia jeden lat przed 1 Października w tym roku, w którym się pobór odbywa, z wyjątkiem tych, którzy wstąpili do wojska jako ochotnicy, co do których prowadzi się w każdym rewirze osobna kontrola na zasadzie dostarczonych o nich uwiadomień.

5) Rozkład poboru rocznego pomiędzy gubernie i obwody tudzież rozdział tegoż pomiędzy rewiry poborcze (art. 131 i uwaga i art. 132 niniejszéj ustawy) odbywa się odpowiednio do liczby tych osób, wniesionych na listy poborcze pewnéj gubernii, obwodu lub rewiru, które nie korzystają z ulgi pierwszéj kategoryi zpowodu położenia familijnego.

II. Uwagę do artykułu 14 Ustawę o powinności wojskowéj uchylić.

Oryginał Zdania podpisali na protokułach Prezesi i Członkowie.

(Data publikacyi: 27 Lutego).

Высочайше утвержденное положенiе Комитета Министровъ.

39. Объ учрежденiи частной ссудной кассы промышленниковъ г. Велюня, Калишской губернiи, и объ утвержденiи устава сей кассы

По выслушанiи записки Министра Внутреннихъ Дѣлъ, отъ 18 Ноября 1892 г. (по земск. отд.), объ учрежденiи частной ссудной кассы промышленниковъ г. Велюня, Калишской губернiи, Комитетъ Министровъ, не встрѣчая препятствiй къ учрежденiю означенной кассы на предположенныхъ Министромъ Внутреннихъ Дѣлъ основанiяхъ, полагалъ: испросить на сiе Высочайшее ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА соизволенiе, съ предоставленiемъ статсъ-секретарю Дурново утвердить представленный имъ и исправленный, по замѣчанiямъ Комитета, проектъ устава помянутой кассы.

ГОСУДАРЬ ИМПЕРАТОРЪ, въ 18 день Декабря 1892 г., на сiе Высочайше соизволилъ.

На подлинномъ написано: *„На основанiи Высочайше утвержденнаго 18 Декабря 1892 года положенiя Комитета Министровъ, настоящiй уставъ утверждаю.“*

15 Января 1893 г. Подписалъ:

Министръ Внутреннихъ Дѣлъ, статсъ-секретарь *Дурново.*

УСТАВЪ
частной ссудной кассы промышленниковъ гор. Велюня.

Цѣль кассы.

§ 1. Частная ссудная касса промышленниковъ г. Велюня имѣетъ цѣлью выдачу участникамъ оной заимообразныхъ ссудъ, съ уплатою процентовъ.

Najwyżéj zatwierdzona Uchwała Komitetu Ministrów.

39. O zatwierdzeniu kasy pożyczkowéj prywatnéj przemysłowców m. Wielunia, gubernii Kaliskiéj, i o zatwierdzeniu ustawy téjże kasy.

Po wysłuchaniu przedstawienia Ministra Spraw Wewnętrznych, z d. 18 Listopada 1892 r. (w oddz. ziemsk.) co do utworzenia kasy przemysłów m. Wielunia, gubernii Kaliskiéj, Komitet Ministrów, nie napotykając przeszkód do utworzenia pomienionéj kasy na projektowanych przez Ministra Spraw Wewnętrznych zasadach, za właściwe uznawał: wyjednać na to Najwyższe JEGO CESARSKIÉJ MOŚCI zezwolenie, poruczając sekretarzowi stanu Durnowo zatwierdzenie przedstawionéj przez niego i poprawionéj według uwag Komitetu, projektu ustawy wspomnianéj kasy.

NAJJAŚNIEJSZY PAN, w dniu 18 Grudnia 1892 r., Najwyżéj na to zezwolił.

Na oryginale napisano: „*Na zasadzie Najwyżéj zatwierdzonéj d. 18 Grudnia 1892 r. Uchwały Komitetu Ministrów, niniejszą ustawę zatwierdzam*".

15 Stycznia 1893 r. Podpisał:
Minister Spraw Wewnętrznych, sekretarz stanu *Durnowo.*

USTAWA
kasy pożyczkowéj prywatnéj przemysłowców m. Wielunia.

Cel kasy.

§ 1. Kasa pożyczkowa prywatna przemysłowców m. Wielunia ma na celu wydawanie uczestnikom jéj pożyczek procentowych.

Капиталъ кассы.

§ 2. Средства кассы составляютъ:

1) оборотный капиталъ, образуемый изъ 25-ти рублевыхъ паевъ, а также изъ добровольныхъ вкладовъ участниковъ (§ 7) и

2) резервный капиталъ, составляемый:

а) изъ единовременной вступной платы участниковъ въ размѣрѣ не менѣе одного рубля съ каждаго и

б) изъ чистой прибыли отъ ссудныхъ оборотовъ.

§ 3. Ссудная касса имѣетъ кладовую для храненія суммъ, залоговъ и документовъ кассы. Ключи отъ кладовой находятся: одинъ у кассира, а другой у контролера.

§ 4. По представленію комитета кассы собраніе представителей опредѣляетъ размѣръ суммы наличныхъ денегъ, которая, послѣ производства текущихъ платежей, можетъ находиться въ кладовой кассы. Остальныя наличныя суммы передаются, по усмотрѣнію комитета, на храненіе въ Калишское отдѣленіе Варшавской конторы государственнаго банка или другія, находящіяся въ г. Калишѣ, кредитныя учрежденія, деньгами или государственными процентными бумагами.

Права и обязанности участниковъ.

§ 5. Участвовать имѣютъ право постоянные жители г. Велюня, занимающіеся промысломъ, ремесломъ и торговлею. Желающій принять участіе въ кассѣ, заявляетъ о томъ письменно предсѣдателю комитета кассы обязываясь при этомъ подчиняться всѣмъ правиламъ настоящаго устава. Участнику выдается разсчетная книжка для вписыванія какъ полученныхъ отъ него кассою платежей, такъ равно и выданныхъ ему изъ кассы ссудъ.

§ 6. При поступленіи каждый участникъ кассы вноситъ единовременно не менѣе одного рубля въ резервный капиталъ.

§ 7. Сверхъ того, каждый участникъ вноситъ въ оборотный капиталъ пай въ размѣрѣ 25 р.; взносъ этотъ можетъ быть произведенъ или единовременно, или по частямъ, въ мѣсячные или недѣльные сроки, до времени пополненія всего пая; но размѣры разсроченныхъ взносовъ не могутъ быть ниже: мѣсячные 50 коп., не-

Kapitał kasy.

§ 2. Fundusze kasy stanowią:

1) kapitał obrotowy, tworzący się z 25-cio rublowych udziałów, oraz z dobrowolnych wkładów uczestników (§ 7);

2) kapitał rezerwowy, tworzący się:

a) z jednorazowéj opłaty wpisowéj uczestników w wysokości najmniéj rubla od każdego;

b) z zysku czystego z obrotów pożyczkowych.

§ 3. Kasa pożyczkowa ma skład do zachowywania sum, kaucyj i dokumentów kasy. Klucze od składu znajdują się: jeden u kasyera, a drugi u kontrolera.

§ 4. Na przedstawienie komitetu kasy zebranie przedstawicieli określa wysokość sumy w gotowiźnie, jaka po dokonaniu wypłat bieżących może się znajdować w składzie. Pozostała gotowizna oddaje się, podług uznania komitetu, do zachowania do Kaliskiego oddziału Warszawskiego kantoru Banku Państwa lub do innych znajdujących się w m. Kaliszu instytucyj kredytowych, w pieniądzach albo w papierach procentowych państwowych.

Prawa i obowiązki uczestników.

§ 5. Uczestniczyć mają prawo stali mieszkańcy m. Wielunia, zajmujący się przemysłem, rzemiosłem i handlem. Pragnący brać udział w kasie oświadcza o tém piśmiennie prezesowi komitetu kasy, zobowiązując się przytém stosować się do wszystkich przepisów niniejszéj ustawy. Uczestnikowi wydaje się książeczka obrachunkowa do wpisywania tak otrzymanych od niego przez kasę wypłat, jak również wydanych mu z kasy pożyczek.

§ 6. Przy wstąpieniu każdy uczestnik kasy wnosi jednorazowo najmniéj rubla do kapitału rezerwowego.

§ 7. Oprócz tego, każdy uczestnik wnosi do kapitału obrotowego udział w wysokości 25 rubli; wkład ten może być zrobiony albo jednorazowo albo częściowo, w terminach miesięcznych lub tygodniowych, aż do pokrycia całego udziału; wszelako wysokość wkładów rozłożonych na raty nie może być niższa: miesięcznych—

дѣльные 15 к. Кромѣ сихъ обязательныхъ вкладовъ, въ кассу могутъ быть вносимы и добровольные вклады на сбереженіе, но таковые вклады принимаются исключительно лишь отъ участниковъ кассы и притомъ вкладъ одного лица не долженъ превышать 120 р.

§ 8. Участникъ кассы, пока не прекратилось его участіе въ оной, не можетъ ни требовать возврата принадлежащаго ему вклада или части онаго, ни распоряжаться имъ какимъ бы то ни было образомъ. Посему переуступка, закладъ или добровольное обремененіе вклада какими либо обязательствами не имѣетъ никакой обязательной силы для кассы. Добровольные вклады участниковъ возвращаются имъ по ихъ требованію, во всякое время, вполнѣ или частями.

§ 9. Участникъ, внесшій полный пай и вступную плату, имѣетъ право на заемъ ссуды изъ кассы.

§ 10. Ссуды выдаются участникамъ на срокъ до трехъ мѣсяцевъ, съ уплатою по 6% въ годъ интереса и по $1/12$% въ мѣсяцъ на расходы по завѣдыванію дѣлами кассы. Комитетъ кассы можетъ продолжить этотъ срокъ на слѣдующіе три мѣсяца.

§ 11. Ссуды, не превышающія размѣра внесеннаго участникомъ вклада, выдаются по письменному заявленію заемщика распоряженіемъ предсѣдателя комитета кассы; для полученія ссудъ свыше этого размѣра участникъ кассы долженъ представить двухъ поручителей или же залогъ, состоящій въ государственныхъ или гарантированныхъ правительствомъ процентныхъ бумагахъ, въ закладныхъ листахъ или облигаціяхъ, обезпеченныхъ залогомъ недвижимой собственности. Выдача ссудъ подъ поручительство или залогъ зависитъ отъ усмотрѣнія комитета кассы.

§ 12. Поручитель можетъ ручаться только въ той суммѣ, какую онъ могъ бы занять самъ безъ поручительства. Поручитель сохраняетъ право на ссуду въ установленномъ размѣрѣ, но за вычетомъ изъ оной той суммы, на которую онъ поручился.

Примѣчаніе. Въ случаѣ выбытія изъ состава кассы поручителя, заемщикъ обязанъ пріискать другаго поручителя.

§ 13. При тяжкой болѣзни участника кассы, одинокаго, когда онъ не можетъ самъ расписаться въ получаемой имъ ссудѣ, участники кассы назначаютъ изъ среды своей одно или два лица которыя, по желанію больнаго, получаютъ ссуду подъ свою росписку и расходуютъ сами на необходимыя для больнаго потребно-

od 50 kop., a tygodniowych—od 15 kop. Oprócz tych obowiązkowych wkładów do kasy mogą być również wnoszone wkłady dobrowolne na oszczędność, lecz takie wkłady przyjmują się wyłącznie tylko od uczestników kasy i przytém wkład jednego członka nie powinien przenosić 120 rubli.

§ 8. Uczestnik kasy, dopóki nie przestał należeć do niéj, nie może ani żądać zwrotu należącego do niego wkładu lub jego części, ani rozporządzać nim w jakikolwiekbądź sposób. Dla tego odstąpienie, zastaw lub dobrowolne obciążenie wkładu jakiemikolwiek zobowiązaniami nie ma żadnéj mocy obowiązującéj dla kasy. Wkłady dobrowolne uczestników zwracają się im na ich żądanie w każdym czasie w całości albo częściowo.

§ 9. Uczestnik, który wniósł całkowity udział albo opłatę wpisową, ma prawo do wzięcia pożyczki z kasy.

§ 10. Pożyczki wydają się uczestnikom na termin do trzech miesięcy za opłatą 6% rocznie procentu i po $^{1}/_{12}$% miesięcznie na rozchody na zawiadywanie interesami kasy. Komitet kasy może przedłużyć ten termin na następne trzy miesiące.

§ 11. Pożyczki, nieprzenoszące wysokości wniesionego przez uczestnika wkładu, wydają się wskutek piśmiennéj prośby pożyczającego z mocy rozporządzenia prezesa komitetu kasy; dla otrzymania pożyczek większych uczestnik kasy powinien przedstawić dwóch poręczycieli albo też zastaw, składający się z państwowych lub przez rząd zagwarantowanych papierów procentowych, listów zastawnych albo obligacyj, zabezpieczonych za pomocą zastawu własności nieruchoméj. Wydawanie pożyczek na poręczenie lub zastaw zależy od uznania komitetu kasy.

§ 12. Poręczyciel może ręczyć tylko na taką sumę, jaką mógłby sam pożyczyć bez poręczenia. Poręczyciel zachowuje prawo do pożyczki w ustanowionéj wysokości, lecz z potrąceniem z niéj téj sumy, za którą poręczył.

Uwaga. Wrazie wystąpienia z kasy poręczyciela, dłużnik obowiązany jest wyszukać sobie innego poręczyciela.

§ 13. Wrazie ciężkiéj choroby uczestnika kasy, pojedyńczego, gdy nie może sam pokwitować z odbioru zaciąganéj przez siebie pożyczki, uczestnicy kasy wyznaczają zpośród siebie jednę lub dwie osoby, które, na żądanie chorego, odbierają pożyczkę za swojém pokwitowaniem i wydatkują same na niezbędne dla chorego potrze-

сти, а по израсходованіи представляютъ комитету кассы отчетъ о сдѣланныхъ расходахъ; для больнаго же семейнаго—деньги передаются подъ росписку его женѣ, матери или другимъ родственникамъ.

§ 14. Уплата ссудъ производится разомъ или по частямъ въ предѣлахъ срока, на какой онѣ выданы.

§ 15. Въ случаѣ уплаты ссуды разомъ, слѣдуемые за оную проценты удерживаются полностью при самой выдачѣ ссуды.

§ 16. Если ссуда взята съ условіемъ ежемѣсячной уплаты, то взысканіе процентовъ производится за мѣсяцъ впередъ съ такимъ разсчетомъ, что за первый мѣсяцъ проценты насчитываются со всей суммы, а за послѣдующіе, до совершенной уплаты, съ той только суммы, которая будетъ оставаться въ долгу.

§ 17. Новая ссуда, превышающая вкладъ участника, не можетъ быть выдана до полнаго погашенія первоначальной ссуды.

§ 18. Если бы по состоянію кассы оказалось невозможнымъ удовлетворить всѣ требованія на полученіе ссудъ, то преимущественное право на ссуду имѣютъ тѣ, которые просятъ таковую въ меньшемъ, противъ остальныхъ, размѣрѣ, а затѣмъ ссуды выдаются въ порядкѣ записи просьбъ заемщиковъ по кассовому журналу.

§ 19. Излишекъ, остающійся въ концѣ года отъ уплачиваемыхъ заемщиками процентовъ, за вычетомъ извѣстной, по усмотрѣнію собранія представителей кассы, части въ резервный капиталъ, распредѣляется въ видѣ дивиденда между пайщиками, пропорціонально принадлежащимъ имъ въ кассѣ вкладамъ и либо выдается имъ на руки наличными деньгами, либо причисляется къ ихъ вкладамъ; послѣднее дѣлается въ томъ случаѣ, если членомъ не внесенъ еще полный пай.

Примѣчаніе. Дивидендъ распредѣляется только на вклады, составившіеся до начала года; деньги же, поступающія въ теченіе года на пополненіе вкладовъ, въ расчетъ не принимаются до слѣдующаго года; причемъ дивидендъ исчисляется только на цѣлые рубли.

§ 20. Пользованіе правами участника кассы прекращается:

а) добровольнымъ выбытіемъ участника изъ кассы, о чемъ должно быть заявлено письменно, послѣ чего выбывающій перестаетъ быть участникомъ съ 1 числа слѣдующаго мѣсяца;

by, a po wydaniu składają komitetowi kasy sprawozdanie z dokonanych rozchodów; zaś dla choréj rodziny—pieniądze oddają się za pokwitowaniem jego żonie, matce lub innym krewnym.

§ 14. Pożyczki wypłacają się odrazu lub częściowo w granicach terminu, na jaki zostały wydane.

§ 15. Wrazie wypłaty pożyczek odrazu przypadające od nich procenty zatrzymują się całkowicie przy samém wydaniu pożyczki.

§ 16. Jeżeli pożyczka jest wzięta z warunkiem wypłaty miesięcznéj, to procenty ściągają się na miesiąc pierwéj z takiém rozliczeniem, że za pierwszy miesiąc procenty liczą się od całéj sumy a za następne, aż do zupełnéj wypłaty, od takiéj tylko sumy, jaka się jeszcze będzie należała.

§ 17. Nowa pożyczka, przenosząca wkład uczestnika, nie może być wydana aż do zupełnéj spłaty poprzedniéj pożyczki.

§ 18. Jeżeliby podług stanu kasy okazało się niemożebném zaspokoić wszystkie żądania pożyczek, to do otrzymania pożyczek mają prawo przedewszystkiem ci, którzy proszą o mniejsze pożyczki niż inni; następnie zaś pożyczki wydają się według porządku, w którym zapisane zostały prośby pożyczkobiorców do dziennika kasowego.

§ 19. Przewyżka, pozostająca w końcu roku z zapłaconych przez dłużników procentów po potrąceniu pewnéj, według uznania zebrania przedstawicieli kasy, części na kapitał rezerwowy, rozdziela się w formie dywidendy pomiędzy właścicieli udziałów, proporcyonalnie do należących do nich w kasie wkładów, i albo wydaje się im na ręce w gotowiznie, albo zalicza się do ich wkładów; zalicza się do wkładów w takim razie, jeżeli członek nie wniósł jeszcze całkowitego udziału.

Uwaga. Dywidenda rozdziela się tylko na wkłady wniesione przed początkiem roku; zaś pieniądze, wpływające wciągu roku na uzupełnienie wkładów, nie liczą się aż do następnego roku; przyczém dywidenda liczy się tylko na całkowite ruble.

§ 20. Użytkowanie z praw uczestnika kasy ustaje:

a) przez dobrowolne wystąpienie uczestnika z kasy, o czém należy oświadczyć piśmiennie; poczém występujący przestaje być uczestniem kasy od 1 następnego miesiąca;

б) смертью участника, такъ какъ права его на участіе въ кассѣ не переходятъ на его наслѣдниковъ, и

в) исключеніемъ участника изъ состава кассы на основаніи опредѣленія комитета совмѣстно съ собраніемъ представителей кассы (§§ 25, 32—45), въ случаѣ нарушенія имъ правилъ устава.

§ 21. Участникъ кассы можетъ быть исключенъ изъ ея состава также и въ томъ случаѣ, если въ теченіе трехъ мѣсяцевъ не вноситъ слѣдующихъ съ него платежей, или же когда, не возвращая полученныхъ ссудъ, вынуждаетъ комитетъ кассы принять противъ него судебныя мѣры.

§ 22. Выбывающіе или исключаемые изъ состава кассы участники оной (а равно наслѣдники умершихъ участниковъ) имѣютъ право на возвратъ только дѣйствительно внесеннаго ими вклада и на полученіе дивиденда, какъ записаннаго уже въ разсчетную книжку, такъ и причитающагося за время пребыванія участника въ кассѣ въ текущемъ операціонномъ году.

§ 23. Платежи, причитающіеся выбывающимъ участникамъ, могутъ быть производимы не прежде, какъ по разсмотрѣніи и утвержденіи годовыхъ счетовъ собраніемъ представителей; во всякомъ же случаѣ не позже года по выбытіи участника.

§ 24. Выбывшіе участники, со дня оставленія ими кассы, не имѣютъ права вмѣшиваться, подъ какимъ бы то ни было предлогомъ, въ дѣла ссудной кассы.

Управленіе кассою.

§ 25. Дѣлами кассы завѣдываютъ: а) комитетъ кассы и б) общее собраніе ея представителей.

§ 26. Комитетъ кассы состоитъ изъ предсѣдателя, члена завѣдывающаго счетоводствомъ, контролера, кассира и восьми членовъ участниковъ. Входящія въ составъ комитета лица избираются на три года собраніемъ представителей изъ среды участниковъ по большинству голосовъ. На случай болѣзни кого либо изъ нихъ или отсутствія по другимъ причинамъ, къ каждому изъ нихъ избирается по одному кандидату. Выборы производятся посредствомъ закрытой баллотировки по большинству голосовъ. Предсѣдатель, членъ завѣдывающій счетоводствомъ и контролеръ изби-

b) przez śmierć uczestnika, ponieważ prawa jego do udziału w kasie nie przechodzą na jego spadkobierców, i

c) przez wykreślenie uczestnika ze składu kasy na zasadzie decyzyi komitetu łącznie z zebraniem przedstawicieli kasy (§§ 25, 32—45), wrazie naruszenia przez niego przepisów ustawy.

§ 21. Uczestnik kasy może być wykreślony z niéj również w takim razie, jeżeli wciągu trzech miesięcy nie wnosi przypadających od niego wypłat, lub téż wtedy, gdy, nie zwracając otrzymanych pożyczek, zmusza komitet kasy do przedsięwzięcia przeciwko niemu kroków sądowych.

§ 22. Występujący albo wykreśleni z kasy uczestnicy (jak również spadkobiercy zmarłych uczestników) mają prawo do zwrotu tylko rzeczywiście wniesionego przez nich wkładu i do otrzymania dywidendy tak zapisanéj już do książeczki obrachunkowéj, jak i przypadającéj za czas należenia uczestnika do kasy w bieżącym roku operacyjnym.

§ 23. Wypłaty, przypadające występującym uczestnikom, mogą być uskuteczniane dopiero po rozpoznaniu i zatwierdzeniu rachunków rocznych przez zebranie przedstawicieli; w każdym razie nie późniéj jak w rok po wystąpieniu uczestnika.

§ 24. Występujący uczestnicy od dnia opuszczenia kasy nie mają prawa mięszać się pod żadnym pozorem do spraw kasy pożyczkowéj.

Administracya kasy.

§ 25. Sprawami kasy zawiadują: a) komitet kasy i b) ogólne zebranie jéj przedstawicieli.

§ 26. Komitet kasy składa się z prezesa, członka zawiadującego rachunkowością, kontrolera, kasyera i ośmiu członków uczestników. Osoby, wchodzące w skład komitetu, wybiera na trzy lata zebranie przedstawicieli zpośród uczestników większością głosów. Na wypadek choroby któregokolwiek z nich lub nieobecności z innych przyczyn, do każdego z nich wybiera się po jednym kandydacie. Wybory odbywają się zapomocą tajnego balotowania większością głosów. Prezes, członek zawiadujący rachunkowością i kon-

раются каждый отдѣльно; прочіе восемь членовъ избираются совокупно.

§ 27. Кассиръ можетъ быть избранъ и изъ постороннихъ лицъ, не участвующихъ въ кассѣ; онъ представляетъ залогъ въ размѣрѣ, опредѣляемомъ собраніемъ представителей. Состоя подъ непосредственнымъ надзоромъ члена завѣдывающаго счетоводствомъ кассы, кассиръ отвѣчаетъ за цѣлость суммъ кассы. Съ представленнаго залога кассиру выдаются законные проценты.

§ 28. Ежегодно, третья часть членовъ комитета выбываетъ изъ состава онаго, а на ихъ мѣста избираются новые члены. Первыя двѣ изъ таковыхъ смѣнъ производятся по жребію, а затѣмъ выбываютъ члены, исполнявшіе свои обязанности уже три года. Подлежащій выбытію членъ можетъ быть вновь избранъ въ одну изъ должностей комитета.

Примѣчаніе. Предсѣдатель и членъ завѣдывающій счетоводствомъ не могутъ въ одно время оставлять своихъ обязанностей.

§ 29. Къ обязанностямъ предсѣдателя комитета относится:

а) пріемъ просьбъ о принятіи въ число участниковъ кассы;

б) выдача участникамъ ссудъ, не превышающихъ принадлежащихъ имъ въ кассѣ вкладовъ;

в) наблюденіе за своевременнымъ возвратомъ заемщиками ссудъ;

г) повѣрка во всякое время состоянія кассы съ приходо-расходными книгами;

д) надзоръ за ходомъ дѣлопроизводства и операцій ссудной кассы согласно съ правилами сего устава и опредѣленіями представителей, и

е) составленіе предположеній о количествѣ наличныхъ суммъ, подлежащихъ оставленію въ кладовой кассы.

§ 30. Къ обязанности контролера кассы относится:

а) веденіе кассирскихъ книгъ и счетовъ;

б) повѣрка во всякое время состоянія кассы съ книгами и реестрами;

в) составленіе мѣсячныхъ, трехмѣсячныхъ и годовыхъ отчетовъ, и

г) все канцелярское дѣлопроизводство.

§ 31. На обязанность кассира возлагается:

а) пріемъ вкладовъ;

troler wybierają się każdy oddzielnie; pozostali ośmiu członków wybierają się łącznie.

§ 27. Kasyer może być wybrany również z osób postronnych, nie uczestniczących w kasie; składa kaucyę w wysokości, określonéj przez zebranie przedstawicieli. Pozostając pod bezpośrednim nadzorem członka zawiadującego rachunkowością kasy, kasyer odpowiada za całość funduszów kasy. Od złożonéj kaucyi kasyerowi wydają się procenta prawne.

§ 28. Corok trzecia część członków wychodzi z komitetu, a na ich miejsce wybierają się nowi członkowie. Pierwsze dwie z takich zmian odbywają się przez losowanie, a następnie wychodzą członkowie, którzy pełnili swoje obowiązki już przez trzy lata. Członek wychodzący może być wybrany na nowo na jeden z urzędów komitetu.

Uwaga. Prezes i członek zawiadujący rachunkowością nie mogą równocześnie opuszczać swoich obowiązków.

§ 29. Do obowiązków prezesa komitetu należy:

a) przyjmowanie próśb o przyjęcie na uczestników kasy;

b) wydawanie uczestnikom pożyczek, w wysokości, nieprzenoszącéj wkładów jakie mają w kasie;

c) czuwanie nad zwrotem we właściwym czasie pożyczek przez dłużników;

d) sprawdzanie w każdym czasie stanu kasy z księgami przychodu i rozchodu;

e) nadzór nad biegiem referatów i operacyj kasy pożyczkowéj, zgodnie z przepisami niniejszéj ustawy i decyzyami przedstawicieli, i

f) sporządzanie projektów co do ilości gotowizny, jaka ma być pozostawioną w składzie kasy.

§ 30. Do obowiązków kontrolera kasy należy:

a) prowadzenie ksiąg kasowych i rachunków;

b) sprawdzanie w każdym czasie stanu kasy z księgami i rejestrami;

c) sporządzanie miesięcznych, trzechmiesięcznych i rocznych sprawozdań, i

d) wszystkie referaty kancelaryjne.

§ 31. Kasyerowi porucza się:

a) przyjmowanie wkładów;

б) выдача квитанцій вкладчикамъ, и

в) отпускъ денегъ по ассигновкамъ, подписаннымъ предсѣдателемъ и контролеромъ.

§ 32. Прочіе восемь членовъ комитета, участвуя въ засѣданіяхъ онаго, въ случаѣ отсутствія предсѣдателя, члена завѣдывающаго счетоводствомъ или контролера, заступаютъ, по обоюдному ихъ выбору, мѣсто послѣднихъ.

§ 33. На предсѣдателя комитета и члена завѣдывающаго счетоводствомъ возлагается представительство ссудной кассы въ сношеніяхъ по дѣламъ оной, какъ съ частными лицами, такъ и съ правительственными учрежденіями. Они подписываютъ всѣ бумаги и акты, составляемые именемъ и съ разрѣшенія собранія представителей кассы.

§ 34. Въ засѣданіяхъ комитета, бывающихъ по крайней мѣрѣ разъ въ недѣлю, должно присутствовать не менѣе трехъ членовъ. Дѣла рѣшаются большинствомъ голосовъ. Въ случаѣ равенства голосовъ, голосъ предсѣдателя даетъ перевѣсъ. Опредѣленія комитета записываются въ особую книгу и подписываются его членами.

§ 35. Къ предметамъ вѣдомства комитета относится:

а) разрѣшеніе прошеній о принятіи въ число участниковъ кассы;

б) выдача вкладчикамъ ссудъ, превышающихъ размѣръ вклада (§ 11);

в) отсрочка выданныхъ уже ссудъ съ возобновленіемъ поручительства, и

г) разсмотрѣніе мѣсячныхъ, трехмѣсячныхъ и годовыхъ отчетовъ.

§ 36. Предсѣдатель и члены комитета не получаютъ постояннаго жалованья; но они могутъ быть вознаграждаемы за свои труды изъ чистой прибыли, по опредѣленію собранія представителей кассы. Кассиръ и контролеръ получаютъ вознагражденіе изъ суммы, образуемой отъ платежей на расходы по завѣдыванію кассою и дѣлами оной (§ 10) въ размѣрѣ, установленномъ тѣмъ же собраніемъ.

§ 37. Комитетъ отвѣчаетъ за точное исполненіе правилъ сего устава и опредѣленій собранія представителей кассы.

b) wydawanie kwitów płatnikom, i

c) wydawanie pieniędzy według asygnacyj podpisanych przez prezesa i kontrolera.

§ 32. Pozostali ośmiu członkowie komitetu, uczestnicząc w posiedzeniu tegoż, wrazie nieobecności prezesa, członka zawiadującego rachunkowością albo kontrolera, zastępują, wskutek ich wzajemnego wyboru, miejsce ostatnich.

§ 33. Na prezesa komitetu i członka zawiadującego rachunkowością wkłada się obowiązek przedstawiania kasy pożyczkowéj w stosunkach co do interesów téjże tak z osobami prywatnemi, jak i z instytucyami rządowemi. Podpisują wszystkie dokumenty i akty, sporządzone w imieniu i za pozwoleniem zebrania przedstawicieli kasy.

§ 34. W posiedzeniach komitetu, odbywających się przynajmniéj raz na tydzień, powinno być obecnych najmniéj trzech członków. Sprawy decydują się większością głosów. Wrazie równości głosów, głos prezesa przeważa. Decyzye komitetu zapisują się do specyalnéj książki i podpisują je członkowie.

§ 35. Do zakresu władzy komitetu należy:

a) roztrzyganie próśb o przyjęcie na uczestników kasy;

b) wydawanie wnoszącym wkłady pożyczek, przenoszących wysokość ich wkładów (§ 11);

c) przedłużanie wydanych już pożyczek z odnowieniem poręczenia, i

d) rozpoznawanie sprawozdań miesięcznych, trzechmiesięcznych i rocznych.

§ 36. Prezes i członkowie komitetu nie pobierają stałéj pensyi; wszelako mogą być wynagradzani za swoją pracę z czystego zysku z mocy decyzyi zebrania przedstawicieli kasy. Kasyer i kontroler pobierają wynagrodzenie z sumy, tworzącéj się z opłat na rozchody na zawiadywanie kasą i jéj interesami (§ 10), w wysokości, ustanowionéj przez to zebranie.

§ 37. Komitet odpowiada za ścisłe wykonanie przepisów niniejszéj ustawy i decyzyj zebrania przedstawicieli kasy.

§ 38. За недоимки въ кассѣ, происшедшія вслѣдствіе неисправнаго взноса сборовъ плательщиками, комитетъ тогда только несетъ отвѣтственность, если уклонится отъ правилъ сего устава или опредѣленій, въ общемъ собраніи представителей постановленныхъ. За растрату же принадлежащихъ кассѣ суммъ, виновный подвергается взысканію на основаніи общихъ узаконеній.

§ 39. Собраніе представителей кассы образуется изъ участниковъ оной въ числѣ двухъ процентовъ общаго ихъ состава и во всякомъ случаѣ не менѣе 25 лицъ, избираемыхъ участниками изъ своей среды.

Примѣчаніе. Въ число представителей могутъ быть избираемы и члены комитета съ тѣмъ, чтобы при обсужденіи и разсмотрѣніи въ собраніи представителей личныхъ дѣлъ членовъ комитета, а также дѣйствій самого комитета, члены послѣдняго не имѣли права голоса.

§ 40. Изъ собранія представителей ежегодно выбываетъ одна пятая часть членовъ онаго, а на ихъ мѣсто участники кассы избираютъ новыхъ членовъ изъ тройнаго списка кандидатовъ, составляемаго собраніемъ представителей (§ 45 п. *ж*)

§ 41. Собраніе представителей имѣетъ обыкновенныя засѣданія годичныя и трехмѣсячныя. Сверхъ того, въ случаяхъ, не терпящихъ отлагательства, могутъ быть созываемы чрезвычайныя засѣданія по требованію не менѣе одной трети участниковъ и съ особаго каждый разъ разрѣшенія начальника Велюнскаго уѣзда. Общія собранія избираютъ на каждое засѣданіе предсѣдательствующаго изъ своей среды.

§ 42. Въ засѣданіи собранія представителей кассы должна участвовать по крайней мѣрѣ половина членовъ этого собранія. Въ случаѣ, если въ день, назначенный для созыва собранія, не прибудетъ въ оное указанное число членовъ, то чрезъ пятнадцать дней послѣ того, назначается вторичное собраніе, постановленія коего считаются законносостоявшимися, какое бы число членовъ въ немъ ни присутствовало, о чемъ члены собранія увѣдомляются въ пригласительныхъ на собраніе повѣсткахъ. Въ такомъ вторичномъ собраніи могутъ быть обсуждаемы лишь дѣла, оставшіеся нерѣшенными въ первомъ собраніи.

§ 43. О днѣ, часѣ, мѣстѣ засѣданій собранія представителей и предметахъ, подлежащихъ его обсужденію, члены извѣщаются

§ 38. Za niedobory w kasie, powstające wskutek nieakuratnego wnoszenia opłat przez płatników, komitet odpowiada tylko wtedy, jeżeli uchybi przepisom niniejszéj ustawy albo decyzyj, powziętych na ogólném zebraniu przedstawicieli. Zaś za roztrwonienie sum, należących do kasy, winny ulegnie karze na zasadzie ogólnych praw.

§ 39. Zebranie przedstawicieli kasy tworzy się z uczestników téjże w liczbie dwóch procentów ogólnéj ich liczby, a w każdym razie najmniéj z 25 osób, wybieranych przez uczestników kasy zpomiędzy siebie.

Uwaga. Na przedstawicieli mogą również być wybierani członkowie komitetu z tém zastrzeżeniem, ażeby przy rozpoznaniu i sądzeniu w zebraniu przedstawicieli osobistych spraw członków komitetu, oraz czynności samego komitetu, członkowie tegoż nie mieli prawa głosu.

§ 40. Z zebrania przedstawicieli corok wychodzi piąta część członków, a na ich miejsce uczestnicy kasy wybierają nowych członków z potrójnéj listy kandydatów, ułożonéj przez zebranie przedstawicieli (§ 45 ust. *g*).

§ 41. Zebranie przedstawicieli odbywa zwykłe posiedzenia roczne i trzech-miesięczne. Oprócz tego, w wypadkach niecierpiących zwłoki, mogą być zwoływane posiedzenia nadzwyczajne na żądanie najmniéj trzeciéj części uczestników i za oddzielném za każdym razem pozwoleniem naczelnika powiatu Wieluńskiego. Ogólne zebrania wybierają na każde posiedzenie zpośród siebie przewdniczącego.

§ 42. W posiedzeniu zebrania przedstawicieli kasy powinna uczestniczyć przynajmniéj połowa członków tego zebrania. Wrazie jeżeli w dniu wyznaczonym na zwołanie zebrania nie przybędzie na nie wskazana liczba członków, w piętnaście dni potem wyznacza się powtórne zebranie, którego postanowienia uważają się za powzięte prawnie bez względu na liczbę obecnych na zebraniu członków, o czém członkowie zebrania uwiadamiają się w awizacyach zapraszających na zebranie. W takiém powtórném zebraniu mogą być roztrząsane tylko takie sprawy, które pozostały nieroztrzygniętemi na pierwszém zebraniu.

§ 43. O dniu, godzinie, miejscu posiedzeń zebrania przedstawicieli i przedmiotach, podlegających jego rozpoznaniu, członkowie

за недѣлю до засѣданія, посредствомъ публикаціи въ Калишскихъ губернскихъ вѣдомостяхъ и другихъ наиболѣе распространенныхъ мѣстныхъ газетахъ; вмѣстѣ съ тѣмъ о семъ доводится своевременно до свѣдѣнія мѣстнаго начальника уѣзда.

§ 44. Рѣшенія собранія представителей постановляются простымъ большинствомъ голосовъ, за исключеніемъ случаевъ, указанныхъ въ § 47, въ которыхъ требуется согласіе двухъ третей голосовъ всѣхъ членовъ собранія представителей. Рѣшенія записываются въ заведенную для того книгу и подписываются участвующими въ засѣданіи.

§ 45. Къ предметамъ вѣдѣнія собранія представителей относится:

а) выборъ членовъ комитета кассы;

б) опредѣленіе впередъ на каждое полугодіе нормы ссудныхъ оборотовъ, которой комитетъ превышать не можетъ;

в) утвержденіе постановленій комитета относительно опредѣленія размѣра залога кассира (§ 27);

г) установленіе, по представленію комитета кассы, размѣра наличныхъ денегъ, которыя должны оставаться въ кладовой, послѣ производства текущихъ платежей (§ 4);

д) опредѣленіе ежегодно суммы, какая изъ чистой прибыли, вырученной отъ оборотовъ кассы, должна быть обращена на усиленіе резервнаго капитала, а равно опредѣленіе дивиденда (§ 19);

е) выборъ на трехлѣтній срокъ трехъ членовъ ревизіонной коммисіи и трехъ кандидатовъ къ нимъ для надзора за оборотами кассы и высшаго контроля за суммами и дѣйствіями кассы, а именно—для ревизіи суммъ кассы, повѣрки документовъ, залоговъ и вообще всѣхъ активовъ и пассивовъ кассы, а равно счетовъ, кассовыхъ и бухгалтерскихъ книгъ кассы и ея балансовъ;

ж) составленіе тройнаго списка кандидатовъ для выбора членовъ собранія представителей;

з) назначеніе жалованья кассиру, контролеру и другимъ лицамъ, служащимъ въ кассѣ, а равно опредѣленіе суммы, какая изъ прибылей можетъ быть выдаваема въ вознагражденіе за труды предсѣдателю и членамъ комитета, а также членамъ ревизіонной коммисіи (§ 36);

и) составленіе и представленіе установленнымъ порядкомъ на утвержденіе правительства предположеній объ измѣненіи сего

uwiadamiają się na tydzień przed posiedzeniem zapomocą publikacyj w „Wiedomostiach“ gubernialnych Kaliskich i w innych najbardziéj rozpowszechnionych gazetach miejscowych; zarazem podaje się o tém we właściwym czasie do wiadomości miejscowego naczelnika powiatu.

§ 44. Decyzye zebrania przedstawicieli zapadają prostą większością głosów, z wyjątkiem wypadków, wskazanych w § 47, w których wymaga się przyzwolenia dwóch trzecich głosów wszystkich członków zebrania przedstawicieli. Decyzye zapisują się do zaprowadzonéj w tym celu księgi i podpisują je biorący udział w posiedzeniu.

§ 45. Do zakresu władzy zebrania przedstawicieli należy:

a) wybór członków komitetu kasy;

b) określenie z góry na każde półrocze normy obrotów pożyczkowych, któréj komitet przekraczać nie może;

c) zatwierdzenie postanowień komitetu co do określenia wysokości kaucyi kasyera (§ 27);

d) ustanowienie, na przedstawienie komitetu kasy, wysokości gotowizny, jaka znajdować się powinna w składzie po dokonaniu wypłat bieżących (§ 4);

e) określenie corok sumy, jaka z zysku czystego, otrzymanego z obrotów kasy, powinna być użyta na powiększenie kapitału rezerwowego, oraz określenie dywidendy;

f) wybór na termin trzechletni trzech członków komisyi rewizyjnéj i trzech kandydatów na członków do nadzoru nad obrotami kasy i wyższéj kontroli nad funduszami i czynnościami kasy, a mianowicie w celu rewidowania funduszów kasy, sprawdzania dokumentów, kaucyj i wogóle wszelkich aktywów i pasywów kasy, oraz rachunków, ksiąg kasowych i buchalteryjnych i bilansów kasy;

g) ułożenie potrójnéj listy kandydatów w celu wyboru członków zebrania i przedstawicieli;

h) wyznaczenie pensyi kasyerowi, kontrolerowi i innym osobom, służącym w kasie, jak również określenie sumy, jaka z zysków może być wydawana na wynagrodzenie za zajęcia prezesowi i członkom komitetu oraz członkom komisyi rewizyjnéj (§ 36);

i) sporządzenie i przedstawienie w ustanowionéj drodze do zatwierdzenia rządu projektów zmiany niniejszéj ustawy, po uprzed-

устава по предварительномъ одобреніи этихъ предположеній двумя третями наличныхъ въ засѣданіи членовъ, равно приведеніе въ исполненіе утвержденныхъ измѣненій въ уставѣ;

і) закрытіе ссудной кассы (§ 47);

к) разрѣшеніе всѣхъ, касающихся дѣлъ кассы, вопросовъ, превышающихъ власть комитета и его предсѣдателя и не выходящихъ изъ предѣловъ сего устава, и

л) рѣшеніе споровъ по дѣламъ кассы и въ предѣлахъ ея устава между участниками и комитетомъ.

§ 46. Ревизія кассы должна производиться по крайней мѣрѣ три раза въ годъ. О производствѣ каждой ревизіи составляется подробный протоколъ, который представляется на разсмотрѣніе собранія представителей въ первое, слѣдующее послѣ ревизіи, засѣданіе сего послѣдняго. Ревизіонный протоколъ, составленный въ концѣ года, при закрытіи книгъ и счетовъ, заключающій въ себѣ обзоръ дѣятельности кассы въ продолженіе цѣлаго года, вмѣстѣ съ годичнымъ отчетомъ и балансомъ, представляется главному начальнику края, чрезъ Калишскаго губернатора, по представленію начальника Велюнскаго уѣзда.

Примѣчаніе 1. Каждому участнику кассы предоставляется присутствовать при повѣркѣ книгъ и суммъ кассы.

Примѣчаніе 2. По желанію не менѣе двухъ третей участниковъ кассы дозволяется производить внезапное освидѣтельствованіе кассы во всякое время.

Закрытіе ссудной кассы.

§ 47. Закрытіе ссудной кассы можетъ послѣдовать по приговору двухъ третей членовъ собранія представителей. Предварительно составляется постановленіе о прекращеніи выдачи ссудъ, а затѣмъ всѣ дѣйствія кассы ограничиваются пріемомъ отъ участниковъ платежей, въ пополненіе сдѣланныхъ ими займовъ до тѣхъ поръ, пока всѣ долги не будутъ уплачены сполна. По вторичному постановленію собранія представителей о закрытіи дѣйствій кассы, комитетъ приступаетъ къ окончательному разсчету. Если, за уплатою вкладчикамъ паевъ, окажется остатокъ, то таковой распредѣляется между участниками пропорціонально внесеннымъ ими паямъ.

niém zaakceptowaniu tych projektów przez dwie trzecie obecnych na posiedzeniu członków, oraz wprowadzenie w wykonanie zatwierdzonych zmian w ustawie;

k) zamknięcie kasy pożyczkowéj (§ 47);

l) roztrzyganie wszystkich, dotyczących spraw kasy, interesów, przekraczających władzę komitetu i jego prezesa i nie wykraczających po za granice niniejszéj ustawy, i

m) roztrzyganie sporów w sprawach kasy, w granicach ustawy téjże, pomiędzy uczestnikami a komitetem.

§ 46. Rewizya kasy powinna się odbywać przynajmniéj trzy razy na rok. O dokonaniu takiéj rewizyi sporządza się szczegółowy protokuł, który przedstawia się do uznania zebrania przedstawicieli na pierwszém, następującém po rewizyi, posiedzeniu tegoż. Protokuł rewizyjny, sporządzony w końcu roku, przy zamknięciu ksiąg i rachunków, zawierający w sobie przegląd działalności kasy wciągu całego roku wraz ze sprawozdaniem roczném i bilansem, przedstawia się głównemu naczelnikowi kraju zapośrednictwem gubernatora Kaliskiego na przedstawienie naczelnika powiatu Wieluńskiego.

Uwaga 1. Każdemu uczestnikowi kasy wolno być obecnym przy sprawdzaniu ksiąg i funduszów kasy.

Uwaga 2. Na żądanie najmniéj dwóch trzecich uczestników kasy dozwala się odbywać niespodziewaną rewizyą kasy w każdym czasie.

Zamknięcie kasy pożyczkowéj.

§ 47. Kasa pożyczkowa może być zamknięta z mocy uchwały dwóch trzecich członków zebrania przedstawicieli. Najprzód sporządza się postanowienie co do wstrzymania wypłaty pożyczek, a następnie wszystkie czynności kasy ograniczają się na przyjmowaniu od uczestników wypłat na pokrycie zaciągniętych przez nich pożyczek dotąd, dopóki wszystkie długi nie będą spłacone całkowicie. Na mocy drugiego postanowienia zebrania przedstawicieli co do zamknięcia czynności kasy, komitet przystępuje do ostatecznego obrachunku. Jeżeli po zapłaceniu przez wnoszących wkłady udziałów okaże się reszta, to ta reszta rozdziela się pomiędzy uczestnikami proporcyonalnie do wniesionych przez nich udziałów.

§ 48. Въ случаѣ доказанной несостоятельности участника уплатить числящуюся за нимъ часть долга, она распредѣляется на остальныхъ участниковъ кассы.

§ 49. О закрытіи дѣйствій кассы публикуется въ мѣстныхъ губернскихъ вѣдомостяхъ и въ Правительственномъ Вѣстникѣ.

§ 50. Всѣ предыдущія правила относительно закрытія ссудной кассы имѣютъ обязательную силу для участниковъ и въ такомъ случаѣ, если касса будетъ закрыта по распоряженію правительства.

Общія правила.

§ 51. Ссудная касса имѣетъ печать съ надписью: „частная ссудная касса промышленниковъ г. Велюня".

§ 52. Во всѣхъ случаяхъ, не поименованныхъ въ семъ уставѣ, касса руководствуется общими узаконеніями, относящимися къ предмету дѣйствія кассы, и тѣми, кои будутъ впослѣдствіи изданы.

§ 53. Разъясненіе могущихъ возникнуть при примѣненіи настоящаго устава недоразумѣній, равно развитіе и дополненіе его, предоставляется Министру Внутреннихъ Дѣлъ.

§ 54. Общій надзоръ за правильнымъ веденіемъ дѣлъ кассы, равно попеченіе о ея состояніи возлагается на мѣстныхъ уѣзднаго начальника и губернское правленіе. Уѣздный начальникъ обязанъ одинъ разъ въ годъ, во второмъ полугодіи, производить подробную ревизію кассы и о результатахъ ревизіи представлять губернскому правленію. Послѣднее, по полученіи донесенія по сему предмету, разсматриваетъ оное и постановляетъ опредѣленіе о результатахъ ревизіи кассы, указывая въ такомъ опредѣленіи о тѣхъ мѣрахъ, которыя должны быть приняты къ устраненію замѣченныхъ неправильностей въ дѣйствіяхъ кассоваго управленія.

Примѣчаніе 1. Независимо ревизіи, производимой на основаніи настоящаго параграфа, уѣздный начальникъ производитъ ревизію кассы во всѣхъ случаяхъ, когда это окажется необходимымъ.

Примѣчаніе 2. При ревизіи кассы уѣздный начальникъ обращаетъ особенное вниманіе на правильность заключительныхъ статей за истекшій годъ въ приходо-расходной книгѣ и вѣрность открытыхъ въ ней за данный годъ новыхъ счетовъ удостовѣряетъ своею подписью.

§ 55. Если бы при ревизіи или вслѣдствіе жалобъ, заявлен-

§ 48. Jeżeli dowiedzione jest, że uczestnik nie może zapłacić przypadającéj od niego części długu, część ta rozkłada się na pozostałych uczestników.

§ 49. O zamknięciu czynności kasy publikuje się w miejscowych „Wiedomostiach“ gubernialnych i w „Prawitielstwiennym Wiestniku“.

§ 50. Wszystkie poprzednie przepisy, dotyczące zamknięcia kasy pożyczkowéj, mają moc obowiązującą dla uczestników również w takim razie, jeżeli kasa będzie zamknięta z polecenia rządu.

Przepisy ogólne.

§ 51. Kasa pożyczkowa ma pieczęć z napisem: „kasa pożyczkowa prywatna przemysłowców m. Wielunia“.

§ 52. We wszystkich wypadkach, niewymienionych w niniejszéj ustawie, kasa kieruje się ogólnemi prawami, odnoszącemi się do zakresu działalności kasy, oraz temi, jakie będą wydane późniéj.

§ 53. Wyjaśnienie mogących wyniknąć przy zastosowaniu niniejszéj ustawy nieporozumień, jak również jéj rozwinięcie i uzupełnienie pozostawia się Ministrowi Spraw Wewnętrznych.

§ 54. Ogólny nadzór nad prawidłowém prowadzeniem interesów kasy, jak również troska o jéj pomyślność powierza się miejscowemu naczelnikowi powiatu i rządowi gubernialnemu. Naczelnik powiatu obowiązany jest raz na rok w drugiém półroczu dokonywać szczegółowéj rewizyi kasy i o rezultatach rewizyi wnosić przedstawienie do rządu gubernialnego. Ostatni, po otrzymaniu doniesienia w tym przedmiocie, rozpoznaje je i wydaje decyzyę co do rezultatów rewizyi kasy, wskazując w takiéj decyzyi środki, które powinny być przedsięwzięte w celu usunięcia zauważonych nieprawidłowości w czynnościach administracyi kasy.

Uwaga 1. Niezależnie od rewizyi, dokonywanéj na zasadzie niniejszego paragrafu, naczelnik powiatu odbywa rewizyę kasy zawsze, ilekroć się to okaże koniecznem.

Uwaga 2. Przy rewizyi kasy naczelnik powiatu zwraca szczególną uwagę na prawidłowość pozycyj ogólnych za rok ubiegły w księdze przychodu i rozchodu i prawidłowość otwartych w niéj za dany rok nowych rachunków stwierdza swoim podpisem.

§ 55. Jeżeliby przy rewizyi albo wskutek skarg, podanych

ныхъ со стороны жителей города уѣздному начальнику на управленіе кассы, оказалось, что распоряженія сего управленія не соотвѣтствуютъ правиламъ настоящаго устава, или если бы обнаружилось какое либо со стороны сего управленія злоупотребленіе, то уѣздный начальникъ доноситъ о томъ губернскому правленію, которое принимаетъ немедленно мѣры къ исправленію замѣченныхъ упущеній и предотвращенію таковыхъ на будущее время. Виновные же въ безпорядкахъ подвергаются отвѣтственности, опредѣленной для должностныхъ лицъ за упущеніе и злоупотребленіе по службѣ.

Временныя правила.

§ 56. По утвержденіи настоящаго устава, учредители кассы, съ разрѣшенія начальника Велюнскаго уѣзда, приглашаютъ болѣе значительныхъ промышленниковъ, фабрикантовъ и ремесленниковъ изъ числа постоянныхъ жителей г. Велюня на первоначальное засѣданіе, на которомъ всѣми, изъявившими желаніе участвовать въ кассѣ, избираются 25 лицъ, которыя составляютъ собраніе представителей товарищества ссудной кассы.

§ 57. Составленное такимъ образомъ собраніе представителей избираетъ въ первомъ своемъ засѣданіи членовъ комитета, совмѣстно съ которымъ и приступаетъ къ исполненію дѣлъ, не терпящихъ отлагательства.

(С. У. и Р. П. 1893 г. Марта 4-го № 30 § 277).

Высочайше утвержденное мнѣніе Государственнаго Совѣта.

40. Объ увеличеніи кредита на содержаніе чиновъ корпуса лѣсничихъ.

25-го Января 1893 г.

Государственный Совѣтъ, въ Департаментѣ Государственной Экономіи, разсмотрѣвъ представленіе Министерства Государственныхъ Имуществъ, *мнѣніемъ положилъ*:

Въ дополненіе къ суммамъ, ассигнуемымъ на содержаніе чи-

przez mieszkańców miasta do naczelnika powiatu na administracyę kasy, okazało się, że rozporządzenia téj administracyi nie odpowiadają przepisom niniejszéj ustawy, albo jeżeliby się wykryły jakie ze strony téj administracyi nadużycia, to naczelnik powiatu donosi o tém rządowi gubernialnemu, który przedsiębierze bezzwłocznie środki w celu naprawienia zauważonych opuszczeń i zapobieżenia im na przyszłość. Zaś winni nieporządków podlegają odpowiedzialności, określonéj dla urzędników za opuszczenia i nadużycia służbowe.

Przepisy tymczasowe.

§ 56. Po zatwierdzeniu niniejszéj ustawy, założyciele kasy, za pozwoleniem naczelnika powiatu Wieluńskiego, zapraszają znaczniejszych przemysłowców, fabrykantów i rzemieślników zpomiędzy stałych mieszkańców m. Wielunia na pierwiastkowe posiedzenie, na którém wszyscy, wyrażający życzenie uczestniczenia w kasie, wybierają 25 osób, które tworzą zebranie przedstawicieli spółki kasy pożyczkowéj.

§ 57. Utworzone w taki sposób zebranie przedstawicieli wybiera na pierwszém swojém posiedzeniu członków komitetu, z którym razem przystępuje do załatwienia spraw niecierpiących zwłoki.

(Data publikacyi: 4-go Marca).

Najwyżéj zatwierdzone Zdanie Rady Państwa.

40. O powiększeniu kredytu na uposażenie urzędników korpusu leśniczych.

25-go Stycznia 1893 r.

Rada Państwa, w Departamencie Ekonomii Państwowéj, rozpoznawszy przedstawienie Ministeryum Dóbr Państwa, *uchwaliła zdanie:*

W uzupełnieniu sum, asygnowanych na uposażenie urzędników

новъ корпуса лѣсничихъ, отпускать изъ средствъ государственнаго казначейства, начиная съ 1893 г., по *восьмидесяти тысячъ* рублей ежегодно, со внесеніемъ сего расхода въ подлежащія подраздѣленія смѣты лѣснаго департамента Министерства Государственныхъ Имуществъ.

Подлинное мнѣніе подписано въ журналахъ Предсѣдателями и Членами.

(С. У. и Р. П. 1893 г. Марта 5-го № 31 § 285).

Распоряженіе, объявленное Правительствующему Сенату Министромъ Финансовъ.

41. Объ измѣненіи устава Плоцкаго городскаго кредитнаго общества.

Вслѣдствіе ходатайства правленія Плоцкаго городскаго кредитнаго общества, послѣдовавшаго на основаніи постановленія чрезвычайнаго общаго собранія членовъ заемщиковъ общества отъ 3 Февраля 1892 г., и руководствуясь ст. 2 уст. кред. (разд. X, ч. 2 т. XI св. зак. изд. 1887 г.), Министръ Финансовъ призналъ возможнымъ §§ 11 и 14 устава названнаго общества изложить такъ:

§ 11. Общество взимаетъ съ заемщиковъ и само уплачиваетъ по выпускаемымъ имъ закладнымъ листамъ: по ссудамъ, выданнымъ до 20 Марта (1 Апрѣля) 1893 г., по 6% въ годъ, по ссудамъ же, выданнымъ съ 20 Марта (1 Апрѣля) 1893 г., по 5% въ годъ.

§ 14. Сверхъ установленныхъ § 11 процентовъ роста на занятую сумму заемщики вносятъ ежегодно, въ теченіе 35 лѣтъ: по 6% ссудамъ—по 1%, а по 5% ссудамъ—по 1,22%, каковые платежи идутъ въ первые два года на образованіе запаснаго капитала, а въ третій и послѣдующіе годы — на погашеніе ссуды, которое производится въ теченіи 33 лѣтъ.

При переводѣ оставшейся непогашенною части ссуды на новый срокъ . . . . и т. д. до конца §, безъ измѣненія.

Примѣчаніе къ сему § остается безъ измѣненія.

О семъ Министръ Финансовъ, 16 Февраля 1893 года, донесъ Правительствующему Сенату, для распубликованія.

(С. У. и Р. П. 1893 г. Марта 9-го № 32 § 296).

---

korpusu leśniczych, wydawać z funduszu Skarbu Państwa, poczynając od r. 1893, po *ośmdziesiąt tysięcy* rubli rocznie, wnosząc ten rozchód pod odpowiednie rubryki budżetu departamentu leśnego Ministeryum Dóbr Państwa.

Oryginał Zdania podpisali na protokułach Prezesi i Członkowie.

(Data publikacyi: 5 Marca).

Rozporządzenie, objawione Rządzącemu Senatowi przez Ministra Finansów.

41. O zmianie ustawy towarzystwa kredytowego miasta Płocka.

Wskutek starań zarządu towarzystwa kredytowego m. Płocka, podjętych na zasadzie postanowienia nadzwyczajnego ogólnego zebrania członków dłużników towarzystwa z d. 3-go Lutego 1892 roku i w zastosowaniu się do art. 2 Ust. kred. (rozd. X cz. II t. XI sw. zak. wyd. z r. 1887), Minister Finansów uznał za możebne §§ 11 i 14 ustawy pomienionego towarzystwa zredagować tak:

§ 11. Towarzystwo pobiera od dłużników i samo płaci od wypuszczanych listów zastawnych: od pożyczek wydanych przed 20 Marca (1 Kwietnia) 1893 roku po 6% rocznie; zaś od pożyczek wydanych od 20 Marca (1 Kwietnia) 1893 r.—po 5% rocznie.

§ 14. Oprócz ustanowionych w § 11 procentów od pożyczonéj sumy dłużnicy wnoszą corok, wciągu 35 lat: od 6% pożyczek—po 1%, a od 5% pożyczek—po 1,22%, które to opłaty idą w pierwszych dwóch latach na utworzenie kapitału zapasowego, a w trzecim i następnych latach—na umorzenie pożyczki, które się dokonywa wciągu lat 33.

Przy przeniesieniu nieumorzonéj części pożyczki na nowy okres . . . . i t. d. do końca paragrafu bez zmiany.

Uwaga do niniejszego § pozostaje bez zmiany.

O tém rozporządzeniu Minister Finansów, d. 16 Lutego 1893 r., doniósł Rządzącemu Senatowi, w celu opublikowania.

(Data publikacyi: 9 Marca).

Высочайше утвержденное мнѣніе Государственнаго Совѣта.

42. О предоставленіи исправительнымъ пріютамъ права исключать условія объ отдачѣ выпускаемыхъ воспитанниковъ въ наемъ или обученіе.

2-го Февраля 1893 г.

Государственный Совѣтъ, въ Соединенныхъ Департаментахъ Гражданскихъ и Духовныхъ Дѣлъ и Законовъ и въ Общемъ Собраніи, разсмотрѣвъ представленіе Министра Юстиціи, *мнѣніемъ положилъ:*

I. Статью 162 устава о содержащихся подъ стражею (отд. III Высочайше утвержденнаго 20 Мая 1892 г. мнѣнія Государственнаго Совѣта) дополнить слѣдующимъ постановленіемъ:

„Управленія исправительныхъ пріютовъ имѣютъ право обращенныхъ въ оное по судебнымъ приговорамъ и пробывшихъ въ пріютѣ не менѣе одного года несовершеннолѣтнихъ помѣщать, по своему усмотрѣнію, на время до достиженія ими восемнадцатилѣтняго возраста, въ обученіе или для занятій къ благонадежнымъ мастерамъ, въ промышленныя заведенія или на сельскія и иныя работы“.

II. Статью 163 того же устава (изд. 1890 г.) дополнить слѣдующимъ постановленіемъ:

„При освобожденіи несовершеннолѣтнихъ, достигшихъ восемнадцати-лѣтняго возраста, управленія исправительныхъ пріютовъ могутъ, отъ имени и съ согласія воспитанниковъ, заключать съ мастерами, хозяевами или промышленными заведеніями договоры о поступленіи сихъ несовершеннолѣтнихъ въ наемъ или обученіе на срокъ не далѣе достиженія ими совершеннолѣтія“.

Подлинное мнѣніе подписано въ журналахъ Предсѣдателями и Членами.

(С. У. и Р. П. 1893 г. Марта 12-го № 38 § 300).

Najwyżéj zatwierdzone Zdanie Rady Państwa

42. O nadaniu przytułkom poprawczym prawa zawierania ugód i oddawania wypuszczanych z przytułków wychowańców w najem lub na naukę.

2-go Lutego 1893 r

Rada Państwa, w Połączonych Departamentach Spraw Cywilnych i Duchownych i Praw i na Ogólném Zebraniu, rozpoznawszy przedstawienie Ministra Sprawiedliwości, *uchwaliła zdanie*:

I. Artykuł 162 ustawy o więzionych (oddz. III Najwyżéj zawierdzonego d. 20 Maja 1892 r. Zdania Rady Państwa) uzupełnić postanowieniem następującém:

„Zarządy przytułków poprawczych mają prawo pomieszczonych w nich z mocy wyroków sądowych małoletnich, którzy przebyli w przytułku najmniéj rok, oddawać podług swojego uznania na czas do skończenia przez nich lat ośmnastu, na naukę lub dla zajęć do zasługujących na zaufanie majstrów, do zakładów przemysłowych— albo na roboty wiejskie i inne“.

II. Artykuł 163 téjże ustawy (wyd. z r. 1890) uzupełnić postanowieniem następującém:

„Przy uwolnieniu małoletnich, którzy skończyli lat ośmnaście, zarządy przytułków poprawczych mogą, w imieniu i za zgodą wychowańców, zawierać z majstrami, gospodarzami lub zakładami przemysłowemi umowy co do wstąpienia tych małoletnich w służbę lub na naukę na termin nie dłuższy jak do dojścia przez nich do pełnoletności“.

Oryginał Zdania podpisali na protokułach Prezesi i Członkowie.

(Data publikacyi: 12-go Marca).

Высочайше утвержденное мнѣніе Государственнаго Совѣта.

43. Объ увеличеніи числа мировыхъ судей въ округѣ Варшавской судебной палаты.

2-го Февраля 1893 года.

Государственный Совѣтъ, въ Соединенныхъ Департаментахъ Государственной Экономіи и Законовъ и въ Общемъ Собраніи, разсмотрѣвъ представленіе Министра Юстиціи, *мнѣніемъ положилъ*:

I. Въ дополненіе къ дѣйствующимъ штатамъ мировыхъ судебныхъ установленій Варшавскаго судебнаго округа учредить въ семъ округѣ, съ 1 Іюля 1893 г., четыре новыя должности добавочнаго мироваго судьи и по одной новой должности участковаго мироваго судьи въ городахъ: Калишѣ, Кѣльцахъ и Ченстоховѣ.

II. На покрытіе расхода, вызываемаго упомянутою въ отд. I мѣрою, отпускать изъ государственнаго казначейства, начиная съ 1894 г., по *девятнадцати тысячъ семисотъ двадцати пяти* рублей въ годъ (въ томъ числѣ 17.500 р. на содержаніе мировыхъ судей, 455 р. на отопленіе и освѣщеніе ихъ квартиръ, 1.500 р. на канцелярскіе расходы участковыхъ судей и 270 р. на отопленіе и освѣщеніе ихъ камеръ), а въ 1893 году отпустить изъ того же источника половину указанной суммы.

III. Расходы на наемъ камеръ и квартиръ для трехъ новыхъ участковыхъ мировыхъ судей обратить на средства городовъ Калиша, Кѣльцы и Ченстохова, а расходы на наемъ квартиръ для четырехъ новыхъ добавочныхъ мировыхъ судей отнести на средства городовъ, входящихъ въ составъ тѣхъ мировыхъ округовъ, въ которые будутъ назначены новые добавочные судьи.

Подлинное мнѣніе подписано въ журналахъ Предсѣдателями и Членами.

(С. У. и Р. П. 1892 г. Марта 12-го N. 33 § 301).

Najwyżéj zatwierdzone Zdanie Rady Państwa.

43. O powiększeniu liczby sędziów pokoju w okręgu izby sądowéj Warszawskiéj.

2-go Lutego 1893 r.

Rada Państwa, w Połączonych Departamentach Ekonomii Panstwowéj i Praw i na Ogólném Zebraniu, rozpoznawszy przedstawienie Ministra Sprawiedliwości, *uchwaliła zdanie:*

I. W uzupełnieniu obowiązujących etatów władz sądowych pokojowych okręgu sądowego Warszawskiego utworzyć w tym okręgu, od 1-go Lipca 1893 r., cztery nowe posady dodatkowego sędziego pokoju i po jednéj nowéj posadzie sędziego pokoju rewirowego w miastach: Kaliszu, Kielcach i Częstochowie.

II. Na pokrycie rozchodu, wywołanego wzmiankowaną w oddz. I zmianą, wydawać ze Skarbu Państwa, poczynając od roku 1894, po *dziewiętnascie tysięcy siedmset dwadzieścia pięć* rubli rocznie (w têm: 17.500 r. na uposażenie sędziów pokoju, 455 r. na opał i oświetlenie ich mieszkań, 1.500 r. na wydatki kancelaryjne sędziów rewirowych i 270 r. na opał i oświetlenie ich kancelaryj), a w roku 1893 wydać z tego samego źródła połowę wskazanéj sumy.

III. Rozchody na najem kancelaryj i mieszkań dla trzech nowych sędziów pokoju rewirowych pokryć z funduszów miast Kalisza, Kielc i Częstochowy, a rozchody na najem mieszkań dla czterech nowych sędziów pokoju dodatkowych pokryć z funduszów miast, wchodzących w skład tych okręgów pokojowych, do których wyznaczeni będą nowi sędziowie dodatkowi.

Oryginał Zdania podpisali na protokułach Prezesi i Członkowie.

(Data publikacyi: 12-go Marca).

Высочайше утвержденное положенiе Комитета Министровъ.

44. Объ установленiи на трехлѣтiе съ 1893 г. размѣра вознагражденiя за лошадей, поставляемыхъ по военно-конской повинности.

Военный Министръ, въ представленной въ Комитетъ Министровъ запискѣ отъ 29 Ноября 1892 года (по главному штабу)—объ установленiи на трехлѣтiе съ 1893 г. размѣра вознагражденiя за лошадей, поставляемыхъ по военно-конской повинности, полагалъ:

1) Въ губернiяхъ, въ которыхъ была произведена перепись *въ 1888 году,* оставить *нынѣ дѣйствующiя цѣны* (*), за исключенiемъ губернiй, пострадавшихъ отъ неурожая, въ которыхъ противъ нынѣ дѣйствующихъ цѣнъ надбавить: 5% на верховыхъ и артиллерiйскихъ лошадей и 15% на обозныхъ I и 2 разряда лошадей.

2) Въ губернiяхъ, въ которыхъ была произведена перепись *въ 1891 году*, принять на основанiе *среднiя торговыя цѣны,* открытыя при этой переписи, съ надбавкою опредѣленныхъ закономъ 10% въ губернiяхъ, не пострадавшихъ отъ неурожая, а въ неурожайныхъ губернiяхъ: 15% на артиллерiйскихъ и верховыхъ лошадей и 25% на обозныхъ I и II разряда лошадей, и

3) Представить на Высочайшее утвержденiе проектированныя на 1893—1895 года на основанiи изложенныхъ соображенiй для 34 губернiй и областей цѣны, по которымъ должно производиться вознагражденiе владѣльцамъ лошадей при поставкѣ ихъ въ войска и вмѣстѣ съ тѣмъ испросить Высочайшее соизволенiе объ оставленiи на этотъ же срокъ для прочихъ губернiй и областей Имперiи нынѣ дѣйствующихъ цѣнъ.

По выслушанiи вышеприведеннаго представленiя Военнаго Министра, Комитетъ Министровъ, не встрѣчая препятствiй къ приведенiю въ исполненiе изъясненныхъ предположенiй генералъ адъютанта Ванновскаго, полагалъ: представленiе это утвердить,

---

(*) Въ которыя включена уже 10% надбавка противъ торговыхъ цѣнъ.

Najwyżéj zatwierdzona Uchwała Komitetu Ministrów.

44. O ustanowieniu na trzechlecie od r. 1893 wysokości wynagrodzenia za konie, dostarczane z tytułu powinności wojenno-końskiéj.

Minister Wojny, w uczynioném do Komitetu Ministrów d. 29 Listopada 1892 r. (w sztabie głównym) przedstawieniu—o ustanowieniu na trzechlecie od r. 1893 wysokości wynagrodzania za konie, dostarczane z tytułu powinności wojenno-końskiéj, za właściwe uznawał:

1) W guberniach, w których był dokonany spis *w roku 1888*, pozostawić *ceny obecnie obowiązujące* (*), z wyjątkiem gubernij, które ucierpiały wskutek nieurodzaju, w których dodać do cen obecnie obowiązujących: 5% co koni wierzchowych i artyleryjskich i 15% co do koni obozowych I i II kategoryj.

2) W guberniach, w których był dokonany spis *w roku 1891*, przyjąć za podstawę *średnie ceny targowe*, otwarte przy tym spisie, z dodaniem określonych przez prawo 10% w guberniach, które nie ucierpiały wskutek nieurodzaju, a w guberniach nieurodzajnych: 15% co do koni artyleryjskich i wierzchowych, a 25% co do obozowych I i II kategoryj, i

3) Przedstawić do Najwyższego zatwierdzenia projektowane na lata 1893—1895 na zasadzie wyłuszczonych motywów dla 34 gubernij i obwodów ceny, po których należy płacić wynagrodzenie właścicielom koni przy dostarczaniu ich do wojska i równocześnie wyjednać Najwyższe zezwolenie na pozostawienie na ten sam termin dla pozostałych gubernij i obwodów Cesarstwa cen obecnie obowiązujących.

Po wysłuchaniu wyżéj przytoczonego przedstawienia Ministra Wojny, Komitet Ministrów nie napotykając przeszkód do wprowadzenia w wykonanie wyłuszczonych projektów generał-adjutanta Wannowskiego, za właściwe uznawał: przedstawienie to zatwierdzić,

---

(*) Do których włączony jest już dodatek 10% ponad ceny targowe.

повергнувъ па Высочайшее ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА благоусмотрѣніе составленный Военнымъ Министерствомъ, по соглашенію съ подлежащими вѣдомствами, проектъ росписанія цѣнамъ, въ теченіе трехлѣтія 1893—1895 г.г., на лошадей, поставляемыхъ по военно-конской повинности населеніемъ 34 губерній и областей.

ГОСУДАРЬ ИМПЕРАТОРЪ на положеніе Комитета Высочайше соизволилъ, а проектъ росписанія удостоенъ разсмотрѣнія и утвержденія ЕГО ВЕЛИЧЕСТВА, въ Гатчинѣ, въ 26 день Декабря 1892 г.

(С. У. и Р. П. 1893 г. Марта 12-го N. 33 § 302).

Распоряженіе, объявленное Правительствующему Сенату Министромъ Финансовъ.

45. Объ изъятіи изъ обращенія еще 25 милліоновъ рублей кредитныхъ билетовъ изъ числа 150 милліоновъ, временно выпущенныхъ въ 1891 и 1892 г.г.

23 Января 1893 года Министромъ Финансовъ было донесено Правительствующему Сенату о сдѣланномъ имъ распоряженіи относительно изъятія изъ обращенія кредитныхъ билетовъ на 25 милл. рублей изъ числа сихъ билетовъ, временно выпущенныхъ, на основаніи Высочайшаго Указа 28 Іюля 1891 года, въ теченіе 1891 и 1892 г.г., на сумму 150 милл. руб. подъ обезпеченіе принадлежащимъ государственному банку золотомъ на равную нарицательную сумму.

Нынѣ, признавъ по состоянію кассы государственнаго банка возможнымъ изъять изъ обращенія еще на 25 милл. руб. кредитныхъ билетовъ означенныхъ временныхъ выпусковъ, Министръ Финансовъ поручилъ правленію банка:

1) Изъ находящихся въ оборотной кассѣ государственнаго банка кредитныхъ билетовъ представить въ семъ банкѣ ревизіонному комитету совѣта государственныхъ кредитныхъ установленій и представителямъ С.-Петербургскаго биржеваго купечества,

przedstawić do Najwyższego JEGO CESARSKIÉJ MOŚCI uznania sporządzony przez Ministeryum Wojny, po porozumieniu się z odnośnemi wydziałami, projekt cennika, wciągu trzechlecia 1893—1895, na konie, dostarczane z tytułu powinności wojenno-końskiéj przez ludność 34 gubernij i obwodów.

NAJJAŚNIEJSZY PAN, na uchwałę Komitetu Najwyżéj zezwolił, a projekt cennika zaszczycony został Najwyższém rozpoznaniem i zatwierdzeniem w Gatczynie 26 Grudnia 1892 r.

(Data publikacyi: 12 Marca).

Rozporządzenie, objawione Rządzącemu Senatowi przez Ministra Finansów.

45. O wycofaniu z obiegu jeszcze 25 milionów rubli biletów kredytowych z liczby 150 milionów, czasowo wypuszczonych w ll. 1891 i 1892.

23 Stycznia 1893 r. Minister Finansów doniósł Rządzącemu Senatowi o wydaném przez siebie rozporządzeniu co do wycofania z obiegu biletów kredytowych na 25 milionów rubli z liczby tych biletów czasowo wypuszczonych, na zasadzie Najwyższego Ukazu z d. 28 Lipca 1891 r., wciągu lat 1891 i 1892, na sumę 150 mil. rubli, zabezpieczonych należącém do Banku Państwa złotem na taką samą sumę nominalną.

Obecnie, uznawszy, podług stanu kasy Banku Państwa za możebne wycofać z obiegu jeszcze na 25 mil. rubli kredytowych wzmiankowanych czasowych emisyj, Minister Finansów poruczył zarządowi Banku:

1) Ze znajdujących się w kasie obiegowéj Banku Państwa biletów kredytowych przedstawić w tym Banku komitetowi rewizyjnemu rady instytucyj kredytowych państwowych i przedstawicielom S.-Petersburskiego kupiectwa giełdowego, wobecności Towarzysz

въ присутствіи Товарища Министра Финансовъ, тайнаго совѣтника Иващенкова, *двадцать пять милліоновъ* рублей кредитныхъ для повѣрки и уничтоженія оныхъ.

2) По уничтоженіи означенныхъ кредитныхъ билетовъ на 25 милл. руб., представить, въ порядкѣ, указанномъ въ предшествующемъ пунктѣ, изъ даннаго для храненія, вмѣстѣ съ размѣннымъ фондомъ, принадлежащаго государственному банку золота въ россійской и иностранной монетѣ и слиткахъ часть, равную по содержанію чистаго золота двадцати пяти милліонамъ рублей золотыхъ, для повѣрки сего золота и возвратъ онаго въ свободное распоряженіе государственнаго банка.

и 3) По исполненіи сего, списать 25.000.000 руб. съ суммы 125.000.000 руб., числящейся особою статьею по балансу банка въ счетъ размѣннаго фонда и кредитныхъ билетовъ, слѣдующимъ образомъ: золото—съ актива сего счета, изъ особой статьи подъ наименованіемъ: „золото, обезпечивающее кредитные билеты, временно выпущенные на основаніи Высочайшаго Указа 28 Іюля 1891 года"; кредитные же билеты—съ пассива того же счета, изъ особой статьи подъ наименованіемъ: „кредитные билеты, временно выпущенные государственнымъ банкомъ на основаніи Высочайшаго Указа 28 Іюля 1891 г."

О таковомъ распоряженіи Министръ Финансовъ, 12-го Марта 1893 г., донесъ Правительствующему Сенату, для обнародованія.

(С. У. и Р. П. 1893 г. Марта 14-го N. 35 § 307).

Высочайше утвержденное положеніе Комитета Министровъ.

46. О дополненіи устава Плоцкаго благотворительнаго общества.

ГОСУДАРЬ ИМПЕРАТОРЪ, по положенію Комитета Министровъ, въ 25 день Декабря 1892 г., Высочайше соизволилъ на дополненіе нынѣ дѣйствующаго устава Плоцкаго благотворительнаго общества, Высочайше утвержденнаго 29 Мая 1881 года, новымъ, въ концѣ статьи о средствахъ общества, послѣ существующаго § 11, параграфомъ, съ измѣненіемъ нумераціи послѣдующихъ

Ministra Finansów, radcy tajnego Iwaszczenkowa, *dwadzieścia pięć milionów* rubli kredytowych dla sprawdzenia i wymiany tychże.

2) Po zniszczeniu wzmiankowanych biletów kredytowych na 25 mil. rub. przedstawić, w sposób wskazany w poprzedzającym ustępie, z danego do zachowania razem z funduszem wymiany, należącego do Banku Państwa, złota w monecie rosyjskiéj i zagraniczné i w sztabkach, równą, podług zawartości czystego złota, dwudziestu pięciu milionom rubli w złocie, do sprawdzenia tego złota i zwrócenia go do wolnéj dyspozycyi Banku Państwa.

i 3) Po dokonaniu tego wykreślić 25.000.000 z sumy 125.000.000 rub. figurującéj jako oddzielna pozycya w bilansie Banku w rachunku funduszu wymiany i biletów kredytowych, w sposób następujący: złoto—z aktywów tego rachunku, z oddzielnéj pozycyi pod nazwiskiem: „złoto zabezpieczające bilety kredytowe, czasowo wypuszczone na zasadzie Najwyższego Ukazu z d. 28 Lipca 1891 r.“; zaś bilety kredytowe—z pasywów tegoż rachunku z oddzielnéj pozycyi pod nazwiskiem: „bilety kredytowe, czasowo wypuszczone przez Bank Państwa na zasadzie Najwyższego Ukazu z d. 28 Lipca 1891 r.“

O takiém rozporządzeniu Minister Finansów, d. 12-go Marca 1893 r., doniósł Rządzącemu Senatowi, w celu opublikowania.

(Data publikacyi: 14 Marca).

Najwyżéj zatwierdzona Uchwała Komitetu Ministrów.

46. O uzupełnieniu ustawy towarzystwa dobroczynności Płockiego.

NAJJAŚNIEJSZY PAN, według uchwały Komitetu Ministrów, w dniu 25 Grudnia 1892 roku, Najwyżéj zezwolił na uzupełnienie obecnie obowiązującéj ustawy towarzystwa dobroczynności Płockiego, Najwyżéj zatwierdzonéj d. 29 Maja 1891 roku, nowym, w końcu rozdziału o funduszach towarzystwa, po istniejącym § 11, paragrafem, ze zmianą numeracyi dalszych §§ ustawy i wyłuszczeniem no-

§§ устава и съ изложенiемъ новаго параграфа въ слѣдующемъ видѣ: § 12. „Обществу предоставляется, для извлеченiя большей выгоды отъ принадлежащихъ ему денежныхъ капиталовъ, помѣщать оные подъ ипотечныя обезпеченiя частными недвижимыми имуществами, но не иначе, какъ по испрошенiи на сiе въ каждомъ отдѣльномъ случаѣ разрѣшенiя Плоцкаго губернскаго совѣта общественнаго призрѣнiя".

(С. У. и Р. П. 1893 г. Марта 16-го № 36 § 310).

Распоряженiе, объявленное Правительствующему Сенату Министромъ Финансовъ.

47. Объ измѣненiи устава Варшавскаго общества для очистки и продажи спирта.

Вслѣдствiе ходатайства Варшавскаго общества для очистки и продажи спирта о перенесенiи срока созыва обыкновенныхъ годовыхъ общихъ собранiй и на основанiи примѣчанiя къ § 60 Высочайше утвержденнаго 16 Апрѣля 1886 г. устава названнаго общества, Министромъ Финансовъ разрѣшено начало § 48 означеннаго устава изложить слѣдующимъ образомъ:

„Общiя собранiя акцiонеровъ бываютъ обыкновенныя и чрезвычайныя. Обыкновенныя собранiя созываются правленiемъ ежегодно въ Октябрѣ мѣсяцѣ . . . ." и т. д. безъ измѣненiя.

О семъ Министръ Финансовъ, 9 Февраля 1893 года, донесъ Правительствующему Сенату, для распубликованiя.

(С. У. и Р. П. 1893 г., Марта 16-го N. 36 § 317).

---

wego paragrafu w sposób następujący: § 12. „Towarzystwo ma prawo, w celu osiągnięcia większych korzyści z należących do niego kapitałów pieniężnych, umieszczać je na hypotekach nieruchomości prywatnych, lecz nie inaczéj, jak po wyjednaniu w każdym poszczególnym wypadku pozwolenia Płockiéj rady gubernialnéj dobroczynności publicznéj“.

(Data publikacyi: 16 Marca).

Rozporządzenie, objawione Rządzącemu Senatowi przez Ministra Finansów.

47. O zmianie ustawy Warszawskiego towarzystwa oczyszczania i sprzedaży spirytusu.

Wskutek starań Warszawskiego towarzystwa oczyszczania i sprzedaży spirytusu o przeniesienie terminu zwoływania zwyczajnych ogólnych zebrań rocznych i na zasadzie uwagi do § 60 Najwyżéj zatwierdzonéj d. 16 Kwietnia 1886 r. ustawy pomienionego towarzystwa, Minister Finansów zezwolił początek § 48 wzmiankowanéj ustawy zredagować tak:

„Ogólne zebrania akcyonaryuszów bywają zwyczajne i nadzwyczajne. Zebrania zwyczajne zwołuje zarząd corok w miesiącu Październiku . . . .“ i t. d. bez zmiany.

O tém rozporządzeniu Minister Finansów, d. 9 Lutego 1893 r., doniósł Rządzącemu Senatowi, w celu opublikowania.

(Data publikacyi: 16 Marca).

Высочайше утвержденное положеніе Комитета Министровъ.

48. Объ учрежденіи частной ссудной кассы промышленниковъ г. Калиша и утвержденіи устава оной.

Высочайше утвержденнымъ 16 Января 1893 г. положеніемъ Комитета Министровъ опредѣлено: испросить Высочайшее ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА соизволеніе на учрежденіе частной ссудной кассы промышленниковъ г. Калиша на предположенныхъ Министромъ Внутреннихъ Дѣлъ основаніяхъ, съ предоставленіемъ статсъ-секретарю Дурново утвердить представленный имъ и исправленный, по замѣчаніямъ Комитета, проектъ устава помянутой кассы.

Утвердивъ, на этомъ основаніи, 29 Января 1893 года, уставъ частной ссудной кассы промышленниковъ г. Калиша, Министръ Внутреннихъ Дѣлъ, 8 Февраля 1893 г., представилъ копію съ упомянутаго устава въ Правительствующій Сенатъ для распубликованія.

На подлинномъ написано: *„На основаніи Высочайше утвержденнаго 16 Января 1893 года положенія Комитета Министровъ, настоящій уставъ утверждаю.“*

29 Января 1893 г. Подписалъ:

Министръ Внутреннихъ Дѣлъ, статсъ-секретарь *Дурново.*

УСТАВЪ

частной ссудной кассы промышленниковъ гор. Калиша.

Цѣль кассы.

§ 1. Частная ссудная касса промышленниковъ г. Калиша имѣетъ цѣлью выдачу участникамъ оной ссудъ съ уплатою процентовъ.

Najwyżéj zatwierdzona Uchwała Komitetu Ministrów.

48. O założeniu kasy pożyczkowéj prywatnéj przemysłowców m. Kalisza i o zatwierdzeniu ustawy téjże.

Najwyżéj zatwierdzoną d. 16 Stycznia 1893 r. uchwałą Komitetu Ministrów postanowiono: wyjednać Najwyższe JEGO CESARSKIÉJ MOŚCI zezwolenie na założenie kasy pożyczkowéj prywatnéj przemysłowców m. Kalisza na projektowanych przez Ministra Spraw Wewnętrznych zasadach, poruczając sekretarzowi stanu Durnowo zatwierdzenie przedstawionego przez niego i poprawionego według uwag Komitetu projektu ustawy wspomnianéj kasy.

Zatwierdziwszy na téj zasadzie, 29 Stycznia 1893 roku, ustawę kasy pożyczkowéj prywatnéj przemysłowców m. Kalisza, Minister Spraw Wewnętrznych, d. 8 Lutego 1893 r., przedstawił kopię wzmiankowanéj ustawy do Rządzącego Senatu w celu opublikowania.

Na oryginale napisano: „*Na zasadzie Najwyżéj zatwierdzonéj d. 16 Stycz-a 1893 r. Uchwały Komitetu Ministrów, niniejszą ustawę zatwierdzam*“.

29 Stycznia 1893 r. Podpisał:
Minister Spraw Wewnętrznych, sekretarz stanu *Durnowo*.

USTAWA
kasy pożyczkowéj prywatnéj przemysłowców m. Kalisza.

Cel kasy.

§ 1. Kasa pożyczkowa prywatna przemysłowców m. Kalisza ma na celu wydawanie uczestnikom jéj pożyczek procentowych.

Капиталъ кассы.

§ 2. Средства кассы составляютъ:

1) оборотный капиталъ, образуемый:

а) изъ 25-ти рублевыхъ паевъ,

б) изъ части процентовъ отъ суммъ, выдаваемыхъ участникамъ въ ссуду, и

в) изъ добровольныхъ вкладовъ участниковъ (§ 7);

2) резервный капиталъ, составляемый:

а) изъ единовременной вступной платы участниковъ въ размѣрѣ не менѣе одного рубля съ каждаго и

б) изъ части чистой прибыли отъ ссудныхъ оборотовъ.

§ 3. Ссудная касса имѣетъ кладовую для храненія суммъ, залоговъ и документовъ кассы. Ключи отъ кладовой находятся: одинъ у кассира, а другой у контролера.

§ 4. По представленію комитета кассы собраніе представителей опредѣляетъ размѣръ суммы наличныхъ денегъ, которая, послѣ производства текущихъ платежей, можетъ находиться въ кладовой кассы. Остальныя наличныя суммы передаются, по усмотрѣнію комитета, на храненіе въ Калишское отдѣленіе государственнаго банка или другія, находящіяся въ г. Калишѣ, кредитныя учрежденія, деньгами или государственными процентными бумагами.

Права и обязанности участниковъ.

§ 5. Участвовать имѣютъ право постоянные жители г. Калиша, занимающіеся промысломъ, ремесломъ и торговлею. Желающій изъ числа означенныхъ лицъ принять участіе въ кассѣ, заявляетъ о томъ письменно предсѣдателю комитета кассы, обязываясь при этомъ подчиняться всѣмъ правиламъ настоящаго устава. Участнику выдается разсчетная книжка для вписыванія какъ полученныхъ отъ него кассою платежей, такъ равно и выданныхъ ему изъ кассы ссудъ.

§ 6. При поступленіи каждый участникъ кассы вноситъ единовременно не менѣе одного рубля въ резервный капиталъ.

§ 7. Сверхъ того, каждый участникъ вноситъ въ оборотный капиталъ пай въ размѣрѣ 25 р.; взносъ этотъ можетъ быть произ-

Kapitał kasy.

§ 2. Fundusze kasy stanowią:

1) kapitał obrotowy, tworzący się:

a) z 25-cio rublowych udziałów,

b) z części procentów od sum, wypożyczanych uczestnikom, i

c) z dobrowolnych wkładów uczestników (§ 7);

2) kapitał rezerwowy, składający się:

a) z jednorazowéj opłaty wpisowéj uczestników w wysokości najmniéj rubla od każdego, i

b) z części zysku czystego z obrotów pożyczkowych.

§ 3. Kasa pożyczkowa ma skład do zachowywania sum, kaucyj i dokumentów kasy. Klucze od składu znajdują się: jeden u kasyera, a drugi u kontrolera.

§ 4. Na przedstawienie komitetu kasy, zebranie przedstawicieli określa wysokość sumy gotowizny, jaka, po dokonaniu wypłat bieżących, może się znajdować w składzie kasy. Pozostałe sumy w gotowiznie oddają się, podług uznania komitetu, do zachowania do Kaliskiego oddziału Banku Państwa albo do innych znajdujących się w m. Kaliszu instytucyj kredytowych, w pieniądzach lub w papierach procentowych państwowych.

Prawa i obowiązki uczestników.

§ 5. Uczestniczyć w kasie mają prawo stali mieszkańcy m. Kalisza, zajmujący się przemysłem, rzemiosłem i handlem. Pragnący zpomiędzy tych osób wziąć udział w kasie, oświadcza o tém piśmiennie prezesowi komitetu kasy, zobowiązując się przytém zastosować się do wszystkich przepisów niniejszej ustawy. Uczestnikowi wydaje się książeczka obrachunkowa do wpisywania tak otrzymanych przez niego z kasy wypłat, jak również wydanych mu z kasy pożyczek.

§ 6. Przy wstąpieniu każdy uczestnik kasy wnosi jednorazowo najmniéj rubla na kapitał rezerwowy.

§ 7. Oprócz tego, każdy uczestnik wnosi na kapitał obrotowy udział w wysokości 25 r.; udział ten może być wniesiony albo

веден или единовременно, или по частям, въ мѣсячные или недѣльные сроки, до времени пополненія всего пая; но размѣры разсроченныхъ взносовъ не могутъ быть ниже: мѣсячные 50 коп., недѣльные 15 к. Кромѣ сихъ обязательныхъ вкладовъ, въ кассу могутъ быть вносимы и добровольные вклады на сбереженіе, но таковые вклады принимаются исключительно лишь отъ участниковъ кассы и притомъ вкладъ одного лица не долженъ превышать 120 р.

§ 8. Участникъ кассы, пока не прекратилось его участіе въ оной, не можетъ ни требовать возврата принадлежащаго ему вклада или части онаго, ни распоряжаться имъ какимъ бы то ни было образомъ. Посему переуступка, закладъ или добровольное обремененіе вклада какими либо обязательствами не имѣетъ никакой обязательной силы для кассы. Добровольные вклады участниковъ возвращаются имъ, по ихъ требованію, во всякое время, вполнѣ или частями.

§ 9. Участникъ, внесшій полный пай и вступную плату, имѣетъ право на полученіе ссуды изъ кассы.

§ 10. Ссуды выдаются участникамъ на срокъ до трехъ мѣсяцевъ, съ уплатою по 6% въ годъ интереса и по ½% въ мѣсяцъ на расходы по завѣдыванію дѣлами кассы. Комитетъ кассы можетъ продолжить этотъ срокъ на слѣдующіе три мѣсяца.

Примѣчаніе. Министру Внутреннихъ Дѣлъ, по предварительномъ сношеніи съ Варшавскимъ генералъ-губернаторомъ, предоставляется уменьшать размѣръ процентовъ, взимаемыхъ на расходы по кассѣ, когда это, съ развитіемъ операцій послѣдней, представится возможнымъ.

§ 11. Ссуды, не превышающія размѣра внесеннаго участникомъ вклада, выдаются по письменному заявленію заемщика распоряженіемъ предсѣдателя комитета кассы. Для полученія ссудъ свыше этого размѣра, участникъ кассы долженъ представить двухъ поручителей или же залогъ, состоящій въ государственныхъ или гарантированныхъ правительствомъ процентныхъ бумагахъ, въ закладныхъ листахъ или облигаціяхъ, обезпеченныхъ залогомъ недвижимой собственности. Выдача ссуды подъ поручительство или залогъ зависитъ отъ усмотрѣнія комитета кассы.

§ 12. Поручитель можетъ ручаться только въ той суммѣ, какую онъ могъ бы занять самъ безъ поручительства. Поручитель сохраняетъ право на ссуду въ установленномъ размѣрѣ, но за вычетомъ изъ оной той суммы, на которую онъ поручился.

jednorazowo albo częściowo, w terminach miesięcznych lub tygodniowych, aż do czasu uzupełnienia całkowitego udziału; wszakże wysokość rat nie może być mniejsza: miesięcznych—od 50 kop., a tygodniowych — od 15 kop. Oprócz tych obowiązkowych wkładów, do kasy mogą również być wnoszone wkłady dobrowolne na oszczędności, lecz wkłady takie przyjmują się wyłącznie tylko od uczestników kasy i przytém wkład jednéj osoby nie może przenosić 120 rub.

§ 8. Uczestnik kasy, dopóki nie przestał należeć do niéj, nie może ani żądać zwrotu należącego do niego wkładu lub części tegoż, ani rozporządzać nim w jakikolwiekbądź sposób. Dlatego odstąpienie, zastaw lub dobrowolne obciążenie wkładu jakiemikolwiekbądź zobowiązaniami, nie mają żadnéj mocy obowiązującéj dla kasy. Dobrowolne wkłady uczestników zwracają im się na żądanie w każdym czasie całkowicie lub częściowo.

§ 9. Uczestnik, który wniósł całkowity udział i opłatę wpisową, ma prawo do otrzymania pożyczki z kasy.

§ 10. Pożyczki wydają się uczestnikom na termin do trzech miesięcy, z opłatą po 6% rocznie procentu i po ½% miesięcznie na rozchody na zawiadywanie interesami kasy. Komitet kasy może przedłużać ten termin na następne trzy miesiące.

Uwaga. Minister Spraw Wewnętrznych, po uprzedniém porozumieniu się z generał-gubernatorem Warszawskim, ma prawo zmniejszać wysokość procentów pobieranych na rozchody na kasę, gdy to z rozwojem operacyj tejże okaże się możebném.

§ 11. Pożyczki, nie przenoszące rozmiaru wniesionego przez uczestnika wkładu, wydają się na piśmienne żądanie pożyczkobiorcy z polecenia prezesa komitetu kasy. Dla otrzymania pożyczek większych, uczestnik kasy powinien przedstawić dwóch poręczycieli lub też kaucyę w papierach państwowych lub przez rząd zagwarantowanych, w listach zastawnych albo obligacyach zabezpieczonych nieruchomościami. Wydanie pożyczek na poręczenie lub zastaw zależy od znania komitetu kasy.

§ 12. Poręczyciel może ręczyć tylko na taką sumę, jaką sam mógłby pożyczyć bez poręczenia. Poręczyciel zachowuje prawo do pożyczki w ustanowionéj wysokości, lecz z potrąceniem z niéj sumy, za którą poręczył.

Примѣчаніе. Въ случаѣ выбытія изъ состава кассы поручителя, заемщикъ обязанъ пріискать другаго поручителя.

§ 13. При тяжкой болѣзни участника кассы, одинокаго, когда онъ не можетъ самъ росписаться въ получаемой имъ ссудѣ, участники кассы назначаютъ изъ среды своей одно или два лица, которыя, по желанію больнаго, получаютъ ссуду подъ свою росписку и расходуютъ сами на необходимыя для больнаго потребности, а по израсходованіи представляютъ комитету кассы отчетъ о сдѣланныхъ расходахъ; для больнаго же семейнаго—деньги передаются подъ росписку его женѣ, матери или другимъ родственникамъ.

§ 14. Уплата ссудъ производится разомъ или по частямъ въ предѣлахъ срока, на какой онѣ выданы.

§ 15. Въ случаѣ уплаты ссуды разомъ, слѣдуемые за оную проценты удерживаются полностью при самой выдачѣ ссуды.

§ 16. Если ссуда взята съ условіемъ ежемѣсячной уплаты, то взысканіе процентовъ производится за мѣсяцъ впередъ съ такимъ разсчетомъ, что за первый мѣсяцъ проценты насчитываются со всей суммы, а за послѣдующіе, до совершенной уплаты, съ той только суммы, которая будетъ оставаться въ долгу.

§ 17. Если бы по состоянію кассы оказалось невозможнымъ удовлетворить всѣ требованія на полученіе ссудъ, то преимущественное право на ссуду имѣютъ тѣ, которые просятъ таковую въ меньшемъ противъ остальныхъ, размѣрѣ, а затѣмъ ссуды выдаются въ порядкѣ записи просьбъ заемщиковъ по кассовому журналу.

§ 18. Чистый доходъ, остающійся въ концѣ года отъ уплачиваемыхъ заемщиками процентовъ, за вычетомъ извѣстной, по усмотрѣнію собранія представителей кассы, части въ резервный капиталъ, распредѣляется въ видѣ дивиденда между пайщиками, пропорціонально принадлежащимъ имъ въ кассѣ вкладамъ и либо выдается имъ на руки наличными деньгами, либо причисляется къ ихъ вкладамъ; послѣднее дѣлается въ томъ случаѣ, если членомъ не внесенъ еще полный пай.

Примѣчаніе. Дивидендъ распредѣляется только на вклады, составившіеся до начала года; деньги же, поступающія въ теченіе года на пополненіе вкладовъ, въ расчетъ не принимаются до слѣдующаго года; причемъ дивидендъ исчисляется только на цѣлые рубли.

Uwaga. Wrazie wystąpienia z kasy poręczyciela, dłużnik obowiązany jest wyszukać sobie innego poręczyciela.

§ 13. Wrazie ciężkiéj choroby uczestnika kasy pojedyńczego, gdy tenże nie może sam pokwitować z otrzymywanéj przez siebie pożyczki, uczestnicy kasy wyznaczają zpośród siebie jednę lub dwie osoby, które, na żądanie chorego, odbiorą pożyczkę za swojém pokwitowaniem i wydatkują sami na niezbędne dla chorego potrzeby, a po wydaniu składają zarządowi kasy sprawozdanie o dokonanych rozchodach; zaś dla choréj rodziny pieniądze oddają się za pokwitowaniem jego żonie, matce lub innym krewnym.

§ 14. Pożyczki spłacają się odrazu lub częściowo w granicach terminu, na który zostały wydane.

§ 15. Wrazie spłaty pożyczki odrazu, przypadające od niéj procenty potrącają się całkowicie przy samém wydaniu pożyczki.

§ 16. Jeżeli pożyczka jest wzięta z warunkiem spłaty miesięcznéj, to procenty pobierają się za miesiąc zgóry z takiém rozliczeniem, że za pierwszy miesiąc procenty doliczają się od całéj sumy, a za następne, aż do zupełnéj spłaty, tylko od téj sumy, która się będzie jeszcze należała.

§ 17. Jeżeli, podług stanu kasy, okazałoby się niemożebném zaspokoić wszystkie żądania pożyczek, to pierwszeństwo w otrzymaniu pożyczki mają ci, którzy proszą o pożyczkę mniejszą niż inni, a następnie pożyczki wydają się w kolei, w jakiéj zapisane są prośaby pożyczkobiorców w dzienniku kasowym.

§ 18. Dochód czysty, jaki pozostanie w końcu roku z opłacanych przez dłużników procentów, z potrąceniem pewnéj, podług uznania zebrania przedstawicieli kasy, części na kapitał rezerwowy, rozdziela się w formie dywidendy pomiędzy właścicieli udziałów, proporcyonalnie do należących do nich w kasie wkładów, i albo wydaje im się do rąk w gotowiznie, albo zalicza się do ich wkładów; ostatnie—w takim razie, jeżeli członek nie wniósł jeszcze całkowitego udziału.

Uwaga. Dywidenda rozdziela się tylko na wkłady, które się utworzyły przed rozpoczęciem roku; zaś pieniądze wypływające wciągu roku na uzupełnienie wkładów, nie liczą się aż do następnego roku; przyczém dywidenda oblicza się tylko na całkowite ruble.

§ 19. Пользованіе правами участника кассы прекращается:

а) добровольнымъ выбытіемъ участника изъ кассы, о чемъ должно быть заявлено письменно, послѣ чего выбывающій перестаетъ быть участникомъ съ 1 числа слѣдующаго мѣсяца;

б) смертью участника, такъ какъ права его на участіе въ кассѣ не переходятъ на его наслѣдниковъ, и

в) исключеніемъ участника изъ состава кассы на основаніи опредѣленія комитета совмѣстно съ собраніемъ представителей кассы (§§ 24, 38—44), въ случаѣ нарушенія имъ правилъ устава.

§ 20. Участникъ кассы можетъ быть исключенъ изъ ея состава также и въ томъ случаѣ, если въ теченіе трехъ мѣсяцевъ не вноситъ слѣдующихъ съ него платежей, или же когда, не возвращая полученныхъ ссудъ, вынуждаетъ комитетъ кассы принять противъ него судебныя мѣры.

§ 21. Выбывающіе или исключаемые изъ состава кассы участники оной (а равно наслѣдники умершихъ участниковъ) имѣютъ право на возвратъ только дѣйствительно внесеннаго ими вклада и на полученіе дивиденда, какъ записаннаго уже въ разсчетную книжку, такъ и причитающагося за время пребыванія участника въ кассѣ въ текущемъ операціонномъ году.

§ 22. Платежи, причитающіеся выбывающимъ участникамъ, могутъ быть производимы не прежде, какъ по разсмотрѣніи и утвержденіи годовыхъ счетовъ собраніемъ представителей; во всякомъ же случаѣ не позже года по выбытіи участника.

§ 23. Выбывшіе участники, со дня оставленія ими кассы, не имѣютъ права вмѣшиваться, подъ какимъ бы то ни было предлогомъ, въ дѣла ссудной кассы.

Управленіе кассою.

§ 24. Дѣлами кассы завѣдываютъ: а) комитетъ кассы и б) общее собраніе ея представителей.

§ 25. Комитетъ кассы состоитъ изъ предсѣдателя, члена завѣдывающаго счетоводствомъ, контролера, кассира и восьми членовъ участниковъ. Входящія въ составъ комитета лица избираются на три года собраніемъ представителей изъ среды участниковъ по большинству голосовъ. На случай болѣзни кого либо изъ нихъ или отсутствія по другимъ причинамъ, къ каждому изъ нихъ

§ 19. Użytkowanie z praw uczestnika kasy ustaje:

a) przez dobrowolne wystąpienie uczestnika z kasy, o czém należy oświadczyć piśmiennie; poczém występujący przestaje być uczestniem kasy od 1 następnego miesiąca;

b) przez śmierć uczestnika, ponieważ prawa jego do udziału w kasie nie przechodzą na jego spadkobierców, i

c) przez wykreślenie uczestnika ze składu kasy na zasadzie decyzyi komitetu łącznie z zebraniem przedstawicieli kasy (§§ 24, 38—44), wrazie naruszenia przez niego przepisów ustawy.

§ 20. Uczestnik kasy może być wykreślony z niéj również w takim razie, jeżeli wciągu trzech miesięcy nie wnosi przypadających od niego wypłat, lub téż wtedy, gdy, nie zwracając otrzymanych pożyczek, zmusza komitet kasy do przedsięwzięcia przeciwko niemu kroków sądowych.

§ 21. Występujący albo wykreśleni z kasy uczestnicy (jak również spadkobiercy zmarłych uczestników) mają prawo do zwrotu tylko rzeczywiście wniesionego przez nich wkładu i do otrzymania dywidendy tak zapisanéj już do książeczki obrachunkowéj, jak i przypadającéj za czas należenia uczestnika do kasy w bieżącym roku operacyjnym.

§ 22. Wypłaty, przypadające występującym uczestnikom, mogą być uskuteczniane dopiero po rozpoznaniu i zatwierdzeniu rachunków rocznych przez zebranie przedstawicieli; w każdym razie nie późniéj jak w rok po wystąpieniu uczestnika.

§ 23. Występujący uczestnicy od dnia opuszczenia kasy nie mają prawa mięszać się pod żadnym pozorem do spraw kasy pożyczkowéj.

Administracya kasy.

§ 24. Interesami kasy zawiadują: a) komitet kasy i b) ogólne zebranie jéj przedstawicieli.

§ 25. Komitet kasy składa się z prezesa, członka zawiadującego rachunkowością, kontrolera, kasyera i ośmiu członków uczestników. Osoby, wchodzące w skład komitetu, wybiera na trzy lata zebranie przedstawicieli zpośród uczestników większością głosów. Na wypadek choroby któregokolwiek z nich lub nieobecności z innych przyczyn, do każdego z nich wybiera się po jednym kandyda-

избирается по одному кандидату. Выборы производятся посредствомъ закрытой баллотировки по большинству голосовъ. Председатель, членъ завѣдывающій счетоводствомъ и контролеръ избираются каждый отдѣльно; прочіе восемь членовъ избираются совокупно.

§ 26. Кассиръ можетъ быть избранъ и изъ постороннихъ лицъ, не участвующихъ въ кассѣ; онъ представляетъ залогъ въ размѣрѣ, опредѣляемомъ собраніемъ представителей. Состоя подъ непосредственнымъ надзоромъ члена завѣдывающаго счетоводствомъ кассы, кассиръ отвѣчаетъ за цѣлость суммъ кассы. Залогъ вносится правительственными или гарантированными правительствомъ процентными бумагами, причемъ кассиръ сохраняетъ право пользоваться % съ оныхъ.

§ 27. Ежегодно, третья часть членовъ комитета выбываетъ изъ состава онаго, а на ихъ мѣста избираются новые члены. Первыя двѣ изъ таковыхъ смѣнъ производятся по жребію, а затѣмъ выбываютъ члены, исполнявшіе свои обязанности уже три года. Подлежащій выбытію членъ можетъ быть вновь избранъ въ одну изъ должностей комитета.

Примѣчаніе. Предсѣдатель и членъ завѣдывающій счетоводствомъ не могутъ въ одно время оставлять своихъ обязанностей.

§ 28. Къ обязанностямъ предсѣдателя комитета относится:

а) пріемъ просьбъ о принятіи въ число участниковъ кассы;

б) выдача участникамъ процентныхъ ссудъ, непревышающихъ принадлежащихъ имъ въ кассѣ вкладовъ;

в) наблюденіе за своевременнымъ возвратомъ заемщиками ссудъ;

г) повѣрка во всякое время состоянія кассы съ приходо-расходными книгами;

д) надзоръ за ходомъ дѣлопроизводства и операцій ссудной кассы согласно съ правилами сего устава и опредѣленіями представителей, и

е) составленіе предположеній о количествѣ наличныхъ суммъ, подлежащихъ оставленію въ кладовой кассы.

§ 29. На обязанности контролера кассы лежитъ повѣрка во всякое время состоянія кассы съ книгами и реестрами.

§ 30. На обязанность кассира возлагается:

а) веденіе кассовыхъ книгъ и счетовъ и вообще все канцелярское дѣлопроизводство;

cie. Wybory odbywają się zapomocą tajnego balotowania większością głosów. Prezes, członek zawiadujący rachunkowością i kontroler wybierają się każdy oddzielnie; pozostali ośmiu członków wybierają się łącznie.

§ 26. Kasyer może być wybrany również z osób postronnych, nie uczestniczących w kasie; składa kaucyę w wysokości, określonéj przez zebranie przedstawicieli. Pozostając pod bezpośrednim nadzorem członka zawiadującego rachunkowością kasy, kasyer odpowiada za całość funduszów kasy. Kaucya wnosi się w papierach procentwych rządowych lub przez rząd zagwarantowanych, przyczém kasyer ma prawo korzystania z % od nich.

§ 27. Corok trzecia część członków wychodzi z komitetu, a na ich miejsce wybierają się nowi członkowie. Pierwsze dwie z takich zmian odbywają się przez losowanie, a następnie wychodzą członkowie, którzy pełnili swoje obowiązki już przez trzy lata. Członek wychodzący może być wybrany na nowo na jeden z urzędów komitetu.

Uwaga. Prezes i członek zawiadujący rachunkowością nie mogą równocześnie opuszczać swoich obowiązków.

§ 28. Do obowiązków prezesa komitetu należy:

a) przyjmowanie próśb o przyjęcie na uczestników kasy;

b) wydawanie uczestnikom pożyczek procentowych, w wysokości, nieprzenoszącéj wkładów, jakie mają w kasie;

c) czuwanie nad zwrotem we właściwym czasie pożyczek przez dłużników;

d) sprawdzanie w każdym czasie stanu kasy z księgami przychodu i rozchodu;

e) nadzór nad biegiem referatów i operacyj kasy pożyczkowéj, zgodnie z przepisami niniejszéj ustawy i decyzyami przedstawicieli, i

f) sporządzanie projektów co do ilości gotowizny, jaka ma być pozostawiona w składzie kasy.

§ 29. Obowiązkiem kontrolera kasy jest sprawdzanie w każdym czasie stanu kasy z księgami i rejestrami.

§ 30. Kasyerowi porucza się:

a) prowadzenie ksiąg kasowych i rachunków i wogóle wszystkie referaty kancelaryjne;

б) пріемъ вкладовъ;

в) выдача квитанцій вкладчикамъ;

г) отпускъ денегъ по ассигновкамъ, подписаннымъ предсѣдателемъ и контролеромъ, и

д) составленіе мѣсячныхъ, трехмѣсячныхъ и годовыхъ отчетовъ.

§ 31. Прочіе восемь членовъ комитета, участвуя въ засѣданіяхъ онаго, въ случаѣ отсутствія предсѣдателя, члена завѣдывающаго счетоводствомъ или контролера, заступаютъ, по обоюдному ихъ выбору, мѣсто послѣднихъ.

§ 32. На предсѣдателя комитета и члена завѣдывающаго счетоводствомъ возлагается представительство ссудной кассы въ сношеніяхъ по дѣламъ оной, какъ съ частными лицами, такъ и съ правительственными учрежденіями. Они подписываютъ всѣ бумаги и акты, составляемые именемъ и съ разрѣшенія собранія представителей кассы.

§ 33. Въ засѣданіяхъ комитета, бывающихъ по крайней мѣрѣ разъ въ недѣлю, должно присутствовать не менѣе трехъ членовъ. Дѣла рѣшаются большинствомъ голосовъ. Въ случаѣ равенства голосовъ, голосъ предсѣдателя даетъ перевѣсъ. Опредѣленія комитета записываются въ особую книгу и подписываются его членами.

§ 34. Къ предметамъ вѣдомства комитета относится:

а) разрѣшеніе прошеній о принятіи въ число участниковъ кассы;

б) выдача вкладчикамъ ссудъ, превышающихъ размѣръ вклада (§ 11);

в) отсрочка выданныхъ уже ссудъ съ возобновленіемъ поручительства, и

г) разсмотрѣніе мѣсячныхъ, трехмѣсячныхъ и годовыхъ отчетовъ.

§ 35. Предсѣдатель и члены комитета не получаютъ постояннаго жалованья; но они могутъ быть вознаграждаемы за свои труды изъ чистой прибыли, по опредѣленію собранія представителей кассы. Кассиръ и контролеръ получаютъ вознагражденіе изъ суммы, образуемой отъ платежей на расходы по завѣдыванію кассою и дѣлами оной (§ 10) въ размѣрѣ, установленномъ тѣмъ же собраніемъ.

b) przyjmowanie wkładów;

c) wydawanie kwitów płatnikom;

d) wydawanie pieniędzy według asygnacyj podpisanych przez prezesa i kontrolera, i

e) sporządzanie miesięcznych, trzechmiesięcznych i rocznych sprawozdań.

§ 31. Pozostali ośmiu członków komitetu, uczestnicząc w posiedzeniu tegoż, wrazie nieobecności prezesa, członka zawiadującego rachunkowością albo kontrolera, zastępują, wskutek ich wzajemnego wyboru, miejsce ostatnich.

§ 32. Na prezesa komitetu i członka zawiadującego rachunkowością wkłada się obowiązek przedstawiania kasy pożyczkowéj w stosunkach co do interesów téjże tak z osobami prywatnemi, jak i z instytucyami rządowemi. Podpisują wszystkie dokumenty i akty, sporządzone w imieniu i za pozwoleniem zebrania przedstawicieli kasy.

§ 33. W posiedzeniach komitetu, odbywających się przynajmniéj raz na tydzień, powinno być obecnych najmniéj trzech członków. Sprawy decydują się większością głosów. Wrazie równości głosów, głos prezesa przeważa. Decyzye komitetu zapisują się do specyalnéj księgi i podpisują je członkowie.

§ 34. Do zakresu władzy komitetu należy:

a) roztrzyganie próśb o przyjęcie na uczestników kasy;

b) wydawanie wnoszącym wkłady pożyczek, przenoszących wysokość ich wkładów (§ 11);

c) przedłużanie wydanych już pożyczek z odnowieniem poręczenia, i

d) rozpoznawanie sprawozdań miesięcznych, trzechmiesięcznych i rocznych.

§ 35. Prezes i członkowie komitetu nie pobierają stałéj pensyi; wszelako mogą być wynagradzani za swoją pracę z czystego zysku z mocy decyzyi zebrania przedstawicieli kasy. Kasyer i kontroler pobierają wynagrodzenie z sumy, tworzącéj się z opłat na rozchody na zawiadywanie kasą i jéj interesami (§ 10), w wysokości, ustanowionéj przez to zebranie.

§ 36. Комитетъ отвѣчаетъ за точное исполненіе правилъ сего устава и опредѣленій собранія представителей кассы.

§ 37. За недоимки въ кассѣ, происшедшія вслѣдствіе неисправнаго взноса сборовъ плательщиками, комитетъ тогда только несетъ отвѣтственность, если уклонится отъ правилъ сего устава или опредѣленій, въ общемъ собраніи представителей постановленныхъ. За растрату же принадлежащихъ кассѣ суммъ, виновный подвергается взысканію на основаніи общихъ узаконеній.

§ 38. Собраніе представителей кассы образуется изъ участниковъ оной въ числѣ двухъ процентовъ общаго ихъ состава и во всякомъ случаѣ не менѣе 25 лицъ, избираемыхъ участниками изъ своей среды.

Примѣчаніе. Въ число представителей могутъ быть избираемы и члены комитета съ тѣмъ, чтобы при обсужденіи и разсмотрѣніи въ собраніи представителей личныхъ дѣлъ членовъ комитета, а также дѣйствій самого комитета, члены послѣдняго не имѣли права голоса.

§ 39. Изъ собранія представителей ежегодно выбываетъ одна пятая часть членовъ онаго, а на ихъ мѣсто участники кассы избираютъ новыхъ членовъ изъ тройнаго списка кандидатовъ, составляемаго собраніемъ представителей (§ 44 п. *ж*).

§ 40. Собраніе представителей кассы имѣетъ обыкновенныя засѣданія годичныя и трехмѣсячныя. Сверхъ того, въ случаяхъ, не терпящихъ отлагательства, могутъ быть созываемы чрезвычайныя засѣданія по требованію не менѣе одной трети участниковъ и съ особаго каждый разъ разрѣшенія Калишскаго полиціймейстера. Общія собранія избираютъ на каждое засѣданіе предсѣдательствующаго изъ своей среды.

§ 41. Въ засѣданіи собранія представителей кассы должна участвовать по крайней мѣрѣ половина членовъ этого собранія. Въ случаѣ, если въ день, назначенный для созыва собранія, не прибудетъ въ оное указанное число членовъ, то чрезъ пятнадцать дней послѣ того, назначается вторичное собраніе, постановленія коего считаются законносостоявшимися, какое бы число членовъ въ немъ ни присутствовало, о чемъ члены собранія увѣдомляются въ пригласительныхъ на собраніе повѣсткахъ. Въ такомъ вторичномъ собраніи могутъ быть обсуждаемы лишь дѣла, оставшіеся нерѣшенными въ первомъ собраніи.

§ 36. Komitet odpowiada za ścisłe wykonanie przepisów niniejszéj ustawy i decyzyj zebrania przedstawicieli kasy.

§ 37. Za niedobory w kasie, powstające wskutek nieakuratnego wnoszenia opłat przez płatników, komitet odpowiada tylko wtedy, jeżeli uchybi przepisom niniejszéj ustawy albo decyzyj, powziętych na ogólném zebraniu przedstawicieli. Zaś za roztrwonienie sum, należących do kasy, winny ulegnie karze na zasadzie ogólnych praw.

§ 38. Zebranie przedstawicieli kasy tworzy się z uczestników téjże w liczbie dwóch procentów ogólnéj ich liczby, a w każdym razie najmniéj z 25 osób, wybieranych przez uczestników kasy zpomiędzy siebie.

Uwaga. Na przedstawicieli mogą również być wybierani członkowie komitetu z tém zastrzeżeniem, ażeby przy rozpoznaniu i sądzeniu w zebraniu przedstawicieli osobistych spraw członków komitetu, oraz czynności samego komitetu, członkowie tegoż nie mieli prawa głosu.

§ 39. Z zebrania przedstawicieli corok wychodzi piąta część członków, a na ich miejsce uczestnicy kasy wybierają nowych członków z potrójnéj listy kandydatów, ułożonéj przez zebranie przedstawicieli (§ 44 ust. *g*).

§ 40. Zebranie przedstawicieli kasy odbywa zwykłe posiedzenia roczne i trzech-miesięczne. Oprócz tego, w wypadkach niecierpiących zwłoki, mogą być zwoływane posiedzenia nadzwyczajne, na żądanie najmniéj trzeciéj części uczestników i za oddzielném za każdym razem pozwoleniem policmajstra Kaliskiego. Ogólne zebrania wybierają na każde posiedzenie zpośród siebie przewodniczącego.

§ 41. W posiedzeniu zebrania przedstawicieli kasy powinna uczestniczyć przynajmniéj połowa członków tego zebrania. Wrazie jeżeli w dniu wyznaczonym na zwołanie zebrania nie przybędzie na nie wskazana liczba członków, w piętnaście dni potem wyznacza się powtórne zebranie, którego postanowienia uważają się za powzięte prawnie bez względu na liczbę obecnych na zebraniu członków, o czém członkowie zebrania uwiadamiają się w awizacyach zapraszających na zebranie. W takiém powtórném zebraniu mogą być roztrząsane tylko takie sprawy, które pozostały nieroztrzygniętemi na pierwszém zebraniu.

§ 42. О днѣ, часѣ, мѣстѣ засѣданій собранія представителей и предметахъ, подлежащихъ его обсужденію, члены извѣщаются за недѣлю до засѣданія, посредствомъ публикаціи въ Калишскихъ губернскихъ вѣдомостяхъ и другихъ наиболѣе распространенныхъ мѣстныхъ газетахъ; вмѣстѣ съ тѣмъ о семъ доводится своевременно до свѣдѣнія мѣстнаго полиціймейстера.

§ 43. Рѣшенія собранія представителей постановляются простымъ большинствомъ голосовъ присутствующихъ, за исключеніемъ случаевъ, указанныхъ въ § 46, въ которыхъ требуется согласіе двухъ третей голосовъ всѣхъ членовъ собранія представителей. Рѣшенія записываются въ заведенную для того книгу и подписываются участвующими въ засѣданіи.

§ 44. Къ предметамъ вѣдѣнія собранія представителей относится:

а) выборъ членовъ комитета кассы;

б) опредѣленіе впередъ на каждое полугодіе нормы ссудныхъ оборотовъ, которой комитетъ превышать не можетъ;

в) утвержденіе постановленій комитета относительно опредѣленія размѣра залога кассира (§ 26);

г) установленіе, по представленію комитета кассы, размѣра наличныхъ денегъ, которыя должны оставаться въ кладовой, послѣ производства текущихъ платежей (§ 4);

д) опредѣленіе ежегодно суммы, какая изъ чистой прибыли, вырученной отъ оборотовъ кассы, должна быть обращена на усиленіе резервнаго капитала, а равно опредѣленіе дивиденда (§ 18);

е) выборъ на трехлѣтній срокъ трехъ членовъ ревизіонной коммисіи и трехъ кандидатовъ къ нимъ для надзора за оборотами кассы и высшаго контроля за суммами и дѣйствіями кассы, а именно: для ревизіи суммъ кассы, повѣрки документовъ, залоговъ и вообще всѣхъ активовъ и пассивовъ кассы, а равно счетовъ, кассовыхъ и бухгалтерскихъ книгъ кассы и ея балансовъ;

ж) составленіе тройнаго списка кандидатовъ для выбора членовъ собранія представителей;

з) назначеніе жалованья кассиру, контролеру и другимъ лицамъ, служащимъ въ кассѣ, а равно опредѣленіе суммы, какая изъ прибылей можетъ быть выдаваема въ вознагражденіе за труды предсѣдателю и членамъ комитета, а также членамъ ревизіонной коммисіи (§ 35);

и) установленіе порядка расходованія резервнаго капитала;

§ 42. O dniu, godzinie, miejscu posiedzeń zebrania przedstawicieli i przedmiotach, podlegających jego rozpoznaniu, członkowie uwiadamiają się na tydzień przed posiedzeniem zapomocą publikacyj w „Wiedomostiach“ gubernialnych Kaliskich i w innych najbardziéj rozpowszechnionych gazetach miejscowych; zarazem podaje się o tém we właściwym czasie do wiadomości miejscowego policmajstra.

§ 43. Decyzye zebrania przedstawicieli zapadają prostą większością głosów, z wyjątkiem wypadków, wskazanych w § 46, w których wymaga się przyzwolenia dwóch trzecich głosów wszystkich członków zebrania przedstawicieli. Decyzye zapisują się do zaprowadzonéj w tym celu księgi i podpisują je biorący udział w posiedzeniu.

§ 44. Do zakresu władzy zebrania przedstawicieli należy:

a) wybór członków komitetu kasy;

b) określenie z góry na każde półrocze normy obrotów pożyczkowych, któréj komitet przekraczać nie może;

c) zatwierdzenie postanowień komitetu co do określenia wysokości kaucyi kasyera (§ 26);

d) ustanowienie, na przedstawienie komitetu kasy, wysokości gotowizny, jaka znajdować się powinna w składzie po dokonaniu wypłat bieżących (§ 4);

e) określenie corok sumy, jaka z zysku czystego, otrzymanego z obrotów kasy, powinna być użyta na powiększenie kapitału rezerwowego, oraz określenie dywidendy (§ 18);

f) wybór na termin trzechletni trzech członków komisyi rewizyjnéj i trzech kandydatów na członków do nadzoru nad obrotami kasy i wyższéj kontroli nad funduszami i czynnościami kasy, a mianowicie w celu rewidowania funduszów kasy, sprawdzania dokumentów, kaucyj i wogóle wszelkich aktywów i pasywów kasy, oraz rachunków, ksiąg kasowych i buchalteryjnych i bilansów kasy;

g) ułożenie potrójnéj listy kandydatów w celu wyboru członków zebrania przedstawicieli;

h) wyznaczenie pensyi kasyerowi, kontrolerowi i innym osobom, służącym w kasie, jak również określenie sumy, jaka z zysków może być wydawana na wynagrodzenie za zajęcia prezesowi i członkom komitetu oraz członkom komisyi rewizyjnéj (§ 35);

i) ustanowienie sposobu wydatkowania kapitału rezerwowego;

і) составленіе и представленіе установленнымъ порядкомъ на утвержденіе правительства предположеній объ измѣненіи сего устава по предварительномъ одобреніи этихъ предположеній двумя третями наличныхъ въ засѣданіи членовъ, равно приведеніе въ исполненіе утвержденныхъ измѣненій въ уставѣ;

к) закрытіе ссудной кассы (§ 47);

л) разрѣшеніе всѣхъ, касающихся дѣлъ кассы, вопросовъ, превышающихъ власть комитета и его предсѣдателя и не выходящихъ изъ предѣловъ сего устава, и

м) рѣшеніе споровъ по дѣламъ кассы и въ предѣлахъ ея устава между участниками и комитетомъ.

§ 45. Ревизія наличности кассы должна производиться по крайней мѣрѣ три раза въ годъ. О производствѣ каждой ревизіи составляется подробный протоколъ, который представляется на разсмотрѣніе собранія представителей въ первое, слѣдующее послѣ ревизіи, засѣданіе сего послѣдняго. Ревизіонный протоколъ, составленный въ концѣ года, при закрытіи книгъ и счетовъ, заключающій въ себѣ обзоръ дѣятельности кассы въ продолженіе цѣлаго года, вмѣстѣ съ годичнымъ отчетомъ и балансомъ, представляется главному начальнику края, чрезъ Калишскаго губернатора.

Примѣчаніе 1. Каждому участнику кассы предоставляется присутствовать при повѣркѣ книгъ и суммъ кассы.

Примѣчаніе 2. По желанію не менѣе двухъ третей участниковъ кассы дозволяется производить внезапное освидѣтельствованіе кассы во всякое время.

Закрытіе ссудной кассы.

§ 46. Закрытіе ссудной кассы можетъ послѣдовать по приговору двухъ третей членовъ собранія представителей. Предварительно составляется постановленіе о прекращеніи выдачи ссудъ, а затѣмъ всѣ дѣйствія кассы ограничиваются пріемомъ отъ участниковъ платежей, въ пополненіе сдѣланныхъ ими займовъ до тѣхъ поръ, пока всѣ долги не будутъ уплачены сполна. По вторичному постановленію собранія представителей о закрытіи дѣйствій кассы, комитетъ приступаетъ къ окончательному разсчету. Если, за уплатою вкладчикамъ паевъ, окажется остатокъ, то таковой распредѣляется между участниками пропорціонально внесеннымъ ими паямъ.

k) sporządzenie i przedstawienie w ustanowionéj drodze do zatwierdzenia rządu projektów zmiany niniejszéj ustawy, po uprzedniém zaakceptowaniu tych projektów przez dwie trzecie obecnych na posiedzeniu członków, oraz wprowadzenie w wykonanie zatwierdzonych zmian w ustawie;

l) zamknięcie kasy pożyczkowéj (§ 47);

m) roztrzyganie wszystkich, dotyczących spraw kasy, kwestyj, przekraczających władzę komitetu i jego prezesa i nie wykraczających po za granice niniejszéj ustawy, i

n) roztrzyganie sporów w sprawach kasy, w granicach ustawy téjże, pomiędzy uczestnikami a komitetem.

§ 45. Rewizya gotowizny kasy powinna się odbywać przynajmniéj trzy razy na rok. O dokonaniu każdéj rewizyi sporządza się szczegółowy protokuł, który przedstawia się do uznania zebrania przedstawicieli na pierwszém, następującém po rewizyi, posiedzeniu tegoż. Protokuł rewizyjny, sporządzony w końcu roku, przy zamknięciu ksiąg i rachunków, zawierający w sobie przegląd działalności kasy wciągu całego roku wraz ze sprawozdaniem roczném i bilansem, przedstawia się głównemu naczelnikowi kraju, zapośrednictwem gubernatora Kaliskiego.

Uwaga 1. Każdemu uczestnikowi kasy wolno być obecnym przy sprawdzaniu ksiąg i funduszów kasy.

Uwaga 2. Na żądanie najmniéj dwóch trzecich uczestników kasy dozwala się odbywać niespodziewaną rewizyę kasy w każdym czasie.

Zamknięcie kasy pożyczkowéj.

§ 46. Kasa pożyczkowa może być zamknięta z mocy uchwały dwóch trzecich członków zebrania przedstawicieli. Najprzód sporządza się postanowienie co do wstrzymania wypłaty pożyczek, a następnie wszystkie czynności kasy ograniczają się na przyjmowaniu od uczestników wypłat na pokrycie zaciągniętych przez nich pożyczek dotąd, dopóki wszystkie długi nie będą spłacone całkowicie. Na mocy drugiego postanowienia zebrania przedstawicieli co do zamknięcia czynności kasy, komitet przystępuje do ostatecznego obrachunku. Jeżeli, po zapłaceniu wnoszącym wkłady udziałów, okaże się reszta, to ta reszta rozdziela się pomiędzy uczestnikami proporcyonalnie do wniesionych przez nich udziałów.

§ 47. Въ случаѣ доказанной несостоятельности участника уплатить числящуюся за нимъ часть долга, она распредѣляется на остальныхъ участниковъ кассы.

§ 48. О закрытіи дѣйствій кассы публикуется въ мѣстныхъ губернскихъ вѣдомостяхъ и въ Правительственномъ Вѣстникѣ.

§ 49. Всѣ предыдущія правила относительно закрытія ссудной кассы имѣютъ обязательную силу для участниковъ и въ такомъ случаѣ, если касса будетъ закрыта по распоряженію правительства.

Общія правила.

§ 50. Ссудная касса имѣетъ печать съ надписью: „частная ссудная касса промышленниковъ г. Велюня".

§ 51. Во всѣхъ случаяхъ, не поименованныхъ въ семъ уставѣ, касса руководствуется общими узаконеніями, относящимися къ предмету дѣйствія кассы, и тѣми, кои будутъ впослѣдствіи изданы.

§ 52. Разъясненіе могущихъ возникнуть при примѣненіи настоящаго устава недоразумѣній, равно развитіе и дополненіе его, предоставляется Министру Внутреннихъ Дѣлъ.

§ 53. Общій надзоръ за правильнымъ, согласнымъ съ общими узаконеніями и постановленіями сего устава веденіемъ дѣлъ кассы, равно попеченіе о ея состояніи возлагается на мѣстнаго полиціймейстера и губернское правленіе. Въ случаѣ, если полиціймейстеромъ будутъ усмотрѣны какія-либо неправильности въ веденіи дѣлъ кассы, то онъ доноситъ о семъ губернскому правленію. Послѣднее, по полученіи означеннаго донесенія, разсматриваетъ оное и постановляетъ соотвѣтственное опредѣленіе, указывая въ такомъ опредѣленіи тѣ мѣры, которыя должны быть приняты къ устраненію замѣченныхъ неправильностей въ дѣйствіяхъ кассоваго управленія.

§ 54. Если бы при ревизіи наличности кассы (§ 45) или вслѣдствіе жалобъ, заявленныхъ со стороны жителей города полиціймейстеру на комитетъ кассы, оказалось, что распоряженія сего комитета не соотвѣтствуютъ правиламъ настоящаго устава, или если бы обнаружилось какое либо со стороны сего комитета злоупотребленіе, то полиціймейстеръ доноситъ о томъ губернскому правленію, которое принимаетъ немедленно мѣры къ исправленію замѣченныхъ упущеній и предотвращенію таковыхъ на будущее

§ 47. Jeżeli dowiedzioném jest, że uczestnik nie może zapłacić przypadającéj od niego części długu, część ta rozkłada się na pozostałych uczestników.

§ 48. O zamknięciu czynności kasy publikuje się w miejscowych „Wiedomostiach“ gubernialnych i w „Prawitielstwiennym Wiestniku“.

§ 49. Wszystkie poprzednie przepisy, dotyczące zamknięcia kasy pożyczkowéj, mają moc obowiązującą dla uczestników również w takim razie, jeżeli kasa będzie zamknięta z polecenia rządu.

Przepisy ogólne.

§ 50. Kasa pożyczkowa ma pieczęć z napisem: „kasa pożyczkowa prywatna przemysłowców m. Kalisza“.

§ 51. We wszystkich wypadkach, niewymienionych w niniejszéj ustawie, kasa kieruje się ogólnemi prawami, odnoszącemi się do zakresu działalności kasy, oraz temi, jakie będą wydane później.

§ 52. Wyjaśnienie mogących wyniknąć przy zastosowaniu niniejszéj ustawy nieporozumień, jak również jéj rozwinięcie i uzupełnienie pozostawia się Ministrowi Spraw Wewnętrznych.

§ 53. Ogólny nadzór nad prawidłowém, zgodném z ogólnemi prawami i postanowieniami niniejszéj ustawy, prowadzeniem interesów kasy, jak również troska o jéj pomyślność, powierza się miejscowemu policmajstrowi i rządowi gubernialnemu. Jeżeli policmajster uzna jakie nieprawidłości w prowadzeniu spraw kasy, to donosi o tém rządowi gubernialnemu. Ostatni, po otrzymaniu doniesienia w tym przedmiocie, rozpoznaje je i wydaje decyzyę co do rezultatów rewizyi kasy, wskazując w takiéj decyzyi środki, które powinny być przedsięwzięte w celu usunięcia zauważonych nieprawidłowości w czynnościach administracyi kasy.

§ 54. Jeżeliby przy rewizyi gotowizny kasy (§ 45) albo wskutek skarg, podanych przez mieszkańców miasta do policmajstra na komitet kasy, okazało się, że rozporządzenia tego komitetu nie odpowiadają przepisom niniejszéj ustawy, albo jeżeliby się wykryły jakie ze strony komitetu nadużycia, to policmajster donosi o tém rządowi gubernialnemu, który przedsiębierze bezzwłocznie środki w celu naprawienia zauważonych opuszczeń i zapobieżenia im na

время. Виновные же въ безпорядкахъ подвергаются отвѣтственности, опредѣленной для должностныхъ лицъ за упущеніе и злоупотребленіе по службѣ.

Временныя правила.

§ 55. По утвержденіи настоящаго устава, учредители кассы, съ разрѣшенія Калишскаго губернатора приглашаютъ болѣе значительныхъ промышленниковъ, фабрикантовъ и ремесленниковъ изъ числа постоянныхъ жителей г. Калиша на первоначальное засѣданіе, на которомъ всѣми, изъявившими желаніе участвовать въ кассѣ, избираются 25 лицъ, которыя составятъ собраніе представителей товарищества ссудной кассы.

§ 56. Составленное такимъ образомъ собраніе представителей избираетъ въ первомъ своемъ засѣданіи членовъ комитета, совмѣстно съ которымъ и приступаетъ къ исполненію дѣлъ, не терпящихъ отлагательства.

(С. У. и Р. П. 1893 г. Марта 17-го № 37 § 318).

Высочайше утвержденное мнѣніе Государственнаго Совѣта.

49. Объ учрежденіи въ составѣ департамента народнаго просвѣщенія особаго отдѣленія для завѣдыванія промышленными училищами.

8-го Февраля 1893 г.

Государственный Совѣтъ, въ Соединенныхъ Департаментахъ Законовъ и Государственной Экономіи и въ Общемъ Собраніи, разсмотрѣвъ представленіе Министра Народнаго Просвѣщенія, *мнѣніемъ положилъ*:

I. Въ составѣ департамента народнаго просвѣщенія учредить особое отдѣленіе для завѣдыванія промышленными училищами, съ возложеніемъ управленія означеннымъ отдѣленіемъ, на правахъ директора департамента, на одного изъ членовъ совѣта Министра, избираемаго Министромъ съ Высочайшаго соизволенія.

przyszłość. Zaś winni nieporządków podlegają odpowiedzialności, określonéj dla urzędników za opuszczenia i nadużycia służbowe.

Przepisy tymczasowe.

§ 55. Po zatwierdzeniu niniejszéj ustawy, założyciele kasy, za pozwoleniem gubernatora Kaliskiego, zapraszają znaczniejszych przemysłowców, fabrykantów i rzemieślników zpomiędzy stałych mieszkańców m. Kalisza na pierwiastkowe posiedzenie, na którém wszyscy, wyrażający życzenie uczestniczenia w kasie, wybierają 25 osób, które tworzą zebranie przedstawicieli spółki kasy pożyczkowéj.

§ 57. Utworzone w taki sposób zebranie przedstawicieli wybiera na pierwszém swojém posiedzeniu członków komitetu, z którym razem przystępuje do załatwienia spraw niecierpiących zwłoki.

(Data publikacyi: 17-go Marca).

Najwyżéj zatwierdzone Zdanie Rady Państwa.

49. O utworzeniu w składzie departamentu oświaty publicznéj oddziału do zawiadywania szkołami przemysłowemi.

8-go Lutego 1893 r.

Rada Państwa, w Połączonych Departamentach Praw i Ekonomii Państwowéj i na Ogólném Zebraniu, rozpoznawszy przedstawienie Ministra Oświaty Publicznéj, *uchwaliła zdanie:*

I. W składzie departamentu oświaty publicznéj utworzyć specyalny oddział do zawiadywania szkołami przemysłowemi, powierzając zarząd pomienionego oddziału, na prawach dyrektora departamentu, jednemu z członków rady Ministra, wybranemu przez Ministra za Najwyższém zezwoleniem.

II. Предсѣдательство въ отдѣлѣ ученаго комитета Министерства Народнаго Просвѣщенія по техническому и профессіональному образованію возложить на члена совѣта Министра, завѣдывающаго дѣлами промышленныхъ училищъ (отд. I).

III. Служащимъ въ отдѣленіи для завѣдыванія промышленными училищами (отд. I) предоставить оклады содержанія и прочія служебныя права и преимущества, присвоенныя соотвѣтственнымъ должностямъ въ департаментѣ народнаго просвѣщенія.

IV. Предоставить Министру Народнаго Просвѣщенія: 1) распредѣлять дѣла, касающіяся промышленныхъ училищъ, между отдѣленіемъ для завѣдыванія сими училищами и другими частями департамента народнаго просвѣщенія и 2) опредѣлять число служащихъ въ означенномъ отдѣленіи и размѣръ суммы на канцелярскіе и другіе расходы, не выходя изъ предѣловъ ассигнуемаго на содержаніе онаго кредита.

V. Отпускать, начиная съ 1893 г., 2.000 руб. на добавочное вознагражденіе члену совѣта Министра Народнаго Просвѣщенія, завѣдывающему дѣлами промышленныхъ училищъ, 4.000 руб. на содержаніе четырехъ новыхъ членовъ отдѣла ученаго комитета по техническому и профессіональному образованія, 7.500 р. на содержаніе отдѣленія департамента народнаго просвѣщенія для завѣдыванія промышленными училищами и 3.000 р. на наемъ для него помѣщенія, а всего *шестнадцать тысячъ пятьсотъ* рублей ежегодно со внесеніемъ сей суммы въ подлежащія подраздѣленія смѣты Министерства Народнаго Просвѣщенія.

VI. На первоначальное обзаведеніе отдѣленія для завѣдыванія промышленными училищами ассигновать единовременно въ 1893 г. *двѣ тысячи* рублей.

Подлинное мнѣніе подписано въ журналахъ Предсѣдателями и Членами.

(С. У. и Р. П. 1893 г. Марта 19-го N. 38 § 321).

II. Przewodniczenie w oddziale uczonego komitetu Ministeryum Oświaty Publicznéj do wykształcenia technicznego i profesyonalnego, powierzyć członkowi rady Ministra, zawiadującemu sprawami szkół przemysłowych (oddz. I).

III. Urzędnikom oddziału do zawiadywania szkołami przemysłowemi (oddz. I) nadać płacę i inne prawa i przywileje służbowe, przywiązane do odpowiednich posad w departamencie oświaty publicznéj.

IV. Dozwolić Ministrowi Oświaty Publicznéj: 1) rozdzielić sprawy, dotyczące szkół przemysłowych pomiędzy oddział do zawiadywania temi szkołami i inne części departamentu oświaty publicznéj, i 2) określać liczbę urzędników pomienionego oddziału i wysokość sumy na rozchody kancelaryjne i inne, nie wykraczając poza granice asygnowanego na uposażenie tego oddziału kredytu.

V. Wydawać, poczynając od r. 1893, 2.000 rub. na wynagrodzenie dodatkowe dla członka rady Ministeryum Oświaty Publicznéj, zawiadującego sprawami szkół przemysłowych, 4.000 rub. na uposażenie czterech nowych członków oddziału uczonego komitetu do wykształcenia technicznego i profesyonalnego, 7.500 r. na utrzymanie oddziału departamentu oświaty publicznéj do zawiadywania szkołami przemysłowemi i 3.000 r. na najem dla niego pomieszczenia, ogółem *szesnaście tysięcy pięćset* rubli rocznie, wnosząc tę sumę pod odpowiednie rubryki budżetu Ministeryum Oświaty Publicznéj.

VI. Na pierwiastkowe zagospodarowanie oddziału do zawiadywania szkołami przemysłowemi asygnować jednorazowo w r. 1893 *dwa tysiące* rubli.

Oryginał Zdania podpisali na protokule Prezesi i Członkowie.

(Data publikacyi: 19-go Marca).

Высочайше утвержденное положеніе Комитета Министровъ.

50. О продленіи дѣйствія временныхъ для желѣзнодорожныхъ обществъ правилъ.

По выслушаніи записки Министра Финансовъ, отъ 28 Декабря 1892 г. (по департ. желѣзнод. дѣлъ), Комитетъ Министровъ полагалъ:

I. Дѣйствіе Высочайше утвержденныхъ, 10 Іюня 1890 года, временныхъ для желѣзнодорожныхъ обществъ правилъ о порядкѣ распредѣленія чистаго дохода, о взносѣ въ казну платежей изъ чистаго дохода и о порядкѣ выдачи дивиденда по акціямъ продлить на три года съ Января 1893 г.; и

II. Предоставить Министру Финансовъ, по соглашенію съ Министромъ Путей Сообщенія и Государственнымъ Контролеромъ, войти съ надлежащимъ представленіемъ объ утвержденіи означенныхъ правилъ въ законодательномъ порядкѣ, съ такимъ разсчетомъ времени, чтобы Высочайше утвержденное по сему предмету мнѣніе Государственнаго Совѣта могло послѣдовать ко времени истеченія назначаемаго нынѣ срока дѣйствія упоминаемыхъ правилъ.

ГОСУДАРЬ ИМПЕРАТОРЪ, въ 23 день Января 1893 г., положеніе Комитета Высочайше утвердить соизволилъ.

(С. У. и Р. П. 1893 г. Марта 19-го № 38 § 322).

Najwyżéj zatwierdzona Uchwała Komitetu Ministrów.

50. O przedłużeniu mocy obowiązującéj przepisów tymczasowych dla dróg żelaznych.

Po wysłuchaniu przedstawienia Ministra Finansów z d. 28-go Grudnia 1892 r. (w depart. dr. żel.), Komitet Ministrów za właściwe uznawał:

I. Moc obowiązującą zatwierdzonych d. 10 Czerwca 1890 r. przepisów tymczasowych dla dróg żelaznych o sposobie rozdziału czystego dochodu, o wnoszeniu do skarbu opłat z dochodu czystego i o sposobie wypłaty dywidendy od akcyj, przedłużyć na trzy lata od 1 Stycznia 1893 r.;

II. Poruczyć Ministrowi Finansów, po porozumieniu się z Ministrem Dróg Komunikacyi i Kontrolerem Państwa, wnieść należyte przedstawienie o zatwierdzenie wzmiankowanych przepisów w drodze prawodawczéj z takiém rozrachowaniem czasu, ażeby Najwyżéj zatwierdzone w tym przedmiocie Zdanie Rady Państwa mogło wejść w życie po upływie wyznaczonego obecnie terminu mocy obowiązującéj wzmiankowanych przepisów.

NAJJAŚNIEJSZY PAN, w dniu 23 Stycznia 1893 r., uchwałę Komitetu Najwyżéj raczył zatwierdzić.

(Data publikacyi: 19 Marca).

———

Высочайше утвержденное мнѣніе Государственнаго Совѣта.

51. О нѣкоторыхъ измѣненіяхъ въ положеніи о крестьянскомъ поземельномъ банкѣ.

8-го Марта 1893 г.

Государственный Совѣтъ, въ Соединенныхъ Департаментахъ Законовъ и Государственной Экономіи и въ Общемъ Собраніи, разсмотрѣвъ представленіе Министра Финансовъ, *мнѣніемъ положилъ*:

Сохранивъ въ силѣ ст. 11, 12, 13 и 15 дѣйствующаго положенія о крестьянскомъ поземельномъ банкѣ лишь въ отношеніи 5½% свидѣтельствъ названнаго банка, постановить, взамѣнъ указанныхъ статей, слѣдующія правила:

1) Свидѣтельства крестьянскаго поземельнаго банка выпускаются на условіяхъ, опредѣляемыхъ Высочайшею властью, по представленію Министра Финансовъ.

2) Свидѣтельства крестьянскаго поземельнаго банка погашаются посредствомъ полугодовыхъ тиражей, причемъ на погашеніе обращаются: а) сумма, въ размѣрѣ, не меньшемъ потребнаго для изъятія свидѣтельствъ изъ обращенія въ теченіе сроковъ, на кои выданы ссуды, и б) платежи, внесенные за предшествующее тиражу полугодіе въ досрочное погашеніе ссудъ.

Подлинное мнѣніе подписано въ журналѣ Предсѣдателями и Членами.

(С. У. и Р. П. 1893 г. Марта 20-го N. 39 § 333).

Najwyżéj zatwierdzone Zdanie Rady Państwa.

51. O niektórych zmianach w ustawie o Banku ziemskim włościańskim.

8-go Marca 1893 roku.

Rada Państwa, w Połączonych Departamentach Praw i Ekonomii Państwowéj i na Ogólném Zebraniu, rozpoznawszy przedstawienie Ministra Finansów, *uchwaliła zdanie:*

Zachowując moc obowiązującą artykułów 11, 12, 13 i 15 Ustawy o Banku ziemskim włościańskim tylko co do 5½% świadectw pomienionego Banku, postanowić, zamiast wskazanych artykułów, następujące przepisy:

1) Świadectwa Banku ziemskiego włościańskiego wypuszczają się na warunkach, określonych przez Władzę Najwyższą, na przedstawienie Ministra Finansów.

2) Świadectwa Banku ziemskiego włościańskiego amortyzują się zapomocą losowania półrocznego; przyczém na amortyzacyę używa się: a) suma, w wysokości nie mniejszéj od potrzebnéj dla wycofania świadectw z obiegu wciągu terminów, na które wydane zostały pożyczki, i b) wypłaty, wniesione za poprzednie losowania półrocze na przedterminową amortyzacyę pożyczek.

Oryginał Zdania podpisali na protokułach Prezesi i Członkowie.

(Data publikacyi: 20 Marca).

Высочайшее повелѣніе, объявленное Министромъ Финансовъ.

52. Объ условіяхъ выпуска и реализаціи $4^{1}/_{2}$% государственныхъ свидѣтельствъ крестьянскаго поземельнаго банка.

Министръ Финансовъ, 17 Марта 1893 г., донесъ Правительствующему Сенату, что Высочайше утвержденнымъ 4-го Декабря 1892 г. положеніемъ комитета финансовъ, между прочимъ, постановлено:

А. Выпускъ $4\frac{1}{2}$% государственныхъ свидѣтельствъ крестьянскаго банка производить на слѣдующихъ основаніяхъ:

1) Свидѣтельства выпускаются достоинствомъ въ сто, пятьсотъ и одну тысячу кредитныхъ рублей.

2) Присвоенный симъ свидѣтельствамъ ежегодный доходъ, въ размѣрѣ четырехъ съ половиною процентовъ, уплачивается по полугодно, 2 Января и 1 Іюля.

3) Свидѣтельства погашаются посредствомъ тиражей, производимыхъ по полугодно, 1 Мая и 1 Ноября, начиная съ 1-го Мая 1893 г.

4) На погашеніе свидѣтельствъ крестьянскаго банка обращаются суммы, въ размѣрѣ не меньшемъ потребнаго для изъятія свидѣтельствъ изъ обращенія въ теченіе сроковъ, на кои выданы ссуды, а равно и платежи, внесенные за соотвѣтствующее полугодіе въ досрочное погашеніе ссудъ.

5) Вышедшія въ тиражъ свидѣтельства оплачиваются по нарицательной цѣнѣ, начиная съ ближайшаго послѣ тиража срока оплаты купоновъ.

6) При предъявляемыхъ къ оплатѣ вышедшихъ въ тиражъ свидѣтельствахъ должны быть представлены всѣ купоны, срокъ коимъ истекаетъ послѣ наступленія срока уплаты капитала по таковымъ свидѣтельствамъ; въ противномъ случаѣ, сумма недостающихъ купоновъ удерживается изъ капитала свидѣтельствъ.

7) Уплата процентовъ по купонамъ и капитала по вышедшимъ въ тиражъ свидѣтельствамъ производится въ государствен-

Najwyższy rozkaz, objawiony przez Ministra Finansów.

52. O warunkach emisyi i realizacyi $4^1/_2\%$ świadectw państwowych Banku ziemskiego włościańskiego.

Minister Finansów, d. 17 Marca 1893 r., doniósł Rządzącemu Senatowi, że Najwyżéj zatwierdzoną d. 4 Grudnia 1892 r. uchwałą Komitetu Ministrów, pomiędzy innemi, postanowiono:

A. Emisyi 4½% świadectw państwowych Banku włościańskiego dopełniać na następujących zasadach:

1) Świadectwa wypuszczają się wartości stu, pięciuset i tysiąca rubli kredytowych.

2) Przywiązany do tych świadectw dochód roczny, w wysokośc czterech i pół procent, płaci się półrocznie, 2 Stycznia i 1 Lipca.

3) Świadectwa umarzają się zapomocą losowań, odbywających się półrocznie, 1 Maja i 1 Listopada, poczynając od 1 Maja 1893 r.

4) Na amortyzacyę świadectw Banku włościańskiego używają sięi sumy, w wysokości nie mniejszéj od potrzebnéj dla wycofania świadectw z obiegu wciągu terminów, na które wydane zostały pożyczki, jak również wypłaty wniesione za odpowiednie półrocze na przedterminową amortyzacyę pożyczek.

5) Wylosowane świadectwa spłacają się po cenie nominalnéj, poczynając od najbliższego po losowaniu terminu wypłaty kuponów.

6) Przy okazywanych do wypłyty wylosowanych świadectwach powinny być przedstawione kupony, płatne po upływie terminu wypłaty kapitału takich świadectw; w przeciwnym razie suma brakujących kuponów potrąca się z kapitału świadectw.

7) Wypłata procentów od kuponów i kapitału wylosowanych świadectw uskutecznia się w Banku Państwa, jego kantorach i od-

номъ банкѣ, его конторахъ и отдѣленіяхъ, въ казначействахъ тѣхъ городовъ, гдѣ не имѣется учрежденій государственнаго банка, а равно и въ другихъ мѣстахъ, Министромъ Финансовъ для сего назначаемыхъ.

8) Свидѣтельства сохраняютъ платежную силу въ теченіе тридцати лѣтъ, а купоны въ теченіе десяти лѣтъ съ наступленія сроковъ, назначенныхъ для ихъ оплаты.

9) Исправный платежъ процентовъ и возвратъ капитала по свидѣтельствамъ обезпечиваются принятыми въ залогъ крестьянскимъ поземельнымъ банкомъ землями, а также общими средствами правительства.

10) Свидѣтельства принимаются: по нарицательной цѣнѣ — въ обезпеченіе исправности исполненія подрядовъ и поставокъ по обязательствамъ съ казною и разсроченнаго платежа акциза за вино, и по цѣнамъ, устанавливаемымъ, на каждое полугодіе, Министромъ Финансовъ и публикуемымъ чрезъ Правительствующій Сенатъ, въ обезпеченіе: а) задатковъ и ссудъ по казеннымъ подрядамъ и поставкамъ; б) разсроченнаго платежа акциза за освѣтительныя нефтяныя масла и зажигательныя спички; в) платежа денегъ за выданныя въ кредитъ табачныя бандероли, и г) таможенныхъ пошлинъ.

Б. Реализацію 4½% свидѣтельствъ крестьянскаго банка производить чрезъ посредство государственнаго банка, порядкомъ и на условіяхъ, опредѣляемыхъ Министромъ Финансовъ, передавая означенныя свидѣтельства государственному банку въ мѣрѣ дѣйствительной потребности крестьянскаго банка въ наличныхъ средствахъ для выдачи ссудъ, по цѣнѣ, установляемой по взаимному соглашенію крестьянскаго и государственнаго банковъ, съ утвержденія Министра Финансовъ.

(С. У. и Р. П. 1893 г. Марта 20-го № 39 § 334).

---

działach, w kasach skarbowych tych miast, gdzie nie ma instytucy Banku Państwa, oraz w innych miejscach, przez Ministra Finansów do tego wyznaczonych.

8) Świadectwa zachowują moc płatniczą wciągu lat trzydziestu, a kupony wciągu lat dziesięciu po upływie terminów, wyznaczonych na ich spłatę.

9) Akuratna wypłata procentów i zwrot kapitału świadectw zabezpiecza się wziętemi w zastaw przez Bank włościański gruntami, tudzież ogólnemi środkami rządu.

10) Świadectwa przyjmują się: po cenie nominalnéj—na zabezpieczenie akuratności wykonania dostaw z tytułu zobowiązań ze skarbem i rozłożonéj na raty akcyzy za okowitę, i po cenach, ustanawianych na każde półrocze przez Ministra Finansów i ogłaszanych zapośrednictwem Rządzącego Senatu—na zabezpieczenie: a) zadatków i pożyczek z tytułu dostaw skarbowych; b) rozłożonéj na raty akcyzy od olejów nafcianych oświetlających i zapałek; c) wypłaty należności za wydane na kredyt banderole tabaczne, i d) ceł.

B. Realizacyi $4\frac{1}{2}\%$ świadectw Banku włościańskiego dopełniać zapośrednictwem Banku Państwa w sposób i na warunkach, określonych przez Ministra Finansów, oddając wzmiankowane świadectwa Bankowi Państwa wmiarę jak Bank włościański będzie potrzebował gotowizny na wydawanie pożyczek, po cenie, ustanowionéj po wzajemnem porozumieniu się Banku włościańskiego z Bankiem Państwa i zatwierdzonéj przez Ministra Finansów.

(Data publikacyi: 20-go Marca).

Высочайше утвержденное мнѣніе Государственнаго Совѣта.

53. Объ установленіи карательныхъ правилъ, вызываемыхъ Брюссельскимъ международнымъ соглашеніемъ о прекращеніи торга неграми на африканскомъ материкѣ.

8-го Марта 1893 года.

Государственный Совѣтъ, въ Соединенныхъ Департаментахъ Гражданскихъ и Духовныхъ Дѣлъ и Законовъ и въ Общемъ Собраніи, разсмотрѣвъ представленіе Министра Юстиціи, *мнѣніемъ положилъ:*

I. Въ дополненіе подлежащихъ статей устава таможеннаго (т. VI св. зак.) постановить:

„Вывозъ изъ Имперіи огнестрѣльнаго оружія, а также пороха, пуль и патроновъ на ограниченную 20-ю параллелью сѣверной и 22-ю параллелью южной широты территорію африканскаго материка и на острова, отстоящіе не далѣе 100 морскихъ миль отъ этой части материка, на время дѣйствія генеральнаго акта Брюссельской международной конференціи, Высочайше ратификованнаго 21 Мая 1891 г., дозволяется не иначе, какъ при соблюденіи условій, указанныхъ въ статьяхъ VIII и IX означеннаго акта".

II. Статью 172 уложенія о наказаніяхъ уголовныхъ и исправительныхъ, изд. 1885 г., дополнить слѣдующимъ примѣчаніемъ:

„Дѣйствіе сей статьи распространяется на такія, совершенныя внѣ предѣловъ государства, преступныя дѣянія иностранныхъ подданныхъ противъ иностранцевъ же, за которыя виновные иностранные подданные подлежатъ суду и наказанію въ Россіи, въ силу заключенныхъ съ иностранными государствами международныхъ договоровъ".

Подлинное мнѣніе подписано въ журналахъ Предсѣдателями и Членами.

(С. У. и Р. П. 1893 г. Марта 23-го № 41 § 360).

Najwyżéj zatwierdzone Zdanie Rady Państwa.

53. O ustanowieniu odpowiedzialności karnéj wskutek Brukselskiéj ugody międzynarodowéj o wstrzymaniu handlu negrami na lądzie stałym Afryki.

8-go Marca 1893 r.

Rada Państwa w Połączonych Departamentach Spraw Cywilnych i Duchownych i Praw i na Ogólném Zebraniu, rozpoznawszy przedstawienie Ministra Sprawiedliwości, *uchwaliła zdanie:*

I. W uzupełnieniu odnośnych praw ustawy celnéj (t. VI sw. zak.) postanowić:

„Wywóz z Cesarstwa broni palnéj oraz prochu, kul i patronów na ograniczone 20-stym równoleżnikiem północnéj i 22-gim równoleżnikiem południowéj szerokości, terytoryum lądu stałego Afrykańskiego i na wyspy, odległe najwyżéj o 100 mil morskich od téj części lądu, na czas, w którym obowiązuje akt generalny Brukselskiéj konferencyi międzynarodowéj, Najwyżéj ratyfikowanéj d. 21-go Maja 1891 roku, dozwala się jedynie przy zachowaniu warunków, wskazanych w artykułach VIII i IX wspomnianego aktu".

II. Artykuł 172 kodeksu kar głównych i poprawczych, wyd. z r. 1885, uzupełnić uwagą następującą:

„Moc obowiązująca niniejszego artykułu rozciąga się na takie, popełnione poza obrębem Państwa, czyny występne poddanych zagranicznych przeciwko cudzoziemcom, za które winni poddani zagraniczni podlegają sądowi i karze w Rosyi, na mocy zawartych z państwami zagranicznemi umów międzynarodowych".

Oryginał Zdania podpisali na protokułach Prezesi i Członkowie.

(Data publikacyi: 23-go Marca).

Высочайше утвержденное мнѣніе Государственнаго Совѣта.

54. Объ измѣненіи порядка заключенія и пересылки несовершеннолѣтнихъ, состоящихъ подъ слѣдствіемъ и судомъ.

8-го Февраля 1893 года.

Государственный Совѣтъ, въ Соединенныхъ Департаментахъ Законовъ, Государственной Экономіи и Гражданскихъ и Духовныхъ Дѣлъ и въ Общемъ Собраніи, разсмотрѣвъ представленіе Министра Внутреннихъ Дѣлъ объ отдачѣ въ исправительные пріюты арестантовъ изъ несовершеннолѣтнихъ, состоящихъ подъ слѣдствіемъ или судомъ, и порядкѣ доставленія несовершеннолѣтнихъ въ эти пріюты, *мнѣніемъ положилъ*:

Въ измѣненіе и дополненіе подлежащихъ узаконеній, постановить:

1) Обвиняемые и подсудимые отъ десяти до семнадцати лѣтъ, подлежащіе содержанію подъ стражею по дѣламъ, производящимся какъ въ общихъ, такъ и въ мировыхъ судебныхъ установленіяхъ, а равно у уѣздныхъ членовъ окружнаго суда, городскихъ судей и земскихъ начальниковъ, могутъ быть отдаваемы въ исправительные пріюты и колоніи для несовершеннолѣтнихъ преступниковъ. Принятіе сей мѣры зависиситъ отъ взаимнаго соглашенія подлежащей судебной или слѣдственной власти съ управленіемъ отдѣльныхъ пріютовъ и колоній.

Примѣчаніе. Постановленіемъ настоящей статьи не отмѣняются содержащіяся въ уставахъ нѣкоторыхъ исправительныхъ пріютовъ особыя правила о возрастѣ несовершеннолѣтнихъ, подлежащихъ пріему въ сіи заведенія.

2) Обвиняемые и подсудимые (ст. 1) содержатся въ исправительныхъ пріютахъ отдѣльно отъ прочихъ воспитанниковъ, съ примѣненіемъ къ нимъ общихъ постановленій о наблюденіи прокурорскаго надзора за содержащимися подъ стражею.

3) Обращаемые въ исправительные пріюты и колоніи несовершеннолѣтніе арестанты, при слѣдованіи въ сіи заведенія, а рав-

Najwyżéj zatwierdzone Zdanie Rady Państwa.

54. O zmianie sposobu więzienia i przesyłania małoletnich pozostających pod śledztwem i sądem.

8-go Lutego 1893 roku.

Rada Państwa, w Połączonych Departamentach Praw, Ekonomii Państwowéj i Spraw Cywilnych i Duchownych i na Ogólném Zebraniu, rozpoznawszy przedstawienie Ministra Spraw Wewnętrznych o oddawaniu do przytułków poprawczych więźniów małoletnich, pozostających pod śledztwem lub sądem i o sposobie dostawiania małoletnich do tych przytułków, *uchwaliła zdanie:*

Zmieniając i uzupełniając odnośne prawa, postanowić:

1) Oskarżeni i podsądni od lat dziesięciu do siedmnastu, więzieni w sprawach, prowadzących się tak w ogólnych, jak i pokojowych władzach sądowych, jak również u członków powiatowych sądu okręgowego, sędziów miejskich i naczelników ziemskich, mogą być oddawani do przytułków poprawczych i kolonij dla małoletnich przestępców. Przedsięwzięcie tego środka zależy od wzajemnego porozumienia się odnośnéj władzy sądowéj lub śledczéj z zarządem poszczególnych przytułków i kolonij.

Uwaga. Postanowieniem, zawartém w niniejszym artykule, nie uchylają się zawarte w ustawach niektórych przytułków poprawczych przepisy specyalne co do wieku małoletnich, w jakim mogą być przyjmowani do tych zakładów.

2) Oskarżeni i podsądni (art. 1) trzymają się w przytułkach poprawczych oddzielnie od innych wychowańców, z zastosowaniem do nich postanowień ogólnych o nadzorze władzy prokuratorskiéj nad więzionemi.

3) Wysyłani do przytułków i kolonij poprawczych małoletni więźniowie, wczasie podróży do tych zakładów, jak również przy do-

но при доставленіи ихъ въ судебныя мѣста, къ судебнымъ слѣдователямъ и т. п., могутъ быть препровождаемы подъ надзоромъ, взамѣнъ всякой иной стражи, особо отряженныхъ отъ пріюта или колоніи лицъ, по соглашенію о томъ подлежащей судебной или слѣдственной власти съ управленіемъ заведенія.

4) Расходы по препровожденію несовершеннолѣтнихъ арестантовъ порядкомъ, указаннымъ въ статьѣ 3, возмѣщаются изъ казны: при слѣдованіи по грунтовымъ дорогамъ въ размѣрѣ прогоновъ на одну лошадь, а по направленію пароходныхъ сообщеній или желѣзныхъ дорогъ—сообразно платѣ за проѣздъ въ мѣстахъ низшаго класса какъ для сопровождающаго, такъ и для сопровождаемаго, и съ выдачею при томъ кормовыхъ денегъ сопровождающему—по тридцати копѣекъ въ сутки, а сопровождаемому—въ размѣрѣ, установленномъ для прокормленія арестантовъ во время пересылки (уст. сод. подъ страж. ст. 390).

Подлинное мнѣніе подписано въ журналахъ Предсѣдателями и Членами.

(С. У. и Р. П. 1893 г. Марта 23-го № 42 § 368).

Высочайше утвержденное положеніе Комитета Министровъ.

55. О предоставленіи скотовладѣльцамъ права получать, въ нѣкоторыхъ случаяхъ, вознагражденіе за скотъ, убитый у нихъ безъ предварительнаго заявленія о заболѣваніи его.

По выслушаніи записки Министра Внутреннихъ Дѣлъ, отъ 21 Января 1893 г. (по ветер. части), по вопросу о правѣ скотовладѣльцевъ на вознагражденіе за животныхъ, убиваемыхъ по непосредственному усмотрѣнію чумныхъ коммисій, Комитетъ Министровъ полагалъ:

1) впредь до изданія новыхъ правилъ по предупрежденію и прекращенію заразныхъ и повальныхъ болѣзней на домашнихъ животныхъ изъ мѣстнаго и гуртоваго скота, постановить, что предъявляемое ст. 3 закона 3 Іюня 1879 г. требованіе относительно своевременнаго заявленія о заболѣваніи животныхъ должно быть

stawianiu ich do sądów, sędziów śledczych i t. p., mogą być przesyłani pod nadzorem, zamiast wszelkiéj innéj straży, specyalnie delegowanych do tego z przytułku lub kolonii osób, po porozumieniu się w tym względzie odnośnéj władzy sądowéj lub śledczéj z administracyą zakładu.

4) Rozchody na przesłanie małoletnich więźniów w sposób wskazany w artykule 3, pokrywają się ze skarbu: wrazie podróży drogami ziemskiemi w wysokości „progonów“ na jednego konia, a w wypadku użycia komunikacyj wodnych albo dróg żelaznych — odpowiednio do opłaty za przejazd w miejscach niższéj klasy tak dla towarzyszącego więźniowi, jak i dla więźnia, i z wydaniem przytém pieniędzy na żywność: dla towarzyszącego więźniowi—po trzydzieści kopiejek na dobę, a dla więźnia—w wysokości, ustanowionéj na żywienie aresztantów wczasie przesyłki (ust. o więzieniu art. 390).

Oryginał Zdania podpisali na protokułach Prezesi i Członkowie.

(Data publikacyi: 23 Marca).

Najwyżéj zatwierdzona Uchwała Komitetu Ministrów.

55. O nadaniu właścicielom bydła prawa otrzymywania w niektórych wypadkach wynagrodzenia za bydło zabite u nich bez uprzedniego zawiadomienia o tém, że zachorowało.

Po wysłuchaniu przedstawienia Ministra Spraw Wewnętrznych z d. 21 Stycznia 1893 r. (w depart. weteryn.) w kwestyi prawa właścicieli bydła do wynagrodzenia za zwierzęta, zabijane, podług bezpośredniego uznania komisyi zarazowych, Komitet Ministrów za właściwe uznawał:

1) aż do wydania nowych przepisów co do zapobieżenia chorobom zaraźliwym i epidemicznym na zwierzęta domowe tak ze stepowego, jak i z miejscowego bydła, oraz wstrzymania tych chorób, postanowić, że żądaniu, zawartemu w art. 3 prawa z d. 3-go Czerwca 1879 roku co do zawiadamiania we właściwym czasie o zapadaniu

выполняемо скотовладѣльцами лишь до прибытія въ данный неблагополучный пунктъ противочумныхъ коммисій и не распространяться на тѣхъ лицъ, скотъ которыхъ заподозрѣнъ въ заболѣваніи чумою, посредствомъ особыхъ изслѣдованій чрезъ специалистовъ-ветеринаровъ, и

2) предоставить Министру Внутреннихъ Дѣлъ сдѣлать распоряженіе объ отпускѣ денежныхъ вознагражденій за тотъ чумный и подозрительный скотъ, который былъ убитъ противочумными коммисіями въ Ставропольской губерніи и Кубанской области при условіяхъ, указанныхъ въ п. 1 сего положенія.

ГОСУДАРЬ ИМПЕРАТОРЪ, въ 26 день Февраля 1893 года, положеніе Комитета Высочайше утвердить соизволилъ.

(С. У. и Р. П. 1893 г. Марта 23-го N. 42 § 369).

Распоряженіе, объявленное Правительствующему Сенату Министромъ Внутреннихъ Дѣлъ.

56. Объ утвержденіи правилъ о платѣ за храненіе арестованнаго имущества и о вознагражденіи свѣдущихъ людей за оцѣнку имуществъ въ округахъ судебныхъ палатъ: С.-Петербургской, Московской, Харьковской, Кіевской, Казанской, Одесской, Саратовской, Варшавской, Виленской и Тифлисской.

Министръ Внутреннихъ Дѣлъ, 10 Марта 1893 г., представилъ въ Правительствующій Сенатъ копію съ нижеслѣдующихъ утвержденныхъ имъ, по соглашенію съ Министрами Финансовъ и Юстиціи, на трехлѣтіе съ 1893—1895 г.г. „Правилъ о платѣ за храненіе арестованнаго имущества и о вознагражденіи свѣдущихъ людей за оцѣнку имуществъ“ въ округахъ судебныхъ палатъ: С.-Петербургской, Московской, Харьковской, Кіевской, Казанской, Одесской, Саратовской, Варшавской, Виленской и Тифлисской.

zwierząt, właściciele bydła powinni czynić zadość tylko do przybycia do danego dotkniętego zarazą punktu komisyj przeciwzarazowych i że żądanie to nie stosuje się do tych osób, których bydło podejrzane jest o zarazę wskutek specyalnych badań dokonywanych przez specyalistów-weterynarzy, i

2) dozwolić Ministrowi Spraw Wewnętrznych wydać rozporządzenie co do wypłaty wynagrodzenia pieniężnego za to zarażone i podejrzane o zarazę bydło, które zostało zabite przez komisye przeciwzarazowe w gubernii Stawropolskiéj i obwodzie Kaukazkim pod warunkami, wskazanemi w ust. 1 niniejszego postanowienia.

NAJJAŚNIEJSZY PAN, w dniu 26 Lutego 1893 r., postanowienie Komitetu Najwyżéj raczył zatwierdzić.

(Data publikacyi: 23 Marca).

Rozporządzenie, objawione Rządzącemu Senatowi przez Ministra Spraw Wewnętrznych.

56. O zatwierdzeniu przepisów co do opłaty za zachowanie majątku zaaresztowanego i o wynagrodzeniu biegłych za szacowanie majątków w okręgach izb sądowych: S.-Petersburskiéj, Moskiewskiéj, Charkowskiéj, Kijowskiéj, Kazańskiéj, Odeskiéj, Saratowskiéj, Warszawskiéj, Wileńskiéj i Tyfliskiéj.

Minister Spraw Wewnętrznych, d. 10 Marca 1893 r., przedstawił Rządzącemu Senatowi kopię następujących, zatwierdzonych przez niego, po porozumieniu się z Ministrami Finansów i Sprawiedliwości, na trzechlecie 1893—1895 „Przepisów o opłacie za zachowanie majątku zaaresztowanego i o wynagrodzeniu biegłych za szacowanie majątków“ w okręgach izb sądowych: S.-Petersburskiéj, Moskiewskiéj, Charkowskiéj, Kijowskiéj, Kazańskiéj, Odeskiéj, Saratowskiéj, Warszawskiéj, Wileńskiéj i Tyfliskiéj.

На подлинныхъ написано: „*Утверждаю*“.
23 Февраля 1893 г.
Подписалъ: за Министра Внутреннихъ Дѣлъ,
Товарищъ Министра, сенаторъ *Плеве*.

ПРАВИЛА
о платѣ за храненіе арестованнаго имущества и о вознагражденіи свѣдущихъ людей за оцѣнку имуществъ въ округахъ судебныхъ палатъ: С.-Петербургской, Московской, Харьковской, Кіевской, Казанской, Одесской, Саратовской, Варшавской, Виленской и Тифлисской.

ГЛАВА I.
о платѣ за храненіе арестованнаго имущества (ст. 1014 и 1015 уст. гражд. суд., изд. 1883 г.).

1. Плата за храненіе арестованнаго имущества, когда о размѣрѣ оной не послѣдуетъ соглашенія съ должникомъ и взыскателемъ, назначается: а) за время не свыше шести недѣль—при продажѣ имущества на сумму не свыше ста рублей—по 5% съ рубля; при продажѣ на большую сумму прибавляется 1% на каждый перевырученный рубль, и б) за время свыше шести недѣль—къ платѣ, означенной въ пунктѣ *а*, прибавляется за каждыя послѣдующія шесть недѣль 1% со всей вырученной суммы.

2. За храненіе вещей изъ золота, серебра и платины, а равно драгоцѣнныхъ камней, плата назначается за все время храненія въ размѣрѣ 1% стоимости оныхъ.

3. За храненіе животныхъ плата назначается вдвое противъ платы, опредѣленной въ 1 статьѣ, сообразно правиламъ этой статьи.

4. При продажѣ имущества за цѣну ниже оцѣночной, равно какъ и въ томъ случаѣ, когда продажа не состоится, плата за храненіе въ указанныхъ выше размѣрахъ назначается съ оцѣночной суммы имущества.

5. Если для храненія имущества необходимо нанять особое помѣщеніе или особыхъ смотрителей, либо караульщиковъ, то хранителю возвращаются и расходы на наемъ оныхъ.

Na oryginale napisano: „*Zatwierdzam*".
23 Lutego 1893 r.

Podpisał: za Ministra Spraw Wewnętrznych,
Towarzysz Ministra, senator *Plewe.*

PRZEPISY
o opłacie za zachowanie majątku zaaresztowanego i o wynagrodzeniu biegłych za szacowanie majątków w okręgach izb sądowych: S.-Petersburskiéj, Moskiewskiéj, Charkowskiéj, Kijowskiéj, Kazańskiéj, Odeskiéj, Saratowskiéj, Warszawskiéj, Wileńskiéj i Tyfliskiéj.

ROZDZIAŁ I.
O opłacie za zachowanie majątku zaaresztowanego (art. 1014 i 1015 Ust. post. sąd. cyw., wyd. zr. 1883).

1. Opłata za zachowanie majątku zaaresztowanego, jeżeli co do jéj wysokości nie ułoży się dłużnik z egzekwującym, wyznacza się: a) za czas do sześciu tygodni—przy sprzedaży majątku na sumę do stu rubli—po 5% od rubla; przy sprzedaży na większą sumę dodaje się 1% od każdego rubla przewyżki, i b) za czas dłuższy od sześciu tygodni—do opłaty wyznaczonéj w ustępie *a* dodaje się za każde następne sześć tygodni 1% od całéj otrzymanéj sumy.

2. Za zachowanie rzeczy ze złota, srebra i platyny, jak również kamieni kosztownych, opłata wyznacza się za cały czas zachowania w wysokości 1% ich wartości.

3. Za zachowanie zwierząt wyznacza się opłata podwójna w porównaniu ze wskazaną w artykule 1, odpowiednio do przepisów tego artykułu.

4. Wrazie sprzedaży majątku po cenie niższéj od szacunkowéj, jak również w tym razie, gdy sprzedaż nie przyjdzie do skutku, opłata za zachowanie według wskazanych wyżéj norm wyznacza się od sumy szacunkowéj majątku.

5. Jeżeli do zachowania majątku potrzeba nająć oddzielne pomieszczenie, albo specyalnych nadzorców lub stróżów, to zachowawcy zwracają się również rozchody poniesione na ich najęcie.

6. Сумма расходовъ на указанные въ предъидущей статьѣ предметы опредѣляется судебнымъ приставомъ сообразно сроку храненія и мѣстнымъ цѣнамъ при самой отдачѣ имущества на храненіе, съ отмѣткою о томъ въ роспискѣ хранителя на подлинной описи въ принятіи имущества и на выдаваемой хранителю копіи (ст. 1013 уст. гражд. судопр., изд. 1883 г.).

7. На указанныхъ въ двухъ предъидущихъ статьяхъ основаніяхъ возвращаются хранителю и издержки по сбереженію имуществъ, подлежащихъ храненію внѣ жилыхъ помѣщеній, какъ то: судовъ, лѣсныхъ матеріаловъ и т. п.

8. При необходимости перемѣщенія имущества изъ мѣста ареста въ мѣсто храненія—расходы на перемѣщеніе возвращаются въ размѣрѣ, не превышающемъ мѣстныхъ справочныхъ цѣнъ на перевозку или переноску тяжестей.

9. Издержки на прокормъ отданныхъ на храненіе животныхъ возвращаются въ размѣрѣ, не превышающемъ мѣстныхъ по этому предмету справочныхъ цѣнъ.

10. Въ счетъ издержекъ на прокормъ животныхъ можетъ быть зачитываема сумма той приносимой животными прибыли, въ которой хранитель, по ст. 1018 уст. гражд. судопр., изд. 1888 г., обязанъ дать отчетъ.

11. Означенные въ 1—9 ст. расходы возмѣщаются на основаніи 1060 и 1066 ст. уст. гражд. судопр., изд. 1883 г.

ГЛАВА II.

О вознагражденіи свѣдущихъ людей за оцѣнку имуществъ (ст. 1006, 1094 и 1556 уст. гражд. судопр. изд. 1883 г).

1. Вознагражденіе свѣдущихъ людей за оцѣнку имуществъ, какъ движимыхъ, такъ и недвижимыхъ, назначается каждому въ размѣрѣ одного рубля, если оцѣнка продолжалась не болѣе шести часовъ въ сутки, въ противномъ случаѣ—въ размѣрѣ двухъ рублей въ сутки.

2. Означенное въ 1 ст. вознагражденіе увеличивается на 50 коп. въ столицахъ и городахъ: Казани, Саратовѣ, Варшавѣ, Вильнѣ, Ревелѣ, Ригѣ, Юрьевѣ, Митавѣ и Либавѣ.

3. Цѣновщики, вызываемые изъ мѣстъ ихъ жительства внѣ черты города, или приглашаемые за черту города, получаютъ сверхъ означеннаго въ 1 и 2 ст. вознагражденія прогонныя деньги на двѣ

6. Sumę rozchodów na wskazane w poprzedzającym ustępie przedmioty określa komornik sądowy odpowiednio do terminu zachowania i cen miejscowych przy samém oddaniu majątku do zachowania, ze wzmianką o tém w pokwitowaniu zachowawcy na oryginalnym inwentarzu z przyjęcia majątku i na wydawanéj zachowawcy kopii (art. 1013 Ust. post. sąd. cyw. wyd. z r. 1883).

7. Na wskazanych w dwóch poprzedzających ustępach zasadach zwracają się również zachowawcy wydatki na strzeżenie majątku, podlegającego zachowaniu poza obrębem pomieszczeń, jakoto: okrętów, materyałów drzewnych i t. d.

8. Wrazie konieczności przeniesienia majątku z miejsca aresztu do miejsca zachowania—rozchody na przeniesienie zwracają się w wysokości nie przenoszącéj miejscowych cen targowych na przewóz lub przenoszenie ciężarów.

9. Wydatki na wyżywienie oddanych do zachowania zwierząt zwracają się w wysokości, nie przenoszącéj miejscowych w tym przedmiocie cen targowych.

10. Na poczet wydatków na wyżywienie zwierząt może być zaliczana suma tego przynoszonego przez zwierzęta zysku, z którego zachowawca, na mocy art. 1018 Ust. post. sąd. cyw. wyd. z r. 1883, obowiązany jest zdać rachunek.

11. Wzmiankowane w art. 1—9 rozchody zwracają się na zasadzie art. 1060 i 1066 Ust. post. sąd. cyw. wyd. z r. 1883.

ROZDZIAŁ II.

O wynagrodzeniu biegłych za szacowanie majątku (art. 1001, 1094 i 1556 Ust. post. sąd. cyw. wyd. z r. 1883).

1. Wynagrodzenie dla biegłych za szacowanie majątku tak ruchomego jak i nieruchomego wyznacza się dla każdego po rublu, jeżeli oszacowanie trwało nie dłużéj jak sześć godzin na dobę; w przeciwnym razie—po dwa ruble na dobę.

2. Wzmiankowane w art. 1 wynagrodzenie powiększa się o 50 kop. w stolicach i miastach: Kazaniu, Saratowie, Warszawie, Wilnie, Rewlu, Rydze, Jurjewie (Dorpacie), Mitawie i Libawie.

3. Taksatorowie, wzywani z miejsca ich zamieszkania znajdującego się poza obrębem miasta, albo zapraszani poza granice miasta, otrzymują, oprócz wskazanego w art. 1 i 2 wynagrodzenia, pieniądze na

лошади въ оба пути по почтовому въ каждой губерніи положенію, или, при возможности проѣзда по желѣзной дорогѣ—плату за мѣсто 2 класса туда и обратно.

Примѣчаніе. Партимоніальные округа городовъ Лифляндской губерніи не входятъ въ черту городовъ.

4. Время, употребленное цѣновщиками на проѣздъ, зачитается въ срокъ оцѣнки (ст. 1 и 2), причемъ поверстный срокъ на поѣздку исчисляется по обыкновеннымъ дорогамъ—по пятидесяти, а по линіямъ желѣзныхъ дорогъ—по триста верстъ въ сутки.

5. Прогонныя деньги (ст. 3), равно какъ и причитающіяся цѣновщикамъ на основаніи 1, 2 и 4 ст. деньги за время поѣздки въ оба пути, выдаются цѣновщикамъ впередъ, по представленіи оныхъ судебному приставу лицомъ, потребовавшимъ приглашенія цѣновщиковъ (ст. 1001 уст. гражд. судопр., изд. 1883 г.).

6. Остальное, за указаннымъ въ ст. 5, вознагражденіе цѣновщиковъ производится немедленно по окончаніи оцѣнки изъ той суммы, которая должна быть представлена судебному приставу при самомъ требованіи о приглашеніи цѣновщиковъ и размѣръ коей опредѣляется приставомъ по приблизительному разсчету времени оцѣнки.

(С. У. и Р. П. 1893 г. Марта 26-го N. 42 § 374).

Распоряженіе, объявленное Правительствующему Сенату Министромъ Народнаго Просвѣщенія.

О распространеніи дѣйствія прим. 2 къ ст. 143 уст. о сл. гражд. (по продолж. 1890 г.) на должности дѣлопроизводителей въ отдѣленіи для завѣдыванія промышленными училищами Министерства Народнаго Просвѣщенія.

Министръ Народнаго Просвѣщенія, 16 Февраля 1893 г., донесъ Правительствующему Сенату, для распубликованія, что, по соглашенію его съ Министромъ Финансовъ, дѣйствіе прим. 2 къ ст. 143 уст. о сл. гражд. (по продолж.) 1890 г. должно распространяться и на должности дѣлопроизводителей въ учреждаемомъ въ

podróże na dwa konie w obiedwie strony, podług położenia poczt w każdéj gubernii, albo, wrazie gdy można odbywać podróż drogą żelazną, opłatę za miejsce 2-éj klasy tam i napowrót.

Uwaga. Okręgi patrymonialne miast guberni Liflandzkiéj nie wchodzą w obręb miast.

4. Czas, użyty przez taksatorów na przejazd, zalicza się do terminu szacowania (art. 1 i 2), przyczém termin wiorstowy oblicza się na drogach zwyczajnych—po pięćdziesiąt, a na liniach dróg żelaznych—po trzysta wiorst na dobę.

5. Pieniądze na podróże (art. 3), jak również przypadające taksatorom na zasadzie art. 1, 2 i 4 pieniądze za czas podróży w obiedwie strony, wydają się taksatorom naprzód, po złożeniu ich komornikowi sądowemu przez osobę, która zażądała wezwania taksatorów, (art. 1001 Ust. post. sąd. cyw. wyd. z r. 1883).

6. Pozostałe, oprócz wskazanego w art. 5, wynagrodzenie taksatorów, wypłaca się bezwłocznie po ukończeniu oszacowania z téj sumy, która powinna być złożona komornikowi sądowemu przy samém żądaniu wezwania taksatorów i któréj wysokość określa komornik podług przybliżonego obliczenia czasu oszacowania.

(Data publikacyi: 26-go Marca).

Rozporządzenie, objawione Rządzącemu Senatowi przez Ministra Oświaty Publicznéj.

57. O rozciągnięciu mocy obowiązującéj uwagi 2 do art. 143 Ust. o służb. cyw. (podług dalsz. c. z r. 1890) na posady referentów w oddziale do zawiadywania szkołami przemysłowemi Ministeryum Oświaty Publicznéj.

Minister Oświaty Publicznéj, d. 16 Lutego 1890 roku, doniósł Rządzącemu Senatowi, w celu opublikowania, że po porozumieniu się jego z Ministrem Finansów, moc obowiązująca uwagi 2 do art. 143 Ust. o służb. cyw. (podług dal. c. z r. 1890) rozciąga się również na posady referentów w utworzonym w składzie centralnego zarządu

составѣ центральнаго управленія Министерства Народнаго Просвѣщенія особомъ отдѣленіи для завѣдыванія промышленными училищами Министерства Народнаго Просвѣщенія.

(С. У. и Р. П. 1892 г. Марта 26-го N. 42 § 375).

Именной Высочайшій Указъ.

58. О досрочномъ выкупѣ $5^1/_2$% государственныхъ свидѣтельствъ крестьянскаго поземельнаго банка и о выпускѣ для этой цѣли $4^1/_2$% свидѣтельствъ того же банка.

Господину Министру Финансовъ.

Признавъ полезнымъ, по представленію Вашему, въ Особомъ Комитетѣ разсмотрѣнному, произвести выкупъ всѣхъ невышедшихъ въ тиражъ $5\frac{1}{2}$% государственныхъ свидѣтельствъ Крестьянскаго Поземельнаго Банка на нарицательный капиталъ пятьдесятъ одинъ милліонъ семьдесятъ три тысячи триста рублей, съ соблюденіемъ при семъ основаній, изложенныхъ въ Именномъ Указѣ Нашемъ, Министру Финансовъ данномъ 8 Ноября 1888 года, Повелѣваемъ Вамъ:

I. Для сей цѣли выпустить четырехъ съ половиною процентныя государственныя свидѣтельства Крестьянскаго Поземельнаго Банка на нарицательный капиталъ въ пятьдесятъ одинъ милліонъ семьдесятъ три тысячи триста рублей, на точномъ основаніи условій, установленныхъ для предшествовавшихъ выпусковъ $4\frac{1}{2}$% свидѣтельствъ того же Банка.

II. Объявить во всеобщее свѣдѣніе, когда вы признаете это своевременнымъ, что теченіе процентовъ по $5\frac{1}{2}$% свидѣтельствамъ Крестьянскаго Поземельнаго Банка прекращается съ того срока, который вами для сего назначенъ будетъ, съ тѣмъ, чтобы объявленіе это послѣдовало не менѣе какъ за три мѣсяца до срока, съ котораго будетъ прекращено теченіе процентовъ по упомянутымъ $5\frac{1}{2}$% свидѣтельствамъ.

III. Владѣльцамъ $5\frac{1}{2}$% свидѣтельствъ Крестьянскаго Банка, въ случаѣ желанія ихъ, предоставить получить за означенныя сви-

Ministeryum Oświaty Publicznéj, specyalnym oddziale do zawiadywania szkołami przemysłowemi Ministeryum Oświaty Publicznéj.

(Data publikacyi: 26-go Marca).

Imienny Ukaz Najwyższy.

58. O przedterminowym wykupie $5^1/_2$% świadectw państwowych Banku ziemskiego włościańskiego i o emisyi w tym celu $4^1/_2$% świadectw tegoż Banku.

Do Pana Ministra Finansów.

Uznawszy za pożyteczne, według przedstawienia Waszego, rozpoznanego w oddzielnym Komitecie, dokonać wykupu niewylosowanych $5^1/_2$% świadectw Banku ziemskiego włościańskiego na kapitał nominalny pięćdziesiąt jeden milionów siedmdziesiąt trzy tysiące trzysta rubli, z zachowaniem przytém zasad, wyłuszczonych w Imiennym Ukazie Naszym, danym Ministrowi Finansów 8 Listopada 1888 r., Rozkazujemy Wam:

I. W tym celu wypuścić cztero i pół-procentowe świadectwa państwowe Banku ziemskiego włościańskiego na kapitał nominalny pięćdziesiąt jeden milionów siedmdziesiąt trzy tysiące trzysta rubli, ściśle stosując się do warunków, ustanowionych dla poprzednich emisyj $4^1/_2$% świadectw tegoż Banku.

II. Podać do powszechnéj wiadomości, gdy to uznacie za właściwe, że bieg procentów od $5\frac{1}{2}$% świadectw Banku ziemskiego włościańskiego ustaje od tego terminu, który do tego wskażecie, z tém zastrzeżeniem, ażeby ogłoszenie to uczynione było najmniéj na trzy miesiące przed terminem, od którego będzie wstrzymany bieg procentów od wzmiankowanych $5\frac{1}{2}$% świadectw.

III. Właścicielom $5^1/_2$% świadectw Banku włościańskiego, gdy tego życzyć sobie będą, dozwolić otrzymać wzamian za wzmiankowa-

дѣтельства, въ опредѣленный вами срокъ и на установленныхъ вами условіяхъ, выпускаемыя нынѣ $4\frac{1}{2}\%$ свидѣтельства.

IV. Тѣмъ изъ владѣльцевъ $5\frac{1}{2}\%$ свидѣтельствъ Крестьянскаго Банка, которые не пожелаютъ получить новыя $4\frac{1}{2}\%$ свидѣтельства сего Банка, уплачивать, начиная со срока, назначеннаго для прекращенія теченія процентовъ по $5\frac{1}{2}\%$ свидѣтельствамъ, нарицательный капиталъ оныхъ, съ присоединеніемъ процентовъ по срокъ прекращенія ихъ теченія; оплату сію производить въ Государственномъ Банкѣ, его Конторахъ и Отдѣленіяхъ, съ назначеніемъ не свыше четырнадцати-дневнаго срока для повѣрки представляемыхъ къ оплатѣ свидѣтельствъ, сличенія ихъ съ тиражными таблицами и прочее.

V. Опредѣлить, по вашему ближайшему усмотрѣнію, порядокъ и условія реализаціи той части $4\frac{1}{2}\%$ свидѣтельствъ Крестьянскаго Поземельнаго Банка, которая можетъ остаться свободною за удовлетвореніемъ заявленныхъ, съ соблюденіемъ назначенныхъ вами сроковъ, требованій обмѣна $5\frac{1}{2}\%$ свидѣтельствъ (статья III).

VI. Всѣ расходы по заготовленію и выпуску четырехъ съ половиною процентныхъ свидѣтельствъ Крестьянскаго Банка отнести на запасный капиталъ сего Банка.

На подлинномъ Собственною ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА рукою подписано:

„*АЛЕКСАНДРЪ*".

Ливадія, 23 Марта 1893 г.

(С. У. и Р. П. 1893 г. Марта 31-го N. 44 § 378).

Распоряженіе, объявленное Правительствующему Сенату Министромъ Финансовъ.

59. О порядкѣ исполненія Высочайшаго указа о досрочномъ выкупѣ $5^1/_2\%$ государственныхъ свидѣтельствъ крестьянскаго поземельнаго банка и о выпускѣ для этой цѣли $4^1/_2\%$ свидѣтельствъ того же банка.

Во исполненіе Высочайшаго указа, въ 23 день Марта 1893 г., на имя Министра Финансовъ даннаго, о досрочномъ выкупѣ $5\frac{1}{2}\%$

ne świadectwa, w określonym przez Was terminie i na ustanowionych przez Was warunkach, wypuszczające się obecnie świadectwa 4½%.

IV. Tym zpomiędzy właścicieli 5½% świadectw Banku włościańskiego, którzy nie będą sobie życzyli otrzymać nowych 4½% świadectw tegoż Banku, wypłacać, poczynając od terminu, wyznaczonego na wstrzymanie biegu prdcentów 5½% świadectw, kapitał nominalny tychże, z dołączeniem procentów do terminu ustania ich biegu; wypłaty téj dokonywać w Banku Państwa, kantorach i oddziałach tegoż Banku, z wyznaczeniem czternastodniowego terminu na sprawdzenie złożonych do wypłaty świadectw, porównania ich z tablicami losowań i t. d.

V. Określić, podług bliższego Waszego uznania, sposób i warunki realizacyi téj części 4½% świadectw Banku ziemskiego włościańskiego, która może pozostawać do rozporządzenia po zaspokojeniu przedstawionych, z zachowaniem wyznaczonych przez Was terminów, żądań wymiany świadectw 5½% (artykuł III).

VI. Wszystkie rozchody na przygotowanie i wypuszczenie świadectw cztero i pół-procentowych Banku włościańskiego pokrywać z kapitału zapisowego tegoż Banku.

Na orginale własną JEGO CESARSKIEJ MOŚCI ręką podpisano:

„*ALEXANDER*".

Liwadja, 23 Marca 1893 r.

(Data publikacyi: 31-go Marca).

Rozporządzenie, objawione Rządzącemu Senatowi przez Ministra Finansów.

59. O sposobie wykonania Najwyższego Ukazu o przedterminowym wykupie $5^1/_2{}^0/_0$ świadectw państwowych Banku ziemskiego włościańskiego i o emisyi w tym celu $4^1/_2{}^0/_0$ świadectw tegoż Banku.

W wykonaniu Najwyższego Ukazu, danego w dniu 23 Marca 1893 roku na imię Ministra Finansów o przedterminowym wykupie

государственныхъ свидѣтельствъ крестьянскаго поземельнаго банка и о выпускѣ для этой цѣли $4\frac{1}{2}\%$ свидѣтельствъ того же банка, имъ, Министромъ, сдѣланы нижеслѣдующія распоряженія:

I. Всѣ невышедшія до сего времени въ тиражъ $5\frac{1}{2}\%$ государственныя свидѣтельства крестьянскаго поземельнаго банка на нарицательный капиталъ 51.073.300 руб. симъ назначаются къ досрочному выкупу на 2 Іюля 1893 г.

Сообразно сему, теченіе процентовъ по упомянутымъ свидѣтельствамъ прекращается со 2 Іюля 1893 г.

Съ того же числа въ государственномъ банкѣ, его конторахъ и отдѣленіяхъ начинается выкупъ сказанныхъ свидѣтельствъ посредствомъ выплаты наличными деньгами нарицательнаго ихъ капитала; одновременно съ выплатою капитала свидѣтельствъ, выплачиваются также и проценты, наросшіе по 2 Іюля 1893 г.

По свидѣтельствамъ перваго выпуска 1883 г., по коимъ купонный листъ истекъ 2 Января 1893 г., проценты за текущее полугодіе по 2 Іюля 1893 г. будутъ выдаваемы по предъявленіи самыхъ свидѣтельствъ.

Представляемыя къ выкупу свидѣтельства должны имѣть при себѣ всѣ купоны, срокъ оплаты коихъ наступитъ послѣ 2-го Іюля 1893 г. (свидѣтельства перваго выпуска принимаются безъ купонныхъ листовъ).

За каждый недостающій купонъ удерживается полная стоимость его (за вычетомъ сбора съ доходовъ отъ денежныхъ капиталовъ).

Владѣльцы $5\frac{1}{2}\%$ свидѣтельствъ крестьянскаго поземельнаго банка, желающіе получить капиталъ и проценты по онымъ безъ всякаго промедленія, предваряются, что для повѣрки свидѣтельствъ, сличенія съ тиражными таблицами, счета купоновъ и проч. установленъ четырнадцати-дневный срокъ; сообразно сему, пріемъ сихъ свидѣтельствъ въ мѣстахъ ихъ оплаты будетъ производиться съ 18 Іюня 1893 г.

II. Для полученія средствъ, необходимыхъ для выкупа означенныхъ $5\frac{1}{2}\%$ свидѣтельствъ, выпускаются $4\frac{1}{2}\%$ государственныя свидѣтельства крестьянскаго поземельнаго банка на нарицательный капиталъ 51.073.300 рублей кредитныхъ,—съ теченіемъ по онымъ процентовъ со срока 1 Іюля 1893 г.,—на точномъ основаніи условій, установленныхъ для предшествовавшихъ выпусковъ $4\frac{1}{2}\%$ свидѣтельствъ того же банка.

4½% świadectw państwowych Banku ziemskiego włościańskiego i o emisyi w tym celu 4½% świadectw tegoż Banku, Minister Finansów wydał następujące rozporządzenie:

I. Wszystkie wylosowane dotychczas 5½% świadectwa państwowe Banku ziemskiego włościańskiego na kapitał nominalny 51,073,300 rubli niniejszém przeznaczają się do przedterminowego wykupu na 2 Lipca 1893 roku.

Odpowiednio do tego, bieg procentów od tych świadectw ustaje od 2 Lipca 1893 roku.

Od téj również daty w Banku Państwa oraz Kantorach i Oddziałach tegoż Banku rozpoczyna się wykup wzmiankowanych świadectw zapomocą wypłaty gotowizną kapitału nominalnego; równocześnie z wypłatą kapitału świadectw, wypłacają się również procenty narosłe po dzień 2 Lipca 1893 roku.

Od świadectw pierwszéj emisyi 1893 roku, od których arkusz kuponowy upłynął 2 Stycznia 1893 roku, procenty za ubiegłe półrocze do 2 Lipca 1893 roku będą wydawane po okazaniu samych świadectw.

Przedstawiane do wykupu świadectwa powinny mieć przy sobie wszystkie kupony, których termin wypłaty upływa po 2 Lipca 1893 roku (świadectwa pierwszéj emisyi przyjmują się bez arkuszy kuponowych).

Za każdy brakujący kupon zatrzymuje się całkowita jego wartość (z potrąceniem opłaty od dochodów z kapitałów pieniężnych).

Właściciele 5½% świadectw Banku ziemskiego włościańskiego, pragnący otrzymać kapitał i procenty od nich bez żadnéj zwłoki, uprzedzają się, że dla sprawdzenia świadectw, porównania ich z tablicami losowań, obliczenia kuponów i t. d. ustanowiony jest termin czternastodniowy; odpowiednio do tego, przyjmowanie tych świadectw w miejscach ich wypłaty będzie się odbywało od 18 Czerwca 1893 r.

II. Dla pozyskania środków, niezbędnych na wykup wzmiankowanych świadectw, wypuszczają się 4½% świadectwa państwowe Banku ziemskiego włościańskiego na kapitał nominalny 51,073,300 rubli kredytowych,—co do których bieg procentów rozpoczyna się od terminu 1 Lipca 1893 roku, — przy ścisłém zastosowaniu warunków, ustanowionych dla poprzednich emisyj 4½% świadectw tegoż Banku.

III. Владѣльцамъ 5½% государственныхъ свидѣтельствъ крестьянскаго поземельнаго банка, назначаемыхъ къ досрочному выкупу (ст. I), предоставляется въ уплату за оныя получить выпускаемыя нынѣ (ст. II) 4½% свидѣтельства на тотъ же нарицательный капиталъ, какъ и принадлежащія имъ 5½% государственныя свидѣтельства крестьянскаго поземельнаго банка, съ доплатою имъ наличными деньгами одного рубля на сто рублей нарицательнаго капитала.

VI. Выдача 4½% государственныхъ свидѣтельствъ крестьянскаго поземельнаго банка въ обмѣнъ на представленныя 5½% свидѣтельства того же банка будетъ производиться немедленно по ихъ изготовленіи и во всякомъ случаѣ не позже 1 Іюля 1893 года; одновременно съ этимъ послѣдуетъ и упомянутая въ п. III доплата 1 рубля на 100 рублей нарицательнаго капитала.

V. Заявленія о желаніи обмѣнять 5½% государственныя свидѣтельства крестьянскаго поземельнаго банка на 4½% свидѣтельства того же банка должны быть представлены въ государственный банкъ, его конторы и отдѣленія не позже 30 Апрѣля 1893 г., съ соблюденіемъ порядка и условій, которые будутъ указаны въ утвержденномъ Министромъ Финансовъ объявленіи государственнаго банка, подлежащемъ опубликованію вслѣдъ за симъ.

Владѣльцы 5½% государственныхъ свидѣтельствъ крестьянскаго поземельнаго банка, непредставившіе, въ указанный выше срокъ, заявленій о желаніи обмѣнить свои свидѣтельства на выпускаемыя нынѣ 4½% свидѣтельства, будутъ признаны отказавшимися отъ сего обмѣна.

Распоряженіемъ государственнаго банка будетъ произведена реализація той части 4½% государственныхъ свидѣтельствъ крестьянскаго поземельнаго банка, которая можетъ остаться свободною за удовлетвореніемъ заявленныхъ, согласно объявленію государственнаго банка, требованій обмѣна 5½% свидѣтельствъ.

О таковыхъ своихъ распоряженіяхъ Министръ Финансовъ, 26 Марта 1893 г., донесъ Правительствующему Сенату, для распубликованія.

(С. У. и Р. П. 1893 г. Марта 31-го N. 44 § 379).

III. Właścicielom 5½% świadectw państwowych Banku ziemskiego włościańskiego, przeznaczonych do przedterminowego wykupu (art. I), dozwala się na spłatę tychże otrzymywać wypuszczające się obecnie (art. II) 4½% świadectwa na taki sam kapitał nominalny jak i należące do nich 5½% świadectwa państwowe Banku ziemskiego włościańskiego, z dopłatą w gotowiźnie rubla do stu rubli kapitału nominalnego.

IV. Wydawanie 4½% świadectw państwowych Banku ziemskiego włościańskiego wzamian za przedstawione świadectwa 5½% tegoż Banku, będzie się odbywało bezzwłocznie po ich przygotowaniu i w każdym razie nie później jak 1 Lipca 1893 roku; równocześnie będzie uskuteczniona wzmiankowana w ust. III dopłata 1 rubla do 100 rubli kapitału nominalnego.

V. Żądanie wymiany 5½% świadectw państwowych Banku ziemskiego włościańskiego na 4½% świadectwa tegoż Banku powinny być wnoszone do Banku Państwa, oraz kantorów i oddziałów tegoż Banku, najpóźniej 30 Kwietnia 1893 roku, z zachowaniem porządku i warunków, jakie będą wskazane w zatwierdzoném przez Ministra Finansów ogłoszeniu Banku Państwa, które będzie bezzwłocznie opublikowane.

Właściciele 5½% świadectw państwowych Banku ziemskiego włościańskiego, którzy we wskazanym wyżéj terminie nie wnieśli podań z żądaniem wymiany swoich świadectw na wypuszczające się obecnie 4½% świadectwa, będą uważani za zrzekających się téj wymiany.

Bank Państwa dokona realizacyi téj części 4½% świadectw państwowych Banku ziemskiego włościańskiego, która może pozostać do dyspozycyi po zaspokojeniu wniesionych, zgodnie z ogłoszeniem Banku Państwa, żądań wymiany 5½% świadectw.

O takich swoich rozporządzeniach Minister Finansów, 26 Marca 1893 roku, doniósł Rządzącemu Senatowi, w celu opublikowania.

(Data publikacyi 31-go Marca.)

Распоряженіе, объявленное Правительствующему Сенату Министромъ Финансовъ.

60. О способѣ клейменія получаемыхъ изъ за границы перламутровыхъ пуговицъ.

Признавая возможнымъ разрѣшить, чтобы въ случаѣ просьбъ торговцевъ, получающихъ изъ за границы перламутровыя пуговицы, клейменіе сего товара производилось не тѣмъ способомъ, какой изъясненъ въ распубликованномъ въ № 146 Собранія узаконеній и распоряженій правительства за 1892 годъ (ст. 1268) распоряженіи Управлявшаго Министерствомъ Финансовъ, а посредствомъ продѣванія чрезъ всѣ четыре угла пачекъ, заключающихъ не болѣе шести бумажекъ, къ коимъ прикрѣплены такія пуговицы, бичевки, на которую имѣютъ быть привѣшиваемы таможенныя пломбы, Министръ Финансовъ, 17 Февраля 1893 г., донесъ о томъ Правительствующему Сенату, на основаніи доп. 1 къ 827 ст. уст. там. по прод. 1887 г., для распубликованія.

(С. У. и Р. П. 1893 г. Апрѣля 2-го № 46 § 391).

Высочайше утвержденное мнѣніе Государственнаго Совѣта.

61. Объ устройствѣ ветеринарной части въ пограничной стражѣ.

8-го Февраля 1893 года.

Государственный Совѣтъ, въ Соединенныхъ Департаментахъ Государственной Экономіи и Законовъ и въ Общемъ Собраніи, разсмотрѣвъ представленіе Министра Финансовъ, *мнѣніемъ положилъ:*

I. Въ дополненіе подлежащихъ узаконеній постановить:

1) Для леченія казенныхъ лошадей пограничной стражи

Rozporządzenie, objawione Rządzącemu Senatowi przez Ministra Finansów.

60. O sposobie stemplowania otrzymywanych z zagranicy guzików z masy perłowéj.

Uznając za możebne dozwolić, ażeby wrazie próśb o to kupców, otrzymujących z zagranicy guziki z masy perłowej, stemplowanie tego towaru odbywało się nie w ten sposób, jaki jest wyjaśniony w opublikowaném w Nr. 146 „Sobranii Uzakonienij i Rasporażenij Prawitielstwa" za rok 1892 (§ 1268) rozporządzeniu Zarządzającego Ministeryum Finansów, lecz za pomocą nadziewania przez wszystkie cztery kąty paczek, zawierających najwyżéj sześć papierków, do których przymocowane są takie guziki, plecionki, na którą mają być nawieszane plomby celne, Minister Finansów, 17 Lutego 1893 r., doniósł o tém Rządzącemu Senasowi, na zasadzie dod. 1 do art. 827 Ust. cel. podług dal. c. z r. 1887, w celu opublikowania.

(Data publikacyi: 2 Kwietnia).

Najwyżéj zatwierdzone Zdanie Rady Państwa.

61. O organizacyi działu weterynaryjnego w straży granicznéj.

8-go Lutego 1893 r.

Rada Państwa, w Połączonych Departamentach Praw i Ekonomii Państwowéj i na Ogólném Zebraniu, rozpoznawszy przedstawienie Ministra Finansów, *uchwaliła zdanie*:

I. W uzupełnieniu odnośnych praw postanowić:

1) Do leczenia koni skarbowych straży granicznéj urządzają

устраиваются ветеринарные лазареты по образцу существующихъ въ кавалерійскихъ полкахъ, въ тѣхъ пунктахъ, гдѣ это по мѣстнымъ условіямъ признано будетъ нужнымъ Министромъ Финансовъ.

2) Ветеринарный надзоръ за казенными лошадьми пограничной стражи возлагается на ветеринарныхъ врачей, назначаемыхъ при бригадахъ, а также на врачей, состоящихъ при нѣкоторыхъ начальникахъ таможенныхъ округовъ для командировокъ на посты и въ пункты пріема ремонтныхъ лошадей.

3) Ветеринарнымъ врачамъ пограничной стражи (ст. 2) присвоиваются относительно содержанія, класса должности и прочихъ служебныхъ преимуществъ права, предоставленныя ветеринарнымъ врачамъ армейскихъ драгунскихъ полковъ, съ соблюденіемъ притомъ слѣдующихъ постановленій: а) опредѣленіе ветеринарныхъ врачей зависитъ отъ директора департамента таможенныхъ сборовъ; б) ветеринарные врачи, состоящіе при бригадахъ, подчиняются непосредственно командирамъ бригадъ, а врачи для командировокъ—начальникамъ подлежащихъ таможенныхъ округовъ; в) за преступленія по должности и нарушеніе правилъ военной дисциплины ветеринарные врачи предаются военному суду порядкомъ, указаннымъ въ ст. 563 уст. воен. суд.; г) правило ст. 754 ч. IV кн. III свод. воен. пост., уст. хоз., о производствѣ суточныхъ и подъемныхъ денегъ медицинскимъ чинамъ при служебныхъ командировкахъ, не распространяется на командировки ветеринарныхъ врачей пограничной стражи на посты для осмотра находящихся тамъ лошадей и въ пункты пріема ремонтныхъ лошадей.

4) Въ составѣ нижнихъ чиновъ пограничной стражи полагаются: старшіе ветеринарные фельдшера, по одному на каждую бригаду или особый отдѣлъ и младшіе ветеринарные фельдшера въ числѣ, опредѣляемомъ по ближайшему усмотрѣнію Министра Финансовъ. Означеннымъ фельдшерамъ присвоиваются оклады жалованья наравнѣ съ такими же фельдшерами армейскихъ драгунскихъ полковъ. Утвержденіе нижнихъ чиновъ стражи въ фельдшерскихъ званіяхъ предоставляется командирамъ бригадъ пограничной стражи, съ соблюденіемъ существующихъ на сей предметъ въ военномъ вѣдомствѣ правилъ.

II. Учредить слѣдующее число должностей ветеринарныхъ врачей: двадцать двѣ въ бригадахъ, расположенныхъ на западной сухопутной границѣ и въ Закавказскомъ краѣ, одну въ С.-Петер-

się lazarety weterynaryjne podług wzoru istniejących w półkach kawaleryi, w tych punktach, gdzie to podług miejscowych warunków uzna za potrzebne Minister Finansów.

2) Nadzór weterynaryjny nad końmi skarbowemi straży granicznéj powierza się lekarzom weterynaryi, wyznaczonym przy brygadach, oraz lekarzom, urzędującym przy niektórych naczelnikach okręgów celnych w celach delegacyj na posterunki i do punktów przyjmowania koni remontowych.

3) Lekarzom weterynaryi straży granicznéj (art. 2) nadają się, pod względem uposażenia, klasy urzędu i innych przywilejów służbowych, prawa służące weterynarzom pułków dragonów armii, z zachowaniem przytém następujących postanowień: a) mianowanie lekarzy weterynaryi zależy od dyrektora departamentu przychodów celnych; b) lekarze weterynaryi urzędujący przy brygadach są podwładni bezpośrednio komendantom brygad, a lekarze do delegacyj— naczelnikom odnośnych okręgów celnych; c) za przestępstwa służbowe i naruszenie przepisów dyscypliny wojskowéj lekarze weterynaryi oddają się pod sąd w sposób, wskazany w art. 563 Ust. woj. sąd.; d) przepis zawarty w art. 754 cz. IV ks. III swod. post. woj. ust. gosp., o wydawaniu dyet urzędnikom medycznym przy delegacyach służbowych, nie stosuje się do delegacyj lekarzy weterynaryi straży granicznéj na posterunki w celu obejrzenia znajdujących się tam koni i do punktów przyjmowania koni remontowych.

4) W liczbie urzędników niższych stopni straży granicznéj znajdują się: starsi felczerzy weterynaryi, po jednym na każdą brygadę lub osobny oddział, i młodsi felczerzy weterynaryi w liczbie, określonéj podług bliższego uznania Ministra Finansów. Wzmiankowani felczerzy pobierają płace narówni z takiemi samemi felczerami półków dragonów armii. Urzędników niższych stopni straży zatwierdzają na stanowisku felczerów komendanci brygad straży granicznéj, z zachowaniem obowiązujących w tym przedmiocie w wydziale wojskowym przepisów.

II. Utworzyć następującą liczbę posad lekarzy weterynaryi: dwadzieścia dwie w brygadach, położonych na granicy lądowéj zachodniéj i w kraju Zakaukazkim, jednę w brygadzie S.-Petersburskiéj

бургскомъ бригадѣ для надзора за лошадьми С.-Петербургской и Ревельской бригадъ, одну въ Рижской бригадѣ для надзора за лошадьми Рижской и Аренбургской бригадъ и одну въ Крымской бригадѣ для надзора за лошадьми Крымской и Одесской бригадъ и Керченскаго отдѣла, и сверхъ того пять должностей ветеринарныхъ врачей для командировокъ при начальникахъ Вержболовскаго, Калишскаго, Радзивиловскаго, Бессарабскаго и Бакинскаго таможенныхъ округовъ.

III. Потребную на расходы по ветеринарной части таможенной стражи въ 1893 г. сумму, въ размѣрѣ *тридцати одной тысячи восьмисотъ десяти* рублей (въ томъ числѣ: 17.625 р. на удовлетвореніе ветеринарныхъ врачей содержаніемъ по разсчету за девять мѣсяцевъ, 2.475 р. на выдачу имъ пособій и наградъ и на воспитаніе дѣтей и 11.710 р. на удовлетвореніе содержаніемъ вольнонаемныхъ ветеринарныхъ врачей за первые три мѣсяца 1893 года и на расходы по леченію больныхъ лошадей и содержанію ветеринарныхъ лазаретовъ) отнести на соотвѣтственные кредиты, внесенные въ смѣту департамента таможенныхъ сборовъ на означенный годъ; расходъ же по производству жалованья ветеринарнымъ фельдшерамъ покрывать на счетъ общаго кредита, ассигнуемаго по названной смѣтѣ на содержаніе нижнихъ чиновъ пограничной стражи.

Подлинное мнѣніе подписано въ журналахъ Предсѣдателями и Членами.

(С. У. и Р. П. 1892 г. Апрѣля 6-го N. 47 § 396).

---

dla nadzoru nad końmi brygad S.-Petersburskiéj i Rewelskiéj, jednę w brygadzie Ryzkiéj dla nadzoru nad końmi brygad Ryzkiéj i Arenburskiej i jednę w brygadzie Krymskiéj dla nadzoru nad końmi brygad Krymskiéj i Odeskiéj i oddziału Kerczyńskiego; oprócz tego pięć posad lekarzy weterynaryi do delegacyj przy naczelnikach okręgów celnych: Wierzbołowskiego, Kaliskiego, Radziwiłowskiego, Besarabskiego i Bakińskiego.

III. Potrzebną na rozchody w dziale weterynaryi straży celnéj w r. 1893 sumę *trzydzieści jeden tysięcy ośmset dziesięć* rubli (w tém: 17.625 r. na uposażenie dla lekarzy weterynaryi, licząc za dziewięć miesięcy, 2.475 r. na zapomogi i nagrody dla nich oraz na wychowanie ich dzieci i 11.710 rub. na uposażenie lekarzy weterynaryi w drodze wolnego najmu za pierwsze trzy miesiące 1893 r. i na rozchody na leczenie chorych koni i utrzymanie lazaretów weterynaryjnych) pokryć z odpowiednich kredytów, wniesionych do budżetów departamentu przychodów celnych na ten rok; zaś rozchód na wypłatę pensyi felczerom weterynaryi pokrywać na rachunek ogólnego kredytu, asygnowanego w pomienionym budżecie na uposażenie niższych stopni straży granicznéj.

Oryginał Zdania podpisali na protokułach Prezesi i Członkowie.

(Data publikacyi: 6 Kwietnia).

Высочайше утвержденное мнѣніе Государственнаго Совѣта.

62. О льготныхъ по желѣзнымъ дорогамъ перевозкахъ.

19-го Января 1893 года.

Государственный Совѣтъ, въ Соединенныхъ Департаментахъ Законовъ и Государственной Экономіи и въ Общемъ Собраніи, разсмотрѣвъ представленіе Министерства Финансовъ, *мнѣніемъ положилъ:*

I. Въ дополненіе подлежащихъ узаконеній постановить:

1) Перевозка пассажировъ и грузовъ по желѣзнымъ дорогамъ безплатно или за пониженную противъ тарифа плату (льготная перевозка), кромѣ случаевъ, когда она разрѣшается дѣйствующими узаконеніями, частными уставами желѣзныхъ дорогъ или особыми Высочайшими повелѣніями, допускается не иначе, какъ на основаніяхъ. указанныхъ въ нижеслѣдующихъ статьяхъ:

2) Плата за проѣздъ пассажировъ можетъ быть понижаема, въ видѣ льготы, не болѣе какъ на 50% противъ тарифа.

3) Льготныя (безплатныя и за пониженную плату) перевозки пассажировъ и грузовъ могутъ быть разрѣшаемы, въ видахъ государственной или общественной пользы, учрежденіями по тарифнымъ дѣламъ, въ порядкѣ, установленномъ Высочайше утвержденнымъ, 8 Марта 1889 г., положеніемъ о желѣзнодорожныхъ тарифахъ.

Примѣчаніе. При разрѣшеніи, на основаніи сей статьи, льготнаго проѣзда по желѣзнымъ дорогамъ лицамъ, принадлежащимъ къ персоналу Россійскаго общества краснаго креста, и льготной перевозки грузовъ сего общества, Министръ Финансовъ входитъ въ предварительное соглашеніе по сему предмету съ предсѣдателемъ главнаго управленія общества.

4) Министру Путей Сообщенія предоставляется разрѣшать льготный проѣздъ: а) желѣзнодорожныхъ служащихъ и правительственныхъ должностныхъ лицъ, служащихъ на линіяхъ желѣзныхъ дорогъ, а также ихъ семействъ; б) правительственныхъ должностныхъ лицъ, на обязанности коихъ лежитъ контроль и надзоръ по

Najwyżéj zatwierdzone Zdanie Rady Państwa.

62. O przewozach ulgowych drogami żelaznemi.

19-go Stycznia 1893 r.

Rada Państwa, w Połączonych Departamentach Ekonomii Państwowéj i Praw i na Ogólném Zebraniu, rozpoznawszy przedstawienie Ministeryum Finansów, *uchwaliła zdanie*:

I. W uzupełnieniu odnośnych praw postanowić:

1) Przewóz pasażerów i ładunków drogami żelaznemi bezpłatnie lub za zniżoną w porównaniu z taryfą celną opłatą (przewóz ulgowy), oprócz wypadków, gdy na taki przewóz pozwalają prawa obowiązujące, ustawy prywatne dróg żelaznych lub oddzielne Najwyższe rozkazy, dopuszcza się jedynie na zasadach, wskazanych w poniższych artykułach:

2) Opłata za przejazd pasażerów może być obniżana w formie ulgi najwyżéj o 50% w porównaniu z taryfą.

3) Przewozy ulgowe (bezpłatne i za zniżoną opłatą) pasażerów i ładunków mogą być dozwalane dla pożytku państwowego lub publicznego, przez instytucye do spraw taryfowych, w sposób, ustanowiony przez Najwyżéj zatwierdzone d. 8 Marca 1889 r. postanowienie o taryfach dróg żelaznych.

Uwaga. Przy udzieleniu pozwolenia, na zasadzie tego artykułu, na przewóz ulgowy drogami żelaznemi osób należących do personelu Rosyjskiego towarzystwa Czerwonego Krzyża oraz na przewóz ulgowy ładunków tego towarzystwa, Minister Finansów porozumiewa się pierwéj w tym przedmiocie z prezesem głównego zarządu towarzystwa.

4) Minister Dróg Komunikacyi ma prawo zezwalać na przewóz ulgowy: a) służby dróg żelaznych i urzędników rządowych, służących na drogach żelaznych, oraz ich rodzin; b) urzędników rządowych, których obowiązkiem jest kontrola i nadzór nad różnemi działami administracyi dróg żelaznych albo kierownictwo ich czyn-

различнымъ частямъ управленія желѣзныхъ дорогъ или руководство дѣйствіями оныхъ; в) лицъ, приглашаемыхъ на дорогу въ особыхъ случаяхъ, по надобностямъ дороги, ея служащихъ и проѣзжающихъ по ней пассажировъ, и г) мастеровыхъ и рабочихъ, при перевозкѣ ихъ для потребностей эксплоатаціи или для предпринятыхъ дорогою сооруженій.

Примѣчаніе. Министру Путей Сообщенія предоставляется разрѣшать, по испрошеніи на сіе Высочайшаго соизволенія, льготный проѣздъ лицамъ, не упомянутымъ въ настоящей статьѣ, но лишь въ частныхъ случаяхъ, не распространяя такія льготы на цѣлыя категоріи лицъ.

5) Льготныя перевозки въ отношеніи условій пользованія оными, а также порядка выдачи безплатныхъ и за пониженную плату билетовъ и удостовѣреній на льготный проѣздъ и провозъ грузовъ, подчиняются правиламъ, установляемымъ тарифными учрежденіями и Министромъ Путей Сообщенія, по принадлежности. Постановленія сихъ правилъ, касающіяся льготнаго проѣзда тѣхъ изъ упомянутыхъ въ пунктахъ *а* и *б* ст. 4 лицъ, которыя не принадлежатъ къ вѣдомству путей сообщенія, составляются Министромъ Путей Сообщенія по соглашенію съ подлежащими Министрами и Государственнымъ Контролеромъ.

6) Къ пассажирамъ, проѣзжающимъ по непринадлежащимъ имъ льготнымъ билетамъ, примѣняются правила, постановленныя въ ст. 23 и 25 общаго устава Россійскихъ желѣзныхъ дорогъ.

7) Грузы, перевозимые по желѣзной дорогѣ для потребностей ея эксплоатаціи или постройки самой дороги и принадлежащихъ ей вѣтвей (служебныя перевозки), таксируются по особымъ ставкамъ, установляемымъ для каждой дороги Министромъ Путей Сообщенія по соглашенію съ Министромъ Финансовъ и Государственнымъ Контролеромъ.

8) Домашнія вещи служащихъ на линіяхъ желѣзныхъ дорогъ, а также продовольственные припасы для собственнаго потребленія сихъ служащихъ допускаются къ льготной перевозкѣ по правиламъ, установляемымъ Министромъ Путей Сообщенія.

II. Правила о взиманіи сборовъ съ пассажировъ желѣзныхъ дорогъ и съ перевозимыхъ по желѣзнымъ дорогамъ грузовъ большой скорости (прил. къ ст. 1 (прим.) уст. о пошлин. свод. зак. т. V, по прод. 1886 г.) дополнить слѣдующими постановленіями:

nościami; c) osób, zapraszanych na drogę w specyalnych wypadkach dla potrzeb drogi, jéj urzędników i przejeżdżających po niéj pasażerów, i d) majstrów i robotników, wrazie przewożenia ich dla celów eksploatacyi albo dla przedsięwziętych przez drogę urządzeń.

Uwaga. Minister Dróg Komunikacyi ma prawo pozwalać, po wyjednaniu na to Najwyższego zezwolenia, na przewóz ulgowy osób, niewymienionych w niniejszym artykule, ale tylko w poszczególnych wypadkach, nie rozciągając takich ulg na całe kategorye osób.

5) Do przewozów ulgowych, pod względem warunków korzystania z nich, tudzież sposobu wydawania biletów bezpłatnych i za zniżoną opłatą, oraz świadectw na ulgowy przejazd i przewóz ładunków, stosują się przepisy, ustanowione przez instytucye taryfowe i przez Ministra Dróg Komunikacyi, stosownie do kompetencyi. Postanowienie tych przepisów, dotyczące przejazdu ulgowego tych ze wzmiankowanych w ustępach *a* i *b* art. 4 osób, które nie należą do wydziału dróg komunikacyi, sporządza Minister Dróg Komunikacyi, po porozumieniu się z odnośnemi Ministrami i Kontrolerem Państwa.

6) Do pasażerów, przejeżdżających za biletami ulgowemi do nich nienależącemi, stosują się przepisy, postanowione w art. 23 i 25 ogólnéj ustawy dróg żelaznych rosyjskich.

7) Ładunki, przewożone drogą żelazną w celach jéj eksploatacyi lub budowy saméj drogi i należących do niéj odnóg (przewozy służbowe), taksują się podług oddzielnych stawek, ustanowionych dla każdéj drogi przez Ministra Dróg Komunikacyi, po porozumieniu się z Ministrem Finansów i Kontrolerem Państwa.

8) Rzeczy domowe urzędników służących na liniach dróg żelaznych, oraz zapasy żywności do własnego użytku tych urzędników, dopuszczają się do przewozu ulgowego podług przepisów, ustanowionych przez Ministra Dróg Komunikacyi.

II. Przepisy o pobieraniu podatku od pasażerów dróg żelaznych i od przewożonych drogami żelaznemi biegiem pośpiesznym ładunków (dod. do art. 1 (uw.) ust. o opł., sw. zak. t. V podług dal. c. z r. 1886) uzupełnić następującemi postanowieniami:

1) При льготныхъ перевозкахъ за пониженную плату, установленный въ пользу казны сборъ взимается съ полной тарифной платы.

2) Сбору не подлежатъ: а) пассажиры и грузы, перевозимые безплатно, и б) служащіе на линіяхъ желѣзныхъ дорогъ, а также домашнія вещи и продовольственные припасы для сихъ служащихъ при перевозкѣ какъ безплатно, такъ и за пониженную плату.

III. Предоставить Министрамъ Путей Сообщенія и Финансовъ, по составленіи правилъ, упомянутыхъ въ ст. 5, отд. I, опредѣлить срокъ введенія въ дѣйствіе постановленій, изложенныхъ въ означенномъ отдѣлѣ, и представить о семъ Правительствующему Сенату для распубликованія во всеобщее свѣдѣніе.

Подлинное мнѣніе подписано въ журналахъ Предсѣдателями и Членами.

(С. У. и Р. П. 1893 г. Апрѣля 9-го № 48 § 400).

Высочайше утвержденное положеніе Военнаго Совѣта.

63. О присвоеніи правителю дѣлъ Варшавскаго жандармскаго округа правъ начальника штаба дивизіи.

Военный Совѣтъ, Высочайше утвержденнымъ 12-го Февраля 1893 г., положеніемъ, опредѣлилъ:

Правителю дѣлъ Варшавскаго жандармскаго округа присвоить, по отношенію къ подчиненнымъ ему чинамъ управленія округа, права начальника штаба дивизіи.

(С. У. и Р. П. 1893 г. Апрѣля 10-го № 49 § 403).

---

1) Przy przewozach ulgowych za zniżoną opłatą ustanowiony na rzecz skarbu podatek pobiera się od całkowitéj opłaty taryfowéj.

2) Podatku nie płacą: a) pasażerowie i ładunki, przewożeni bezpłatnie, i b) urzędnicy, służący na liniach dróg żelaznych, oraz rzeczy domowe i zapasy żywności dla tych urzędników przy przewozie tak bezpłatnym, jak i za zniżoną opłatą.

III. Poruczyć Ministrom Dróg Komunikacyi i Finansów, po sporządzeniu przepisów, wzmiankowanych w art. 5 oddziału I, określić termin wprowadzenia w wykonanie postanowień, wyłuszczonych w tym oddziale, i przedstawić Rządzącemu Senatowi w celu opublikowania.

Oryginał Zdania podpisali na protokułach Prezesi i Członkowie.

(Data publikacyi: 9 Kwietnia).

Najwyżéj zatwierdzona Uchwała Rady Wojennéj.

63. O nadaniu kierownikowi spraw okręgu żandarmskiego Warszawskiego praw naczelnika sztabu dywizyi.

Rada Wojenna, Najwyżéj zatwierdzoną d. 12 Lutego 1893 r., uchwałą, postanowiła:

Kierownikowi spraw okręgu żandarmskiego Warszawskiego nadać, w stosunku do podwładnych mu urzędników zarządu żandarmskiego, prawa naczelnika sztabu dywizyi.

(Data publikacyi: 10-go Kwietnia)

Высочайшее повелѣніе, объявленное Министромъ Внутреннихъ Дѣлъ.

64. Объ утвержденіи правилъ для принятія предупредительныхъ противъ заноса эпидемическихъ болѣзней мѣръ на западной сухопутной границѣ Имперіи.

Министръ Внутреннихъ Дѣлъ, 2 Апрѣля 1893 г., представилъ въ Правительствующій Сенатъ, для распубликованія, списокъ съ Высочайше утвержденныхъ въ 24 день Марта 1893 г. правилъ для принятія предупредительныхъ противъ заноса эпидемическихъ болѣзней мѣръ на западной сухопутной границѣ Имперіи.

На подлинномъ Собственною ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА рукою написано:

„Быть по сему".

Въ Ливадіи, 24 Марта 1893 г.

ПРАВИЛА

для принятія предупредительныхъ противъ взноса эпидемическихъ болѣзней мѣръ на западной сухопутной границѣ Имперіи.

1. Для огражденія государства отъ внесенія чумы, холеры, желтой горячки и нѣкоторыхъ другихъ особенно опасныхъ по своей заразительности болѣзней, Министру Внутреннихъ Дѣлъ предоставляется: 1) объявить иностранныя государства или отдѣльныя мѣстности ихъ въ неблагополучномъ, по той или другой заразительной болѣзни, положеніи, и 2) издавать, въ предѣлахъ настоящаго положенія, обязательныя для всѣхъ вѣдомствъ, учрежденій и лицъ, постановленія.

Najwyższy rozkaz, objawiony przez Ministra Spraw Wewnętrznych.

64. O zatwierdzeniu przepisów co do przedsięwzięcia środków zapobiegawczych przeciwko zawleczeniu chorób epidemicznych na granicy lądowéj zachodniéj Cesarstwa.

Minister Spraw Wewnętrznych, d. 2 Kwietnia 1893 r., przedstawił Rządzącemu Senatowi, w celu opublikowania, kopię Najwyżéj zatwierdzonych w dniu 24 Marca 1893 r. przepisów co do przedsięwzięcia środków zapobiegawczych przeciwko zawleczeniu chorób epidemicznych na granicy lądowéj zachodniéj Cesarstwa.

Na oryginale Własną JEGO CESARSKIÉJ MOŚCI ręką napisano:

„Ma być podług tego".

W Liwadyi, 24 Marca 1893 r.

PRZEPISY

co do przedsięwzięcia środków zapobiegawczych przeciwko zawleczeniu chorób epidemicznych na granicy lądowéj zachodniéj Cesarstwa.

1. Dla zabezpieczenia państwa od zawleczenia morowéj zarazy, cholery, żółtéj febry i niektórych innych szczególnie niebezpiecznych pod względem zaraźliwości chorób, Ministrowi Spraw Wewnętrznych dozwala się: 1) ogłaszać państwa zagraniczne albo poszczególne miejscowości tychże jako będące w stanie niepomyślnym co do téj lub owéj choroby zaraźliwéj, i 2) wydawać, w granicach niniejszéj ustawy, obowiązkowe dla wszystkich wydziałów, instytucyj i osób, postanowienia.

2. Россійскія миссіи, консулы и агенты обязаны, въ случаѣ появленія въ районѣ ихъ дѣятельности признаковъ эпидемическихъ болѣзней, немедленно и если возможно по телеграфу, увѣдомлять какъ о таковомъ появленіи, такъ и о дальнѣйшемъ ходѣ эпидеміи, подъ страхомъ законной отвѣтственности, Министра Внутреннихъ Дѣлъ, а равно генералъ-губернаторовъ: Варшавскаго, Сѣверо-Западнаго и Юго-Западнаго края, и Бессарабскаго губернатора, по принадлежности, доводя также до свѣдѣнія Министерства Иностранныхъ Дѣлъ.

3. При появленіи эпидемическихъ болѣзней въ иностранныхъ пригpаничныхъ къ Россіи мѣстностяхъ, отвѣтственная обязанность безотлагательнаго о томъ донесенія Министру Внутреннихъ Дѣлъ возлагается на начальниковъ пограничныхъ уѣздовъ и округовъ, равно какъ и начальниковъ губерній безъ различія ихъ подвѣдомственности. Равнымъ образомъ указанныя въ настоящей статьѣ лица обязаны сообщать Министру Внутреннихъ Дѣлъ въ назначенные имъ сроки и предлагаемымъ имъ порядкомъ о ходѣ эпидеміи.

4. Въ случаѣ появленія какой либо опасной эпидемической болѣзни въ предѣлахъ Россіи, особенно же въ пограничныхъ областяхъ Имперіи, Министерство Внутреннихъ Дѣлъ увѣдомляетъ о семъ Министерство Иностранныхъ Дѣлъ, для безотлагательнаго извѣщенія иностранныхъ правительствъ.

5. Тотчасъ по полученіи извѣщенія о признаніи Министромъ Внутреннихъ Дѣлъ иностраннаго государства или отдѣльной его мѣстности въ неблагополучномъ по опасной заразительной болѣзни положеніи, пограничныя власти всѣхъ вѣдомствъ, таможенныя учрежденія, пограничная стража и желѣзнодорожныя управленія принимаютъ, не ожидая о томъ предписаній, къ неукоснительному исполненію какъ изложенныя ниже постановленія, такъ и распоряженія Министра Внутреннихъ Дѣлъ касательно предупредительныхъ противъ заноса эпидеміи мѣръ, кои будутъ заблаговременно объявлены во всеобщее свѣдѣніе или впослѣдствіи изданы.

6. Для предупрежденія заноса эпидемическихъ заразныхъ болѣзней на сухопутныхъ границахъ учреждаются, по распоряженію Министра Внутреннихъ Дѣлъ, врачебно-наблюдательные пункты, въ коихъ слѣдующія черезъ границу лица въ опредѣленныхъ ниже случаяхъ подвергаются медицинскому осмотру и, въ случаѣ обнаруженія у нихъ опасной эпидемической болѣзни, леченію.

2. Rosyjskie misye, konsulowie i agenci obowiązani są wrazie pojawienia się w rejonie ich działalności śladów chorób epidemicznych, bezzwłocznie i jeżeli można telegrafem uwiadamiać tak o samém pojawieniu się jak i o dalszym przebiegu epidemii, pod odpowiedzialnością prawną, Ministra Spraw Wewnętrznych oraz generał-gubernatorów: Warszawskiego, kraju Północno-Zachodniego i Południowo-Zachodniego i gubernatora Bessarabskiego, stosownie do kompetencyi, podając o tém również do wiadomości Ministra Spraw Wewnętrznych.

3. Wrazie pojawienia się chorób epidemicznych w zagranicznych sąsiednich z Rosyą miejscowościach, obowiązek bezzwłocznego doniesienia o tém Ministrowi Spraw Wewnętrznych wkłada się na naczelników powiatów i okręgów nadgranicznych, jak również na naczelników gubernij bez różnicy ich podwładności. Podobnież wskazane w niniejszym artykule osoby obowiązane są komunikować Ministrowi Spraw Wewnętrznych w oznaczonych przez niego terminach i w polecony przez niego sposób o przebiegu epidemii.

4. Wrazie pojawienia się jakiéj niebezpiecznéj choroby epidemicznéj w granicach Rosyi, a zwłaszcza w pogranicznych obwodach Cesarstwa, Ministeryum Spraw Wewnętrznych uwiadamia o tém Ministeryum Spraw Zagranicznych dla bezzwłocznego zawiadomienia rządów zagranicznych.

5. Zaraz po otrzymaniu uwiadomienia o uznaniu przez Ministra Spraw Wewnętrznych państwa zagranicznego za będące w stanie niepomyślnym pod względem choroby zaraźliwéj, władze pograniczne wszystkich wydziałów, instytucye celne, straż graniczna i dyrekcye dróg żelaznych, nie czekając na polecenia w tym względzie, wykonywują ściśle zarówno wyłuszczone niżéj postanowienia jak i rozporządzenia Ministeryum Spraw Wewnętrznych, dotyczące środków zapobiegawczych przeciwko zawleczeniu epidemii, jakie będą zawczasu opublikowane albo wydane późniéj.

6. Dla zapobieżenia zawleczeniu zaraźliwych chorób epidemicznych na granicach lądowych urządzają się, z polecenia Ministra Spraw Wewnętrznych, posterunki lekarsko-nadzorcze, w których przebywające granice osoby w określonych niżéj wypadkach poddają się oględzinom lekarskim i, wrazie odkrycia u nich niebezpiecznéj choroby epidemicznéj,—kuracyi. Posterunki lekarsko-nadzorcze dzia-

Врачебно-наблюдательные пункты дѣйствуютъ сообразно издаваемыхъ на сей предметъ Министромъ Внутреннихъ Дѣлъ инструкціямъ.

7. По обнаруженіи опасной эпидемической болѣзни въ пограничныхъ къ Россіи областяхъ всѣ безъ исключенія лица, прибывающія изъ такихъ областей, подвергаются медицинскому осмотру, если не послѣдуетъ иного о томъ распоряженія Министерства Внутреннихъ Дѣлъ, и въ случаѣ признанія таковыхъ лицъ подозрительными по опасной заразной болѣзни, оставляются для леченія, или, по ихъ желанію, возвращаются за границу, багажъ же остающихся для леченія дезинфецируется. Министру Внутреннихъ Дѣлъ предоставляется, по соглашенію съ Министромъ Финансовъ закрывать въ такихъ случаяхъ для пропуска людей на опредѣленное время обоюдныя рогатки, переходные пункты и другія таможенныя учрежденія, гдѣ медицинскій надзоръ будетъ признанъ затруднительнымъ или невозможнымъ. Опредѣленіе подлежащихъ закрытію для движенія пограничныхъ пунктовъ можетъ быть сдѣлано заблаговременно. Задерживаемые при тайномъ переходѣ границы люди также подлежать обязательному медицинскому осмотру, предварительно снятія съ нихъ таможеннаго опроса.

8. При появленіи опасной эпидемической болѣзни въ смежныхъ съ Россіею государствахъ, но не въ пограничныхъ областяхъ, слѣдующіе по заграничнымъ паспортамъ изъ этихъ государствъ пассажиры подвергаются, если не будетъ иного распоряженія Министра Внутреннихъ Дѣлъ, обязательному медицинскому осмотру и затѣмъ признанные подозрительными по опасной эпидемической болѣзни оставляются для леченія или, по ихъ желанію, возвращаются за границу, а багажъ остающагося для леченія дезинфецируются. Приграничное передвиженіе по легитимаціоннымъ билетамъ и чрезъ обоюдныя рогатки остается вполнѣ свободнымъ.

9. Медицинскій осмотръ лицъ, слѣдующихъ непосредственно изъ несмежныхъ съ Россіею государствъ, объявленныхъ неблагополучными, производится не иначе, какъ по особому для каждаго изъ такихъ государствъ или отдѣльныхъ его мѣстностей распоряженію Министра Внутреннихъ Дѣлъ.

10. Слѣдующія изъ мѣстностей, необъявленныхъ неблагополучными по опасной эпидемической болѣзни, всѣ лица, за исключеніемъ оказавшихся больными, пропускаются черезъ границу безпрепятственно и медицинскому осмотру не подвергаются.

łają zgodnie z wydawanemi w tym przedmiocie przez Ministra Spraw Wewnętrznych instrukcyami.

7. Po odkryciu niebezpiecznéj choroby epidemicznéj w pogranicznych z Rosyą obwodach wszystkie bez wyjątku osoby przybywające z takich obwodów poddają się oględzinom lekarskim, jeżeli nie będzie innego w tym przedmiocie rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych, i, wrazie uznania takich osób za podejrzane o niebezpieczną chorobę epidemiczną, pozostawiają się w celu kuracyi, albo, jeżeli sobie tego życzą, zwracają się zagranicę; zaś bagaże pozostających w celu kuracyi dezynfekują się. Ministrowi Spraw Wewnętrznych służy prawo, po porozumieniu się z Ministrem Finansów, zamykać w takich razach dla ludzi na czas określony wzajemne rogatki, punkty przejściowe i inne instytucye celne, gdzie nadzór lekarski uznany będzie za zbyt utrudniony albo niemożebny. Podlegające zamknięciu dla ruchu punkty pograniczne mogą być określone zawczasu. Zatrzymywani przy tajemném przejściu granicy ludzie podlegają również obowiązkowym oględzinom lekarskim przed zbadaniem ich przez władze celne.

8. Wrazie pojawienia się niebezpiecznéj choroby epidemicznéj w państwach z Rosyą sąsiadujących lecz nie w pogranicznych obwodach, przybywający z tych państw za paszportami zagranicznemi pasażerowie poddają się, jeżeli nie będzie innego rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych, obowiązkowym oględzinom lekarskim, a następnie, uznani za podejrzanych o niebezpieczną chorobę epidemiczną, pozostawiają się w celu kuracyi albo, jeżeli tego życzyć sobie będą, zwracają się za granicę, zaś bagaże pozostających na kuracyi dezynfekują się. Przejazd przez granicę za kartkami legitymacyjnemi i przez wzajemne rogatki pozostaje zupełnie swobodnym.

9. Oględziny lekarskie osób, przybywających bezpośrednio z państw z Rosyą nie sąsiadujących, ogłoszonych za niepomyślne, odbywają się jedynie na mocy specyalnego dla każdego z takich państw lub poszczególnych tegoż miejscowości rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych.

10. Wszystkie osoby przybywające z miejscowości nie ogłoszonych za niepomyślne pod względem niebezpiecznéj choroby epidemicznéj, z wyjątkiem chorych, przepuszczają się przez granicę bez przeszkód i nie poddają się oględzinom lekarskim.

11. Санитарно-лечебно-наблюдательные пункты, смотря по степени движенія въ данномъ мѣстѣ устроиваются или въ видѣ небольшихъ лазаретовъ или въ видѣ пріемныхъ покоевъ, въ которыхъ каждый заболѣвшій всегда можетъ найти себѣ пріютъ, пищу и надлежащую врачебную помощь, или даже просто въ видѣ амбулаторій. Объ открытіи подобныхъ пунктовъ должно быть объявлено во всеобщее свѣдѣніе, какъ въ періодическихъ изданіяхъ Имперіи, такъ и за границею; кромѣ того особыми публикаціями, разсылаемыми по всѣмъ приграничнымъ населеннымъ мѣстностностямъ, съ категорическимъ подтвержденіемъ о свободномъ пропускѣ людей и товаровъ чрезъ сказаные пункты, а равно объ отсутствіи во всѣхъ этихъ пунктахъ какихъ бы то ни было карантинныхъ формальностей.

12. При каждомъ санитарно - лечебно - наблюдательномъ пунктѣ долженъ быть врачъ, снабженный, кромѣ необходимыхъ медикаментовъ, дезинфекціонныхъ предметовъ и т. д. и всѣми средствами для производства точнаго діагноза болѣзни; на обязанности этого врача, кромѣ завѣдыванія лечебнымъ пунктомъ, должны лежать: осмотръ проходящихъ черезъ оный путешественниковъ и слѣдующихъ по воднымъ сообщеніямъ каравановъ, немедленная изоляція больныхъ и сомнительныхъ, съ установленіемъ самаго точнаго діагноза болѣзни, при помощи современныхъ методовъ изслѣдованія, наконецъ, дезинфекція вещей холерныхъ больныхъ,

13. Задерживаемыя для испытанія и леченія въ пограничныхъ врачебно-наблюдательныхъ пунктахъ лица пользуются безплатною медицинскою помощью, помѣщеніемъ, а въ случаѣ надобности также больничными одеждою и бѣльемъ, лекарства же получаютъ по заготовительной ихъ стоимости и ни въ какомъ случаѣ не выше аптекарской таксы. Попеченіе о доставленіи такимъ лицамъ здоровой въ достаточномъ количествѣ и по дешевымъ цѣнамъ пищи возлагается на мѣстныя полицейскія власти; бѣдные получаютъ лекарства и пищу безплатно. Желѣзнодорожные пассажиры могутъ получать пищу, за установленную плату, изъ желѣзнодорожныхъ буфетовъ, находящихся подъ наблюденіемъ упомянутыхъ полицейскихъ властей.

14. Обязанность своевременнаго снабженія въ вышеозначенныхъ случаяхъ пограничныхъ врачебно-наблюдательныхъ пунктовъ медицинскимъ персоналомъ и дезинфекціонными средствами для оказанія помощи желѣзнодорожнымъ пассажирамъ возлагает-

11. Posterunki sanitarno-lekarsko-nadzorcze, odpowiednio do stopnia ruchu w daném miejscu, urządzają się albo w formie niewielkich lazaretów, albo w formie izb odbiorczych, w których każdy, kto zachoruje, może znaleźć przytułek, pokarm i należytą pomoc lekarską, albo nawet wprost w formie ambulatoryów. O otwarciu takich posterunków powinno być opublikowane tak w wydawnictwach peryodycznych Cesarstwa, jak i zagranicą, a oprócz tego, zapomocą specyalnych publikacyj, rozsyłanych do wszystkich nadgranicznych miejscowości zaludnionych, z kategoryczną wiadomością o swobodném przepuszczaniu ludzi i towarów przez te posterunki, tudzież o nieistnieniu we wszystkich tych posterunkach żadnych formalności kwarantanowych.

12. Przy każdym posterunku sanitarno-lekarsko-nadzorczym powinien się znajdować lekarz, zaopatrzony, oprócz niezbędnych lekarstw, przedmiotów dezynfekcyjnych i t. d., również we wszelkie środki do przeprowadzenia ścisłéj dyagnozy choroby; do obowiązków tego lekarza, oprócz zawiadywania posterunkiem kuracyjnym, powinny należyć: oględziny przechodzących przez ten posterunek podróżnych oraz idących drogami wodnemi karawan; izolowanie chorych i wątpliwych, z ustanowieniem jak najściślejszéj dyagnozy choroby przy pomocy współczesnych metod badania; nakoniec, dezynfekcya rzeczy osób chorych na cholerę.

13. Zatrzymywane w celu badania i leczenia w posterunkach pogranicznych lekarsko-nadzorczych osoby korzystają z bezpłatnéj pomocy lekarskiéj, pomieszczenia, a wrazie potrzeby, również ze szpitalnéj odzieży i bielizny; lekarstwa zaś otrzymują po cenie ich wyrobu, a w żadnym razie nie drożéj od taksy aptekarskiéj. Staranie o dostarczenie takim osobom zdrowéj w dostatecznéj ilości i po tanich cenach żywności jest obowiązkiem miejscowych władz policyjnych; biedni otrzymują lekarstwa i żywność bezpłatnie. Pasażerowie dróg żelaznych mogą otrzymywać żywność za ustanowioną opłatą z bufetów dróg żelaznych, znajdujących się pod nadzorem wzmiankowanych władz policyjnych.

14. Obowiązek zaopatrzenia we właściwym czasie w wyżéj wzmiankowanych wypadkach pogranicznych posterunków lekarsko-nadzorczych w personel lekarski i środki dezynfekcyjne dla okazania pomocy pasażerom dróg żelaznych wkłada się na pogranicznych sta-

ся въ пограничныхъ желѣзнодорожныхъ станціяхъ на управленія желѣзныхъ дорогъ, коими отводится также необходимое для санитарныхъ осмотровъ и для временныхъ лазаретовъ помѣщеніе. Если бы, сказанныя желѣзнодорожныя управленія встрѣтили затрудненія въ назначеніи на сказанные пункты медицинскихъ чиновъ, то таковые, по просьбѣ желѣзнодорожныхъ управленій и за счетъ послѣднихъ, командируются Министерствомъ Внутреннихъ Дѣлъ. Желѣзнодорожные врачебные пункты подчиняются Министерству Внутреннихъ Дѣлъ на общемъ основаніи. Въ остальныхъ, кромѣ желѣзнодорожныхъ станцій, мѣстахъ вышеизъясненныя обязанности возлагаются на начальниковъ пограничныхъ губерній; причемъ помѣщенія для осмотровъ, пріемныхъ покоевъ и, въ случаѣ надобности, лазаретовъ предоставляются, по мѣрѣ возможности, таможенными учрежденіями, на основаніи произведеннаго заблаговременно между Министерствами Внутреннихъ Дѣлъ и Финансовъ соглашенія; при неимѣніи же таковыхъ помѣщеній въ таможняхъ, заставахъ и переходныхъ пунктахъ, попеченіемъ мѣстнаго полицейскаго начальства нанимаются или назначаются по отводу.

15. Воспрещается привозъ изъ объявленныхъ неблагополучными по эпидеміи мѣстностей товаровъ, поименованныхъ въ ежегодно издаваемомъ и утверждаемомъ по соглашенію Министерства Внутреннихъ Дѣлъ и Министерства Финансовъ спискѣ. Всѣ остальные товары допускаются къ свободному пропуску и дезинфекціи не подвергаются. Лишь въ случаѣ основательнаго подозрѣнія, что опредѣленныя товарныя мѣста находились въ непосредственномъ соприкосновеніи съ заразными больными, оболочка такихъ мѣстъ или, при ея отсутствіи, поверхностный слой оныхъ дезинфецируется способами, указываемыми, съ утвержденія Министра Внутреннихъ Дѣлъ, медицинскимъ совѣтомъ.

Примѣчаніе. Въ настоящемъ году къ ввозу и вывозу черезъ сухопутныя границы изъ объявленныхъ Министромъ Внутреннихъ Дѣлъ неблагополучными по опасной заразной болѣзни мѣстностей воспрещаются слѣдующіе товары:

1) тряпье;

2) сырая кость и не подвергавшіеся обработкѣ животные отбросы;

3) бывшія въ употребленіи постельныя принадлежности, ношеное платье и бѣлье въ видѣ товара.

cyach dróg żelaznych na dyrekcye dróg żelaznych, które wydzielają również niezbędne dla oględzin sanitarnych i na czasowe lazarety pomieszczenia. Jeżeliby wzmiankowane dyrekcye dróg żelaznych napotkały trudności w wyznaczeniu do tych posterunków urzędników lekarskich, to urzędników tych, na prośbę dyrekcyj dróg żelaznych i na rachunek tychże, deleguje Ministeryum Spraw Wewnętrznych. Posterunki lekarskie dróg żelaznych są podwładne Ministeryum Spraw Wewnętrznych na ogólnéj zasadzie. W pozostałych, oprócz stacyj dróg żelaznych, miejscach wyżéj wyłuszczone obowiązki powierzają się naczelnikom pogranicznych gubernij, przyczém pomieszczenia na oględziny, na izby odbiorcze, i, wrazie potrzeby, na lazarety, dostarczają, wmiarę potrzeby, instytucye celne, na zasadzie zawartéj zawczasu pomiędzy Ministeryami Spraw Wewnętrznych i Finansów ugody; jeżeli zaś takich pomieszczeń nie ma na komorach, rogatkach i punktach przejściowych, to staraniem miejscowéj władzy policyjnéj najmują się albo się wydzielają.

15. Zabrania się przywozić z miejscowości, ogłoszonych za niepomyślne pod względem epidemii, towarów, wyszczególnionych w wydawanym corok i zatwierdzanym, po porozumieniu się Ministeryum Spraw Wewnętrznych z Ministeryum Finansów, spisie. Wszystkie pozostałe towary mogą być swobodnie przepuszczane i nie podlegają dezynfekcyi. Jedynie w wypadku uzasadnionego podejrzenia, że określone paki z towarami znajdowały się w bezpośredniém zetknięciu z zarażonemi choremi, wierzchnie opakowanie takich pak a gdy tego nie ma, wierzchnia warstwa tychże dyzynfekuje się w sposób wskazany przez radę lekarską i zatwierdzony przez Ministra Spraw Wewnętrznych.

Uwaga. W roku bieżącym zabrania się przywozu i wywozu przez granice lądowe z ogłoszonych przez Ministra Spraw Wewnętrznych za niepomyślne pod względem niebezpiecznéj choroby zaraźliwéj miejscowości następujących towarów:

1) gałganów;

2) kości surowych i niepodlegających przeróbce odpadków zwierzęcych;

3) używanych przynależytości pościelowych, noszonéj odzieży bielizny w formie towaru.

16. Вывозъ за границу изъ мѣстностей, объявленныхъ Министромъ Внутреннихъ Дѣлъ неблагополучными по опасной заразной болѣзни, товаровъ, запрещенныхъ къ ввозу, также воспрещается.

17. Прибывающій, какъ съ пассажирами, такъ и отдѣльно отъ нихъ багажъ пропускается безпрепятственно и безъ дезинфекціи за исключеніемъ случаевъ, когда они приходили въ непосредственное соприкосновеніе съ лицомъ, одержимымъ заразною болѣзнью.

18. Время прекращенія дѣйствія предохранительныхъ мѣръ противъ внесенія въ Имперію опасныхъ заразительныхъ болѣзней предоставляется усмотрѣнію Министра Внутреннихъ Дѣлъ.

Подписалъ: Министръ Внутреннихъ Дѣлъ,

статсъ-секретарь *Дурново.*

(С. У. и Р. П. 1893 г. Апрѣля 13-го № 50 § 412).

Высочайше утвержденное мнѣніе Государственнаго Совѣта

65. О порядкѣ разрѣшенія дѣлъ, касающихся открытія и закрытія, а равно расширенія и сокращенія дѣятельности остановочныхъ пунктовъ на желѣзныхъ дорогахъ.

2-го Февраля 1893 г.

Государственный Совѣтъ, въ Соединенныхъ Департаментахъ Государственной Экономіи и Законовъ и въ Общемъ Собраніи, разсмотрѣвъ представленіе Управляющаго Министерствомъ Путей Сообщенія объ измѣненіи редакціи ст. 3 общаго устава Россійскихъ желѣзныхъ дорогъ, *мнѣніемъ положилъ:*

Въ измѣненіе и дополненіе подлежащихъ узаконеній, постановить:

„Вопросы объ отнесеніи остановочныхъ пунктовъ желѣзныхъ дорогъ къ числу пассажирскихъ или товарныхъ станцій и объ обязательномъ открытіи, а также и о закрытіи пріема и высадки на всякаго рода остановочныхъ пунктахъ желѣзныхъ дорогъ пассажировъ съ багажемъ или безъ онаго, а равно пріема и выдачи на

16. Wywozu zagranicę z miejscowości ogłoszonych przez Ministra Spraw Wewnętrznych za niepomyślne pod względem niebezpiecznéj choroby zaraźliwéj, towarów, których przywóz jest zabroniony, również się zabrania.

17. Przybywające, tak z pasażerami, jak i oddzielnie od nich, bagaże przepuszczają się bez przeszkód i bez dezynfekcyi, z wyjątkiem wypadków, gdy stykały się bezpośrednio z osobą dotkniętą chorobą zaraźliwą.

18. Oznaczenie czasu, w którym ustają działać środki zapobiegawcze przeciwko zawleczeniu do Cesarstwa niebezpiecznych chorób zaraźliwych, pozostawia się uznaniu Ministra Spraw Wewnętrznych.

Podpisał: Minister Spraw Wewnętrznych,

sekretarz stanu *Durnowo.*

(Data publikacyi: 13 Kwietnia).

Najwyżéj zatwierdzone Zdanie Rady Państwa.

65. O sposobie roztrzygania spraw, dotyczących otwarcia i zamknięcia, tudzież rozszerzenia i ścieśnienia działalności przystanków na drogach żelaznych.

2-go Lutego 1893 r.

Rada Państwa, w Połączonych Departamentach Ekonomii Panstwowéj i Praw i na Ogólném Zebraniu, rozpoznawszy przedstawienie Zarządzającego Ministeryum Dróg Komunikacyi o zmianie redakcyi art. 3 ogólnéj ustawy dróg żelaznych Rosyjskich, *uchwaliła zdanie:*

Zmieniając i uzupełniając odnośne prawa, postanowić:

„Kwestye, dotyczące zaliczenia przystanków dróg żelaznych do liczby stacyj pasażerskich albo towarowych i obowiązkowego otwarcia, a także zamknięcia przyjmowania i wysadzania na wszelkiego rodzaju przystankach dróg żelaznych pasażerów z bagażami lub bez nich, jak również przyjmowania i wydawania na nich ładunków, roztrzyga

нихъ грузовъ, разрѣшаются совѣтомъ по желѣзнодорожнымъ дѣламъ. Дѣйствіе сего правила не распространяется на вопросы о временномъ открытіи или закрытіи остановочныхъ пунктовъ, которые разрѣшаются Министромъ Путей Сообщенія".

Подлинное мнѣніе подписано въ журналахъ Предсѣдателями и Членами.

(С. У. и Р. П. 1893 г. Апрѣля 16-го N. 52 § 417).

Высочайше утвержденное мнѣніе Государственнаго Совѣта.

66. Объ измѣненіи дѣйствующихъ узаконеній относительно признанія и утвержденія въ почетныхъ титулахъ дворянъ иностраннаго происхожденія по пожалованію отъ иностранныхъ государей.

1-го Марта 1893 г.

Государственный Совѣтъ, въ Соединенныхъ Департаментахъ Гражданскихъ и Духовныхъ Дѣлъ и Законовъ и въ Общемъ Собраніи, разсмотрѣвъ представленіе Министра Юстиціи, *мнѣніемъ положилъ*:

Въ измѣненіе подлежащихъ узаконеній постановить:

Отысканіе русскими подданными почетныхъ титуловъ, данныхъ отъ иностранныхъ государей, не допускается, за исключеніемъ единственно случаевъ, когда сіе разрѣшено будетъ по Монаршей милости. Въ этихъ случаяхъ соблюдается порядокъ признанія и утвержденія въ почетныхъ титулахъ, изложенный въ законахъ о состояніяхъ (т. IX св. зак., изд. 1876 г., ст. 56 и прим. 2, прил.).

Подлинное мнѣніе подписано въ журналахъ Предсѣдателями и Членами.

(С. У. и Р. П. 1893 г. Апрѣля 16-го № 52 § 421).

rada do spraw dróg żelaznych. Moc obowiązująca tego przepisu nie rozciąga się na kwestye, dotyczące czasowego otwarcia lub zamknięcia przystanków, które to kwestye roztrzyga Minister Dróg Komunikacyi."

Oryginał Zdania podpisali na protokułach Prezesi i Członkowie.

(Data publikacyi: 16-go Kwietnia).

Najwyżéj zatwierdzone Zdanie Rady Państwa.

66. O zmianie obowiązujących praw co do przyznawania i zatwierdzania tytułów honorowych szlachty pochodzenia zagranicznego nadanych przez Monarchów zagranicznych.

1-go Marca 1893 r.

Rada Państwa, w Połączonych Departamentach Spraw Cywilnych i Duchownych i Praw i na Ogólném Zebraniu, rozpoznawszy przedstawienie Ministra Sprawiedliwości, *uchwaliła zdanie*:

Zmieniając odnośne prawa, postanowić:

Poszukiwania przez poddanych rosyjskich tytułów honorowych, nadanych przez Monarchów zagranicznych, nie dozwala się, z wyjątkiem jedynie wypadków, gdy to będzie dozwolone z łaski Monarszéj. W tych wypadkach przestrzega się porządek przyznawania i zatwierdzania tytułów honorowych, wyłuszczony w prawach o stanach (t. IX sw. zak. wyd. z r. 1876, art. 56 i uw. 2, dod.).

Oryginał Zdania podpisali na protokułach Prezesi i Członkowie.

(Data publikacyi: 16 Kwietnia).

Высочайше утвержденное положеніе Комитета Министровъ.

67. О пріостановленіи дѣйствій, по назначенію дальнѣйшихъ пенсій, нѣкоторыхъ изъ нынѣ существующихъ пенсіонныхъ и эмеритальныхъ кассъ для желѣзнодорожныхъ служащихъ.

По выслушаніи записки Министра Путей Сообщенія, отъ 21 Января 1893 г. (по канц.), по дѣлу о пріостановленіи дѣйствій, по назначенію дальнѣйшихъ пенсій, тѣхъ изъ нынѣ существующихъ пенсіонныхъ и эмеритальныхъ кассъ для желѣзнодорожныхъ служащихъ, кои въ основаніяхъ своихъ являются несогласными съ Высочайше утвержденнымъ, 30 Мая 1888 г., общимъ положеніемъ о пенсіонныхъ кассахъ (Сбор. Зак. Т. XXXVI. стр. 236), Комитетъ Министровъ полагалъ:

I. Пріостановить дѣйствія по назначенію дальнѣйшихъ пенсій пенсіонныхъ кассъ слѣдующихъ желѣзнодорожныхъ обществъ: Московско-Брестской, Митавской, Московско-Казанской, Рязанско-Уральской и Московско-Ярославской желѣзныхъ дорогъ, съ тѣмъ, чтобы выдача пенсій, назначенныхъ до момента пріостановленія дѣйствій кассъ, производилась впредь до окончательнаго установленія условій ликвидаціи означенныхъ кассъ.

II. Обязать тѣ изъ желѣзнодорожныхъ обществъ, коими не представлены еще въ Министерство Путей Сообщенія проекты: а) уставовъ новыхъ пенсіонныхъ или сберегательно-вспомогательныхъ кассъ и б) условій ликвидаціи старыхъ кассъ,—представить таковые проекты въ Министерство Путей Сообщенія не позже 1 Іюля 1893 г., и

III. Предоставить Министру Путей Сообщенія: 1) утвердить, по соглашенію съ Министромъ Финансовъ и Государственнымъ Контролеромъ, уставы новыхъ кассъ для означенныхъ въ п. I желѣзнодорожныхъ обществъ, и по соглашенію съ Министрами Финансовъ и Юстиціи и Государственнымъ Контролеромъ—условія ликвидаціи старыхъ кассъ, испросивъ, въ потребныхъ случаяхъ, Высочайшее соизволеніе чрезъ Комитетъ Министровъ, съ такимъ расчетомъ времени, чтобы не позже 1 Января 1894 года на всѣхъ

Najwyżéj zatwierdzona Uchwała Komitetu Ministrów.

67. **O wstrzymaniu czynności niektórych z obecnie obowiązujących kas emerytalnych dla urzędników dróg żelaznych w przedmiocie przyznawania dalszych emerytur.**

Po wysłuchaniu przedstawienia Ministra Dróg Komunikacyi z d. 21 Stycznia 1893 r. (w kancel.) w sprawie wstrzymania czynności, w przedmiocie przyznawania dalszych emerytur, tych z obecnie istniejących kas emerytalnych dla urzędników dróg żelaznych, które w zasadach swoich okazują się niezgodnemi z Najwyżéj zatwierdzoną d. 30-go Maja 1888 roku ogólną ustawą o kasach emerytalnych (Zbiór Praw, Tom XXXVI, str. 237), Komitet Ministrów za właściwe uznawał:

I. Wstrzymać czynności kas emerytalnych następujących towarzystw dróg żelaznych w przedmiocie przyznawania dalszych emerytur: Moskiewsko-Brzeskiéj, Mitawskiéj, Moskiewsko-Kazańskiéj, Riazańsko-Uralskiéj i Moskiewsko-Uralskiéj, z tém zastrzeżeniem, ażeby emerytury, przyznane do chwili wstrzymania czynności tych kas, były wydawane aż do ostatecznego ustanowienia warunków likwidacyi tych kas.

II. Obowiązać te z towarzystw dróg żelaznych, które nie przedstawiły jeszcze do Ministeryum Dróg Komunikacyi projektów: a) ustaw nowych kas emerytalnych lub wkładowo-zaliczkowych, i b) warunków likwidacyi starych kas,—przedstawić takie projekty najpóźniéj 1 Czerwca 1893 r., i

III. Poruczyć Ministrowi Dróg Komunikacyi: 1) zatwierdzić, po porozumieniu się z Ministrem Finansów i Kontrolerem Państwa, ustawy nowych kas dla wspomnianych w ust. I towarzystw dróg żelaznych i, po porozumieniu się z Ministrami Finansów i Sprawiedliwości i Kontrolerem Państwa,—warunki likwidacyi starych kas, wyjednawszy, gdy zajdzie potrzeba, Najwyższe zezwolenie zapośrednictwem Komitetu Ministrów, tak czas rozliczając, ażeby najpóźniéj 1 Stycznia 1894 roku na wszystkich drogach żelaznych prywatnych

частныхъ желѣзныхъ дорогахъ были введены новыя кассы и чтобы не позже означеннаго срока могло быть приступлено къ ликвидаціи тѣхъ кассъ, кои въ основаніяхъ своихъ несогласны съ общимъ положеніемъ 30 Мая 1888 г. о пенсіонныхъ и сберегательно-вспомогательныхъ кассахъ Россійскихъ желѣзныхъ дорогъ, и 2) разрѣшать, по соглашенію съ Министромъ Финансовъ, въ особо уважительныхъ случаяхъ, выдачи пособій тѣмъ изъ участниковъ поименованныхъ кассъ, которымъ ко дню пріостановленія дѣйствій сихъ послѣднихъ не будетъ назначено пенсій и которые по тѣмъ или инымъ обстоятельствамъ будутъ принуждены выбыть изъ участниковъ до введенія для этихъ кассъ новыхъ уставовъ.

ГОСУДАРЬ ИМПЕРАТОРЪ, въ 26 день Февраля 1893 года, положеніе Комитета Высочайше утвердить соизволилъ.

(С. У. и Р. П. 1893 г. Апрѣля 16-го № 52 § 423).

Распоряженіе, объявленное Правительствующему Сенату Министромъ Финансовъ.

68. О правилахъ распредѣленія между желѣзными дорогами провозныхъ платъ по перевозкамъ грузовъ прямаго сообщенія.

Представивъ въ Правительствующій Сенатъ, для распубликованія во всеобщее свѣдѣніе, списокъ утвержденныхъ совѣтомъ по тарифнымъ дѣламъ въ засѣданіи 5 Марта 1893 г. и обращаемыхъ къ исполненію, на основаніи п. *а* ст. 26 Высочайше утвержденнаго 8 Марта 1889 г. положенія о желѣзнодорожныхъ тарифахъ и объ учрежденіяхъ по тарифнымъ дѣламъ, правилъ распредѣленія между желѣзными дорогами провозныхъ платъ по перевозкамъ грузовъ прямаго сообщенія, Министръ Финансовъ 10 Апрѣля 1893 г., донесъ, что означенныя правила установляются въ отмѣну правилъ распредѣленія между желѣзными дорогами провозныхъ платъ по перевозкамъ грузовъ прямаго сообщенія, распубликованныхъ 17 Декабря 1891 года въ № 129 Собранія узаконеній и распоряженій правительства за этотъ годъ.

były wprowadzone nowe kasy i żeby najpóźniéj w tym terminie można było przystąpić do likwidacyi tych kas, które w zasadach swoich nie są zgodne z ogólną ustawą z d. 30 Maja 1888 r. o kasach emerytalnych i wkładowo-zaliczkowych dróg żelaznych Rosyjskich, i 2) zezwalać, po porozumieniu się z Ministrem Finansów, w szczególnie ważnych wypadkach na wydawanie zapomóg tym zpomiędzy uczestników wzmiankowanych kas, którym po dzień wstrzymania czynności tych ostatnich nie będą przyznane emerytury i którzy zpowodu tych lub owych okoliczności będą zmuszeni wystąpić z liczby uczestników przed wprowadzeniem dla tych kas nowych ustaw.

NAJJAŚNIEJSZY PAN, w dniu 26 Lutego 1893 r., Uchwałę Komitetu Najwyżéj zatwierdzić raczył.

(Data publikacyi: 16-go Kwietnia).

Rozporządzenie, objawione Rządzącemu Senatowi przez Ministra Finansów.

68. O przepisach, dotyczących rozdziału pomiędzy drogi żelazne opłat przewozowych, pobieranych przy przewozach ładunków komunikacyą bezpośrednią.

Przedstawiwszy Rządzącemu Senatowi, w celu opublikowania, kopię, zatwierdzonych przez radę do spraw taryfowych na posiedzeniu w dniu 5 Marca 1893 r. i zaleconych do wykonania na zasadzie ust. *a* art. 26 Najwyżéj zatwierdzonego d. 8 Marca 1889 r. Postanowienia o taryfach dróg żelaznych i o instytucyach do spraw taryfowych, przepisów co do rozdziału pomiędzy drogi żelazne opłat przewozowych, pobieranych przy przewozach ładunków komunikacyą bezpośrednią, Minister Finansów, d. 10 Kwietnia 1893 roku, doniósł, że wzmiankowane przepisy ustanawiają się zamiast przepisów co do rozdziału pomiędzy drogi żelazne opłat przewozowych, pobieranych przy przewozach ładunków komunikacyą bezpośrednią, opublikowanych d. 17 Grudnia 1891 r. w Nr. 129 „Sobrania Uzakonienij i Rasporiażenij Prawitielstwa“ za ten rok.

ПРАВИЛА

распредѣленія между желѣзными дорогами провозныхъ платъ по перевозкамъ грузовъ прямаго сообщенія.

§ 1. Провозныя платы, взимаемыя въ пользу желѣзныхъ дорогъ по перевозкамъ грузовъ прямаго сообщенія (ст. 7 общ. уст. росс. жел. дорогъ), распредѣляются между отдѣльными дорогами, участвующими въ сихъ перевозкахъ на основаніи настоящихъ правилъ.

§ 2. Каждая дорога, по которой слѣдуетъ грузъ въ прямомъ сообщеніи, получаетъ за свою часть изъ общей за перевозку сего груза провозной платы долю, пропорціональную пробѣгу по ней груза, согласно установленнымъ для грузоваго движенія разстояніямъ, кромѣ случаевъ, для коихъ въ настоящихъ правилахъ указаны иныя основанія распредѣленія провозныхъ платъ.

§ 3. По перевозкамъ хлѣбныхъ грузовъ, а равно каменнаго угля, антрацита, кокса и каменноугольныхъ брикетовъ, доля дороги отправленія исчисляется на слѣдующихъ основаніяхъ: когда пробѣгъ по оной означенныхъ грузовъ не превышаетъ 70 верстъ, то доля сей дороги исчисляется за пройденное грузомъ разстояніе по начальнымъ пудоверстнымъ ставкамъ тѣхъ дифференціальныхъ тарифовъ, которые установлены для перевозки въ прямомъ сообщеніи хлѣбныхъ и каменноугольныхъ грузовъ; при пробѣгѣ-же свыше 70 верстъ доля дороги отправленія за первыя 70 верстъ исчисляется на тѣхъ же основаніяхъ, а за дальнѣйшій пробѣгъ— изъ остатка общей провозной платы пропорціонально протяженію сего пробѣга.

Примѣчаніе. Если грузы, въ семъ параграфѣ означенные, приняты для отправленія на станціи дороги, которая своимъ протяженіемъ не участвуетъ въ ихъ перевозкѣ, а лишь сдаетъ оные по передаточнымъ вѣтвямъ, какъ собственнымъ, такъ и смежныхъ дорогъ, на ту дорогу, по которой сказанные грузы должны начать слѣдованіе къ мѣсту своего назначенія, то дорогою отправленія почитается сія послѣдняя.

§ 4. По перевозкамъ лѣсныхъ матеріаловъ, въ коихъ участвуетъ Донецкая желѣзная дорога въ качествѣ дороги отправлені

PRZEPISY

co do rozdziału pomiędzy drogi żelazne opłat przewozowych, pobieranych przy przewozach ładunków komunikacyą bezpośrednią.

§ 1. Opłaty przewozowe, pobierane na rzecz dróg żelaznych przy przewozach ładunków komunikacyą bezpośrednią (art. 7 ogóln. ust. dr. żel. Ros.), rozdzielają się pomiędzy drogi żelazne, uczestniczące w tych przewozach, na zasadzie przepisów następujących:

§ 2. Każda droga, po któréj idzie ładunek w komunikacyi bezpośredniéj, otrzymuje za swoją część z ogólnéj za przewóz tego ładunku opłaty przewozowéj, udział proporcyonalny do przebiegu po niéj ładunków, zgodnie z ustanowionemi dla ruchu ładunkowego odległościami, oprócz wypadków, dla których w niniejszych przepisach wskazane są inne zasady rozdziału opłat przewozowych.

§ 3. Przy przewozach ładunków zbożowych, oraz węgla kamiennego, antracytu, koksu i brykietów węgla kamiennego, udział przypadający drodze wysyłki oblicza się na następujących zasadach: gdy przestrzeń, jaką przebiegają po niéj te ładunki nie przenosi 70 wiorst, to udział téj drogi oblicza się za przebieżoną przez ładunek przestrzeń według początkowych stawek pudo-wiorstowych tych taryf dyferencyonalnych, które są ustanowione dla przewozu w komunikacyi bezpośredniéj ładunków, zbożowych i węgla kamiennego; zaś przy przebiegu przenoszącym 70 wiorst, udział drogi wysyłki za pierwsze 70 wiorst oblicza się na tych samych zasadach, a za dalszą przestrzeń— z reszty ogólnéj opłaty przewozowéj proporcyonalnie do długości tego przebiegu.

Uwaga. Jeżeli ładunki w tym paragrafie wymienione, są przyjęte do wysyłki na stacyi drogi, która swoją przestrzenią nie bierze udziału w ich przewozie, lecz tylko je oddaje odnogami pośredniczącemi, tak własnych jak i sąsiednich dróg, na tę drogę, którą te ładunki powinny rozpocząć podróż do miejsca swojego przeznaczenia, to za drogę wysyłki uważa się ta ostatnia.

§ 4. Przy przewozach materyałów drzewnych, w których uczestniczy droga żelazna Donecka, w charakterze drogi wysyłki

или назначенія, но не транзитной, доля этой дороги за первыя семьдесятъ верстъ исчисляется по начальнымъ пудоверстнымъ ставкамъ тѣхъ дифференціальныхъ тарифовъ, по которымъ перевозки происходятъ, а за дальнѣйшій пробѣгъ—на общемъ основаніи, то есть пропорціонально протяженію сего пробѣга.

§ 5. Участвующія въ перевозкѣ прямого сообщенія дороги казенныя, а равно состоящія въ эксплоатаціи главнаго общества россійскихъ желѣзныхъ дорогъ, считаются при распредѣленіи провозныхъ платъ каждая за отдѣльную дорогу. Но выдѣленная въ пользу главнаго общества доля провозной платы за пробѣгъ груза по двумъ или болѣе смежнымъ дорогамъ, состоящимъ въ его эксплоатаціи, распредѣляется между этими дорогами всегда пропорціонально пробѣгу груза по каждой изъ нихъ.

§ 6. Согласно предъидущимъ параграфамъ сихъ правилъ распредѣляется между русскими желѣзными дорогами причитающаяся на ихъ долю провозная плата и въ прямыхъ международныхъ сообщеніяхъ, причемъ за общее протяженіе перевозки принимается протяженіе внутри предѣловъ Имперіи.

§ 7. Настоящія правила не распространяются:

а) на желѣзнодорожныя вѣтви, коимъ въ установленномъ порядкѣ разрѣшено взимать провозную плату въ опредѣленномъ размѣрѣ съ пуда или съ вагона за все ихъ протяженіе, независимо отъ пройденнаго грузомъ по симъ вѣтвямъ разстоянія;

б) на подъѣздные рельсовые пути общаго пользованія;

в) на желѣзнодорожные вѣтви и участки отдѣльныхъ дорогъ, коимъ въ установленномъ порядкѣ разрѣшено взимать особыя, высшія противъ установленныхъ въ § 12 устава главнаго общества россійскихъ желѣзныхъ дорогъ, нормы провозной платы;

г) на такія дороги, которыя не связаны непрерывнымъ путемъ съ общею россійскою желѣзнодорожною сѣтью,

и д) на слѣдующія дороги: Боровичскую, Варшаво-Вѣнскую (въ тѣхъ случаяхъ, когда она участвуетъ въ перевозкѣ исключительно соединительною вѣтвью на станціи „Колюшки"), Лодзинскую-Фабричную, Новгородскую, Риго-Туккумскую, Обоянскую и Привислянскую (въ тѣхъ случаяхъ, когда эта дорога участвуетъ въ перевозкѣ исключительно обходнымъ вокругъ города Варшавы путемъ).

Доля провозныхъ платъ въ прямыхъ тарифахъ дорогъ, перечисленныхъ въ семъ параграфѣ, устанавливается въ порядкѣ, ука-

lub przeznaczenia, ale nie tranzytowéj, udział téj drogi za pierwsze siedmdziesiąt wiorst oblicza się według początkowych stawek pudowiorstowych tych taryf dyferencyonalnych, podług których przewozy się odbywają, a za dalszy przebieg—na ogólnéj zasadzie, to jest proporcyonalnie do długości tego przebiegu.

§ 5. Uczestniczące w przewozie komunikacyi bezpośredniéj drogi skarbowe, jak również pozostające w eksploatacyi głównego towarzystwa dróg żelaznych rosyjskich uważają się przy rozdziale opłat przewozowych każda za oddzielną drogę. Lecz wydzielony na rzecz towarzystwa głównego udział opłaty przewozowéj za przebieg ładunku po dwóch lub więcéj drogach sąsiednich, pozostających w jego eksploatacyi, rozdziela się pomiędzy te drogi zawsze proporcyonalnie do przebiegu ładunku po każdéj z nich.

§ 6. Zgodnie z poprzedzającym paragrafem niniejszych przepisów, rozdziela się pomiędzy drogi żelazne rosyjskie przypadająca na nie opłata przewozowa i w komunikacyach bezpośrednich międzynarodowych; przyczém za ogólną długość przewozu przyjmuje się długość tegoż w obrębie Cesarstwa.

§ 7. Przepisy niniejsze nie stosują się:

a) do odnóg dróg żelaznych, którym w ustanowiony sposób pozwolono pobierać opłatę przewozową w określonéj wysokości od puda albo od wagonu za całą ich przestrzeń, niezależnie od przebytéj przez ładunek po tych odnogach odległości;

b) do dróg szynowych podjazdowych ogólnego użytku;

c) do odnóg i części poszczególnych dróg, którym w ustanowiony sposób dozwolono pobierać specyalne normy opłaty przewozowéj, wyższe od ustanowionych w § 12 Ustawy towarzystwa głównego dróg żelaznych rosyjskich;

d) do takich dróg, które nie są związane linią ciągłą z rosyjską siecią dróg żelaznych;

i e) do dróg następujących: Borowickiej, Warszawsko-Wiedeńskiej, (w tych razach, gdy uczestniczy w przewozie wyłącznie drogą, łączącą na stacyi Koluszki) fabryczno-Łódzkiej, Nowogrodzkiej, Rysko-Tukumskiej, Obojańskiej i Nadwiślańskiej (w tych razach, gdy ta droga uczestniczy w przewozie wyłącznie drogą obwodową wokoło miasta Warszawy).

Udział opłat przewozowych w taryfach bezpośrednich dróg, wyszczególnionych w niniejszym paragrafie, ustanawia się w sposób

заннымъ въ пунктѣ *е* ст. 38 положенія о желѣзнодорожныхъ тарифахъ и объ учрежденіяхъ по тарифнымъ дѣламъ.

§ 8. При участіи въ перевозкахъ прямыхъ сообщеній вѣтвей, подъѣздныхъ путей, дорогъ или участковъ, на которые по § 7 общія правила распредѣленія провозныхъ платъ не распространяются, а равно пароходныхъ и иныхъ перевозочныхъ предпріятій, изъ общей провозной платы прежде всего выдѣляются доли, причитающіяся тѣмъ вѣтвямъ, подъѣзднымъ путямъ и дорогамъ или ихъ участкамъ, а равно пароходнымъ и инымъ перевозочнымъ предпріятіямъ, и затѣмъ уже остальная часть провозной платы распредѣляется между прочими участвующими въ перевозкѣ дорогами, на основаніи настоящихъ правилъ. При этомъ, если грузы, поименованные въ пунктѣ *д* § 7 (за исключеніемъ дорогъ Варшаво-Вѣнской и Привислянской), то дорогою отправленія почитается сія дорога; при отправленіи же этихъ грузовъ съ вѣтвей, подъѣздныхъ путей, участковъ дорогъ и дорогъ, поименованныхъ въ пунктахъ *а*, *б*, *в* и *г* § 7, дорогою отправленія почитается дорога, первая за ними по пути слѣдованія груза. Но если подъѣздной путь, вѣтвь или участокъ, получившій высшую долю по пунктамъ *б* и *в* § 7, принадлежатъ дорогѣ, почитаемой дорогою отправленія, то при перевозкахъ, по которымъ, на основаніи § 3, этой дорогѣ также полагается высшая доля, разстояніе пробѣга груза по подъѣздному пути, вѣтви, или участку засчитывается въ число верстъ, за которыя дорога отправленія пользуется этимъ преимуществомъ въ распредѣленіи.

§ 9. Постановленія, заключающіяся въ предыдущихъ параграфахъ, не распространяются на распредѣленіе провозныхъ платъ по перевозкамъ прямаго сообщенія лишь въ тѣхъ случаяхъ, когда плата по симъ перевозкамъ взимается—а) по суммѣ мѣстныхъ тарифовъ отдѣльныхъ дорогъ слѣдованія груза, или б) по совокупности тарифовъ отдѣльныхъ группъ, союзовъ и сообщеній. Въ сихъ случаяхъ каждая дорога получаетъ плату, причитающуюся ей по соотвѣтствующему тарифу, т. е. по ея мѣстному тарифу, или же по тарифу группъ, союзовъ и сообщеній.

§ 10. Частные вопросы по примѣненію настоящихъ правилъ, а равно и частныя отступленія отъ сихъ правилъ въ исключительныхъ случаяхъ, по соглашенію между подлежащими дорогами, разрѣшаются департаментомъ желѣзнодорожныхъ дѣлъ на основаніи пункта *е* ст. 38 положенія о желѣзнодорожныхъ тарифахъ и объ

wskazany w ustepie *f* art. 38 postanowienia o taryfach dróg żelaznych i o instytucyach do spraw taryfowych.

§ 8. Przy udziale w przewozach komunikacyi bezpośredniéj odnóg, linij podjazdowych, dróg lub części dróg, do których na mocy § 7 ogólne przepisy co do rozdziału opłat przewozowych nie stosują się, jak również przedsiębiorstw żeglugi parowéj i innych przedsiębiorstw przewozowych, z ogólnéj opłaty przewozowéj przedewszystkiem wydzielają się udziały przypadające tym odnogom, liniom podjazdowym i drogom lub ich częściom, jak również przedsiębiorstwom żeglugi parowéj i innym przedsiębiorstwom przewozowym, a następnie dopiero pozostała część opłaty przewozowéj rozdziela się pomiędzy inne uczestniczące w przewozie drogi na zasadzie niniejszych przepisów. Przytém, jeżeli ładunki, wyszczególnione w § 3, wysyłają się z jednéj z dróg wymienionych w ustępie *e* § 7 (z wyjątkiem dróg Warszawsko-Wiedeńskiéj i Nadwiślańskiéj, to za drogę wysyłki uważa się ta droga; zaś przy wysyłce tych ładunków z odnóg, linij podjazdowych, części dróg i dróg, wymienionych w ustępach *a*, *b*, *c* i *d* § 7, za drogę wysyłki uważa się droga pierwsza po nich na drodze, którą przebywa ładunek. Lecz jeżeli linia podjazdowa, odnoga lub część drogi, otrzymująca największy udział opłaty według ustępów *b* i *c* § 7, należy do drogi, uważanéj za drogę wysyłki, to przy przewozach, co do których, na zasadzie § 3, téj drodze przyznaje się również największy udział opłaty, odległość przebiegu ładunku na linii podjazdowéj, odnodze lub części drogi zalicza się do liczby wiorst, za które droga wysyłki korzysta z tego przywileju przy rozdziale.

§ 9. Postanowienia, zawarte w poprzedzających paragrafach, nie stosują się do rozdziału opłat przewozowych, pobieranych przy przewozach komunikacyi bezpośredniéj tylko w tych wypadkach, gdy opłata od tych przewozów pobiera się: a) podług sumy miejscowych taryf poszczególnych dróg, po których idzie ładunek, albo b) podług sumy taryf poszczególnych grup, związków i komunikacyj. W tych razach każda droga otrzymuje opłatę przypadającą jéj podług odpowiedniéj taryfy, t. j. podług jéj miejscowéj taryfy, albo też podług taryfy grup, związków i komunikacyj.

§ 10. Kwestye specyalne przy zastosowaniu niniejszych przepisów, jak również specyalne odstąpienia od tych przepisów w wyjątkowych wypadkach, po porozumieniu się odnośnych dróg pomiędzy sobą, roztrzyga departament do spraw dróg żelaznych na zasadzie ustępu *f* art. 38 postanowienia o taryfach dróg żelaznych

учрежденіяхъ по тарифнымъ дѣламъ въ порядкѣ, установленном симъ положеніемъ и правилами относительно составленія, публикаціи, введенія въ дѣйствіе и отмѣны тарифовъ.

(С. У. и Р. П. 1893 г. Апрѣля 16-го № 52 § 436).

Распоряженіе, объявленное Правительствующему Сенату Временно-Управляющимъ Министерствомъ Государственныхъ Имуществъ.

69. Объ утвержденіи устава и штата Ченстоховской низшей школы садоводства и плодоводства 2 разряда, учрежденной въ гор. Ченстоховѣ, Петроковской губерніи.

На основаніи Высочайше утвержденнаго 27 Декабря 1883 г. нормальнаго положенія о низшихъ сельскохозяйственныхъ школахъ (Сбор. Зак. Т. XXV, стр. 68) и договора, заключеннаго, съ разрѣшенія бывшаго Министра Государственныхъ Имуществъ, статсъ-секретаря Островскаго, съ жителемъ г. Ченстохова, Карломъ Завадою, въ Октябрѣ 1891 г., разрѣшена была къ открытію при садовомъ заведеніи отца Завады въ гор. Ченстоховѣ низшая школа садоводства и плодоводства 2 разряда.

Утвердивъ 17 Февраля 1893 г., на основаніи ст. 26 означеннаго нормальнаго положенія, по соглашенію съ Министромъ Народнаго Просвѣщенія, подробный уставъ со штатомъ для Ченстоховской школы, Временно-Управлявшій Министерствомъ Государственныхъ Имуществъ, 4 Марта 1893 г., представилъ въ Правительствующій Сенатъ копію съ сего устава и штата для распубликованія.

i o instytucyach do spraw taryfowych, w sposób, ustanowiony w niniejszém postanowieniu i w przepisach, dotyczących sporządzenia, publikacyi, wprowadzenia w wykonanie i uchylenia taryf.

(Data publikacyi: 16-go Kwietnia).

Rozporządzenie, objawione Rządzącemu Senatowi przez Czasowo-Zarządzającego Ministeryum Dóbr Państwa.

69. O zatwierdzeniu ustawy i etatu niższéj szkoły ogrodnictwa i owocarstwa 2-éj kategoryi w m. Częstochowie, gubernii Piotrkowskiéj.

Na zasadzie Najwyżéj zatwierdzonéj d. 27 Grudnia 1883 roku ustawy normalnéj dla niższych szkół rolniczych (Zbiór Praw T. XXV, str. 69) i umowy, zawartéj, za pozwoleniem byłego Ministra Dóbr Państwa sekretarza stanu Ostrowskiego, z mieszkańcem m. Częstochowy Karolem Zawadą w Październiku 1891 r., zezwolono na otwarcie przy zakładzie ogrodniczym ojca Zawady w m. Częstochowie niższéj szkoły owocarstwa i sadownictwa 2-éj kategoryi.

Zatwierdziwszy 17 Lutego 1893 r. na zasadzie art. 26 wspomnianéj ustawy normalnéj, po porozumieniu się z Ministrem Oświaty Publicznéj, szczegółową ustawę z etatem dla szkoły Częstochowskiéj, Czasowo-Zarządzający Ministeryum Dóbr Państwa, d. 4 Marca 1893 r., przedstawił Rządzącemu Senatowi kopię téj ustawy i etatu w celu opublikowania.

На подлинномъ Временно-Управляющимъ Министерствомъ Государственныхъ Имуществъ написано: „*Утверждаю*". 17 Февраля 1893 г.

УСТАВЪ
Ченстоховской низшей школы садоводства и плодоводства 2-го разряда, учрежденной въ гор. Ченстоховѣ, Петроковской губерніи, при садовомъ заведеніи А. М. Завады, Карломъ Августовичемъ Завадою.

I. Общія положенія.

1. На основаніи Высочайше утвержденнаго 27-го Декабря 1883 г. нормальнаго положенія о низшихъ сельскохозяйственныхъ школахъ и договора, заключеннаго, съ разрѣшенія Министра Государственныхъ Имуществъ, департаментомъ земледѣлія и сельской промышленности съ Карломъ Августовичемъ Завадою 8 Октября 1891 года, въ гор. Ченстоховѣ, Петроковской губерніи, при садовомъ заведеніи Августа Михайловича Завады, учреждена низшая школа садоводства и плодоводства 2 разряда (а). Школа эта имѣетъ цѣлію распространеніе въ народѣ, преимущественно путемъ практическихъ занятій, основныхъ познаній по садоводству, плодоводству и огородничеству (б).

а) Нор. пол. ст. 4, 7, 9, п. 1 и 26 и договоръ съ Карломъ Завадою.
б) Тоже ст. 1 и 9, п. 1.

2. Курсъ ученія въ Ченстоховской школѣ продолжается три года и раздѣляется на три класса. Онъ состоитъ изъ теоретическаго изученія предметовъ и о соотвѣтственныхъ цѣли заведенія практическихъ занятій.

Нор. пол. ст. 8.

3. Денежныя средства школы состоятъ: а) изъ ежегоднаго пособія въ 1.500 руб., отпускаемаго Министерствомъ Государственныхъ Имуществъ въ теченіи 10 лѣтъ, начиная съ 1 Сентября 1891 года по 1 Сентября 1901 года, на счетъ ассигнуемыхъ по финансовой смѣтѣ департамента земледѣлія и сельской промышленности кредитовъ, б) изъ взносовъ, которые могутъ быть дѣлаемы частными лицами и обществами на содержаніе въ школѣ

Na oryginale Czasowo-Zarządzający Ministeruym Dóbr Państwa napisał: „*Zatwierdzam*". 17 Lutego 1893 roku.

USTAWA
Częstochowskiéj niższéj szkoły ogrodnictwa i owocarstwa 2-éj kategoryi, założonéj w m. Częstochowie, gubernii Piotrkowskiéj, przy zakładzie ogrodniczym A. M. Zawady przez Karola syna Augusta Zawadę.

I. Postanowienia ogólne.

1. Na zasadzie Najwyżéj zatwierdzonéj d. 27 Grudnia 1883 r. Ustawy normalnéj dla niższych szkół rolniczych i umowy, zawartéj, za pozwoleniem Ministra Dóbr Państwa, przez departament rolnictwa i przemysłu wiejskiego z Karolem synem Augusta Zawadą 8 Października 1891 roku, w m. Częstochowie, gub. Piotrkowskiéj, przy zakładzie ogrodniczym Augusta syna Michała Zawady, założona została niższa szkoła ogrodnictwa i owocarstwa 2-éj kategoryi (a). Szkoła ta ma na celu rozprzestrzenienie wśród ludności, głównie drogą zajęć praktycznych, zasadniczych wiadomości w zakresie ogrodnictwa, owocarstwa i warzywnictwa (b).

a) Ust. norm. art. 4, 7, 9 ust. 1 i 26 i umowa z Karolem Zawadą.
b) Tożsamo art. 1 i 9 ust. 1.

2. Kurs nauk w szkole Częstochowskiéj trwa trzy lata i dzieli się na trzy klasy. Składa się z nauki teoretycznéj i odpowiednich do celu zakładu zajęć praktycznych.

Ust. norm. art. 8.

3. Środki pieniężne szkoły składają się: a) z zapomogi rocznéj w kwocie 1.500 rub., udzielanéj przez Ministeryum Dóbr Państwa w ciągu lat 10, poczynając od 1 Wrześuia 1891 r. do 1 Wrze-1901 roku, na rachunek asygnowanych w budżecie finansowym departamentu rolnictwa i przemysłu wiejskiego kredytów, b) z wkładów, które mogą wnosić osoby prywatne i towarzystwa na uposaże-

стипендіатовъ и на другія надобности и в) изъ суммъ, предоставляемыхъ школѣ учредителемъ и владѣльцемъ сада.

На осн. пор. пол. ст. 5 и 6 и догов. съ Карломъ Завадою.

4. Школа состоитъ въ вѣдѣніи Министерства Государственныхъ Имуществъ, по департаменту земледѣлія и сельской промышленности (а). Постоянное наблюденіе за нею возлагается на управляющаго государственными имуществами Варшавской, Калишской, Петроковской и Плоцкой губ., періодическій же осмотръ производится лицами, которымъ это будетъ поручаемо Министромъ Государственныхъ Имуществъ, или попечителемъ Варшавскаго учебнаго округа (б). Учебная часть по общеобразовательнымъ предметамъ въ означенной школѣ подлежитъ наблюденію мѣстной дирекціи народныхъ училищъ (в).

а) Нор. пол. ст. 3. б) Тоже, ст. 15 и раз. Временно Упр. Мин. Гос. Им. в) Выс. указъ 30 авг. 1864 г. объ учебныхъ дирекціяхъ въ Царствѣ Польскомъ, ст. 6.

II. Пріемъ учениковъ-работниковъ и содержаніе ихъ.

5. Въ школу принимается ученики-работники всѣхъ сословій, имѣющіе отъ роду не менѣе 15 лѣтъ (а). Отъ поступающихъ въ 1 классъ школы требуется знаніе общеобразовательныхъ предметовъ въ объемѣ курса одноклассныхъ начальныхъ училищъ Министерства Народнаго Просвѣщенія (б).

а) На осн. разр. Врем. Упр. Мин. Г. И. б) На осн. нор. пол. ст. 12.

6. Пріемъ и выпускъ учениковъ производится въ Сентябрѣ (§ 31).

На осн. разр. Врем. Упр. Мин. Г. И.

7. Въ школѣ могутъ быть ученики, получающіе въ ней на счетъ частныхъ лицъ, обществъ или земствъ, или на свой собственный счетъ полное содержаніе, затѣмъ живущіе только въ школѣ и получающіе въ ней продовольствіе, но одѣвающіеся на свой счетъ и, наконецъ, приходящіе ученики, которые учатся въ школѣ и во время работъ получаютъ отъ нея безплатно продовольствіе, но живутъ внѣ школы.

Примѣчаніе 1. Содержаніе учениковъ въ отношеніи одежды, пищи и вообще образа жизни, должно быть просто и приноровлено къ условіямъ мѣстнаго крестьянскаго быта.

Примѣчаніе 2. Плата за своекоштныхъ пансіонеровъ, по 120 руб. въ годъ, вносится въ школу по полугодіямъ впередъ.

Тоже.

nie w szkole stypendystów i na inne potrzeby i c) z sum ofiarowanych szkole przez założyciela i właściciela ogrodu.

Na zas. ust. norm. art. 5 i 6 i umowy z Karolem Zawadą.

4. Szkoła pozostaje pod zawiadywaniem Ministeryum Dóbr Państwa, departamentu rolnictwa i przemysłu wiejskiego (a). Stały nadzór nad nią powierza się zarządzającemu majątkami skarbowemi gubernij Warszawskiej, Kaliskiéj, Piotrkowskiéj i Płockiéj; zaś peryodyczne rewizye odbywają osoby, którym to będzie poruczone przez Ministra Dóbr Państwa, albo przez kuratora okręgu naukowego Warszawskiego (b).Nad nauczaniem przedmiotów ogólnie kształcących w téj szkole ma nadzór miejscowa dyrekcya szkół ludowych (c).

Ust. norm. art. 3. b) Ust. norm. art. 15 i pozw. Czasowo Zarz. Min. Dóbr Pań. c) Najw. Ukaz z dnia 30 Sierpnia 1864 r. o dyrekcyach naukowych w Królestwie Polskiem art. 6.

II. Przyjmowanie uczniów-robotników i utrzymanie ich.

5. Do szkoły przyjmują się uczniowie-robotnicy wszystkich stanów, mający najmniéj lat 15 (a). Od wstępujących do 1 klasy szkoły wymaga się znajomość ogólnie kształcących przedmiotów w zakresie kursu jednoklasowych szkół elementarnych Ministeryum Oświaty Publicznéj (b).

a) Na zas. pozw. Czas. Zarz. Min. Dóbr. Pań. b) Na zas. ust. norm. art. 12.

6. Uczniowie przyjmują się do szkoły i wypuszczają się z niéj w m. Wrześniu (§ 31).

Na zas. pozw. Czas. Zarz. Min. Dóbr Pań.

7. W szkole mogą być uczniowie, otrzymujący w niéj kosztem osób prywatnych, towarzystw lub ziemstw, albo swoim własnym kosztem, utrzymanie, następnie mieszkający tylko w szkole, i otrzymujący w niéj żywność, lecz ubierający się swoim kosztem, i nakoniec uczniowie przychodni, którzy uczą się w szkole i w czasie robót otrzymują w niéj bezpłatnie żywność, lecz mieszkają poza szkołą.

Uwaga 1. Utrzymanie uczniów pod względem ubrania, żywności i wogóle sposobu życia powinno być proste i zastosowane do warunków miejscowego bytu włościan.

Uwaga 2. Opłata za pensyonarzy, utrzymujących się własnym kosztem, po 120 rubli rocznie, wnosi się do szkoły półrocznie z góry.

Toż samo.

8. Въ школѣ полагается имѣть всего не менѣе 15 учениковъ и не болѣе 30 учениковъ въ каждомъ классѣ.

На основ. договора съ Карломъ Завадою и разр. Врем. Упр. Мин. Гос. Имущ.

9. Во все время пребыванія своего въ школѣ ученики обязаны исполнять всѣ хозяйственныя и ремесленныя работы, которыя будутъ имъ поручаемы въ заведеніи. Общее число рабочихъ часовъ въ день, вмѣстѣ съ классными занятіями и съ приготовленіемъ уроковъ, не должно превышать для учениковъ 1 класса—10, а для учениковъ двухъ старшихъ классовъ—12 часовъ въ день.

На осн. нор. пол. ст. 10 и разр. Врем. Упр. Мин. Гос. Им.

10. По окончаніи каждаго учебнаго года, попечитель школы, по соглашенію съ лицами, наблюдавшими за работами учениковъ, назначаетъ каждому ученику школы, на основаніи особыхъ правилъ (§ 29), опредѣленное вознагражденіе. Всѣмъ ученикамъ, бывшимъ въ школѣ на полномъ содержаніи, отдается, по окончаніи ими курса, построенная для нихъ одежда, бѣлье и обувь послѣдняго срока заготовленія.

На осн. разр. Врем. Упр. Мин. Гос. Им.

III. Учебный курсъ.

11. Въ школѣ повторяются съ нѣкоторыми дополненіями и объясненіями назначенные по программамъ, утвержденнымъ Министромъ Народнаго Просвѣщенія, для начальныхъ народныхъ училищъ, слѣдующіе общеобразовательные предметы:

Законъ Божій. Молитвы, краткая св. исторія, Символъ Вѣры и чтеніе евангелія.

Русскій языкъ. Практическое обученіе толковому чтенію и правильному письму. Понятія о частяхъ рѣчи и предложеніяхъ.

Ариѳметика. Отвлеченныя числа и дѣйствія надъ ними. Употребленіе счетовъ. Понятіе объ именованныхъ числахъ и дѣйствія надъ ними.

Первоначальное понятіе по геометріи.

Чистописаніе (а).

Кромѣ того, проходятся слѣдующіе спеціальные предметы:

1) Объясненіе важнѣйшихъ для садовода и огородника явленій природы.

2) Ученіе о полезныхъ и вредныхъ для садоводства и огородничества растеніяхъ и насѣкомыхъ.

8. W szkole powinno być ogółem najmniéj 15 uczniów a najwięcej 30 uczniów w każdéj klasie.

Na zas. umowy z Karolem Zawadą i pozw. Czas. Zarz. Min. Dóbr Państwa.

9. Przez cały czas pobytu swojego w szkole uczniowie obowiązani są wykonywać wszystkie roboty gospodarskie i rzemieślnicze, które będą im poruczane w zakładzie. Ogólna liczba godzin roboczych na dzień, razem z zajęciami klasowemi i z przysposobieniem lekcyj, nie powinna przenosić dla uczniów 1 klasy—10, a dla uczniów dwóch wyższych klas—12 godzin na dobę.

Na zas. ust. norm. art. 10 i pozw. Czas. Zarz. Min. Dóbr Pań.

10. Po skończeniu każdego roku szkolnego, kurator szkoły, po porozumieniu się z osobami czuwającemi nad robotami uczniów, wyznacza każdemu uczniowi szkoły, na zasadzie specyalnych przepisów (§ 29), określone wynagrodzenie. Wszystkim uczniom, którzy byli w szkole na całkowitém utrzymaniu, oddaje się, po skończeniu przez nich kursu, przysposobione dla nich ubranie, bielizna i obuwie z ostatniego terminu.

Na zas. pozw. Czas. Zarz. Min. Dóbr. Pań

III. Kurs szkoły.

11. W szkole powtarzają się z niektóremi uzupełnieniami i objaśnieniami wyznaczone w programach, zatwierdzonych przez Ministra Oświaty Publicznej, dla szkół elementarnych ludowych, następujące ogólnie kształcące przedmioty:

Nauka Religii. Modlitwy, krótka historya święta, Symbol Wiary i czytanie ewangielij,

Język rosyjski. Nauka praktyczna dobrego czytania i prawidłowego pisania. Pojęcia o częściach mowy i zdaniach.

Arytmetyka. Liczby oderwane i działania z niemi. Użycie „sczotów.“ Pojęcia o liczbach złożonych i działania z niemi.

Pierwiastkowe pojęcia z geometryi.

Kaligrafiia (a).

Oprócz tego przechodzą następujące przedmioty specyalne:

1) Objaśnienie najważniejszych dla ogrodnika i warzywnika zjawisk przyrody;

2) Nauka o szkodliwych i pożytecznych dla ogrodnictwa i warzywnictwa roślinach i owadach.

3) Основныя понятія по садоводству вообще и въ особенности по плодоводству и огородничеству.

4) Основныя понятія по шелководству и пчеловодству.

5) Церковное пѣніе (б).

Преподаваніе всѣхъ предметовъ ведется на русскомъ языкѣ, за исключеніемъ Закона Божія для учениковъ римско-католическаго вѣроисповѣданія.

Примѣчаніе. По садоводству вообще преподаются: основныя понятія о строеніи и жизни растеній; естественное и искусственное размноженіе растеній; посадка декоративныхъ растеній. Общія свѣдѣнія о засадкѣ группъ небольшихъ садовъ и цвѣтниковъ. Ознакомленіе съ важнѣйшими однолѣтними и многолѣтними растеніями. Культура, размноженіе и утилизація цвѣточныхъ и ковровыхъ растеній. Описаніе главнѣйшихъ древесныхъ и кустарныхъ породъ, съ указаніемъ достигаемыхъ ими размѣровъ, выносливости, окраски листвы и подходящей почвы. Свѣдѣнія о культурѣ оранжерейныхъ растеній и о ранней выгонкѣ растеній. Объясненія простѣйшихъ способовъ измѣренія земли и разбивки садовъ. По плодоводству: основныя свѣдѣнія о строеніи и питаніи плодовыхъ растеній, различные способы размноженія плодовыхъ деревьевъ и кустарниковъ, различные способы ихъ облагораживанія, а также свѣдѣнія объ удобреніи плодовыхъ деревьевъ и уходѣ за ними; правила рѣзки, выборъ сортовъ, о болѣзняхъ плодовыхъ деревьевъ и кустарниковъ; о сохраненіи плодовъ, а равно о производствѣ изъ нихъ разныхъ продуктовъ. По огородничеству: устройство огорода, его разбивка и подготовка почвы; устройство грядъ и парниковъ, способы удобренія и орошенія растеній; начальныя понятія о плодосмѣнности; описаніе главнѣйшихъ овощей, ихъ культура и употребленіе, съ указаніемъ лучшихъ сортовъ; выгонка и бѣленіе овощей; сбереженіе ихъ на зиму (в).

а) На осн. нор. пол. ст. 13 и инстр. для сельск. учил., утв. Мин. Нар. Прос. 4 Іюня 1875 г. б) Нор. полн. ст. 9 п. 1. в) На осн. разр. Врем. Упр. Мин. Гос. Им.

12. Постоянныя классныя занятія продолжаются съ 15 Октября по 15 Декабря и съ 10 Января по 1 Апрѣля. Время съ 1 Апрѣля по 15 Октября назначается преимущественно для работъ по плодоводству и огородничеству. Но въ теченіе этого періода, одинъ день въ недѣлю, преимущественно когда въ саду не бываетъ

3) Zasadnicze pojęcia o ogrodnictwie wogóle, a w szczególności o owocarstwie i warzywnictwie.

4) Zasadnicze pojęcia o jedwabnictwie i pszczelnictwie.

5) Śpiew kościelny (b).

Wszystkie przedmioty wykładają się w jezyku rosyjskim, z wyjątkiem Nauki Religii dla uczniów wyznania rzymsko-katolickiego.

Uwaga. W zakresie ogrodnictwa wogóle wykładają się: zasadnicze pojęcia o budowie i życiu roślin, naturalne i sztuczne rozmnażanie roślin, sadzenie roślin dekoracyjnych. Ogólne wiadomości o sadzeniu grup niewielkich sadów i klombów. Obznajmienie z ważniejszemi jednorocznemi i wieloletniemi roślinami. Kultura, rozmnażanie i spożytkowywanie roślin kwiatowych i dywanowych. Opis główniejszych rodzajów drzew i krzewów, ze wskazaniem dosięganych przez nie rozmiarów, wyniosłości, zabarwienia liści i podatnego gruntu. Wiadomości o kulturze roślin oranżeryjnych i o wczesném pędzeniu roślin. Objaśnienia najprostszych sposobów mierzenia ziemi i dzielenia ogrodów. W zakresie owocarstwa: zasadnicze wiadomości o zaprowadzeniu i żywieniu roślin owocowych, różne sposoby rozmnażania drzew i krzewów owocowych, różne sposoby ich uszlachetnienia oraz wiadomości o uprawie drzew owocowych i opiece nad niemi; przepisy cięcia, wybór gatunków, o chorobach drzew i krzewów owocowych; o przechowywaniu owoców tudzież o wyrabianiu z nich różnych produktów. W zakresie warzywnictwa: urządzenie ogrodu warzywnego, podział tegoż i przysposobienie gruntu; urządzenie grzęd i inspektów, sposoby uprawy i podlewania roślin, zasadnicze pojęcia o płodozmianie; opis główniejszych jarzyn, ich kultura i użytkowanie, ze wskazaniem najlepszych gatunków; dystylowanie i bielenie jarzyn, zimowanie ich (c).

Na zas. ust. norm. art. 13 i instr. dla szkół wiejskich, zatw. przez Min. Ośw. Publ. 4 Czerwca 1875 r. b) Ust. norm. art. 9 ust. i c) Na zas. pozw. Czas. Zarz. Min. Dóbr Pań.

12. Stałe zajęcia klasowe trwają od 15 Października do 15 Grudnia i od 10 Stycznia do 1 Kwietnia. Czas od 1 Kwietnia do 15 Października przeznacza się głównie na roboty w zakresie owocarstwa i warzywnictwa. Lecz wciągu tego peryodu jeden dzień w tygodniu, głównie wtedy, gdy w ogrodzie nie bywa robót dla ucz-

работъ для учениковъ всѣхъ или нѣкоторыхъ классовъ, совѣтъ школы назначаетъ для нихъ или классныя занятія, преимущественно для повторенія пройденнаго, или для упражненія въ задачахъ по разнымъ предметамъ, или же практическія занятія по землемѣрію, по ремесламъ и по собиранію и опредѣленію растеній и насѣкомыхъ, полезныхъ или вредныхъ въ садоводствѣ. Равнымъ образомъ совѣту школы предоставляется назначать практическія занятія, вмѣсто классныхъ, въ тѣ дни, когда необходимо будетъ произвести неотложныя работы. О всѣхъ такихъ случаяхъ, бывшихъ въ теченіе года, должно быть упомянуто въ годовомъ отчетѣ школы. Составленіе ежедневнаго распредѣленія учебныхъ часовъ для каждаго класса предоставляется совѣту школы, руководствуясь слѣдующимъ примѣрнымъ опредѣленіемъ числа уроковъ въ недѣлю въ каждомъ классѣ и по каждому предмету.

	Классы			
	I.	II.	III.	Всего
1. Законъ Божій	2	1	1	4
2. Русскій языкъ	3	4	3	10
3. Ариѳметика и первоначальныя понятія по геометріи	2	2	3	7
4. Чистописаніе съ черченіемъ . .	2	2	2	6
5. Объясненіе важнѣйшихъ явленій природы	2	2	2	6
6. Ученіе о полезныхъ и вредныхъ для садоводства растеніяхъ и животныхъ	2	2	2	6
7. Основныя понятія по садоводству и въ особенности по плодоводству и огородничеству	4	4	4	12
8. Церковное или хоровое пѣніе .	1	1	1	3
Итого . . .	18	18	18	54

Примѣчаніе 1. Объясненіе явленій природы можетъ быть соединяемо съ преподаваніемъ основныхъ понятій по садоводству.

Примѣчаніе 2. Въ распредѣленіи уроковъ совѣту школы предоставляется право, по мѣрѣ надобности, дѣлать нѣкоторыя измѣненія, увеличивая или уменьшая число уроковъ по классамъ и предметамъ, не измѣняя однако же, безъ разрѣшенія департамента земледѣлія и сельской промышленности, общаго числа уроковъ въ школѣ и числа уроковъ по русскому языку.

niów wszystkich lub niektórych klas, rada szkoły wyznacza dla nich albo zajęcia praktyczne klasowe, głównie dla powtórzenia tego, co przeszli, lub dla różnych ćwiczeń, albo też zajęcia praktyczne w zakresie geometryi, rzemiosł oraz zbierania i określania roślin i owadów, pożytecznych lub szkodliwych w ogrodnictwie. Podobnież radzie szkoły służy prawo wyznaczać zajęcia praktyczne zamiast klasowych w te dni, gdy koniecznêm będzie wykonać niektóre roboty. O wszystkich takich wypadkach, zaszłych w ciągu roku, powinno być wzmiankowane w sprawozdaniu rocznêm szkoły. Sporządzenie rocznego planu godzin dla każdéj klasy pozostawia się radzie szkoły, która kierować się winna następującêm zasadniczêm określeniem liczby lekcyj w tygodniu dla każdéj klasy i dla każdego przedmiotu.

	Klasy			
	I.	II.	III.	Razem
1. Religia	2	1	1	4
2. Język russki	3	4	3	10
3. Arytmetyka i pierwiastkowe pojęcie z geometryi	2	2	3	7
4. Kaligrafia z kreśleniem planów .	2	2	2	6
5. Objaśnienie ważniejszych zjawisk przyrody	2	2	2	6
6. Nauka o pożytecznych i szkodliwych dla ogrodnictwa roślinach i zwierzętach .	2	2	2	6
7. Zasadnicze pojęcia o ogrodnictwie, a w szczególności w zakresie owocarstwa i warzywnictwa	4	4	4	12
8. Śpiew kościelny lub chóralny .	1	1	1	3
Razem . . .	18	18	18	54

Uwaga 1. Objaśnienie zjawisk przyrody może być łączone z wykładem zasadniczych pojęć o ogrodnictwie.

Uwaga 2. Rada szkoły ma prawo wprowadzać w planie lekcyj, w miarę potrzeby, niektóre zmiany, powiększając lub zmniejszając liczbę lekcyj w klasach i przedmiotach, nie zmieniając jednakże, bez pozwolenia departamentu rolnictwa i przemysłu wiejskiego, ogólnéj liczby lekcyj w szkole i liczby lekcyj języka russkiego.

Примѣчаніе 3. На приготовленіе уроковъ въ классное время должно быть даваемо ученикамъ около двухъ часовъ ежедневно.

На осн. пор. пол. ст. 9 и разр. Врем. Упр. Мин. Гос. Им.

13. При преподаваніи предметовъ, служащіе въ школѣ руководствуются программами, утвержденными: для объясненія явленій природы, для ученія о полезныхъ и вредныхъ растеніяхъ и насѣкомыхъ и для садоводства съ плодоводствомъ и огородничествомъ — Министерствомъ Государственныхъ Имуществъ (а), а для прочихъ общеобразовательныхъ предметовъ — Министерствомъ Народнаго Просвѣщенія для начальныхъ народныхъ училищъ (б).

а) На осн. пор. пол. ст. 9 и 11. б) Тоже, ст. 13.

14. Практическія занятія и работы въ школѣ состоятъ въ работахъ по обработкѣ и удобренію земли подъ питомники, плодовый садъ и огородъ, по посѣву сѣянцевъ, по посадкѣ деревъ и черенковъ, по прививкѣ деревъ, по подрѣзкѣ и подвязкѣ деревъ, по сбору и сохраненію плодовъ и овощей, сушкѣ ихъ и приготовленію изъ нихъ разныхъ продуктовъ, и по всѣмъ вообще работамъ по садоводству, плодоводству и огородничеству, которыя будутъ производимы въ заведеніи и поручаемы ученикамъ. Практическія занятія продолжаются въ школѣ въ теченіи всего года ежедневно, кромѣ праздничныхъ дней. На эти занятія, смотря по классу, въ которомъ находятся ученики (§ 9), назначается: въ періодъ классныхъ занятій (§ 12)—отъ 4 до 7 часовъ, а въ остальное время года—отъ 8 до 12 часовъ въ день. Въ праздники производятся только неотложныя работы, напр. по поливкѣ растеній, сушкѣ плодовъ и т. п., учениками, назначаемыми для этого по очереди.

На осн. пор. пол. ст. 8 и 10 и разр. Врем. Упр. Мин. Гос. Им.

15. Общее примѣрное распредѣленіе работъ и практическихъ занятій на каждый годъ составляется совѣтомъ школы и утверждается попечителемъ ея; назначеніе же времени производства каждой работы и нарядъ учениковъ на эти работы возлагается на управляющаго школою. Эти работы распредѣляются между учениками такимъ образомъ, чтобы каждый изъ нихъ, въ продолженіе своего ученія въ школѣ, основательно продѣлалъ всѣ работы и могъ, по окончаніи курса, не только производить самостоятельно каждую работу, но и понимать, почему она дѣлается такъ, а не иначе. Какъ управляющій школою, такъ и учителя обязаны руко-

Uwaga 3. Na przysposobienie lekcyj wczasie szkolnym powinno być dawane uczniom około dwóch godzin dziennie.

Na zas. ust. norm. art. 9 i pozw. Czas. Zarz. Min. Dóbr Pań.

13. Przy wykładaniu przedmiotów urzędnicy szkoły kierują się programami, zatwierdzonemi: co do objaśnienia zjawisk przyrody, co do nauki o pożytecznych i szkodliwych roślinach i owadach i co do ogrodnictwa z owocarstwem i warzywnictwem, przez Ministeryum Dóbr Państwa (a), a co do innych ogólnie kształcących przedmiotów—przez Ministeryum Oświaty Publicznéj dla szkół ludowych elementarnych (b).

a) Na zas. ust. norm. art. 9 i 11. b) Toż samo art. 13.

14. Zajęcia i roboty praktyczne w szkole stanowią roboty około uprawy i nawożenia gruntu pod szkółki, sad owocowy i ogród warzywny, około posiewu nasion, sadzenia drzew i szczepów, szczepienia drzew, podcinania i podwiązywania drzew, zbierania i przechowywania owoców i jarzyn, suszenia ich i przysposobienia z nich produktów i wszelkie wogóle roboty w zakresie ogrodnictwa, owocarstwa i warzywnictwa, jakie będą wykonywane w zakładzie i poruczane uczniom. Zajęcia praktyczne trwają w szkole wciągu całego roku codziennie, oprócz dni świątecznych. Na te zajęcia, stosownie do klasy, w któréj się znajdują uczniowie (§ 9), wyznacza się: w okresie zajęć klasowych (§ 12)—od 4 do 7, a w pozostałym czasie—od 8 do 12 godzin dziennie. W święta wykonywują się tylko roboty niecierpiące zwłoki, np. podlewanie roślin, suszenie owoców i t. p., do czego uczniowie wyznaczają się po kolei.

Na zas. ust. norm. art. 8 i 10 i pozw. Czas. Zarz. Min. Dóbr Pań.

15. Ogólny zasadniczy rozkład robót i zajęć praktycznych na każdy rok sporządza rada szkoły i zatwierdza kurator téjże; zaś czas do wykonania każdéj roboty oraz uczniów, którzy ją wykonać mają, wyznacza dyrektor szkoły. Roboty te rozdzielają się pomiędzy uczniów w taki sposób, ażeby każdy z nich wciągu swojéj nauki w szkole dokładnie odrobił wszystkie roboty i mógł, po ukończeniu kursu, nietylko wykonywać samodzielnie każdą robotę, lecz i rozumieć, dla czego wypełnia się tak, a nie inaczéj. Tak dyrektor szkoły, jak i nauczyciele obowiązani są kierować robotami uczniów. Nauczyciele pomagają dyrektorowi w czuwaniu nad temi robotami

водитъ учениковъ въ ихъ работахъ. Учителя помогаютъ управляющему въ наблюденіи за этими работами и въ обученіи учениковъ и вообще исполняютъ въ точности распоряженія по этому предмету управляющаго школою.

На осн. разр. Врем. Упр. Мин. Гос. Им.

IV. Управленіе школою.

16. Для попеченія о благосостояніи школы и ея нуждахъ при ней состоитъ особое лицо съ званіемъ попечителя. Попечитель избирается учредителемъ школы исключительно изъ лицъ, состоящихъ на государственной службѣ въ одномъ изъ правительственныхъ учрежденій и утверждается въ должности Министерствомъ Государственныхъ Имуществъ, по сношеніи съ Петроковскимъ губернаторомъ (а). Попечитель школы пользуется, по прослуженіи въ этой должности не менѣе трехъ лѣтъ сряду, заурядъ всѣми, за исключеніемъ пенсіи, преимуществами чиновниковъ VII класса, если не имѣетъ высшаго чина, и сохраняетъ сіи преимущества до тѣхъ поръ, пока состоитъ въ означенной должности (б).

а) На осн. разр. Врем. Упр. Мин. Госуд. Имущ. и нор. пол. ст. 16 и 18.
б) Тоже, ст. 19.

17. Попечитель школы, кромѣ исполненія обязанностей, указанныхъ въ §§ 10, 18, 20, 21, 23, 26, 29, 32, 33, 41 и 42—44, слѣдитъ за исполненіемъ программъ, за правильнымъ ходомъ обученія въ школѣ (§§ 11—13) и за тѣмъ, чтобы практическія занятія учениковъ имѣли правильное и полезное для нихъ направленіе (§§ 9, 14—15), а также за тѣмъ, чтобы мальчики пріучаемы были къ порядку и къ точному исполненію возлагаемыхъ на нихъ обязанностей. Онъ наблюдаетъ также за содержаніемъ учениковъ и за правильностію счетоводства въ школѣ (§§ 36—38). Въ случаѣ обнаруженія какихъ либо безпорядковъ или злоупотребленій, попечитель школы принимаетъ мѣры для немедленнаго ихъ устраненія и о своихъ распоряженіяхъ сообщаетъ департаменту.

На осн. разр. Врем. Упр. Мин. Гос. Им.

18. Для обсужденія и разрѣшенія вопросовъ, имѣющихъ существенное значеніе въ педагогическомъ или хозяйственномъ отношеніяхъ, при школѣ полагается совѣтъ, состоящій, подъ предсѣдательствомъ попечителя школы, изъ управляющаго ею, законо-

i w nauczaniu uczniów i wogóle wypełniają ściśle rozporządzenia w tym przedmiocie dyrektora szkoły.

Na zas. pozw. Czas. Zarz. Min. Dóbr Pań.

IV. Administracya szkoły.

16. Do czuwania nad pomyślnością szkoły i zaspokojeniem jéj potrzeb przy szkole znajduje się specyalna osoba z tytułem kuratora. Kuratora wybiera założyciel szkoły wyłącznie z osób, pozostających w służbie państwowéj w jednéj z instytucyj rządowych, a zatwierdza go na urzędzie Ministeryum Dóbr Państwa, po porozumieniu się z gubernatorem Piotrkowskim (a). Kurator szkoły korzysta, po przesłużeniu w tym urzędzie najmniéj trzech lat zrzędu, ze wszystkich, z wyjątkiem emerytury, przywilejów urzędników VII klasy, jeżeli nie ma wyższéj rangi, i zachowuje te przywileje dotąd, dopóki zajmuje tęn urząd (b).

a) Na zas. pozw. Czas. Zarz. Min. Dóbr Pań. i ust. norm. art. 16 i 18.
b) Toż samo art. 19.

17. Kurator szkoły, oprócz pełnienia obowiązków, wskazanych w §§ 10, 18, 20, 21, 23, 26, 29, 32, 33, 41 i 42—44, czuwa nad wykonaniem programów, nad prawidłowym biegiem nauczania w szkole (§§ 11—13) i nad tém, ażeby zajęcia praktyczne uczniów miały prawidłowy i pożyteczny dla nich kierunek (§§ 9, 14—15), tudzież nad tém, ażeby chłopcy przyuczani byli do porządku i ścisłego pełnienia włożonych na nich obowiązków. Ma również nadzór nad utrzymaniem uczniów i nad prawidłowością prowadzenia rachunków w szkole (§§ 36—38). Wrazie wykrycia jakich nieporządków lub nadużyć, kurator szkoły przedsiębierze środki w celu bezzwłocznego ich usunięcia i o swoich rozporządzeniach komunikuje departamentowi.

Na zas. pozw. Czas. Zarz. Min. Dóbr Pań.

18. Do rozpoznawania i roztrzygania kwestyj, mających istotne znaczenie pod względem pedagogicznym lub gospodarskim, przy szkole znajduje się rada, składająca się, pod prezydencyą kuratora szkoły, z dyrektora téjże, nauczyciela religii i nauczycieli.

учителя и преподавателей. Въ случаѣ отсутствія попечителя, въ совѣтѣ предсѣдательствуетъ управляющій школою.

Нор. пол. ст. 17.

19. Непосредственное завѣдываніе школою, какъ въ учебномъ, такъ и въ хозяйственномъ отношеніяхъ, возлагается на управляющаго оною.

Тоже, ст. 16.

20. Управляющій школою назначается, по соглашенію попечителя школы съ ея учредителемъ, преимущественно изъ лицъ, окончившихъ курсъ въ высшемъ или среднемъ сельскохозяйственномъ или садовомъ учебномъ заведеніи и притомъ основательно знакомыхъ на практикѣ съ веденіемъ садоводства, плодоводства и огородничества.

Тоже, ст. 20.

21. Преподаватель Закона Божія опредѣляется, по соглашенію попечителя школы съ епархіальнымъ начальствомъ, изъ мѣстныхъ священно-служителей, или другихъ лицъ, окончившихъ курсъ въ духовной семинаріи.

Тоже, ст. 21.

22. Преподавателями плодоводства съ садоводствомъ вообще и огородничества разрѣшается опредѣлять какъ лицъ, окончившихъ курсъ въ садовыхъ учебныхъ заведеніяхъ высшаго или средняго разряда, такъ и такихъ, которые хотя и не окончили курса въ высшемъ или среднемъ учебномъ заведеніи, но доказали основательныя свои познанія по поручаемымъ имъ предметамъ.

Тоже, ст. 22.

23. Учителя общеобразовательныхъ предметовъ избираются попечителемъ изъ лицъ, имѣющихъ право преподавать въ начальныхъ народныхъ училищахъ Министерства Народнаго Просвѣщенія.

Тоже, ст. 23.

24. Управляющій и всѣ преподаватели научныхъ предметовъ утверждаются въ должностяхъ Министерствомъ Государственныхъ Имуществъ, по предварительному соглашенію съ попечителемъ Варшавскаго учебнаго округа (а). Увольненіе отъ должностей служащихъ въ школѣ лицъ зависитъ отъ того же мѣста или лица, отъ котораго послѣдовало и опредѣленіе (б).

а) Нор. пол. ст. 24 и разр. Врем. Упр. Мин. Гос. Им. б) На осн. ст. 758 уст. сл. прав. т. III св. зак. изд. 1876 г.

25. Управляющій школою и учителя получаютъ отъ казны

Wrazie nieobecności kuratora, w radzie prezyduje dyrektor szkoły.

Ust. norm. art. 17.

19. Bezpośrednie zawiadywanie szkołą tak pod względem szkolnym, jak i gospodarskim, należy do dyrektora szkoły.

Ust. norm. art. 16.

20. Dyrektora szkoły mianuje się, po porozumieniu się kuratora szkoły z jéj założycielem, przedewszystkiem z osób, które ukończyły kurs nauk w wyższéj lub średniéj szkole rolniczéj lub ogrodniczéj i przytém dokładnie są obznajmione praktycznie z prowadzeniem ogrodnictwa, owocarstwa i warzywnictwa.

Ust. norm. art. 20.

21. Nauczyciela Religii mianuje się, po porozumieniu się kuratora szkoły ze zwierzchnością dyecezyalną, z miejscowych księży lub z innych osób, które ukończyły kurs w seminaryum duchowném.

Ust. norm. art. 21.

22. Nauczycielami owocarstwa z ogrodnictwem wogóle i warzywnictwa dozwala się mianować zarówno osoby, które ukończyły kurs w zakładach naukowych ogrodniczych wyższéj lub średniéj kategoryi, jak i takie, które chociaż nie ukończyły kursu w zakładzie naukowym wyższym lub średnim, lecz dowiodły, że posiadają dokładne wiadomości w zakresie poruczanych im przedmiotów.

Ust. norm art. 22.

23. Nauczycieli przedmiotów ogólnie kształcących wybiera kurator z osób, mających prawo wykładania w szkołach ludowych elementarnych Ministeryum Oświaty Publicznéj.

Ust. norm. art. 23.

24. Dyrektora i wszystkich nauczycieli przedmiotów szkolnych zatwierdza na urzędach Ministeryum Dóbr Państwa, po uprzedniém porozumieniu się z kuratorem okręgu naukowego Warszawskiego (a). Uwalnianie z urzędów osób służących w szkole zależy od téj saméj władzy lub osoby, która je mianowała (b).

a) Ust. norm., art. 24 i pozw. Czas. Zarz. Min. Dóbr Pań. b) Na zas. art. 758 Ust. o służb. rząd., sw. zak. t. III wyd. z r. 1876.

25. Dyrektor szkoły i nauczyciele otrzymują od skarbu upo-

содержаніе, положенное для нихъ въ Высочайше утвержденномъ штатѣ для низшихъ сельскохозяйственныхъ школъ 2 разряда, на точномъ основаніи котораго составленъ прилагаемый при семъ штатъ Ченстоховской школы (а). За каждыя пять лѣтъ, прослуженныя управляющимъ и учителями въ этихъ должностяхъ, назначается отъ казны прибавка, въ видѣ столовыхъ денегъ въ размѣрѣ четверти получаемаго ими отъ правительства жалованья, до тѣхъ поръ, пока послѣднее не удвоится (б).

Примѣчаніе. Помѣщеніе всѣмъ этимъ и содержаніе вольнонаемнымъ назначаются учредителемъ школы.

а) На осн. Выс. утв. 27 Декабря 1883 г. штата. б) Нор. пол. ст. 25.

26. Управляющій и учителя школы, преподающіе въ этомъ заведеніи указанные въ § 11 сего устава предметы, если ими вынутъ будетъ жребій, опредѣляющій поступленіе ихъ въ постоянныя войска, освобождаются отъ дѣйствительной службы въ мирное время и зачисляются въ запасъ арміи на восемнадцать лѣтъ; но до истеченія пяти лѣтъ со времени зачисленія въ запасъ, означенныя лица обязаны ежегодно представлять въ подлежащее о воинской повинности присутствіе удостовѣреніе попечителя школы въ томъ, что они не оставили соотвѣтствующихъ ихъ званію занятій; прекратившія же сіи занятія ранѣе означеннаго времени призываются на дѣйствительную службу на срокъ, соотвѣтствующій ихъ образованію.

На осн. ст. 63 п. 3 уст. о воин. повин. по прод. 1889 г. и разр. Врем. Упр. Мин. Г. Имущ.

27. Всѣ лица, служащія въ школѣ, находятся въ непосредственномъ подчиненіи управляющаго. Онъ руководитъ ихъ занятіями, наблюдаетъ за исполненіемъ ими своихъ обязанностей и предъ нимъ отвѣчаютъ они за цѣлость и сохранность ввѣреннаго имъ имущества. Управляющій школою не только самъ обязанъ исполнять въ точности программы преподаванія (§ 13) и установленныя распредѣленія уроковъ и практическихъ занятій (§§ 12 и 15), но и строго слѣдить за тѣмъ, чтобы эти программы и распредѣленія были исполняемы всѣми учителями и другими лицами.

Примѣчаніе. Управляющій школою ведетъ ежедневный краткій журналъ всѣмъ занятіямъ и работамъ учениковъ.

На осн. нор. пол. ст. 16 и разр. Врем. Упр. Мин, Гос. Им.

28. Наблюденіе за занятіями и поведеніемъ учениковъ и за неуклоннымъ исполненіемъ ими своихъ обязанностей возлагается

sażenie, ustanowione dla nich w Najwyżéj zatwierdzonym etacie dla szkół rolniczych niższych 2-éj kategoryi, na zasadzie którego sporządzony został załączony przy niniejszém etat szkoły ogrodniczéj Częstochowskiéj (a). Za każde pięć lat, przesłużone przez dyrektora i nauczycieli na ich urzędach, wyznacza się od skarbu dodatek w formie pieniędzy na stół, w wysokości czwartéj części otrzymywanéj od rządu pensyi, dotąd, dopóki się ta pensya nie podwoi (b).

Uwaga. Pomieszczenie dla tych wszystkich i uposażenie dla pracujących w drodze wolnego najmu wyznacza założyciel szkoły.

Na zas. Najw. zatw. d. 27 Grudnia 1883 r. etatu. b) Ust. norm. art. 25.

26. Dyrektor i nauczyciele szkoły, wykładający w tym zakładzie wskazane w § 11 niniejszéj ustawy przedmioty, jeżeli wyciągną los, wedle którego wstąpić winni do wojsk stałych, uwalniają się od służby czynnéj w czasie pokoju i zaliczają się do zapasu armii na ośmnaście lat, lecz po upływie pięciu lat od czasu zaliczenia do zapasu, wzmiankowane osoby obowiązane są przedstawiać corok do właściwego urzędu do powinności wojskowéj świadectwo kuratora szkoły co do tego, że nie opuściły odpowiadających ich godności zajęć; ci zaś, którzy przed tym terminem zaniechają wspomnianych zajęć, powołują się do służby czynnéj na termin odpowiedni do ich wykształcenia.

Na zas. art. 63 ust. 3 Ust. o pow. wojsk. podług dal. c. z r. 1889 i pozw. Czas. Zarz. Min. Dóbr Pań.

27. Wszystkie osoby, służące w szkole, są pod bezpośrednią władzą dyrektora. Dyrektor kieruje ich zajęciami, czuwa nad wypełnieniem przez nie obowiązków i wobec niego odpowiadają za całość poruczonego im majątku. Dyrektor szkoły nietylko sam jest obowiązany wykonywać ściśle programy wykładu (§ 13) i ustanowione plany lekcyj i zajęć praktycznych (§§ 12 i 15), ale nadto surowo przestrzega, ażeby te programy i plany były wykonywane przez wszystkich nauczycieli i inne osoby.

Uwaga. Dyrektor szkoły prowadzi krótki dziennik wszystkich zajęć i robót uczniów.

Na zas. ust. norm. art. 16 i pozw. Czas. Zarz. Min. Dóbr Pań.

28. Nadzór nad zajęciami i prowadzeniem się uczniów, oraz nad ścisłém pełnieniem przez nich ich obowiązków sprawuje dyrek-

на управляющаго школою, при содѣйствіи учителей, которые должны исполнять и обязанности надзирателей. На основаніи этого, учителя слѣдятъ за поведеніемъ учениковъ и ихъ занятіями не только въ классахъ, но и внѣ ихъ (§ 15).

Примѣчаніе. Каждый изъ преподавателей представляетъ въ совѣтъ школы, въ концѣ учебнаго года отчетъ о своей дѣятельности по преподаванію, по практическимъ занятіямъ съ учениками и по надзору за ихъ поведеніемъ.

На осн. разр. Врем. Упр. Мин. Гос. Им.

29. Управляющій школою руководствуется подробными правилами, составленными попечителемъ школы при участіи совѣта и утвержденными департаментомъ земледѣлія и сельской промышленности. Правила эти касаются продовольствія учениковъ (§ 7), порядка ихъ занятій (§§ 9—15), основаній, на коихъ выдается ученикамъ (§ 10) вознагражденіе за ихъ работы, и порядка этой выдачи, порядка производства испытаній (§§ 30—35), наблюденія за нравственно-религіознымъ воспитаніемъ учениковъ и взысканій за лѣность учениковъ, непослушаніе и за нарушеніе ими установленнаго въ школѣ порядка (8 28).

На осн. разр. Врем. Упр. Мин. Гос. Им.

V. Испытанія и права оканчивающихъ курсъ.

30. Въ школѣ производятся испытанія: пріемныя, переводныя и выпускныя. Составленіе росписанія испытаній и назначеніе лицъ, присутствующихъ при испытаніяхъ, возлагается на совѣтъ школы.

На осн. разр. Врем. Упр. Мин. Гос. Им.

31. Пріемныя испытанія для мальчиковъ, не имѣющихъ свидѣтельствъ объ окончаніи курса въ одноклассныхъ начальныхъ училищахъ Министерства Народнаго Просвѣщенія и желающихъ поступить въ первый классъ (§ 5), производятся въ Сентябрѣ. Переводныя и выпускныя испытанія производятся изъ теоретическаго курса въ Іюнѣ, а изъ практическихъ занятій — въ теченіи всего лѣта, по мѣрѣ производства работъ, а заканчиваются въ началѣ Сентября испытаніемъ во всѣхъ такихъ работахъ, которыя въ это время могутъ быть произведены. Оказанные воспитанниками успѣхи обозначаются въ именныхъ спискахъ баллами.

tor szkoły przy pomocy nauczycieli, którzy powinni również pełnić obowiązki nadzorców. Na zasadzie tego, nauczyciele czuwają nad prowadzeniem się uczniów i ich zajęciami nietylko w klasach ale i poza ich obrębem (§ 15).

Uwaga. Każdy z nauczycieli przedstawia radzie szkoły w końcu każdego roku szkolnego sprawozdanie ze swojéj działalności w zakresie wykładów, zajęć praktycznych z uczniami i nadzoru nad ich prowadzeniem się.

Na zas. pozw. Czas. Zarz. Min. Dóbr Pań.

29. Dyrektor szkoły kieruje się szczegółowemi przepisami, ułożonemi przez kuratora szkoły przy współudziale rady i zatwierdzonemi przez departament rolnictwa i przemysłu wiejskiego. Przepisy te dotyczą żywności uczniów (§ 7), porządku ich zajęć (§§ 9—15), zasad, na których wydaje się uczniom (§ 10) wynagrodzenia za ich roboty, i porządku wydawania tegoż, sposobu egzaminowania (§§ 30—35), czuwania nad religijno-moralném wychowaniem uczniów oraz wymierzania kar za lenistwo uczniów, nieposłuszeństwo i za naruszenie przez nich ustanowionego porządku (§ 28).

Na zas. pozw. Czas. Zarz. Min. Dóbr Pań.

V. Egzamina i prawa kończących kurs.

30. W szkole odbywają się egzamina: wstępne, przejściowe i ostateczne. Ułożenie planu egzaminów i wyznaczenie osób obecnych przy egzaminach powierza się radzie szkolnéj.

Na zas. pozw. Czas. Zarz. Min. Dóbr Pań.

31. Egzamina wstępne dla chłopców nie mających świadectw z ukończenia kursu w szkołach ludowych elementarnych Ministeryum Oświaty Publicznéj i pragnących wstąpić do pierwszéj klasy (§ 5) odbywają się we Wrześniu. Egzamina przejściowe i ostateczne odbywają się z kursu teorytecznego w Czerwcu, a z zajęć praktycznych wciągu całego lata, w miarę wykonywania robót, a kończą się na początku Września egzaminem z takich wszystkich robót, które w tym czasie mogą być wykonane. Okazane przez wychowańców postępy oznaczają się w listach imiennych stopniami.

Примѣчаніе. 5 означаетъ отлично, 4—хорошо, 3—удовлетворительно, 2—посредственно и 1—худо.

32. Пріемныя и переводныя испытанія производятся преподавателями въ присутствіи управляющаго школой, а по предметамъ, преподаваемымъ управляющимъ—этимъ послѣднимъ, въ присутствіи попечителя школы или одного изъ учителей. Выпускныя испытанія производятся коммиссіями, состоящими изъ попечителя, управляющаго школою и преподавателя предмета. Въ случаѣ отсутствія попечителя, третьимъ лицомъ въ коммисію приглашается другой преподаватель.

Примѣчаніе 1. О дняхъ, назначенныхъ для переводныхъ и выпускныхъ испытаній, увѣдомляются заблаговременно: управляющій государственными имуществами Варшавской, Калишской, Петроковской и Плоцкой губерній, департаментъ земледѣлія и сельской промышленности и мѣстная дирекція народныхъ училищъ.

Примѣчаніе 2. При производствѣ испытаній учениковъ могутъ присутствовать и посторонія лица.

Тоже.

33. Ученики, выдержавшіе испытаніе въ знаніи полнаго курса школы, для болѣе самостоятельнаго ознакомленія съ обязанностями по садоводству, плодоводству и огородничеству и для знакомства съ посторонними хозяйствами, должны пробыть въ какомъ либо хозяйствѣ одинъ годъ для исполненія разныхъ обязанностей по означеннымъ отраслямъ хозяйства, за вознагражденіе, опредѣляемое по соглашенію начальства школы съ хозяевами, причемъ каждые четыре мѣсяца должны давать отчетъ о своихъ дѣйствіяхъ и наблюденіяхъ, удостовѣренный хозяиномъ и, если возможно, съ замѣчаніями послѣдняго.

На осн. разр. Врем. Упр. Мин. Гос. Им.

34. Пробывшій опытный годъ въ хозяйствѣ и выдержавый повѣрочное испытаніе ученикъ считается окончившимъ полный курсъ. Ему выдается аттестатъ, за подписью попечителя школы и управляющаго, объ успѣхахъ какъ въ пройденныхъ имъ предметахъ, такъ и въ практическихъ занятіяхъ. Въ аттестатѣ должна быть обозначена та отрасль, въ которой воспитанникъ наиболѣе свѣдущъ (садоводство, плодоводство или огородничество). Невыдержавшему выпускнаго экзамена, а также выбывшему ранѣе окончанія курса, выдается удостовѣреніе. Въ этомъ удостовѣреніи

Uwaga. 5 oznacza celująco, 4—dobrze, 3—dostatecznie, 2—miernie i 1—źle.

32. Egzamina wstępne i przejściowe odbywają nauczyciele wobecności dyrektora szkoły, a z przedmiotów wykładanych przez dyrektora—sam dyrektor wobecności kuratora szkoły albo jednego z nauczycieli. Egzamina ostateczne odbywają komisye, składające się: z kuratora, dyrektora szkoły i nauczyciela przedmiotu. Wrazie nieobecności kuratora, jako trzecia osoba wzywa się do komisyi drugi nauczyciel.

Uwaga 1. O dniach, wyznaczonych na egzamina przejściowe i ostateczne, uwiadamiają się zawczasu: zarządzający majątkami skarbowemi gubernij: Warszawskiéj, Kaliskiéj, Piotrkowskiéj i Płockiéj, departament rolnictwa i przemysłu wiejskiego oraz miejscowa dyrekcya szkół ludowych.

Uwaga 2. Przy egzaminowaniu ucznia mogą również być obecne osoby postronne.

Toż samo.

33. Uczniowie, którzy złożyli egzamina z całego kursu szkoły, dla samodzielnego obznajomienia się z obowiązkami, wchodzącemi w zakres ogrodnictwa, owocarstwa i warzywnictwa i dla poznania obcych gospodarstw powinni przebyć w jakiémkolwiek gospodarstwie rok, w celu wypełnienia różnych obowiązków w tych gałęziach gospodarstwa, za wynagrodzenie, określone po porozumieniu się zwierzchności szkolnéj z gospodarzami, przyczém co cztery miesiące powinny składać sprawozdania ze swoich czynności i spostrzeżeń, poświadczone przez gospodarza i, jeżeli można, z uwagami tegoż.

Na zas. pozw. Czas. Zarz. Min. Dóbr Pań.

34. Uczeń, który przebył rok próby w gospodarstwie i złożył egzamin próbny, uważa się jako kończący całkowity kurs. Wydaje mu się patent, z podpisem kuratora szkoły i dyrektora, stwierdzający jego postępy tak z przedmiotów, które przeszedł, jak również z zajęć praktycznych. W patencie powinna być oznaczona gałęź, w któréj wychowaniec jest najbieglejszy (ogrodnictwo, owocarstwo lub warzywnictwo). Uczniowi, który nie złożył egzaminu ostatecznego, jak również takiemu, który wystąpił przed ukończeniem kursu, wydaje się świadectwo. W świa-

должно быть подробно указано, въ какихъ классахъ школы, какимъ предметамъ и сколько лѣтъ обучался ученикъ въ школѣ, а также, что онъ курса не окончилъ.

Примѣчаніе. Ученики, невыдержавшіе переводнаго или выпускнаго экзамена, могутъ быть оставляемы, съ разрѣшенія попечителя, на второй годъ въ классѣ, но никто изъ нихъ не можетъ оставаться въ школѣ болѣе пяти лѣтъ.

Тоже.

35. Ученики, окончившіе съ успѣхомъ полный курсъ въ школѣ, пользуются по отбыванію воинской повинности льготою четвертаго разряда (а), если по предварительному образованію своему высшихъ правъ не имѣютъ. Неокончившіе же курса могутъ пользоваться льготою по воинской повинности только соотвѣтственно полученному ими предварительному образованію (б). Кромѣ того, окончившіе съ успѣхомъ полный курсъ ученія освобождаются отъ тѣлесныхъ наказаній навсегда (в).

а) Нор. пол. ст. 14. б) На осн. разр. Врем. Упр. М. Г. И. и ст. 56 п. 4 уст. о воин. пов. изд. 1876 г. в) Выс. утв. 27 Дек. 1883 г. мн. Гос. Сов. п. V.

VI. Расходованіе денегъ. Наблюденіе правительства.

36. Сумма правительственнаго пособія въ 1.500 руб. переассигновывается департаментомъ земледѣлія и сельской промышленности въ Ченстоховское уѣздное казначейство, въ распоряженіе управляющаго государственными имуществами Варшавской, Калишской, Петроковской и Плоцкой губ., и отпускается имъ учредителю школы по прямымъ ассигновкамъ, на три мѣсяца впередъ. Суммы эти передаются управляющему школою и должны быть расходуемы имъ согласно назначенію штата (а). Если къ концу года будетъ предвидѣться остатокъ отъ суммы, назначаемой по штату на содержаніе личнаго состава, то объ употребленіи этого остатка на нужды школы, согласно примѣчанію къ штату, попечитель школы входитъ съ представленіемъ въ департаментъ (б).

а) На осн. разр. Врем. Упр. Мин. Гос. Им. и догов. съ Карломъ Завадою.
б) На осн. Выс. утв. штата и п. 4 примѣч. къ нему.

37. Управляющій школою ведетъ приходорасходную книгу суммамъ, отпускаемымъ школѣ по смѣтѣ департамента земледѣлія и сельской промышленности и книгу тѣмъ учебнымъ пособіямъ, которыя будутъ пріобрѣтаемы на счетъ суммъ, отпускаемыхъ каз-

dectwie tém powinno być szczegółowo wskazane, w jakich klasach szkoły, jakich przedmiotów i ile lat uczył się uczeń w szkole, oraz że kursu nie ukończył.

Uwaga. Uczniowie, którzy nie złożyli egzaminu przejściowego lub ostatecznego, mogą być pozostawiani, za pozwoleniem kuratora, na drugi rok w klasie, ale żaden z nich nie może pozostawać w szkole dłużéj od lat pięciu.

Na zas. pozw. Min. Dóbr Pań.

35. Uczniowie, którzy ukończyli pomyślnie całkowity kurs w szkole, korzystają pod względem odbywania powinności wojskowéj z ulgi czwartéj kategoryi (a), jeżeli z powodu poprzedniego swojego wykształcenia wyższych praw nie posiadają. Ci zaś, którzy nie ukończyli kursu, mogą korzystać z ulgi w odbywaniu powinności wojskowéj tylko odpowiednio do otrzymanego przez nich poprzedniego wykształcenia (b). Oprócz tego, ci, którzy ukończyli pomyślnie całkowity kurs, uwalniają się od kar cielesnych na zawsze (c).

a) Ust. norm. art. 14. b) Na zas. pozw. Czas. Zarz. Min. Dóbr Pań. i art. 56 ust. 4. Ust. o pow. wojsk. wyd. z r. 1876. c) Najw. zatw. d. 27 Grudnia 1883 r. Zd. Rad. Pań. ust. V.

VI. Wydatkowanie pieniędzy. Nadzór rządowy.

36. Suma zapomogi rządowéj 1.500 rub. asygnuje się z departamentu rolnictwa i przemysłu wiejskiego do kasy skarbowéj Częstochowskiéj do rozporządzenia zarządzającego majątkami skarbowemi gub.: Warszawskiéj, Kaliskiéj, Piotrkowskiéj i Płockiéj i wydaje się założycielowi szkoły za prostemi asygnacyami na trzy miesiące naprzód. Sumy te oddają się dyrektorowi szkoły i powinny być przez niego wydatkowane według etatu (a). Jeżeli na koniec roku będzie przewidywana reszta z sumy wyznaczonéj w etacie na uposażenie personelu, to co do użycia téj reszty na potrzeby szkoły, zgodnie z uwagą do etatu, kurator szkoły wnosi przedstawienie do departamentu (b).

a) Na zas. pozw. Czas. Zarz Min. Dóbr Pań. i umowy z Karolem Zawadą.
b) Na zas. Najw. zatw. etatu i uwagi 4 do tegoż.

37. Dyrektor szkoły prowadzi księgę przychodów i rozchodów sum, wydawanych szkole podług etatu departamentu rolnictwa i przemysłu wiejskiego oraz księgę pomocy naukowych, które będą nabywane na rachunek sum wydawanych przez skarb i które odrazu

ною, и которыя употребленіемъ не истрачиваются, а остаются для болѣе или менѣе продолжительнаго пользованія ими, какъ-то: глобусы, стѣнныя карты, инструменты, модели, приборы и т. п.

На осн. разр. Врем. Упр. Мин. Гос. Им.

38. Хозяйственный инвентарь школы состоитъ въ главномъ завѣдываніи управляющаго школою, который отвѣтствуетъ за исправность его и постоянно заботится объ его улучшеніи, согласуя свои распоряженія съ указаніями учредителя школы и тѣми средствами, которыя будутъ назначаемы для сего учредителемъ. Правильное веденіе письмоводства и счетоводства по школѣ лежитъ также на обязанности управляющаго ею. На его же обязанности лежитъ и наблюденіе за правильнымъ веденіемъ разныхъ книгъ другими лицами, коимъ это будетъ поручено имъ.

На осн. разр. Врем. Упр. Мин. Гос. Им.

39. Управляющій государственными имуществами Варшавской, Калишской, Петроковской и Плоцкой губ. (§ 4) имѣетъ постоянное наблюденіе за направленіемъ школы, за исполненіемъ въ ней устава и за употребленіемъ казеннаго пособія, согласно штату и разрѣшеніямъ Министерства, а также за правильнымъ веденіемъ приходорасходной книги казенному пособію и книги вещамъ, пріобрѣтаемымъ на это пособіе. О всѣхъ замѣченныхъ недостаткахъ и упущеніяхъ въ школѣ управляющій государственными имуществами сообщаетъ попечителю школы, а въ болѣе важныхъ случаяхъ доноситъ департаменту, который принимаетъ мѣры къ устраненію недостатковъ и къ исправленію упущеній.

На осн. пор. пол. ст. 15 и разр. Врем. Упр. Мин. Гос. Им.

VII. Печать школы. Сношенія ея. Отпуски служащимъ.

40. Школа имѣетъ печать съ изображеніемъ герба Петроковской губерніи и съ надписью: „Ченстоховская школа садоводства и плодоводства 2 разряда". Печать эта употребляется какъ для документовъ, такъ и для пакетовъ.

На осн. пор. пол. ст. 26.

41. Управляющій школою сносится по дѣламъ школы съ попечителемъ школы и съ управляющимъ государственными имуществами, коимъ онъ прямо подчиненъ, а также съ родителями учениковъ и мѣстами и лицами, помѣстившими ихъ въ школу. Онъ

się nie zużywają, lecz pozostają do mniéj lub więcéj długiego użytku, jakoto: globusy, mapy ścienne, narzędzia, modele, przybory i t. p.

Na zas. pozw. Czas Zarz. Min. Dóbr Pań.

38. Inwentarz gospodarski szkoły pozostaje pod głównem zawiadywaniem dyrektora szkoły, który odpowiada za jego dobry stan i stale się troszczy o jego polepszenie, godząc swoje rozporządzenia ze wskazówkami założyciela szkoły, oraz środkami, jakie będą wyznaczone w tym celu przez założyciela. Prawidłowe prowadzenie kancelaryi i buchalteryi szkolnéj jest również obowiązkiem dyrektora. Do niego również należy nadzór nad prawidłowém prowadzeniem różnych ksiąg przez inne osoby, którym to poruczy.

Na zas. pozw. Czas. Zarz. Min. Dóbr Pań.

39. Zarządzający majątkami skarbowemi gubernij: Warszawskiéj, Kaliskiéj, Piotrkowskiéj i Płockiéj (§ 4) ma stały nadzór nad kierunkiem szkoły, nad wypełnieniem przez nią ustawy i użyciem zapomogi skarbowéj zgodnie z etatem i pozwoleniem Ministeryum, wreszcie nad prawidłowém prowadzeniem księgi przychodu i rozchodu zapomogi skarbowéj oraz księgi rzeczy, nabywanych za tę zapomogę. O wszystkich zauważonych brakach i opuszczeniach w szkole zarządzający majątkami skarbowemi komunikuje kuratorowi szkoły, a w ważniejszych wypadkach komunikuje departamentowi, który przedsiębierze środki w celu usunięcia braków i naprawienia opuszczeń.

Na zas. ust. norm. art. 15 i pozw. Czas. Zarz. Min. Dóbr Pań.

VII. Pieczęć szkoły. Jéj korespondencye. Urlopy dla urzędników.

40. Szkoła ma pieczęć z rysunkiem herbu gubernii Piotrkowskiéj i z napisem: „Szkoła ogrodnictwa i owocarstwa 2-éj kategoryi w Częstochowie“. Pieczęć ta używa się tak do dokumentów jak i do pakietów.

Na zas. ust. norm. art. 26.

41. Dyrektor szkoły komuniknje się w sprawach szkoły z kuratorem szkoły i z zarządzającym majątkami skarbowemi, którym jest bezpośrednio podwładny, oraz z rodzicami uczniów, tudzież z władzami i osobami, które umieściły ich w szkole. Spełnia żąda-

исполняетъ требованія департамента земледѣлія и сельской промышленности, если они обращены къ нему непосредственно, въ противномъ случаѣ, какъ съ этимъ департаментомъ, такъ и съ другими высшими правительственными мѣстами и лицами, управляющій сносится чрезъ попечителя школы или управляющаго государственными имуществами, смотря по роду дѣлъ.

На осн. разр. Врем. Упр. Мин. Гос. Им.

42. Отпускъ управляющему школою до 29 дней дается попечителемъ школы, а свыше этого срока, до двухъ мѣсяцевъ, съ сохраненіемъ содержанія, и до четырехъ мѣсяцевъ—безъ содержанія, по представленію попечителя, разрѣшается департаментомъ земледѣлія и сельской промышленности.

Примѣчаніе. По дѣламъ службы управляющій имѣетъ право отлучаться изъ школы на время до 8 дней, не испрашивая разрѣшенія попечителя, но непремѣнно донося ему каждый разъ о своей отлучкѣ и о томъ, кому онъ поручилъ завѣдываніе школой въ свое отсутствіе.

На осн. ст. 728—747 уст. о сл. по опр. пр. св. зак. т. III изд. 1876 г.

43. Законоучителю и учителямъ отпуски разрѣшаются на срокъ до 29 дней управляющимъ школою, а свыше этого срока (§ 42)—попечителемъ школы, который о каждомъ такомъ отпускѣ сообщаетъ департаменту. Остальнымъ служащимъ и вольнонаемнымъ отпускъ разрѣшается управляющимъ школою.

Тоже.

VIII. Представленіе отчета.

44. По окончаніи года, не позже 1 Февраля слѣдующаго года, управляющій школою обязанъ представить въ департаментъ земледѣлія и сельской промышленности, чрезъ попечителя школы, учебный, техническій, денежный и матеріальный отчетъ по школѣ и по работамъ, произведеннымъ учениками въ заведеніи школы.

На осн. разр. Врем. Упр. Мин. Гос. Им.

45. Отчетъ школы или извлеченіе изъ него печатается въ мѣстныхъ газетахъ и въ Земледѣльческой Газетѣ.

Тоже.

nia departamentu rolnictwa i przemysłu wiejskiego, jeżeli są do niego zwrócone bezpośrednio; w przeciwnym razie, tak z tym departamentem, jak i z innemi wyższemi władzami rządowemi i urzędnikami, dyrektor komunikuje się zapośrednictwem kuratora szkoły, albo zarządzającego majątkami skarbowemi, stosownie do radzaju spraw.

Na zas pozw. Czas. Zarz. Min. Dóbr Pań.

42. Urlopy do 29 dni wydaje dyrektorowi szkoły kurator, zaś dłuższe, do dwóch miesięcy, z zachowaniem uposażenia, i do czterech miesięcy—bez uposażenia, na przedstawienie kuratora, wydaje departament rolnictwa i przemysłu wiejskiego.

Uwaga. W sprawach służbowych dyrektor ma prawo wyjeżdżać ze szkoły na czas do 8 dni, nie wyjednywając pozwolenia kuratora, lecz donosząc koniecznie za każdym razem o swoim wyjeździe i o tém, komu poruczył zawiadywanie szkołą w czasie swojéj nieobecności.

Na zas. art. 728—747 Ust. o służb. rząd., sw. zak. t. III wyd. z r. 1876.

43. Nauczycielowi religii i nauczycielom urlopy udziela na termin do 29 dni dyrektor szkoły, a dłuższe (§ 42)—kurator szkoły, który o każdym takim urlopie komunikuje departamentowi. Pozostałym urzędnikom i najmitom urlopy udziela dyrektor szkoły.

Tożsamo.

VII. Sprawozdanie.

44. Po ukończeniu każdego roku, najpóźniéj 1 Lutego następnego roku, dyrektor szkoły obowiązany jest przedstawiać do departamentu rolnictwa i przemysłu wiejskiego, za pośrednictwem kuratora szkoły, sprawozdanie naukowe, techniczne, pieniężne i materyałowe ze szkoły i z robót, wykonanych przez uczniów w zakładzie szkoły.

Na zas. pozw. Min. Dóbr Pań.

45. Sprawozdanie szkoły albo wyciąg ze sprawozdania drukuje się w gazetach miejscowych i w Gazecie Rolniczéj.

Tożsamo.

Утвержденъ Временно-Управляющимъ Министерствомъ Государственныхъ Имуществъ, по докладу департамента земледѣлія и сельской промышленности, отъ 14 Февраля 1893 г. за № 2228.

ШТАТЪ
Ченстоховской школы садоводства и плодоводства 2 разряда.

	Число лицъ	Годовое содержаніе въ рубляхъ	
		Одному	Всѣмъ
Управляющій школою (онъ же и садовщикъ	1	400	400
Преподаватели научныхъ предметовъ	2	400	800
Законоучитель	1	150	150
За обученіе хоровому пѣнію	—	—	50
На учебныя пособія	—	—	100
Итого	4	—	1500

Примѣчаніе. Съ должностью управляющаго школою могутъ быть соединяемы обязанности преподавателя специальныхъ предметовъ, причемъ за исполненіе сихъ обязанностей назначается особое вознагражденіе изъ штатной суммы. Остатки отъ суммъ, назначенныхъ на содержаніе личнаго состава служащихъ въ школѣ, могутъ быть обращаемы, съ разрѣшенія департамента земледѣлія и сельской промышленности, на пріобрѣтеніе учебныхъ пособій, равно какъ на выдачу служащимъ въ школѣ денежныхъ наградъ и вспомоществованій.

На осн. Выс. утв. 27 Дек. 1883 г. штата для низш. сельскох. шк. и примѣчаній къ нему.

(С. У. и Р. П. 1893 г. Апрѣля 19-го № 53 § 698).

Zatwierdzony przez Zarządzającego Ministeryum Dóbr Państwa według raportu departamentu rolnictwa i przemysłu wiejskiego z dnia 14-go Lutego 1893 r. Nr. 2228.

ETAT
szkoły ogrodnictwa i owocarstwa 2-éj kategoryi w Częstochowie.

	Liczba osób	Uposażenie roczne w rublach	
		Dla jednego	Dla wszystkich
Dyrektor szkoły (zarazem ogrodnik) .	1	400	400
Nauczyciele przedmiotów szkolnych .	2	400	800
Nauczyciel religii	1	150	150
Za nauczanie śpiewu chóralnego . .	—	—	50
Na pomoce naukowe	—	—	100
Razem	4	—	1500

Uwaga. Do posady dyrektora szkoły mogą być przywiązywane obowiązki nauczyciela przedmiotów specyalnych, przyczém za pełnienie tych obowiązków wyznacza się wynagrodzenie specyalne z sumy etatowéj. Reszty z sum, wyznaczonych na uposażenie personelu urzędników szkoły, mogą być obracane, za pozwoleniem departamentu rolnictwa i przemysłu wiejskiego, na nabycie pomocy naukowych, oraz na udzielanie urzędnikom szkoły nagród i zapomóg pieniężnych.

Na zas. Najw. zatw. 27 Grudnia 1883 r. etatu dla szkół roln. niższ. i uwag do tegoż.

(Data publikacyi: 19-go Kwietnia).

Высочайше утвержденное мнѣніе Государственнаго Совѣта.

70. О дополненіи и измѣненіи правилъ о порядкѣ производства горнопромышленниками подземныхъ работъ.

22-го Февраля 1893 года.

Государственный Совѣтъ, въ Соединенныхъ Департаментахъ Законовъ, Государственной Экономіи и Гражданскихъ и Духовныхъ Дѣлъ и въ Общемъ Собраніи, разсмотрѣвъ представленіе Министра Государственныхъ Имуществъ о дополненіи закона 13 Мая 1880 г. о производствѣ горнопромышленниками подземныхъ работъ, *мнѣніемъ положилъ:*

I. Въ дополненіе и измѣненіе правилъ о порядкѣ производства горнопромышленниками подземныхъ работъ (прил. къ прим. 5 при статьѣ 1 уст. горн.) и другихъ подлежащихъ узаконеній, постановить:

1) Производимыя горнопромышленниками подземными разработки раздѣляются, въ отношеніи надзора за безопаснымъ и правильнымъ ихъ веденіемъ, на значительныя и менѣе значительныя. Право отнесенія отдѣльныхъ разработокъ къ разряду значительныхъ въ зависимости отъ размѣровъ производства, численности задолженныхъ при разработкѣ рабочихъ и тому подобныхъ признаковъ, принадлежитъ мѣстному горному управленію.

Примѣчаніе. Въ мѣстностяхъ, для коихъ не учреждено особыхъ горныхъ управленій, права и обязанности, присвоиваемыя симъ управленіямъ въ силу настоящаго закона, предоставляются горному департаменту.

2) На разработкахъ, признанныхъ значительными, лицо, отвѣтственное за веденіе разработки (ст. 2 прил. къ прим. 5 при статьѣ 1 уст. горн.), должно обладать необходимыми въ горномъ искусствѣ познаніями (ст. 3 и 4 сего отд.).

Примѣчаніе. Требованіе, изложенное въ настоящей статьѣ, можетъ быть распространяемо горными управленіями, въ случаѣ надобности, и на менѣе значительныя разработки, если послѣднія

Najwyżéj zatwierdzone Zdanie Rady Państwa.

70. O uzupełnieniu i zmianie przepisów o sposobie prowadzenia podziemnych robót górniczych.

22-go Lutego 1893 r.

Rada Państwa, w Połączonych Departamentach Praw, Ekonomii Państwowéj i Spraw Cywilnych i Duchownych i na Ogólném Zebraniu, rozpoznawszy przedstawienie Ministra Dóbr Państwa o uzupełnieniu prawa z d. 13 Maja 1880 r. o prowadzeniu przez przemysłowców górniczych robót podziemnych, *uchwaliła zdanie:*

I. Uzupełniając i zmieniając przepisy o sposobie prowadzenia robót podziemnych przez przemysłowców górniczych (dod. do uw. 5 przy artykule 1 ust. górn.) i inne odnośne prawa, postanowić:

1) Prowadzone przez przemysłowców górniczych wyróbki podziemne dzielą się, pod względem nadzoru nad bezpieczném i prawidłowém ich prowadzeniem, na znaczniejsze i mniéj znaczne. Prawo zaliczania poszczególnych wyróbek do kategoryi znaczniejszych, stosownie od rozmiarów robót, liczby używanych przy wyróbce robotników i tym podobnych oznak, należy do miejscowego zarządu górniczego.

Uwaga. W miejscowościach, dla których nie ma utworzonych oddzielnych zarządów górniczych, prawa i obowiązki, przywiązane do tych zarządów na mocy niniejszéj ustawy, nadają się departamentowi górniczemu.

2) W wyróbkach, uznanych za znaczniejsze, osoba odpowiedzialna za prowadzenie wyróbki (art. 2 dod. do uw. 5 przy artykule 1 ust. górn.) winna posiadać niezbędne w zakresie sztuki górniczéj wiadomości (art. 3 i 4 nin. oddz.).

Uwaga. Żądanie, wyłuszczone w niniejszym artykule, może być rozciągnięte przez zarządy górnicze wrazie potrzeby i na mniéj znaczne wyróbki, jeżeli te wyróbki znajdują się w tak niedalekiej jedna

находятся въ столь недалекомъ одна отъ другой разстояніи, что имѣютъ возможность соединяться для найма одного общаго руководителя техническихъ работъ.

3) Познанія, необходимыя для лица, отвѣтственнаго за веденіе разработки (ст. 2 сего отд.), удостовѣряются дипломомъ на званіе горнаго инженера, аттестатомъ объ окончаніи курса въ горномъ училищѣ или въ горнозаводскомъ отдѣленіи промышленныхъ училищъ, а равно свидѣтелствомъ о выдержаніи испытанія въ особыхъ коммисіяхъ, указанныхъ въ статьѣ 4 сего отдѣла.

4) Коммисіи для производства испытаній въ знаніи горнаго искусства образуются изъ мѣстныхъ окружнаго инженера, маркшейдера и иныхъ лицъ, по назначенію горныхъ управленій. Къ симъ испытаніямъ допускаются только лица, занимавшіяся работами въ рудникахъ или въ копяхъ не менѣе трехъ лѣтъ или имѣющія дипломы иностранныхъ горныхъ училищъ. Программы испытаній составляются горнымъ ученымъ комитетомъ, утверждаются Министромъ Государственныхъ Имуществъ и публикуются во всеобщее свѣдѣніе.

5) Тѣ изъ значительныхъ разработокъ, которыя будутъ признаны горнымъ управленіемъ опасными (по содержанію гремучаго газа, способности угля къ самовозгоранію, обильному притоку воды и т. п.), подчиняются, сверхъ требованія статьи 2, особымъ мѣрамъ правительственнаго надзора, указаннымъ въ статьяхъ 7—10 сего отдѣла.

6) Постановленіе горнаго управленія о признаніи извѣстной разработки опасною можетъ быть обжаловано горнопромышленникомъ Министру Государственныхъ Имуществъ. Жалобы сіи, по предварительномъ разсмотрѣніи ихъ въ горномъ ученомъ комитетѣ, разрѣшаются Министромъ окончательно.

7) Для каждой разработки, признанной опасной, горное управленіе можетъ издавать, въ дополненіе и разъясненіе общей инструкціи Министра Государственныхъ Имуществъ (прим. къ ст. 3 прил. къ прим. 5 при статьѣ 1 уст. горн.), особыя постановленія, касающіяся обязанностой и порядка производства работъ, маркшейдерской съемки, употребленія взрывчатыхъ веществъ, устройства сигнализаціи и т. п. Относительно жалобъ на сіи постановленія со стороны горнопромышленниковъ соблюдается правило предъидущей (6) статьи.

od drugiéj odległości, że mają możność łączenia się w celu najęcia jednego wspólnego kierownika robót technicznych.

3) Wiadomości, niezbędne dla osoby odpowiedzialnéj za prowadzenie wyróbki (art. 2 nin. oddz.), poświadczają się za pomocą dyplomu na tytuł inżyniera górniczego, atestatu z ukończenia kursu w szkole górniczéj albo w oddziale górniczym szkół przemysłowych, oraz świadectwa złożenia egzaminu w specyalnych komisyach, wskazanych w art. 4 niniejszego oddziału.

4) Komisye do słuchania egzaminów ze znajomości sztuki górniczéj tworzą się z miejscowego inżyniera górniczego, markszejdera i innych osób, mianowanych przez zarządy górnicze. Do tych egzaminów dopuszczają się tylko osoby, które się zajmowały robotami w minach lub kopalniach najmniéj przez trzy lata, albo mają dyplomy szkół górniczych zagranicznych. Programy egzaminów układa uczony komitet górniczy, a zatwierdza Minister Dóbr Państwa, poczem programy te publikują się.

5) Do tych z pomiędzy znaczniejszych wyróbek, które będą uznane przez zarząd górniczy za niebezpieczne (zpowodu zawartości gazu piorunującego, zdolności węgla do zapalenia się, obfitego przypływu wody i t. p.), oprócz wymagania zawartego w art. 2, stosują się specyalne środki nadzoru rządowego, wskazane w art. 7—10 niniejszego oddziału.

6) Postanowienie zarządu górniczego co do uznania pewnéj wyróbki za niebezpieczną, może być zaskarżone przez przemysłowca górniczego do Ministra Dóbr Państwa. Skargi te, po uprzedniém rozpoznaniu ich w uczonym komitecie górniczym, roztrzyga Minister ostatecznie.

7) Dla każdéj wyróbki uznanéj za niebezpieczną zarząd górniczy może wydawać, w uzupełnieniu i wyjaśnieniu ogólnéj instrukcyi Ministra Dóbr Państwa (uw. do art. 3 dod. do uw. 5 przy art. 1 Ust. górn.) postanowienia specyalne, dotyczące obowiązków wszystkich w niéj służących osób i sposobów prowadzenia robót, planów markszejderskich, użycia materyałów wybuchowych, urządzenia sygnalizacyi i t. p. Odnośnie do skarg na te postanowienia ze strony przemysłowców górniczych, przestrzega się przepis poprzedniego (6) artykułu.

8) Если признанная опасною разработка состоитъ изъ отдѣльныхъ рудниковъ и копей, то, хотя бы они и находились въ общемъ управленіи, на каждомъ изъ нихъ долженъ быть особый отвѣтственный руководитель работъ, удовлетворяющій условіямъ, опредѣленнымъ въ статьѣ 2 сего отдѣла.

9) Горному управленію предоставляется, въ случаѣ надобности, требовать отъ владѣльца опасной разработки назначенія отвѣтственнымъ лицомъ горнаго инженера.

10) Министру Государственныхъ Имуществъ принадлежитъ право, по представленію горнаго управленія, назначать для непосредственнаго надзора за опасными разработками особыхъ горныхъ надсмотрщиковъ.

Примѣчаніе. Отъ усмотрѣнія Министра зависитъ примѣнить мѣру, указанную въ настоящей статьѣ, ко всякой значительной разработкѣ, хотя бы и не признанной опасною, если на этой разработкѣ, по винѣ ея администраціи, произойдетъ крупное несчастіе съ рабочими.

11) Горные надсмотрщики, не имѣя распорядительной власти, обязаны, подъ руководствомъ окружныхъ инженеровъ, ежедневно наблюдать за неуклоннымъ исполненіемъ всѣхъ правилъ и инструкцій по безопасному производству горныхъ работъ и о всѣхъ замѣченныхъ неправильностяхъ немедленно заявлять управленію разработки и доносить окружному инженеру. Ближайшее указаніе обязанностей горныхъ надсмотрщиковъ, а равно отношеній ихъ къ горному управленію и къ горнопромышленникамъ, опредѣляется особою инструкціею Министра Государственныхъ Имуществъ.

12) Горные надсмотрщики опредѣляются горными управленіями изъ лицъ, удовлетворяющихъ условіямъ, опредѣленнымъ въ статьѣ 2 сего отдѣла. Надсмотрщики, пользующіеся по происхожденію или воспитанію особыми преимуществами, производятся въ первый классный чинъ на общемъ основаніи, но тѣ изъ нихъ, которые по происхожденію не имѣютъ права на производство въ болѣе краткій срокъ, производятся въ первый классный чинъ по прослуженіи въ означенной должности шести лѣтъ. Надсмотрщикамъ присвоивается форменная одежда и годовой окладъ содержанія въ *девятьсотъ* рублей, съ правомъ на полученіе прибавки въ *сто* рублей за каждыя пять лѣтъ службы на одномъ и томъ же рудникѣ или копи. Расходъ этотъ производится изъ казны по смѣтѣ горнаго департамента,

8) Jeżeli uznana za niebezpieczną wyróbka składa się z pojedyńczych min i kopalni, to chociażby te znajdowały się pod wspólnym zarządem, na każdéj z nich powinien być specyalny odpowiedzialny kierownik robót, czyniący zadość warunkom, określonym w artykule 2 niniejszego oddziału.

9) Zarządowi górniczemu służy prawo, wrazie potrzeby, żądać od właściciela niebezpiecznéj wyróbki mianowania osobą odpowiedzialną inżyniera górniczego.

10) Minister Dóbr Państwa ma prawo, na przedstawienie zarządu górniczego, mianować do bezpośredniego nadzoru nad niebezpiecznemi wyróbkami górniczemi specyalnych dozorców górniczych.

Uwaga. Od uznania Ministra zależy zastosować środek, wskazany w niniejszym artykule, do każdéj znaczniejszéj wyróbki, chociażby nawet nieuznanéj za niebezpieczną, jeżeli w téj wyróbce, z winy jéj administracyi, zajdzie wielki nieszczęśliwy wypadek z robotnikami.

11) Dozorcy górniczy, nie mając władzy rozporządzania, obowiązani są, pod kierunkiem inżynierów górniczych, czuwać codziennie nad ścisłém wypełnieniem wszystkich przepisów i instrukcyj w przedmiocie bezpiecznego prowadzenia robót górniczych, a o wszelkich zauważonych nieprawidłowościach uwiadamiać bezzwłocznie zarząd wyróbki i donosić inżynierowi okręgowemu. Bliższe wskazanie obowiązków dozorców górniczych, jak również stosunków ich do zarządu górniczego i przemysłowców górniczych określa specyalna instrukcya Ministra Dóbr Państwa.

12) Dozorców górniczych mianują zarządy górnicze z osób czyniących zadość warunkom, określonym w artykule 2 niniejszego oddziału. Dozorcy, korzystający, zpowodu swojego pochodzenia lub wychowania, ze szczególnych przywilejów, awansują się na pierwszą rangę klasową na ogólnéj zasadzie; lecz ci z nich, którzy zpowodu pochodzenia nie mają prawa do awansowania w krótszym czasie, awansują się na pierwszą rangę klasową po przesłużeniu na téj posadzie sześciu lat. Dozorcom daje się umundurowanie i płaca roczna w ilości *dziewięciuset* rubli, z prawem do otrzymania dodatku po *sto* rubli za każde pięć lat służby w jednéj i téj saméj minie lub kopalni. Rozchód ten ponosi skarb według budżetu departamentu górniczego, lecz na pokrycie go przemysłowcy górni-

но въ возмѣщеніе его горнопромышленники вносятъ въ мѣстное казначейство два раза въ годъ—въ январѣ и іюлѣ—суммы, соотвѣтствующія получаемому надсмотрщиками содержанію. Сверхъ сего, горнопромышленники должны отводить надсмотрщикамъ даровыя помѣщенія.

13) Горнопромышленники обязаны письменно сообщать мѣстному окружному инженеру о назначеніи лица, отвѣтственнаго за веденіе разработки, и о всякой замѣнѣ его новымъ лицомъ.

14) Окружному инженеру предоставляется право требовать отъ горнопромышленниковъ немедленнаго устраненія назначенныхъ ими отвѣтственныхъ руководителей работъ, буде эти послѣднія лица не удовлетворяютъ условіямъ, опредѣленнымъ въ статьяхъ 2 и 9 сего отдѣла и въ отдѣлѣ IV настоящаго закона. Такое же право присвоивается горному управленію по отношенію къ отвѣтственнымъ руководителямъ работъ, удовлетворяющимъ означеннымъ условіямъ, если окружнымъ инженеромъ будетъ удостовѣрена недостаточная способность и благонадежность этихъ лицъ.

15) Въ случаѣ неисполненія горнопромышленникомъ правилъ, изложенныхъ въ статьяхъ 2, 8, 9 и 14 сего отдѣла и въ отдѣлѣ IV настоящаго закона, веденіе подземныхъ работъ на принадлежащей ему разработкѣ пріостанавливается по распоряженію горнаго управленія впредь до того времени, пока допущенное нарушеніе не будетъ исправлено. При этомъ, если нарушеніе касается правилъ, содержащихся въ статьяхъ 8 и 9 сего отдѣла, и оправдывается уважительными причинами, то отъ горнаго управленія, съ разрѣшенія Министра Государственныхъ Имуществъ, зависитъ предоставить горнопромышленнику отсрочку до трехъ мѣсяцевъ для исполненія требованій закона.

16) При неисполненіи горнопромышленниками указаній подлежащихъ учрежденій и должностныхъ лицъ о недостаткахъ подземныхъ работъ и средствахъ къ ихъ исполненію (статья 7 прил. къ прим. 5 при ст. 1 уст. горн.), лицо, имѣющее ближайшій за разработкою надзоръ, составляетъ о семъ протоколы порядкомъ, указаннымъ въ статьяхъ 1131 и слѣдующихъ устава уголовнаго судопроизводства, и представляетъ оные въ присутствіе по горнозаводскимъ дѣламъ. Обвиняемые имѣютъ право представить присутствію свои объясненія.

17) По разсмотрѣніи протоколовъ и по дополненіи дѣла, въ случаѣ надобности, новыми свѣдѣніями, присутствіе можетъ

czy wnoszą do miejscowéj kasy skarbowéj dwa razy na rok w Styczniu i Lipcu—sumy, odpowiadające otrzymywanemu przez dozorców uposażeniu. Oprócz tego, przemysłowcy górniczy powinni wydzielać dozorcom bezpłatne pomieszczenia.

13) Przemysłowcy górniczy obowiązani są komunikować piśmiennie miejscowemu inżynierowi okręgowemu o mianowaniu osoby, odpowiedzialnéj za prowadzenie wyróbki i o wszelkiéj zmianie téj osoby.

14) Inżynierowi okręgowemu służy prawo żądać od przemysłowców górniczych bezzwłocznego usunięcia mianowanych przez nich kierowników robót górniczych, jeżeli te osoby nie czynią zadość warunkom, określonym w artykułach 2 i 9 niniejszego oddziału i w oddziale IV niniejszéj ustawy. Takie samo prawo nadaje się zarządowi górniczemu odnośnie do odpowiedzialnych kierowników robót, czyniących zadość wspomnianym warunkom, jeżeli inżynier okręgowy poświadczy niedostateczną zdolność i pewność tych osób.

15) Wrazie niewykonania przez przemysłowca górniczego przepisów, wyłuszczonych w artykułach 2, 8, 9 i 14 niniejszego oddziału i w oddziale IV niniejszéj ustawy, prowadzenie robót podziemnych w należącéj do niego wyróbce wstrzymuje się, z polecenia zarządu górniczego, aż do tego czasu, dopóki dopuszczone naruszenie nie będzie usunięte. Przytém, jeżeli naruszenie dotyczy przepisów, zawartych w artykule 8 i 9 niniejszego oddziału, i jeżeli usprawiedliwione jest przyczynami na uwzględnienie zasługującemi, to od zarządu górniczego, za pozwoleniem Ministra Dóbr Państwa, zależy udzielić przemysłowcowi górniczemu zwłokę do trzech miesięcy dla spełnienia wymagań prawa.

16) Wrazie niewykonania przez przemysłowców górniczych wskazówek odnośnych instytucyj i urzędników, dotyczących braków w robotach podziemnych oraz środków ich naprawienia (art. 7 dod. do uw. 5 przy artykule 1 ust. górn.), osoba, mająca bliższy nadzór nad wyróbką, sporządza o tém protokuły w sposób, wskazany w artykułach 1131 i następnych ustawy postępowania sądowego karnego, i przedstawia je do urzędu do spraw górniczych. Oskarżeni mają prawo przedstawić urzędowi swoje objaśnienia.

17) Po rozpoznaniu protokułów i po uzupełnieniu, sprawy wrazie potrzeby, nowemi wiadomościami, urząd może skazać oskarżo-

подвергнуть обвиняемаго, не позже трехъ мѣсяцевъ со времени поступленія дѣла, денежному, въ доходъ казны, взысканію въ размѣрѣ не свыше *пятидесяти* рублей.

17) Жалобы на постановленія присутствія по дѣламъ, указаннымъ въ предъидущей (17) статьѣ, приносятся въ мѣсячный, со дня объявленія постановленія, срокъ Министру Государственныхъ Имуществъ и разрѣшаются послѣднимъ единолично.

19) Налагаемыя присутствіемъ, въ силу статьи 17 сего отдѣла, денежныя взысканія, когда виновный не въ состояніи ихъ уплатить, не замѣняются тюремнымъ заключеніемъ по статьѣ 84 уложенія о наказаніяхъ.

II. Статью 8 правилъ о порядкѣ производства горнопромышленниками подземныхъ работъ (прил. къ прим. 5 при статьѣ 1 уст. горн.)—отмѣнить, а изъ статьи 9 сихъ правилъ исключить слова: „по приговору судебнаго установленія".

III. Статью 7 Высочайше утвержденныхъ 9 марта 1892 года правилъ о надзорѣ за благоустройствомъ и порядкомъ на частныхъ горныхъ заводахъ и промыслахъ и о наймѣ рабочихъ на эти заводы и промыслы дополнить слѣдующимъ (2) примѣчаніемъ:

„Издаваемыя присутствіями по горнозаводскимъ дѣламъ обязательныя постановленія не должны касаться техническихъ мѣръ, подлежащихъ соблюденію для охраненія здоровья и жизни рабочихъ при производствѣ горныхъ и горнозаводскихъ работъ".

IV. Въ измѣненіе и дополненіе подлежащихъ узаконеній, постановить:

„Въ губерніяхъ Царства Польскаго отвѣтственными руководителями подземныхъ разработокъ могутъ быть назначаемы только русскіе подданные".

V. Правила, изложенныя въ статьяхъ 1—15 отдѣла I настоящаго закона, приводить въ дѣйствіе въ различныхъ мѣстностяхъ Имперіи, за исключеніемъ области войска Донскаго, съ 1 Января 1894 года, съ тою постепенностью, какая по мѣстнымъ условіямъ будетъ признана возможною и необходимою Министромъ Государственныхъ Имуществъ, а постановленіе, содержащееся въ отдѣлѣ IV того же закона, ввести въ дѣйствіе съ 1 Января 1898 года.

Подлинное мнѣніе подписано въ журналахъ Предсѣдателями и Членами.

(С. У. и Р. П. 1893 г. Апрѣля 20-го № 54 § 441).

---

nego, najpóźniej w trzy miesiące od czasu wejścia sprawy, na karę pieniężną, na dochód skarbu, w wysokości do *pięćdziesięciu* rubli.

18) Skargi na postanowienia urzędu w sprawach, wskazanych w poprzednim (17) artykule, zanoszą się, w terminie miesięcznym od dnia ogłoszenia postanowienia, do Ministra Dóbr Państwa, który je roztrzyga osobiście sam.

19) Wymierzanie przez urząd, na zasadzie artykułu 17 niniejszego oddziału, kary pieniężne, wrazie gdy winny nie jest w możności zapłacenia ich, nie zamieniają się na więzienie według artykułu 84 kodeksu karnego.

II. Artykuł 8 przepisów o sposobie prowadzenia przez przemysłowców górniczych robót podziemnych (dod. do uw. 5, przy artykule 1 ust. górn.)—uchylić, a z artykułu 9 tych przepisów wykreślić słowa: „z mocy wyroku władzy sądowéj“.

III. Artykuł 7 Najwyżéj zatwierdzonych d. 9 Marca 1892 r. przepisów o nadzorze nad urządzeniem i należytym porządkiem zakładów i przemysłów górniczych prywatnych i o najmie robotników do tych zakładów i przemysłów uzupełnić uwagą (2) następującą:

„Wydawane przez urzędy do spraw górniczych obowiązkowe postanowienia nie powinny dotyczyć środków technicznych, jakie winny być przestrzegane w celu zabezpieczenia zdrowia i życia robotników przy prowadzeniu robót górniczych“.

IV. Zmieniając i uzupełniając odnośne prawa, postanowić:

„W guberniach Królestwa Polskiego odpowiedzialnemi kierownikami robót podziemnych mogą być mianowani tylko poddani rossyjscy“.

V. Przepisy, wyłuszczone w artykułach 1—15 oddziału I niniejszéj ustawy, wprowadzać w wykonanie w różnych miejscowościach Cesarstwa, z wyjątkiem obwodu wojska Dońskiego, od 1-go Stycznia 1894 roku, w takiém stopniowaniu, jakie podług miejscowych warunków uzna za możebne i niezbędne Minister Dóbr Państwa, a postanowienie, zawarte w oddziale IV téjże ustawy, wprowadzić w wykonanie od 1 Stycznia 1898 roku.

Oryginał Zdania podpisali na protokułach Prezesi i Członkowie.

(Data publikacyi: 20 Kwietnia).

Высочайше утвержденное мнѣніе Государственнаго Совѣта.

71. О надзорѣ за дѣятельностью меламдовъ и содержимыхъ ими школъ.

1-го Марта 1893 г.

Государственный Совѣтъ, въ Соединенныхъ Департаментахъ Законовъ, Государственной Экономіи и Гражданскихъ и Духовныхъ Дѣлъ и въ Общемъ Собраніи, разсмотрѣвъ представленіе Министра Народнаго Просвѣщенія о частныхъ учителяхъ еврейскаго закона вѣры—меламдахъ, *мнѣніемъ положилъ*:

Въ измѣненіе и дополненіе подлежащихъ узаконеній, постановить:

1) Каждый еврей, занимающійся обученіемъ еврейскихъ дѣтей закону ихъ вѣры, а равно чтенію и письму по еврейски, въ частныхъ школахъ или въ частныхъ домахъ, либо на собственной квартирѣ, обязанъ имѣть на таковыя занятія и на сопряженное съ ними званіе меламда особое свидѣтельство.

2) Свидѣтельство сіе (ст. 1) выдается на *одинъ* годъ директоромъ или инспекторомъ народныхъ училищъ, по принадлежности, въ сроки, опредѣляемые попечителемъ учебнаго округа.

3) Лицу, желающему получить означенное свидѣтельство, никакого испытанія не производится, но въ случаѣ надобности, отъ директора и инспектора народныхъ училищъ зависитъ удостовѣриться въ благонадежности просителя путемъ сношенія съ подлежащимъ гражданскимъ начальствомъ.

4) За каждое свидѣтельство на званіе меламда взимается плата отъ *одного* до *трехъ* рублей. Ближайшее опредѣленіе размѣра сей платы въ указанныхъ предѣлахъ принадлежитъ Министру Народнаго Просвѣщенія, по соглашенію съ Министромъ Внутреннихъ Дѣлъ. Суммы, образующіяся отъ взиманія платы, причисляются къ находящемуся въ распоряженіи Министерства Народнаго Просвѣщенія сбору на образованіе евреевъ и расходуются на одинаковомъ съ симъ сборомъ основаніи.

Najwyżéj zatwierdzone Zdanie Rady Państwa.

71. O nadzorze nad działalnością melamedów i utrzymywanych przez nich szkół.

1-go Marca 1893 roku.

Rada Państwa, w Połączonych Departamentach Praw, Ekonomii Państwowéj i Spraw Cywilnych i Duchownych i na Ogólném Zebraniu, rozpoznawszy przedstawienie Ministra Oświaty Publicznéj o nauczycielach prywatnych religii żydowskiéj—melamedach, *uchwaliła zdanie*:

Zmieniając i uzupełniając odnośne prawa, postanowić:

1) Każdy żyd, zajmujący się nauczaniem dzieci żydowskich religii ich wyznania oraz czytania i pisania po żydowsku w szkołach prywatnych lub w domach prywatnych, albo we własném mieszkaniu, obowiązany jest mieć na takie zajęcia i na połączony z niemi tytuł melameda specyalne świadectwo.

2) Świadectwo to (art. 1) wydaje na *rok* dyrektor albo inspektor szkół ludowych, stosownie do kompetencyi, w terminach, określonych przez kuratora okręgu naukowego.

3) Osoba, pragnąca otrzymać wspomniane świadectwo, żadnego egzaminu nie składa, lecz, wrazie potrzeby, od dyrektora i inspektora szkół ludowych zależy skomunikować się z właściwą zwierzchnością cywilną, w celu przekonania się, czy ta osoba zasługuje na zaufanie rządu.

4) Za każde świadectwo na tytuł melameda pobiera się opłata od *jednego* do *trzech* rubli. Bliższe określenie wysokości téj opłaty we wskazanych granicach należy do Ministra Oświaty Publicznéj, po porozumieniu się z Ministrem Spraw Wewnętrznych. Sumy, tworzące się z téj opłaty, zaliczają się do znajdującego się w rozporządzeniu Ministra Oświaty Publicznéj podatku na wykształcenie żydów i wydatkują się na jednakowych zasadach z tym podatkiem.

5) Наблюденіе за тѣмъ, чтобы лица, исполняющія обязанности меламдовъ, имѣли установленныя на сіе званіе свидѣтельства, возлагается на учебное и гражданское начальство, а равно на мѣстныхъ раввиновъ.

6) Министру Народнаго Просвѣщенія, по соглашенію съ Министромъ Внутреннихъ Дѣлъ, предоставляется опредѣлить ближайшимъ образомъ порядокъ надзора за меламдами, а равно подробности, касающіяся устройства хедеровъ и веденія въ нихъ преподаванія.

Подлинное мнѣніе подписано въ журналахъ Председателями и Членами.

(С. У. и Р. П. 1893 г. Апрѣля 20-го N. 54 § 445).

Распоряженіе, объявленное Правительствующему Сенату Министромъ Финансовъ.

72. О разрѣшеніи принимать $4^1/_2{}^0/_0$ закладные листы земскаго кредитнаго общества Царства Польскаго въ залоги по казеннымъ подрядамъ и поставкамъ, а также въ залоги для обезпеченія таможенныхъ пошлинъ и разсроченнаго платежа акциза за табакъ и вино.

На основаніи утвержденныхъ Министромъ Финансовъ, 9 Ноября 1892 г., правилъ, земское кредитное общество Царства Польскаго выпускаетъ въ обращеніе $4\frac{1}{2}\%$ закладные листы для конверсіи своихъ 5% листовъ.

Вслѣдствіе сего и руководствуясь дѣйствующими узаконеніями, Министръ Финансовъ, 12 Апрѣля 1893 г., донесъ Правительствующему Сенату, для распубликованія, что онъ, Министръ, разрѣшилъ принимать $4\frac{1}{2}\%$ закладные листы сего общества по нижеслѣдующимъ цѣнамъ:

1) въ залоги по казеннымъ подрядамъ и поставкамъ, а также въ залоги для обезпеченія разсроченнаго платежа акциза за табакъ и вино:

5) Nadzór nad tém, ażeby osoby, pełniące obowiązki melamedów, miały ustanowione na to świadectwa, porucza się zwierzchności naukowéj i cywilnéj, oraz miejscowym rabinom.

6) Ministrowi Oświaty Publicznéj, po porozumieniu się z Ministrem Spraw Wewnętrznych, pozostawia się bliższe określenie sposobu wykonywania nadzoru nad melamedami, jak również szczegółów, dotyczących urządzenia chederów i prowadzenia w nich wykładu

Oryginał Zdania podpisali na protokułach Prezesi i Członkowie.

(Data publikacyi: 20 Kwietnia).

Rozporządzenie, objawione Rządzącemu Senatowi przez Ministra Finansów.

72. O pozwoleniu na przyjmowanie $4^1/_2\%$ listów zastawnych towarzystwa kredytowego ziemskiego na kaucye przy przedsiębiorstwach i dostawach skarbowych oraz na kaucye dla zabezpieczenia ceł i rozłożonéj na raty akcyzy od tytoniu i okowity.

Na zasadzie zatwierdzonych przez Ministra Finansów d. 9 Listopada 1892 r., przepisów, towarzystwo kredytowe ziemskie Królestwa Polskiego wypuszcza w obieg $4\frac{1}{2}\%$ listy zastawne na konwersyę swoich listów 5%.

Wskutek tego i w zastosowaniu się do obowiązujących praw, Minister Finansów, d. 12 Kwietnia 1893 roku, doniósł Rządzącemu Senatowi, w celu opublikowania, że pozwolił przyjmować $4\frac{1}{2}\%$ listy zastawne tego towarzystwa po cenach następujących:

1) na kaucye z tytułu przedsiębiorstw i dostaw skarbowych, tudzież na kaucye na zabezpieczenie rozłożonéj na raty akcyzy za tytoń i okowitę:

по 2.424 руб. за листъ достоинства въ 3.000 руб.
„ 808 „ „ „ „ 1.000 „
„ 404 „ „ „ „ 500 „
„ 200 „ „ „ „ 250 „
„ 80 „ „ „ „ 100 „

и 2) въ залоги для обезпеченія таможенныхъ пошлинъ:
по 1.425 р. мет. за листъ достоинства въ 3.000 р. кр.
„ 475 „ „ „ „ 1.000 „
„ 237 „ „ „ „ 500 „
„ 118 „ „ „ „ 250 „
„ 47 „ „ „ „ 100 „

(С. У. и Р. П. 1893 г. Апрѣля 20-го № 54 § 449).

Высочайше утвержденное мнѣніе Государственнаго Совѣта.

73. О дополненіи нѣкоторыхъ статей устава о питейномъ сборѣ.

15-го Марта 1893 г.

Государственный Совѣтъ, въ Соединенныхъ Департаментахъ Законовъ и Государственной Экономіи и въ Общемъ Собраніи, разсмотрѣвъ представленіе Министра Финансовъ, *мнѣніемъ положилъ:*

I. (относится къ мѣстностямъ въ Имперіи. *Прим. издат.*).

II. Статьи 481 и 511 того же устава дополнить слѣдующимъ правиломъ:

Производство раздробительной торговли напитками воспрещается въ селеніяхъ во время разбирательства дѣлъ въ волостныхъ судахъ, до окончанія онаго.

Подлинное мнѣніе подписано въ журналахъ Предсѣдателями и Членами.

(С. У. и Р. П. 1893 г. Апрѣля 22-го № 55 § 461).

---

po 2.424 rub.	za list	wartości		3.000 rub.		
„ 808	„	„	„	1.000	„	
„ 404	„	„	„	500	„	
„ 200	„	„	„	250	„	
„ 80	„	„	„	100	„	

i 2) na kaucye na zabezpieczenie ceł:

po 1.425 rub. met.	za list	wartości		3.000 r. kr.		
„ 475	„	„	„	1.000	„	
„ 237	„	„	„	500	„	
„ 118	„	„	„	250	„	
„ 47	„	„	„	100	„	

(Data publikacyi: 20-go Kwietnia).

Najwyżéj zatwierdzone Zdanie Rady Państwa.

73. O uzupełnieniu niektórych artykułów ustawy o akcyzie od napojów.

15-go Marca 1893 r.

Rada Państwa, w Połączonych Departamentach Praw i Ekonomii Państwowéj i na Ogólném Zebraniu, rozpoznawszy przedstawienie Ministra Finansów, *uchwaliła zdanie:*

I. (odnosi się do miejscowości położonych w Cesarstwie. *Przyp. wyd.*).

II. Artykuły 481 i 511 téjże ustawy uzupełnić przepisem następującym:

Sprzedaż detaliczna napojów zabrania się we wsiach wczasie rozpoznawania spraw w sądach wołostnych przed ukończeniem onego.

Oryginał Zdania podpisali na protokułach Prezesi i Członkowie.

(Data publikacyi: 22 Kwietnia).

Высочайше утвержденное мнѣніе Государственнаго Совѣта.

74. Объ увеличеніи кредита на изданіе метеорологическихъ наблюденій.

8-го Февраля 1893 г.

Государственный Совѣтъ, въ Департаментѣ Государственной Экономіи, разсмотрѣвъ представленіе Министра Народнаго Просвѣщенія, *мнѣніемъ положилъ*:

1) Разрѣшить къ расходованію на общемъ основаніи кредитъ въ размѣрѣ 8.000 руб., занесенный къ условному отпуску по ст. 3 § 16 смѣты Министерства 1893 г., на изданіе метеорологическихъ наблюденій;

и 2) предоставить Министру Народнаго Просвѣщенія вносить на тотъ же предметъ, въ подлежащія подраздѣленія расходной смѣты сего вѣдомства, начиная съ 1 Января 1894 г., по *двадцати тысячъ* рублей въ годъ взамѣнъ отпускавшихся до сего времени 12.000 рублей.

Подлинное мнѣніе подписано въ журналахъ Предсѣдателями и Членами.

(С. У. и Р. П. 1893 г. Апрѣля 27-го № 57 § 467).

Высочайше утвержденное мнѣніе Государственнаго Совѣта.

75. Объ измѣненіи временныхъ правилъ о почтово-телеграфныхъ сберегательныхъ кассахъ и объ увеличеніи личнаго состава главнаго управленія почтъ и телеграфовъ.

1-го Марта 1893 г.

Государственный Совѣтъ, въ Соединенныхъ Департаментахъ Государственной Экономіи и Законовъ и въ Общемъ Собраніи, раз-

Najwyżéj zatwierdzone Zdanie Rady Państwa.

74. O powiększeniu kredytu na wydawanie spostrzeżeń meteorologicznych.

8-go Lutego 1892 r.

Rada Państwa, w Departamencie Ekonomii Państwowéj, rozpoznawszy przedstawienie Ministra Oświaty Publicznéj, *uchwaliła zdanie:*

1) Zezwolić wydatkować na ogólnéj zasadzie kredyt w wysokości 8000 rub., wniesiony do warunkowego wydania według art. 3 § 16 budżetu Ministeryum z r. 1893 na wydawanie spostrzeżeń meteorologicznych;

i 2) poruczyć Ministrowi Oświaty Publicznéj wnosić na ten cepod odpowiednie rubryki budżetu rozchodów tego wydziału, poczynając od 1 Stycznia 1894 r., po *dwadzieścia tysięcy* rubli rocznie, zamiast wydawanych dotąd 12.000 rubli.

Oryginał Zdania podpisali na protokułach Prezesi i Członkowie.

(Data publikacyi: 27-go Kwietnia).

Najwyżéj zatwierdzone Zdanie Rady Państwa.

75. O zmianie przepisów tymczasowych o kasach oszczędności pocztowo-telegraficznych i o powiększeniu personelu głównego zarządu poczt i telegrafów.

1-go Marca 1893 r.

Rada Państwa, w Połączonych Departamentach Ekonomii Państwowéj i Praw i na Ogólném Zebraniu, rozpoznawszy przedsta-

смотрѣвъ представленіе Министерствъ Внутреннихъ Дѣлъ и Финансовъ, *мнѣніемъ положилъ*:

I. Въ измѣненіе подлежащихъ узаконеній, постановить:

„За дѣлопроизводство по операціямъ сберегательныхъ кассъ чины почтово-телеграфнаго вѣдомства получаютъ особое вознагражденіе, которое распредѣляется между ними Министромъ Внутреннихъ Дѣлъ соразмѣрно понесеннымъ ими трудамъ. На выдачу сего вознагражденія отчисляется изъ общихъ прибылей сберегательныхъ кассъ государственнаго банка: а) по десяти копѣекъ за каждую, вновь выданную, при участіи почтово-телеграфныхъ сберегательныхъ кассъ, сберегательную книжку; б) по десяти копѣекъ за каждые сто рублей поступившихъ при ихъ посредствѣ взносовъ, и в) по десяти копѣекъ, по окончаніи года, за каждую выданную, при ихъ участіи, книжку, находящуюся въ обращеніи не менѣе одного года. Во всякомъ случаѣ такое отчисленіе не можетъ быть менѣе пятидесяти рублей въ годъ по разсчету на каждую почтово-телеграфную сберегательную кассу, которая въ теченіи года приметъ отъ вкладчиковъ взносовъ на сумму не менѣе трехсотъ рублей или произведетъ операцій по пріему и выдачѣ вкладовъ не менѣе, какъ по двадцати сберегательнымъ книжкамъ“.

II. Высочайше утвержденный 4 Іюня 1890 г. штатъ личнаго состава главнаго управленія почтъ и телеграфовъ (Сборн. Зак. Т. XLII стр. 14) дополнить: 1) учрежденіемъ одной должности столоначальника и одной должности помощника столоначальника, съ присвоеніемъ симъ должностямъ тѣхъ же окладовъ содержанія и служебныхъ преимуществъ, какіе предоставлены по штату другимъ однороднымъ должностямъ, и 2) увеличеніемъ на семьсотъ восемьдесятъ рублей въ годъ суммы на содержаніе канцелярскихъ чиновниковъ и служителей.

III. Вызываемый означенными мѣрами (отд. II) ежегодный расходъ въ *три тысячи двѣсти восемьдесятъ* рублей относить, начиная съ 1 Января 1893 года, на общія прибыли сберегательныхъ кассъ государственнаго банка.

Подлинное мнѣніе подписано въ журналахъ Предсѣдателями и Членами.

(С. У. и Р. П. 1893 г. Апрѣля 27-го N. 57 § 468).

---

wienie Ministeryów Spraw Wewnętrznych i Finansów, *uchwaliła zdanie:*

I. Zmieniając odnośne prawa, postanowić:

„Za referaty w przedmiocie operacyj kas oszczędności urzędnicy wydziału poczt i telegrafów otrzymują wynagrodzenie specyalne, które rozdziela pomiędzy niemi Minister Spraw Wewnętrznych, odpowiednio do poniesionych przez nich trudów. Na wydanie tego wynagrodzenia potrąca się z ogólnych zysków kas oszczędności Banku Państwa: a) po dziesięć kopiejek za każdą nowo-wydaną, przy współudziale kas oszczędności pocztowo-telegraficznych książeczkę, oszczędności; b) po dziesięć kopiejek za każde sto rubli wkładów, które przy ich pośrednictwie wpłynęły, i c) po dziesięć kopiejek po ukończeniu roku za każdą wydaną, przy ich współudziale, książeczkę, znajdującą się w obiegu najmniéj rok. W każdym razie takie potrącenie nie może być mniejsze od pięćdziesięciu rubli rocznie, licząc na każdą kasę oszczędności pocztowo-telegraficzną, która wciągu roku przyjmie wkładów na sumę najmniéj trzystu rubli albo dokona operacyj w przedmiocie przyjmowania i wydawania wkładów najmniéj według dwudziestu książeczek oszczędności."

II. Najwyżéj zatwierdzony d. 4 Czerwca 1890 r. etat personelu głównego zarządu poczt i telegrafów (Zbiór Praw T. XLII, str. 15) uzupełnić: 1) przez utworzenie jednéj posady naczelnika sekcyi i jednéj posady pomocnika naczelnika sekcyi, przywiązując do tych posad te same płace i przywileje służbowe, jakie są przywiązane według etatu do innych posad jednorodnych, i 2) przez powiększenie o siedmset ośmdziesiąt rubli rocznie sumy na uposażenie urzędników kancelaryjnych i służby.

III. Wywołany temi środkami (oddz. II) rozchód roczny, w ilości *trzy tysiące dwieście ośmdziesiąt* rubli, pokrywać, poczynając od 1 Stycznia 1893 r., z ogólnych zysków z kas oszczędności Banku Państwa.

Oryginał Zdania podpisali na protokułach Prezesi i Członkowie.

(Data publikacyi: 27-go Kwietnia).

Высочайше утвержденное положенiе Военнаго Совѣта.

76. О дополненiи ст. 7 положенiя о пользованiи больныхъ по военному вѣдомству.

Высочайше утвержденнымъ, 12 Февраля 1893 г., положенiемъ Военнаго Совѣта постановлено:

Ст. 7 положенiя о пользованiи больныхъ по военному вѣдомству дополнить согласно прилагаемому при семъ проекту.

На подлинномъ написано: „*Высочайше утвержденъ*".
12 Февраля 1893 г. Подписалъ:
Военный Министръ, генералъ-адъютантъ *Ванновскiй*.

ПРОЕКТЪ

дополненiя ст. 7 положенiя о пользованiи больныхъ по военному вѣдомству (приказъ по военному вѣдомству 1883 г. № 269).

Предполагаемое измѣненiе.

Ст. 7. Лица, означенныя въ пунктахъ 1—9 ст. 2, въ случаѣ неимѣнiя въ мѣстахъ ихъ заболѣванiя военно-врачебныхъ заведенiй или по недостатку въ нихъ мѣстъ, поступаютъ для пользованiя въ больницы гражданскаго вѣдомства за плату отъ интендантства.

Примѣчанiе. Остается безъ измѣненiя.

(С. У. и Р. П. 1893 г. Апрѣля 29-го № 58 § 494).

Najwyżéj zatwierdzona Uchwała Rady Wojennéj.

76. O uzupełnieniu art. 7 postanowienia o leczeniu chorych w wydziale wojskowym.

Najwyżéj zatwierdzoną, d. 12 Lutego 1893 r., Uchwałą Rady Wojennéj postanowiono:

Art. 7 postanowienia o leczeniu chorych w wydziale wojskowym uzupełnić zgodnie z załączonym przy niniejszém projektem.

Na oryginale napisano: „*Najwyżéj zatwierdzony*"
12 Lutego 1893 r. Podpisał:
Minister Wojny, generał-adjutant *Wannowskij.*

PROJEKT

uzupełnienia art. 7 postanowienia o leczeniu chorych w wydziale wojskowym (polecenie w wydziale wojskowym z r. 1883 № 269).

Projektowana zmiana

Art 7. Osoby, wzmiankowane w ustępach 1—9 art. 2, wrazie jeżeli w miejscowościach, gdzie zachorowały, nie ma zakładów wojenno-lekarskich, lub jeżeli w tych zakładach nie ma miejsca, oddają się na kuracyę do szpitalów wydziału cywilnego za opłatą od intendentury.

Uwaga. Pozostaje bez zmiany.

(Data publikacyi: 29-go Kwietnia.)

Именной Высочайшій Указъ.

77. Объ утвержденіи учрежденія Министерства Императорскаго Двора.

Указъ Правительствующему Сенату.

Въ виду послѣдовавшаго переустройства нѣкоторыхъ установленій Министерства Императорскаго Двора, соотвѣтственно преподанныхъ Нами на сей предметъ указаніямъ, повелѣваемъ: подлежащія статьи Учрежденій Министерствъ замѣнить утвержденнымъ Нами нынѣ Учрежденіемъ Министерства Императорскаго Двора.

Правительствующій Сенатъ не оставитъ сдѣлать надлежащее къ исполненію сего распоряженіе.

На подлинномъ Собственною ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА рукою подписано:

„*АЛЕКСАНДРЪ*".

Ливадія, 16 Апрѣля 1893 г.

На подлинномъ Собственною ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА рукою написано:

„Утверждаю".

УЧРЕЖДЕНІЕ
МИНИСТЕРСТВА ИМПЕРАТОРСКАГО ДВОРА.

ГЛАВА ПЕРВАЯ.
Общія положенія.

1. Министръ Императорскаго Двора есть вмѣстѣ и Министръ Удѣловъ.

2. Министръ Императорскаго Двора есть Канцлеръ Россійскихъ Императорскихъ и Царскихъ орденовъ.

Imienny Ukaz Najwyższy.

77. O zatwierdzeniu Organizacyi Ministeryum Dworu Cesarskiego.

Ukaz do Rządzącego Senatu.

Wobec dokonanéj reorganizacyi niektórych instytucyj Ministeryum Dworu Cesarskiego, odpowiednio do udzielonych przez Nas w tym przedmiocie wskazówek, Rozkazujemy: odnośne artykuły Organizacyj Ministeryów zastąpić zatwierdzoną przez Nas obecnie Organizacyą Ministeryum Dworu Cesarskiego.

Rządzący Senat nie zaniedba wydać co do wykonania niniejszego prawa należyte rozporządzenie.

Na oryginale Własną JEGO CESARSKIÉJ MOŚCI ręką podpisano:

„ALEKSANDER“.

Liwadya, 16 Kwietnia 1893 r.

Na oryginale Własną JEGO CESARSKIÉJ MOŚCI ręką napisano:

„Zatwierdzam“.

ORGANIZACYA
MINISTERYUM DWORU CESARSKIEGO.

ROZDZIAŁ PIERWSZY.
Postanowienia ogólne.

1. Minister Dworu Cesarskiego jest zarazem Ministrem „Udziałów“.

2. Minister Dworu Cesarskiego jest Kanclerzem Rosyjskich Cesarskich i Królewskich Orderów.

3. Министръ Императорскаго Двора состоитъ подъ собственнымъ вѣдѣніемъ ГОСУДАРЯ ИМПЕРАТОРА. По сему во всѣхъ своихъ дѣлахъ онъ даетъ отчетъ только ЕГО ИМПЕРАТОРСКОМУ ВЕЛИЧЕСТВУ, и всѣ повелѣнія получаетъ отъ ЕГО ВЕЛИЧЕСТВА, а другое никакое управленіе никакого отчета по дѣламъ, ввѣреннымъ его распоряженію, требовать и предписаній по оному чинить права не имѣетъ.

4. Всѣ Именные Указы и словесныя повелѣнія ГОСУДАРЯ ИМПЕРАТОРА объявляются установленіямъ Министерства только Министромъ Императорскаго Двора и мимо его ни отъ кого ими не принимаются.

5. О всѣхъ дѣлахъ своего Министерства, требующихъ Высочайшаго разрѣшенія, Министръ Императорскаго Двора входитъ съ докладомъ къ ЕГО ИМПЕРАТОРСКОМУ ВЕЛИЧЕСТВУ; прочія же разрѣшаетъ самъ, по данной ему власти.

6. Министръ Императорскаго Двора есть Главный Начальникъ всѣхъ установленій, входящихъ въ составъ Министерства Императорскаго Двора. Подъ вѣдѣніемъ Министра состоятъ Императорская Академія Художествъ и Московское Художественное Общество. Предметы, требующіе Высочайшаго утвержденія, восходятъ отъ Президента Академіи Художествъ къ ЕГО ИМПЕРАТОРСКОМУ ВЕЛИЧЕСТВУ чрезъ Министра Императорскаго Двора. По Академіи Художествъ дѣла по части административной, хозяйственной и счетной подлежатъ рѣшенію Министра Императорскаго Двора.

7. Министерство Императорскаго Двора составляютъ: 1) Совѣтъ при Министрѣ, 2) общія установленія, 3) особенныя установленія, 4) Капитулъ Императорскихъ и Царскихъ Орденовъ и 5) Главное Управленіе Удѣловъ.

Примѣчаніе. Составъ и предметы вѣдѣнія Капитула Императорскихъ и Царскихъ Орденовъ опредѣляются въ Учрежденіи Орденовъ.

8. Совѣтъ при Министрѣ, созываемый въ случаѣ надобности, состоитъ подъ предсѣдательствомъ Министра или другаго лица, по его назначенію изъ начальниковъ установленій Министерства.

9. Къ общимъ установленіямъ Министерства Императорскаго Двора принадлежатъ: 1) Канцелярія Министра Императорскаго Двора и Удѣловъ, 2) Кабинетъ ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИ-

3. Minister Dworu Cesarskiego pozostaje pod własném zawiadywaniem NAJJAŚNIEJSZEGO PANA. Dla tego ze wszystkich spraw swoich składa sprawozdania tylko JEGO CESARSKIÉJ MOŚCI i wszystkie rozkazy otrzymuje od NAJJAŚNIEJSZEGO PANA, a żaden inny zarząd żadnego sprawozdania w sprawach powierzonych jego zarządowi żądać ani poleceń w tym przedmiocie wydawać nie ma prawa.

4. Wszystkie Imienne Ukazy i ustne rozkazy NAJJAŚNIEJSZEGO PANA ogłasza instytucyom Ministeryum tylko Minister Dworu Cesarskiego i z pominięciem go od nikogo te instytucye ich nie przyjmują.

5. O wszystkich sprawach swojego Ministeryum, wymagających Najwyższego zezwolenia, Minister Dworu Cesarskiego wnosi przedstawienia do JEGO CESARSKIÉJ MOŚCI; zaś pozostałe rozstrzyga sam mocą nadanéj mu władzy.

6. Minister Dworu Cesarskiego jest Naczelnikiem Głównym wszystkich instytucyj, wchodzących w skład Ministeryum Dworu Cesarskiego. Pod zawiadywaniem Ministra znajdują się: Cesarska Akademia Sztuk Pięknych i Moskiewskie Towarzystwo Sztuk Pięknych. Przedmioty, wymagające Najwyższego zatwierdzenia, Prezydent Akademii Sztuk Pięknych przedstawia JEGO CESARSKIÉJ MOŚCI zapośrednictwem Ministeryum Dworu Cesarskiego. Sprawy administracyjne, gospodarskie i buchalteryjne Akademii Sztuk Pięknych podlegają decyzyi Ministra Dworu Cesarskiego.

7. Ministeryum Dworu Cesarskiego stanowią: 1) Rada przy Ministrze, 2) instytucye ogólne, 3) instytucye specyalne, 4) Kapituła Cesarskich i Królewskich Orderów i 5) Główny Zarząd „Udziałów“.

Uwaga. Skład i przedmioty należące do kompetencyi Kapituły Cesarskich i Królewskich Orderów określone są w Organizacyi Orderów.

8. Rada przy Ministrze, zwoływana wrazie potrzeby, składa się, pod prezydencyą Ministra lub innéj osoby przez niego mianowanéj, z naczelników instytucyj Ministeryum.

9. Do instytucyj ogólnych Ministeryum Dworu Cesarskiego należą: 1) Kancelarya Ministra Dworu Cesarskiego i „Udziałów“, 2) Gabinet JEGO CESARSKIÉJ MOŚCI, 3) Kontrola Ministeryum

ЧЕСТВА, 3) Контроль Министерства Императорскаго Двора, 4) Касса Министерства, 5) Инспекція Врачебной части Министерства и 6) Общій Архивъ Министерства Императорскаго Двора.

10. Къ особеннымъ установленіямъ Министерства Императорскаго Двора принадлежатъ: 1) Управленіе Гофмаршальской части, 2) Экспедиція Церемоніальныхъ Дѣлъ, 3) Придворная Конюшенная часть, 4) Императорская Охота, 5) Придворное Духовенство, 6) Придворная Пѣвческая Капелла, 7) Придворный Музыкантскій Хоръ, 8) Собственныя ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА Библіотеки, 9) Императорскій Эрмитажъ, 10) Дирекція Императорскихъ Театровъ, 11) Управленіе Собственнымъ ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА Дворцомъ, 12) С.-Петербургское Дворцовое Управленіе, 13) Московское Дворцовое Управленіе, 14) Царскосельское Дворцовое Управленіе, 15) Петергофское Дворцовое Управленіе, 16) Гатчинское Дворцовое Управленіе, 17) Варшавское Дворцовое Управленіе, 18) Управленіе городомъ Павловскомъ, 19) Императорская Академія Художествъ, 20) Императорская Археологическая Коммисія, 21) Канцелярія ЕЯ ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА ГОСУДАРЫНИ ИМПЕРАТРИЦЫ, 22) Двора Ихъ Императорскихъ Высочествъ Великихъ Князей и Великихъ Княгинь, 23) Княжество Ловичское, 24) Электротехническая часть при Министерствѣ Императорскаго Двора и 25) Рота Дворцовыхъ Гренадеръ.

ГЛАВА ВТОРАЯ.
Установленія Министерства Императорскаго Двора.

ОТДѢЛЕНІЕ ПЕРВОЕ.
Общія установленія.

11. **Канцелярія Министра Императорскаго Двора и Удѣловъ**, состоящая подъ управленіемъ Завѣдывающаго, изъ Секретаря и чиновниковъ для порученій, вѣдаетъ личную переписку Министра и исполненіе порученій, возлагаемыхъ Министромъ.

12. **Кабинетъ Его Императорскаго Величества** состоитъ въ вѣдѣніи Управляющаго. Ему предоставляется: 1) переписка съ Правительствующимъ Сенатомъ, Министрами, Генералъ-Губернаторами и другими равными имъ лицами и 2) опредѣ

Dworu Cesarskiego, 4) Kasa Ministeryum, 5) Inspekcya Lekarska oddziału Ministeryum i 6) Archiwum Ogólne Ministeryum Dworu Cesarskiego.

10. Do instytucyj specyalnych Ministeryum Dworu Cesarskiego należą: 1) Zarząd wydziału Marszałka Dworu, 2) Ekspedycya Spraw Ceremonialnych, 3) Oddział stajni Dworskich, 4) Myśliwstwo Cesarskie, 5) Duchowieństwo Dworskie, 6) Dworska Kapela Śpiewaków, 7) Dworski Chór Muzyczny, 8) Własne JEGO CESARSKIÉJ MOŚCI Biblioteki, 9) Ermitaż Cesarski, 10) Dyrekcya Teatrów Cesarskich, 11) Zarząd Własnego Pałacu JEGO CESARSKIÉJ MOŚCI, 12) Zarząd pałaców S.-Petersburski, 13) Zarząd pałaców Moskiewski, 14) Zarząd pałaców Carskosielski, 15) Zarząd pałaców Peterhofski, 16) Zarząd pałaców Gatczyński, 17) Zarząd pałaców Warszawski, 18) Zarząd miasta Pawłowska, 19) Cesarska Akademia Sztuk Pięknych, 20) Cesarska Komisya Archeologiczna, 21) Kancelarya JÉJ CESARSKIÉJ MOŚCI NAJJASNIEJSZÉJ PANI, 22) Dwory Ich Cesarskich Wysokości Wielkich Książąt i Wielkich Księżen, 23) Księztwo Łowickie, 24) Oddział Elekrotechniczny przy Ministeryum Dworu Cesarskiego i 25 Rota Grenadyerów Dworskich.

ROZDZIAŁ DRUGI.
Instytucye Ministeryum Dworu Cesarskiego.

ODDZIAŁ PIERWSZY.
Instytucye ogólne.

11. **Kancelarya Ministra Dworu Cesarskiego i „Udziałów“**, składająca się, pod dyrekcyą Zawiadującego, z Sekretarza i urzędników do szczególnych poruczeń, zawiaduje osobistą korespondencyą Ministra i wypełnieniem poleceń Ministra.

12. **Gabinet Jego Cesarskiéj Mości** pozostaje pod zawiadywaniem Zarządzającego. Do niego należy: 1) korespondencya z Rządzącym Senatem, Ministrami, Generał-Gubernatorami i innemi równemi z nimi osobami i 2) mianowanie, uwalnianie i prze-

леніе, увольненіе и перемѣщеніе чиновниковъ по Кабинету ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА до VI класса, а по подвѣдомственнымъ Кабинету Управленія—до V класса включительно.

13. Кабинетъ ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА образуется изъ четырехъ Отдѣловъ: Административнаго, Хозяйственнаго, Земельно-Заводскаго и Камеральнаго, раздѣленныхъ на Дѣлопроизводства и состоящихъ подъ ближайшимъ управленіемъ Завѣдывающихъ.

14. **Административный отдѣлъ Кабинета Его Императорскаго Величества** вѣдаетъ дѣла, относящіяся до личнаго состава всѣхъ установленій Министерства Императорскаго Двора и другіе вопросы административнаго и юридическаго характера по тѣмъ же установленіямъ.

15. **Въ Хозяйственномъ Отдѣлѣ Кабинета Его Императорскаго Величества** сосредоточено производство всѣхъ дѣлъ по хозяйственной, финансовой и счетной частямъ общихъ установленій Министерства Императорскаго Двора и дѣлъ того же рода, поступающихъ изъ собственныхъ установленій Министерства.

16; **Въ Земельно-Заводскомъ Отдѣлѣ Его Императорскаго Величества** сосредоточены дѣла по подвѣдомственнымъ Кабинету Управленіямъ: Алтайскимъ и Нерченскимъ округами: Императорскими Фарфоровымъ и Стеклянными заводами, Екатеринбургскою Гранильною фабрикою и Княжествомъ Ловичскимъ.

Примѣчаніе. Вопросы по горно-заводскимъ дѣламъ могутъ передаваться на разсмотрѣніе горнаго ученаго комитета, заключенія котораго принимаются въ соображеніе при разрѣшеніи дѣлъ.

17. **Камеральный Отдѣлъ Кабинета Его Императорскаго Величества** вѣдаетъ дѣла о драгоцѣнныхъ вещахъ, Всемилостивѣйше жалуемыхъ въ подарки, по сбору ясака и по храненію Императорскихъ регалій и коронныхъ брилліантовъ.

18. Въ Кабинетѣ ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА хранятся: Родословная книга Россійскаго Императорскаго Дома и, въ опредѣленныхъ случаяхъ, завѣщанія Членовъ Императорской Фамиліи (Основ. Зак. ст. 18 и 86 п. п. 2 и 4, изд. 1886 г.).

19. **Контроль Министерства Императорскаго Двора** состоитъ подъ управленіемъ Завѣдывающаго, изъ отдѣловъ Ревизіоннаго, Бухгалтерскаго и Техническаго и изъ отдѣленій въ Москвѣ и Барнаулѣ. Въ Контролѣ сосредоточены: ревизія денеж-

noszenie urzędników Gabinetu JEGO CESARSKIÉJ MOŚCI do VI klasy, a urzędników podwładnych Gabinetowi Zarządów—do V klasy włącznie.

13. Gabinet JEGO CESARSKIÉJ MOŚCI tworzy się z czterech Odddziałów: Administracyjnego, Gospodarskiego, Ziemsko-Fabrycznego i Kameralnego, podzielonych na Sekcye i pozostających pod bliższém zarządem Zawiadujących.

14. **Oddział Administracyjny Jego Cesarskiéj Mości** zawiaduje sprawami, odnoszącemi się do personelu wszystkich instytucyj Ministeryum Dworu Cesarskiego, i innemi kwestyami charakteru administracyjnego i prawnego w tychże instytucyach.

15. **W Oddziale Gospodarskim Gabinetu Jego Cesarskiéj Mości** jednoczy się prowadzenie wszystkich spraw gospodarskich, finansowych i buchalteryjnych ogólnych instytucyj Ministeryum Dworu Cesarskiego oraz spraw tego samego rodzaju, przechodzących ze specyalnych instytucyj Ministeryum.

16. **W Oddziale Ziemsko-Fabrycznym Gabinetu Jego Cesarskiéj Mości** jednoczą się sprawy podwładnych Gabinetowi Zarządów: okręgów Ałtajskiego i Nerczyńskiego, Cesarskich fabryk szkła i porcelany, Ekaterynburskiéj szlifierni i Księztwa Łowickiego.

Uwaga. Kwestye, dotyczące spraw górnictwa, mogą być przesyłane do rozpoznania uczonego komitetu górniczego, którego wnioski uwzględniają się przy roztrzyganiu spraw.

17. **Oddział Kameralny Gabinetu Jego Cesarskiéj Mości** zawiaduje sprawami kosztownych rzeczy, Najmiłościwiéj rozdawanych na podarunki, zbieraniem jasaku (podatku ze skórek pobieranego od ludów koczujących) i zachowywaniem Cesarskich Regaliów i brylantów koronnych.

18. W Gabinecie JEGO CESARSKIÉJ MOŚCI zachowują się: Księga Geneologiczna Rosyjskiego Dworu Cesarskiego i w określonych wypadkach testamenty Członków Rodziny Cesarskiéj (Prawa zasadn. art. 18 i 86 ust. 2 i 4 wyd. z r. 1886).

19. **Kontrola Ministeryum Dworu Cesarskiego** składa się, pod dyrekcyą Zawiadującego, z oddziałów: Rewizyjnego, Buchalteryjnego i technicznego oraz z Oddziałów w Moskwie i Barnaule. W Kontroli jednoczą się: rewizya obrotów pieniężnych i materyało-

ныхъ и матеріальныхъ оборотовъ всѣхъ установленій Министерства, центральное счетоводство и техническая повѣрка строительныхъ операцій.

20. **Касса Министерства Императорскаго Двора** состоитъ подъ управленіемъ Завѣдывающаго. Въ Москвѣ и Барнаулѣ имѣются отдѣленія Кассы. На обязанности Кассы лежитъ: пріемъ денежныхъ поступленій, храненіе суммъ, находящихся въ распоряженіи Министерства Императорскаго Двора и производство уплатъ по ассигновкамъ, выдаваемымъ установленіями Министерства.

21. **Инспекція Врачебной части Министерства Императорскаго Двора** состоитъ подъ управленіемъ Инспектора, который, имѣя спеціальный надзоръ по врачебной части, производитъ осмотры и ревизію врачебныхъ установленій. Ему подчинена Придворная Аптека, состоящая въ вѣдѣніи Управляющаго.

Примѣчаніе. Положеніе о Врачебной части Министерства Императорскаго Двора изложено въ Уставѣ Врачебномъ.

22. **Общій Архивъ Министерства Императорскаго Двора**, находящійся подъ управленіемъ Завѣдывающаго, хранитъ поступающія изъ установленій Министерства оконченныя дѣла и выдаетъ изъ нихъ справки.

ОТДѢЛЕНІЕ ВТОРОЕ.

Особенныя установленія.

23. **Гофмаршальская часть**, состоящая подъ управленіемъ Гофмаршала, вѣдаетъ довольствіемъ Высочайшаго Двора и устройствомъ пріемовъ, какъ въ мѣстахъ постояннаго пребыванія, такъ и во время путешествій ИХЪ ИМПЕРАТОРСКИХЪ ВЕЛИЧЕСТВЪ.

24. **Экспедиція Церемоніальныхъ Дѣлъ**, состоящая подъ управленіемъ Оберъ-Церемоніймейстера, вѣдаетъ дѣла по сношеніямъ съ дипломатическимъ корпусомъ и по составленію и исполненію церемоніаловъ торжествъ, бывающихъ при Высочайшемъ Дворѣ.

Примѣчаніе. Составъ и предметы вѣдѣнія Экспедиціи изложены въ положеніи объ Экспедиціи Церемоніальныхъ Дѣлъ.

25. **Придворная Конюшенная часть**, состоящая подъ начальствомъ Управляющаго, завѣдываетъ придворными лошадьми, экипажами и всѣми отраслями хозяйства, къ нимъ относящимися.

wych wszystkich instytucyj Ministeryum, rachunkowość centralna i sprawdzanie techniczne operacyj budowlanych.

20. **Kasa Ministeryum Dworu Cesarskiego** pozostaje pod dyrekcyą Zawiadującego. W Moskwie i Barnaule znajdują się oddziały kasy. Do obowiązków kasy należy: przyjmowanie wpływów pieniężnych, zachowywanie sum, znajdujących się w rozporządzeniu Ministeryum Dworu Cesarskiego, oraz wypłaty za asygnacyami, wydawanemi przez instytucye Ministeryum.

21. **Inspekcya Oddziału Lekarskiego Ministeryum Dworu Cesarskiego** pozostaje pod dyrekcyą Inspektora, który, mając specyalny nadzór w zakresie lekarskim, dopełnia oględzin i rewizyj instytucyj lekarskich. Jego władzy poddana jest Apteka Dworska, pozostająca pod zawiadywaniem Zarządzającego.

Uwaga. Postanowienie o dziale Lekarskim Ministeryum Dworu Cesarskiego wyłuszczone jest w Ustawie Lekarskiéj.

22. **Archiwum Ogólne Ministeryum Dworu Cesarskiego,** znajdujące się pod dyrekcyą Zawiadującego, zachowuje przychodzące z instytucyj Ministeryum ukończone sprawy i wydaje z nich informacye.

ODDZIAŁ DRUGI.

Instytucye specyalne.

23. **Wydział Marszałka Dworu,** pozostający pod dyrekcyą Marszałka Dworu, zawiaduje uprowiantowaniem Dworu Cesarskiego i urządzeniem przyjęć tak w miejscach stałego przebywania, jak i wczasie podróży ICH CESARSKICH MOŚCI.

24. **Ekspedycya Spraw Ceremonialnych,** pozostająca pod dyrekcyą Naczelnego Ochmistrza Ceremonii, zawiaduje sprawami stosunków z korpusem dyplomatycznym oraz ułożeniem i wypełnieniem Ceremoniałów uroczystości, odbywających się przy Najwyższym Dworze.

Uwaga. Skład i przedmioty zawiadywania Ekspedycyi wyłuszczone są w Postanowieniu o Ekspedycyi Spraw Ceremonialnych.

25. **Wydział stajni dworskich** pozostaje pod dyrekcyą Zarządzającego i zawiaduje dworskiemi końmi, ekwipażami i wszystkiemi gałęziami gospodarstwa, do nich się odnoszącemi.

26. **Императорская Охота** состоитъ подъ управленіемъ Начальника и завѣдываетъ устройствомъ охотъ въ Высочайшемъ присутствіи и всѣми отраслями хозяйства до управленія Императорскою Охотою относящимися.

27. **Придворное Духовенство** состоитъ въ завѣдываніи Протопресвитера Придворныхъ Соборовъ Императорскаго Зимняго Дворца и Московскаго Благовѣщенскаго.

28. **Придворная Пѣвческая Капелла**, состоящая въ вѣдѣніи начальника, находится въ ближайшемъ завѣдываніи Управляющаго.

29. **Придворный Музыкантскій Хоръ** состоитъ подъ управленіемъ Завѣдывающаго.

30. **Собственныя Его Императорскаго Величества Библіотеки** находятся въ вѣдѣніи Завѣдывающаго.

31. **Императорскій Эрмитажъ** и составляющіе его художественные музеи находятся въ завѣдываніи Директора.

32. **Дирекція Императорскихъ Театровъ**, состоящая подъ управленіемъ Директора, завѣдываетъ художественною и хозяйственною частью Императорскихъ Театровъ въ обѣихъ столицахъ.

33. **Управленіе Собственнымъ Его Императорскаго Величества Дворцомъ**, находится въ вѣдѣніи начальника.

34. **С.-Петербургское Дворцовое Управленіе.** Подъ вѣдѣніемъ Начальника Управленія состоятъ Императорскіе С.-Петербургскіе дворцы (кромѣ Собственнаго ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА Дворца), дворцовые парки и сады, нѣкоторыя зданія Министерства Императорскаго Двора и С.-Петербургскій Госпиталь Дворцоваго вѣдомства.

35. **Московское и Варшавское Дворцовыя Управленія** состоятъ подъ управленіемъ Начальниковъ и завѣдываютъ Императорскими Дворцами, садами и парками.

Примѣчаніе. Московское Дворцовое Управленіе находится въ вѣдѣніи Завѣдывающаго Дворцовою частію въ Москвѣ.

36. **Царскосельское, Петергофское и Гатчинское Дворцовыя Управленія** состоятъ въ завѣдываніи Начальниковъ. Вѣдѣнію ихъ подлежатъ Императорскіе Дворцы, дворцовые парки, оранжереи и сады, (кромѣ удѣльныхъ и Императорской Охоты), госпитали Дворцоваго вѣдомства, городская полиція и, на особыхъ основаніяхъ, дѣла по городскому управленію.

26. **Myśliwstwo dworskie** pozostaje pod dyrekcyą Zawiadującego i zawiaduje urządzeniem polowań w Najwyższéj obecności i wszystkiemi gałęziami gospodarstwa, odnoszącemi się do Zarządu myśliwstwem Cesarskiém.

27. **Duchowieństwo Dworskie** pozostaje pod zawiadywaniem Protoprezbitra Soborów Dworskich Cesarskiego Pałacu Zimowego i Moskiewskiego Błagowieszczeńskiego.

28. **Dworska Kapela śpiewaków,** pozostająca pod zawiadywaniem naczelnika, znajduje się pod bezpośredniém zawiadywaniem Zarządzającego.

29. **Dworski Chór Muzyczny** pozostaje pod dyrekcyą Zawiadującego.

30. **Własne Jego Cesarskiéj Mości Biblioteki** znajdują się pod zawiadywaniem Zawiadującego.

31. **Ermitaż Cesarski** i tworzące tenże muzea sztuki znajdują się pod zawiadywaniem Dyrektora.

32. **Dyrekcya Teatrów Cesarskich**, pozostająca pod kierunkiem Dyrektora, zawiaduje działem sztuki i gospodarskim Teatrów Cesarskich w obudwu stolicach.

33. **Zarząd Własnego Pałacu Jego Cesarskiéj Mości** znajduje się pod zawiadywaniem Naczelnika.

34. **Zarząd pałaców S.-Petersburski.** Pod zawiadywaniem Naczelnika Zarządu pozostają: S.-Petersburskie pałace Cesarskie (oprócz Własnego Pałacu JEGO CESARSKIÉJ MOŚCI), parki i ogrody pałacowe, niektóre budynki Ministeryum Dworu Cesarskiego i S.-Petersburski Szpital Wydziału Pałaców.

35. **Zarządy pałaców Moskiewski i Warszawski** pozostają pod dyrekcyą Naczelników i zawiadują pałacami, ogrodami i parkami Cesarskiemi.

Uwaga. Zarząd pałaców Moskiewski znajduje się pod zawiadywaniem Zawiadującego działem pałaców w Moskwie.

36. **Zarządy pałaców Peterhofski i Gatczyński** pozostaje pod zawiadywaniem Naczelników. Do zakresu ich władzy należą: Pałace Cesarskie, parki pałacowe, oranżerye i ogrody (oprócz Udziałowych i Myśliwstwa Cesarskiego), szpitale Wydziału Pałaców, policya miejska i, na szczególnych zasadach, sprawy Zarządu miejskiego.

37. **Управленіе городомъ Павловскомъ**, состоящее подъ начальствомъ Управляющаго завѣдываетъ имѣющимися дворцами, садами и парками, Маріинскимъ госпиталемъ и городовою полиціею.

38. **Императорская Академія Художествъ**, состоитъ подъ управленіемъ Президента Академіи.

Примѣчаніе. Составъ и предметы вѣдѣнія Коммиссіи изложены въ Уставѣ Императорской Академіи Художествъ.

39. **Императорская Археологическая Коммиссія**, состоящая подъ управленіемъ Предсѣдателя, имѣетъ наблюденіе за всѣми археологическими изысканіями въ Россіи.

Примѣчаніе. Составъ и предметы вѣдѣнія Коммиссіи изложены въ Положеніи объ Императорской Археологическй Коммиссіи.

40. **Канцелярія Ея Императорскаго Величества Государыни Императрицы** состоитъ подъ управленіемъ Завѣдывающаго. Въ Канцеляріи сосредоточивается переписка по прошеніямъ и другимъ дѣламъ, передаваемымъ по усмотрѣнію ЕЯ ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА.

41. **Дворы Ихъ Императорскихъ Высочествъ Великихъ Князей и Великихъ Княгинь** состоятъ въ вѣдѣніи Управляющихъ или Завѣдывающихъ. Дѣлопроизводство сосредоточивается въ Конторахъ, непосредственное завѣдываніе которыми поручено Управляющимъ.

42. **Управленіе Княжествомъ Ловичскимъ**, состоящее подъ начальствомъ Управляющаго, завѣдываетъ всѣмъ хозяйствомъ Княжества.

43. **Электротехническая часть при Министерствѣ Императорскаго Двора** состоитъ въ вѣдѣніи Электротехника.

44. **Рота Дворцовыхъ Гренадеръ**, учрежденная для отличія и награды заслуженныхъ воиновъ, принадлежа къ общему составу войскъ гвардейской пѣхоты, состоитъ во всѣхъ отношеніяхъ подъ начальствомъ Министра Императорскаго Двора и въ ближайшемъ вѣдѣніи Командира Роты.

Примѣчаніе. Составъ и предметы вѣдѣнія Роты опредѣляются въ Положеніи Роты Дворцовыхъ Гренадеръ.

37. **Zarząd miasta Pawłowska,** pozostający pod zwierzchnictwem Zarządzającego, zawiaduje miejscowemi pałacami, ogrodami i parkami, szpitalem Maryjskim i policyą miejską.

38. **Akademia Cesarska Sztuk Pięknych** pozostaje pod dyrekcyą Prezydenta Akademii.

Uwaga. Skład i przedmioty kompetencyi Akademii Sztuk Pięknych wyłuszczone są w Ustawie Cesarskiéj Akademii Sztuk Pięknych.

39. **Cesarska Komisya Archeologiczna,** pozostająca pod dyrekcyą Prezesa, ma nadzór nad wszystkiemi poszukiwaniami archeologicznemi w Rosyi.

Uwaga. Skład i przedmioty zawiadywania Kcmisyi wyłuszczone są w postanowieniu o Cesarskiéj Komisyi Archeologicznéj.

40. **Kancelarya Jéj Cesarskiéj Mości Najjaśniejszéj Pani** pozostaje pod dyrekcyą Zawiadującego. W Kancelaryi jednoczy się korespondencya w przedmiocie próśb i innych spraw, oddawanych podług uznania JÉJ CESARSKIÉJ MOŚCI.

41. **Dwory Ich Cesrskich Wysokości Wielkich Książąt i Wielkich Księżen** pozostają pod zawiadywaniem Zarządzających lub Zawiadujących. Referaty jednoczą się w Kantorach, którem bezpośrednie zawiadywanie poruczone jest Zarządzającym.

42. **Zarząd Księztwa Łowickiego,** pozostający pod zwierzchnictwem Zarządzającego, zawiaduje całém gospodarstwem Księztwa.

43. **Wydział Elektrotechniczny przy Ministeryum Dworu Cesarskiego** pozostaje pod zawiadywaniem Elektrotechnika.

44. **Rota Grenadyerów Pałacowych,** utworzona dla odznaczenia i nagrody zasłużonych żołnierzy, należąc do ogólnego składu wojsk piechoty gwardyjskiéj, pozostaje pod wszystkiemi względami pod zwierzchnictwem Ministra Dworu Cesarskiego i pod bezpośredniém zawiadywaniem Komendanta Roty.

Uwaga. Skład i przedmioty zawiadywania Roty określa Ustawa Roty Grenadyerów Pałacowych.

ГЛАВА ТРЕТЬЯ.
Главное Управленіе Удѣловъ.

Постановленія, изложенныя въ I Томѣ Свода Законовъ, изд. 1857 г., по продолженіямъ до 1893 г. включительно—остаются безъ измѣненія.

Подписалъ:
Министръ Императорскаго Двора *Гр. Воронцовъ-Дашковъ.*

(С. У. и Р. П. 1893 г. Апрѣля 30-го N. 59 § 499).

Высочайше утвержденное мнѣніе Государственнаго Совѣта.

78. Объ измѣненіи и дополненіи дѣйствующихъ узаконеній, опредѣляющихъ отвѣтственность священнослужителей иновѣрныхъ христіанскихъ исповѣданій за совершеніе требъ для православныхъ по своимъ обрядамъ.

17-го Апрѣля 1893 г.

Государственный Совѣтъ, въ Соединенныхъ Департаментахъ Гражданскихъ и Духовныхъ Дѣлъ и Законовъ и въ Общемъ Собраніи, разсмотрѣвъ представленіе Министра Юстиціи, *мнѣніемъ положилъ:*

1) Статью 193 уложенія о наказаніяхъ, изд. 1885 г., изложить слѣдующимъ образомъ:

Священнослужители иновѣрныхъ христіанскихъ исповѣданій, которые завѣдомо допустятъ православнаго къ исповѣди, причащенію или елеосвященію по своимъ обрядамъ, подвергаются за сіе:

въ первый разъ удаленію отъ мѣстъ на время отъ шести мѣсяцевъ до одного года;
а во второй, лишенію духовнаго сана.

ROZDZIAŁ TRZECI.
Główny Zarząd „Udziałów“.

Postanowienia zawarte w Tomie I „Swodu Zakonow“ wyd. z r. 1857, podług dalszych ciągów do r. 1893 włącznie, pozostają bez zmiany.

Podpisał:
Minister Dworu Cesarskiego *Hr. Woroncow-Daszkow.*

(Data publikacyi: 30-go Kwietnia).

Najwyżéj zatwierdzone Zdanie Rady Państwa.

78. O zmianie i uzupełnieniu obowiązujących praw, określających odpowiedzialność duchowieństwa obcych wyznań chrześciańskich za oddawanie posług duchownych prawosławnym według swoich obrządków.

17-go Kwietnia 1893 r.

Rada Państwa, w Połączonych Departamentach Spraw Cywilnych i Duchownych i Praw i na Ogólném Zebraniu, rozpoznawszy przedstawienie Ministra Sprawiedliwości, *uchwaliła zdanie*:

1) Artykuł 193 kodeksu karnego, wyd. z r. 1885, zredagować w sposób następujący:

Duchowni obcych wyznań chrześciańskich, którzy świadomie dopuszczą prawosławnego do spowiedzi, komunii lub olejów świętych według swoich obrządków, ulegną:

za pierwszym razem usunięciu z miejsc na czas od sześciu miesięcy do roku,
a za drugim razem, pozbawieniu godności kapłańskiéj.

За исправленіе сихъ духовныхъ требъ для православнаго по невѣдѣнію, они подвергаются:

строгому выговору,

какъ за несогласную съ важностью ихъ званія неосмотрительность.

2) Изъ статьи 194 уложенія о наказаніяхъ, изд. 1885 г., исключить слова „съ отдачею послѣ того подъ надзоръ полиціи".

3) Одѣленіе первое главы второй раздѣла II того же уложенія дополнить слѣдующимъ постановленіемъ:

Ст. 194[1]. Священнослужители иновѣрныхъ христіанскихъ исповѣданій, которые совершатъ по своимъ обрядамъ надъ православнымъ конфирмацію, или муропомазаніе, или иное священнодѣйствіе, знаменующее принятіе въ исповѣданіе иновѣрной христіанской церкви, или же допустятъ совершить или совершатъ по своимъ обрядамъ крещеніе надъ дѣтьми православныхъ, подвергаются за сіе:

отрѣшенію отъ должности или лишенію духовнаго сана.

Подлинное мнѣніе подписано въ журналахъ Предсѣдателями и Членами.

(С. У. и Р. П. 1892 г. Апрѣля 30-го N. 59 § 500).

Высочайше утвержденное положеніе Комитета Министровъ.

79. О предоставленіи Министру Государственныхъ Имуществъ права сдавать въ аренду, безъ торговъ, примычки плотинъ частновладѣльческихъ мельницъ и другихъ вододѣйствующихъ заведеній къ казеннымъ берегамъ.

Высочайше утвержденнымъ 29 Января 1893 г. положеніемъ Комитета Министровъ постановлено: предоставить Министру Государственныхъ Имуществъ право разрѣшать, безъ производства торговъ, владѣльцамъ мельницъ или иныхъ вододѣйствующихъ заведеній, примыкать плотины послѣднихъ къ казеннымъ берегамъ

Za oddawanie tych posług prawosławnemu przez nieświadomość, ulegną:

surowemu napomnieniu,
jako za niezgodną z ważnością ich stanu nieoględność.

2) Z artykułu 194 kodeksu karnego, wyd. z r. 1885, wykreślić słowa: „z oddaniem potém pod nadzór policyi".

3) Oddział pierwszy rozdziału drugiego działu II tegoż prawa uzupełnić postanowieniem następującém:

Art. 194[1]. Duchowni obcych wyznań chrześciańskich, którzy według obrządku swojego wyznania udzielą prawosławnemu konfirmacyi, albo bierzmowania, lub oddadzą mu inną posługę duchowną, znamionującą przyjęcie do obcego wyznania chrześciańskiego, albo dopuszczą do chrztu, lub sami ochrzczą według swojego obrządku dzieci prawosławnych, ulegną za to:

złożeniu z urzędu albo pozbawieniu godności kapłańskiéj.

Oryginał Zdania podpisali na protokułach Prezesi i Członkowie.

(Data publikacyi: 30 Kwietnia).

Najwyżéj zatwierdzona Uchwała Komitetu Ministrów.

79. O nadaniu Ministrowi Dóbr Państwa prawa wydzierżawiania bez licytacyi połączeń z brzegami skarbowemi tam, należących do prywatnych młynów i innych zakładów działających przy pomocy wody.

Najwyżéj zatwierdzoną d. 29 Stycznia 1893 r. Uchwałą Komitetu Ministrów postanowiono: nadać Ministrowi Dóbr Państwa prawo zezwalania, bez licytacyi, właścicielom młynów i innych zakładów działających przy pomocy wody, łączyć tamy tych zakładów z brzegami skarbowemi na termin lat 12, za opłatą czynszu, okre-

на срокъ до 12 лѣтъ, изъ платежа оброка, опредѣляемаго по соображеніи съ дѣйствительною доходностью мельницы, или другаго вододѣйствующаго заведенія, и съ мѣстными сельскохозяйственными условіями.

(С. У. и Р. П. 1893 г. Апрѣля 30-го № 59 § 501).

Высочайшее повелѣніе, объявленное Министромъ Внутреннихъ Дѣлъ.

80. О порядкѣ храненія капиталовъ римско-католическихъ духовныхъ учрежденій.

ГОСУДАРЬ ИМПЕРАТОРЪ, по всеподданнѣйшему докладу Министра Внутреннихъ Дѣлъ, въ 22 день Марта 1893 г., Высочайше повелѣть соизволилъ:

1) на установленіе за правило, чтобы капиталы р.-к. духовныхъ учрежденій Имперіи, жертвуемые и отказываемые имъ на разныя цѣли, хранились въ римско-католической духовной коллегіи, фондами сихъ учрежденій,

и 2) на предоставленіе Министру Внутреннихъ Дѣлъ опредѣлить порядокъ сего храненія, веденія по капиталамъ счетовъ и употребленія процентовъ съ нихъ или самыхъ капиталовъ по назначенію.

(С. У. и Р. П. 1893 г. Апрѣля 30-го № 59 § 506).

ślonego podług rzeczywistéj dochodowości młynu lub innego zakładu działającego przy pomocy wody i odpowiednio do miejscowych warunków gospodarskc-rolnych.

(Data publikacyi: 30 Kwietnia).

Najwyższy rozkaz, objawiony przez Ministra Spraw Wewnętrznych.

80. O sposobie zachowywania kapitałów należących do instytucyj rzymsko-katolickich.

NAJJAŚNIEJSZY PAN, podług najpoddańszego raportu Ministra Spraw Wewnętrznych, w dniu 22 Marca 1893 r., Najwyżéj rozkazać raczył:

1) ustanowić przepis, ażeby kapitały instytucyj duchownych rzymskc-katolickich Cesarstwa, ofiarowywane i zapisywane im na różne cele, były zachowywane w kolegium duchowném rzymsko-katolickiém, jako fundusze tych instytucyj,

i 2) poruczyć Ministrowi Spraw Wewnętrznych określić sposób tego zachowania i prowadzenia z tych kapitałów rachunków oraz użycia procentów od nich lub samych kapitałów według przeznaczenia.

(Data publikacyi: 30 Kwietnia).

Высочайшее повелѣніе, объявленное Министромъ Внутреннихъ Дѣлъ.

81. Объ утвержденіи правилъ о сношеніяхъ римско-католическихъ епископовъ епархій: Варшавской, Куявско-Калишской, Кѣлецкой, Люблинской, Плоцкой, Сандомірской и Сейнской съ гражданскимъ начальствомъ касательно перемѣнъ въ личномъ составѣ духовенства и о порядкѣ и контролѣ выдачи сему послѣднему штатнаго содержанія.

Министръ Внутреннихъ Дѣлъ, 2 Апрѣля 1893 года, представилъ въ Правительствующій Сенатъ списокъ съ Высочайше утвержденныхъ 25 Марта 1893 г. правилъ о сношеніяхъ р.-к. епископовъ епархій: Варшавской, Куявско-Калишской, Кѣлецкой, Люблинской, Плоцкой, Сандомірской и Сейнской съ гражданскимъ начальствомъ касательно перемѣнъ въ личномъ составѣ духовенства и о порядкѣ и контролѣ выдачи сему духовенству штатнаго содержанія.

На подлинномъ Собственною ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА рукою начертано:

„Исполнить“.

Въ Ливадіи, 25 Марта 1893 г.

ПРАВИЛА

о сношеніяхъ римско-католическихъ епископовъ епархій: Варшавской, Куявско-Калишской, Кѣлецкой, Люблинской, Плоцкой, Сандомірской и Сейнской съ гражданскимъ начальствомъ касательно перемѣнъ въ личномъ составѣ духовенства и о порядкѣ и контролѣ выдачи сему послѣднему штатнаго содержанія.

Въ измѣненіе изданныхъ 30 Іюня (12 Іюля) 1866 года бывшимъ намѣстникомъ въ Царствѣ Польскомъ правилъ о порядкѣ назначенія духовныхъ лицъ римско-католическаго исповѣданія въ

Najwyższy rozkaz, objawiony przez Ministra Spraw Wewnętrznych.

81. O zatwierdzeniu przepisów o znoszeniu się biskupów rzymsko-katolickich dyecezyj: Warszawskiéj, Kujawsko-Kaliskiéj, Kieleckiéj, Lubelskiéj, Płockiéj, Sandomierskiéj i Sejneńskiéj z władzami cywilnemi w przedmiocie zmian w personelu duchowieństwa, tudzież o sposobie wypłaty temu ostatniemu uposażenia etatowego i kontroli nad nią.

Minister Spraw Wewnętrznych, d. 2 Kwietnia 1893 r., przedstawił Rządzącemu Senatowi kopię Najwyżéj zatwierdzonych d. 25 Marca 1893 r. przepisów o znoszeniu się biskupów rzymsko-katolickich dyecezyj: Warszawskiéj, Kujawsko-Kaliskiéj, Kieleckiéj, Lubelskiéj, Płockiéj, Sandomierskiéj i Sejneńskiéj z władzami cywilnemi w przedmiocie zmian w personelu duchowieństwa, tudzież o sposobie wypłaty temu duchowieństwu uposażenia etatowego i kontroli nad nią.

Na oryginale Własną JEGO CESARSKIÉJ MOŚCI ręką nakreślono:

„Wykonać“.

W Liwadyi, 25 Marca 1893 r.

PRZEPISY

o znoszeniu się biskupów rzymsko-katolickich dyecezyj: Warszawskiéj, Kujawsko-Kaliskiéj, Kieleckiéj, Lubelskiéj, Płockiéj, Sandomierskiéj i Sejneńskiéj z władzami cywilnemi w przedmiocie zmian w personelu duchowieństwa tudzież o sposobie wypłaty temu ostatniemu uposażenia etatowego i kontroli nad nią.

Zmieniając wydane 30 Czerwca (12 Lipca) 1866 r. przez byłego Namiestnika w Królestwie Polskiém przepisy o sposobie mianowania duchownych wyznania rzymsko-katolickiego na posady du-

духовныя должности и на счетъ выдачи имъ штатныхъ окладовъ жалованья, установляются нижеслѣдующія правила:

I. О сношеніяхъ.

1) Во всѣхъ случаяхъ, предусмотрѣнныхъ 6, 8, 13, 17 и 23 статьями Высочайшаго указа о свѣтскомъ римско-католическомъ духовенствѣ въ Царствѣ Польскомъ 1865 г., относящихся до назначенія духовныхъ лицъ римско-католическаго исповѣданія въ духовныя должности и увольненія ихъ, какъ равно и вообще о всѣхъ перемѣнахъ въ личномъ составѣ духовенства, римско-католическіе епархіальные епископы названныхъ епархій обращаются непосредственно къ Варшавскому генералъ-губернатору.

2) Одновременно съ представленіемъ генералъ-губернатору о кандидатѣ на вакантную должность, или соображеній о необходимости какой либо перемѣны въ личномъ составѣ духовенства, епархіальный епископъ сообщаетъ о томъ же мѣстному губернатору.

3) При замѣщеніяхъ должностей штатныхъ викаріевъ, подлежащій епархіальный епископъ испрашиваетъ разрѣшенія генералъ-губернатора лишь въ томъ случаѣ, если предлагаемый кандидатъ назначается на штатную викаріатскую должность впервые. Если же замѣщеніе совершается путемъ перевода изъ одного мѣста въ другое лица, уже исполняющаго викаріатскую должность съ разрѣшенія генералъ-губернатора, то о таковомъ замѣщеніи епархіальный епископъ лишь доводитъ до свѣдѣнія генералъ-губернатора. Точно также поступаетъ епископъ и при увольненіи викаріевъ отъ должностей, то есть онъ лишь увѣдомляетъ о семъ генералъ-губернатора. Порядокъ этотъ не распространяется однако на приходы г. Варшавы, Люблинской и Сѣдлецкой губерній, а также Мазовецкаго уѣзда, Ломжинской губерніи и Августовскаго—Сувалкской. Въ сихъ послѣднихъ мѣстностяхъ назначеніе, перемѣщеніе и увольненіе викаріевъ совершается не иначе, какъ съ разрѣшенія каждый разъ генералъ-губернатора.

4) При увольненіи отъ должности и перемѣщеніи администраторовъ приходовъ, предоставленномъ, на основаніи Высочайшаго повелѣнія 12 Мая 1883 года, власти епископа, а равно при увольненіи и перемѣщеніи викаріевъ, онъ обязанъ немедленно до-

chowne i w przedmiocie wydawania płacy etatowéj, ustanawiają się przepisy następujące:

I. O znoszeniu się.

1) We wszystkich wypadkach, przewidzianych w artykułach 6, 8, 13, 17 i 23 Najwyższego Ukazu o duchowieństwie świeckiém rzymsko-katolickiém w Królestwie Polskiém z r. 1865, odnoszących się do mianowania duchownych wyznania rzymsko-katolickiego na urzędy duchowne i uwolnienia ich, jak również wogóle przy wszelkich zmianach w personelu duchowieństwa, biskupi dyecezyalni rzymsko-katoliccy pomienionych gubernij zwracają się bezpośrednio do generał-gubernatora Warszawskiego.

2) Równocześnie z przedstawieniem generał - gubernatorowi kandydata na wakujący urząd, albo uwag swoich o konieczności jakiejś zmiany w personelu duchowieństwa, biskup dyecezyalny komunikuje o tém miejscowemu gubernatorowi.

3) Przy obsadzaniu urzędów wikaryuszów etatowych, odnośny biskup dyecezyalny wyjednywa pozwolenie generał-gubernatora tylko w takim razie, jeżeli proponowany kandydat mianuje się na urząd wikaryusza poraz pierwszy. Jeżeli zaś urząd obsadza się drogą przeniesienia z jednego miejsca na drugie osoby, która już sprawowała ten urząd za pozwoleniem generał-gubernatora, to o takiém obsadzeniu biskup dyecezyalny uwiadamia tylko generał-gubernatora. Podobnie również postępuje biskup przy uwolnieniu wikaryuszów z urzędów, to jest uwiadamia tylko o tém generał-gubernatora. Porządek ten nie stosuje się jednakże do parafij m. Warszawy, gubernii Lubelskiéj i Siedleckiéj oraz powiatu Mazowieckiego gubernii Łomżyńskiéj i Augustowskiego — Suwalskiéj. W tych ostatnich miejscowościach mianowanie, przenoszenie i uwalnianie wikaryuszów odbywa się nie inaczéj, jak za pozwoleniem za każdym razem generał-gubernatora.

4) Przy uwalnianiu z urzędów i przenoszeniu administratorów parafij, pozostawioném na zasadzie Najwyższego rozkazu z d. 12-go Maja 1883 r. władzy biskupa, jak również przy uwalnianiu i przenoszeniu wikaryuszów, biskup obowiązany jest uwiadamiać bez-

водить до свѣдѣнія генералъ-губернатора о причинахъ, вызвавшихъ его распоряженіе.

5) Въ случаѣ выбытія настоятеля или администратора, по какимъ бы то ни было причинамъ, изъ прихода и при неимѣніи въ послѣднемъ викарнаго священника, епархіальный епископъ можетъ поручить временное исправленіе должности безъ предварительнаго о томъ сношенія съ гражданскимъ начальствомъ,—только кому либо изъ духовныхъ лицъ, служащихъ въ сосѣднемъ приходѣ, причемъ о таковомъ распоряженіи своемъ онъ обязанъ сообщить немедленно мѣстному губернатору, на его усмотрѣніе.

II. О выдачѣ содержанія лицамъ бѣлаго духовенства, утвержденнымъ въ штатныхъ должностяхъ или къ исправленію оныхъ законнымъ порядкомъ допущеннымъ.

6) Содержаніе лицамъ бѣлаго духовенства, занимающимъ штатныя должности или допущеннымъ къ исправленію оныхъ, отпускается изъ подлежащихъ губернскихъ или уѣздныхъ казначействъ на основаніи ниже изложенныхъ правилъ.

7) О каждомъ послѣдовавшемъ назначеніи на какую либо должность избраннаго въ оную епархіальнымъ начальникомъ кандидата губернаторъ, для избѣжанія остановокъ въ отпускѣ штатнаго содержанія или неправильности, извѣщаетъ подлежащее губернское казначейство или уѣздное управленіе.

8) Если епархіальною властью будетъ предоставлено, на законномъ основаніи, настоятелю или администратору прихода временное завѣдываніе и другимъ сесѣднимъ приходомъ, то въ такомъ случаѣ онъ имѣетъ право на полученіе прибавочнаго жалованья, опредѣленнаго ст. 19 Высочайшаго Указа 14 (26) Декабря 1865 г., въ размѣрѣ 50 руб. въ годъ, со дня вступленія въ завѣдываніе таковымъ приходомъ по день увольненія его отъ сей обязанности.

9) Если настоятели и администраторы приходовъ, достигшіе 65 л. возраста, продолжаютъ завѣдывать оными, то получаютъ съ разрѣшенія Министерства Внутреннихъ Дѣлъ и со времени, въ семъ разрѣшеніи указаннаго, добавочное жалованье въ размѣрѣ (100 руб. въ годъ), опредѣленномъ 20 статьей вышеупомянутаго указа.

10) Жалованье лицамъ бѣлаго духовенства, по Высочайше утвержденному 14 (26) Декабря 1865 г. штату, выдается по исте-

zwłocznie generał-gubernatora o przyczynach, które były powodem jego rozporządzenia.

5) Wrazie usunięcia się proboszcza lub administratora, z jakichkolwiekbądź przyczyn, z parafii, jeżeli w parafii nie ma wikaryusza, biskup dyecezyalny może poruczyć czasowe sprawowanie urzędu, bez uprzedniego co do tego porozumienia się z władzą cywilną, tylko jednemu z księży, służących w sąsiedniéj parafii, przyczém o takiém rozporządzeniu swojém obowiązany jest zakomunikować bezzwłocznie miejscowemu gubernatorowi do jego uznania.

II. O wypłacie uposażenia księżom świeckim, zatwierdzanym na urzędach etatowych lub téż do sprawowania tych urzędów w prawny sposób dopuszczonym.

6) Uposażenie księżom świeckim, zajmującym urzędy etatowe lub dopuszczonym do ich sprawowania wydaje się z właściwych kas skarbowych gubernialnych lub powiatowych na zasadzie wyłuszczonych niżéj przepisów.

7) O każdéj nominacyi na jakikolwiekbądź urząd wybranego przez zwierzchnika dyecezyi kandydata gubernator, dla uniknięcia przerw w wypłacie uposażenia etatowego lub nieprawidłowości, uwiadamia właściwą kasę skarbową gubernialną lub powiatową.

8) Jeżeli władza dyecezyalna poruczy prawnie proboszczowi lub administratorowi parafii czasowe zawiadywanie drugą sąsiednią parafią, to w takim wypadku tenże ma prawo do otrzymania pensyi dodatkowéj, określonéj w art. 19 Najwyższego Ukazu z d. 14 (26) Grudnia 1865 r., w wysokości 50 rub. rocznie, od dnia objęcia zawiadywania taką parafią do dnia uwolnienia od tego obowiązku.

9) Jeżeli proboszcze i administratorowie parafii, którzy skończyli lat 65, zawiadują w dalszym ciągu temi parafiami, to otrzymują, za pozwoleniem Ministeryum Spraw Wewnętrznych i od czasu, w tém pozwoleniu wskazanego, pensyę dodatkową w wysokości (100 rub. rocznie), określonéj w artykule 20 wyżéj wzmiankowanego Ukazu.

10) Pensya księżom świeckim wydaje się podług Najwyżéj zatwierdzonego d. 14 (26) Grudnia 1865 r. etatu po upływie każdych

ченіи каждой трети года, на основаніи составленныхъ губернскими правленіями платежныхъ списковъ, по предварительномъ внесеніи въ оные всѣхъ перемѣнъ, послѣдовавшихъ въ личномъ составѣ духовенства въ продолженіи истекающей трети.

11) Составленные такимъ образомъ за каждую треть платежные списки губернскія правленія отсылаютъ въ подлежащія казначейства въ концѣ исходящей трети для отпуска по онымъ, кому будетъ слѣдовать, жалованья и копію сихъ списковъ препровождаютъ въ департаменты духовныхъ дѣлъ иностранныхъ исповѣданій.

12) Лицамъ, занимающимъ духовныя должности въ Варшавѣ и губернскихъ городахъ, жалованье отпускается изъ губернскихъ казначействъ; лицамъ же, занимающимъ таковыя должности внѣ Варшавы и губернскихъ городовъ, оно выдается изъ уѣздныхъ казначействъ.

13) Лица, имѣющія право на полученіе жалованья по духовной должности, обязаны являться за онымъ въ казначейство лично и должны собственноручно расписываться въ казначейскихъ платежныхъ спискахъ въ полученіи денегъ.

Примѣчаніе. Изъ сего правила допускаются только нижеслѣдующія изъятія: а) епископы и администраторы епархій могутъ, вмѣсто личной явки въ казначейство, получать жалованье по собственноручнымъ роспискамъ, съ приложеніемъ своей офиціальной печати. б) Больные священники, которые по случаю болѣзни не могутъ явиться лично въ казначейство, могутъ получать свое жалованье также по собственноручнымъ роспискамъ, скрѣпленнымъ мѣстною полицейскою властью. в) За викаріевъ, а равно за органистовъ въ помонастырскихъ церквахъ, жалованье можетъ быть (впрочемъ не иначе какъ съ ихъ собственнаго на то согласія) выдаваемо приходскому настоятелю или администратору, по предъявленіи однако собственноручной росписки викарія, засвидѣтельствованной тѣмъ лицомъ, которое должно получить жалованье.

14) Духовному лицу, явившемуся за полученіемъ жалованья, или затребовавшему оное чрезъ другое лицо, казначей, по точномъ удостовѣреніи въ тождествѣ лица или подлинности росписки, вправѣ отпустить жалованье лишь въ томъ случаѣ, если лицо это внесено въ платежный списокъ.

15) Производство жалованья всѣмъ вообще духовнымъ дол-

czterech miesięcy na zasadzie ułożonych przez Rządy gubernialne list płatniczych, po uprzedniém wniesieniu na te listy zmian, jakie w ciągu ubiegłych czterech miesięcy zaszły w personelu duchowieństwa.

11) Sporządzone w taki sposób na każde cztery miesiące listy płatnicze Rządy gubernialne odsyłają do właściwych kas skarbowych przy końcu upływających czterech miesięcy w celu wydania podług nich komu należy pensyi, a kopie tych list komunikuje departamentowi spraw duchownych obcych wyznań.

12) Osobom, zajmującym urzędy duchowne w Warszawie i miastach gubernialnych, pensye wypłacają kasy skarbowe gubernialne; zaś osobom, zajmującym takie urzędy poza Warszawą i miastami gubernialnemi, wypłacają je kasy powiatowe.

13) Osoby, mające prawo do otrzymania pensyi z tytułu zajmowanego urzędu duchownego, obowiązane są stawić się po nią do kasy skarbowej osobiście i powinny własnoręcznie pokwitować w listach płatniczych kas skarbowych po otrzymaniu pieniędzy.

Uwaga. Od tego przepisu dopuszczają się tylko następujące wyjątki: a) biskupi i administratorowie dyecezyi mogą, zamiast osobistego stawiania się do kasy skarbowéj, otrzymywać pensye za własnoręcznemi pokwitowaniami z wyciśnięciem na nich swojéj pieczęci urzędowéj. b) Chorzy księża, którzy z powodu choroby nie mogą stawić się osobiście do kasy skarbowéj, mogą również otrzymywać swoją pensyę za własnoręcznemi pokwitowaniami, poświadczonemi przez miejscową władzę policyjną. c) Za wikaryuszów, oraz za organistów w kościołach poklasztornych pensya może być wydawana (zresztą nieinaczej jak za ich zgodzeniem się na to) proboszczowi lub administratorowi parafii, za okazaniem jednakże własnoręcznego pokwitowania wikaryusza, poświadczonego przez osobę, która ma otrzymać pensyą.

14) Duchownemu, który się stawił po pensyę, albo zażądał jej wypłaty przez drugą osobę, kasyer po dokładném przekonaniu się o tożsamości osoby lub autentyczności pokwitowania, ma prawo wypłacić pensyą tylko w takim razie, jeżeli tenże znajduje się na liście płatniczéj.

15) Wypłata pensyi wszystkim wogóle urzędnikom duchow-

жностнымъ лицамъ прекращается съ ихъ смертью, а равно съ увольненіемъ ихъ или отрѣшеніемъ отъ должности.

16) Въ случаѣ смерти духовнаго лица, получающаго штатное содержаніе, церковный дозоръ, если умершій былъ приходскимъ священникомъ, или подлежащее духовное начальство, если лицо это занимало иныя духовныя должности, по сношеніи съ надлежащимъ уѣзднымъ и губернскимъ правленіемъ, получаетъ причитающееся этому лицу по день кончины его жалованье на покрытіе изъ онаго издержекъ по погребенію. Въ употребленіи на сей предметъ полученной суммы церковный дозоръ или подлежащее духовное начальство представляетъ надлежащій отчетъ съ документами, вмѣстѣ съ остаткомъ, буде таковой окажется, для отсылки онаго въ банкъ до дальнѣйшаго рѣшенія.

17) На основаніи такихъ же, какъ выше объяснено ст. 10, 11, платежныхъ списковъ, и тѣмъ же самымъ порядкомъ должна производиться выдача жалованья и викаріямъ, состоящимъ при помонастырскихъ церквахъ.

III. О производствѣ содержанія монашествующему духовенству.

18) Суммы на основаніи §§ 14 и 36 Высочайше утвержденныхъ 22 Ноября (4 Декабря) 1864 г. правилъ о способахъ содержанія и порядкѣ управленія римско-католическихъ монастырей, предназначенныя на содержаніе монаховъ, отпускаются по третямъ впередъ, въ первыхъ числахъ каждой трети изъ ближайшихъ губернскихъ или уѣздныхъ казначействъ, подъ росписки настоятелей монастырей, по числу лицъ, состоящихъ въ монастырѣ, на основаніи подробныхъ отъ департамента духовныхъ дѣлъ иностранныхъ исповѣданій распоряженій и приложенныхъ къ онымъ именныхъ списковъ монашествующихъ.

19) Такъ какъ въ этихъ именныхъ спискахъ должно быть показываемо число лицъ, состоявшихъ въ монастырѣ на лицо въ продолженіи истекшей трети, а между тѣмъ уже послѣ изданія таковыхъ распоряженій и до воспослѣдованія дѣйствительной уплаты наличное число монаховъ можетъ уменьшиться, то казначейства должны отпускать слѣдующую сумму по прилагаемымъ къ роспискамъ настоятеля или настоятельницы монастыря именнымъ спис-

nym wstrzymuje się z ich śmiercią oraz z ich uwolnieniem lub złożeniem z urzędu.

16) Wrazie śmierci duchownego, otrzymującego uposażenie etatowe, dozór kościelny, jeżeli zmarły był księdzem parafialnym, albo odnośna zwierzchność duchowna, jeżeli zajmował inne urzędy duchowne, po porozumieniu się z właściwą władzą gubernialną i powiatową, otrzymuje przypadającą temu duchownemu do dnia jego zgonu pensyą na pokrycie z niéj kosztów pogrzebu. Z użycia na ten cel otrzymanéj sumy dozór kościelny, albo właściwa zwierzchność duchowna składa należyte sprawozdanie poparte dokumentami, załączając resztę, jeżeli jaka zostanie, dla odesłania jej do Banku do dalszéj decyzyi.

17) Na zasadzie takich samych, jak wyżéj objaśnono, art. 10., 11, list płatniczych i w taki sam sposób powinna również być wypłacana pensya wikaryuszom, urzędującym przy kościołach poklasztornych.

III. O wypłacie uposażenia duchowieństwu zakonnemu.

18) Sumy, na zasadzie §§ 14 i 36 Najwyżéj zatwierdzonych d. 22 Listopada (4 Grudnia) 1864 r. przepisów o sposobach utrzymania i zarządu klasztorów rzymsko-katolickich, przeznaczone na utrzymanie zakonników, wydają się co cztery miesiące z góry w pierwszych dniach każdéj trzeciej części roku z najbliższych kas skarbowych gubernialnych lub powiatowych, za pokwitowaniem przełożonych klasztorów, podług liczby osób znajdujących się w klasztorze, na zasadzie szczegółowych rozporządzeń departamentu spraw duchownych obcych wyznań i dołączonych do ich imiennych list zakonników.

19) Ponieważ w tych listach imiennych powinna być wykazywana liczba osób, znajdujących się w klasztorze w ciągu ubiegłéj trzeciej części roku, a tymczasem już po wydaniu takich rozporządzeń i przed rzeczywistém uskutecznieniem wypłaty, liczba zakonników może się zmniejszyć, przeto kasy skarbowe powinny wydawać przypadającą sumę podług załączonych do pokwitowań przełożonego lub przełożonéj klasztorów list imiennych zakonników, rzeczywiście znaj-

камъ монаховъ, дѣйствительно состоящихъ въ монастырѣ на лицо и имѣющихъ право на полученіе содержанія. Списки сіи составляются настоятелями монастырей и должны быть засвидѣтельствованы предъ самымъ отпускомъ суммы мѣстнымъ полицейскимъ начальствомъ.

Примѣчаніе. Монахи и монахини, кои на основаніи § 15 дополнительныхъ правилъ къ Высочайшему указу 27 Октября (8 Ноября) 1864 г. о римско-католическихъ монастыряхъ, освобождены отъ монастырской жизни, съ дозволеніемъ проживать внѣ монастырей, получаютъ слѣдующія имъ ежегодно по 40 руб. пособія и по 20 руб. на наемъ помѣщенія не чрезъ настоятелей, а сами по собственноручнымъ своимъ роспискамъ, примѣнительно къ порядку, указанному въ ст. 13 и примѣчаніи къ оной.

20) Если уже послѣ отпуска третной суммы на содержаніе монаховъ въ теченіе той-же трети уменьшится число лицъ, состоящихъ въ томъ монастырѣ, то образовавшійся отъ этой суммы, вслѣдствіе таковаго уменьшенія числа монаховъ, остатокъ долженъ быть обращенъ настоятелемъ монастыря на общія монастырскія надобности, въ особенности-же на содержаніе и починку монастырскихъ строеній и церкви. Если же въ теченіи трети число монашествующихъ въ обители увеличится прибытіемъ новыхъ лицъ, то настоятель не вправѣ требовать добавочнаго за эту треть пособія.

21) Визитаторы монастырей получаютъ штатное содержаніе вмѣстѣ съ разъѣздными деньгами по истеченіи каждой трети изъ ближайшихъ къ мѣсту жительства губернскаго или уѣзднаго казначейства подъ росписки, засвидѣтельствованныя губернаторами или уѣздными начальниками.

IV. О контролѣ.

22) Для того, чтобы губернскія правленія могли со всею точностью составлять вышеозначенные платежные списки, а также давать соотвѣтственныя распоряженія относительно отпуска суммъ на содержаніе какъ свѣтскаго духовенства, такъ и монаховъ и прислуги, состоящей при помонастырскихъ церквахъ, епархіальныя власти обязаны доносить губернаторамъ немедленно о всѣхъ происшедшихъ въ теченіи трети измѣненіяхъ въ составѣ лицъ какъ свѣтскаго, такъ и монашествующаго духовенства, какъ то: о времени поступленія въ исправленіе должности лицъ, временно для

dujących się w klasztorze i mających prawo do otrzymania uposażenia. Listy te układają przełożeni klasztorów i powinny być poświadczone przed samém wydaniem sumy przez miejscową zwierzchność policyjną.

Uwaga. Zakonnicy i zakonnice, którzy, na zasadzie § 15 przepisów dodatkowych do Najwyższego Ukazu z dnia 27 Października (8 Listopada) 1864 r. o klasztorach rzymsko-katolickich, uwolnieni są od życia klasztornego z prawem zamieszkiwania poza klasztorem, otrzymują przypadające im rocznie po 40 rs. zapomogi i po 20 rub. na najem mieszkania nie przez przełożonych, ale sami za własnoręcznemi pokwitowaniami, stosownie do porządku, wskazanego w art. 13 i uwadze do niego.

20) Jeżeli już po wydaniu czteromiesięcznéj sumy na utrzymanie zakonników w ciągu téj trzeciéj części roku zmniejszy się liczba osób, znajdujących się w klasztorze, to reszta, jaka się utworzy z téj sumy wskutek takiego zmniejszenia liczby zakonników, powinna być użyta przez przełożonego klasztoru na ogólne potrzeby klasztorne, a w szczególności na utrzymanie i naprawę budowli klasztornych i kościoła. Jeżeli zaś w ciągu trzeciej części roku liczba zakonników w klasztorze powiększy się wskutek przybycia nowych osób, to klasztor nie ma prawa żądać dodatkowéj za te trzecią część roku zapomogi.

21) Wizytatorowie klasztorów otrzymują uposażenie etatowe razem z pieniędzmi na podróże po upływie każdych czterech miesięcy z najbliższéj od ich miejsca zamieszkania kasy skarbowéj gubernialnéj lub powiatowéj za pokwitowaniami poświadczonemi przez gubernatorów albo naczelników powiatu.

IV. O kontroli.

22) Dla tego, ażeby Rządy gubernialne mogły z całą dokładnością układać wyżéj wzmiankowane listy płatnicze, oraz wydawać odpowiednie rozporządzenia co do wypłaty sum na uposażenie tak duchowieństwa świeckiego jak również zakonników i służby, znajdującéj się przy kościołach poklasztornych, władze dyecezyalne obowiązane są donosić gubernatorom bezzwłocznie o wszystkich zaszłych wciągu trzeciéj części roku zmianach w personelu tak świeckiego, jak i zakonnego duchowieństwa, jakoteż o czasie przystąpienia do sprawowania urzędu przez osoby czasowo do tego wyznaczone,

Распоряженіе, объявленное Правительствующему Сенату Министромъ Финансовъ.

84. Объ измѣненіи устава Люблинскаго городскаго кредитнаго общества.

Вслѣдствіе, основаннаго на постановленіи общаго собранія членовъ заемщиковъ Люблинскаго городскаго кредитнаго общества отъ 16 Ноября 1892 года, ходатайства правленія сего общества и руководствуясь ст. 2 уст. кред. (т. XI ч. 2 разд. X, изд. 1887 г.),— Министръ Финансовъ призналъ возможнымъ §§ 11 и 14 устава общества изложить такъ:

§ 11. Общество взимаетъ съ заемщиковъ и само уплачиваетъ съ выпускаемыхъ имъ закладныхъ листовъ по шести процентовъ въ годъ. Начиная съ 19 Іюня 1893 г. общество выдаетъ ссуды закладными листами, приносящими лишь пять процентовъ въ годъ.

§ 14. По ссудамъ, выданнымъ 6% листами, сверхъ шести процентовъ роста на занятую сумму, заемщики вносятъ ежегодно, въ теченіи 35 лѣтъ, по 1% на погашеніе ссуды, а по ссудамъ, выданнымъ 5% листами, сверхъ пяти процентовъ роста на занятую сумму, по 1,22% на погашеніе. Означенные погасительные взносы идутъ въ первые два года на образованіе запаснаго капитала, а въ третій и послѣдующіе годы — на погашеніе ссуды, которое производится въ теченіи 33 лѣтъ.

При переводѣ оставшейся непогашенною части ссуды на новый срокъ . . . . и т. д. до конца § безъ измѣненія.

Примѣчаніе къ сего § остается безъ измѣненія.

О семъ Министръ Финансовъ, 6 Апрѣля 1893 г., донесъ Правительствующему Сенату, для распубликованія.

(С. У. и Р. П. 1893 г. Мая 4-го № 60 § 525).

(¹) См. Сбор. Зак. Т. XXIX стр. 226.

Rozporządzenie, objawione Rządzącemu Senatowi przez Ministra Finansów.

84. O zmianie ustawy towarzystwa kredytowego miasta Lublina.

Wskutek opartéj na postanowieniu ogólnego zebrania członków dłużników towarzystwa kredytowego miasta Lublina z d. 16 Listopada 1892 r. prośby zarządu tego towarzystwa i w zastosowaniu się do art. 2 ust. kred. (t. XI cz. 2 dz. X, wyd. z r. 1887), Minister Finansów uznał za możebne §§ 11 i 14 ustawy towarzystwa (¹) zredagować tak:

§ 11. Towarzystwo pobiera od dłużników i samo płaci od wypuszczanych przez siebie listów zastawnych po sześć procent rocznie. Poczynając od 19 Czerwca 1893 roku, towarzystwo wydaje pożyczki listami zastawnemi, przynoszącemi pięć procent rocznie.

§ 14. Od pożyczek, wydanych 6% listami, oprócz sześciu od sta tytułem procentu, dłużnicy wnoszą corok, wciągu 35 lat, po 1% na amortyzacyę pożyczki, a od pożyczek wydanych listami 5%, oprócz pięciu od sta tytułem procentu, po 1,22% na amortyzacyę. Wzmiankowane raty amortyzacyjne idą przez pierwsze dwa lata na utworzenie kapitału zapasowego, a w trzecim roku i w następnych latach—na amortyzacyę pożyczki, która się odbywa wciągu 33 lat.

Przy przeniesieniu pozostałéj części pożyczki na nowy okres umorzenia . . . . i t. d. do końca § bez zmiany.

Uwaga do tego § pozostaje bez zmiany.

O tém rozporządzeniu Minister Finansów, 6 Kwietnia 1893 r., doniósł Rządzącemu Senatowi, w celu opublikowania.

(Data publikacyi: 4 Maja).

(¹) Zbiór Praw Tom XXIX, str. 227.

Распоряженіе, объявленное Правительствующему Сенату Министромъ Путей Сообщенія.

85. **Объ измѣненіи постановленія Министра Путей Сообщенія къ ст. 19 общаго устава Россійскихъ жел. дорогъ, отъ 9 Апрѣля 1886 года, № 3162, о дополнительныхъ правилахъ по перевозкѣ пассажировъ и ихъ багажа.**

Министръ Путей Сообщенія, 24 Марта 1893 г., представилъ Правительствующему Сенату, для распубликованія, копію постановленія своего отъ 17 Марта 1893 г. № 3645 „объ измѣненіи постановленія Министра Путей Сообщенія къ ст. 19 общаго устава Россійскихъ жел. дорогъ, отъ 9 Апрѣля 1886 г. № 3162“.

Постановленіе Министра Путей Сообщенія,
17 Марта 1893 г., № 3645.

Утвердивъ нижеприводимое положеніе совѣта по желѣзнодорожнымъ дѣламъ (журналъ отъ 11 Февраля 1893 г. за № 3/400) „объ измѣненіи постановленія Министра Путей Сообщенія къ ст. 19 общаго устава Росс. жел. дорогъ, отъ 9 Апрѣля 1886 года за № 3162 (Сбор. Зак. Т. XXXI, стр. 482)“,—предлагаю всѣмъ казеннымъ и частнымъ желѣзнымъ дорогамъ принять таковое къ руководству и точному исполненію, выставивъ печатные экземпляры сего положенія на видныхъ мѣстахъ при билетныхъ кассахъ станцій.

Подписалъ: Министръ Путей Сообщенія, гофмейстеръ *Кривошеинъ*.

Совѣтъ по желѣзнодорожнымъ дѣламъ, по журналу, отъ 11 Февраля 1893 г. за № 3/400, *положилъ*: постановленіе Министра Путей Сообщенія, отъ 9 Апрѣля 1886 г. № 3162, замѣнить слѣдующимъ постановленіемъ:

Rozporządzenie, objawione Rządzącemu Senatowi przez Ministra Dróg Komunikacyi.

85. O zmianie postanowienia Ministra Dróg Komunikacyi do art. 19 ogólnéj ustawy dróg żelaznych Rosyjskich z d. 9 Kwietnia 1886 r. za № 3162 o przepisach dodatkowych co do przewozu pasażerów i ich bagażu.

Minister Dróg Komunikacyi, d. 24 Marca 1893 r., przedstawił Rządzącemu Senatowi, w celu opublikowania, kopię postanowienia swojego z d. 17 Marca 1893 r. Nr. 3645 „o zmianie postanowienia Ministra Dróg Komunikacyi do art. 19 ogólnéj ustawy dr. żel. Rosyjskich z d. 9 Kwietnia 1886 r. Nr. 3162“.

Postanowienie Ministra Dróg Komunikacyi
z d. 17 Kwietnia 1893 r. Nr. 3645.

Zatwierdziwszy niżéj przytoczoną uchwałę rady do spraw dróg żelaznych (protokuł z d. 11 Lutego 1893 r. za Nr. 3/400) o zmianie postanowienia Ministra Dróg Komunikacyi do art. 19 ogólnéj ustawy dróg żelaznych Rosyjskich z d. 9 Kwietnia 1886 roku Nr. 3162 (Zbiór Praw Tom XXXI, str. 483), polecam wszystkim drogom żelaznym skarbowym i prywatnym kierować się tą uchwałą i ściśle ją wykonywać, wystawiwszy drukowane egzemplarze téj uchwały w miejscach widocznych przy kasach biletowych stacyj.

Podpisał: Minister Dróg Komunikacyi, ochmistrz dworu *Krzywoszein.*

Rada do spraw dróg żelaznych, podług protokułu z d. 11 Lutego 1893 r. za Nr. 3/400, uchwaliła: postanowienie Ministra Dróg Komunikacyi z d. 9 Kwietnia 1886 roku Nr. 3162, zastąpić postanowieniem następującém:

„Возрастъ малолѣтнихъ, дающій право на проѣздъ за уменьшенную плату, опредѣляется кассиромъ, выдающимъ такому малолѣтнему билетъ. Сомнѣнія кассира относительно правильнаго показанія возраста малолѣтняго разрѣшаются начальникомъ станціи или его замѣстителемъ, а при дальнѣйшемъ спорѣ—чинами жандармской желѣзнодорожной полиціи. Никакіе споры *въ пути* со стороны желѣзнодорожныхъ агентовъ о возрастѣ сихъ малолѣтнихъ не допускаются.

Возрастъ малолѣтнихъ, дающій право на безплатный проѣздъ, въ случаѣ возникновенія о семъ споровъ между пассажиромъ и желѣзнодорожными агентами при контролѣ ими билетовъ въ поѣздѣ, опредѣляется на ближайшей станціи отъ мѣста отправленія, гдѣ то представится возможнымъ по времени остановки поѣзда, чинами жандармской желѣзнодорожной полиціи, а при отсутствіи ихъ—начальникомъ станціи или его замѣстителемъ.

Если при первой провѣркѣ пассажирскихъ билетовъ не было возбуждаемо желѣзнодорожными агентами, производящими таковую, подобнаго спора, то при послѣдующихъ контроляхъ никакія сомнѣнія со стороны контролирующихъ лицъ,—относительно возраста малолѣтнихъ, проѣзжающихъ безплатно,—не допускаются.

За неправильный проѣздъ дѣтей безплатно, желѣзная дорога взыскиваетъ опредѣленную въ установленномъ порядкѣ дополнительную плату. Въ удостовѣреніе полученія этой платы станція, на которой таковая взыскана, выдаетъ соотвѣтственную квитанцію.

Въ случаяхъ отказа сопровождающихъ малолѣтняго пассажира лицъ отъ взноса дополнительной платы, желѣзная дорога, не удаляя такихъ малолѣтнихъ изъ поѣзда, поступаетъ по правиламъ, въ ст. 162 общ. уст. Россійскихъ желѣзныхъ дорогъ постановленнымъ“.

(С. У. и Р. П. 1892 г. Мая 4-го № 60 § 526).

„Wiek małoletnich, dający prawo do przejazdu za zmniejszoną opłatą, określa kasyer, wydający takiemu małoletniemu bilet. Wątpliwości kasyera co do prawidłowego wskazania wieku małoletniego roztrzyga zawiadowca stacyi lub jego zastępca, a wrazie dalszego sporu—urzędnicy policyi żandarmskiéj dróg żelaznych. Żadne spory *w drodze* ze strony służby drogi żelaznéj co do wieku małoletnich nie są dozwolone.

Wiek małoletnich, dający prawo do przejazdu bezpłatnego, jeżeli wyniknie co do tego spór pomiędzy pasażerem a służbą drogi żelaznéj, określają na najbliższéj stacyi od miejsca wyjazdu, gdzie to okaże się możebném, ze względu na czas zatrzymania się pociągu, urzędnicy policyi żandarmskiéj dróg żelaznych, a w ich nieobecności—zawiadowca stacyi lub jego zastępca.

Jeżeli przy pierwszém sprawdzeniu biletów pasażerskich służba drogi żelaznéj, dopełniająca takiego sprawdzenia, nie poruszyła takiego sporu, to przy następnych kontrolach żadne wątpliwości ze strony osób kontrolujących co do wieku małoletnich, przejeżdżających bezpłatnie, nie są dozwolone.

Za nieprawidłowy przejazd dzieci bezpłatnie droga żelazna ściąga określoną w ustanowiony sposób opłatę dodatkową. Na dowód otrzymania téj opłaty, stacya, na któréj ta opłata została ściągnięta, wydaje odpowiedni kwit.

Jeżeli towarzyszące małoletniemu pasażerowi osoby odmówią uiszczenia opłaty dodatkowéj, droga żelazna, nie usuwając takich małoletnich z pociągu, postępuje podług przepisów, postanowionych w art. 162 ogóln. ust. dróg żel. Rosyjskich“.

(Data publikacyi: 4-go Maja).

Высочайше утвержденное мнѣніе Государственнаго Совѣта.

86. Объ измѣненіи порядка храненія депозитовъ въ губерніяхъ Царства Польскаго и о зачисленіи въ казну судебныхъ депозитовъ, поступившихъ до 1 Іюля 1876 г.

15-го Марта 1893 г.

Государственный Совѣтъ, въ Соединенныхъ Департаментахъ Законовъ, Государственной Экономіи и Гражданскихъ и Духовныхъ Дѣлъ и въ Общемъ Собраніи, разсмотрѣвъ представленіе Министра Финансовъ, *мнѣніемъ положилъ*:

I. Хранящіеся въ Варшавской конторѣ государственнаго банка, на счету ликвидаціи бывшаго Польскаго банка, вклады, подъ наименованіемъ судебныхъ депозитовъ, внесенные до 1-го Іюля 1876 г. и остающіеся невостребованными, обратить, вмѣстѣ съ наросшими на нихъ процентами, въ казну, съ тѣмъ, чтобы претензіи лицъ и учрежденій, доказавшихъ свои права на полученіе сихъ вкладовъ, удовлетворялись изъ средствъ государственнаго казначейства на слѣдующихъ основаніяхъ:

1) Требованія о выдачѣ обращенныхъ въ казну вкладовъ предъявляются Варшавской казенной палатѣ.

2) По требованіямъ, признаннымъ подлежащими удовлетворенію, возвратъ вкладовъ (ст. 1) производится изъ вносимаго въ государственную роспись особаго кредита на экстренные и непредусмотрѣнные смѣтами расходы.

3) Иски о возвратѣ обращенныхъ въ казну вкладовъ, вслѣдствіе отказа въ удовлетвореніи предъявленныхъ Варшавской казенной палатѣ требованій по сему предмету, подсудны Варшавскому окружному суду

II. Остальные, состоящіе на томъ-же счету, подъ тѣмъ-же наименованіемъ, вклады передать въ подлежащія казначейства, по принадлежности, для зачисленія ихъ партикулярными суммами (депозитами) тѣхъ учрежденій, коими вклады были представлены.

Najwyżéj zatwierdzone Zdanie Rady Państwa.

86. O zmianie sposobu zachowywania depozytów w guberniach Królestwa Polskiego i o zaliczeniu do skarbu depozytów sądowych, które wpłynęły przed 1 Lipca 1876 r.

15-go Marca 1893 r.

Rada Państwa, w Połączonych Departamentach Praw, Ekonomii Państwowéj i Spraw Cywilnych i Duchownych i na Ogólném Zebraniu, rozpoznawszy przedstawienie Ministra Finansów, *uchwaliła zdanie*:

I. Przechowujące się w Warszawskim kantorze Banku Państwa na rachunku likwidacyi byłego Banku Polskiego, pod nazwiskiem depozytów sądowych, wkłady, wniesione przed 1 Lipca 1876 roku i dotąd nieodebrane, przelać wraz z narosłemi procentami do skarbu, z tém zastrzeżeniem, ażeby pretensye osób i instytucyj, które dowiodą swoich praw do otrzymania tych wkładów, były zaspakajane z funduszów Skarbu Państwa na następujących zasadach:

1) Żądania wydania przelanych do skarbu wkładów wnoszą się do izby skarbowéj Warszawskiéj.

2) W zadośćuczynieniu żądań, uznanych za słuszne, zwrot wkładów (art. 1) uskutecznia się z wnoszonego do budżetu państwa kredytu specyalnego na nadzwyczajne i nieprzewidziane w budżetach specyalnych rozchody.

3) Dla powództw o zwrot przelanych do skarbu wkładów, wskutek odmowy zadośćuczynienia przedstawionym izbie skarbowéj żądaniem, właściwym jest sąd okręgowy Warszawski.

II. Pozostałe, figurujące na tymże rachunku, pod tém samém nazwiskiem, wkłady, oddać do właściwych kas skarbowych, dla zaliczenia ich jako sumy partykularne (depozyt) tych instytucyj, które wkłady przedstawiły.

III. Въ измѣненіе ст. 31 Высочайше утвержденнаго, 17 (29) Января 1828 г., устава Польскаго банка и п. *в* Высочайше утвержденнаго, 3 Іюня 1885 г. мн. Госуд. Совѣта о преобразованіи сего банка, постановить:

Храненіе судебныхъ, административныхъ и иныхъ депозитовъ правительственныхъ учрежденій въ губерніяхъ Царства Польскаго подчиняется общимъ, дѣйствующимъ по сему предмету, правиламъ.

Подлинное мнѣніе подписано въ журналахъ Предсѣдателями и Членами.

(С. У. и Р. П. 1893 г. Мая 7-го N. 62 § 532).

Высочайше утвержденное мнѣніе Государственнаго Совѣта.

87. Объ отмѣнѣ тѣлесныхъ наказаній для ссыльныхъ женщинъ.

29-го Марта 1893 года.

Государственный Совѣтъ, въ Соединенныхъ Департаментахъ Гражданскихъ и Духовныхъ Дѣлъ и Законовъ и въ Общемъ Собраніи, разсмотрѣвъ представленіе Министра Юстиціи, *мнѣніемъ положилъ*:

I. Статью 5 устава о ссыльныхъ (т. XIV св. зак., изд. 1890 г.) дополнить слѣдующимъ постановленіемъ:

Женщины, присужденныя къ ссылкѣ въ каторжныя работы или на поселеніе, какъ во время препровожденія ихъ къ мѣстамъ назначенія, такъ и въ мѣстѣ ссылки, не подлежатъ ни тѣлеснымъ наказаніямъ плетьми, лозами или розгами, ни прикованію къ тележкѣ.

II. Статьи 286 и 464 того же устава изложить слѣдующимъ образомъ:

Ст. 286. Безсрочные каторжные перваго разряда содержатся въ ручныхъ и ножныхъ оковахъ, прочіе каторжные въ однихъ лишь ножныхъ. Женщины, осужденныя къ каторжнымъ работамъ безъ срока, также содержатся въ оковахъ ножныхъ и ручныхъ, но менѣе тяжелыхъ; на прочихъ сія мѣра усиленія наказанія не распростра-

III. Zmieniając art. 31 Najwyżéj zatwierdzonéj d. 17 (29) Stycznia 1828 r. ustawy Banku Polskiego i ust. *c* Najwyżéj zatwierdzonego d. 3 Czerwca 1885 r. Zdania Rady Państwa o reorganizacyi tego Banku, postanowić:

Do zachowywania administracyjnych, sądowych i innych depozytów instytucyj rządowych w guberniach Królestwa Polskiego, stosują się ogólnie obowiązujące w tym przedmiocie przepisy.

Oryginał Zdania podpisali na protokułach Prezesi i Członkowie.

(Data publikacyi: 7-go Maja).

Najwyżéj zatwierdzone Zdanie Rady Państwa.

87. O zniesieniu kar cielesnych dla kobiet zesłanych.

29-go Marca 1893 r.

Rada Państwa w Połączonych Departamentach Spraw Cywilnych i Duchownych i Praw i na Ogólném Zebraniu, rozpoznawszy przedstawienie Ministra Sprawiedliwości, *uchwaliła zdanie*:

I. Artykuł 5 ustawy o zesłańcach (t. XIV sw. zak. wyd. z r. 1890), uzupełnić postanowieniem następującém:

Kobiety, skazane na zesłanie do ciężkich robót lub na osiedlenie, tak wczasie prowadzenia ich do miejsc przeznaczenia, jak i na miejscu zesłania, nie podlegają ani karom cielesnym pletni, prętów lub rózeg, ani przykuciu do wózka.

II. Artykuł 286 i 464 téjże ustawy zredagować w sposób następujący:

Art. 286. Zesłani do ciężkich robot na czas nieograniczony, należący do pierwszéj kategoryi, trzymają się w kajdanach na ręce i nogi; pozostali katorżnicy tylko w kajdanach na nogi. Kobiety, skazane do ciężkich robót na czas nieograniczony, trzymają się także w kajdanach na ręce i nogi, ale mniéj ciężkich; na pozostałe ten

няется, кромѣ наложенія на нихъ лишь ножныхъ оковъ въ случаѣ, указанномъ ниже въ пунктѣ 2 статьи 464 сего устава. При тяжкихъ и изнурительныхъ болѣзняхъ, когда врачемъ будетъ удостовѣрено, что, по роду и степени болѣзненнаго состоянія, дѣйствіе оковъ угрожаетъ больному опасностью или вредомъ, оковы могутъ быть снимаемы, по усмотрѣнію и съ разрѣшенія подлежащаго тюремнаго начальства, завѣдывающаго ссыльно-каторжными, съ усиленіемъ въ то же время больничнаго за ними надзора.

NB. (Примѣчаніе къ сей статьѣ остается въ силѣ).

Ст. 464. Отъ тѣлесныхъ наказаній, опредѣленныхъ выше за преступленія ссыльныхъ, не освобождаются ни престарѣлые, ни увѣчные ссыльные мужескаго пола, но мѣра наказанія назначется имъ по соразмѣрности ихъ силъ, вслѣдствіе предварительнаго медицинскаго освидѣтельствованія. Ссыльныя женщины за совершенные ими преступленія и проступки присуждаются къ другимъ, опредѣленнымъ въ подлежащихъ статьяхъ сего устава, наказаніямъ, кромѣ тѣлеснаго. Тѣлесныя наказанія замѣняются для нихъ другими мѣрами взысканія на слѣдующихъ основаніяхъ:

1) ссыльно-каторжныя женщины перваго разряда безсрочныя, содержащіеся въ отрядѣ испытуемыхъ, въ тюрьмахъ и въ оковахъ, за совершеніе преступленій, наказуемыхъ по статьямъ 437, 438 и 445 сего устава, взамѣнъ опредѣленнаго оными придаточнаго наказанія плетьми, присуждаются къ содержанію на хлѣбѣ и водѣ въ особомъ отдѣленіи тюрьмы, съ прекращеніемъ всякаго сообщенія съ другими содержимыми: осужденныя по статьямъ 437 и 445—на срокъ не свыше сорока дней, съ отпускомъ имъ горячей пищи въ обоихъ случаяхъ черезъ три дня въ четвертый;

2) содержимыя въ тюрьмахъ ссыльно каторжницы перваго разряда срочныя и ссыльно-каторжницы втораго и третьяго разрядовъ, за совершеніе преступленій, наказуемыхъ по статьямъ 437, 438 и 445 сего устава, если за сіи преступленія, по точной силѣ приведенныхъ статей закона, они подлежатъ не обращенію въ каторжныя работы безъ срока, а лишь увеличенію срока каторжныхъ работъ, назначеннаго имъ по первоначальному приговору, — взамѣнъ опредѣленнаго въ означенныхъ статьяхъ сего устава придаточнаго тѣлеснаго наказанія плетьми, подвергаются наложенію

środek obciążenia kary nie rozciąga się, oprócz nałożenia im tylko kajdan na nogi w wypadku, wskazanym niżéj w ustępie 2 artykułu 464 niniejszéj ustawy. Wrazie ciężkich i osłabiających chorób, gdy lekarz poświadczy, że ze względu na rodzaj i stopień stanu chorobliwego działanie kajdan jest dla chorego niebezpieczne lub szkodliwe, kajdany mogą być zdejmowane, podług uznania i za pozwoleniem odnośnéj zwierzchności więziennéj, zawiadującéj zesłanemi na ciężkie roboty z powiększeniem równocześnie szpitalnego nad niemi nadzoru.

NB. Uwaga do niniejszego artykułu zachowuje moc obowiązującą.

Art. 464. Od kar cielesnych, określonych wyżéj za przestępstwa zesłańców nie uwalniają się ani starcy, ani kalecy płci męzkiéj, ale stopień kary wyznacza im się odpowiednio do ich sił wskutek uprzedniéj rewizyi lekarskiej. Kobiety zesłane za spełnienie przestępstw lub występków skazują się na inne, określone w odnośnych artykułach niniéjszéj ustawy, kary, prócz kary cielesnéj. Kary cielesne zastępują się dla nich innemi środkami represyjnemi na następujących zasadach:

1) kobiety zesłane na ciężkie roboty na czas nieograniczony, należące do pierwszéj kategoryi, które trzymają się w oddziale próbnym w więzieniach i w kajdanach, za popełnienie przestępstw, karanych podług artykułów 437, 438 i 445 niniejszéj ustawy, zamiast określonéj w tych artykułach kary dodatkowéj pletniami, skazują się na trzymanie o chlebie i wodzie w specyalnym oddziale więzienia, z przerwaniem wszelkiej komunikacyi z innemi więźniami: skazane podług artykułów 437, 445—na czas do pięćdziesięciu dni, a skazane podług artykułu 438—na czas do czterdziestu dni, przyczém dostają w obudwu razach pokarm gorący co czwarty dzień;

2) trzymane w więzieniach kobiety skazane na zesłanie do ciężkich robót na czas ograniczony pierwszéj kategoryi i takież skazane drugiéj i trzeciéj kategoryi, za popełnienie przestępstw, karanych podług artykułów 437, 438 i 445 niniejszéj ustawy, jeżeli za te przestępstwa, przy ścisłém zastosowaniu przytoczonych artykułów prawa, podlegają nie zaliczeniu do skazanych na ciężkie roboty na czas nieograniczony, a tylko powiększeniu terminu ciężkich robót, wyznaczonego im podług pierwiastkowego wyroku,—zamiast określonéj w tych artykułach niniejszéj ustawy kary dodatkowéj pletniami, zakuwają się

ножныхъ оковъ: осужденныя по статьѣ 437 — на время не свыше одного года, а приговоренныя по статьямъ 438 и 445 — на время не свыше восьми мѣсяцевъ;

3) ссыльно-поселенки за первый побѣгъ въ Сибири и ссыльно-каторжницы и ссыльно-поселенки за преступленія, подвергающія по общимъ уголовнымъ законамъ лишенію всѣхъ особенныхъ, лично и по состоянію присвоенныхъ, правъ и преимуществъ и заключенію въ тюрьмѣ (улож. о наказ: ст. 30, II и 33), взамѣнъ опредѣленнаго въ пунктѣ 4 § 1 статьи 445 и въ статьѣ 439 сего устава самостоятельнаго наказанія плетьми, присуждаются къ наказаніямъ установленнымъ для ссыльныхъ за маловажныя преступленія:

4) находящіяся въ каторжной работѣ женщины, взамѣнъ опредѣленнаго въ статьѣ 443 сего устава тѣлеснаго наказанія, плетьми или розгами, подвергаются содержанію на хлѣбѣ и водѣ въ особомъ отдѣленіи тюрьмы, съ прекращеніемъ всякаго сообщенія съ другими содержимыми, на срокъ до десяти дней, и съ отпускомъ имъ горячей пищи черезъ три дня въ четвертый. Эта мѣра взысканія налагается на нихъ порядкомъ, указаннымъ въ статьяхъ 444, 472 (п. 1) и 473 сего устава, и можетъ быть назначаема какъ въ соединеніи со взысканіями, опредѣленными въ тойже статьѣ 443 (п. п. 2--5), такъ и особо;

5) малолѣтныя ссыльно-поселенки, не достигшія 14 лѣтъ отъ роду, взамѣнъ опредѣленнаго въ статьѣ 466 (п. 1) сего устава тѣлеснаго наказанія розгами, за преступленія, подвергающія по общимъ уголовнымъ законамъ лишенію всѣхъ особенныхъ, или же только нѣкоторыхъ, лично и по состоянію присвоенныхъ, правъ и преимуществъ и другимъ, менѣе тяжкимъ наказаніямъ, приговариваются къ содержанію на хлѣбѣ и водѣ въ особомъ отдѣленіи тюрьмы, съ прекращеніемъ всякаго сообщенія съ другими содержимыми, на срокъ до десяти дней и съ отпускомъ имъ горячей пищи черезъ день.

NB. (Примѣчаніе къ сей статьѣ остается въ силѣ).

Подлинное мнѣніе подписано въ журналахъ Предсѣдателями и Членами.

(С. У. и Р. П. 1893 г. Мая 7-го № 62 § 553).

---

w kajdany na nogi: skazane podług artykułu 437—na czas do roku, a skazane podług artykułów 438 i 445 — na czas do ośmiu miesięcy;

3) kobiety osiedlone w Syberyi—za pierwszą ucieczkę, a skazane na cięż kie roboty lub na osiedlenie—za przestępstwa, które podług ogólnych praw karnych prowadzą za sobą pozbawienie wszystkich szczególnych osobiście i do stanu przywiązanych praw i przywilejów i zamknięcie w wieży (Kod. kar. art. 30 II i 33), zamiast określonéj w ustępie 4 § 1 artykułu 445 i w artykule 439 niniejszéj ustawy samodzielnéj kary pletnią, skazują się na kary, ustanowione dla zesłańców za drobne przestępstwa;

4) znajdujące się w ciężkich robotach kobiety, zamiast określonéj w artykule 442 niniejszéj ustawy kary cielesnéj pletnią albo rózgami, trzymają się o chlebie i wodzie w specyalnym oddziale więzienia, z przerwaniem wszelkiej komunikacyi z innemi więźniami, na czas do dziesięciu dni, przyczém co czwarty dzień otrzymują pokarm gorący. Kara ta wymierza się na nie w sposób, wskazany w artykułach 444, 472 (ust. 1) i 473 niniejszéj ustawy i może być wyznaczana tak łącznie z karami, określonemi w artykule 443 (art. 2—5), jak i oddzielnie;

5) zesłane na osiedlenie małoletnie, które nie ukończyły 14 lat wieku, zamiast określonéj w artykule 466 (ust. 1) niniejszéj ustawy kary cielesnéj rózgami, za przestępstwa, które podług ogólnych praw karnych pociągają za sobą pozbawienie wszystkich szczególnych lub tylko niektórych osobiście i do stanu przywiązanych praw i przywilejów oraz inne mniéj ciężkie kary, skazują się na trzymanie o chlebie i wodzie w specyalnym oddziale więzienia, z przerwaniem wszelkiej komunikacyi z innemi więźniami, przyczém co drugi dzień otrzymują pokarm gorący.

NB. (Uwaga do niniejszego artykułu moc swoją zachowuje). Oryginał Zdania podpisali na artykułach Prezesi i Członkowie.

(Data publikacyi: 7-go Maja).

Высочайше утвержденное мнѣніе Государственнаго Совѣта.

88. Объ обложеніи кредитныхъ билетовъ таможенною пошлиною.

29-го Марта 1893 г.

Государственный Совѣтъ, въ Соединенныхъ Департаментахъ Законовъ и Государственной Экономіи и въ Общемъ Собраніи, разсмотрѣвъ представленіе Министра Финансовъ, *мнѣніемъ положилъ:*

I. Взимать, въ видѣ временной мѣры, до 1 Января 1894 г., съ государственныхъ кредитныхъ билетовъ при ввозѣ и вывозѣ ихъ чрезъ Европейскую границу, таможенную пошлину на слѣдующихъ основаніяхъ:

1) Государственные кредитные билеты оплачиваются пошлиною въ размѣрѣ одной копѣйки кредитной съ каждыхъ ста рублей, причемъ неполныя сотни рублей считаются за полныя.

2) Уплата таможенныхъ пошлинъ (ст. 1) производится въ таможенныхъ, а также въ почтовыхъ учрежденіяхъ, при пріемѣ и выдачѣ послѣдними корреспонденціи.

3) Каждый пассажиръ, переѣзжающій границу по заграничному паспорту, имѣетъ право на провозъ съ собою безпошлинно кредитныхъ билетовъ на сумму до трехъ тысячъ рублей.

4) Пассажиръ, имѣющій при себѣ государственные кредитные билеты на сумму, превышающую означенный въ предъидущей статьѣ размѣръ, обязанъ словесно заявить объ этомъ излишкѣ, въ круглой цифрѣ, сотнями рублей, пограничному таможенному учрежденію и оплатить упомянутый излишекъ кредитныхъ билетовъ пошлиною.

5) Оплата провозимыхъ пассажирами государственныхъ кредитныхъ билетовъ таможенною пошлиною производится на основаніи дѣлаемыхъ, согласно ст. 4 словесныхъ заявленій пассажировъ о суммѣ имѣющихся при нихъ билетовъ. Таможенныя учрежденія приступаютъ къ провѣркѣ сихъ заявленій по правиламъ устава таможеннаго лишь въ случаѣ основательнаго подозрѣнія въ ложности показанія пассажира.

Najwyżéj zatwierdzone Zdanie Rady Państwa.

88. O obłożeniu cłem biletów kredytowych.

29-go Marca 1893 r.

Rada Państwa, w Połączonych Departamentach Praw i Ekonomii Państwowéj i na Ogólném Zebraniu, rozpoznawszy przedstawienie Ministra Finansów, *uchwaliła zdanie:*

I. Pobierać tymczasowo, do 1 Stycznia 1894 roku od biletów kredytowych państwowych przy ich wwozie i wywozie przez granicę Europejską cło na następujących zasadach:

1) Od biletów kredytowych państwowych płaci się cło w wysokości kopiejki kredytowéj od każdych stu rubli, przyczém niecałe setki uważają się za całe.

2) Cło (art. 1) płaci się na komorach oraz w instytucyach pocztowych przy przyjmowaniu i wydawaniu przez nie korespondencyj.

3) Każdy pasażer, przejeżdżający granicę za paszportem zagranicznym, ma prawo przewieźć ze sobą bez cła biletów kredytowych na sumę do trzech tysięcy rubli.

4) Pasażer, mający przy sobie bilety kredytowe państwowe na sumę większą od oznaczonéj w poprzednim artykule, obowiązany jest ustnie oświadczyć o téj przewyżce, w okrągłéj cyfrze, setkami rubli, instytucyi celnéj pogranicznéj i opłacić od téj przewyżki biletów kredytowych cło.

5) Cło od przewożonych przez pasażerów biletów kredytowych państwowych opłaca się na zasadzie składanych, zgodnie z art. 4, ustnych deklaracyj pasażerów co do sumy znajdujących się przy nich biletów. Instytucye celne przystępują do sprawdzenia tych deklaracyj podług przepisów ustawy celnéj tylko wrazie uzasadnionego podejrzenia o fałszywe zeznania pasażera.

6) За тайный ввозъ и вывозъ кредитныхъ билетовъ, подлежащихъ оплатѣ таможенною пошлиною (ст. 2, 4 и 5) взыскивается двадцать пять процентовъ съ утаенной суммы.

7) Министру Финансовъ предоставляется: 1) издавать, не стѣсняясь постановленіями таможеннаго устава, облегчительныя правила для досмотра и оплаты таможенною пошлиною государственныхъ кредитныхъ билетовъ, и 2) опредѣлять, съ надлежащимъ о томъ опубликованіемъ во всеобщее свѣдѣніе, размѣръ пропускаемой безпошлинно суммы государственныхъ кредитныхъ билетовъ, провозимыхъ лицами, слѣдующими чрезъ границу по краткосрочнымъ легитимаціоннымъ билетамъ.

II. Предоставить Министрамъ Финансовъ и Внутреннихъ Дѣлъ опредѣлить срокъ введенія въ дѣйствіе постановленій, изложенныхъ въ отд. I и представить о семъ Правительствующему Сенату для распубликованія во всеобщее свѣдѣніе.

III. Предоставить Министру Финансовъ ко времени истеченія срока, указаннаго въ отд. I, войти установленнымъ порядкомъ съ представленіемъ о продленіи дѣйствія изложенныхъ въ семъ отдѣлѣ постановленій или объ измѣненіи и дополненіи оныхъ сообразно указаніямъ опыта.

Подлинное мнѣніе подписано въ журналахъ Предсѣдателями и Членами.

(С. У. и Р. П. 1893 г. Мая 11-го № 64 § 542).

Распоряженіе, объявленное Правительствующему Сенату Министромъ Финансовъ.

89. Объ установленіи трехкопѣечнаго сбора за наложеніе каждаго клейма на подлежащія вывозу съ возвратомъ пошлинъ хлопчатобумажныя издѣлія.

Признавъ необходимымъ, на основаніи дополненія 2 къ ст. 827 уст. там., по прод. 1887 г., установить трехкопѣечный сборъ за наложеніе каждаго клейма на подлежащія вывозу съ возвратомъ пошлинъ хлопчатобумажныя издѣлія, представляемыя хозяевами въ таможни и не снабженныя свидѣтельствами, выдаваемыми кон-

6) Za tajny przywóz i wywóz biletów kredytowych, podlegających opłacie cła (art. 2, 4 i 5), ściąga się dwadzieścia pięć procent od utajonéj sumy.

7) Ministrowi Finansów służy prawo: 1) wydawać, nie krępując się postanowieniami ustawy celnéj, przepisy, ułatwiające rewizyę i opłatę cła od biletów kredytowych państwowych, i 2) określać z należytém co do tego opublikowaniem, sumę biletów kredytowych państwowych, jaka może być przewożona przez osoby, jadące za granicę za krótkoterminowemi kartami legitymacyjnemi.

II. Poruczyć Ministrom Finansów i Spraw Wewnętrznych określić termin wprowadzenia w wykonanie postanowień, wyłuszczonych w oddz. I, i przedstawić to Rządzącemu Senatowi, w celu opublikowania.

III. Poruczyć Ministrowi Finansów na czas upływu terminu, wskazanego w oddz. I, wnieść w ustanowiony sposób przedstawienia o przedłużenie mocy obowiązującéj wyłuszczonych w niniejszym oddziale postanowień albo o zmianę i uzupełnienie ich odpowiednio do wskazówek doświadczenia.

Oryginał Zdania podpisali na protokułach Prezesi i Członkowie.

(Data publikacyi: 11 Maja).

Rozporządzenie, objawione Rządzącemu Senatowi przez Ministra Finansów.

89. O ustanowieniu trzykopiejkowéj opłaty za nałożenie każdego stempla na podlegające wywozowi ze zwrotem cła wyroby bawełniane.

Uznawszy za niezbędne, na zasadzie dodatku 2 do art. 827 Ust. celn., podług dal. c. z r. 1887, ustanowić trzykopiejkową opłatę za nałożenie każdego stempla na podlegające wywozowi ze zwrotem cła wyroby bawełniane, przedstawione przez właścicieli na komorach i nie zaopatrzone w świadectwa, wydawane przez kontrolerów w miej-

тролерами въ мѣстахъ производства, Министръ Финансовъ, 8/9 Апрѣля 1893 г., донесъ о семъ Правительствующему Сенату, для распубликованія.

(С. У. и Р. П. 1893 г. Мая 11-го N. 64 § 550).

Распоряженіе, объявленное Правительствующему Сенату Министрами Внутреннихъ Дѣлъ и Финансовъ.

90. О срокѣ введенія въ дѣйствіе закона объ обложеніи кредитныхъ билетовъ таможенною пошлиною.

На основаніи п. II Высочайше утвержденнаго 29 Марта 1893 года мнѣнія Государственнаго Совѣта объ обложеніи кредитныхъ билетовъ таможенною пошлиною, Министры Внутреннихъ Дѣлъ и Финансовъ, 28 Апрѣля 1893 года, донесли Правительствующему Сенату, для распубликованія, что срокомъ для введенія этого закона въ дѣйствіе назначается *первое Іюня 1893 года.*

(С. У. и Р. П. 1893 г. Мая 11-го № 64 § 553).

Распоряженіе, объявленное Правительствующему Сенату Министромъ Финансовъ.

91. Объ утвержденіи правилъ о порядкѣ досмотра таможенными учрежденіями и оплаты пошлиною ввозимыхъ въ Россію и вывозимыхъ за границу русскихъ кредитныхъ билетовъ.

На основаніи п. 7 ст. I Высочайше утвержденнаго 29 Марта 1893 г. мнѣнія Государственнаго Совѣта объ обложеніи кредитныхъ билетовъ таможенною пошлиною, Министръ Финансовъ, 1-го Мая 1893 г., представилъ въ Правительствующій Сенатъ, для распубликованія, копію съ утвержденныхъ имъ, Министромъ, правилъ о порядкѣ досмотра таможенными учрежденіями и оплаты пошлиною ввозимыхъ въ Россію и вывозимыхъ за границу русскихъ кредитныхъ билетовъ.

scach fabrykacyi, Minister Finansów, 8/9 Kwietnia 1893 r., doniósł Rządzącemu Senatowi, w celu opublikowania.

(Data publikacyi: 11-go Maja).

Rozporządzenie, objawione Rządzącemu Senatowi przez Ministra Spraw Wewnętrznych i Finansów.

90. O terminie wprowadzenia w wykonanie prawa o obłożeniu cłem biletów kredytowych.

Na zasadzie ust. II Najwyżéj zatwierdzonego d. 29-go Marca 1893 r. Zdania Rady Państwa o ocleniu biletów kredytowych, Ministrowie Spraw Wewnętrznych i Finansów, 28 Kwietnia 1893 r., donieśli Rządzącemu Senatowi, w celu opublikowania, że jako termin do wprowadzenia w wykonanie tego prawa wyznacza się *pierwszy Czerwca 1893 roku.*

(Data publikacyi: 11 Maja).

Rozporządzenie, objawione Rządzącemu Senatowi przez Ministra Finansów.

91. O zatwierdzeniu przepisów co do rewizyi przez instytucye celne i oclenia przywożonych do Rosyi i wywożonych za granicę biletów kredytowych rosyjskich.

Na zasadzie ust. 7 art. I Najwyżéj zatwierdzonego d. 29 Marca 1893 r. Zdania Rady Państwa o ocleniu biletów kredytowych, Minister Finansów, d. 1 Maja 1893 r., przedstawił Rządzącemu Senatowi, w celu opublikowania, kopię zatwierdzonych przez siebie przepisów co do sposobu rewizyi przez instytucye celne i oclenia przywożonych do Rosyi i wywożonych zagranicę biletów kredytowych rosyjskich.

На подлинныхъ написано: „*Утверждаю*".

1 Мая 1893 г. Подписалъ: Министръ Финансовъ *Витте*.

ПРАВИЛА

о порядкѣ досмотра таможенными учрежденіями и оплаты пошлиною ввозимыхъ въ Россію и вывозимыхъ за границу русскихъ кредитныхъ билетовъ.

1. Провозъ въ Россію и за границу русскихъ государственныхъ кредитныхъ билетовъ допускается чрезъ всѣ таможенныя учрежденія, не исключая переходныхъ пунктовъ.

2. Лица, слѣдующія через границу по краткосрочнымъ легитимаціоннымъ билетамъ, имѣютъ право безпошлиннаго провоза кредитныхъ билетовъ на сумму не свыше ста рублей для одного лица.

3. Подлежащіе таможенные чины обязаны предлагать переѣзжающимъ границу на понятномъ для послѣднихъ языкѣ вопросъ, не имѣютъ ли они при себѣ или въ багажѣ кредитныхъ билетовъ на сумму: для слѣдующихъ по заграничнымъ паспортамъ свыше трехъ тысячъ рублей, а для слѣдующихъ по легитимаціоннымъ билетамъ—свыше ста рублей и, въ утвердительномъ случаѣ, какую въ круглой цифрѣ, сотнями рублей, сумму составляетъ подлежащій оплатѣ пошлиною излишекъ.

4. Повѣрка объявленной пассажиромъ суммы, если онъ таковую имѣетъ при себѣ, а не въ ручномъ багажѣ, можетъ производиться лишь при условіяхъ, указанныхъ въ п. 5 Высочайшаго повелѣнія 29 Марта 1893 года. Личный досмотръ пассажировъ, слѣдующихъ по паспортамъ, ради могущаго быть обнаруженнымъ сокрытія кредитныхъ билетовъ, ни въ какомъ случаѣ не допускается.

5. Провѣрка количества провозимыхъ кредитныхъ билетовъ производится, если объявитель не пожелаетъ противнаго, въ отдѣльномъ помѣщеніи безъ присутствія лицъ постороннихъ.

6. Даваемыя пассажирами показанія о суммѣ кредитныхъ и результаты провѣрки (п. 4) послѣднихъ не должны быть оглашаемы.

Na oryginale napisano: „*Zatwierdzam*".
1-go Maja 1893 r. Podpisał: Minister Finansów *Witte*.

PRZEPISY

co do sposobu rewizyi przez instytucye celne i oclenia przywożonych do Rosyi i wywożonych za granicę biletów kredytowych rosyjskich.

1. Przewóz do Rosyi i zagranicę biletów kredytowych państwowych rosyjskich dozwala się tylko przez instytucye celne, nie wyłączając rogatek.

2. Osoby, jadące zagranicę za krótkoterminowemi biletami legitymacyjnemi, mają prawo przewieźć bezpłatnie biletów kredytowych na sumę do stu rubli każda.

3. Właściwi urzędnicy celni obowiązani są stawiać przejeżdżającym granicę, w zrozumiałym dla tych ostatnich języku, zapytanie, czy nie mają przy sobie lub w bagażu biletów kredytowych na sumę: dla jadących za paszportami zagranicznemi wyższą od trzech tysięcy rubli, a dla jadących za biletami legitymacyjnemi—wyższą od stu rubli i, jeżeli mają,—jaką w okrągłéj cyfrze, setkami rubli, sumę stanowi podlegająca opłacie cła przewyżka.

4. Sprawdzanie zadeklarowanéj przez pasażera sumy, jeżeli tenże ma ją przy sobie, a nie w bagażu ręcznym, może się odbywać tylko pod warunkami, wskazanemi w ust. 5 Najwyższego rozkazu z d. 29 Marca 1893 roku. Osobista rewizya pasażerów, jadących za paszportami, pod pozorem mogącego się wykryć utajenia biletów kredytowych, w żadnym razie się nie dopuszcza.

5. Sprawdzanie ilości przewożonych biletów kredytowych odbywa się, jeżeli deklarujący przeciwnego nie objawi życzenia, w oddzielném pomieszczeniu bez obecności osób postronnych.

6. Dawane przez pasażerów zeznania co do sumy biletów kredytowych i rezultaty sprawdzenia (ust. 4) ostatnich nie powinny być rozgłaszane.

7. Взысканныя таможенными учрежденіями пошлины за кредитные билеты записываются въ особую книгу по прилагаемой при семъ формѣ за шнуромъ и печатью управляющаго таможнею.

8. Книга эта изготовляется на бѣлой бумагѣ для записки пошлинъ за кредитные билеты, вывозимые заграницу, и на зеленой бумагѣ для кредитныхъ билетовъ, доставляемыхъ оттуда въ Россію.

9. Въ книгахъ отмѣчается: а) мѣсяцъ и число, б) очередный № статьи, в) сумма провезенныхъ чрезъ таможню кредитныхъ билетовъ, г) количество пошлины.

На второй половинѣ листа книги находится отрѣзная квитанція, выдаваемая безплатно. Въ квитанціи отмѣчается № по порядку, когда и сколько взыскано пошлинъ и прикладывается мацевая печать таможни.

Примѣчаніе. Въ видахъ возможнаго устраненія задержки пассажировъ, очередные №№ статей должны быть выставляемы заблаговременно въ книгахъ и квитанціяхъ.

10. Поступившія въ теченіи дня пошлины записываются на приходъ общею суммою въ приходный журналъ и кассовую книгу установленнымъ порядкомъ, причемъ пошлина за кредитные билеты, привезенные изъ за границы, заносится въ § 9 ст. 1 доходной смѣты департамента таможенныхъ сборовъ (пошлины съ привозимыхъ товаровъ), а пошлины за вывезенные за границу кредитные билеты — въ § 9 ст. 2 той же смѣты (пошлины съ отпускныхъ товаровъ.

Въ квитанціонной книгѣ на оборотѣ остающейся въ книгѣ половины листа дѣлается ежедневно отмѣтка, сколько именно поступило въ теченіи дня по статьямъ съ такого то № по такой то № пошлинъ за кредитные билеты и въ статьѣ подъ какимъ № записаны эти деньги на приходъ по кассовой книгѣ.

11. По окончаніи мѣсяца, листы съ сдѣланными на нихъ отмѣтками о пропущенныхъ кредитныхъ билетахъ вырѣзываются изъ квитанціонной книги, прошнуровываются съ приложеніемъ къ шнуру казенной печати и при ежемѣсячной отчетности отсылаются на ревизію въ контрольную палату.

12. Никакихъ сверхъ пошлины сборовъ (какъ напр. гербоваго, канцелярскаго, артельнаго и т. п.) за провозимые черезъ границу кредитные билеты не взимается.

13. Въ городахъ, гдѣ имѣются таможни, а также въ г. Лодзи, лица и учрежденія, отправляющія кредитные билеты за грани-

7. Pobierane przez instytucye celne cło od biletów kredytowych zapisuje się do specyalnéj księgi, prowadzonéj podług załączonéj przy niniejszém formy, oraz przesznurowanéj i opatrzonéj pieczęcią dyrektora komory.

8. Księga ta przygotowuje się na białym papierze do zapisywania cła od biletów kredytowych wywożonych zagranicę, a na papierze zielonym dla biletów kredytowych, dostarczanych ztamtąd do Rosyi.

9. W księgach zaznacza się: a) miesiąc i dzień, b) Nr. kolejny pozycyi, c) suma przewiezionych przez komorę biletów kredytowych i d) ilość cła.

Na drugiéj połowie arkusza księgi znajduje się odcinany kwit, który się wydaje bezpłatnie. W kwicie zaznacza się Nr. kolejny, kiedy i ile pobrano cła, oraz wyciska się pieczęć komory na wosku.

Uwaga. W celu możebnego zapobieżenia zatrzymywaniu pasażerów, kolejne N-ra pozycyi powinny być wypisywane zawczasu w księgach i kwitach.

10. Wpływające wciągu dnia cła zapisują się na przychód w sumie ogólnéj do dziennika przychodu i księgi kasowéj w ustanowiony sposób, przyczém cło za bilety kredytowe, przywiezione z zagranicy, wnosi się pod § 9 poz. 1 budżetu dochodów departamentu przychodów celnych (cła od towarów przywożonych), a cło za bilety kredytowe wywiezione zagranicę—pod § 9 poz. 2 tegoż budżetu (cło od towarów wywożonych).

W kwitaryuszu na odwrotnéj stronie pozostającéj w księdze połowy arkusza robi się codzień wzmianka, ile mianowicie wpłynęło wciągu dnia podług pozycyj od takiego a takiego do takiego a takiego Nr. ceł za bilety kredytowe i w pozycyi pod jakim Nr. zapisane zostały te pieniądze na przychód w księdze kasowéj.

11. Po upływie miesiąca, arkusze z poczynionemi na nich wzmiankami o opuszczonych biletach kredytowych wycinają się z kwitaryusza, przesznurowywują się z przyłożeniem do sznurka pieczęci skarbowéj i przy sprawozdaniu miesięczném odsyłają się na rewizyę do izby obrachunkowéj.

12. Żadnych, oprócz cła, opłat (jak np. stemplowéj, kancelaryjnéj, artelowéj i t. p.) za przewożone przez granicę bilety kredytowe nie pobiera się.

13. W miastach, gdzie znajdują się komory, oraz w m. Łodzi, osoby i instytucye, wysyłające bilety kredytowe zagranicę, nie

пу не через почту, имѣютъ право производить таковую отправку безъ досмотра въ выпускныхъ таможняхъ, съ соблюденіемъ нижеслѣдующихъ условій.

14. Желающіе воспользоваться указаннымъ въ предъидущей статьѣ правомъ сообщаютъ о семъ письменно, словесно, по телеграфу или по телефону мѣстной таможнѣ, а въ г. Лодзи одному изъ имѣющихся тамъ таможенныхъ контролеровъ. По полученіи такого сообщенія таможенный чиновникъ, а въ г. Лодзи таможенный контролеръ отправляется по возможности безотлагательно или въ назначенный срокъ по сообщенному адресу: присутствуетъ при счетѣ кредитныхъ билетовъ и при упаковкѣ ихъ способомъ, допускающимъ возможность надежнаго опломбированія, послѣ чего налагаетъ установленнымъ порядкомъ на упакованное мѣсто таможенную пломбу, взимаетъ причитающееся количество таможенной пошлины и выдаетъ квитанцію. Опломбированныя этимъ порядкомъ мѣста съ кредитными билетами въ пограничныхъ таможняхъ не вскрываются, а лишь предъявляются таможенному чиновнику для срѣзыванія пломбъ.

(С. У. и Р. П. 1893 г. Мая 11-го № 64 § 554).

Высочайше утвержденное положеніе Комитета Министровъ.

92. О привлеченіи государственнаго банка къ участію во взаимныхъ разсчетахъ желѣзныхъ дорогъ по перевозкамъ грузовъ прямаго сообщенія.

ГОСУДАРЬ ИМПЕРАТОРЪ, въ 23 день Апрѣля 1893 года, Высочайше соизволилъ на положеніе Комитета Министровъ объ утвержденіи нижеслѣдующихъ предположеній Министра Финансовъ:

1) Уплата и полученіе денегъ желѣзными дорогами, какъ частными, такъ и казенными, по взаимнымъ разсчетамъ по перевозкамъ прямаго сообщенія производится при посредствѣ государственнаго банка, которому желѣзныя дороги вносятъ слѣдуемыя съ нихъ по разсчетамъ прямаго сообщенія суммы и черезъ который онѣ получаютъ суммы, причитающіяся имъ по счетамъ прямаго сообщенія съ другихъ дорогъ.

pocztą, mają prawo dokonywać takich ekspedycyj bez rewizyi na komorach wypuszczających, z zachowaniem następujących wrunków

14. Pragnący skorzystać ze wskazanego w poprzedzającym artykule prawa komunikują o tém piśmiennie, ustnie, telegraficznie lub przez telefon miejscowéj komorze, a w m. Łodzi jednemu ze znajdujących się tam kontrolerów celnych. Po otrzymaniu takiego komunikatu, urzędnik komory, a w m. Łodzi kontroler celny udaje się, o ile możności bezzwłocznie, albo w oznaczonym terminie, podług zakomunikowanego adresu, asystuje przy rachowaniu biletów kredytowych i przy pakowaniu ich w sposób, przy którym możebne jest dokładne oplombowanie, poczém nakłada w ustanowiony sposób na upakowaną paczkę plombę celną, pobiera przypadającą ilość cła i wydaje kwit. Oplombowane w taki sposób paczki z biletami kredytowemi na komorach pogranicznych się nie otwierają, tylko przedstawiają się urzędnikowi komory dla odcięcia plomb.

(Data publikacyi: 11 Maja).

Najwyżéj zatwierdzona Uchwała Komitetu Ministrów.

92. O pociągnięciu Banku Państwa do udziału we wzajemnych obrachunkach dróg żelaznych z przewozu ładunków komunikacyą bezpośrednią.

NAJJAŚNIEJSZY PAN, w dniu 23 Kwietnia 1893 r., Najwyżéj zezwolił na uchwałę Komitetu Ministrów o zatwierdzeniu następujących projektów Ministra Finansów:

1) Wypłata i odbiór pieniędzy przez drogi żelazne, tak prywatne, jak i skarbowe, z tytułu wzajemnych obrachunków z przewozów komunikacyą bezpośrednią, uskutecznia się przy pomocy Banku Państwa, któremu drogi żelazne wnoszą należne od nich z tytułu obrachunków komunikacyi bezpośredniéj sumy i zapośrednictwem którego otrzymują sumy, przypadające im z rachunków komunikacyi bezpośredniéj od innych dróg.

2) Для предоставленія желѣзнымъ дорогамъ оборотныхъ средствъ ранѣе окончательнаго сведенія ими счетовъ по перевозкамъ прямаго сообщенія, государственный банкъ открываетъ, по заявленію желѣзныхъ дорогъ, каждой изъ нихъ кредитъ въ размѣрѣ предполагаемой четырехмѣсячной ихъ выручки по прямому сообщенію съ присоединеніемъ уплачиваемыхъ ими товароотправителямъ наложенныхъ на грузы платежей.

3) На суммы, оказывающіяся, по сведеніи государственнымъ банкомъ разсчетовъ по прямому сообщенію и по выданнымъ дорогамъ авансамъ, въ долгу за ними, проценты взимаются въ пользу банка, въ размѣрѣ установленномъ имъ для учета въ С.-Петербургѣ шестимѣсячныхъ торговыхъ векселей; па суммы-же, оказывающіяся по сведеніи сихъ разсчетовъ за государственнымъ банкомъ, банкъ платитъ желѣзнымъ дорогамъ проценты въ размѣрѣ, устанавливаемомъ Министромъ Финансовъ на каждое полугодіе по соображенію съ размѣромъ процентовъ по текущему счету въ частныхъ банкахъ.

Примѣчаніе. По счетамъ казенныхъ желѣзныхъ дорогъ въ государственномъ банкѣ проценты не начисляются.

4) На вознагражденіе государственнаго банка за производство разсчетовъ по прямому сообщенію желѣзныя дороги уплачиваютъ банку 25.000 рублей въ годъ, каковая сумма распредѣляется между всѣми желѣзными дорогами пропорціонально суммамъ, занесеннымъ въ кредитъ каждой дороги по разсчетамъ прямаго сообщенія, и списывается банкомъ со счетовъ дорогъ при годичномъ заключеніи сихъ счетовъ.

5) Въ развитіе изложенныхъ въ предыдущихъ пунктахъ постановленій предоставляется Министру Финансовъ, по соглашенію съ Министромъ Путей сообщенія и Государственнымъ Контролеромъ, издавать подробныя правила относительно порядка дѣйствій желѣзныхъ дорогъ и государственнаго банка при производствѣ разсчетовъ по прямому сообщенію.

(С. У. и Р. П. 1893 г. Мая 14-го № 66 § 564).

---

2) Dla dostarczenia drogom żelaznym środków obiegowych przed ostatecznem zamknięciem przez nie rachunków z przewozów komunikacyi bezpośredniéj, Bank Państwa otwiera, na żądanie dróg żelaznych, każdéj z nich kredyt, w wysokości przypuszczalnego czteromiesięcznego dochodu z komunikacyi bezpośredniéj, z dołączeniem płaconych przez nie wysyłającym towary wypłat, któremi ładunki były obciążone.

3) Od sum, jakie się okażą po zamknięciu przez Bank Państwa rachunków z komunikacyi bezpośredniéj i z wydanych drogom forszusów, jako od tych dróg należne, procenty pobierają się na rzecz Banku w wysokości, ustanowionéj przez tenże dla dyskonta w S.-Petersburgu sześciomiesięcznych weksli handlowych; zaś od sum, jakie się okażą po zamknięciu rachunków jako należne od Banku Państwa, Bank płaci drogom żelaznym procenty, w wysokości, ustanowionéj przez Ministra Finansów na każde półrocze odpowiednio do wysokości procentów z rachunku bieżącego w bankach prywatnych.

Uwaga. W rachunkach dróg żelaznych skarbowych w Banku Państwa procenty się nie doliczają.

4) Na wynagrodzenie Banku Państwa za prowadzenie rachunków z komunikacyi bezpośredniéj drogi żelazne płacą Bankowi 25.000 rubli rocznie, która to suma rozdziela się pomiędzy wszystkie drogi żelazne proporcyonalnie do sum, wniesionych do kredytu każdéj drogi w obrachunkach komunikacyi bezpośredniéj, poczem Bank potrąca je z rachunków dróg przy roczném zamknięciu tych rachunków.

5) W rozwinięciu wyłuszczonych w poprzedzających ustępach postanowień, porucza się Ministrowi Finansów, po porozumieniu się z Ministrem Dróg Komunikacyi i Kontrolerem Państwa, wydawać szczegółowe przepisy, dotyczące porządku czynności dróg żelaznych i Banku Państwa przy prowadzeniu rachunków z komunikacyi bezpośredniéj.

(Data publikacyi: 14 Maja).

Распоряженіе, объявленное Правительствующему Сенату Министромъ Путей Сообщенія.

93. Объ установленіи размѣра приплаты при обмѣнѣ крытаго вагона съ подъемною силою въ 750 пуд. на вагонъ съ нагрузкою въ 610 пудовъ.

Министръ Путей Сообщенія, 20 Марта 1893 г., представилъ Правительствующему Сенату, для распубликованія, копію постановленія своего отъ 14 Марта 1893 г. № 3521 объ установленіи размѣра приплаты при обмѣнѣ крытаго вагона съ подъемною силою въ 750 пуд. на вагонъ съ нагрузкою въ 610 пудовъ.

Постановленіе Министра Путей Сообщенія
отъ 14 Марта 1893 г., № 3521.

Совѣтъ по желѣзнодорожнымъ дѣламъ, разсмотрѣвъ въ засѣданіи своемъ 11 Февраля 1893 г. представленіе департамента желѣзныхъ дорогъ отъ 8 Декабря 1892 г. № 2762 объ установленіи размѣра приплаты при обмѣнѣ товарнаго крытаго вагона съ подъемною силою въ 750 пуд. на вагонъ съ нагрузкою въ 610 пуд., положилъ:

Для всѣхъ желѣзныхъ дорогъ, участвующихъ въ обмѣнѣ вагоновъ, за исключеніемъ Донецкой, установить, начиная съ 1 Января 1893 г., приплату за обмѣнъ вагоновъ съ подъемною силою въ 610 пуд. на вагоны съ подъемною силою въ 750 пудовъ по 25 коп. съ вагона въ сутки.

Одобривъ приведенное постановленіе совѣта, предлагаю всѣмъ казеннымъ и частнымъ желѣзнымъ дорогамъ принять таковое къ исполненію.

Подписалъ: Министръ Путей Сообщенія, гофмейстеръ *Кривошеинъ*.

(С. У. и Р. П. 1893 г., Мая 18-го N. 67 § 572).

Rozporządzenie, objawione Rządzącemu Senatowi przez Ministra Dróg Komunikacyi.

93. O ustanowieniu wysokości dopłaty przy wymianie krytego wagonu z siłą pociągową 750 pud. na kryty wagon z obciążeniem 610 pudów.

Minister Dróg Komunikacyi, 20 Marca 1893 roku, przedstawił Rządzącemu Senatowi, w celu opublikowania, kopię postanowienia swojego z d. 14 Marca 1893 r. Nr. 3521 o ustanowieniu wysokości dopłaty przy wymianie wagonu krytego towarowego z siłą pociągową 750 pudów na wagon z obciążeniem 610 pudów.

Postanowienie Ministra Dróg Komunikacyi
z d. 14 Marca 1893 r., Nr. 3521.

Rada do spraw dróg żelaznych, rozpoznawszy na posiedzeniu swojém z d. 11 Lutego 1893 r. przedstawienie departamentu dróg żelaznych z d. 8 Grudnia 1892 r. Nr. 2762 o ustanowieniu wysokości dopłaty przy wymianie krytego wagonu towarowego z siłą pociągową 750 pudów na wagon z obciążeniem 610 pudów, uchwaliła:

Dla wszystkich dróg żelaznych, uczestniczących w wymianie wagonów, z wyjątkiem Doneckiéj, ustanowić, począwszy od 1 Stycznia 1893 r., dopłatę za wymianę wagonów z siłą pociągową 610 pudów na wagony z siłą pociągową 750 pudów po 25 kop. od wagonu na dobę.

Zaakceptowawszy przytoczone postanowienie rady, polecam wszystkim drogom żelaznym skarbowym i prywatnym wykonywać je.

Podpisał: Minister Dróg Komunikacyi, ochmistrz dworu *Krzywoszein.*

(Data publikacyi: 18-go Maja).

Распоряженіе, объявленное Правительствующему Сенату Министромъ Путей Сообщенія.

94. О передачѣ желѣзными дорогами предметовъ религіознаго почитанія, въ случаѣ ихъ невостребованія получателями, въ ближайшія къ станціямъ храненія этихъ предметовъ станціи.

Министръ Путей Сообщенія, 15 Апрѣля 1893 г., представилъ Правительствующему Сенату, для распубликованія, копію постановленія своего отъ 9 Апрѣля 1893 г. № 4575 о передачѣ желѣзными дорогами предметовъ религіознаго почитанія, въ случаѣ ихъ невостребованія получателями, въ ближайшія къ станціямъ храненія этихъ предметовъ церкви.

Постановленіе Министра Путей Сообщенія

отъ 9 Апрѣля 1893 г., № 4575.

Въ устраненіе возникающихъ на практикѣ недоразумѣній по вопросу о томъ, какіе изъ предметовъ религіознаго почитанія не подлежатъ продажѣ желѣзными дорогами съ публичнаго торга, въ случаѣ ихъ невостребованія,—предлагаю всѣмъ казеннымъ и частнымъ желѣзнымъ дорогамъ, согласно заключенію Святѣйшаго Синода, принять къ точному и неуклонному исполненію нижеслѣдующее: св. иконы, кресты, олеографическія изображенія ликовъ святыхъ, священныя и богослужебныя книги и т. п. предметы религіознаго почитанія христіанъ, въ случаѣ невостребованія ихъ въ опредѣленный ст. 40 и 90 общ. уст. росс. жел. дорогъ срокъ, не могутъ быть обращены въ публичную продажу, а должны быть передаваемы въ ближайшія къ станціямъ храненія этихъ предметовъ церкви.

Подписалъ: Министръ Путей Сообщенія, гофмейстеръ *Кривошеинъ.*

(С. У. и Р. П. 1893 г. Мая 18-го № 67 § 573).

Rozporządzenie, objawione Rządzącemu Senatowi przez Ministra Dróg Komunikacyi.

94. O oddawaniu przez drogi żelazne przedmiotów czci religijnéj, wrazie niezażądania ich przez odbiorców do kościołów najbliższych od stacyj, na których przedmioty te się przechowują.

Minister Dróg Komunikacyi, 15 Kwietnia 1893 r., przedstawił Rządzącemu Senatowi, w celu opublikowania, kopię postanowienia swojego z d. 9 Kwietnia 1893 r. Nr. 4575 o oddawaniu przez drogi żelazne przedmiotów czci religijnéj, wrazie niezażądania ich przez odbiorców do kościołów najbliższych od stacyj, na których te przedmioty się przechowują.

Postanowienie Ministra Dróg Komunikacyi

z d. 9 Kwietnia 1893 r., Nr. 4575.

W celu usunięcia wynikających w praktyce nieporozumień w kwestyi co do tego, jakie z przedmiotów czci religijnéj nie podlegają sprzedaży przez drogi żelaznéj w drodze licytacyi wrazie ich niezażądania, polecam wszystkim drogom żelaznym skarbowym i prywatnym, zgodnie z wnioskiem Najświętszego Synodu, ściśle i niezachwianie wykonywać co następuje: św. obrazy, krzyże, oleograficzne wizerunki świętych, księgi święte i liturgiczne i t. p. przedmioty czci religijnéj chrześcian, wrazie niezażądania ich w terminie określonym w art. 40 i 90 ogóln. ust. dr. żel. ros., nie mogą być sprzedawane przez licytacyę, tylko powinny być oddawane do kościołów najbliższych od stacyj, na których się te przedmioty przechowują.

Podpisał: Minister Dróg Komunikacyi, ochmistrz dworu *Krzywoszein.*

(Data publikacyi: 18-go Maja).

Высочайше утвержденное положеніе Военнаго Совѣта.

95. Объ учрежденіи мѣстныхъ лазаретовъ въ г.г. Сѣдлецѣ, Холмѣ, Ломжѣ и Скерневицахъ.

Высочайше утвержденнымъ, 21 Декабря 1891 г., положеніемъ Военнаго Совѣта постановлено:

1. Открыть мѣстные лазареты въ г.г. Сѣдлецѣ и Холмѣ на 250 мѣстъ въ каждомъ, а въ г.г. Ломжѣ и Скерневицахъ—на 200 мѣстъ въ каждомъ.

2. Впредь до возведенія необходимыхъ зданій для сихъ лазаретовъ, предоставить начальству Варшавскаго военнаго округа озаботиться безотлагательнымъ наймомъ въ названныхъ городахъ частныхъ домовъ, для устройства въ нихъ временныхъ лазаретныхъ помѣщеній на такое число мѣстъ, какое представится возможнымъ по размѣрамъ самихъ помѣщеній, причемъ контракты на наемъ заключать на короткіе сроки.

(С. У. и Р. П. 1893 г. Мая 20-го № 68 § 575).

Высочайше утвержденное положеніе Военнаго Совѣта.

96. О введеніи въ штатъ управленія помощника командующаго войсками Варшавскаго военнаго округа по управленію Варшавскимъ укрѣпленнымъ раіономъ—должности старшаго врача.

Военный Совѣтъ, Высочайше утвержденнымъ 28-го Февраля 1893 г. положеніемъ, опредѣлилъ:

Въ штатъ управленія помощника командующаго войсками Варшавскаго военнаго округа по управленію Варшавскимъ укрѣпленнымъ раіономъ ввести должность старшаго врача, съ присвоеніемъ ему по отношенію къ подвѣдомственнымъ сему управленію войскамъ правъ и обязанностей корпуснаго врача и съ отнесеніемъ этой должности по чинопроизводству къ V классу и по содержанію

Najwyżéj zatwierdzona Uchwała Rady Wojennéj.

95. O utworzeniu miejscowych lazaretów w mm. Siedlcach, Chełmie, Łomży i Skierniewicach.

Najwyżéj zatwierdzoną, d. 21 Grudnia 1891 r., uchwałą Rady Wojennéj postanowiono:

1. Otworzyć miejscowe lazarety w mm. Siedlcach i Chełmie na 250 miejsc w każdém, a w mm. Łomży i Skierniewicach — na 200 miejsc w każdém.

2. Zanim będą wzniesione niezbędne na te lazarety budynki, poruczyć zwierzchności okręgu wojennego Warszawskiego, ażeby zajęła się bezzwłoczném najęciem w tych miastach domów prywatnych, dla urządzenia w nich tymczasowych pomieszczeń lazaretowych na taką liczbę miejsc, jaka okaże się możebną podług wielkości samych pomieszczeń; przyczém kontrakty na najem zawierać na krótkie termina.

(Data publikacyi: 20-go Maja)

Najwyżéj zatwierdzona Uchwała Rady Wojennéj.

96. O wprowadzeniu do etatu zarządu pomocnika komendanta wojsk okręgu wojennego Warszawskiego w zakresie zarządu Warszawskim rejonem twierdz, posady starszego lekarza.

Rada Wojenna, Najwyżéj zatwierdzoną d. 28 Lutego 1893 r., uchwałą postanowiła:

Do etatu zarządu pomocnika komendanta wojsk okręgu wojennego Warszawskiego w zakresie zarządu Warszawskim rejonem twierdz wprowadzić posadę starszego lekarza, nadając mu, odnośnie do podwładnych temu zarządowi wojsk, praw i obowiązków lekarza korpusowego i zaliczając tę posadę podług rangi do V klasy, a po-

ко II разряду росписаній медицинскихъ должностей военнаго вѣдомства.

(С. У. и Р. П. 1893 г. Мая 20-го N. 68 § 578).

Распоряженіе, объявленное Правительствующему Сенату Военнымъ Министромъ.

97. Объ утвержденіи списка желѣзнодорожныхъ должностей, съ занятіемъ которыхъ нижніе чины запаса поступаютъ въ разрядъ служащихъ на желѣзныхъ дорогахъ и на учетъ желѣзнодорожныхъ комендантовъ.

Согласно Высочайше утвержденному, 12 Марта 1890 г., мнѣнію Государственнаго Совѣта, Военный Министръ, 4 Марта 1893 г., представилъ Правительствующему Сенату, для распубликованія, утвержденный имъ, по соглашенію съ Министрами Внутреннихъ Дѣлъ, Путей Сообщенія и Финансовъ, 15 Февраля 1893 г. „списокъ желѣзнодорожныхъ должностей, съ занятіемъ которыхъ нижніе чины запаса поступаютъ въ разрядъ служащихъ на желѣзныхъ дорогахъ и на учетъ желѣзнодорожныхъ комендантовъ“, въ отмѣну таковаго же списка, объявленнаго при приказѣ по военному вѣдомству 1888 г. № 26.

СПИСОКЪ

должностей, съ занятіемъ которыхъ нижніе чины поступаютъ въ разрядъ служащихъ на желѣзной дорогѣ и на учетъ желѣзнодорожныхъ комендантовъ.

I. По центральному управленію.

1. Начальники отдѣла или отдѣленія и ихъ помощники въ правленіяхъ желѣзнодорожныхъ обществъ. 2. Начальники кон-

dług uposażenia do II kategoryi spisu posad lekarskich wydziału wojskowego.

(Data publikacyi: 20-go Maja).

Rozporządzenie, objawione Rządzącemu Senatowi przez Ministra Wojny.

97. O zatwierdzeniu spisu posad dróg żelaznych, z których objęciem wojskowi niższych stopni zapasu zostają zaliczeni do kategoryi urzędników lub oficyalistów dróg żelaznych i podlegają kontroli komendantów kolejowych.

Zgodnie z Najwyżéj zatwierdzoném, d. 12 Marca 1890 r., Zdaniem Rady Państwa, Minister Wojny, d. 4 Marca 1893 r., przedstawił Rządzącemu Senatowi, w celu opublikowania, zatwierdzony przez niego, po porozumieniu się z Ministrami Spraw Wewnętrznych, Dróg Komunikacyi i Finansów d. 15 Lutego 1893 roku „spis posad dróg żelaznych, z których objęciem wojskowi niższych stopni zapasu zostają zaliczeni do kategoryi urzędników lub oficyalistów dróg żelaznych i podlegają kontroli komendantów kolejowych“, zamiast takiego samego spisu, ogłoszonego przy poleceniu w wydziale wojskowym z roku 1888 Nr. 26.

SPIS

posad, z których objęciem wojskowi niższych stopni zostają zaliczeni do kategoryi urzędników lub oficyalistów drogi żelaznej i podlegają kontroli komendantów kolejowych.

I. W zarządzie centralnym.

1. Naczelnicy wydziału lub odziału i ich pomocnicy w zarządach towarzystw dróg żelaznych. 2. Naczelnicy kontroli opłat i ich

троля сборовъ и ихъ помощники. 3. Завѣдывающіе контрольною статистикою. 4. Раскладчики контроля сборовъ. 5. Агенты заграничныхъ и международныхъ сообщеній.

II. По мѣстному управленію.

1. Директоры или управляющіе дорогою и ихъ замѣстители.

III. По пожарной части.

1. Брандмейстеръ. 2. Завѣдывающіе пожарными инструментами.

IV. По службѣ движенія.

1. Начальники службы и ихъ помощники. 2. Начальники отдѣленій службы движенія. 3. Ревизоры движенія и ихъ помощники. 4. Завѣдывающіе пассажирскимъ контролемъ. 5. Завѣдывающіе конторою движенія и ихъ помощники. 6. Переводчики иностранныхъ корреспонденцій. 7. Завѣдывающіе: а) распредѣленіемъ подвижнаго состава и оборотовъ вагоновъ, б) статистикою пробѣга и обмѣна вагоновъ. 8. Завѣдывающіе: а) инвентаремъ и матеріальною частью, б) воинскими приспособленіями, в) обмундированіемъ, г) книгами и бланками. 9. Начальники товарныхъ конторъ, ихъ помощники и начальники конторъ по разбору претензій. 10. Пріемщики и раздатчики матеріаловъ и грузовъ. 11. Завѣдывающіе: кондукторами и инвентаремъ поѣздной прислуги. 12. Нарядчики. 13. Начальники станцій и полустанцій, ихъ помощники, замѣстители и запасные начальники станцій. 14. Завѣдывающіе: постами, платформами, остановочными пунктами, разъѣздами, ихъ помощники и запасные. 15. Агенты по передачѣ грузовъ и обмѣну вагоновъ и ихъ помощники. 16. Смотрители: товарнаго двора, бассейна, пристани, пакгауза и помощники ихъ. 17. Агенты по провѣркѣ грузовыхъ документовъ и ихъ помощники. 18. Таксировщики. 19. Агенты по контролю (привратники). 20. Нагрузчики, перегрузчики, выгрузчики. 21. Вѣсовщики. 22. Завѣдывающіе (начальники) маневрами. 23. Составители поѣздовъ и ихъ помощники. 24. Тормозильщики. 25. Семафорщики. 26. Счетчики и отмѣтчики вагоновъ. 27. Старшіе и младшіе стрѣлочники. 28. Смотрители при замыкающихъ аппаратахъ. 29. Оберъ кондукторы. 30. Кондукторы (всѣхъ наименованій).

pomocnicy. 3. Zawiadujący statystyką kontroli. 4. Rachmistrze kontroli dochodów. 5. Agenci komunikacyj zagranicznych i międzynarodowych.

II. W administracyi miejscowéj.

I. Dyrektorowie i zarządzający drogą oraz ich zastępcy.

III. W oddziale straży ogniowéj.

1. Brandmajster. 2. Zawiadujący narzędziami ogniowemi.

IV. W służbie ruchu.

1. Naczelnicy służby i ich pomocnicy. 2. Naczelnicy oddziałów służby ruchu. 3. Rewizorowie ruchu i ich pomocnicy. 4. Zawiadujący kontrolą pasażerów. 5. Zawiadujący kontrolą ruchu i ich pomocnicy. 6. Tłómacze korespondencyj zagranicznych. 7. Zawiadujący: a) rozkładem taboru i obrotem wagonów; b) statystyką przebiegu i wymiany wagonów. 8. Zawiadujący: a) inwentarzem i działem materyałowym, b) przysposobieniami wojskowemi, c) umundurowaniem, d) księgami i blankietami. 9. Naczelnicy kantorów towarowych, ich pomocnicy i naczelnicy kantorów do rozpoznawania próśb. 10. Odbiorcy i rozdawcy materyałów i ładunków. 11. Zawiadujący: konduktorami i inwentarzem służby pociągowéj. 12. Rozpisujący na służbę. 13. Zawiadowcy stacyj i półstacyj, ich pomocnicy zastępcy i zapasowi zawiadowcy stacyj. 14. Zawiadowcy: posterunków telegraficznych, ramp, przystanków i rozjazdów, ich pomocnicy, i zapasowi. 15. Urzędnicy do oddawania ładunków i wymiany wagonów i ich pomocnicy. 16. Dozorcy: podwórza towarowego, basenu, przystani i pakhauzu, oraz ich pomocnicy. 17. Urzędnicy do sprawdzania dokumentów ładunkowych i ich pomocnicy. 18. Taksatorowie. 19. Urzędnicy do kontroli, (odźwierni przy bramach, któremi wyjeżdża się z towarami z placów magazynowych). 20. Ładujący, przeładowujący i wyładowujący. 21. Wagarze. 22. Zawiadujący (naczelnicy) manewrami. 23. Zczepiacze pociągów i ich pomocnicy. 24. Hamownicy. 25. Sygnaliści, obsługujący sygnały masztowe i optyczne. 26. Kontrolerzy wagonów. 27. Zwrotniczy starsi i młodsi. 28. Dozorcy urządzeń, służących do centralnego (mechanicznego) nastawiania zwrotnic. 29. Ober-konduktorzy. 30. Konduktorzy wszelkich nazw.

31. Ревизоры и смотрители вѣсовъ. 32. Мастера вѣсовъ и вѣсовыхъ помостовъ. 33. Укупорщики. 34. Агенты экспедиторы при таможнѣ и помощники ихъ. 35. Кассиры, счетоводы станцій. 36. Сцѣпщики вагоновъ. 37. Артельщики. 38. Багажные и товарные экспедиторы.

V. По службѣ ремонта пути и зданій.

1. Главные инженеры или начальники службы и ихъ помощники. 2. Начальники, ихъ замѣстители и запасные начальники, участковъ или дистанцій. 3. Помощники, ихъ замѣстители и запасные помощники. 4. Смотрители пути. 5. Дорожные, линейные или путевые сторожа. 6. Переѣздные, барьерные и тонельные сторожа. 7. Артельные старосты, старшіе и младшіе ремонтные рабочіе. 8. Слесаря мостовые и дистанцій. 9. Печники и дистанціонные мастеровые. 10. Смотрителя зданій и газоваго завода. 11. Завѣдывающіе заводомъ для пропитки шпалъ. 12. Смотрителя сторожей. 13. Дорожные мастера или укладчики: старшіе, младшіе и запасные. 14. Инженеры контролеры. 15. Мостовые смотрителя и мастера. 16. Десятники земляныхъ работъ. 17. Дрезинщики. 18. Агенты по разсылкѣ матеріаловъ.

VI. По службѣ подвижнаго состава и тяги.

1. Главные инженеры или начальники службы и ихъ помощники и замѣстители. 2. Старшіе чертежники. 3. Начальники или управляющіе вагонными и паровозными мастерскими. 4. Ихъ помощники. 5. Начальники отдѣленій мастерскихъ. 6. Мастера всѣхъ цеховъ и газовыхъ заводовъ. 7. Ихъ помощники. 8. Завѣдывающіе каменноугольными складами и запасныхъ частей и ихъ помощники. 9. Завѣдывающіе малымъ ремонтомъ вагоновъ. 10. Начальники участковъ служебной тяги. 11. Ихъ помощники. 12. Начальники основныхъ депо. 13. Ихъ замѣстители. 14. Смотрители колеснаго парка. 15. Начальники оборотныхъ депо и ихъ помощники. 16. Начальники счетоводства. 17. Агенты завѣдывающіе технической отчетностью мастерскихъ. 18. Агенты по личному составу мастерскихъ. 19. Агенты по прямому сообщенію вагоновъ съ чужими дорогами. 20. Агенты по передачѣ вагоновъ. 21. Агенты по обмѣну запасными частями. 22. Счетоводы и кладовщики

31. Rewizorowie i dozorcy wag. 32. Majstrowie do naprawy wag i pomostów wagowych. 33. Pakowniczy (oficyaliści upakowujący towary). 34. Agenci-ekspedytorzy przy komorze i ich pomocnicy. 35. Kasyerzy, rachmistrze stacyj. 36. Spinacze wagonów. 37. Artelowi. 38. Ekspedytorzy bagażów i towarów.

V. W służbie remontu drogi i budowli.

1. Inżynierowie główni czyli naczelnicy służby i ich pomocnicy. 2. Naczelnicy, ich zastępcy i naczelnicy zapasowi rewirów albo dystansów. 3. Pomocnicy, ich zastępcy i pomocnicy zapasowi. 4. Nadzorcy drogowi. 5. Strażnicy drogi, linii albo toru. 6. Strażnicy przejazdów, baryer i tunelów. 7. Starostowie artelowi, robotnicy remontowi, starsi i młodsi. 8. Ślusarze mostowi i dystansowi. 9. Zduny i majstrowie dystansowi. 10. Nadzorcy budynków i zakładu gazowego. 11. Zawiadujący zakładem do nasycania podkładów. 12. Nadzorcy strażników. 13. Nadzorcy drogowi albo robotnicy układający tory: starsi, młodsi i zapasowi. 14. Inżynierowie-kontrolerzy. 15. Nadzorcy i majstrowie mostów. 16. Dziesiętnicy przy robotach ziemnych, 17. Drezyniarze (robotnicy obsługujący drezyny). 18. Urzędnicy do rozsyłania materyałów.

V. W służbie taboru i trakcyi.

1. Inżynierowie główni czyli naczelnicy służby i ich pomocnicy oraz zastępcy. 2. Starsi rysownicy. 3. Naczelnicy czyli zarządzający warsztatami wagonów i parowozów. 4. Ich pomocnicy. 5. Naczelnicy oddziałów warsztatowych. 6, Majstrowie wszystkich cechów i zakładów gazowych. 7. Ich pomocnicy. 8. Zawiadujący składami węgla kamiennego i części zapasowych i ich pomocnicy. 9. Zawiadujący drobnym remontem wagonów. 10. Naczelnicy rewirowi służby mechanicznéj (mechanicy rewirowi). 11. Ich pomocnicy. 12. Naczelnicy depo głównych. 13. Ich zastępcy. 14. Nadzorcy parku (składu) kół. 15. Naczelnicy depo zmiany parowozów i ich pomocnicy. 16. Naczelnicy buchalteryi. 17. Urzędnicy zawiadujący sprawozdaniami technicznemi warsztatów. 18. Urzędnicy utrzymujący kontrolę składu osobistego służby warsztatowéj. 19. Urzędnicy, załatwiający interesa, dotyczące bezpośredniéj komunikacyi wagonowéj z innemi drogami. 20. Urzędnicy zdający wagony. 21. Urzędnicy do wymiany

при участ. депо и мастерскихъ, 23. Старшіе машинисты. 24. Машинисты (всѣхъ наименованій). 25. Ихъ помощники. 26. Истопники вообще. 27. Кочегары: тяги, депо и водокачекъ. 28. Водоливы. 29. Старшіе осмотрщики вагоновъ. 30. Начальники статистическихъ бюро и технической конторы мастерскихъ. 31. Техники. 32. Смазчики. 33. Инструкторы. 34. Сборщики вагоновъ и паровозовъ. 35. Слесаря и осмотрщики. 36. Вагонные ревизоры. 37. Вагонные мастера. 38 Табельщики вообще. 39 Промывщики. 40. Отмѣтчики. 41. Пріемщики вагоновъ. 42. Обтирщики вагоновъ и паровозовъ.

VII. По службѣ телеграфа.

1. Начальники службы и ихъ замѣстители и помощники. 2. Участковые контролеры. 3. Механики телеграфа и ихъ помощники. 4. Надсмотрщики по ремонту телеграфа, семафоровъ и сигнализаціи. 5. Телеграфисты старшіе и младшіе. 6. Сигналисты. 7. Ревизоры телеграфа и электро-семафоровъ. 8. Контролеры—механики сигнализаціи. 9. Завѣдывающіе мастерскими. 10. Начальники телеграфныхъ постовъ. 11. Мастера телеграфныхъ мастерскихъ. 12. Разсыльные, находящіеся на службѣ не менѣе 6 мѣсяцевъ. 13. Ламповые мастера.

VIII. По врачебной части.

1. Врачи всѣхъ наименованій. 2. Лекарскіе помощники. 3. Фельдшера. 4. Аптекаря или провизоры. 5. Аптекарскіе помощники. 6. Дезинфекторы.

IX. По службѣ топлива.

1. Начальники службы и ихъ замѣстители и помощники. 2. Участковые смотрители. 3. Смотрителя складовъ. 4. Старшіе и младшіе дровоклады. 5. Десятники складовъ и по нагрузкѣ каменнаго угля. 6. Угольщики.

X. По матеріальной и магазинной службѣ.

1. Начальники службы и ихъ замѣстители и помощники.

części zapasowych. 22. Rachmistrze i magazynierzy przy depo rewirowych i warsztatach filjalnych. 23. Maszyniści starszy. 24. Maszyniści (wszelkich nazw). 25. Ich pomocnicy. 26. Palacze wogóle. 27. Palacze: parowozów, depo i zabudowań wodociągowych. 28. Robotnicy pompujący wodę (ręcznie). 29. Starsi rewidenci wagonów. 30. Naczelnicy biur statystycznych i kantoru technicznego warsztatów. 31. Technicy. 32. Smarowozy. 33. Instruktorzy. 34. Robotnicy gromadzący wagony i parowozy. 35. Ślusarze i rewidenci. 36. Rewizorowie wagonów. 37. Wagenmajstrzy. 38. Kontrolerzy robocizny (w warsztatach mechanicznych). 39. Przemywacze. 40. Cechmistrze. 41. Odbiorcy wagonów. 42. Wycieracze wagonów i parowozów.

VII. W służbie telegrafu.

1. Naczelnicy służby i ich zastępcy oraz pomocnicy. 2. Kontrolerzy rewirowi. 3. Mechanicy telegrafu i ich pomocnicy. 4. Dozorcy remontu telegrafu, semaforów i sygnalizacyi. 5. Telegrafiści starsi i młodsi. 6. Sygnaliści. 7. Rewizorowie telegrafu i elektro-semaforów. 9. Kontrolerzy-mechanicy sygnalizacyi. 9. Zawiadujący warsztatami. 10. Naczelnicy posterunków telegraficznych. 11. Majstrowie warsztatów telegraficznych. 12. Woźni, znajdujący się w służbie najmniéj 6 miesięcy. 13. Lampiarze.

VIII. W służbie lekarskiéj.

1. Lekarze wszelkich nazw. 2. Pomocnicy lekarzy. 3. Felczerzy. 4. Aptekarze albo prowizorowie. 5. Pomocnicy aptekarzy. 6. Dezynfektorzy.

IX. W służbie paliwa.

1. Naczelnicy służby i ich zastępcy. 2. Nadzorcy rewirów. 3. Nadzorcy składów. 4. Drwale starsi i młodsi. 5. Dziesiętnicy składów i do ładowania węgla kamiennego. 6. Węglarze.

X. W służbie materyałów i magazynów.

1. Naczelnicy służby i ich zastępcy oraz pomocnicy. 2. Nad-

2. Смотрители магазиновъ, ихъ помощники и замѣстители. 3. Раздатчики (кладовщики). 4. Завѣдывающіе покупкою и заказами матеріаловъ. 5. Ревизоры. 6. Сортировщики и пріемщики матеріаловъ. 7. Агенты по разсылкѣ матеріаловъ.

XI. Кромѣ того по всѣмъ службамъ и въ томъ числѣ по канцеляріи и счетоводству управленій и проч.

1. Бухгалтеры. 2. Правители дѣлъ и ихъ помощники. 3. Дѣлопроизводители и ихъ помощники. 4. Счетоводы, счетчики и ихъ помощники. 5. Конторщики (журналисты, регистраторы, протоколисты, экспедиторы, архиваріусы, завѣдывающіе паспортною частью и др.). 6. Участковые ревизоры. 7. Секретари и ихъ помощники. 8. Начальники конторъ претензій. 9. Инженеры (разныхъ спеціальностей и наименованій). 10. Чертежники, рисовальщики и копировальщики. 11. Письмоводители и ихъ помощники. 12. Техники. 13. Писцы или переписчики. 14. Ламповщики, газовщики, фонарщики. 15. Кассиры 16. Начальники счетоводства и ихъ помощники. 17. Контролеры и ихъ помощники. 18. Столоначальники и ихъ помощники. 19. Кладовщики. 20. Пріемщики (разныхъ наименованій). 21. Артельщики. 22. Десятники.

XII. Мастеровые въ главныхъ мастерскихъ и мастерскихъ депо.

1. Слесаря и ихъ ученики. 2. Котельщики. 3. Мѣдники. 4. Литейщики. 5. Токари. 6. Сверлильщики. 7. Строгальщики. 8. Болторѣзы. 9. Рессорщики. 10. Кузнецы. 11. Молотобойцы. 12. Столяры. 13. Маляры. 14. Жестянщики. 15. Кровельщики и другіе мастера.

(С. У. и Р. П. 1893 г. Мая 20-го № 68 § 581).

zorcy magazynów, ich pomocnicy i zastępcy. 3. Rozdawcy magazynowi (magazynierzy). 4. Zawiadujący kupnem i obstalunkami materyałów. 5. Rewirorowie. 6. Sortownicy i odbiorcy materyałów. 7. Urzędnicy do rozsyłania materyałów.

XI. Oprócz tego we wszystkich służbach, a pomiędzy innemi w kancelaryi i buchalteryi zarządów i t. d.

1. Buchalterzy. 2. Kierownicy spraw i ich pomocnicy. 3. Referenci i ich pomocnicy. 4. Rachmistrze i ich pomocnicy. 5. Urzędnicy kancelaryjni (dziennikarze, registratorowie, protokuliści, ekspedytorzy, archiwiści, zawiadujący działem paszportowym i in.). 6. Rewizorowie rewirowi. 7. Sekretarze i ich pomocnicy. 8. Naczelnicy kantoru próśb. 9. Inżynierowie (różnych specyalności i nazw). 10. Rysownicy i kopiści. 11. Adjunkci i ich pomocnicy. 12. Technicy. 13. Urzędnicy do pisma czyli przepisywacze. 14. Lampiarze, gazownicy, latarnicy. 15. Kasyerzy. 16. Naczelnicy rachunkowości i ich pomocnicy. 17. Kontrolerzy i ich pomocnicy. 18. Naczelnicy sekcyj i ich pomocnicy. 19. Magazynierzy. 20. Odbiorcy (różnych nazw). 21. Artelowi. 22. Dziesiętnicy.

XII. Majstrowie w warsztatach głównych i w depo warsztatowych.

1. Ślusarze i ich uczniowie. 2. Kotlarze. 3. Kotlarze do wyrobów miedzianych. 4. Giserzy. 5. Tokarze. 6. Świdrarze. 7. Strugacze. 8. Wycinacze gwoździ. 9. Fabrykanci resorów. 10. Kowale. 11. Pomocnicy kowalscy. 12. Stolarze. 13. Malarze. 14. Blacharze. 15. Dacharze i inni majstrowie.

(Data publikacyi: 20-go Maja).

———————

Именной Высочайшій Указъ.

98. О размѣрѣ предстоящаго въ 1893 году призыва новобранцевъ на дѣйствительную военную службу.

Указъ Правительствующему Сенату.

На основаніи статьи 9 устава о воинской повинности (изд. 1886 г.) и примѣчанія къ ней, число людей, потребное для пополненія арміи и флота, а также не входящее въ составъ общаго по Имперіи годоваго призыва число людей, которое должно быть поставлено туземнымъ населеніемъ Терской и Кубанской областей и Закавказья для укомплектованія особо формируемыхъ на Кавказѣ войскъ, опредѣляется ежегодно законодательнымъ порядкомъ.

Согласно сему, утвердивъ нынѣ послѣдовавшее въ Государственномъ Совѣтѣ, по представленію Военнаго Министра, мнѣніе о размѣрѣ предстоящаго въ семъ году призыва людей на дѣйствительную военную службу, Повелѣваемъ: призвать въ 1893 году, съ соблюденіемъ предписаннаго общимъ уставомъ о воинской повинности порядка: 1) во всѣхъ мѣстностяхъ Имперіи, на которыя простирается дѣйствіе сего устава, для пополненія арміи и флота— двѣсти шестьдесятъ двѣ тысячи человѣкъ, полагая въ этомъ числѣ и тѣхъ, которыми представлены будутъ, въ предстоящій призывъ, освобождающія отъ военной службы зачетныя рекрутскія квитанціи прежняго времени, и 2) съ туземнаго населенія Терской и Кубанской областей и Закавказья для пополненія особо формируемыхъ на Кавказѣ войскъ,—двѣ тысячи четыреста человѣкъ, считая въ томъ числѣ сто человѣкъ осетинъ, назначаемыхъ, согласно примѣчанію 3 къ ст. 7 устава о воинской повинности (по прод. 1890 г.), на службу въ полки Терскаго казачьяго войска.

Правительствующій Сенатъ не оставитъ сдѣлать къ исполненію сего надлежащее распоряженіе.

На подлинномъ Собственною ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА рукою подписано:

„*АЛЕКСАНДРЪ*“.

Въ Ливадіи, 3 Мая 1893 г.

(С. У. и Р. П. 1893 г. Мая 21-го № 69 § 583).

Imienny Ukaz Najwyższy.

98. O rozmiarze mającego się odbyć w roku 1893 poboru rekrutów do służby wojskowéj czynnéj.

Ukaz do Rządzącego Senatu.

Na zasadzie artykułu 9 Ustawy o powinności wojskowéj (wyd. z r. 1886) i uwagi do niego, liczbę ludzi, potrzebną do uzupełnienia armii i floty, oraz niewchodzącą w skład ogólnego dla Cesarstwa poboru rocznego liczbę ludzi, jaką może dostarczyć ludność miejscowa obwodów Terskiego i Kubańskiego i kraju Zakaukazkiego na skompletowanie oddzielnie formujących się na Kaukazie wojsk, określa się corok w drodze prawodawczéj.

Zgodnie z tém, zatwierdziwszy obecnie zapadłe w Radzie Państwa, na przedstawienie Ministra Wojny, zdanie o rozmiarze mającego się odbyć w tym roku poboru ludzi do służby wojskowéj czynnéj, Rozkazujemy: powołać w roku 1893, z zachowaniem przepisanego w ogólnéj ustawie o powinności wojskowéj porządku: 1) we wszystkich miejscowościach Cesarstwa, na które rozciąga się moc obowiązująca niniejszéj ustawy, dla skompletowania armii i floty— dwieście sześćdziesiąt dwa tysiące ludzi, licząc w tém i tych, którzy przedstawią w mającym się odbyć poborze uwalniające od służby wojskowéj rekruckie kwity zarachowania dawnego wzoru, i 2) z miejscowéj ludności obwodów Terskiego i Kubańskiego i kraju Zakaukazkiego, na skompletowanie oddzielnie formujących się na Kaukazie wojsk,—dwa tysiące czterysta ludzi, licząc w to stu ludzi osietyńców, wyznaczanych, zgodnie z uwagą 3 do artykułu 7 ustawy o powinności wojskowéj (podług dal. c. z r. 1890), na służbę do pułków kozaków Terskich.

Rządzący Senat nie zaniedba wydać co do wykonania niniejszego prawa należyte rozporządzenie.

Na oryginale Własną JEGO CESARSKIÉJ MOŚCI ręką podpisano:

„*ALEKSANDER*".

W Liwadyi, 3 Maja 1893 r.

(Data publikacyi: 21 Maja).

Высочайше утвержденное положеніе Комитета Министровъ.

99. О передачѣ Александровско-Маріинскаго инвалиднаго дома въ г. Варшавѣ въ вѣдѣніе мѣстнаго комитета общества Краснаго Креста для оказанія помощи отставнымъ воинскимъ чинамъ и ихъ семействамъ.

ГОСУДАРЬ ИМПЕРАТОРЪ, согласно положенію Комитета Министровъ, 31 Марта 1893 г., Высочайше повелѣть соизволилъ:

I. Передать Александровско-Маріинскій инвалидный домъ въ г. Варшавѣ, съ принадлежащими ему имуществомъ и капиталомъ, въ вѣдѣніе Варшавскаго комитета общества Краснаго Креста для оказанія помощи отставнымъ воинскимъ чинамъ и ихъ семействамъ.

II. Отмѣнить Высочайше утвержденный, 18 Мая 1879 года, уставъ Александровско-Маріинскаго инвалиднаго дома въ Варшавѣ, съ сохраненіемъ на будущее время въ силѣ указанныхъ въ этомъ уставѣ правъ: 1) на передачу инвалиднымъ домомъ тяжко больныхъ нижнихъ чиновъ въ одинъ изъ существующихъ въ Варшавѣ военно-сухопутныхъ госпиталей и лазаретовъ для пользованія на счетъ военнаго вѣдомства, пока инвалидный домъ не измѣнитъ своего первоначальнаго назначенія, а лишившихся разсудка—въ гражданскую больницу для умалишенныхъ; 2) на преданіе умершихъ изъ числа призрѣвавшихся землѣ безплатно на кладбищахъ своего вѣроисповѣданія и 3) на сохраненіе призрѣваемыми въ инвалидномъ домѣ нижними чинами пенсій изъ государственнаго казначейства или Александровскаго комитета о раненыхъ, если тѣ чины были награждены пенсіями при увольненіи отъ службы или за раны.

III. Предоставить Варшавскому комитету общества Краснаго Креста установить управленіе передаваемымъ ему инвалиднымъ домомъ, съ соотвѣтственнымъ измѣненіемъ положенія о комитетѣ, съ тѣмъ, чтобы проектъ измѣненій былъ представленъ на утвержденіе главнаго управленія Россійскаго общества Краснаго Креста.

(С. У. и Р. П. 1893 г. Мая 21-го № 69 § 587).

Najwyżéj zatwierdzona Uchwała Komitetu Ministrów.

99. O oddaniu Aleksandryjsko-Maryjskiego domu inwalidów w m. Warszawie pod zawiadywanie miejscowego komitetu towarzystwa Czerwonego Krzyża dla okazywania pomocy dymisyonowanym żołnierzom i ich rodzinom.

NAJJAŚNIEJSZY PAN, zgodnie z uchwałą Komitetu Ministrów, d. 31 Marca 1893 r., Najwyżéj rozkazać raczył:

I. Oddać Aleksandryjsko-Maryjski dom inwalidów w m. Warszawie z należącym do niego majątkiem i kapitałem pod zawiadywanie Warszawskiego komitetu Czerwonego Krzyża dla okazywania pomocy dymisyonowanym żołnierzom i ich rodzinom.

II. Uchylić Najwyżéj zatwierdzoną d. 18 Maja 1879 r. ustawę Aleksandryjsko-Maryjskiego domu inwalidów w m. Warszawie, z zachowaniem na przyszłość mocy obowiązującéj wskazanych w téj ustawie praw: 1) do oddawania przez dom inwalidów ciężko chorych żołnierzy do jednego z istniejących w Warszawie szpitalów i lazaretów wojenno-lądowych w celu leczenia ich na rachunek wydziału wojskowego, dopóki dom inwalidów nie zmieni pierwiastkowego swojego przeznaczenia, a obłąkanych — do szpitala cywilnego dla obłąkanych; 2) do grzebania zmarłych zpomiędzy będących na opiece domu bezpłatnie na cmentarzach ich wyznania; 3) do zachowania przez będących na opiece domu inwalidów żołnierzy niższych stopni emerytur ze skarbu Państwa albo z Aleksandryjskiego komitetu rannych, jeżeli ci żołnierze byli nagrodzeni emeryturami przy uwolnieniu ich ze służby albo za rany.

III. Poruczyć Warszawskiemu komitetowi towarzystwa Czerwonego Krzyża ustanowić zarząd oddanego mu domu inwalidów, z odpowiednią zmianą postanowienia o komitecie, z tém zastrzeżeniem, ażeby projekt zmian był przedstawiony do zatwierdzenia głównego zarządu Rosyjskiego towarzystwa Czerwonego Krzyża.

(Data publikacyi: 21-go Maja).

Высочайше утвержденное мнѣніе Государственнаго Совѣта.

100. Объ отвѣственности за тайный провозъ чрезъ границу отпускныхъ пошлинныхъ товаровъ.

29-го Марта 1893 года.

Государственный Совѣтъ, въ Соединенныхъ Департаментахъ Законовъ и Государственной Экономіи и въ Общемъ Собраніи, разсмотрѣвъ представленіе Министра Финансовъ, *мнѣніемъ положилъ*:

I. Въ измѣненіе и дополненіе подлежащихъ узаконеній постановить:

1) Дѣйствіе карательныхъ постановленій, предусматривающихъ тайный провозъ обложенныхъ пошлиною иностранныхъ товаровъ, распространяется на тайный вывозъ отпускныхъ пошлинныхъ товаровъ.

2) Деньги, вырученныя отъ продажи тайно провозимыхъ, обложенныхъ пошлиною, отпускныхъ товаровъ, а равно взысканныя за нихъ въ пеню, распредѣляются на основаніи правилъ, установленныхъ для сего относительно тайно провозимыхъ, обложенныхъ пошлиною, иностранныхъ товаровъ.

II. Статьи 1546, 1547, 1548 и 1816 съ примѣчаніемъ (по прод. 1886 г.) уст. там. (св. зак. т. VI изд. 1857 г.)—отмѣнить.

Подлинное мнѣніе подписано въ журналахъ Предсѣдателями и Членами.

(С. У. и Р. П. 1893 г. Мая 25-го № 71 § 592).

Najwyżéj zatwierdzone Zdanie Rady Państwa.

100. O odpowiedzialności za tajemny przewóz przez granicę towarów opłacających cło wywozowe.

29-go Marca 1893 roku.

Rada Państwa, w Połączonych Departamentach Praw i Ekonomii Państwowéj i na Ogólném Zebraniu, rozpoznawszy przedstawienie Ministra Finansów, *uchwaliła zdanie:*

I. Zmieniając i uzupełniając odnośne prawa, postanowić:

1) Moc obowiązującą postanowień karnych, przewidujących tajemny przewóz obłożonych cłem towarów zagranicznych, rozciąga się na tajemny wywóz towarów płacących cło wywozowe.

2) Pieniądze, otrzymywane ze sprzedaży tajemnie przewożonych, obłożonych cłem towarów wywozowych, jak również ściągnięte za nie jako kara, rozdzielają się na zasadzie przepisów, ustanowionych w tym celu odnośnie do tajemnie przywożonych, obłożonych cłem, towarów zagranicznych.

II. Artykuły 1546, 1547, 1548 i 1816 z uwagą (podług dal. c. z r. 1886) ust. celn. (sw. zak. t. VI wyd. z r. 1857)—uchylić.

Oryginał Zdania podpisali na protokułach Prezesi i Członkowie.

(Data publikacyi: 25 Maja).

Высочайше утвержденное мнѣніе Государственнаго Совѣта.

101. Объ увеличеніи суммы, отпускаемой на квартирное довольствіе околоточныхъ надзирателей Варшавской городской полиціи.

29-го Марта 1893 г.

Государственный Совѣтъ, въ Департаментѣ Государственной Экономіи, разсмотрѣвъ представленіе Министра Внутреннихъ Дѣлъ, *мнѣніемъ положилъ*:

I. Ассигнуемую на основаніи ст. 2 Высочайше утвержденнаго, 3 Іюня 1892 года, мнѣнія Государственнаго Совѣта о квартирномъ довольствіи околоточнымъ надзирателямъ Варшавской полиціи сумму въ 21.360 р. увеличить на *шесть тысячъ* рублей, для производства квартирныхъ денегъ вновь назначеннымъ, по Высочайше утвержденному, того же числа, дополнительному штату означенной полиціи, пятидесяти старшимъ околоточнымъ надзирателямъ, въ размѣрѣ 120 р. въ годъ каждому.

II. Расходъ, потребный на удовлетвореніе упомянутыхъ околоточныхъ надзирателей (отд. I) квартирными деньгами за время съ 1 Іюля 1892 г., обратить на счетъ взимаемаго въ г. Варшавѣ квартирнаго сбора.

Подлинное мнѣніе подписано въ журналахъ Предсѣдателями и Членами.

(С. У. и Р. П. 1892 г. Мая 25-го N. 70 § 593).

Najwyżéj zatwierdzone Zdanie Rady Państwa.

101. O powiększeniu sumy, wydawanéj na uposażenie kwaterunkowe rewirowych policyi miasta Warszawy.

29-go Marca 1893 r.

Rada Państwa, w Departamencie Ekonomii Państwowéj, rozpoznawszy przedstawienie Ministra Spraw Wewnętrznych, *uchwaliła zdanie*:

I. Asygnującą się, na zasadzie art. 2 Najwyżéj zatwierdzonego d. 3 Czerwca 1892 r. Zdania Rady Państwa o uposażeniu kwaterunkowém rewirowych policyi Warszawskiéj, sumę 21.360 rub. powiększyć o *sześć tysięcy* rubli, w celu wydawania pieniędzy kwaterunkowych nowo-mianowanym, na mocy Najwyżéj zatwierdzonego tegoż dnia etatu dodatkowego wzmiankowanéj policyi, pięćdziesięciu starszym rewirowym, w ilości 120 r. dla każdego.

II. Rozchód, potrzebny na wydanie wzmiankowanym rewirowym (oddz. I) pieniędzy kwaterunkowych za czas od 1 Lipca 1892 roku, pokryć z pobieranego w m. Warszawie podatku od mieszkan.

Oryginał Zdania podpisali na protokułach Prezesi i Członkowie.

(Data publikacyi: 25 Maja).

Высочайше утвержденное мнѣніе Государственнаго Совѣта.

102. О признаніи безвозвратнымъ расходомъ издержекъ по содержанію въ 1866—1868 г.г. смирительныхъ и рабочихъ домовъ.

29-го Марта 1893 г.

Государственный Совѣтъ, въ Департаментѣ Государственной Экономіи, разсмотрѣвъ представленіе Министра Внутреннихъ Дѣлъ, *мнѣніемъ положилъ:*

Произведенныя по распоряженію Министерства Внутреннихъ Дѣлъ, заимообразныя, на содержаніе смирительныхъ и рабочихъ домовъ въ 1866—1868 г.г., издержки изъ экономическихъ капиталовъ тюремныхъ комитетовъ, въ суммѣ *одной тысячи восьмисотъ тридцати* руб. *пятидесяти восьми* коп., и изъ средствъ приказовъ общественнаго призрѣнія, въ размѣрѣ *восьмидесяти семи тысячъ двухсотъ сорока шести* руб. *сорока* копѣекъ, признать безвозвратнымъ расходомъ изъ сихъ источниковъ.

Подлинное мнѣніе подписано въ журналахъ Предсѣдателями и Членами.

(С. У. и Р. П. 1893 г. Мая 25-го № 70 § 594).

Высочайше утвержденное мнѣніе Государственнаго Совѣта.

103. О преобразованіи института сельскаго хозяйства и лѣсоводства въ Новой Александріи.

17-го Апрѣля 1893 г.

Государственный Совѣтъ, въ Соединенныхъ Департаментахъ Государственной Экономіи и Законовъ и въ Общемъ Собраніи, разсмотрѣвъ представленіе Министра Народнаго Просвѣщенія, *мнѣніемъ положилъ:*

Najwyżéj zatwierdzone Zdanie Rady Państwa.

102. O uznaniu za rozchód bezzwrotny wydatków na utrzymanie w ll. 1866—1868 domów poprawy i domów roboczych.

29-go Marca 1893 r.

Rada Państwa, w Departamencie Ekonomii Państwowéj, rozpoznawszy przedstawienie Ministra Spraw Wewnętrznych, *uchwaliła zdanie:*

Poniesione z polecenia Ministeryum Spraw Wewnętrznych na utrzymanie domów poprawy i domów roboczych w ll. 1866—1868 wydatki z kapitałów ekonomicznych komitetów więziennych, w sumie *tysiąc ośmset trzynaście* rubli *pięćdziesiąt ośm* kopiejek i z funduszów urzędów dobroczynności publicznéj w ilości *ośmdziesiąt siedm tysięcy dwieście czterdzieści sześć* rubli *czterdzieści* kopiejek, uznać za rozchód bezzwrotny z tych źródeł.

Oryginał Zdania podpisali na protokułach Prezesi i Członkowie.

(Data publikacyi: 25 Maja).

Najwyżéj zatwierdzone Zdanie Rady Państwa.

103. O reorganizacyi instytutu gospodarstwa wiejskiego i leśnictwa w Nowej Aleksandryi.

17-go Kwietnia 1893 r.

Rada Państwa, w Połączonych Departamentach Ekonomii Państwowéj i Praw i na Ogólném Zebraniu, rozpoznawszy przedstawienie Ministra Oświaty Publicznéj, *uchwaliła zdanie:*

I. Проекты: положенія объ институтѣ сельскаго хозяйства и лѣсоводства въ Новой Александріи и штата этого учебнаго заведенія поднести къ Высочайшему ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА утвержденію.

II. Исчисленную по штату (ст. I) сумму на содержаніе означеннаго института, въ размѣрѣ *ста тридцати двухъ тысячъ девятисотъ семидесяти* рублей, вносить, начиная съ 1 Января 1894 г., въ подлежащія подраздѣленія расходной смѣты Министерства Народнаго Просвѣщенія, въ текущемъ же году отпустить на указанную надобность, дополнительно, *сорокъ шесть тысячъ четыреста сорокъ* рублей, съ отнесеніемъ сего расхода на кредитъ въ равной суммѣ, назначенный къ условному отпуску по ст. 1 и 2 § 12 дѣйствующей смѣты названнаго Министерства.

III. Впредь до разрѣшенія общаго вопроса о служебныхъ правахъ, пріобрѣтаемыхъ окончаніемъ курса въ учебныхъ заведеніяхъ, предоставить лицамъ, удостоеннымъ институтомъ сельскаго хозяйства и лѣсоводства въ Новой Александріи званія агронома или лѣсовода перваго разряда, при вступленіи въ государственную службу на штатныя должности техниковъ, по соотвѣтственной специальности, всѣ права, предоставленныя лицамъ, получающимъ дипломъ первой степени отъ экзаменаціонныхъ коммисій при Императорскихъ университетахъ; удостоеннымъ званій агронома или лѣсовода втораго разряда — права лицъ, получающихъ дипломъ второй степени отъ тѣхъ же коммисій; поступившимъ же на преподавательскія должности въ специальныя и промышленныя учебныя заведенія—служебныя преимущества, опредѣленныя уставами сихъ заведеній, для преподавателей оныхъ.

Подлинное мнѣніе подписано въ журналахъ Предсѣдателями и Членами.

I. Projekty: postanowienia o instytucie gospodarstwa wiejskiego i leśnictwa w Nowéj Aleksandryi i etatu tego zakładu naukowego, przedstawić do Najwyższego zatwierdzenia JEGO CESARSKIÉJ MOŚCI.

II. Obliczoną podług etatu (oddz. I) sumę na uposażenie wzmiankowanego instytutu, w wysokości *sto trzydzieści dwa tysiące dziewięćset siedmdziesiąt* rubli, wnosić, poczynając od 1-go Stycznia 1894 r., pod odpowiednie rubryki budżetu rozchodów Ministeryum Oświaty Publicznéj; zaś w roku bieżącym wydać na ten cel, dodatkowo, *czterdzieści sześć tysięcy czterysta czterdzieści* rubli, zaliczając ten rozchód na rachunek kredytu w równéj sumie, wyznaczonéj do warunkowego wydania podług art. 1 i 2 § 12 obowiązującego budżetu pomienionego Ministeryum.

III. Aż do roztrzygnięcia ogólnéj kwestyi o prawach służbowych, nabywanych przez ukończenie kursu w zakładach naukowych, nadać osobom, które pozyskały w instytucie gospodarstwa wiejskiego i leśnictwa w Nowéj Aleksandryi, tytuł agronoma lub leśnika pierwszéj kategoryi, przy wstąpieniu do służby państwowéj na posady etatowe techników odpowiedniéj specyalności, wszystkie prawa, służące osobom, otrzymującym dyplom pierwszego stopnia od komisyj egzaminacyjnych przy Cesarskich uniwersytetach; tym, które otrzymały tytuł agronoma albo leśnika pierwszéj kategoryi—prawa osób, otrzymujących dyplom drugiego stopnia od tychże komisyj; tym zaś, które wstąpiły na urzędy nauczycielskie do zakładów naukowych specyalnych i przemysłowych—przywileje służbowe, określone w ustawach tych zakładów dla ich nauczycieli.

Oryginał Zdania podpisali na protokułach Prezesi i Członkowie.

На подлинномъ Собственною ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА рукою написано:

„Быть по сему“.

Въ Ливадіи, 17-го Апрѣля 1893 года.

ПОЛОЖЕНІЕ
объ институтѣ сельскаго хозяйства и лѣсоводства въ Новой Александріи.

Цѣль и средства института.

1. Институтъ сельскаго хозяйства и лѣсоводства въ Новой Александріи имѣетъ цѣлью доставлять учащимся въ немъ высшее образованіе по сельскохозяйственнымъ и лѣснымъ наукамъ. Сообразно съ симъ, институтъ подраздѣляется на два отдѣленія: сельскохозяйственное и лѣсное.

2. Средства института составляютъ: а) штатныя суммы, отпускаемыя на его содержаніе изъ кассы; б) сборъ за слушаніе лекцій; в) доходы отъ имѣнія, фермы, садовыхъ и другихъ хозяйственныхъ учрежденій института.

Примѣчаніе. Сборъ за слушаніе лекцій, а также доходы отъ хозяйственныхъ учрежденій института, причисляются къ спеціальнымъ средствамъ этого учебнаго заведенія и расходуются на развитіе его ученой дѣятельности, на улучшеніе хозяйства въ имѣніяхъ, а равно на пособія преподавателямъ и учащимся.

Учебная часть.

3. Учебный курсъ института продолжается четыре года и раздѣляется на четыре годичныхъ курса.

4. Преподаваніе теоретическихъ предметовъ въ институтѣ начинается 1 Сентября и оканчивается 1 Апрѣля. Время съ 1 Апрѣля по 15 Мая назначается для экзаменовъ, которые продолжаются не долѣе 4 недѣль. Практическія занятія продолжаются въ теченіе лѣта по 1 Августа.

5. На вакаціи назначается время отъ 1 Августа по 1 Сентября и отъ 6 Декабря по 7 Января.

Na oryginale Własną JEGO CESARSKIÉJ MOŚCI ręką napisano:

„Ma być podług tego".

W Liwadyi, 17 Kwietnia 1893 r.

USTAWA
instytutu gospodarstwa wiejskiego i leśnictwa w Nowéj Aleksandryi.

Cel i środki instytutu.

1. Instytut gospodarstwa wiejskiego i leśnictwa w Nowéj Aleksandryi ma na celu dać uczącym się w tym instytucie wyższe wykształcenie w zakresie gospodarstwa wiejskiego i leśnictwa. Odpowiednio do tego, instytut dzieli się na dwa wydziały: wydział gospodarstwa wiejskiego i wydział leśnictwa.

2. Środki instytutu stanowią: a) sumy etatowe, wydawane na uposażenie go ze skarbu; b) opłata za wykłady; c) dochody z majątku, fermy, ogrodniczych i innych urządzeń gospodarskich instytutu.

Uwaga. Opłata za wykłady, tudzież dochody z urządzeń gospodarskich instytutu zaliczają się do specyalnych środków zakładu naukowego i wydatkują się na rozwinięcie jego działalności naukowéj, na udoskonalenie gospodarstwa w majątkach, oraz na zapomogi dla nauczycieli i uczniów.

Dział szkolny.

3. Kurs szkolny instytutu trwa cztery lata i dzieli się na cztery kursa roczne.

4. Wykładanie przedmiotów teoretycznych w instytucie rozpoczyna się 1 Września a kończy się 1 Kwietnia. Czas od 1 Kwietnia do 15 Maja przeznacza się na egzamina, które trwają najdłużéj 4 tygodnie. Zajęcia praktyczne odbywają się wciągu lata do 1 Sierpnia.

5. Na wakacye przeznacza się czas od 1 Sierpnia do 1 Września i od 6 Grudnia do 7 Stycznia.

6. Въ институтѣ преподаются: 1) русская литература; 2) новые языки (французскій и нѣмецкій); 3) физика съ метеорологіею; 4) химія; 5) ботаника; 6) физіологія растеній съ ученіемъ о микроорганизмахъ; 7) зоологія; 8) прикладная зоологія; 9) минералогія съ геологіею; 10) почвовѣдѣніе; 11) низшая геодезія; 12) основы политической экономіи и статистика: сельскохозяйственная и лѣсная; 13) строительное и инженерное искусства, примѣнительно къ сельскому и лѣсному хозяйству; 14) законовѣдѣніе; 15) земледѣліе; 16) лѣсоводство, и 17) технологія. Кромѣ этихъ общихъ для обоихъ отдѣленій предметовъ, въ каждомъ изъ отдѣленій преподаются спеціальные предметы: а) *въ сельскохозяйственномъ*: 1) земледѣліе частное; 2) сельскохозяйственный химическій анализъ; 3) зоотехнія общая и частная; 4) физіологія животныхъ; 5) ветеринарія; 6) сельскохозяйственная экономія; 7) сельскохозяйственныя машины и орудія; 8) законовѣдѣніе въ объемѣ, необходимомъ для сельскаго хозяина; б) *въ лѣсномъ*: дендрологія; 2) лѣсная таксація; 3) лѣсоустройство; 4) лѣсоупотребленіе: 5) лѣсные законы и лѣсоуправленіе.

7. Сверхъ теоретическаго (лекціоннаго) преподаванія по подлежащимъ предметамъ ведутся обязательныя практическія занятія.

8. Для теоретическихъ и практическихъ занятій учащихся при институтѣ имѣются: библіотека, лабораторіи, кабинеты съ учебными коллекціями, имѣніе, опытная ферма, ботаническій садъ съ оранжереями и питомниками и другія учебно-вспомагательныя учрежденія.

Учащіеся.

9. Число студентовъ института (комплектъ) опредѣляется Министромъ Народнаго Просвѣщенія.

10. Въ студенты института принимаются: а) имѣющіе аттестаты или свидѣтельства объ окончаніи курса въ высшихъ учебныхъ заведеніяхъ; б) получившіе аттестаты или свидѣтельства зрѣлости отъ гимназій Министерства Народнаго Просвѣщенія, а равно свидѣтельства объ успѣшномъ окончаніи курса въ реальныхъ училищахъ съ дополнительнымъ при нихъ классомъ и въ другихъ среднихъ учебныхъ заведеніяхъ, курсъ которыхъ признается Министромъ Народнаго Просвѣщенія достаточнымъ для поступленія въ институтъ.

6. W instytucie wykładają się: 1) literatura rosyjska; 2) języki nowożytne (francuzki i niemiecki); 3) fizyka z meteorologią; 4) chemia; 5) botanika; 6) fizyologia roślin z nauką o mikroorganizmach; 7) zoologia; 8) zoologia stosowana; 9) mineralogia z geologią; 10) nauka o gruntach; 11) niższa geodezya; 12) zasady ekonomii politycznéj i statystyka rolnicza i leśna; 13) budownictwo i inżynierya, w zastosowaniu do gospodarstwa wiejskiego i leśnictwa; 14) prawo 15) rolnictwo; 16) leśnictwo i 17) technologia. Oprócz tych wspólnych dla obudwu wydziałów przedmiotów, w każdym z wydziałów wykładają się przedmioty specyalne: a) w wydziale gospodarstwa wiejskiego: 1) rolnictwo szczegółowe; 2) analiza chemiczna w gospodarstwie wiejskiém; 3) zootechnia ogólna i szczegółowa; 4) fizyologia zwierząt; 5) weterynarya; 6) ekonomia gospodarstwa wiejskiego; 7) maszyny i narzędzia rolnicze; 8) prawo w zakresie niezbędném dla gospodarza wiejskiego; b) *w wydziale leśnym*: 1) dendrologia; 2) taksacya leśna; 3) urządzenie lasów: 4) użytkowanie z lasów; 5) prawa leśne i administracya lasów.

7; Oprócz teoretycznych wykładów (prelekcyj) z odnośnych przedmiotów prowadzą się obowiązkowe zajęcia praktyczne.

8. Dla zajęć teoretycznych i praktycznych uczącéj się młodzieży przy instytucie znajdują się: biblioteka, laboratorya, gabinety z kolekcyami naukowemi, majątek, ferma doświadczalna, ogród botaniczny z oranżeryami i szkółkami i inne urządzenia naukowo-pomocnicze.

Ucząca się młodzież.

9. Liczbę studentów instytutu (komplet) określa Minister Oświaty Publicznéj.

10. Na studentów instytutu przyjmują się: a) posiadający patenty lub świadectwa z ukończenia kursu w wyższych zakładach naukowych; b) posiadający patenty albo świadectwa dojrzałości z gimnazyów, należących do Ministeryum Oświaty Publicznéj, oraz świadectwa pomyślnego ukończenia kursu w szkołach realnych z dodatkową przy nich klasą i w innych zakładach naukowych średnich, których kurs Minister Oświaty Publicznéj uzna za dostateczny dla wstąpienia do instytutu.

Примѣчаніе 1. Если число желающихъ поступить въ институтъ и представившихъ надлежащіе аттестаты или свидѣтельства будетъ превышать число свободныхъ вакансій, то, прежде всего, въ студенты института принимаются лица, окончившія курсъ въ высшихъ учебныхъ заведеніяхъ; между остальными кандидатами открывается состязательный экзаменъ изъ математики, физики и русскаго языка, въ предѣлахъ гимназическаго курса, и затѣмъ право на занятіе вакансій предоставляется получившимъ на семъ экзаменѣ большее число балловъ.

Примѣчаніе 2. Лица, окончивающія курсъ въ Императорскихъ университетахъ по физико-математическому факультету, зачисляются студентами на одинъ изъ высшихъ курсовъ института, по усмотрѣнію совѣта онаго.

11. Студентамъ института присвоивается форменная одежда установленнаго образца.

12. Студенты института уплачиваютъ за слушаніе лекцій и за участіе въ практическихъ занятіяхъ по двадцати пяти рублей впередъ за каждое учебное полугодіе. Въ случаѣ выхода студента изъ института до окончанія полугодія, деньги эти не возвращаются.

13. Отличнѣйшіе по успѣхамъ и поведенію изъ недостаточныхъ студентовъ института, русскихъ подданныхъ, христіанскихъ вѣроисповѣданій, могутъ получать стипендіи или быть освобождаемы отъ взноса платы за ученіе. Съ этою цѣлью въ институтѣ полагается десять стипендій, по триста рублей въ годъ каждая, и 10% изъ общаго числа учащихся могутъ пользоваться безплатнымъ обученіемъ. Могущіе образоваться отъ суммы на содержаніе стипендіатовъ остатки обращаются на выдачи единовременныхъ пособій бѣднѣйшимъ слушателямъ. Студенты института, получавшіе упомянутыя стипендіи, обязываются государственною службою, по одному году за каждый годъ полученія стипендіи, въ томъ случаѣ, если при самомъ окончаніи этими стипендіатами курса въ институтѣ имъ будетъ заявлено, что правительство встрѣчаетъ надобность воспользоваться ихъ спеціальными познаніями.

14. При институтѣ могутъ быть учреждаемы стипендіи, какъ частными лицами, такъ равно обществами и вѣдомствами на условіяхъ, которыя будутъ опредѣлены учредителями, съ тѣмъ однако, чтобы эти условія не противорѣчили настоящему положе-

Uwaga 1. Jeżeli liczba pragnących wstąpić do instytutu, którzy przedstawili należyte patenty lub świadectwa, będzie przenosiła liczbę swobodnych wakansów, to przedewszystkiem na studentów instytutu przyjmują się osoby, które ukończyły kurs w zakładach naukowych wyższych; pomiędzy pozostałemi kandydatami urządzają się kollokwia egzaminacyjne z matematyki, fizyki i języka rosyjskiego w zakresie kursu gimnazyalnego, a następnie prawo do zajęcia wakansów daje się tym, którzy przy tym egzaminie otrzymają najlepsze stopnie.

Uwaga 2. Ci, którzy ukończyli kurs w Cesarskich uniwersytetach, na wydziale fizyko-matematycznym, przyjmują się na studentów jednego z wyższych kursów instytutu, podług uznania rady instytutu.

11. Studenci instytutu noszą odzież mundurową ustanowionego wzoru.

12. Studenci instytutu płacą za wykłady i za udział w zajęciach praktycznych po dwadzieścia pięć rubli z góry za każde półrocze szkolne. Jeżeli student występuje z instytutu przed ukończeniem kursu, pieniędzy tych mu się nie zwraca.

13. Najlepsi podług postępów w naukach i prowadzenia się z niezamożnych studentów instytutu, poddanych rosyjskich, mogą otrzymywać stypendya albo mogą być uwalniani od wnoszenia opłaty za naukę (wpisu). W tym celu w instytucie ustanawia się dziesięć stypendyów po trzysta rubli rocznie każde i 10% z ogólnéj liczby studentów mogą korzystać z nauki bezpłatnéj. Reszty, jakie pozostać mogą z sumy na utrzymanie stypendystów przeznaczonéj, używają się na wydawanie zapomóg najbiedniejszym słuchaczom. Studenci instytutu, pobierający wzmiankowane stypendya, obowiązani są do odsłużenia w służbie państwowéj po roku za każdy rok otrzymywania stypendyum, w takim razie, jeżeli przy samém ukończeniu przez tych stypendystów kursu, w instytucie im będzie zakomunikowane, że rząd potrzebuje skorzystać z ich wiadomości specyalnych.

13. Przy instytucie mogą być ustanawiane stypendya tak przez osoby prywatne jak również przez towarzystwa i władze, na warunkach określonych przez fundatorów, z tém jednakże zastrzeżeniem, ażeby te warunki nie sprzeciwiały się niniejszéj ustawie ani

нію и общимъ законамъ и были одобрены Министромъ Народнаго Просвѣщенія.

15. Для поощренія студентовъ къ научнымъ занятіямъ, совѣтъ института ежегодно предлагаетъ, по каждому отдѣленію, задачи изъ спеціальныхъ предметовъ преподаванія и за лучшія рѣшенія оныхъ назначаетъ золотыя и серебряныя медали и почетные отзывы.

16. Въ концѣ учебнаго года учащіеся подвергаются экзаменамъ по предметамъ преподаванія на каждомъ курсѣ, и на основаніи результатовъ экзаменовъ, а равно и контроля за практическими занятіями въ теченіе учебнаго года, или удостоиваются перевода въ слѣдующій курсъ, или увольняются изъ института. Оставленіе на второй годъ въ томъ же курсѣ можетъ имѣть мѣсто только по особо уважительнымъ причинамъ и при томъ не можетъ повторяться болѣе двухъ разъ во все время пребыванія учащагося въ институтѣ. Оставленіе учащагося на третій годъ въ одномъ и томъ же курсѣ не дозволяется.

17. О всякомъ преступленіи или проступкѣ, совершенномъ студентомъ внѣ института, полиція немедленно увѣдомляетъ директора. Въ случаѣ полученія директоромъ свѣдѣній о студентахъ, подвергшихся взысканіямъ по приговору суда, директоръ доноситъ попечителю округа, который или предлагаетъ на обсужденіе совѣта института, или рѣшаетъ самъ вопросъ о томъ, не подлежитъ ли виновный увольненію или исключенію изъ института. Такой же порядокъ соблюдается и относительно совершенныхъ студентами внѣ института проступковъ, которые имѣютъ вообще предосудительный характеръ.

18. Студенты, прошедшіе успѣшно полный курсъ наукъ въ институтѣ, подвергаются испытанію въ особыхъ экзаменаціонныхъ коммисіяхъ, члены коихъ ежегодно назначаются Министромъ Народнаго Просвѣщенія. Программы и правила этихъ испытаній утверждаются Министромъ Народнаго Просвѣщенія. Студенты, успѣшно выдержавшіе таковое испытаніе, допускаются въ теченіе лѣта къ практическимъ занятіямъ и только тѣ изъ нихъ удостоиваются дипломовъ, которые, по надлежащей повѣркѣ этихъ занятій, будутъ признаны выполнившими таковыя удовлетворительно. Отличнѣйшіе изъ нихъ получаютъ званіе агронома или лѣсовода перваго разряда, а всѣ остальные—званіе агронома или лѣсовода втораго разряда. Тѣ и другіе получаютъ право носить особый знакъ, по установленному образцу.

ogólnym prawom i były zaakceptowane przez Ministra Oświaty Publicznéj.

15. Dla zachęcenia studentów do zajęć naukowych, rada instytutu ogłasza corok w każdym wydziale zadania z przedmiotów specyalnych wykładu i za najlepsze rozwiązanie ich wyznacza medale złote i srebrne oraz listy pochwalne.

16. W końcu roku szkolnego studenci składają egzamina z przedmiotów, wykładanych na każdym kursie, i, na zasadzie rezultatów egzaminów oraz kontroli nad zajęciami praktycznemi wciągu roku szkolnego, albo promują się z kursu na kurs, albo uwalniają się z instytutu. Pozostawianie na drugi rok na tym samym kursie może mieć miejsce tylko dla szczególnie ważnych przyczyn i przytém nie może się powtarzać częściej niż dwa razy przez cały czas pobytu studenta w instytucie. Pozostawianie studenta na trzeci rok na jednym i tym samym kursie nie jest dozwolone.

17. O każdém przestępstwie lub wykroczeniu, popełnioném przez studenta poza instytutem, policya uwiadamia bezzwłocznie dyrektora. Wrazie otrzymania przez dyrektora wiadomości o studentach, skazanych na kary z mocy wyroku sądowego, dyrektor donosi kuratorowi okręgu, który albo oddaje do decyzyi rady instytutu albo sam roztrzyga kwestyę co do tego, czy winny nie powinien być uwolniony albo wydalony z instytutu. Taki sam porządek przestrzega się również co do popełnionych przez studentów po za instytutem wykroczeń, które mają wogóle charakter występków.

18. Studenci, którzy ukończyli pomyślnie całkowity kurs nauk w instytucie egzaminują się w specyalnych komisyach egzaminacyjnych, których członków wyznacza corok Minister Oświaty Publicznéj. Programy i przepisy tych egzaminów zatwierdza Minister Oświaty Publicznéj. Studenci, którzy dobrze zdali taki egzamin, dopuszczają się wciągu lata do zajęć praktycznych i ci tylko z nich otrzymują dyplomy, co do których, po należytém sprawdzeniu tych zajęć, uznaném będzie, że wypełnili je dobrze. Najlepsi z nich otrzymają tytuł agronoma albo leśnika pierwszéj kategoryi, a wszyscy pozostali tytuł agronoma albo leśnika drugiéj kategoryi. Jedni i drudzy otrzymują prawo noszenia specyalnego znaku podług ustanowionego wzoru.

19. Посторонния лица допускаются къ испытанію въ означенныхъ въ ст. 18 коммисіяхъ лишь на званіе агронома или лѣсовода перваго разряда.

Желающіе подвергнуться сему испытанію должны представить: а) свидѣтельство о своемъ образованіи, дающее право на поступленіе въ институтъ, и б) удостовѣреніе отъ какого либо изъ извѣстныхъ институту имѣній въ томъ, что они имѣютъ достаточный навыкъ въ практическихъ занятіяхъ. Не представившіе такого удостовѣренія (п. б) могутъ быть подвергаемы соотвѣтственному испытанію въ учебно-вспомогательныхъ учрежденіяхъ института (ст. 8).

20. Агрономы и лѣсоводы перваго и втораго разряда, не имѣющіе, по происхожденію, правъ высшаго состоянія, причисляются къ личному почетному гражданству, безъ взиманія установленной за грамоты пошлины.

21. Агрономы и лѣсоводы перваго и втораго разряда пользуются, относительно отбыванія воинской повинности правами, опредѣленными въ уставѣ о сей повинности.

Управленіе институтомъ.

22. Институтъ состоитъ въ вѣдѣніи Министерства Народнаго Просвѣщенія и подчиняется попечителю Варшавскаго учебнаго округа.

23. Управленіе институтомъ ввѣряется директору, при участіи, въ подлежащихъ случаяхъ, совѣта, правленія и сельскохозяйственнаго комитета.

24. Директоръ института избирается Министромъ Народнаго Просвѣщенія изъ лицъ, извѣстныхъ своею ученою и преподавательскою дѣятельностью, и опредѣляется Высочайшею властію.

Примѣчаніе. Должность директора, съ разрѣшенія Министра Народнаго Просвѣщенія, можетъ быть соединена съ должностью профессора. Въ семъ случаѣ директору производится, сверхъ штатнаго его оклада, добавочное жалованье, въ размѣрѣ 1.200 р. въ годъ.

25. Директору, какъ ближайшему начальнику института, подчиняются всѣ служащія и учащіяся въономъ лица.

26. Въ помощь директору института, по учебной части, назначается помощникъ директора, а по завѣдыванію дѣлами совѣ-

19. Osoby postronne dopuszczają się do egzaminów we wspomnianych w art. 18 komisyach tylko na tytuł agronoma lub leśnika pierwszéj kategoryi.

Pragnący składać ten egzamin powinni przedstawić: a) świadectwo co do swojego wykształcenia, dające prawo do wstąpienia do instytutu i b) poświadczenie od któregokolwiek ze znanych instytutowi majątków o tém, że mają dostateczną wprawę w zajęciach praktycznych. Ci, którzy nie przedstawią takiego świadectwa (ust. *b*), mogą być odpowiednio egzaminowani w urządzeniach pomocniczo-naukowych instytutu (art. 8).

20. Agronomowie i leśnicy pierwszéj i drugiéj kategoryj, nie mający podług pochodzenia praw wyższego stanu, zaliczają się do obywatelstwa honorowego osobistego bez pobierania od nich ustanowionéj za dyplomy opłaty.

21. Agronomowie i leśnicy pierwszéj i drugiéj kategoryi korzystają, pod względem odbywania powinności wojskowéj, z praw, określonych w ustawie o téj powinności.

Administracya instytutu.

22. Instytut pozostaje pod zawiadywaniem Ministeryum Oświaty Publicznéj i jest podwładnym kuratorowi okręgu naukowego Warszawskiego.

23. Administracya instytutu powierza się dyrektorowi, przy współudziale w odnośnych wypadkach, rady, zarządu i komitetu gospodarstwa wiejskiego.

24. Dyrektora instytutu wybiera Minister Oświaty Publicznéj z osób znanych ze swéj naukowéj i nauczycielskiéj działalności, a mianuje władza Najwyższa.

Uwaga. Urząd dyrektora, za pozwoleniem Ministra Oświaty Publicznéj, może być łączony z urzędem profesora. W tym razie dyrektor pobiera, oprócz płacy etatowéj, pensyę dodatkową w ilości rs. 1200 rocznie.

25. Dyrektorowi, jako bezpośredniemu zwierzchnikowi instytutu, są podwładni wszyscy urzędnicy i ucząca się młodzież.

26. Do pomocy dyrektorowi instytutu w dziale szkolnym wyznacza się pomocnik dyrektora, a w przedmiocie zawiadywania inte-

та—секретарь, опредѣляемые на два года Министромъ Народнаго Просвѣщенія изъ профессоровъ и адъюнктъ-профессоровъ института, по представленію директора, чрезъ попечителя учебнаго округа.

27. Для управленія институтскимъ имѣніемъ назначается, по представленію директора, попечителемъ учебнаго округа управляющій изъ лицъ, получившихъ высшее сельско-хозяйственное образованіе. При управляющемъ состоитъ помощникъ.

28. Совѣтъ института состоитъ, подъ предсѣдательствомъ директора, изъ профессоровъ и адъюнктъ-профессоровъ.

29. Вѣдомству совѣта подлежатъ: I. Дѣла, представляемыя на разрѣшеніе Министра Народнаго Просвѣщенія: а) составленіе плановъ и программъ теоретическаго и практическаго преподаванія въ институтѣ; б) распредѣленіе, на основаніи утвержденныхъ плановъ и программъ, преподаванія и практическихъ занятій по курсамъ и учебно-вспомогательнымъ учрежденіямъ, съ назначеніемъ для каждаго предмета необходимаго учебнаго времени; в) составленіе предположеній о производствѣ окончательныхъ испытаній и программъ для сихъ испытаній; г) разсмотрѣніе и обсужденіе годичнаго отчета по учебной части института; д) составленіе предположеній о распредѣленіи суммъ, назначенныхъ на учебную часть института; е) составленіе предположеній о порядкѣ контроля за занятіями учащихся о производствѣ испытаній, какъ по теоретическому преподаванію, такъ и по практическимъ занятіямъ; ж) обсужденіе мѣръ къ временному замѣщенію учебныхъ должностей; з) избраніе почетныхъ членовъ. II. Дѣла, представляемыя на разрѣшеніе попечителя учебнаго округа: и) разсмотрѣніе инструкцій для завѣдывающихъ отдѣльными отраслями хозяйства на институтскихъ земляхъ; і) составленіе предположеній о предоставленіи, на основаніи утвержденныхъ Министромъ правилъ, учащимся стипендій и безплатныхъ вакансій, а равно о лишеніи учащихся этихъ преимуществъ; к) составленіе правилъ для пользованія библіотекою, учебными коллекціями и прочими учебными пособіями, а равно правилъ для пополненія библіотеки, учебныхъ коллекцій и учебныхъ пособій; л) обсужденіе достоинствъ кандидатовъ на должности преподавателей; м) обсужденіе всѣхъ вообще вопросовъ, предлагаемыхъ попечителемъ округа. III. Дѣла, рѣшаемыя собственною властію совѣта: н) касающіяся пріема, переводныхъ экзаменовъ, выдачи удостовѣреній объ успѣшности практи-

resami rady — sekretarz, mianowani na dwa lata przez Ministra Oświaty Publicznéj z profesorów i adjunktów instytutu, na przedstawianie dyrektora, zapośrednictwem kuratora okręgu naukowego.

27. Do zarządzania majątkiem instytutu kurator okręgu naukowego, na przedstawienie dyrektora, mianuje zarządzającego z osób które otrzymały wyższe wykształcenie rolnicze. Przy zarządzającym znajduje się pomocnik.

28. Rada instytutu składa się, pod prezydencyą dyrektora, z profesorów i adjunktów.

29. Do zakresu władzy rady należą: I. Sprawy, przedstawiane do decyzyi Ministra Oswiaty Publicznéj: a) układanie planów i programów wykładu teoretycznego i praktycznego w instytucie; b) rozdział, na zasadzie zatwierdzonych planów i programów, wykładów i zajęć praktycznych pomiędzy kursa i urządzenia naukowo-pomocnicze, z wyznaczeniem dla każdego przedmiotu niezbędnego czasu nauki; c) sporządzenie projektów co do odbywania egzaminów ostatecznych, oraz programów tychże egzaminów; d) rozpoznanie i ocena sprawozdania z działu szkolnego instytutu; e) sporządzenie projektów rozdziału sum, przeznaczonych na dział szkolny instytutu; f) sporządzenie projektów co do sposobu prowadzenia, kontroli nad zajęciami uczniów i nad odbywaniem egzaminów tak z wykładów teoretycznych, jak i zajęć praktycznych; g) obmyślenie środków tymczasowego obsadzania posad nauczycielskich; h) wybór członków honorowych. II. Sprawy, przedstawiane do decyzyi kuratora okręgu naukowego: i) rozpoznanie instrukcyj dla zawiadujących oddzielnemi gałęziami gospodarstw na gruntach instytutowych; k) sporządzanie projektów co do udzielenia studentom, na zasadzie zatwierdzonych przez Ministra przepisów, stypendyów i wakansów bezpłatnych, jak również pozbawienia ich tych przywilejów; l) sporządzenie przepisów, co do użytkowania z biblioteki, kolekcyj i innych pomocy naukowych, jak również przepisów co do uzupełniania biblioteki, kolekcyj i innych pomocy naukowych; m) ocena wartości kandydatów na posady nauczycielskie; n) roztrząsanie wszelkich wogóle kwestyj, przedstawianych przez kuratora okręgu. III. Sprawy, roztrzygane własną władzą rady: o) dotyczące przyjmowania, egzaminów przejściowych, wydawania świadectw o zajęciach praktycznych osób kończących kurs w instytucie i dyplomów na zasadzie postanowień komisyj egzaminacyjnych, rozpoznania

ческихъ занятій оканчивающимъ курсъ въ институтѣ и дипломовъ на основаніи постановленій экзаменаціонныхъ коммисій, разсмотрѣнія сочиненій, предполагаемыхъ къ печатанію отъ имени или на счетъ института, утвержденія темъ для ежегоднаго соисканія студентами медалей и присужденія медалей и почетныхъ отзывовъ.

30. Сельскохозяйственный комитетъ состоитъ, подъ предсѣдательствомъ директора, изъ профессоровъ сельскаго и лѣснаго хозяйства, управляющаго имѣніемъ и завѣдывающаго лѣсомъ.

31. Въ кругъ обязанностей сельскохозяйственнаго комитета входятъ: а) выработка организаціоннаго плана и смѣтъ по веденію сельскаго и лѣснаго хозяйства въ имѣніи; б) составленіе плана дѣятельности опытной фермы, и в) составленіе инструкцій для завѣдывающихъ отдѣльными отраслями хозяйства на институтскихъ земляхъ.

32. Преподаваніе всѣхъ предметовъ, поименованныхъ въ ст. 6, возлагается на профессоровъ и адъюнктъ-профессоровъ, за исключеніемъ русской литературы, новыхъ языковъ и ветеринаріи, поручаемыхъ преподавателямъ.

33. Въ помощь профессорамъ и адъюнктъ-профессорамъ при теоретическомъ преподаваніи и веденіи практическихъ занятій полагаются ассистенты.

34. Профессоромъ и адъюнктъ - профессоромъ не можетъ быть лицо, не имѣющее ученой степени доктора или магистра. Но по тѣмъ предметамъ, по которымъ сихъ ученыхъ степеней не установлено, профессорами и адъюнктъ-профессорами могутъ быть лица, получившія высшее по этимъ предметамъ образованіе, удостоенныя званія, соотвѣтствующаго такому образованію и заявившія себя печатными учеными трудами.

35. Ассистентами и преподавателями могутъ быть лица, получившія высшее образованіе по тѣмъ предметамъ, которые составляютъ спеціальность ихъ занятій въ институтѣ, и удостоенныя соотвѣтствующаго такому образованію диплома или свидѣтельства.

36. Надзоръ за поведеніемъ учащихся и за сохраненіемъ надлежащаго порядка въ зданіяхъ института возлагается на инспектора съ его помощникомъ.

37. Инспекторъ и его помощникъ избираются директоромъ института, первый изъ лицъ, получившихъ высшее образованіе, а второй—изъ окончившихъ курсъ не ниже средняго учебнаго заведенія.

utworów, przeznaczonych do druku w imieniu i kosztem instytutu, zatwierdzenia tematów w celu dorocznego współubiegania się studentów o medale i przyznawania medalów i listów pochwalnych.

30. Komitet gospodarstwa wiejskiego składa się, pod prezydencyą dyrektora, z profesorów rolnictwa i leśnictwa, zarządzającego majątkiem i zawiadującego lasem.

31. Do zakresu obowiązków komitetu gospodarstwa wiejskiego należą: a) opracowanie planu organizacyjnego i budżetów prowadzenia gospodarstwa wiejskiego i leśnego w majątku; b) ułożenie planu działalności fermy doświadczalnéj i c) sporządzenie instrukcyj dla zawiadujących pojedyńczemi gałęziami gospodarstwa na gruntach instytutowych.

32. Wykładanie wszystkich przedmiotów, wyszczególnionych w art. 6, powierza się profesorom i adjunktom, z wyjątkiem literatury rosyjskiéj, języków nowożytnych i weterynaryi, poruczanych nauczycielom.

33. Do pomocy profesorom i adjunktom przy wykładaniu teoretyczném i prowadzeniu zajęć praktycznych ustanawiają się asystenci.

34. Profesorem ani adjunktem nie może być ten, kto nie ma stopnia naukowego doktora albo magistra. Wszakże co do tych przedmiotów, dla których tych stopni naukowych nie ustanowiono profesorami i adjunktami mogą być osoby, które otrzymały wyższe w zakresie tych przedmiotów wykształcenie, posiadają tytuł, odpowiadający takiemu wykształceniu, i dały się poznać ze swoich drukiem ogłoszonych prac naukowych.

35. Asystentami i nauczycielami mogą być osoby, które otrzymały wyższe wykształcenie w zakresie przedmiotów stanowiących specyalność ich zajęć w instytucie, i posiadają odpowiadający takiemu wykształceniu dyplom lub świadectwo.

36. Nadzór nad prowadzeniem się studentów i nad zachowaniem należytego porządku powierza się inspektorowi i jego pomocnikowi.

37. Inspektora i jego pomocnika wybiera dyrektor instytutu, pierwszego—z osób, które otrzymały wyższe wykształcenie, a drugiego—z tych, które ukończyły co najmniéj średni zakład naukowy.

38. Правленіе института состоитъ, подъ предсѣдательствомъ директора, изъ его помощника, инспектора и двухъ членовъ, опредѣляемыхъ, по представленію директора, попечителемъ учебнаго округа на два года изъ лицъ, преподающихъ въ институтѣ.

39. Къ предметамъ вѣдѣнія правленія относятся: I. Дѣла, представляемыя черезъ попечителя учебнаго округа на утвержденіе Министра Народнаго Просвѣщенія: 1) производство сверхштатныхъ расходовъ изъ специальныхъ средствъ института, въ размѣрѣ свыше тысячи рублей въ годъ на одинъ предметъ; 2) заключеніе контрактовъ по подрядамъ и поставкамъ на сумму свыше семи тысячъ рублей въ каждомъ отдѣльномъ случаѣ. II. Дѣла, представляемыя на утвержденіе попечителя учебнаго округа: 1) производство сверхштатныхъ расходовъ изъ специальныхъ средствъ института, въ размѣрѣ не свыше тысячи рублей въ годъ на одинъ предметъ; 2) заключеніе контрактовъ по подрядамъ и поставкамъ на сумму не свыше семи тысячъ рублей въ каждомъ отдѣльномъ случаѣ; 3) предположенія объ улучшеніи хозяйственной части института; 4) распредѣленіе институтскихъ помѣщеній подъ учебно-вспомогательныя учрежденія и подъ квартиры должностнымъ лицамъ и измѣненія въ семъ распредѣленіи. III. Дѣла, представляемыя въ совѣтъ: составленіе ежегодныхъ росписаній о доходахъ и расходахъ института. IV. Дѣла, разрѣшаемыя собственною властью правленія: 1) распоряженіе суммами, назначенными на содержаніе института, согласно штату онаго; 2) производство сверхштатныхъ расходовъ изъ специальныхъ средствъ института, въ размѣрѣ не свыше трехсотъ рублей въ годъ на одинъ предметъ; 3) заключеніе контрактовъ по подрядамъ и поставкамъ на сумму не свыше пяти тысячъ рублей въ каждомъ отдѣльномъ случаѣ; 4) распоряженіе по напечатанію ученыхъ сочиненій, одобренныхъ совѣтомъ и предназначенныхъ къ изданію на счетъ или отъ имени института; 5) разбирательство по студенческимъ дѣламъ и наложеніе взысканій на виновныхъ.

40. Профессоры, адъюнктъ-профессоры, помощникъ директора и инспекторъ опредѣляются Министромъ Народнаго Просвѣщенія. Прочіе чины института, занимающіе штатныя должности, опредѣляются попечителемъ учебнаго округа, по представленію директора. Всѣ служащіе по найму опредѣляются директоромъ института.

41. Профессоры, адъюнктъ-профессоры и прочія служащія

38. Zarząd instytutu składa się, pod prezydencyą dyrektora, z jego pomocnika, inspektora i dwóch członków, mianowanych na przedstawienie dyrektora, przez kuratora okręgu naukowego na dwa lata z osób wykładających w instytucie.

39. Do zakresu władzy zarządu należą przedmioty następujące: I. Sprawy, przedstawiane za pośrednictwem kuratora okręgu naukowego do zatwierdzenia Ministra Oświaty Publicznéj: 1) dokonywanie rozchodów nadetatowych ze specyalnych środków instytutu w wysokości przenoszącéj tysiąc rubli rocznie na jeden przedmiot 2) zawieranie kontraktów o przedsiębiorstwa i dostawy na sumy przenoszące siedm tysięcy rubli w każdym poszczególnym wypadku; II. Sprawy, przedstawiane do zatwierdzenia kuratora okręgu naukowego: 1) dokonywanie rozchodów nadetatowych ze specyalnych środków instytutu, w wysokości nie przenoszącéj tysiąca rubli rocznie na jeden przedmiot; 2) zawieranie kontraktów o przedsiębiorstwa i dostawy na sumę nie przenoszącą siedmiu tysięcy rubli w każdym poszczególnym wypadku; 3) projekty co do ulepszania gospodarskiego działu instytutu; 4) rozkład pomieszczeń instytutowych pomiędzy urządzenia naukowo-pomocnicze i mieszkania urzędników oraz zmiany w tym rozkładzie; III. Sprawy, przedstawiane do rady: sporządzanie rozkładów rocznych dochodów i rozchodów instytutu. IV. Sprawy, roztrzygane własną władzą zarządu: 1) rozporządzanie sumami, przeznaczonemi na utrzymanie instytutu, zgodnie z jego etatem; 2) dokonywanie rozchodów nadetatowych ze specyalnych środków instytutu w wysokości nie przenoszącéj trzystu rubli rocznie na jeden przedmiot; 3) zawieranie kontraktów o przedsiębiorstwa i dostawy na sumę do pięciu tysięcy rubli w każdym poszczególnym wypadku; 4) rozporządzenie w przedmiocie drukowania prac naukowych, zaakceptowanych przez radę, z przeznaczonych do wydania kosztem albo w imieniu instytutu; 5) sądzenie spraw studenckich i wymierzanie na winnych kar.

40. Profesorów, adjunktów, pomocnika dyrektora i inspektora mianuje Minister Oświaty Publicznéj. Pozostałych urzędników instytutu, zajmujących posady etatowe, mianuje kurator okręgu naukowego, na przedstawienie dyrektora. Wszystkich służących w drodze wolnego najmu mianuje dyrektor instytutu.

41. Profesorowie, adjunkci i inni urzędnicy instytutu korzy-

въ институтѣ лица пользуются правами службы, а также пенсіями и единовременными пособіями изъ государственнаго казначейства или изъ эмеритальнаго фонда Царства Польскаго, на основаніи дѣйствующихъ въ Варшавскомъ учебномъ округѣ узаконеній. Пенсія директору института назначается изъ оклада въ 3.500 рублей.

Права института.

42. Институтъ имѣетъ печать, утвержденнаго для губернскихъ установленій образца, съ надписью вокругъ государственнаго герба: „Ново-Александрійскій институтъ сельскаго хозяйства и лѣсоводства“.

43. Льготы, которыми пользуется институтъ относительно платежа пошлинъ, гербоваго и иныхъ сборовъ, а также по отправленію государственныхъ, земскихъ и городскихъ повинностей, опредѣляются въ подлежащихъ уставахъ.

44. Изданія, выходящія отъ имени института или съ его одобренія, и вообще все, отъ имени института печатаемое, не подлежитъ, при какомъ бы то ни было объемѣ, предварительной цензурѣ.

45. Пріобрѣтаемыя для института за границею книги, рукописи и повременныя изданія ученаго содержанія не подлежатъ разсмотрѣнію комитета иностранной цензуры.

46. Институтъ имѣетъ право безпошлинно выписывать изъ-за границы для своихъ надобностей всякія учебныя пособія, не исключая машинъ и земледѣльческихъ орудій. Кипы и ящики съ сими вещами, адресованные въ институтъ, въ пограничныхъ таможняхъ не вскрываются, а только пломбируются и потомъ свидѣтельствуются въ институтѣ въ присутствіи таможеннаго или полицейскаго чиновника.

47. Институту предоставляется пересылать слѣдующіе по дѣламъ его пакеты, посылки и тюки вѣсомъ до одного пуда въ одномъ отправленіи, безъ платежа вѣсовыхъ денегъ.

Подписалъ:

Предсѣдатель Государственнаго Совѣта *МИХАИЛЪ.*

stają z praw służbowych oraz z emerytur i jednorazowych zapomóg ze Skarbu Państwa albo z funduszu emerytalnego Królestwa Polskiego na zasadzie obowiązujących w okręgu naukowym Warszawskim praw. Emerytura dla dyrektora instytutu wyznacza się według płacy 3500 rubli.

Prawa instytutu.

42. Instytut ma pieczęć, zatwierdzonego dla instytucyj gubernialnych wzoru, z napisem wokoło herbu Państwa: „Instytut gospodarstwa wiejskiego i leśnictwa w Nowéj Aleksandryi".

43. Ulgi, z jakich korzysta instytut pod względem płacenia ceł, podatku stemplowego i innych opłat, oraz co do wypełnienia powinności powiatowych, ziemskich i miejskich, określają odnośne ustawy.

44. Wydawnictwa, wychodzące w imieniu instytutu lub przez tenże usankcyonowane, i wogóle wszystko, co się drukuje w imieniu instytutu, nie podlega, bez względu na objętość, cenzurze prewencyjnéj.

45. Nabywane dla instytutu za granicą książki, rękopisy i wydawnictwa peryodyczne treści naukowéj, nie podlegają rozpoznaniu komitetu cenzury zagranicznéj.

46. Instytut ma prawo sprowadzać bez cła z zagranicy na swoje potrzeby wszelkie pomoce naukowe, nie wyłączając maszyn i narzędzi rolniczych. Paki i skrzynki z temi rzeczami, adresowane do instytutu, na komorach pogranicznych się nie otwierają, a tylko plombują się i potem rewidują się w instytucie w obecności urzędnika celnego lub policyjnego.

47. Instytutowi służy prawo przesyłać w swoich interesach pakiety, posyłki i paki do puda w jednéj ekspedycyi bez opłaty za wagę.

Podpisał:
Prezes Rady Państwa *MICHAŁ*.

На подлинномъ Собственною ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА рукою написано:

„Быть по сему."

Въ Ливадіи, 17 Апрѣля 1893 г.

ШТАТЪ
института сельскаго хозяйства и лѣсоводства въ Новой Александріи.

	Число лицъ	Содержаніе въ годъ		Классы и разряды		
		Одному	Всѣмъ	По должности	По шитью на мундирѣ	По пенсіи
		Рубли				
Директоръ	1	5000	5000	IV	IV	По учебной службѣ
Профессоровъ	11	3000	33000	V	V	
Адъюнктовъ	11	2000	22000	VI	VI	
Ассистентовъ	11	800	8800	VII	VII	
Преподавателей	4	1000	4000	„	„	
Помощнику директора (изъ профессоровъ) добавочныхъ	—	600	600			
Секретарю совѣта (изъ профессоровъ) добавочныхъ	—	400	400			
Завѣдывающему опытною фермою (изъ профессоровъ) добавочныхъ	—	500	500			
Помощникъ завѣдывающаго опытною фермою	1	800	800	VII	VII	По учебной службѣ
Управляющій имѣніемъ	1	1500	1500	VI	VI	
Помощникъ управляющаго имѣніемъ	1	800	800	VII	VII	
Библіотекарь	1	1000	1000	VIII	VIII	
Инспекторъ	1	2000	2000	V	V	
Помощникъ инспектора	1	1200	1200	VII	VII	
Дѣлопроизводитель	1	1000	1000	„	„	IV
Бухгалтеръ и казначей	1	1000	1000	„	„	IV

Na oryginale Własną JEGO CESARSKIÉJ MOŚCI ręką napisano:

„Ma być podług tego."

W Liwadyi, 17 Kwietnia 1893 r.

ETAT
instytutu gospodarstwa wiejskiego i leśnictwa w Nowéj Aleksandryi.

	Liczba osób	Uposażenie roczne		Klasy i kategorye		
		Dla jednego	Dla wszystkich	Podług urzędu	Podług haftu na mundurze	Podług emerytury
		Ruble				
Dyrektor	1	5000	5000	IV	IV	W służbie naukowéj
Profesorów	11	3000	33000	V	V	
Adjunktów	11	2000	22000	VI	VI	
Asystentów	11	800	8800	VII	VII	
Nauczycieli	4	1000	4000	„	„	
Pomocnik dyrektora (z profesorów) dodatku	—	600	600			
Sekretarz rady (z profesorów) dodatku	—	400	400			
Zawiadujący fermą doświadczalną (z profesorów) dodatku	—	500	500			
Pomocnik zawiadującego fermą doświadczalną	1	800	800	VII	VII	W służbie naukowéj
Zarządzający majątkiem	1	1500	1500	VI	VI	
Pomocnik zarządzającego majątkiem	1	800	800	VII	VII	
Bibliotekarz	1	1000	1000	VIII	VII	
Inspektor	1	2000	2000	V	V	
Pomocnik inspektora	1	1200	1200	VII	VII	
Referent	1	1000	1000	„	„	IV
Buchalter i kasyer	1	1000	1000	„	„	IV

Смотритель зданія и экзекуторъ	1	500	500	IX	IX	VII
На вознагражденіе лѣсничаго за практическія занятія . .	—	—	800			
На наемъ механика	—	—	720			
На вознагражденіе ветеринара и архитектора	—	—	600			
На наемъ ученаго садовника и его помощника	—	—	1800			
Врачъ	1	300	300	VIII	VIII	По мед. службѣ
			88320			

Хозяйственные расходы.

	Рубли.
На канцелярскіе расходы и писцовъ	1.000
— содержаніе церкви	500
— библіотету	4.000
— кабинеты и лабораторіи	11.000
— содержаніе парка, сада и оранжереи	2.500
— содержаніе опытной фермы и лѣсныя работы	2.500
— стипендіи института и пособія учащимся	3.000
— лѣтнія занятія студентовъ съемкою и наблюденія на метеорологической станціи	1.000
— учебныя пособія, печатаніе научныхъ статей и отчетовъ и медали	3.000
— учебныя экскурсіи профессоровъ со студентами	2.500
— прислугу, полевыхъ и лѣсныхъ сторожей	4.000
— содержаніе въ чистотѣ и ремонтъ зданій, водопровода и усадьбы	5.000
— освѣщеніе и отопленіе	4.500
Въ больницу святаго Карла	150
	44.650
Всего	132.970

Примѣчаніе. Директоръ, инспекторъ, управляющій имѣніемъ, завѣдывающій опытною фермою и ихъ помощники, завѣдывающіе садовыми учрежденіями, метеорологической станціей и химической лабораторіей, а также дѣлопроизводитель и смотритель зданій обязательно пользуются казенными квартирами. Профессорамъ и дру-

Dozorca budynku i egzekutor .	1	500	500	IX	IX	VII
Na wynagrodzenie leśniczego za zajęcia praktyczne . . .	—	—	800			
Na najem mechanika	—	—	720			
Na wynagrodzenie weterynarza i archiwisty	—	--	600			
Na najem uczonego ogrodnika i jego pomocnika	—	—	1800			
Lekarz	1	300	300	VIII	VIII	W służb. lekar.
			88320			

Rozchody gospodarskie.

	Ruble.
Na rozchody kancelaryjne i na urzędników do pisma . . .	1.000
— utrzymanie cerkwi	500
— bibliotekę	4.000
— gabinety i laboratorya	11.000
— utrzymanie parku, ogrodu i oranżeryi	2.500
— utrzymanie fermy doświadczalnéj i roboty leśne	2.500
— stypendya instytutu i pomoce dla studentów	3.000
— zajęcia letnie studentów pomiarami i na spostrzeżenia stacyi meteorologicznéj	1.000
— pomoce naukowe, drukowanie artykułów naukowych i sprawozdań i na medale	3.000
— ekskursye naukowe profesorów ze studentami	2.500
— służbę, stróży polowych i leśnych	4.000
— utrzymanie w czystości i reparacye budynków, wodociągu i osady	5.000
— światło i opał	4.500
— szpital świętego Karola	150
	44.650
Ogółem	132.970

Uwaga. Dyrektor, inspektor, zarządzający majątkiem, zawiadujący fermą doświadczalną i ich pomocnicy, zawiadujący urządzeniami ogrodniczemi, stacyą meteorologiczną i laboratoryum chemiczném, tudzież referent i dozorca budynków obowiązkowo korzystają z mieszkań skarbowych. Profesorom i innym urzędnikom instytutu

гимъ служащимъ въ институтѣ лицамъ могутъ быть отводимы казенныя квартиры, если позволитъ помѣщеніе, причемъ преимущественное право на оныя предоставляется: библіотекарю, бухгалтеру и врачу.

Подписалъ:
Предсѣдатель Государственнаго Совѣта *МИХАИЛЪ.*

(С. У. и Р. П. 1893 г. Мая 25-го № 70 § 596).

Распоряженіе, объявленное Правительствующему Сенату Министромъ Финансовъ.

104. Объ измѣненіи устава акціонернаго общества Майзнеровыхъ свеклосахарныхъ заводовъ,

Вслѣдствіе ходатайства учредителей акціонернаго общества Майзнеровыхъ свеклосахарныхъ заводовъ Лапента, Марія и Изабелинъ, а также Варшавскаго 1 гильдіи купца Нафталя Самуиловича Майзнера и сына его Исидора Нафталевича Майзнера и на основаніи примѣчанія 2 къ § 1 Высочайше утвержденнаго 11 Января 1892 г. устава названнаго общества, Министерствомъ Финансовъ разрѣшено примѣчаніе 1 къ § 1 означеннаго устава изложить слѣдующимъ образомъ:

„Учредители общества: Александръ Карловичъ Комаровскій, Нафталь Самуиловичъ Майзнеръ и Исидоръ Нафталевичъ Майзнеръ“.

О семъ Министръ Финансовъ, 26 Апрѣля 1893 г., донесъ Правительствующему Сенату, для распубликованія.

(С. У. и Р. П. 1893 г. Мая 25-го № 70 § 601).

---

mogą być wydzielane mieszkania skarbowe, jeżeli pozwoli na to pomieszczenie, przyczém pierwszeństwo do tego mają: bibliotekarz, buchalter i lekarz.

Podpisał:
Prezes Rady Państwa *MICHAŁ*.

(Data publikacyi: 25-go Maja).

Rozporządzenie, objawione Rządzącemu Senatowi przez Ministra Finansów.

104. O zmianie ustawy towarzystwa akcyjnego cukrowni Majznerowskich.

Wskutek starań założycieli towarzystwa akcyjnego cukrowni Majznerowskich Łanięta, Marya i Izabelin, oraz Warszawskiego kupca 1 gildyi Naftala syna Samuela Majznera i syna jego Izydora syna Naftala Majznera, oraz na zasadzie uwagi 2 do § 1 Najwyżéj zatwierdzonéj d. 1 Stycznia 1892 roku ustawy pomienionego towarzystwa, Ministeryum Finansów pozwoliło uwagę 1 do § 1 wzmiankowanéj ustawy zredagować w sposób następujący:

„Założyciele towarzystwa: Aleksander syn Karola Komarowski, Naftal syn Samuela Majzner i Izydor syn Naftala Majzner".

O tém rozporządzeniu Minister Finansów, 26 Kwietnia 1893 r., doniósł Rządzącemu Senatowi, w celu opublikowania.

(Data publikacyi: 25-go Maja).

Именной Высочайшiй Указъ.

105. **О присутствованiи герольдмейстера департамента герольдiи Правительствующаго Сената въ комитетѣ для разсмотрѣнiя представленiй къ Высочайшимъ наградамъ.**

Указъ Правительствующему Сенату.

Въ дополненiе къ Указу Нашему отъ 27 Февраля 1892 года, объ учрежденiи Комитета для разсмотрѣнiя представленiй къ Высочайшимъ наградамъ, Повелѣваемъ присутствовать въономъ, сверхъ лицъ означенныхъ въ п. 1-мъ сего Указа, Герольдмейстеру Департамента Герольдiи Правительствующаго Сената.

Правительствующiй Сенатъ не оставитъ къ приведенiю сего въ исполненiе сдѣлать надлежащее распоряженiе.

На подлинномъ Собственною ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА рукою подписано:

„*АЛЕКСАНДРЪ*".

Въ Гатчинѣ, 20 Мая 1893 г.

(С. У. и Р. П. 1893 г. Мая 28-го N. 71 § 605).

Высочайше утвержденное мнѣнiе Государственнаго Совѣта.

106. **О передачѣ въ собственность Ивангородо-Домбровской желѣзной дороги 150 товарныхъ вагоновъ правительственнаго запаса.**

29-го Марта 1893 года.

Государственный Совѣтъ, въ Департаментѣ Государственной Экономiи, разсмотрѣвъ представленiе Министерства Путей Сообщенiя, *мнѣнiемъ положилъ:*

1) передать въ собственность общества Ивангородо-Домбровской желѣзной дороги 150 товарныхъ крытыхъ вагоновъ правительственнаго запаса;

Imienny Ukaz Najwyższy.

105. O obecności ochmistrza departamentu heroldyi Rządzącego Senatu w komitecie do rozpoznawania przedstawień do Najwyższych nagród.

Ukaz do Rządzącego Senatu.

W uzupełnieniu Ukazu Naszego z d. 27-go Lutego 1892 roku o utworzeniu Komitetu do rozpoznawania przedstawień do Najwyższych nagród, Rozkazujemy być w nim obecnym, oprócz osób, wzmiankowanych w art. 1-m tego Ukazu, Ochmistrzowi Departamentu Heroldyi Rządzącego Senatu.

Rządzący Senat nie zaniedba co do wprowadzenia w wykonanie niniejszego Ukazu należytego wydać rozporządzenia.

Na oryginale Własną JEGO CESARSKIEJ MOŚCI ręką napisano:

„*ALEKSANDER.*"

W Gatczynie, 20 Maja 1893 r.

(Data publikacyi: 28-go Maja).

Najwyżéj zatwierdzone Zdanie Rady Państwa.

106. O oddaniu na własność drodze żelaznéj Iwangrodzko-Dąbrowskiéj 150 wagonów towarowych zapasu rządowego.

29-go Marca 1893 roku.

Rada Państwa, w Departamencie Ekonomii Państwowéj, rozpoznawszy przedstawienie Ministra Dróg Komunikacyi, *uchwaliła zdanie:*

1) oddać na własność towarzystwa drogi żelaznéj Iwangrodzko-Dąbrowskiéj 150 wagonów krytych zapasu rządowego;

2) заготовительную стоимость означенныхъ вагоновъ, съ причисленіемъ къ ней дополнительныхъ расходовъ по доставкѣ ихъ на Ивангородо-Домбровскую дорогу, зачесть ссудою обществу этой дороги въ счетъ увеличенія его облигаціоннаго капитала,

и 3) возложить на обязанность общества уплачивать правительству по этой ссудѣ изъ чистаго дохода дороги, одновременно съ уплатою процентовъ и погашенія по облигаціямъ, по 5% интереса на дѣйствительную сумму ссуды (п. 2), со дня воспослѣдованія Высочайшаго соизволенія на передачу вагоновъ и до возмѣщенія ссуды путемъ реализаціи дополнительныхъ облигацій, а по исполненіи сей реализаціи проценты интереса и погашенія, которые будутъ установлены условіями выпуска облигацій.

Подлинное мнѣніе подписано въ журналѣ Предсѣдателемъ и Членами.

(С. У. и Р. П. 1893 г. Мая 28-го № 71 § 606).

Высочайше утвержденное мнѣніе Государственнаго Совѣта.

107. О повышеніи правъ по чинопроизводству одной изъ должностей чиновниковъ особыхъ порученій для иностранной переписки при Варшавскомъ генералъ-губернаторѣ.

17-го Апрѣля 1893 г.

Государственный Совѣтъ, въ Соединенныхъ Департаментахъ Законовъ и Государственной Экономіи и въ Общемъ Собраніи, разсмотрѣвъ представленіе Управляющаго Министерствомъ Иностранныхъ Дѣлъ, *мнѣніемъ положилъ*:

Присвоить одной изъ должностей чиновниковъ особыхъ порученій для иностранной переписки при Варшавскомъ генералъ-губернаторѣ V классъ по чинопроизводству.

Подлинное мнѣніе подписано въ журналахъ Предсѣдателями и Членами.

(С. У. и Р. П. 1893 г. Мая 28-го № 71 § 610).

---

2) wartość wyrobu wzmiankowanych wagonów, z dodaniem do niéj rozchodów dodatkowych na dostawę ich na drogę Iwangrodzko-Dąbrowską, zaliczyć jako pożyczkę udzieloną towarzystwu téj drogi na rachunek powiększenia kapitału obligacyjnego tego towarzystwa,

i 3) włożyć na towarzystwo obowiązek płacenia rządowi od téj pożyczki z czystego dochodu drogi, równocześnie z wypłatą procentów i amortyzacyi od obligacyj, po 5% od rzeczywistéj sumy pożyczki (ust. 2) od dnia zapadnięcia Najwyższego zezwolenia na oddanie wagonów aż do zwrotu pożyczki drogą realizacyi obligacyj dodatkowych, a po uskutecznieniu téj realizacyi procenty i odsetki amortyzacyjne, które będą ustanowione w warunkach emisyi obligacyj.

Oryginał Zdania podpisali na protokule Prezes i Członkowie.

(Data publikacyi: 28 Maja).

Najwyżéj zatwierdzone Zdanie Rady Państwa.

107. O podwyższeniu rangi przywiązanéj do jednéj z posad urzędników do szczególnych poruczeń w dziale korespondencyi zagranicznéj przy generał-gubernatorze Warszawskim.

17-go Kwietnia 1893 r.

Rada Państwa, w Połączonych Departamentach Praw i Ekonomii Państwowéj i na Ogólném Zebraniu, rozpoznawszy przedstawienie Zarządzającego Ministeryum Spraw Zagranicznych, *uchwaliła zdanie:*

Przywiązać do jednéj z posad urzędników do szczególnych poruczeń w dziale korespondencyi zagranicznéj przy generał-gubernatorze Warszawskim V klasę podług rangi.

Oryginał Zdania podpisali na protokułach Prezesi i Członkowie.

(Data publikacyi: 28-go Maja).

Высочайшее повелѣніе, объявленное Министромъ Финансовъ.

108. О предоставленіи государственному банку учреждать, по соглашенію съ департаментомъ таможенныхъ сборовъ, сберегательныя кассы при таможенныхъ учрежденіяхъ.

ГОСУДАРЬ ИМПЕРАТОРЪ, по всеподданнѣйшему докладу Министра Финансовъ, въ 4 день Апрѣля 1893 г., Высочайше повелѣть соизволилъ:

Предоставить государственному банку учреждать, по соглашенію съ департаментомъ таможенныхъ сборовъ, сберегательныя кассы при таможенныхъ учрежденіяхъ, на основаніяхъ, установленныхъ по Высочайше утвержденному 21 Февраля 1884 г. мнѣнію Государственнаго Совѣта для таковыхъ кассъ при губернскихъ и уѣздныхъ казначействахъ, и съ тѣмъ: 1) чтобы завѣдываніе кассами возлагалось на управляющаго или члена таможни, а производство операцій—на двухъ или трехъ лицъ изъ числа служащихъ въ таможнѣ или особо для сего приглашаемыхъ и 2) чтобы размѣръ расходовъ на содержаніе кассъ и вознагражденіе лицъ, въ нихъ занимающихся, былъ опредѣляемъ по соглашенію банка съ означеннымъ департаментомъ, съ утвержденія Министра Финансовъ, но не превышалъ установленнаго для казначействъ предѣла въ одну тысячу пятьсотъ рублей въ годъ по каждой кассѣ.

(С. У. и Р. П. 1893 г. Мая 28-го N. 71 § 614).

Высочайше утвержденное положеніе Комитета Министровъ.

109. Объ утвержденіи устава акціонернаго общества металлическихъ фабрикъ подъ фирмою: Норблинъ, братья Бухъ и Т. Вернеръ въ городѣ Варшавѣ.

ГОСУДАРЬ ИМПЕРАТОРЪ, по положенію Комитета Мини-

Najwyższy rozkaz, objawiony przez Ministra Finansów.

108. O dozwoleniu Bankowi Państwa zakładać, po porozumieniu się z departamentem przychodów celnych, kasy oszczędności przy instytucyach celnych.

NAJJAŚNIEJSZY PAN, podług najpoddańszego raportu Ministra Finansów, w dniu 4 Kwietnia 1893 r., Najwyżéj rozkazać raczył:

Dozwolić Bankowi Państwa zakładać, po porozumieniu się z departamentem przychodów celnych, kasy oszczędności przy instytucyach celnych, na zasadach ustanowionych w Najwyżéj zatwierdzoném d. 21 Lutego 1884 r. Zdania Rady Państwa dla takich kas przy kasach skarbowych gubernialnych i powiatowych, i z tém zastrzeżeniem: 1) ażeby zawiadywanie kasami powierzoną było dyrektorowi albo członkowi komory, a prowadzenie operacyj—dwom lub trzem osobom zpomiędzy urzędników komory lub specyalnie do tego zaproszonych osób, i 2) ażeby wysokość rozchodów na utrzymanie kas i wynagrodzenie osób w nich pracujących była określona po porozumieniu się Banku z tym departamentem i zatwierdzona przez Ministra Finansów, lecz żeby nie przekraczała ustanowionéj dla kas skarbowych granicy tysiąca pięciuset rubli rocznie dla każdéj kasy.

(Data publikacyi: 28-go Maja).

Najwyżéj zatwierdzona Uchwała Komitetu Ministrów.

109. O zatwierdzeniu ustawy towarzystwa fabryk metalicznych pod firmą: Norblin, bracia Buch i T. Werner w Warszawie.

NAJJAŚNIEJSZY PAN, podług uchwały Komitetu Ministrów,

стровъ, Высочайше повелѣть соизволилъ разрѣшить: Варшавскому 1 гильдіи купцу Людовику Викентьевичу Норблину, Варшавскому 2 гильдіи купцу Ѳедору Ивановичу Вернеру, жителямъ города Варшавы: Карлу Ивановичу Темлеру, Александру Ивановичу Темлеру, Казиміру Людовиковичу Шведе и французскому гражданину Адаму Августовичу Норблину учредить акціонерное общество, подъ наименованіемъ: „акціонерное общество металлическихъ фабрикъ, подъ фирмою: Норблинъ, братья Бухъ и Т. Вернеръ въ г. Варшавѣ", на основаніи устава, удостоеннаго Высочайшаго разсмотрѣнія и утвержденія въ Ливадіи, въ 31 день Марта 1893 г.

(С. У. и Р. П. 1893 г. Мая 29-го № 72 § 615).

Высочайшее повелѣніе, объявленное Министромъ Внутреннихъ Дѣлъ.

110. О выдачѣ врачамъ, студентамъ и фельдшерамъ, командируемымъ для принятія мѣръ противъ занесенія холеры изъ неблагополучныхъ мѣстностей, содержанія и путевыхъ пособій.

Министръ Внутреннихъ Дѣлъ всеподданнѣйше испрашивалъ Всемилостивѣйшее соизволеніе ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА на выдачу всѣмъ командированнымъ и впредь командируемымъ для принятія мѣръ противъ занесенія холеры изъ неблагополучныхъ мѣстностей врачамъ, студентамъ и фельдшерамъ содержанія и путевыхъ пособій, согласно 637 ст. т. Ш, уст. о сл. правит. изд. 1876 г., съ тѣмъ, чтобы фельдшера получали по 1 р. 25 к. суточныхъ вмѣсто назначенныхъ приведенной статьей 50 к.

ГОСУДАРЬ ИМПЕРАТОРЪ, во 2 день Іюля 1892 г., Высочайше на сіе соизволилъ.

(С. У и Р. П. 1893 г. Іюня 1-го N. 73 § 623).

Najwyżéj zezwolić raczył: Warszawskiemu kupcowi 1-éj gildyi Ludwikowi synowi Wincentego Norblinowi, Warszawskiemu kupcowi 2-éj gildyi Feliksowi synowi Jana Wernerowi, mieszkańcom miasta Warszawy Karolowi synowi Jana Temlerowi, Kaźmierzowi synowi Ludwika Szwedemu i obywatelowi francuzkiemu Adamowi synowi Augusta Norblinowi założyć towarzystwo akcyjne pod mianem: „towarzystwo akcyjne fabryk metalicznych pod firmą: Norblin, bracia Buch i T. Werner w m. Warszawie“, na zasadzie ustawy, zaszczycenéj Najwyższém rozpoznaniem i zatwierdzeniem w Liwadyi, w dniu 31 Marca 1893 r.

(Data publikacyi: 29-go Maja).

Najwyższy rozkaz, objawiony przez Ministra Spraw Wewnętrznych.

110. O wydawaniu lekarzom, studentom i felczerom, delegowanym w celu przedsięwzięcia środków przeciwko zawleczeniu cholery z zarażonych miejscowości, uposażenia i zapomóg na podróże.

Minister Spraw Wewnętrznych najpoddaniéj wyjednywał Najmiłościwsze zezwolenie JEGO CESARSKIÉJ MOŚCI na wydawanie wszystkim lekarzom, studentom i felczerom, którzy byli delegowani lub mają być delegowani w celu przedsięwzięcia środków przeciwko zawleczeniu cholery z zarazowych miejscowości, uposażenia i zapomóg na podróże, zgodnie z art. 637 t. III ust. o służb. rząd. wyd. z r. 1876, z tém zastrzeżeniem, ażeby felczerzy otrzymywali po 1 r. 25 k. dyet, zamiast wyznaczonych w przytoczonym artykule 50 kop.

NAJJAŚNIEJSZY PAN, w dniu 2 Lipca 1892 r., Najwyżéj na to zezwolił.

(Data publikacyi: 1-go Czerwca).

Высочайшее повелѣніе, объявленное Министромъ Внутреннихъ Дѣлъ.

111. О представленіи къ наградамъ лицъ, принимавшихъ участіе въ борьбѣ съ холерною эпидеміею.

ГОСУДАРЬ ИМПЕРАТОРЪ, по всеподданнѣйшему докладу Министра Внутреннихъ Дѣлъ, въ 22 день Марта 1893 г., Всемилостивѣйше соизволилъ на представленіе къ наградамъ лицъ, принимавшихъ участіе въ борьбѣ съ холерною эпидеміею, на основаніяхъ, установленныхъ для наградъ за выдающіяся отличія, безъ ограниченія числа наградъ какого-либо нормою, но съ тѣмъ, чтобы къ наградамъ этимъ были представлены лишь тѣ, которые, по засвидѣтельствованію подлежащихъ начальствъ, дѣйствительно оказали въ семъ дѣлѣ особыя выдающіяся отличія.

(С. У. и Р. П. 1893 г. Іюня 1-го N. 73 § 624).

Распоряженіе, объявленное Правительствующему Сенату Министромъ Путей Сообщенія.

112. О воспрещеніи перевозки по шоссейнымъ дорогамъ тяжестей въ арбахъ съ узкими шинами.

Высочайше утвержденнымъ 18 Іюня 1892 г. мнѣніемъ Государственнаго Совѣта Министру Путей Сообщенія предоставлено издавать, по соглашенію съ Министрами Внутреннихъ Дѣлъ, Финансовъ и Государственныхъ Имуществъ, а въ подлежащихъ случаяхъ и съ Военнымъ Министромъ, обязательныя къ исполненію правила о порядкѣ и условіяхъ перевозки тяжестей по шоссейнымъ дорогамъ, равно какъ о конструкціи и предѣльной нагрузкѣ употребляемыхъ для такой перевозки общественныхъ экипажей (дилижансовъ), фургоновъ и тому подобныхъ повозокъ.

Najwyższy rozkaz, objawiony przez Ministra Spraw Wewnętrznych.

111. O przedstawieniu do nagród osób, które brały udział w walce z cholerą.

NAJJAŚNIEJSZY PAN, podług najpoddańszego raportu Ministra Spraw Wewnętrznych, w dniu 22 Marca 1893 r., Najmiłościwiéj zezwolił na przedstawienie do nagród osób, biorących udział w walce z cholerą, na zasadach, ustanowionych dla nagród za szczególne odznaczenia, bez ograniczenia liczby nagród, lecz z tém zastrzeżeniem, ażeby do tych nagród byli przedstawiani ci tylko, którzy według poświadczenia odnośnéj zwierzchności, szczególnie odznaczyli się w téj sprawie.

(Data publikacyi: 1 Czerwca).

Rozporządzenie, objawione Rządzącemu Senatowi przez Ministra Dróg Komunikacyi.

112. O zabronieniu przewożenia drogami szosowemi ciężarów w arbach (wozach tatarskich) z wązkiemi szynami.

Najwyżéj zatwierdzoném d. 18 Czerwca 1892 r. Zdaniem Rady Państwa Ministrowi Dróg Komunikacyi dozwolono wydawać, po porozumieniu się z Ministrami Spraw Wewnętrznych, Finansów i Dóbr Państwa, a w odnośnych wypadkach i z Ministrem Wojny, obowiązkowe do wykonania przepisy o sposobie i warunkach przewozu ciężarów drogami szosowemi, jak również o konstrukcyi i normie obciążenia używanych do takiego przewozu ekwipaży publicznych (dyliżansów), furgonów i tym podobnych wozów.

На основаніи этого закона Министръ Путей Сообщенія, по соглашенію съ Министрами Внутреннихъ Дѣлъ и Военнымъ, Управляющими Министерствами Финансовъ и Государственныхъ Имуществъ и Главноначальствующимъ гражданскою частью на Кавказѣ, призналъ необходимымъ издать нижеслѣдующее обязательное постановленіе о воспрещеніи перевозки по шоссейнымъ дорогамъ тяжестей въ арбахъ съ узкими шинами.

Постановленіе Министра Путей Сообщенія, 21 Апрѣля 1893 г., № 8.

На основаніи Высочайше утвержденнаго 18 Іюня 1892 года мнѣнія Государственнаго Совѣта и по соглашенію съ подлежащими вѣдомствами, признано необходимымъ постановить:

1) Перевозка по шоссейнымъ дорогамъ тяжестей въ арбахъ съ узкими шинами менѣе $3^1/_4$ дюймовъ ширины воспрещается.

2) Постановленіе это вступаетъ въ силу: для Закавказскаго края—чрезъ два года, а для остальныхъ мѣстностей—чрезъ шесть мѣсяцевъ со времени объявленія его въ каждой мѣстности.

и 3) По наступленіи назначеннаго въ предъидущемъ пунктѣ срока, какъ лица, завѣдывающія ремонтомъ дорогъ, такъ и мѣстное губернское начальство наблюдаютъ за исполненіемъ сего постановленія и привлекаютъ нарушителей къ отвѣтственности по статьѣ 29 устава о наказ., налаг. мировыми судьями (изд. 1885 г.).

Подписалъ: Министръ Путей Сообщенія, гофмейстеръ *Кривошеинъ.*

(С. У. и Р. П. 1893 г. Іюня 1-го N. 73 § 630).

Na zasadzie tego prawa Minister Dróg Komunikacyi, po porozumieniu się z Ministrami Spraw Wewnętrznych i Wojny, Zarządzającemi Ministeryami Finansów i Dóbr Państwa oraz Naczelnikiem Głównym władzy cywilnéj na Kaukazie, uznał za niezbędne wydać następujące obowiązkowe postanowienie o zabronieniu przewozu drogami szosowemi ciężarów w arbach z wązkiemi szynami.

Postanowienie Ministra Dróg Komunikacyi

z d. 21 Kwietnia 1893 r. Nr. 8.

Na zasadzie Najwyżéj zatwierdzonego d. 18 Czerwca 1892 roku Zdania Rady Państwa i po porozumieniu się z odnośnemi wydziałami, uznaję za niezbędne postanowić:

1) Przewóz drogami szosowemi ciężarów w arbach z wązkiemi szynami mniéjszéj od $3^1/_4$ cali szerokości zabrania się.

2) Postanowienie to staje się prawomocném: dla kraju Zakaukazkiego — we dwa lata, a dla pozostałych miejscowości — w sześć miesięcy od czasu ogłoszenia go w każdéj miejscowości.

i 3) Po nadejściu wskazanego w poprzedzającym ustępie terminu, tak osoby zawiadujące remontem drogi, jak i miejscowa zwierzchność gubernialna, czuwają nad wykonaniem tego postanowienia i pociągają wykraczających przeciwko niemu do odpowiedzialności podług artykułu 29 ustawy o karach wymierzanych przez sędziów pokoju (wyd. z r. 1885).

Podpisał: Minister Dróg Komunikacyi, ochmistrz dworu *Krzywoszein.*

(Data publikacyi: 1-go Czerwca).

Распоряженіе, объявленное Правительствующему Сенату Министромъ Государственныхъ Имуществъ.

113. Объ изданіи правилъ о порядкѣ дѣлопроизводства въ присутствіяхъ по горнозаводскимъ дѣламъ при горномъ департаментѣ и горныхъ управленіяхъ.

По п. 13 ст. 1 Высочайше утвержденнаго 9 Марта 1892 года мнѣнія Государственнаго Совѣта о надзорѣ за благоустройствомъ и порядкомъ на частныхъ горныхъ заводахъ и промыслахъ и о наймѣ рабочихъ на эти промыслы, на Министра Государственныхъ Имуществъ возложена, между прочимъ, обязанность издавать, по соглашенію съ Министромъ Внутреннихъ Дѣлъ, правила о порядкѣ дѣлопроизводства въ учрежденныхъ тѣмъ закономъ присутствіяхъ по горнозаводскимъ дѣламъ и объявлять ихъ во всеобщее свѣдѣніе установленнымъ порядкомъ.

Выработавъ нынѣ, по соглашенію съ Министромъ Внутреннихъ Дѣлъ, означенныя правила, Управляющій Министерствомъ Государственныхъ Имуществъ, 30 Апрѣля 1893 г., представилъ оныя въ Правительствующій Сенатъ, для распубликованія.

ПРАВИЛА

о порядкѣ дѣлопроизводства въ присутствіяхъ по горнозаводскимъ дѣламъ при горномъ департаментѣ и горныхъ управленіяхъ.

1) Засѣданія присутствія назначаются его предсѣдателемъ, по мѣрѣ надобности.

2) Засѣданіе считается состоявшимся, если въ немъ участвовали не менѣе 3 членовъ. Для изданія обязательныхъ постановленій, а также для постановленія рѣшеній не подлежащихъ обжалованію, требуется участіе не менѣе: а) 5 членовъ въ присутствіи, учрежденномъ при горномъ департаментѣ, и б) 4 членовъ въ прочихъ присутствіяхъ.

Rozporządzenie, objawione Rządzącemu Senatowi przez Ministra Dóbr Państwa.

113. O wydaniu przepisów co do sposobu prowadzenia referatów w urzędach do spraw górniczych przy departamencie górniczym i zarządach górniczych.

Według ust. 13 art. 1 Najwyżéj zatwierdzonego d. 9-go Marca 1892 r. Zdania Rady Państwa o nadzorze nad urządzeniem i porządkiem w zakładach i przemysłach górniczych prywatnych i o najmie robotników do tych przemysłów, na Ministra Dóbr Państwa włożony został, pomiędzy innemi, obowiązek wydawania, po porozumieniu się z Ministrem Spraw Wewnętrznych, przepisów co do sposobu prowadzenia referatów w utworzonych tém prawem urzędach do spraw górniczych i ogłaszania ich w ustanowiony sposób.

Opracowawszy obecnie, po porozumieniu się z Ministrem Spraw Wewnętrznych, wzmiankowane przepisy, Zarządzający Ministeryum Dóbr Państwa, d. 30 Kwietnia 1893 r., przedstawił je Rządzącemu Senatowi, w celu opublikowania.

PRZEPISY

co do sposobu prowadzenia referatów w urzędach do spraw górniczych przy departamencie górniczym i przy zarządach górniczych.

1) Posiedzenia urzędu zwołuje prezes w miarę potrzeby.

2) Posiedzenie uważa się za odbyte, jeżeli w niém brało udział najmniéj 3 członków. Dla wydania obowiązujących postanowień oraz decyzyj nie ulegających zaskarżeniu, wymaga się obecności na posiedzeniu najmniéj: a) 5 członków w urzędzie utworzonym przy departamencie górniczym i b) 4 członków w innych urzędach.

3) Въ отсутствіе предсѣдателя, обязанности его исполняются старшимъ изъ остальныхъ членовъ отъ горнаго вѣдомства.

4) Постановленія присутствія должны быть подписаны всѣми, присутствовавшими на правахъ членовъ, лицами. Для признанія постановленія состоявшимся, оно должно быть принято большинствомъ всѣхъ присутствующихъ, причемъ въ случаѣ равенства голосовъ, голосъ предсѣдателя даетъ перевѣсъ.

5) Члены, несогласные съ мнѣніемъ большинства, представляютъ свое особое мнѣніе, излагаемое въ журналѣ или въ видѣ приложенія къ нему.

6) Исполненія по журналамъ присутствія, въ чемъ они касаются изданія обязательныхъ постановленій и взысканія наложенныхъ имъ штрафовъ, а также предметовъ, выходящихъ изъ сферы непосредственной компетенціи присутствія, дѣлаются горнымъ департаментомъ и горными управленіями, по принадлежности, по всѣмъ-же прочимъ дѣламъ—предсѣдателемъ присутствія.

7) Подлинные журналы присутствія, а равно отпуски бумагъ, посылаемыхъ предсѣдателемъ, хранятся у лица, назначеннаго для исполненія обязанностей секретаря присутствія. Вносимыя на разсмотрѣніе присутствія горнымъ департаментомъ и горными управленіями, а равно поступающія непосредственно въ присутствіе бумаги передаются исполняющимъ обязанности секретаря, по миновании въ нихъ надобности, въ подлежащія отдѣленія горнаго департамента или горнаго управленія, съ краткими отмѣтками о состоявшихся рѣшеніяхъ по нимъ присутствія и сдѣланныхъ исполненіяхъ.

Подписалъ: Управляющій Министерствомъ Государственныхъ Имуществъ *А. Ермоловъ*.

С. У. и Р. П. 1893 г. Іюня 1-го № 73 § 628).

3) Pod nieobecność prezesa obowiązki jego pełni najstarszy z pozostałych członków z ramienia wydziału górniczego.

4) Decyzye urzędu powinny być podpisane przez wszystkich obecnych na prawach członków. Ażeby decyzya mogła być uznana za zapadłą, powinna być przyjęta większością wszystkich obecnych, przyczém, wrazie równości głosów, głos prezesa przeważa.

5) Członkowie, niezgadzający się ze zdaniem większości, przedstawiają swoje oddzielne zdanie, wyłuszczając je w protokule albo w formie dodatku do niego.

6) Egzekucye protokułów urzędu, o ile dotyczą wydania, obowiązujących postanowień oraz ściągnięcia wymierzonych kar, tudzież przedmiotów wykraczających poza sferę bezpośredniéj kompetencyi urzędu, należą do departamentu górniczego i zarządów górniczych, stosownie do kompetencyi; zaś we wszystkich innych sprawach—do prezesa urzędu.

7) Oryginalne protokuły urzędu, oraz minuty dokumentów wysyłanych przez prezesa, zachowują się u osoby, przeznaczonéj do pełnienia obowiązków sekretarza urzędu. Wnoszone do rozpoznania urzędu przez departament górniczy i zarządy górnicze oraz wchodzące bezpośrednio do urzędu dokumenty oddaje pełniący obowiązki sekretarza, gdy już nie są potrzebne, do właściwych oddziałów departamentu górniczego lub zarządu górniczego, z krótkiemi wzmiankami o zapadłych co do nich decyzyach urzędu i ich wykonaniu.

Podpisał: Zarządzający Ministeryum Dóbr Państwa *A. Jermołow.*

(Data publikacyi: 1-go Czerwca).

Именной Высочайшій Указъ.

114. Объ образованіи новой недвижимой собственности изъ отводимой владѣльцу маіоратнаго имѣнія, въ Бендинскомъ уѣздѣ, Петроковской губерніи, титулярному совѣтнику Владиміру Лебедеву площади для добычи желѣзной руды въ земляхъ фольварка „Ястржембъ", входящаго въ составъ означеннаго имѣнія.

Управляющему Министерствомъ Государственныхъ Имуществъ.

По представленію Временно Управлявшаго Министерствомъ Государственныхъ Имуществъ, въ Государственномъ Совѣтѣ разсмотрѣнному, объ отводѣ владѣльцу маіоратнаго имѣнія, въ Бендинскомъ уѣздѣ, Петроковской губерніи, титулярному совѣтнику Владиміру Лебедеву площади для добычи желѣзной руды въ земляхъ фольварка „Ястржембъ", входящаго въ составъ означеннаго имѣнія, Повелѣваемъ: сдѣлать надлежащее распоряженіе къ образованію изъ упомянутой отводной площади, пространствомъ въ сто тридцать семь тысячъ двѣсти восемьдесятъ восемь квадратныхъ саженъ, новой, отдѣльной отъ поверхности земли, недвижимой собственности, по силѣ утвержденнаго Нами въ 28-й день Апрѣля 1892 года положенія о горномъ промыслѣ въ губерніяхъ Царства Польскаго, и къ выдачѣ Лебедеву на владѣніе оною надлежащаго акта.

На подлинномъ Собственною ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА рукою подписано:

„*АЛЕКСАНДРЪ.*"

Въ Ливадіи, 3 Мая 1893 г.

(С. У. и Р. П. 1893 г. Іюня 4-го N. 75 § 635).

Imienny Ukaz Najwyższy.

114. O utworzeniu nowéj własności nieruchoméj z wydzielonéj właścicielowi majątku majoratowego w powiecie Będzińskim, gubernii Piotrkowskiéj, radcy honorowemu Włodzimierzowi Lebiediewowi placu do wydobywania rudy żelaznéj na gruntach folwarku „Jastrząb", wchodzącego w skład pomienionego majątku.

Do Zarządzającego Ministeryum Dóbr Państwa.

Na przedstawienie Zarządzającego Ministeryum Dóbr Państwa, rozpoznane w Radzie Państwa co do wydzielenia właścicielowi majątku majoratowego w powiecie Będzińskim, gubernii Piotrkowskiéj, radcy honorowemu Włodzimierzowi Lebiediewowi placu do wydobywania rudy żelaznéj na gruntach folwarku „Jastrząb", wchodzącego w skład pomienionego majątku, Rozkazujemy: wydać należyte rozporządzenie co do utworzenia ze wzmiankowanego placu, mającego przestrzeni sto trzydzieści siedm tysięcy dwieście ośmdziesiąt ośm sażeni kwadratowych, nowéj, oddzielnéj od powierzchni ziemi, własności nieruchoméj, na mocy zatwierdzonéj przez Was w dniu 28-m Kwietnia 1892 r. ustawy o przemyśle górniczym w guberniach Królestwa Polskiego i co do wydania Lebiediewowi na posiadanie jéj należytego dokumentu.

Na oryginale Własną JEGO CESARSKIÉJ MOŚCI ręką podpisano:

„*ALEKSANDER*".

W Liwadyi, 3 Maja 1893 r.

(Data publikacyi: 4-go Czerwca).

Высочайше утвержденное мнѣніе Государственнаго Совѣта.

115. О разрѣшеніи обществу Варшавско-Вѣнской желѣзной дороги пріобрѣсти 650 вагоновъ для перевозки угля.

17-го Апрѣля 1893 года.

Государственный Совѣтъ, въ Департаментѣ Государственной Экономіи, разсмотрѣвъ представленіе Министра Путей Сообщенія, *мнѣніемъ положилъ*:

1) Предоставить обществу Варшаво-Вѣнской желѣзной дороги пріобрѣсти, за счетъ имѣющаго быть выпущеннымъ дополнительнаго облигаціоннаго капитала общества, 650 угольныхъ вагоновъ;

2) Стоимость означенныхъ вагоновъ опредѣлить посредствомъ конкурренціи между заводами и

3) Расходъ на пріобрѣтеніе ихъ отнести временно, впредь до реализаціи означеннаго выпуска дополнительнаго облигаціоннаго капитала,—на кассовыя средства общества.

Подлинное мнѣніе подписано въ журналѣ Предсѣдателемъ и Членами.

(С. У. и Р. П. 1893 г. Іюня 4-го № 75 § 637).

Высочайше утвержденное мнѣніе Государственнаго Совѣта.

116. О наказуемости обмановъ при совершеніи или исполненіи воспрещенныхъ закономъ сдѣлокъ.

23-го Апрѣля 1893 г.

Государственный Совѣтъ, въ Соединенныхъ Департаментахъ Гражданскихъ и Духовныхъ Дѣлъ, Законовъ и Государственной

Najwyżéj zatwierdzone Zdanie Rady Państwa.

115. O pozwoleniu towarzystwu drogi żelaznéj Warszawsko-Wiedeńskiéj na nabycie 650 wagonów do przewozu węgla.

17-go Kwietnia 1893 r.

Rada Państwa, w Departamencie Ekonomii Państwowéj, rozpoznawszy przedstawienie Ministra Dróg Komunikacyi, *uchwaliła zdanie*:

1) Dozwolić towarzystwu drogi żelaznéj Warszawsko-Wiedeńskiéj nabyć, na rachunek mającego się wypuścić kapitału obligacyjnego towarzystwa 650 węglarek;

2) Wartość tych wagonów określić za pomocą konkurencyi pomiędzy fabrykami, i

3) Rozchód na ich nabycie pokryć tymczasowo, aż do zrealizowania wspomnianéj emisyi dodatkowego kapitału obligacyjnego,—z funduszów kasowych towarzystwa.

Oryginał Zdania podpisali na protokule Prezes i Członkowie.

(Data publikacyi: 4 Czerwca).

Najwyżéj zatwierdzone Zdanie Rady Państwa.

116. O karach za oszustwa przy zawarciu lub wykonaniu zabronionych przez prawo ugód.

23-go Kwietnia 1893 r.

Rada Państwa, w Połączonych Departamentach Spraw Cywilnych i Duchownych, Praw i Ekonomii Państwowéj i na Ogólném

Экономіи и въ Общемъ Собраніи, разсмотрѣвъ представленіе Министра Юстиціи, *мнѣніемъ положилъ*:

Отдѣленіе IV главы III раздѣла XII уложенія о наказаніяхъ (изд. 1885 г.) дополнить слѣдующимъ постановленіемъ:

Ст. 1670[1]. За сбытъ предметовъ подъ видомъ запрещенныхъ уголовнымъ закономъ въ обращеніи, или добытыхъ преступнымъ дѣяніемъ, если условленная по сдѣлкѣ плата получена сполна или частію, виновные подвергаются:

заключенію въ тюрьмѣ на время отъ двухъ до четырехъ мѣсяцевъ.

Виновные, когда будетъ признано, что они занимаются предусмотрѣннымъ въ сей статьѣ сбытомъ въ видѣ промысла, подвергаются:

заключенію въ тюрьмѣ на время отъ восьми мѣсяцевъ до одного года и четырехъ мѣсяцевъ.

Полученныя виновными по преступной сдѣлкѣ деньги или иное имущество отбираются въ казну.

Подлинное мнѣніе подписано въ журналѣ Предсѣдателями и Членами.

(С. У. и Р. П. 1893 г. Іюня 4-го N. 75 § 639).

Высочайше утвержденное мнѣніе Государственнаго Совѣта.

117. Объ измѣненіи дѣйствующихъ карательныхъ постановленій объ охраненіи народнаго здравія.

12-го Мая 1893 г.

Государственный Совѣтъ, въ Соединенныхъ Департаментахъ Гражданскихъ и Духовныхъ Дѣлъ и Законовъ и въ Общемъ Собраніи, разсмотрѣвъ представленіе Министра Юстиціи, *мнѣніемъ положилъ:*

I. Статьи 55, 56, 102, 111, 112, 112[1], 112[2], 113, 115, 116 и 128 устава о наказаніяхъ, налагаемыхъ мировыми судьями (изд. 1885 г.), замѣнить слѣдующими постановленіями:

Zebraniu, rozpoznawszy przedstawienie Ministra Sprawiedliwości, *uchwaliła zdanie*:

Oddział IV rozdziału III działu XII kodeksu kar (wyd. z r. 1885) uzupełnić postanowieniem następującém:

Art. 1670[1]. Za zbyt przedmiotów w takiéj formie, w któréj obieg ich jest zabroniony przez prawo, albo otrzymanych zapomocą czynu występnego, jeżeli umówiona za nie zapłata w całości lub częściowo została pobrana, winni ulegną:

zamknięciu w wieży na czas od dwóch do czterech miesięcy.

Winni, gdy będzie uznane, że zajmują się przewidzianym w niniejszym artykule zbytem, jako przemysłem, ulegną:

zamknięciu w wieży na czas od ośmiu miesięcy do roku i czterech miesięcy.

Otrzymane przez winnych z występnéj ugody pieniądze lub inny majątek konfiskuje się na rzecz skarbu.

Oryginał Zdania podpisali na protokułach Prezesi i Członkowie.

(Data publikacyi: 4 go Czerwca).

Najwyżéj zatwierdzone Zdanie Rady Państwa.

117. O zmianie obowiązujących postanowień karnych o zabezpieczeniu zdrowia publicznego.

12-go Maja 1893 roku.

Rada Państwa, w Połączonych Departamentach Spraw Cywilnych i Duchownych i Praw i na Ogólném Zebraniu, rozpoznawszy przedstawienie Ministra Sprawiedliwości, *uchwaliła zdanie*:

I. Artykuły 55, 56, 102, 111, 112, 112[1], 112[2], 113, 115, 116 i 128 ustawy o karach, wymierzanych przez sędziów pokoju, (wyd. z r. 1885), zastąpić przepisami następującemi:

Ст. 55. За несоблюденіе правилъ о чистотѣ и опрятности на улицахъ, а равно за допущеніе бродить по улицамъ скотъ тамъ, гдѣ это воспрещено, виновные подвергаются:

денежному взысканію не свыше пятнадцати рублей.

Такому же взысканію подвергаются виновные въ неисправномъ содержаніи помойныхъ ямъ и отхожихъ мѣстъ, а равно въ несоблюденіи правилъ о чистотѣ и опрятности въ дворахъ.

Ст. 56. За свозъ палаго скота, мусора, или нечистотъ не въ назначенное для того мѣсто, а равно за разлитіе или разбрасываніе послѣднихъ при перевозкѣ, виновные подвергаются:

денежному взысканію не свыше пятнадцати рублей съ каждаго воза или каждаго палаго животнаго, но во всякомъ случаѣ, въ общей суммѣ, не болѣе трехсотъ рублей.

Ст. 102. За несоблюденіе предписанныхъ закономъ или законнымъ постановленіемъ власти общихъ мѣръ предосторожности противъ распространенія прилипчивыхъ и повальныхъ болѣзней, виновные подвергаются:

аресту не свыше трехъ мѣсяцевъ, или денежному взысканію не свыше трехсотъ рублей.

NB. (Примѣчаніе къ сей статьѣ, по прод. 1890 г., остается въ силѣ).

Ст. 102[1]. За неисполненіе установленной закономъ или законнымъ постановленіемъ власти обязанности своевременно доносить о появленіи прилипчивой и повальной болѣзни, виновные подвергаются:

денежному взысканію не свыше ста рублей.

Ст. 111. За порчу воды, служащей для употребленія людей или для водопоя, моченіемъ льна или конопли, бросаніемъ, сваливаніемъ, выливаніемъ или проведеніемъ въ нее веществъ, дѣлающихъ ее непригодною для употребленія, или инымъ способомъ, когда притомъ не было умысла нанести вредъ общественному здравію (ст. 28), виновные подвергаются:

аресту не свыше одного мѣсяца, или денежному взысканію не свыше ста рублей.

Если отъ сего вода сдѣлалась вредною для здоровья людей, то виновные подвергаются:

аресту не свыше трехъ мѣсяцевъ, или денежному взысканію не свыше трехсотъ рублей.

Art. 55. Za niezachowanie przepisów o czystości i porządku na ulicach, jak również za dopuszczenie wałęsania się bydła po ulicach tam, gdzie to jest zabronione, winni ulegną:

karze pieniężnéj do piętnastu rubli.

Takiéj samej karze ulegną winni nieporządnego utrzymywania śmietników i wychodków, jak również niezachowania przepisów o czystości i porządku w podwórzach.

Art. 56. Za zwożenie padliny, śmieci lub nieczystości nie do miejsca na to przeznaczonego, jak również za rozlewanie lub rozrzucanie ich przy przewożeniu, winni ulegną:

karze pieniężnéj do piętnastu rubli od każdego wozu albo każdego padłego zwierzęcia, ale w żadnym razie nieprzenoszącéj w ogólnéj sumie trzystu rubli.

Art. 102. Za niezachowanie przepisanych przez prawo lub przez prawne rozporządzenie władzy ogólnych środków ostrożności zapobiegających rozprzestrzenieniu chorób zaraźliwych i epidemicznych, winni ulegną:

aresztowi do trzech miesięcy albo karze pieniężnéj do trzystu rubli.

NB. (Uwaga do tego artykułu, podług dal. c. z r. 1890, zachowuje moc obowiązującą).

Art. 102[1]. Za niespełnienie ustanowionego przez prawo lub przez prawne rozporządzenie władzy obowiązku doniesienia we właściwym czasie o pojawieniu się choroby zaraźliwéj i epidemicznéj, winni ulegną:

karze pieniężnéj do stu rubli.

Art. 111. Za zepsucie wody, służącéj do użytku ludzi albo do pojenia bydła, przez moczenie lnu lub konopi, rzucanie, zwalanie, wylewanie do niéj lub przeprowadzanie przez nią rzeczy, które ją czynią do użytku niezdatną, albo w inny sposób, gdy przytém nie było zamiaru zrządzenia szkody zdrowiu publicznemu (art. 28), winni ulegną:

aresztowi do miesiąca albo karze pieniężnéj do stu rubli.

Jeżeli wskutek tego woda stała się szkodliwą dla zdrowia ludzi, to winni ulegną:

aresztowi do trzech miesięcy albo karze pieniężnéj do trzystu rubli.

Ст. 112. За несоблюденіе предписанныхъ закономъ или законнымъ постановленіемъ власти мѣръ предосторожности противъ заразы домашнихъ животныхъ, а равно противъ распространенія разнаго рода насѣкомыхъ и животныхъ, вредныхъ для сельскохозяйственныхъ растеній или для плодовыхъ и древесныхъ насажденій, виновные подвергаются:

аресту не свыше трехъ мѣсяцевъ, или денежному взысканію не свыше трехсотъ рублей.

Ст. 112[1]. За неисполненіе установленной закономъ или законнымъ постановленіемъ власти обязанности своевременно доносить о появленіи заразы на домашнихъ животныхъ, а также о появленіи разнаго рода насѣкомыхъ и животныхъ, вредныхъ для сельско-хозяйственныхъ растеній, или же для плодовыхъ и древесныхъ насажденій, виновные подвергаются:

денежному взысканію не свыше ста рублей.

Ст. 113. За прогонъ скота безъ осмотра его, установленнаго закономъ или законнымъ постановленіемъ власти, виновные подвергаются;

аресту не свыше двухъ мѣсяцевъ, или денежному взысканію не свыше двухсотъ рублей.

Ст. 115. За приготовленіе для продажи, храненіе въ торговомъ или промышленномъ помѣщеніи, или продажу съѣстныхъ припасовъ или напитковъ, вредныхъ для здоровья или испортившихся, а равно за выдѣлку посуды изъ вредныхъ для здоровья матеріаловъ, виновные, сверхъ уничтоженія припасовъ, напитковъ или посуды, подвергаются:

аресту не свыше трехъ мѣсяцевъ, или денежному взысканію не свыше трехсотъ рублей.

NB. (статья 115[1], по прод. 1891 г., остается въ силѣ).

Ст. 115[2]. За приготовленіе для продажи, храненіе въ торговомъ или промышленномъ помѣщеніи, или продажу такихъ предметовъ, относительно приготовленія или продажи коихъ закономъ или законнымъ постановленіемъ власти установлены, въ огражденіе народнаго здравія, особыя, нарушаемыя означенными дѣйствіями, правила, виновные подвергаются:

аресту не свыше одного мѣсяца, или денежному взысканію не свыше ста рублей.

Art. 112. Za niezachowanie przepisanych przez prawo albo prawne rozporządzenie władzy środków ostrożności przeciwko zarazie zwierząt domowych, jak również przeciwko rozprzestrzenieniu różnego rodzaju owadów i zwierząt, szkodliwych dla roślin uprawianych w gospodarstwie rolném, albo dla sadzonek owocowych i drzewnych, winni ulegną:

aresztowi do trzech miesięcy, albo karze pieniężnéj do trzystu rubli.

Art. 112[1]. Za niespełnienie ustanowionego przez prawo albo przez prawne rozporządzenie władzy obowiązku donoszenia we właściwym czasie władzy o pojawieniu się zarazy na zwierzęta domowe, jak również o pojawieniu się różnego rodzaju owadów i zwierząt, szkodliwych dla roślin uprawianych w gospodarstwie rolném albo dla sadzonek owocowych lub drzewnych, winni ulegną:

karze pieniężnéj do stu rubli.

Art. 113. Za przepędzanie bydła bez obejrzenia go, ustanowionego przez prawo lub przez prawne rozporządzenie władzy, winni ulegną:

aresztowi do dwóch miesięcy, albo karze pieniężnéj do dwustu rubli.

Art. 115. Za wyrabianie na sprzedaż, zachowywanie w pomieszczeniu handlowém lub przemysłowém, albo sprzedaż produktów żywności lub napojów, szkodliwych dla zdrowia lub zepsutych, jak również za wyrabianie naczynia ze szkodliwych dla zdrowia materyałów, winni, oprócz zniszczenia produktów żywności, napojów, albo naczynia, ulegną:

aresztowi do trzech miesięcy, albo karze pieniężnéj do trzystu rubli.

NB. (artykuł 115[1], podług dal. c. z r. 1891, zachowuje moc obowiązującą).

Art. 115[2]. Za wyrabianie na sprzedaż, zachowywanie w pomieszczeniu handlowém lub przemysłowém, albo sprzedaż takich przedmiotów, co do których wyrobu lub sprzedaży ustanowione zostały przez prawo albo przez prawne rozporządzenie władzy, w celu zabezpieczenia zdrowia publicznego, specyalne przepisy, przeciwko którym wzmiankowane czyny wykraczają, winni ulegną:

aresztowi do miesiąca, albo karze pieniężnéj do stu rubli.

Ст. 115³. За храненіе въ торговомъ или промышленномъ помѣщеніи, или продажу съѣстныхъ припасовъ или иного товара, безвредность коихъ для здоровья удостовѣряется обязательнымъ наложеніемъ для сего клейма или иного знака, безъ такого знака, или со знакомъ, завѣдомо наложеннымъ лицомъ, на то не уполномоченнымъ, виновные подвергаются:

аресту не свыше одного мѣсяца или денежному взысканію не свыше ста рублей.

Если не снабженные знаками или самовольно заклейменные съѣстные припасы или товаръ оказались вредными для здоровья, то виновные, сверхъ уничтоженія припасовъ или товара, подвергаются:

аресту не свыше трехъ мѣсяцевъ, или денежному взысканію не свыше трехсотъ рублей.

Ст. 116. За несоблюденіе надлежащей чистоты и опрятности при изготовленіи для продажи, или при храненіи въ торговомъ или промышленномъ заведеніи, или же при продажѣ съѣстныхъ припасовъ или напитковъ, виновные подвергаются:

денежному взысканію не свыше пятидесяти рублей.

Ст. 128. За совершеніе проступковъ, означенныхъ въ статьяхъ 66, 72, 76, 106, 117, 118 (ч. 1), 119 и 121—127, въ случаѣ причиненія тѣмъ кому либо ранъ или поврежденій въ здоровьѣ, когда отъ сего не послѣдовало смерти (ст. 28), виновные подвергаются:

аресту не свыше одного мѣсяца, или денежному взысканію не свыше ста рублей.

II. Въ уложеніи о наказаніяхъ уголовныхъ и исправительныхъ (изд. 1885 г.) сдѣлать слѣдующія измѣненія:

1) Статьи 857 и 865 изложить такимъ образомъ:

Ст. 857. Взысканіямъ, опредѣленнымъ въ предшедшей (856) статьѣ, подвергаются находящіеся на государственной службѣ врачи, которые не донесутъ немедленно мѣстнымъ медицинскимъ начальствамъ о каждомъ, имъ извѣстномъ, случаѣ повальной или прилипчивой болѣзни.

Когда-жъ въ семъ нарушеніи установленныхъ правилъ будетъ виновенъ врачъ вольнопрактикующій, то онъ подвергается:

денежному взысканію не свыше ста рублей.

Art. 115³. Za zachowywanie w pomieszczeniu handlowém lub przemysłowém, albo sprzedaż produktów żywności lub innych towarów, których nieszkodliwość dla zdrowia poświadcza obowiązkowe nałożenie w tym celu stempla lub innego znaku, bez takiego znaku lub ze znakiem świadomie nałożonym przez osobę do tego nieupoważnioną, winni ulegną:

aresztowi do miesiąca, albo karze pieniężnéj do stu rubli.

Jeżeli niezaopatrzone w znaki albo samowolnie ostemplowane produkty żywności lub towary okazały się szkodliwemi dla zdrowia, to winni, oprócz zniszczenia produktów lub towarów, ulegną:

aresztowi do trzech miesięcy albo karze pieniężnéj do trzystu rubli.

Art. 116. Za niezachowanie należytéj czystości i porządku przy wyrabianiu w celu sprzedaży albo przy zachowywaniu w zakładzie handlowym lub przemysłowym, albo też przy sprzedaży produktów żywności lub napojów, winni ulegną:

karze pieniężnéj do pięćdziesięciu rubli.

Art. 128. Za popełnienie występków, wzmiankowanych w artykułach 66, 72, 76, 106, 117, 118 (cz. 1), 119 i 121—127, wrazie zrządzenia tém komukolwiek ran lub uszkodzeń na zdrowiu, gdy skutkiem tego nie była śmierć (art. 28), winni ulegną:

aresztowi do miesiąca, albo karze pieniężnéj do stu rubli.

II. W kodeksie kar głównych i poprawczych (wyd. z r. 1885) wprowadzić następujące zmiany:

1) Artykuły 857 i 865 zredagować tak:

Art. 857. Karom, określonym w poprzednim (856) artykule, ulegną znajdujący się w służbie państwowéj lekarze, którzy nie doniosą bezzwłocznie miejscowym zwierzchnościom lekarskim o każdym znanym im wypadku choroby epidemicznéj lub zaraźliwéj.

Jeżeli zaś winnym tego wykroczenia będzie lekarz wolnopraktykujący, to ulegnie:

karze pieniężnéj do stu rubli.

Ст. 865. За совершеніе проступковъ, означенныхъ въ статьяхъ 115, 115² и 115³ устава о наказаніяхъ, налагаемыхъ мировыми судьями, когда отъ того причинится кому либо смерть, виновные,

сверхъ опредѣленнаго за проступокъ наказанія и запрещенія навсегда продавать или приготовлять напитки или что либо съѣстное и выдѣлывать посуду для приготовленія или храненія сихъ припасовъ, предаются, если они христіане, церковному покаянію по распоряженію духовнаго ихъ начальства.

2) Отдѣленіе IV главы I раздѣла VIII изложить въ слѣдующемъ видѣ:

Отдѣленіе четвертое.

О нарушеніи правилъ, установленныхъ противъ распространенія заразы домашнихъ животныхъ.

Ст. 861. Сельскіе и волостные начальники, а равно чины полиціи, которые, узнавъ о появившейся въ мѣстахъ, имъ подвѣдомственныхъ, заразѣ на домашнихъ животныхъ, не донесутъ о томъ, по принадлежности, кому слѣдуетъ, и не примутъ предписанныхъ закономъ предохранительныхъ мѣръ, подвергаются за сіе:

первые, то есть сельскіе и волостные начальники:

денежному взысканію не свыше ста рублей,

а чины полиціи:

вычету изъ времени службы отъ одного до шести мѣсяцевъ, или удаленію отъ должности.

Ст. 861¹. Ветеринарные врачи, которые не донесутъ немедленно надлежащимъ начальствамъ или общественнымъ установленіямъ о каждомъ, имъ достовѣрно извѣстнымъ, случаѣ повальной или прилипчивой болѣзни домашнихъ животныхъ, подвергаются за сіе взысканіямъ, опредѣленнымъ въ статьѣ 857 сего уложенія.

Ст. 862. Лица, виновныя въ умышленномъ сообщеніи заразы чужимъ или принадлежащимъ имъ домашнимъ животнымъ, подвергаются:

наказаніямъ, въ статьѣ 1623 сего уложенія опредѣленнымъ.

3) Отдѣленіе V главы I того же раздѣла дополнить слѣдующимъ постановленіемъ:

Ст. 865¹. Должностныя лица, состоящія на государственной или общественной службѣ, на коихъ лежитъ обязанность наложе-

Art. 865. Za popełnienie występków, wzmiankowanych w artykułach 115, 115[2] i 115[3] ustawy o karach, wymierzanych przez sędziów pokoju, gdy następstwem tego będzie czyjaś śmierć, winni,

oprócz określonéj za występek ten kary i zakazu raz na zawsze sprzedawania albo wyrabiania napojów lub wszelkich wiktuałów, jak również wyrabiania naczyń do wyrobu lub zachowywania tych produktów żywności służących, ulegną, jeżeli to są chrześcianie, pokucie kościelnéj, wyznaczonéj przez ich zwierzchność duchowną.

2) Oddział IV rozdziału I działu VIII zredagować w sposób następujący:

Oddział czwarty.

O naruszeniu przepisów, ustanowionych dla zapobieżenia rozprzestrzenieniu zarazy zwierząt domowych.

Art. 861. Zwierzchnicy wsi i gmin, jak również urzędnicy policyjni, którzy, dowiedziawszy się o pojawieniu się w miejscach im podwładnych zarazy na zwierzęta domowe, nie doniosą o tém komu należy i nie przedsięwezmą przepisanych przez prawo środków ostrożności, ulegną za to:

pierwsi, to jest zwierzchnicy wsi i gmin:

karze pieniężnéj do stu rubli,

a urzędnicy policyjni:

wytrąceniu z czasu służby od jednego do sześciu miesięcy, albo usunięciu z zajmowanego urzędu.

Art. 861[1]. Lekarze weterynaryi, którzy nie doniosą bezzwłocznie właściwéj zwierzchności albo instytucyom gminnym o każdym dokładnie im znanym wypadku choroby zaraźliwéj lub epidemicznéj zwierząt domowych, ulegną za to karom, określonym w artykule 857 niniejszego kodeksu.

Art. 862. Osoby, winne umyślnego udzielenia zarazy cudzym lub do nich należącym zwierzętom domowym, ulegną:

karom, określonym w artykule 1623 niniejszego kodeksu.

3) Oddział V rozdziału I tegoż działu uzupełnić postanowieniem następującém:

Art. 865[1]. Urzędnicy, pozostający w służbie państwowéj lub publicznéj, na których ciąży obowiązek nałożenia stempla lub innego

нія клейма или иного знака на съѣстные припасы или иной товаръ, удостовѣряющаго безвредность оныхъ для здоровья, виновныя въ наложеніи такого знака на товаръ безъ надлежащаго его освидѣтельствованія, подвергаются:

арестy отъ трехъ недѣль до трехъ мѣсяцевъ.

Если таковой знакъ былъ наложенъ на вредные для здоровья припасы или иной товаръ, то виновные подвергаются:

исключенію изъ службы.

Подлинное мнѣніе подписано въ журналахъ Предсѣдателями и Членами.

(С. У. и Р. П. 1893 г. Іюня 4-го N. 75 § 640).

Высочайше утвержденное мнѣніе Государственнаго Совѣта.

118. О преслѣдованіи ростовщическихъ дѣйствій.

24-го Мая 1893 года.

Государственный Совѣтъ, въ Соединенныхъ Департаментахъ Гражданскихъ и Духовныхъ Дѣлъ, Законовъ и Государственной Экономіи и въ Общемъ Собраніи, разсмотрѣвъ представленіе Министра Юстиціи, *мнѣніемъ положилъ:*

I. Въ дополненіе подлежащихъ узаконеній постановить:

Занимающійся, въ видѣ промысла, отдачею въ ссуду сельскимъ обывателямъ: 1) хлѣба или другихъ припасовъ, или же 2) денегъ, подъ условіемъ уплаты денежнаго долга, частью или вполнѣ, хлѣбомъ, припасами или работой,—если для совершенія сдѣлки на чрезмѣрно обременительныхъ, несоотвѣтствующихъ мѣстнымъ обычаямъ, условіяхъ онъ воспользовался крайне тягостнымъ положеніемъ заемщика, подвергается:

въ первый разъ—аресту на срокъ не свыше трехъ мѣсяцевъ;

во второй и послѣдующіе разы—заключенію въ тюрьмѣ отъ одного до шести мѣсяцевъ.

Сдѣлка, заключенная при вышеуказанныхъ обстоятельствахъ, какъ ростовщическая, признается недѣйствительною, но заимода-

znaku na produkty żywności lub inne towary, potwierdzającego nieszkodliwość ich dla zdrowia, winni nałożenia takiego znaku na towar bez należytego zrewidowania go, ulegną:

aresztowi od trzech tygodni do trzech miesięcy.

Jeżeli taki znak był nałożony na szkodliwe dla zdrowia produkty żywności lub inne towary, winny ulegnie:

wykluczeniu ze służby.

Oryginał Zdania podpisali na protokułach Prezesi i Członkowie.

(Data publikacyi: 4 Czerwca).

Najwyżéj zatwierdzone Zdanie Rady Państwa.

118. O odpowiedzialności sądowéj za lichwę.

24-go Maja 1893 r.

Rada Państwa w Połączonych Departamentach Spraw Cywilnych i Duchownych i Praw i na Ogólném Zebraniu, rozpoznawszy przedstawienie Ministra Sprawiedliwości, *uchwaliła zdanie*:

I. W uzupełnieniu odnośnych praw postanowić:

Zajmujący się, sposobem przemysłu, wypożyczaniem obywatelom wiejskim: 1) zboża lub innych produktów, albo téż 2) pieniędzy, pod warunkiem zapłacenia długu częściowo albo w całości zbożem, produktami lub robotą, — jeżeli dla zawarcia ugody na zbyt uciążliwych, nieodpowiadających miejscowym zwyczajom, warunkach skorzystał ze szczególnie uciążliwego położenia pożyczkobiorcy, ulegnie:

za pierwszym razęm—aresztowi na termin do trzech miesięcy.

za drugim i każdym następnym razem—zamknięciu w wieży od jednego do sześciu miesięcy.

Ugoda, zawarta przy wyżéj wskazanych okolicznościach, jako lichwiarska, uznaje się za nieważną, lecz wypożyczający nie pozba_

вецъ не лишается права обратнаго полученія дѣйствительно данныхъ имъ хлѣба, припасовъ или денегъ, за вычетомъ уже возвращеннаго ему количества.

II. Отдѣленіе IV главы XIII устава о наказаніяхъ, налагаемыхъ мировыми судьями, дополнить слѣдующимъ постановленіемъ:

Ст. 180². За ссуду капитала въ чрезмѣрный ростъ или подъ обезпеченіе чрезмѣрной неустойки:

1) если заемщикъ былъ вынужденъ своими стѣсненными обстоятельствами, извѣстными заимодавцу, принять условія ссуды, крайне обременительныя или тягостныя по своимъ послѣдствіямъ, или

2) если кто, занимаясь ссудами, скрылъ чрезмѣрность роста какимъ-либо способомъ, какъ-то: включеніемъ роста въ капитальную сумму, въ видѣ платы за храненіе, или неустойки и т. п.,

виновный въ семъ ростовщичествѣ подвергается заключенію въ тюрьмѣ на время отъ двухъ мѣсяцевъ до одного года и четырехъ мѣсяцевъ и, кромѣ того, по усмотрѣнію суда, денежному взысканію не свыше трехсотъ рублей.

Сему же наказанію подвергается тотъ, кто пріобрѣтетъ и предъявитъ ко взысканію обязательство, завѣдомо для него ростовщическое, или получитъ по оному ростовщическій платежъ.

Ростовщическое обязательство признается не имѣющимъ силы, но заимодавецъ не лишается права обратнаго полученія дѣйствительно даннаго капитала, за вычетомъ полученныхъ платежей.

Ростъ не превышающій 12 процентовъ въ годъ, не почитается чрезмѣрнымъ.

III. Статью 992² уложенія о наказаніяхъ изложить слѣдующимъ образомъ:

Содержатели ссудныхъ кассъ и ихъ приказчики, за присвоеніе, растрату, самовольное пользованіе или отдачу въ пользованіе заложенныхъ предметовъ, а также за ростовщичество подвергаются наказаніямъ, опредѣленнымъ за сіи преступныя дѣянія (уст. о нак. ст. 173—177 и 180², улож. о нак. ст. 1681, 1682 и 1707), и сверхъ того лишаются навсегда права содержать ссудныя кассы.

IV. Третью часть статьи 1688 уложенія о наказаніяхъ изложить слѣдующимъ образомъ:

Но если виновный, для достиженія своей цѣли, присвоилъ себѣ непринадлежащее ему званіе какого либо должностнаго по государственной или общественной службѣ лица, или составилъ

wia się prawa odebrania rzeczywiście danych przez niego zboża, produktów żywności lub pieniędzy po potrąceniu ilości, która mu już zwróconą została.

II. Oddział IV rozdziału XIII ustawy o karach, wymierzanych przez sędziów pokoju, uzupełnić postanowieniem następującém:

Art. 180^{2}. Za wypożyczenie kapitału na zbyt wysoki procent lub z zabezpieczeniem zwrotu zbyt wysoką karą wadyalną:

1) jeżeli pożyczkobiorca był zmuszony trudnemi okolicznościami, w których się znajduje i które są znane wypożyczającemu, przyjąć warunki pożyczki same przez się lub ze względu na ich następstwa, nader uciążliwe;

2) jeżeli kto, zajmując się pożyczkami, ukrył zbytnią wysokość procentu w jakikolwiekbądź sposób, jakoto: zapomocą włączenia procentu do kapitału, pod pozorem opłaty za zachowanie lub kary wadyalnéj i t. p.,

winny téj lichwy ulegnie zamknięciu w wieży na czas od dwóch miesięcy do roku i czterech miesięcy, i, prócz tego, podług uznania sądu, karze pieniężnéj do trzystu rubli.

Takiéj saméj karze ulegnie ten, kto nabędzie zobowiązanie, o którym wie, że jest lichwiarskie, rozpocznie z niego egzekucyę lub przyjmie na mocy takiego zobowiązania lichwiarską wypłatę.

Zobowiązanie lichwiarskie uznaje się za nieważne, ale pożyczający nie pozbawia się prawa odebrania rzeczywiście danego kapitału, po potrąceniu otrzymanych wypłat.

Procent nie przenoszący 12 od sta na rok nie poczytuje się za zbyt wysoki.

III. Artykuł 992^{2} kodeksu karnego zredagować w sposób następujący:

Utrzymujący kasy pożyczkowe i ich zastępcy za przywłaszczenie, roztrwonienie, samowolne użytkowanie, albo oddanie w użytkowanie zastawionych przedmiotów, tudzież za lichwę, ulegną karom, określonym za te czyny występne (Ust. o kar. art. 173—177 i 180^{2}, kod. kar. art. 1681, 1682 i 1707) i, prócz tego, pozbawia się na zawsze prawa utrzymywania kas pożyczkowych.

IV. Trzecią część artykułu 1688 kodeksu karnego zredagować w sposób następujący:

Lecz jeżeli winny, dla osiągnięcia swojego celu, przywłaszczył sobie nienależący do niego tytuł jakiego urzędnika będącego w służbie państwowéj lub publicznéj, albo użył świadomie fałszywych do-

или употребилъ завѣдомо фальшивые документы или торговыя, также фальшивыя, письма, или сдѣлалъ иной какой либо подлогъ, или, чрезъ спиртные или иные напитки или другія средства, привелъ обманутаго въ состояніе безпамятства, или же, прибѣгнувъ къ ложнымъ обѣщаніямъ, увѣреніямъ и тому подобнымъ средствамъ, воспользовался отсутствіемъ у обманутаго яснаго пониманія свойства и значенія принимаемаго имъ на себя обязательства, то онъ подвергается:

лишенію всѣхъ особенныхъ, лично и по состоянію присвоенныхъ, правъ и преимуществъ и ссылкѣ на житье въ Сибирь или отдачѣ въ исправительныя арестантскія отдѣленія по пятой степени 31 статьи сего уложенія.

V. Отдѣленіе II главы V раздѣла XII уложенія о наказаніяхъ дополнить слѣдующимъ постановленіемъ:

Ст. 1707. Виновные въ повтореніи предусмотрѣннаго въ статьѣ 180[2] устава о наказаніяхъ, налагаемыхъ мировыми судьями, преступнаго дѣянія, или въ учиненіи его въ видѣ промысла подвергаются:

лишенію всѣхъ особенныхъ, лично и по состоянію присвоенныхъ, правъ и преимуществъ и ссылкѣ на житье въ одну изъ отдаленныхъ губерній, кромѣ Сибирскихъ, или заключенію въ тюрьмѣ по первой или второй степени 33 статьи сего уложенія.

Ростовщическое обязательство признается неимѣющимъ силы, но заимодавецъ не лишается права обратнаго полученія дѣйствительно даннаго капитала, за вычетомъ полученныхъ платежей.

VI. (относится лишь къ нѣкоторымъ мѣстностямъ Имперіи. *Прим. издат.*).

Подлинное мнѣніе подписано въ журналахъ Предсѣдателями и Членами.

(С. У. и Р. П. 1893 г. Іюня 4-го № 76 § 652).

kumentów lub fałszywych również listów handlowych, albo popełnił inne jakie oszustwo, albo zapomocą napojów wyskokowych lub innych wprowadził oszukanego w stan nieprzytomny, albo wreszcie, uciekłszy się do fałszywych obietnic, zapewnień i tym podobnych środków, skorzystał z braku u oszukanego należytego zrozumienia własności i znaczenia przyjętego przez niego na siebie zobowiązania, ten za to ulegnie:

pozbawieniu wszystkich szczególnych, osobiście i do stanu przywiązanych praw i przywilejów i zesłaniu na mieszkanie do Syberyi lub oddaniu do poprawczych oddziałów aresztanckich podług piątego stopnia artykułu 31 niniejszego kodeksu.

V. Oddział II rozdziału V działu XII kodeksu karnego uzupełnić następującém postanowieniem:

Art. 1707. Winni powtórzenia przewidzianego w artykule 180^2 ustawy o karach, wymierzanych przez sędziów pokoju, czynu występnego, albo popełnienia tego czynu sposobem przemysłu, ulegną:

pozbawieniu wszystkich szczególnych, osobiście i do stanu przywiązanych praw i przywilejów i zesłaniu na mieszkanie do jednéj z odleglejszych gubernij, oprócz Syberyjskich, albo zamknięciu w wieży podług pierwszego lub drugiego stopnia artykułu 33 niniejszego kodeksu.

Zobowiązanie lichwiarskie uznaje się za nieważne, ale wypożyczający nie pozbawia się prawa odebrania rzeczywiście danego kapitału, po potrąceniu otrzymanych wypłat.

VI. (odnosi się tylko do miejscowości Cesarstwa. *Przyp. wydawcy*).

Oryginał Zdania podpisali na protokułach Prezesi i Członkowie.

(Data publikacyi: 4-go Czerwca).

Именной Высочайшій Указъ.

119. О преобразованіи Министерства Государственныхъ Имуществъ въ Министерство Земледѣлія и Государственныхъ Имуществъ.

Управляющему Министерствомъ Государственныхъ Имуществъ.

Признавъ за благо, соотвѣтственно возрастающимъ нуждамъ отечественнаго сельскаго хозяйства, составляющаго основу народнаго благосостоянія, преобразовать Министерство Государственныхъ Имуществъ, въ которомъ нынѣ сосредоточено управленіе сельскохозяйственною частью, въ Министерство Земледѣлія и Государственныхъ Имуществъ, съ надлежащимъ расширеніемъ круга его дѣятельности и усиленіемъ его полезнаго воздѣйствія на развитіе въ Имперіи сельскохозяйственной промышленности, Повелѣваемъ вамъ, во исполненіе сего, начертать и внести на обсужденіе Государственнаго Совѣта, въ ближайшую его сессію, предположенія о новомъ устройствѣ управленія сельскохозяйственною частью и государственными имуществами, на основаніи указаній, Мною вамъ преподанныхъ.

На подлинномъ Собственною ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА рукою подписано:

„АЛЕКСАНДРЪ“.

Въ Гатчинѣ, 31 Мая 1893 г.

(С. У. и Р. П. 1893 г. Іюня 11-го № 79 § 657)

Imienny Ukaz Najwyższy.

119. O przekształceniu Ministeryum Dóbr Państwa na Ministeryum Rolnictwa i Dóbr Państwa.

Do Zarządzającego Ministeryum Dóbr Państwa.

Uznawszy za pożyteczne, odpowiednio do powiększających się potrzeb ojczystego gospodarstwa wiejskiego, stanowiącego podstawę dobrobytu narodowego, przekształcić Ministeryum Dóbr Państwa, w którém obecnie jednoczy się zarząd działem gospodarstwa wiejskiego, na Ministeryum Rolnictwa i Dóbr Państwa, z należytém rozszerzeniem zakresu jego działalności i powiększeniem jego pożytecznego oddziaływania na rozwój w Cesarstwie przemysłu rolnego, Rozkazujemy Wam, w wykonaniu tego nakreślić i przedstawić na najbliższéj sesyi Rady Państwa projekty co do nowéj organizacyi zarządu działem gospodarstwa wiejskiego i dóbr Państwa, na zasadzie wskazówek, przezemnie wam udzielonych.

Na oryginale Własną JEGO CESARSKIÉJ MOŚCI ręką podpisano:

„*ALEKSANDER*“.

W Gatczynie, 31 Maja 1893 r.

(Data publikacyi: 11-go Czerwca).

Высочайше утвержденное мнѣніе Государственнаго Совѣта.

120. Объ утвержденіи положенія о государственномъ квартирномъ налогѣ.

14-го Мая 1893 г.

Государственный Совѣтъ, въ Соединенныхъ Департаментахъ Государственной Экономіи, Законовъ и Гражданскихъ и Духовныхъ Дѣлъ и въ Общемъ Собраніи, разсмотрѣвъ представленіе Министра Финансовъ, *мнѣніемъ положилъ:*

I. Проекты: положенія о государственномъ квартирномъ налогѣ, росписанія городовъ и поселеній, отнесенныхъ къ первымъ четыремъ классамъ для взиманія сего налога, и вѣдомости окладовъ онаго поднести къ Высочайшему ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА утвержденію.

II. Означенное въ отд. I положеніе ввести въ дѣйствіе во всѣхъ губерніяхъ и областяхъ Европейской Россіи и Царства Польскаго.

III. Постановить, что штабъ и оберъ-офицеры и чиновники не выше VI класса, принадлежащіе къ составу воинскихъ и морскихъ командъ и строевыхъ воинскихъ и морскихъ управленій, освобождаются отъ платежа государственнаго квартирнаго налога, если занимаемыя ими помѣщенія, по своей наемной цѣнѣ, относятся: въ городахъ и поселеніяхъ I, II, III и IV классовъ—къ первымъ шести разрядамъ, а въ поселеніяхъ V класса—къ первымъ девяти разрядамъ.

IV. Статью 45 устава о гербовомъ сборѣ (св. зак. т. V, изд. 1886 г.) дополнить новымъ пунктомъ слѣдующаго содержанія:

Освобождаются отъ гербоваго сбора прошенія и другія бумаги, означенныя въ п. 1 ст. 6, а также разрѣшительныя бумаги: по дѣламъ о государственномъ квартирномъ налогѣ, за исключеніемъ жалобъ, приносимыхъ Министру Финансовъ на постановленія губернскихъ или областныхъ по квартирному налогу присутствій.

Najwyżéj zatwierdzone Zdanie Rady Państwa.

120. O zatwierdzeniu postanowienia o podatku państwowym od mieszkań.

14-go Maja 1893 r.

Rada Państwa, w Połączonych Departamentach Ekonomii Państwowéj, Praw i Spraw Cywilnych i Duchownych i na Ogólném Zebraniu, rozpoznawszy przedstawienie Ministra Finansów, *uchwaliła zdanie*:

I. Projekty: postanowienia o podatku państwowym od mieszkań, spisu miast i osad, zaliczonych do pierwszych czterech klas dla pobierania tego podatku, oraz wykazu norm tego podatku przedstawić do Najwyższego JEGO CESARSKIÉJ MOŚCI zatwierdzenia.

II. Wzmiankowane w oddziale I postanowienie wprowadzić w wykonanie we wszystkich guberniach i obwodach Rosyi Europejskiéj i Królestwa Polskiego.

III. Postanowić, że oficerowie sztabu i oficerowie naczelni oraz urzędnicy nie starsi od VI klasy, należący do składu komend wojskowych i marynarki wojennéj oraz zarządów szeregowych wojska i marynarki, uwalniają się od opłaty podatku państwowego od mieszkań, jeżeli zajmowane przez nich lokale, podług wysokości komornego należą: w miastach i osadach I, II, III i IV klasy—do pierwszych sześciu kategoryj, a w osadach V klasy—do pierwszych dziewięciu kategoryj.

IV. Artykuł 45 ustawy o podatku stemplowym (sw. zak. t. V, wyd. z r. 1885), uzupełnić nowym ustępem treści następującéj:

Uwalniają się od podatku stemplowego prośby i inne papiery, wzmiankowane w ust. 1 art. 6, oraz odpowiedzi na nie: w sprawach o podatek państwowy od mieszkań, z wyjątkiem skarg, zanoszonych do Ministra Finansów na postanowienia urzędów gubernialnych i obwodowych do podatku od mieszkań.

V. Учредить въ вѣдѣніи казенныхъ палатъ шестьдесятъ новыхъ должностей податныхъ инспекторовъ на основаніяхъ, опредѣленныхъ Высочайше утвержденнымъ, 30 Апрѣля 1885 г., мнѣніемъ Государственнаго Совѣта (Сбор. Зак. Т. XXVIII, стр. 50).

VI. Расходъ на содержаніе вновь учреждаемыхъ должностей (отд. V), въ количествѣ ста двадцати шести тысячъ рублей въ годъ, вносить, начиная съ 1 Января 1894 г., въ подлежащія подраздѣленія расходной смѣты департамента окладныхъ сборовъ; въ текущемъ же году расходъ этотъ отнести на кредитъ, ассигнованный по ст. 1 § 2 означенной смѣты.

VII. Не издавая нынѣ росписанія городовъ и поселеній, подлежащихъ отнесенію къ V классу для взиманія квартирнаго налога, предоставить Министру Финансовъ, по соглашенію съ Министромъ Внутреннихъ Дѣлъ, собрать надлежащія дополнительныя по сему предмету свѣдѣнія и данныя и затѣмъ составленное на основаніи оныхъ росписаніе упомянутыхъ городовъ и поселеній представить на разсмотрѣніе Государственнаго Совѣта съ такимъ разсчетомъ времени, чтобы утвержденіе онаго могло послѣдовать до 1 Декабря текущаго года.

VIII. Предоставить Министру Финансовъ выработать и внести, по сношеніи съ кѣмъ слѣдуетъ, на утвержденіе установленнымъ порядкомъ предположенія: 1) объ условіяхъ и размѣрѣ обложенія квартирнымъ налогомъ лицъ, занимающихъ помѣщенія (нумера) въ гостинницахъ и меблированныхъ комнатахъ, 2) о распространеніи дѣйствія положенія о государственномъ квартирномъ налогѣ на прочія, кромѣ означенныхъ въ отд. II, мѣстности Имперіи.

Подлинное мнѣніе подписано въ журналахъ Предсѣдателями и Членами.

V. Utworzyć pod zawiadywaniem izb skarbowych sześćdziesiąt nowych posad inspektorów podatkowych na zasadach, określonych przez Najwyżéj zatwierdzone d. 30 Kwietnia 1885 r. Zdanie Rady Państwa (Zbiór Praw T. XXVIII, str. 51).

VI. Rozchód na uposażenie nowo-utworzonych posad (oddz. V), w ilości sto dwadzieścia sześć tysięcy rubli rocznie, wnosić, poczynając od 1 Stycznia 1894 roku, pod odpowiednie rubryki budżetu rozchodów departamentu przychodów stałych; zaś w roku bieżącym rozchód ten pokryć z kredytu, asygnowanego według poz. 1 § 2 wspomnianego budżetu.

VII. Nie wydając obecnie spisu miast i osad, które mają być zaliczone do V klasy dla pobierania podatku od mieszkań, poruczyć Ministrowi Finansów, po porozumieniu się z Ministrem Spraw Wewnętrznych, zebrać należyte dodatkowe w tym przedmiocie wiadomości i dane, a następnie, sporządzony na zasadzie tychże, spis miast i osad przedstawić do rozpoznania Rady Państwa z takiém obliczeniem czasu, ażeby mógł być zatwierdzony przed 1 Grudnia roku bieżącego.

VIII. Poruczyć Ministrowi Finansów opracować i przedstawić, po porozumieniu się z kim należy, do zatwierdzenia w ustanowionym porządku projekty: 1) co do warunków i wysokości obłożenia podatkiem od mieszkań osób, zajmujących lokale (numery) w hotelach i pokojach umeblowanych; 2) co do rozciągnięcia mocy obowiązującéj postanowienia o podatku państwowym od mieszkań na inne, prócz wskazanych w oddz. II, miejscowości Cesarstwa.

Oryginał Zdania podpisali na protokułach Prezesi i Członkowie.

На подлинномъ Собственною ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА рукою начертано:

„Быть по сему“.

Въ Москвѣ, 14 Мая 1893 г.

ПОЛОЖЕНІЕ
о государственномъ квартирномъ налогѣ.

ГЛАВА I.
Объ основаніяхъ обложенія.

1. Государственный квартирный налогъ взимается съ лицъ, занимающихъ помѣщенія для жилья (квартиры) въ городахъ и поселеніяхъ, поименованныхъ въ особомъ росписаніи.

2. Для взиманія государственнаго квартирнаго налога города и поселенія распредѣляются на классы, сообразно съ степенью дороговизны жилыхъ помѣщеній. Въ предѣлахъ каждаго класса помѣщенія распредѣляются на разряды по ихъ наемной цѣнѣ. Для каждаго разряда помѣщеній въ каждомъ классѣ установляются особые оклады налога.

3. Росписаніе городовъ и поселеній по классамъ для взиманія государственнаго квартирнаго налога и вѣдомость окладовъ сего налога утверждаются законодательнымъ порядкомъ.

4. Государственному квартирному налогу подлежатъ русскіе подданные и иностранцы, занимающіе помѣщенія для жилья какъ въ собственныхъ домахъ, такъ и наемныя или предоставленныя имъ въ безплатное пользованіе.

5. Отъ платежа государственнаго квартирнаго налога освобождаются: 1) духовенство христіанскихъ исповѣданій; 2) иностранные дипломатическіе представители, аккредитованные при Высочайшемъ Дворѣ, и прочія лица, входящія въ составъ посольствъ и миссій; 3) генеральные консулы, консулы, вице-консулы и консульскіе агенты, состоящіе подданными того государства, отъ котораго они назначены, если съ симъ государствомъ заключена Россіею относительно консульскихъ правъ конвенція, или если въ немъ подобная льгота предоставлена русскимъ консуламъ.

Na oryginale Własną JEGO CESARSKIÉJ MOŚCI ręką nakreślono:

„Ma być podług tego“.

W Moskwie, 14 Maja 1893 r.

POSTANOWIENIE
o podatku państwowym od mieszkań.

ROZDZIAŁ I.
O zasadach opodatkowania.

1. Podatek państwowy od mieszkań pobiera się od osób, zajmujących lokale (mieszkania) w miastach i osadach, wyszczególnionych w oddzielnym rozkładzie.

2. Dla pobierania podatku państwowego od mieszkań miasta i osady dzielą się na klasy, odpowiednio do stopnia drożyzny mieszkań. W granicach każdéj klasy mieszkania dzielą się na kategorye podług wysokości opłacanego za nie komornego. Dla każdéj kategoryi mieszkań w każdéj klasie ustanawiają się oddzielne normy podatku.

3. Rozkład miast i osad na klasy dla pobierania podatku państwowego od mieszkań i wykaz norm tego podatku zatwierdza się w drodze prawodawczéj.

4. Podatek państwowy od mieszkań opłacają poddani rosyjscy i cudzoziemcy, zajmujący lokale tak we własnych domach, jakoteż najęte lub oddane im w użytkowanie bezpłatne.

5. Od opłaty podatku państwowego od mieszkań uwalniają się: 1) duchowieństwo wyznań chrześciańskich; 2) zagraniczni przedstawiciele dyplomatyczni, akredytowani przy Najwyższym Dworze, i inne osoby, wchodzące w skład poselstw i misyj; 3) konsulowie generalni, konsulowie, wice-konsulowie i agenci konsularni, będący poddanemi tego państwa, od którego są mianowani, jeżeli z tém państwem Rosya zawarła odnośnie do praw konsularnych konwencyę, albo jeżeli w niém podobna ulga nadaną została konsulom rosyjskim.

6. Государственный квартирный налогъ не исчисляется: 1) съ помѣщеній, занятыхъ правительственными, общественными и сословными учрежденіями, учеными и учебными заведеніями, больницами и лечебницами, торговыми и промышленными заведеніями, и съ другихъ тому подобныхъ помѣщеній, или частей оныхъ, не предназначенныхъ собственно для жилья; 2) съ нижеслѣдующихъ жилыхъ помѣщеній: а) съ дворцовъ и иныхъ зданій, занимаемыхъ членами Императорскаго дома; б) съ архіерейскихъ домовъ, монастырей и монастырскихъ общинъ; в) съ пансіоновъ и квартиръ общежитія воспитанниковъ учебныхъ заведеній; г) съ пріютовъ, богадѣлень и иныхъ благотворительныхъ завденій, а также съ квартиръ общежитія при такихъ заведеніяхъ; д) съ казарменныхъ помѣщеній, за исключеніемъ подлежащихъ налогу квартиръ офицерскихъ чиновъ; е) съ жилищъ рабочихъ при фабрикахъ, заводахъ и иныхъ промышленныхъ заведеніяхъ, за исключеніемъ помѣщеній управляющихъ фабриками и заводами, приказчиковъ, мастеровъ и другихъ старшихъ служащихъ; ж) съ постоялыхъ дворовъ и ночлежныхъ домовъ; з) со всѣхъ помѣщеній, наемная цѣна коихъ ниже размѣра, установленнаго для взиманія оклада налога перваго разряда въ городахъ и поселеніяхъ всѣхъ классовъ (ст. 2).

Примѣчаніе. Находящіяся при помѣщеніяхъ, упомянутыхъ въ п. 1 и въ п. 2 лит. *а*, *в*, *г* и *ж*, квартиры частныхъ и должностныхъ лицъ подлежатъ обложенію на общемъ основаніи. Въ такихъ случаяхъ налогъ исчисляется лишь съ облагаемой части помѣщенія.

7. Причитающійся съ каждаго плательщика окладъ государственнаго квартирнаго налога (ст. 2) опредѣляется по наемной цѣнѣ занимаемыхъ имъ жилыхъ помѣщеній, со всѣми принадлежностями (сараями, конюшнями, ледниками, садами и т. п.), не включая платы за меблировку и отопленіе.

8. Если одно лицо занимаетъ нѣсколько помѣщеній въ одномъ и томъ же домѣ, причитающійся съ него окладъ квартирнаго налога исчисляется по совокупной цѣнѣ сихъ помѣщеній.

9. Цѣною помѣщенія, сданнаго въ наемъ, признается дѣйствительная за то помѣщеніе годовая наемная плата.

10. Если въ составъ наемной платы входитъ плата за отопленіе, то для опредѣленія оклада квартирнаго налога изъ наемной платы вычитается 15%.

11. Наемная цѣна помѣщенія, занятаго самимъ домовладѣль-

6. Podatek państwowy od mieszkań nie pobiera się: 1) od lokalów, zajętych przez instytucye rządowe, publiczne i stanowe, zakłady naukowe i szkolne, szpitale i lecznice, zakłady handlowe i przemysłowe i od innych tym podobnych lokalów lub części tychże, nie przeznaczonych właściwie na mieszkanie; 2) od następujących mieszkań: a) od pałaców innych budynków, zajmowanych przez członków domu Cesarskiego; b) od domów arcybiskupich, klasztorów i zgromadzeń klasztornych; c) od pensyonatów i mieszkań wspólnego pożycia wychowańców zakładów naukowych; d) od przytułków, domów ubogich i sierot oraz innych zakładów dobroczynnych, tudzież od mieszkań wspólnego pożycia przy takich zakładach; e) od lokalów koszarowych, z wyjątkiem podlegających podatkowi mieszkań oficerskich; f) od mieszkań robotników przy fabrykach i innych zakładach przemysłowych, z wyjątkiem lokalów dyrektorów fabryk, ich zastępców, majstrów i innych starszych urzędników; g) od domów zajezdnych (oberży) i domów noclegowych; h) od wszystkich lokalów, których komorne jest niższe od ustanowionéj normy podatku pierwszéj kategoryi w miastach i osadach wszystkich klas (art. 2).

Uwaga. Znajdujące się przy lokalach, wzmiankowanych w ust. 1 i w ust. 2 lit. *a*, *c*, *d* i *g*, mieszkania osób prywatnych i urzędników podlegają opodatkowaniu na ogólnéj zasadzie. W takim razie podatek oblicza się tylko od podlegającéj mu części lokalu.

7. Przypadająca od każdego płatnika norma podatku państwowego od mieszkań (art. 2), określa się podług wysokości komornego opłacanego za zajmowane przez niego lokale ze wszystkiemi przynależytościami (wozowniami, stajniami, lodowniami, ogrodam i t. p.), z wyjątkiem opłaty za umeblowanie i opał.

8. Jeżeli jedna osoba zajmuje kilka lokalów w jednym i tym samym domu, przypadająca od niéj norma podatku od mieszkań oblicza się podług łącznéj ceny tych lokalów.

9. Za cenę lokalu wynajętego uważa się rzeczywiste za ten lokal komorne roczne.

10, Jeżeli w skład komornego wchodzi opłata za opał, to dla określenia normy podatku od mieszkań potrąca się z komornego 15%.

11. Cena najmu za lokal, zajmowany przez samego właści-

цемъ или уступленная имъ въ безплатное пользованіе другому лицу, опредѣляется по соображенію съ тою годовою наемною платою, которая получалась за это помѣщеніе, когда оно сдавалось въ наемъ, или съ платою за соотвѣтственныя сдаваемыя въ наемъ помѣщенія. При невозможности примѣненія сихъ способовъ оцѣнки въ тѣхъ случаяхъ, когда домовладѣльцемъ занятъ или уступленъ другому лицу безплатно цѣлый домъ или большая его часть, цѣна помѣщенія опредѣляется по разсчету чистаго дохода въ четыре процента съ цѣнности строенія по соображенію съ оцѣнками для взиманія земскихъ и городскихъ сборовъ, страховыми или залоговыми, а равно съ покупными цѣнами или матеріальною стоимостью.

12. Наемная цѣна безплатнаго помѣщенія, отведеннаго, по распоряженію подлежащей власти, лицу, состоящему на государственной службѣ, признается равною присвоенному занимаемой имъ дожности годовому окладу квартирныхъ денегъ. Если въ составъ означеннаго оклада входятъ отопленіе и освѣщеніе, то квартирный налогъ исчисляется лишь съ трехъ четвертей сего оклада. Когда окладъ квартирныхъ денегъ не установленъ, цѣна помѣщенія признается равною одной пятой получаемаго должностнымъ лицомъ денежнаго по службѣ содержанія.

Примѣчаніе 1. При опредѣленіи размѣра получаемаго должностнымъ лицомъ денежнаго по службѣ содержанія, полученія случайнаго характера, какъ-то: вознагражденіе за особые труды, наградныя деньги и т. п., въ разсчетъ не принимаются.

Примѣчаніе 2. Наемная цѣна безплатныхъ квартиръ, отведенныхъ въ зданіяхъ дворцовыхъ, Кабинета ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА и удѣльныхъ придворнымъ чинамъ, не получающимъ денежнаго содержанія, опредѣляется по особымъ правиламъ, утверждаемымъ Министромъ Императорскаго Двора, по соглашенію съ Министромъ Финансовъ.

13. Окладъ налога опредѣляется въ каждомъ году по цѣнѣ тѣхъ помѣщеній, которыя были заняты плательщикомъ 15 Декабря предъидущаго года.

14. По заявленію лица, перемѣнившаго свою квартиру до 7 Марта въ томъ же самомъ или въ другомъ городѣ на такую, за которую подлежитъ взиманію меньшій окладъ налога, причитающійся съ него налогъ исчисляется по наемной цѣнѣ вновь занятаго помѣщенія.

ciela domu lub ustąpiony przez niego komu innemu w użytkowanie bezpłatne, określa się podług komornego rocznego, jakie pobierane było za ten lokal, gdy tenże był wynajmowany, albo podług opłaty pobieranéj za odpowiednie lokale wynajmowane. Jeżeli nie można zastosować tych sposobów oszacowania, wrazie gdy właściciel zajął lub ustąpił komu innemu bezpłatnie cały domu lub większą część onego, cena lokalu określa się podług czystego dochodu, wynoszącego cztery procent od wartości budynku, ustanowionéj wedle oszacowania tegoż do pobierania opłat ziemskich i miejskich, do ubezpieczenia lub zastawu, tudzież wedle cen kupna lub wartości materyalnéj.

12. Cena najmu za lokal bezpłatny, wydzielony z polecenia odnośnéj władzy osobie pozostającéj w służbie państwowéj, uznaje się za równą przywiązanéj do zajmowanego przez tę osobę urzędu rocznéj płacy kwaterunkowéj. Jeżeli w skład téj płacy wchodzi opał i oświetlenie, to podatek od mieszkań oblicza się tylko od trzech czwartych téj płacy. Gdy płaca kwaterunkowa nie jest ustanowiona, cena lokalu uznaje się za równą jednéj piątéj pobieranego przez urzędnika uposażenia pieniężnego za służbę.

Uwaga 1. Przy określeniu wysokości pobieranego przez urzędnika uposażenia pieniężnego za służbę, to, co ma charakter przygodny, jak np. wynagrodzenie za prace specyalne, pieniądze wydawane w nagrodę i t. p. nie liczy się.

Uwaga 2. Cena najmu mieszkań bezpłatnych, wydzielonych w budynkach pałacowych, Gabinetu JEGO CESARSKIÉJ MOŚCI i udziałowych urzędnikom dworskim, nie pobierającym uposażenia pieniężnego, określa się podług specyalnych przepisów, zatwierdzanych przez Ministra Dworu Cesarskiego, po porozumieniu się z Ministrem Finansów.

13. Norma podatku określa się corok podług ceny tych lokalów, które były zajęte przez płatnika 15 Grudnia poprzedniego roku.

14. Na mocy deklaracyi osoby, która zmieniła mieszkanie przed 7 Marca w tém samém albo w inném mieście na takie, za które pobiera się mniejsza norma podatku, przypadający od niéj podatek oblicza się podług ceny najmu nowo-zajętego lokalu.

ГЛАВА II.

О порядкѣ опредѣленія окладовъ налога.

15. Общее въ предѣлахъ губерніи или области завѣдываніе государственнымъ квартирнымъ налогомъ возлагается на мѣстную казенную палату, съ образуемымъ при ней губернскимъ или областнымъ по квартирному налогу присутствіемъ.

16. Губернское или областное по квартирному налогу присутствіе составляется, подъ предсѣдательствомъ управляющаго казенною палатою, изъ членовъ общаго присутствія оной, городскаго головы (а въ губерніяхъ Царства Польскаго — президента магистрата) губернскаго города и двухъ лицъ, избираемыхъ на три года городскою думою или магистратомъ губернскаго города. Къ послѣднимъ двумъ членамъ присутствія избирается равное число кандидатовъ.

Примѣчаніе 1. Въ столицахъ и въ г. Варшавѣ вмѣсто городскаго головы или президента магистрата въ засѣданіяхъ губернскаго по квартирному налогу присутствія можетъ участвовать одинъ изъ членовъ мѣстнаго городскаго общественнаго управленія по назначенію послѣдняго.

Примѣчаніе 2. При разсмотрѣніи въ губернскомъ или областномъ по квартирному налогу присутствіи дѣлъ, касающихся плательщиковъ, проживающихъ въ уѣздныхъ городахъ, посадахъ и мѣстечкахъ, въ засѣданіи присутствія предоставляется участвовать, на правахъ членовъ, городскимъ головамъ подлежащихъ городскихъ поселеній.

Примѣчаніе 3. Въ области войска Донскаго въ составъ областнаго по квартирному налогу присутствія входятъ непремѣнный членъ комитета по управленію г. Новочеркаскомъ или его товарищъ и два лица, избираемыя на три года означеннымъ комитетомъ.

17. Для опредѣленія причитающихся съ плательщиковъ окладовъ квартитнаго налога образуются городскія по квартирному налогу присутствія, подъ предсѣдательствомъ податнаго инспектора или лица по назначенію управляющаго казенною палатою, изъ приглашаемыхъ на одинъ годъ мѣстныхъ квартирохозяевъ въ числѣ отъ четырехъ до шести. Въ столицахъ и наиболѣе значительныхъ городахъ, гдѣ будетъ признано нужнымъ, можетъ быть образовано нѣсколько такихъ присутствій. Число участковъ и границы оныхъ опредѣляются Министромъ Финансовъ.

ROZDZIAŁ II.
O sposobie określania norm podatku.

15. Ogólne w granicach gubernii lub obwodu zawiadywanie podatkiem państwowym od mieszkań, powierza się miejscowéj izbie skarbowej z utworzonym przy niéj urzędem gubernialnym lub obwodowym do podatku od mieszkań.

16. Urząd gubernialny lub obwodowy do podatku od mieszkań, składa się, pod prezydencyą zarządzającego izbą skarbową, z członków ogólnego kompletu tejże, głowy miasta (a w guberniach Królestwa Polskiego—prezydenta magistratu) i dwóch osób, wybieranych na trzy lata przez dumę lub przez magistrat miasta gubernialnego. Do ostatnich dwóch członków urzędu, wybiera się równa liczba kandydatów.

Uwaga 1. W stolicach i w m. Warszawie, zamiast głowy miasta lub prezydenta magistratu w posiedzeniach urzędu gubernialnego do podatku od mieszkań może brać udział jeden z członków miejscowego zarządu gminy miasta, przez ten zarząd wyznaczony.

Uwaga 2. Przy rozpoznaniu w urzędzie gubernialnym lub obwodowym do podatku od mieszkań spraw, dotyczących płatników, mieszkających w miastach powiatowych, osadach i miasteczkach, w posiedzeniu urzędu dozwala się brać udział, na prawach członków, głowom miast odnośnych osad miejskich.

Uwaga 3. W obwodach wojska Dońskiego w skład urzędu obwodowego do podatku od mieszkań wchodzą: członek stały komitetu do zarządu m. Nowoczerkaska albo jego towarzysz i dwie osoby, wybierane na trzy lata przez wzmiankowany komitet.

17. Dla określenia przypadających od płatników norm podatku od mieszkań, tworzą się urzędy miejskie do podatku od mieszkań, pod prezydencyą inspektora podatkowego lub osoby delegowanéj przez zarządzającego izbą skarbową, z osób zaproszonych na rok z pomiędzy lokatorów w liczbie od czterech do sześciu. W stolicach i największych miastach, gdzie to będzie uznane za potrzebne, może być utworzonych kilka takich urzędów. Liczbę rewirów i granice ich określa Minister Finansów.

18. Члены городскихъ по квартирному налогу присутствій (ст. 17) избираются: а) въ городскихъ поселеніяхъ, въ коихъ введено городовое положеніе,—городскою думою или собраніемъ городскихъ уполномоченныхъ; б) въ прочихъ городскихъ поселеніяхъ—губернаторомъ, по соглашенію съ управляющимъ казенною палатою; в) въ поселеніяхъ, неимѣющихъ городскаго устройства,—уѣзднымъ земскимъ собраніемъ, а въ мѣстностяхъ, гдѣ земскія учрежденія не введены, — губернаторомъ, по соглашенію съ управляющимъ казенною палатою.

Примѣчаніе. Въ городахъ дворцоваго вѣдомства члены городскихъ по квартирному налогу присутствій приглашаются начальникомъ мѣстнаго дворцоваго управленія, по соглашенію съ управляющимъ казенною палатою.

19. Засѣданія губернскихъ или областныхъ и городскихъ по квартирному налогу присутствій назначаются предсѣдателями оныхъ по мѣрѣ надобности. О каждомъ засѣданіи члены присутствія или заступающіе ихъ мѣсто кандидаты должны быть извѣщаемы письменными приглашеніями.

20. Засѣданіе признается состоявшимся, если въ немъ участвуетъ не менѣе трехъ лицъ, считая въ томъ числѣ и предсѣдателя. Для дѣйствительности засѣданія губернскаго или областнаго по квартирному налогу присутствія необходимо сверхъ того участіе въономъ хотя одного члена, не принадлежащаго къ составу казенной палаты.

21. Если по первому приглашенію предсѣдателя въ засѣданіе городскаго присутствія прибудетъ менѣе двухъ членовъ, то назначается вторичное засѣданіе. Въ случаѣ неприбытія и въ сіе послѣднее необходимаго числа членовъ, для участія въ ономъ, на правахъ членовъ, приглашаются предсѣдателемъ мѣстные квартирохозяева, въ числѣ не менѣе двухъ, о чемъ члены присутствія предваряются въ посылаемыхъ имъ на вторичное засѣданіе приглашеніяхъ.

22. Губернскія или областныя и городскія присутствія постановляютъ свои опредѣленія по большинству голосовъ; при равенствѣ же голосовъ, голосъ предсѣдателя даетъ перевѣсъ.

23. Постановленія городскаго присутствія, съ коимъ несогласенъ предсѣдатель онаго, пріостанавливается исполненіемъ и дѣло переходитъ на разрѣшеніе губернскаго или областнаго по квартирному налогу присутствія.

18. Członków urzędów miejskich do podatku od mieszkań (art. 17) wybierają: a) w osadach miejskich, w których wprowadzoną została ustawa miejska — duma miasta, albo zebranie pełnomocników miejskich; b) w pozostałych osadach miejskich—gubernator, po porozumieniu się z zarządzającym izbą skarbową; c) w osadach niemających organizacyi miejskiej — zebranie ziemskie powiatowe, a w miejscowościach, gdzie zebrania ziemskie nie zostały wprowadzone,—gubernator, po porozumieniu się z zarządzającym izbą skarbową.

Uwaga. W miastach, należących do wydziału pałacowego, członków urzędów miejskich do podatku od mieszkań, zaprasza naczelnik miejscowéj instytucyi pałacowéj, po porozumieniu się z zarządzającym izbą skarbową.

19. Posiedzenia urzędów gubernialnych lub obwodowych do podatku od mieszkań wyznaczają prezesi tychże w miarę potrzeby. O każdém posiedzeniu członkowie urzędu lub zastępujący ich kandydaci powinni być uwiadamiani za pomocą piśmiennych zaproszeń.

20. Posiedzenie uznaje się za odbyte, jeżeli w niém bierze udział najmniéj trzy osoby, licząc w to i prezesa. Do ważności posiedzeń urzędu gubernialnego lub obwodowego do podatku od mieszkań koniecznym jest, prócz tego, udział w niém przynajmniéj jednego członka, nie należącego do składu izby skarbowéj.

21. Jeżeli na pierwsze zaproszenie prezesa na posiedzenie urzędu miejskiego przybędzie mniéj niż dwóch członków, to wyznacza się powtórne posiedzenie. W razie nieprzybycia na to posiedzenie koniecznéj liczby członków, do udziału w niém, na prawach członków, prezes zaprasza miejscowych lokatorów w liczbie najmniéj dwóch, o czém członkowie urzędu uprzedzają się w posyłanych im na drugie posiedzenie zaproszeniach.

22. Urzędy gubernialne lub obwodowe i miejskie postanawiają swoje decyzye większością głosów; w razie równości głosów, głos prezesa przeważa.

23. Wykonanie postanowienia urzędu miejskiego, z którém nie zgadza się jego prezes, wstrzymuje się i sprawa przechodzi pod rozstrzygnięcie urzędu gubernialnego lub obwodowego do podatku od mieszkań.

24. Каждый домовладѣлецъ или лицо его замѣняющее (арендаторъ дома или управляющій онымъ), доставляетъ ежегодно, не позже 7 Января, по установленной формѣ, въ подлежащее городское по квартирному налогу присутствіе списокъ всѣхъ находящихся въ домѣ жилыхъ помѣщеній (квартиръ), съ обозначеніемъ: а) фамиліи и званія нанимателей, а также лицъ, коимъ квартиры предоставлены домовладѣльцемъ безплатно; б) условленной съ каждымъ нанимателемъ платы за квартиру, а также входитъ ли въ составъ оной плата за меблировку и отопленіе, и в) приблизительной наемной цѣны помѣщеній, занимаемыхъ самимъ домовладѣльцемъ, а равно отдаваемыхъ имъ въ безплатное пользованіе другимъ лицамъ (ст. 11).

25. За неисполненіе требованій, изложенныхъ въ ст. 24, домовладѣльцы или лица, ихъ замѣняющія, подвергаются денежному взысканію въ размѣрѣ не свыше пятидесяти рублей.

Если же ими будутъ доставлены городскому по квартирному налогу присутствію завѣдомо невѣрныя свѣдѣнія о числѣ находящихся въ домѣ квартиръ и объ условіяхъ ихъ найма, то они подвергаются денежному взысканію не свыше трехсотъ рублей.

26. Означенныя въ предъидущей (25) статьѣ взысканія налагаются по постановленію городскаго по квартирному налогу присутствія. Постановленіе присутствія объявляется лицу, на которое наложено взысканіе, съ предоставленіемъ ему двухнедѣльнаго, со дня сего объявленія, срока для взноса взысканія. Если къ означенному сроку взысканіе не будетъ внесено, то дѣло обращается къ подлежащему мировому судьѣ или уѣздному члену окружнаго суда для дальнѣйшаго производства въ порядкѣ, установленномъ для дѣлъ о преступленіяхъ и проступкахъ противъ имущества и доходовъ казны.

27. Къ сроку, установленному ст. 24, управленія казенныя, дворцовыя, удѣльныя и Кабинета ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА доставляютъ въ подлежащія городскія по квартирному налогу присутствія свѣдѣнія о безплатныхъ помѣщеніяхъ, отведенныхъ должностнымъ лицамъ, съ обозначеніемъ цѣны сихъ помѣщеній, опредѣленной на указанномъ выше основаніи (ст. 12 и прим.).

28. Свѣдѣнія о лицахъ, на которыхъ распространяется правило, изложенное въ ст. 40, сообщаются подлежащимъ городскимъ присутствіямъ не позднѣе 1 Марта.

24. Każdy właściciel domu lub jego zastępca (dzierżawca albo rządca domu) dostarcza corok, najpóźniéj 7 Stycznia, podług ustanowionéj formy, do właściwego urzędu miejskiego do podatku od mieszkań spis wszystkich znajdujących się w domu lokalów (mieszkań), z oznaczeniem: a) nazwiska i powołania najmujących oraz osób, którym właściciel domu udzielił mieszkań bezpłatnie; b) umówionéj z każdym najmującym opłaty za mieszkanie, oraz, czy wskład komornego wchodzi opłata za umeblowanie i opał; c) przybliżonéj ceny najmu za lokale, zajmowane przez właściciela domu, oraz oddawane przez niego w bezpłatne użytkowanie innym osobom (art. 11).

25. Za niewypełnienie żądań, wyłuszczonych w art. 24, właściciele domów lub osoby, które ich zastępują, skazują się na kary pieniężne do pięćdziesięciu rubli.

Jeżeli zaś dostarczą urzędowi miejskiemu do podatku od mieszkań świadomie nierzetelne wiadomości o liczbie znajdujących się w domu mieszkań tudzież o warunkach ich wynajmu, to ulegną karze pieniężnéj do trzystu rubli.

26. Wzmiankowane w poprzednim (25) artykule kary wymierzają się na mocy postanowienia urzędu miejskiego do podatku, od mieszkań. Postanowienie urzędu ogłasza się osobie, na którą nałożoną została kara, z pozostawieniem jej dwutygodniowego od dnia tego ogłoszenia terminu na wniesienie kary. Jeżeli do tego terminu kara nie będzie wniesiona, to sprawa wnosi się przed właściwego sędziego pokoju, albo członka powiatowego sądu okręgowego dla dalszego prowadzenia jéj w drodze ustanowionéj dla spraw o przestępstwa i wykroczenia przeciwko majątkowi i dochodom skarbu.

27. Na termin, ustanowiony w art. 24 zarządy skarbowe pałacowe udziałowe i Gabinetu Jego Cesarskiéj Mości, dostarczają właściwym urzędom miejskim do podatku od mieszkań wiadomości o lokalach bezpłatnych, wydzielonych urzędnikom, z oznaczeniem ceny tych lokalów, określonéj na wskazanéj wyżéj zasadzie (art. 12 i uw.)

28. Wiadomości o osobach, na które rozciąga się przepis, wyłuszczony w art. 40, komunikują się odnośnym urzędom miejskim najpóźniej 1 Marca.

29. Полученныя на основаніи статьи 24 свѣдѣнія сличаются съ имѣющимися въ городскомъ по квартирному налогу присутствіи или собранными имъ данными.

30. По исправленіи и дополненіи, въ чемъ окажется нужнымъ, доставленныхъ свѣдѣній, городское по квартирному налогу присутствіе опредѣляетъ причитающіеся съ плательщиковъ оклады налога и посылаетъ каждому изъ нихъ, не позже 9 Марта, особыя извѣщенія, замѣняющія собою окладные листы.

Примѣчаніе. Министу Финансовъ предоставляется назначать для разсылки плательщикамъ извѣщеній болѣе поздній срокъ; въ этомъ случаѣ соотвѣтственно измѣняются и всѣ дальнѣйшіе установленные симъ положеніемъ сроки.

31. Объ окончаніи разсылки извѣщеній плательщикамъ (ст. 30) выставляются объявленія въ помѣщеніи городскаго по квартирному налогу присутствія, въ мѣстномъ казначействѣ и въ другихъ мѣстахъ, по соглашенію предсѣдателя присутствія съ мѣстнымъ полицейскимъ начальствомъ.

32. Плательщикамъ предоставляется до 7 Апрѣля подавать въ подлежащее городское по квартирному налогу присутствіе заявленія о неправильномъ опредѣленіи причитающагося съ нихъ оклада налога. Къ тому же сроку подаются заявленія объ опредѣленіи оклада налога по наемной цѣнѣ вновь занятаго помѣщенія (ст. 14).

33. Постановленіе городскаго по квавтирному налогу присутствія, коимъ поданное заявленіе (ст. 32) оставлено безъ удовлетворенія, можетъ быть обжаловано плательщикомъ мѣстному губернскому или областному по квартирному налогу присутствію въ двухнедѣльный срокъ со дня объявленія постановленія.

34. Жалобы на постановленія губернскихъ или областныхъ по квартирному налогу присутствій приносятся Министру Финансовъ въ мѣсячный срокъ со дня объявленія означенныхъ постановленій.

35. Упомянутыя въ предъидущихъ (33 и 34) статьяхъ жалобы подаются въ то присутствіе, на постановленіе коего онѣ приносятся, и представляются съ надлежащими объясненіями, по принадлежности. Поступившая въ городское присутствіе жалоба должна быть представлена въ губернское или областное присутствіе не позднѣе двухъ недѣль по подачѣ оной.

29. Otrzymane na zasadzie artykułu 24 wiadomości porównywają się ze znajdującemi się w urzędzie miejskim do podatku od mieszkań lub zebranemi przez ten urząd danemi.

30. Po poprawieniu i uzupełnieniu, w czém okaże się potrzeba, dostarczonych wiadomości, urząd miejski do podatku od mieszkań określa przypadające od płatników normy podatku i posyła każdemu z nich, najpóźniéj 7 Marca, specyalne uwiadomienia, zastępujące listy podatkowe.

Uwaga. Ministrowi Finansów służy prawo wyznaczać na rozsyłanie płatnikom uwiadomień termin poźniejszy; w takim razie odpowiednio zmieniają się również wszystkie dalsze ustanowione przez niniejsze postanowienie termina.

31. O ukończeniu rozsyłki uwiadomień płatnikom (art. 30), wystawiają się ogłoszenia w lokalu urzędu miejskiego do podatku od mieszkań, w miejscowéj kasie skarbowéj i w innych miejscach, po porozumieniu się prezesa urzędu z miejscową władzą policyjną.

32. Płatnikom dozwala się do 7 Kwietnia podawać do właściwych urzędów miejskich do podatku od mieszkań prośby w przedmiocie nieprawidłowego określenia przypadającéj od nich normy podatku. Do tego również terminu podają się prośby o określenie normy podatku podług ceny najmu za nowo najęty lokal (art. 14).

33. Postanowienie urzędu miejskiego do podatku od mieszkań, którém podana prośba (art. 32) pozostawiona została bez skutku, może być zaskarżone przez płatnika do miejscowego urzędu gubernialnego lub obwodowego do podatku od mieszkań w terminie dwutygodniowym od dnia ogłoszenia postanowienia.

34. Skargi na postanowienia urzędów gubernialnych lub obwodowych do podatku od mieszkań, zanoszą się do Ministra Finansów w terminie miesięcznym od dnia ogłoszenia tych postanowień.

35. Wzmiankowane w poprzednich (33 i 34) artykułach skargi podają się do tego urzędu, na którego postanowienie się zanoszą, i przedstawiają się z należytemi objaśnieniami, gdzie należy. Podana do urzędu miejskiego skarga, powinna być przesłana do urzędu gubernialnego lub obwodowego najpóźniéj we dwa tygodnie po jéj podaniu.

36. Подача заявленій о неправильномъ опредѣленіи оклада налога или объ опредѣленіи его по наемной цѣнѣ вновь занятаго помѣщенія, а также жалобъ (ст. 32, 33 и 34) не останавливаетъ уплаты налога.

ГЛАВА III.
О взиманіи налога.

37. Списокъ плательщиковъ государственнаго квартирнаго налога, съ показаніемъ опредѣленныхъ съ нихъ окладовъ, передается городскимъ присутствіемъ, не позже 12 Апрѣля, въ мѣстное казначейство. Одновременно съ симъ выписки изъ этого списка, касающіяся лицъ, упомянутыхъ въ ст. 40, сообщаются подлежащимъ установленіямъ.

38. Въ случаѣ измѣненія оклада по заявленію или жалобѣ плательщика, мѣстная казенная палата дѣлаетъ немедленно распоряженіе объ исключеніи изъ оклада излишне показанной въ немъ суммы или о сложеніи неправильно числящейся недоимки (ст. 41).

39. Государственный квартирный налогъ вносится въ одинъ срокъ, 15 Апрѣля, въ мѣстныя казначейства или особыя кассы, открываемыя для сей цѣли Министромъ Финансовъ, по соглашенію съ Государственнымъ Контролеромъ.

40. Съ лицъ, получающихъ содержаніе по службѣ въ государственныхъ, общественныхъ и сословныхъ учрежденіяхъ, квартирный налогъ удерживается при выдачѣ имъ содержанія въ два срока: къ 1 Мая и къ 1 Сентября.

Примѣчаніе. Министру Финансовъ предоставляется распространять указанное въ сей статьѣ правило и на лицъ, служащихъ въ частныхъ учрежденіяхъ и обществахъ.

41. Налогъ, невнесенный въ установленный срокъ лицомъ, обязаннымъ уплатою онаго въ казначейства или особыя кассы (ст. 39), считается недоимкою.

42. Если налогъ не будетъ внесенъ въ теченіе десяти дней послѣ установленнаго для уплаты онаго срока (ст. 39), то на состоящую въ недоимкѣ сумму начисляется со дня срока платежа пеня по одному проценту въ мѣсяцъ. Пеня взимается по полупроценту за каждые пятнадцать дней, причемъ неполные пятнадцать дней считаются за полные.

43. Для упрощенія разсчетовъ пеня исчисляется на цѣлые рубли недоимочной суммы, причемъ пятьдесятъ и болѣе копѣекъ

36. Podanie próśb w przedmiocie nieprawidłowego określenia normy podatku lub określenia jéj podług ceny najmu nowo zajętego lokalu, jak również podanie skarg (art. 32, 33 i 34) nie wstrzymuje wypłaty podatku.

ROZDZIAŁ III.
O pobieraniu podatku.

37. Spis płatników podatku państwowego od mieszkań, z wykazaniem określonych w nich norm, urząd miejski oddaje, najpóźniéj 12 Kwietnia, do miejscowéj kasy skarbowéj. Równocześnie wypisy z téj listy, dotyczące osób, wzmiankowanych w art. 40, komunikują się odnośnym instytucyom.

38. Wrazie zmiany normy podatku wskutek prośby lub skargi płatnika, miejscowa izba skarbowa wydaje bezzwłocznie rozporządzenie co do wykreślenia z normy zbytecznie wykazanéj w niéj sumy albo co do umorzenia nieprawidłowo liczącéj się zaległości (art. 41).

39. Podatek państwowy od mieszkań wnosi się w jednym terminie, 15 Kwietnia, do miejscowych kas skarbowych, albo do kas specyalnych, otwieranych w tym celu przez Ministra Finansów, po porozumieniu się z Kontrolerem Państwa.

40. Od osób, pobierających uposażenie z tytułu służby w instytucyach państwowych, publicznych i stanowych, podatek od mieszkań potrąca się przy wypłacaniu im uposażenia w dwóch terminach: 1 Maja i 1 Września.

Uwaga. Minister Finansów ma prawo rozciągać wskazany w niniejszym artykule przepis również na osoby, służące w instytucyach i towarzystwach prywatnych.

41. Podatek niewniesiony w ustanowionym terminie przez osobę, obowiązaną do zapłacenia go w kasach skarbowych lub w kasach specyalnych (art. 39), uważa się za zaległość.

42. Jeżeli podatek nie będzie wniesiony wciągu dziesięciu dni po upływie ustanowionego na uiszczenie onego terminu (art. 39), to do sumy zaległéj dolicza się od dnia terminu wypłaty kara po jednym procencie na miesiąc. Kara ściąga się po pół procentu za każde piętnaście dni, przyczém niecałe piętnaście dni uważa się całkowite.

43. Dla uproszczenia rachunków, kara oblicza się na całe ruble sumy zaległéj, przyczém pięćdziesiąt i więcéj kopiejek liczy się

считаются за рубль, а суммы менѣе пятидесяти копѣекъ вовсе въ разсчетъ не принимаются.

44. Списокъ недоимщиковъ передаются казначействомъ, не позже 15 Мая, мѣстной полиціи для немедленнаго обращенія взысканія общеустановленнымъ безспорнымъ порядкомъ на движимое имущество или на доходы съ недвижимаго имущества недоимщика. Взысканіе недоимки обращается на недвижимое имущество недоимщика лишь по особому о томъ распоряженію Министерства Финансовъ.

45. Губернскому или областному по квартирному налогу присутствію предоставляется, по ходатайству плательщика, обремененнаго большимъ семействомъ или находящагося въ затруднительномъ положеніи, вслѣдствіе тяжкой болѣзни, потери имущества или заработка и т. п., разрѣшать отсрочку и разсрочку уплаты налога на всякую сумму, безъ начисленія пени, на срокъ не болѣе одного года, а равно и сложеніе налога на сумму не свыше пятидесяти рублей. Отсрочка и разсрочка платежа на болѣе продолжительный срокъ и сложеніе налога на большую сумму могутъ быть допускаемы не иначе, какъ съ разрѣшенія Министерства Финансовъ.

46. Излишне поступившія въ уплату квартирнаго налога суммы возвращаются, а недоимки, неправильно числящіяся или безнадежныя ко взысканію, слагаются со счетовъ, по распоряженіямъ казенныхъ палатъ, на всякую сумму.

ГЛАВА IV.

О примѣненіи правилъ сего положенія.

47. Подробности порядка оцѣнки квартиръ, дѣлопроизводства въ присутствіяхъ по квартирному налогу, взиманія онаго и взысканія недоимокъ, а также счетоводства и отчетности, опредѣляются инструкціями, утверждаемыми Министромъ Финансовъ по соглашенію съ подлежащими вѣдомствами. Инструкціи эти представляются Правительствующему Сенату для распубликованія во всеобщее свѣдѣніе.

Подписалъ:

Предсѣдатель Государственнаго Совѣта *МИХАИЛЪ.*

za rubla, a sumy mniejsze od pięćdziesięciu kopiejek wcale się nie liczą.

44. Listę zalegających w opłacie miejscowa kasa skarbowa oddaje, najpóźniéj 15 Maja, miejscowéj policyi dla bezzwłocznego zwrócenia egzekucyi, w sposób nie ulegający sporowi, do majątku ruchomego lub dochodów z nieruchomości płatnika, zalegającego w opłacie. Zaległości mogą być egzekwowane z nieruchomości zalegającego w opłacie tylko na mocy specyalnego co do tego rozporządzenia Ministeryum Finansów.

45. Urząd gubernialny lub obwodowy do podatku od mieszkań ma prawo, na prośbę płatnika, obarczonego liczną rodziną albo znajdującego się w trudném położeniu, wskutek ciężkiéj choroby, utraty majątku lub zarobku i t. d., zezwalać na odroczenie lub rozłożenie na raty wypłaty podatku na wszelką sumę, bez doliczania kary, na termin nie dłuższy od roku, jak również na umorzenie podatku na sumę do pięćdziesięciu rubli. Odroczenie i rozłożenie na raty podatku na termin dłuższy, jak również umorzenie podatku na większą sumę mogą być dopuszczane jedynie za pozwoleniem Ministeryum Finansów.

46. Sumy, które zbytecznie wypłynęły na opłatę podatku od mieszkań, zwracają się, a zaległości, liczące się nieprawidłowo lub niepodobne do odzyskania, wykreślają się z rachunków z polecenia izb skarbowych na wszelkie sumy.

ROZDZIAŁ IV.

O stosowaniu przepisów niniejszego postanowienia.

47. Szczegóły sposobu szacowania mieszkań, prowadzenia referatów w urzędach do podatku od mieszkań, pobierania tego podatku i ściągania zaległości, tudzież prowadzenia rachunków i sprawozdań określają instrukcye, zatwierdzane przez Ministra Finansów, po porozumieniu się z odnośnemi wydziałami. Instrukcye te przedstawiają się Rządzącemu Senatowi w celu opublikowania.

Podpisał:
Prezes Rady Państwa *MICHAŁ*.

На подлинномъ Собственною ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА рукою начертано:

„Быть по сему".

Въ Москвѣ, 14-го Мая 1893 года.

РОСПИСАНІЕ ГОРОДОВЪ И ПОСЕЛЕНІЙ *)
по классамъ
для взиманія государственнаго квартирнаго налога.

II классъ: Варшава. *III классъ*: 1) Калишъ; 2) Лодзь (Петроковской губ.); 3) Люблинъ. *IV классъ*: 1) Влоцлавскъ (Варшавской губ.); 2) Згержъ (Петроковской губ.); 3) Кѣльцы; 4) Ломжа; 5) Петроковъ; 6) Плоцкъ; 7) Радомъ; 8) Сувалки; 9) Сѣдлецъ; 10) Томашовъ (Петроковской губ.); 11) Ченстоховъ (Петроковской г.). **)

Подписалъ:
Предсѣдатель Государственнаго Совѣта *МИХАИЛЪ*.

(С. У. и Р. П. 1893 г. Іюня 11-го № 79 § 659).

Высочайшее повелѣніе, объявленное Министромъ Финансовъ.

121. О передачѣ нѣкоторыхъ правъ и обязанностей управляющаго государственнымъ банкомъ, въ видѣ временной мѣры, особо назначаемому лицу.

ГОСУДАРЬ ИМПЕРАТОРЪ, по всеподданнѣйшему докладу Министра Финансовъ, въ 4 день Іюня 1893 г., Высочайше повелѣть соизволилъ: впредь до пересмотра, въ законодательномъ по-

---

*) Изъ оффиціальнаго росписанія приводимъ только города и поселенія Царства Польскаго.

**) См. таблицы въ концѣ тома. (*Прим. издат.*).

Na oryginale Własną JEGO CESARSKIÉJ MOŚCI ręką napisano:

„Ma być podług tego".

W Moskwie, 14 Maja 1893 r.

SPIS MIAST I OSAD *)
podług klas
dla pobierania podatku państwowego od mieszkań.

II klasa: Warszawa. *III klasa*: 1) Kalisz, 2) Łódź, (gubernii Piotrkowskiéj; 3) Lublin. *IV klasa*: 1) Włocławek (gub. Warszawskiéj; 2) Zgierz (gub. Piotrkowskiéj); 3) Kielce; 4) Łomża; 5) Piotrków; 6) Płock; 7 Radom; 8) Suwałki; 9) Siedlce; 10) Tomaszów (gub. Piotrkowskiéj); 11) Częstochowa (gub. Piotrkowskiéj). **)

Podpisał:
Prezes Rady Państwa *MICHAŁ*.

(Data publikacyi: 11 Czerwca).

Najwyższy rozkaz, objawiony przez Ministra Finansów.

121. O powierzeniu niektórych praw i obowiązków zarządzającego Bankiem Państwa, sposobem tymczasowym, specyalnie wyznaczonéj osobie.

NAJJAŚNIEJSZY PAN wskutek najpoddanniejszego raportu Ministra Finansów, w dniu 4 Czerwca 1893 roku, Najwyżéj rozkazać raczył: zanim będzie zrewidowaną w drodze prawodawczéj ustawa,

---

*) Z urzędowego spisu przytaczamy tylko miasta i osady Królestwa Polskiego.

**) Patrz tablice na końcu tomu. (*Przyp. wyd.*).

рядкѣ, устава государственнаго банка, приняти нижеслѣдующія временныя мѣры къ облегченію центральнаго учрежденія банка:

1) Освободить управляющаго государственнымъ банкомъ и правленіе банка отъ непосредственнаго завѣдыванія текущими дѣлами и операціями банка въ С.-Петербургѣ, однородными съ тѣми, которыя относятся къ кругу вѣдомства управляющихъ конторами банка и правленій конторъ.

2) Завѣдываніе означенными дѣлами и операціями поручить особому лицу, съ предоставленіемъ ему тѣхъ правъ, коими пользуются управляющіе конторами банка; дѣла же въ С.-Петербургѣ, однородныя съ тѣми, кои въ конторахъ банка входятъ въ кругъ вѣдомства ихъ правленій,—предоставить вѣдѣнію особаго присутствія, образуемаго, на правахъ правленія конторы, изъ директоровъ банка, подъ предсѣдательствомъ вышеупомянутаго лица.

3) Оставить на обязанности управляющаго государственнымъ банкомъ и правленія банка, по принадлежности, на существующихъ основаніяхъ общее завѣдываніе дѣлами государственнаго банка, какъ въ С.-Петербургѣ, такъ и въ его провинціальныхъ учрежденіяхъ, и, сверхъ того, непосредственное завѣдываніе тѣми особыми операціями, которыя не входятъ въ кругъ вѣдомства конторъ (каковы: завѣдываніе металлическимъ фондомъ и фондомъ кредитныхъ билетовъ, особыя операціи съ заграницею, распоряженіе портфелемъ процентныхъ бумагъ и проч.); и

4) Предоставить Министру Финансовъ опредѣлить, ближайшимъ образомъ, въ порядкѣ инструкціонномъ, кругъ дѣлъ, подлежащихъ, въ силу п. 1, временному изъятію изъ непосредственнаго вѣдѣнія управляющаго государственнымъ банкомъ и правленія банка.

(С. У. и Р. П. 1893 г. Іюня 11-го № 79 § 664).

Banku Państwa, przedsięwziąć następujące środki tymczasowe dla ułatwienia centralnéj organizacyi Banku:

1) Uwolnić zarządzającego Bankiem Państwa i zarząd banku od bezpośredniego zawiadywania bieżącemi sprawami i operacyami Banku w S.-Petersburgu, jednorodnemi z temi, które odnoszą się do zakresu władzy zarządzających kontorami Banku i zarządów kantorów:

2) Zawiadywanie temi sprawami i operacyami poruczyć specyalnéj osobie, nadając jéj te prawa, z których korzystają zarządzający kantorami Banku; zaś sprawy w S.-Petersburgu jednorodne z temi, które w kantorach Banku wchodzą w zakres władzy ich zarządów,— poruczyć specyalnemu urzędowi, utworzonemu, na prawach zarządu kantoru, z dyrektorów Banku, pod prezydencyą wyżéj wzmiankowanéj osoby.

3) Pozostawić nadal jako obowiązek zarządzającego Bankiem Państwa i zarządu Banku, stosownie do kompetencyi, na dotychczasowych zasadach, ogólne zawiadywanie interesami Banku Państwa, tak w S.-Petersburgu jak i w instytucyach prowincyonalnych Banku i, prócz tego, bezpośrednie zawiadywanie temi specyalnemi operacyami, które nie wchodzą w zakres władzy kantorów (jakoto: zawiadywanie funduszem metalicznym i funduszem biletów kredytowych, operacye specyalne z zagranicą, rozporządzanie portfelem papierów procentowych i t. d.);

4) Poruczyć Ministrowi Finansów określić bliżéj w drodze instrukcyjnéj, zakres spraw podlegających, na mocy ust. 1, czasowemu wyłączeniu z pod bezpośredniéj kompetencyi zarządzającego Bankiem Państwa i zarządu Banku.

(Data publikacyi: 11 Czerwca).

Высочайше утвержденное положеніе Комитета Министровъ.

122. Объ утвержденіи устава акціонернаго общества шерстяной мануфактуры Штиллеръ и Бѣльшовскій въ гор. Лодзи.

ГОСУДАРЬ ИМПЕРАТОРЪ, по положенію Комитета Министровъ, Высочайше повелѣть соизволилъ разрѣшить Лодзинскому 1 гильдіи купцу Арнольду Яковлевичу Штиллеру и прусскому подданному Юліусу Адольфовичу Бѣльшовскому учредить акціонерное общество, подъ наименованіемъ: „акціонерное общество шерстяной мануфактуры Штиллеръ и Бѣльшовскій въ г. Лодзи", на основаніи устава, удостоеннаго Высочайшаго разсмотрѣнія и утвержденія, въ Ливадіи, въ 31 день Марта 1893 г.

(С. У. и Р. П. 1893 г. Іюня 12-го № 80 § 667).

Высочайше утвержденное мнѣніе Государственнаго Совѣта.

123. О введеніи двойнаго таможеннаго тарифа.

1-го Іюня 1893 г.

Государственный Совѣтъ, въ Департаментѣ Государственной Экономіи и въ Общемъ Собраніи, разсмотрѣвъ представленіе Министра Финансовъ, *мнѣніемъ положилъ:*

I. Высочайше утвержденный, 11 Іюня 1892 г., общій таможенный тарифъ по Европейской торговлѣ со всѣми позднѣйшими въ немъ измѣненіями, какъ уже послѣдовавшими, такъ и могущими послѣдовать впредь,—примѣнять къ товарамъ, составляющимъ произведенія почвы и промышленности тѣхъ странъ, которыя предоставляютъ русскимъ товарамъ найболѣе льготныя условія ввоза и транзита.

Najwyżéj zatwierdzona Uchwała Komitetu Ministrów.

122. O zatwierdzeniu ustawy towarzystwa akcyjnego rękodzielni wełnianéj Sztiller i Bielszowski w m. Łodzi.

NAJJAŚNIEJSZY PAN podług uchwały Komitetu Ministrów Najwyżéj rozkazał: pozwolić Łódzkiemu kupcowi I gildyi Arnoldowi synowi Jakóba Sztillerowi i poddanemu pruskiemu Juljuszowi synowi Adolfa Bielszowskiemu założyć towarzystwo akcyjne pod firmą: „Towarzystwo akcyjne rękodzielni wełnianéj Sztiller i Bielszowski w m. Łodzi“ na zasadzie ustawy, zaszczyconéj Najwyższém rozpoznaniem i zatwierdzeniem w Liwadyi w dniu 31 Marca 1893 roku.

(Data publikacyi: 12-go Czerwca).

Najwyżéj zatwierdzone Zdanie Rady Państwa.

123. O wprowadzeniu podwójnéj taryfy celnéj.

1-go Czerwca 1893 r.

Rada Państwa, w Departamencie Ekonomii Państwowéj i na Ogólném Zebraniu, rozpoznawszy przedstawienie Ministra Finansów, *uchwaliła zdanie:*

I. Najwyżéj zatwierdzoną, d. 11 Czerwca 1891 r. ogólną taryfę celną handlu Europejskiego ze wszystkiemi późniejszemi w niéj zmianami, tak już wprowadzonemi jak i temi, które mają być wprowadzone później, zastosować do towarów, stanowiących produkty gruntu i przemysłu tych krajów, które dają towarom rosyjskim najbardziéj uprzywilejowane warunki wwozu i tranzyta.

II. Къ товарамъ, составляющимъ произведенія почвы и промышленности тѣхъ странъ, которыя не предоставляютъ русскимъ товарамъ наиболѣе льготныхъ условій ввоза и транзита, означенный въ ст. I тарифъ примѣнять на слѣдующихъ основаніяхъ:

1) съ надбавкою 30%—по статьямъ: 4; 6 п. 2; 7; 9; 13; 14; 21 п.п. 2 и 3; 24; 27; 28; 35; 37; п.п. 2 и 3; 38; 43 п. 1; 46; 52; 57; 60; 61 п.п. 2, 3, 4, 5 и примѣч.; 64 п. п. 2 и 3 и примѣч.; 66 п.п. 4 лит. б и 5 лит. б; 69 п. 3; 70; 71 п. 5; 74 п. 2 и 3; 75; 76; 77; 78; 88 п. 2, 3 и 4 съ примѣчаніями; 91; 95; 100; 101; 102; 105; 106; 107; 108; 109; 110; 111; 113; 115; 117; 119; 120 п. 1; 124 п. 3; 130; 133; 134; п. 2; 135; 148; 149 п.п. 2 и 3; 151; 152; 153; 154; 155; 156; 157; 158; 159; 161; 167 п.п. 1, 2, 3 и 5 и примѣчаніе; 168; 169; 170; 171; 172; 173; 174; 175; 177; 183; 184; 185; 187; 188; 189; 190; 191; 192; 193; 194; 195; 196; 197; 198; 199; 200; 201; 203; 205; 206; 207; 208; 209; 210; 211; 212; 213; 214; 215; 216 и 220 примѣчаніе;

2) съ надбавкою 20%—по статьямъ: 2 п. 1; 5 п.п. 2 и 3; 6 п.п. 1, 3 и 4; 10; 11; 12; 16; 17; 18 п. 2; 19 п. 2; 21 п. 1; 23; 25; 30; 31; 34; 36; 37 п. 1 лит. а; 41 п. 2, 3 и 4; 42; 43 п. 2; 48; 50; 51; 54; 55; 56 п.п. 2 и 4; 58 п. 1 лит. б и в, п.п. 2, 3 и 4; 59; 61 п. 1; 62 п. 4; 64 п. 1; 65 п.п. 1, 3 и 4; 66 п.п. 2, 3, 4 лит. а, 5 лит. а, и примѣч.; и п.п. 6 и 7; 67; 68; 69 п.п. 1 и 2; 71 п.п. 2, 3 и 4; 72 п. 2; 73; 74 п. 1; 81; 82; 83 п.п. 2 и 3; 85; 86; 93 п. 2; 94 п. 2; 96 п.п. 2 и 3; 98; 99; 112; 116; 118; 120 п. 2; 121; 122; 123; 124 п. 2; 125 п.п. 1 и 2; 126; 127; 129; 131; 132; 134 п. 1; 136; 137; 140; 141; 142; 143; 144; 146 п.п. 2 и 3; 147; 149 п. 1; 150; 162; 163; 164; 165; 166; 167 п. 4; 176 п. 1 лит. б и п. 2; 180; 181; 182; 186 и 202;

3) безъ надбавки—по статьямъ и подраздѣленіямъ статей общаго тарифа, не вошедшимъ въ предъидущіе (1 и 2) пункты.

III. Съ нижеслѣдующихъ товаровъ внѣевропейскаго происхожденія: риса или сарачинскаго пшена (ст. 2 п. 2), пряностей (ст. 15), кофе сыраго въ зернахъ (ст. 18 п. 1), какао въ зернахъ и шелухи въ сыромъ видѣ (ст. 19 п. 1), гумми, камеди, камедистыхъ смолъ и бальзамовъ (ст. 87), индиго (ст. 128), хлопчатой бумаги сырца (ст. 179 п. 1) и джуты сырца (ст. 179 п. 2), въ случаѣ привоза ихъ изъ европейской страны, не предоставляющей русскимъ товарамъ наиболѣе льготныхъ условій ввоза, взимать пошлины по общему тарифу съ надбавкою 15%.

IV. Дѣла по примѣненію повышеннаго тарифа (отд. II и III)

II. Do towarów, stanowiących produkty gruntu i przemysłu tych krajów, które nie dają towarom rosyjskim najbardziéj uprzywilejowanych warunków wwozu i tranzyta, wzmiankowaną w art. 1 taryfę stosować na zasadach następujących:

1) z dodatkiem 30%—podług pozycyj: 4; 6 art. 2; 7; 9; 13; 14; 21 ust. 2 i 3; 24; 27; 28; 35; 37 ust. 2 i 3; 38; 43 ust. 1; 46; 52; 57; 60; 61; ust. 2, 3, 4, 5 i uwagi; 64 ust. 2 i 3 i uwagi; 66 ust. 4 lit. b i 5 lit. b; 69 ust. 3; 70; 71 ust. 5; 74 ust. 2 i 3; 75; 76; 77; 78; 88 ust. 2, 3 i 4 z uwagami; 91; 95; 100; 101; 102; 105; 106; 107; 108; 109; 110; 111; 113; 115; 117; 119; 120 ust. 1; 124 ust. 3; 130; 133; 134 ust. 2; 135; 148; 149 ust. 2 i 3; 151; 152 153; 154; 155; 156; 157; 158; 159; 161; 167 ust. 1, 2, 3 i 5 i uwagi; 168; 169; 170; 171; 172; 173; 174; 175; 177; 183; 184; 185; 187; 188; 189; 190; 191; 192; 193; 194; 195; 196; 197; 198; 199; 200; 201; 203; 205; 206; 207; 208; 209; 210; 211; 212; 213; 214; 215; 216; i 220 uwagi;

2) z dodatkiem 20%—podług pozycyj: 2 ust. 1; 5 ust. 2 i 3; 6 ust. 1, 3 i 4; 10; 11, 12; 16; 17; 18 ust. 2; 19 ust. 2; 21 ust. 1; 23; 25; 30; 31; 34; 36; 37 ust. 1 lit. a; 41 ust. 2, 3 i 4; 42; 43 ust. 2; 48; 50; 51; 54; 55; 56 ust. 2 i 4; 58 ust. 1 lit. b i c, ust. 2, 3 i 4; 59; 61 ust. 1; 62 ust. 4; 64 ust. 1; 65 ust. 1, 3 i 4; 66 ust. 2, 3, 4 lit. a, 5 lit. a i uwagi; i ust. 6 i 7; 67; 68; 69 ust. 1 i 2; 71 ust. 2, 3 i 4; 72 ust. 2; 73; 74 ust. 1; 81; 82; 83 ust. 2 i 3; 85; 86; 93 ust. 2; 94 ust. 2; 96 ust. 2 i 3; 98; 99; 112; 116; 118; 120 ust. 2; 121; 122; 123; 124 ust. 2: 125 ust. 1 i 2; 126; 127; 129; 131; 132; 134 ust. 1; 136; 137; 140; 141; 142; 143; 144; 146 ust. 2 i 3; 147; 149 ust. 1; 150; 162; 163; 164; 165; 166; 167 ust. 4; 176 ust. 1 lit. b i ust. 2; 180; 181; 182; 186 i 202;

3) bez dodatku—podług pozycyj z poddziałów pozycyj taryfy ogólnéj, które nie weszły do poprzedzających (1 i 2) ustępów.

III. Od następujących towarów pochodzenia pozaeuropejskiego: ryżu albo pszenicy saraceńskiéj nieobrobionéj (poz. 2 ust. 2), korzeni (poz. 15), kawy surowéj w ziarnie (poz. 18 ust. 1), kakao w ziarnie i łupiny z kakao w stanie surowym (poz. 19 ust. 1), gum, gumo-żywic, smoł gumowych i balsamów (poz. 87), indygo (poz. 128), bawełny surowéj (poz. 179 ust. 1) i dżuty surowéj (poz. 179 ust. 2), wrazie przywożenia ich z kraju europejskiego, który nie daje towarom rosyjskim warunków wwozu najbardziej uprzywilejowanych, pobierać cło podług taryfy ogólnéj z dodatkiem 15%.

IV. Sprawy, dotyczące stosowania taryfy podwyższonéj (oddz.

разрѣшать тѣмъ же порядкомъ, какой установленъ для примѣненія общаго таможеннаго тарифа (дополн. къ ст. 816 уст. там., св. зак. т. VI, по прод. 1886 г.).

V. Предоставить Министру Финансовъ издавать съ надлежащимъ опубликованіемъ, въ необходимыхъ случаяхъ, во всеобщее свѣдѣніе, обязательныя для товаропровозителей и для торгующихъ правила о доказательствахъ, требующихся для удостовѣренія происхожденія товаровъ изъ странъ, предоставляющихъ русскимъ товарамъ наиболѣе льготныя условія ввоза и транзита, а равно для удостовѣренія привоза товаровъ, означенныхъ въ отд. III, какъ изъ сихъ странъ, такъ и непосредственно изъ страны происхожденія, и опредѣлять права и обязанности таможенъ по примѣненію настоящаго узаконенія.

VI. Въ дополненіе подлежащихъ узаконеній постановить:

За неправильное, въ ущербъ пошлинному сбору, показаніе страны происхожденія или мѣста погрузки товара товарообъявитель подвергается взысканію въ размѣрѣ пятикратной разницы между пошлинами съ сего товара по общему и повышенному тарифамъ.

VII. Предоставить Министру Финансовъ, по соглашенію съ Министромъ Иностранныхъ Дѣлъ, испрашивать всеподданнѣйшими докладами Высочайшее ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА соизволеніе на опредѣленіе сроковъ, съ коихъ повышенный тарифъ (отд. II и III) будетъ подлежать примѣненію къ товарамъ каждой изъ странъ, не предоставляющихъ русскимъ товарамъ наиболѣе льготныхъ условій ввоза и транзита.

Подлинное мнѣніе подписано въ журналахъ Предсѣдателями и Членами.

(С. У. и Р. П. 1893 г. Іюня 13-го № 81 § 673).

II i III) roztrzygać w taki sam sposób, jaki jest ustanowiony dla stosowania ogólnéj taryfy celnéj (dod. do art.816 ust. cel. sw. zak. t. VI podług dal. c. z r. 1886).

VI. Poruczyć Ministrowi Finasów wydawać z należytém opublikowaniam, wrazie koniecznéj potrzeby, obowiązujące dla przewożących towary i dla handlujących przepisy o dowodach wymaganych dla stwierdzenia pochodzenia towarów z krajów, które dają towarom rosyjskim warunki wwozu i tranzyta najbardziéj uprzywilejowane, jak również dla stwierdzenia przywozu towarów oznaczonych w oddz. III, tak z tych krajów jak i bezpośrednio z kraju pochodzenia, oraz określać prawa i obowiązki komór co do zastosowania niniejszego prawa.

VI. W uzupełneniu odnośnych praw postanowić:

Za nieprawidłowe, ze szkodą opłaty cła, wskazanie kraju pochodzenia lub miejsca naładowania towaru, deklarujący towar ulegnie karze w wysokości pięciokrotnéj różnicy pomiędzy cłem od tego towaru podług taryf ogólnéj i podwyższonéj.

VII. Poruszyć Ministrowi Finansów, po porozumieniu się z Ministrem Spraw Zagranicznych, wyjednywać i za pomocą najpoddańszych raportów Najwyższe JEGO CESARSKIÉJ MOŚCI zezwolenie na określenie terminów, od których taryfa podwyższona (oddz. II i III) będzie podlegała zastosowaniu do towarów każdego z krajów, niedających towarom rosyjskim najbardziej uprzywilejowanych warunków wwozu i tranzyta.

Oryginał Zdania podpisali na protokułach Prezesi i Członkowie.

(Data publikacyi: 13 Czerwca).

Распоряженіе, объявленное Правительствующему Сенату Министромъ Финансовъ.

124. Объ утвержденіи правилъ о доказательствахъ, требующихся для удостовѣренія происхожденія или мѣста отправленія иностранныхъ товаровъ.

На основаніи ст. V Высочайше утвержденнаго 1 Іюня 1893 г. мнѣнія Государственнаго Совѣта о введеніи двойнаго таможеннаго тарифа, Министръ Финансовъ, 10 Іюня 1893 г., представилъ въ Правительствующій Сенатъ, для распубликованія, копію съ утвержденныхъ имъ, Министромъ Финансовъ, 10 Іюня 1893 г. правилъ о доказательствахъ, требующихся для удостовѣренія происхожденія или мѣста отправленія иностранныхъ товаровъ.

На подлинныхъ написано: „*Утверждаю*".

10 Іюня 1893 г. Подписалъ: Министръ Финансовъ *Витте.*

ПРАВИЛА

о доказательствахъ, требующихся для удостовѣренія происхожденія или мѣста отправленія иностранныхъ товаровъ.

1. Въ доказательство происхожденія европейскихъ товаровъ, подлежащихъ оплатѣ пошлиною по болѣе низкимъ ставкамъ таможеннаго тарифа, могутъ быть принимаемы:

а) подлинные фактуры или письма фабрикантовъ и заводчиковъ, подписи коихъ удостовѣрены, съ приложеніемъ оффиціальной печати, мѣстными Россійскими миссіями, консулами или консульскими агентами, или же мѣстною городскою, коммунальною или полицейскою властью;

б) свидѣтельства о происхожденіи, выдаваемыя: аа) Россійскими миссіями, консулами или консульскими агентами съ приложеніемъ оффиціальной печати, бб) торговыми палатами, коммунальными или полицейскими властями съ приложеніемъ оффи

Rozporządzenie, oznajmione Rządzącemu Senatowi przez Ministra Finansów.

124. O zatwierdzeniu przepisów o dowodach, wymaganych dla stwierdzenia pochodzeuia lub miejsca wysyłki towarów zagranicznych.

Na zasadzie art. V Najwyżéj zatwierdzonego dnia 1 Czerwca 1893 r. Zdania Rady Państwa o wprowadzeniu podwójnéj taryfy celnéj, Minister Finansów d. 10 Czerwca 1893 r. przedstawił Rządzącemu Senatowi, w celu opublikowania, kopię, zatwierdzonych przez siebie d. 10 Czerwca 1893 r., przepisów o dowodach wymaganych dla stwierdzenia pochodzenia lub miejsca wysyłki towarów zagranicznych.

Na oryginale napisano: „*Zatwierdzam*".

10-go Czerwca 1893 r. Podpisał: Minister Finansów *Witte.*

PRZEPISY

o dowodach, wymaganych dla stwierdzenia pochodzenia lub miejsca wysyłki towarów zagranicznych.

1. Za dowód pochodzenia towarów europejskich, podlegających ocleniu podług niższych stawek taryfy celnéj, mogą być przyjmowane:

a) oryginalne faktury albo listy fabrykantów, których podpisy są poświadczone, z wyciśnięciem pieczęci rządowéj, przez miejscowe misye rosyjskie, konsulów lub agentów konsularnych, albo przez miejscową władzę miejską komunalną lub policyjną.

b) świadectwa pochodzenia wydawane: aa) przez rosyjskie misye, konsulów lub agentów konsularnych, z wyciśnięciem pieczęci rządowéj; bb) przez izby handlowe, władze komunalne lub policyjne z wyciśnięciem pieczęci rządowéj, cc) przez komory, wypuszczające

ціальной печати или вв) таможнями, отпускающими товаръ изъ страны, произведенія которой могутъ быть оплачиваемы въ Россіи по болѣе низкимъ ставкамъ таможеннаго тарифа.

2. Упоминаемые въ ст. 1 документы должны содержать въ себѣ свѣдѣнія о числѣ товарныхъ мѣстъ, ихъ знакахъ и номерахъ, вѣсѣ брутто и нетто и о качествѣ товара по его техническому или торговому наименованію.

3. Представленіе одного изъ указанныхъ въ статьѣ 1 документовъ признается достаточнымъ, если товаръ слѣдуетъ въ Россію непосредственно изъ страны происхожденія.

4. При слѣдованіи европейскихъ товаровъ не посредственно изъ страны происхожденія требуются:

а) указанныя въ п. а ст. 1 фактуры или письма, въ подлинникѣ или надлежаще засвидѣтельствованной копіи, фабрикантовъ и заводчиковъ, съ показаніемъ знаковъ, номеровъ вѣса брутто качества и количества товара по каждому товарному мѣсту, а если на товарѣ имѣются фабричныя клейма, то и съ изображеніемъ сихъ клеймъ,

б) для товаровъ, слѣдующихъ изъ таможенныхъ складовъ,— снабженное оффиціальною печатью удостовѣреніе отпускной таможни въ томъ, что данное товарное мѣсто по привозѣ его изъ страны происхожденія не выпускалось изъ вѣдѣнія сей таможни до самаго момента вывоза.

5. При привозѣ внѣ-европейскихъ товаровъ, могущихъ подлежать оплатѣ надбавочною пошлиною, удостовѣреніемъ привоза этихъ товаровъ непосредственно съ мѣста происхожденія служатъ грузовые документы; при привозѣ же сихъ товаровъ непосредственно изъ европейской страны, пользующейся правами наиболѣе благопріятствуемой, такіе же грузовые документы при условіи сопровожденія ихъ свидѣтельствомъ отпускной иностранной таможни того государства, откуда товаръ слѣдуетъ непосредствено въ Россію, съ указаніемъ, откуда товаръ былъ ввезенъ въ портъ нахожденія выдающей свидѣтельство таможни;

6. Означенные въ ст. 1—5 документы о происхожденіи или мѣстѣ отправки могутъ быть представляемы въ русскіе таможни или при самомъ привозѣ товаровъ вмѣстѣ съ грузовыми документами, или при подачѣ объявленія, въ которомъ, въ случаѣ желанія товарообъявителя оплатить товаръ по болѣе низкимъ ставкамъ

towar z kraju, którego produkty mogą być opłacane w Rosyi podług niższych stawek taryfy celnéj.

2) Wzmiankowane w art. 1 dokumenty powinny zawierać w sobie wiadomości o liczbie pak towarowych ich znakach i numerach, wadze brutto i netto tudzież o gatunku towaru podług jego nazwy technicznéj lub handlowéj.

3) Przedstawienie jednego ze wskazanych w art. 1 dokumentów uznaje się za dostateczne, jeżeli towar idzie do Rosyi bezpośrednio z kraju pochodzenia.

4) Jeżeli towary europejskie idą nie bezpośrednio z kraju pochodzenia, potrzeba złożyć:

a) wskazane w ust. a art. 1 faktury lub listy, w oryginale albo w należycie poświadczonéj kopii, fabrykantów, ze wskazaniem znaków, numerów, wagi brutto i netto, gatunku i ilości towaru w każdéj pace towarów, a, jeżeli na towarze znajdują się stemple fabryczne, to i z rysunkiem stempla.

b) dla towarów idących ze składów celnych—za opatrzone w pieczęć urzędową świadectwo komory wypuszczającéj co do tego, że dana paka z towarami, po przywiezieniu jej z kraju pochodzenia, nie była wypuszczana z pod zawiadywania komory aż do chwili wywozu.

5. Przy wwozie towarów pozaeuropejskich, mogących podlegać opłacie cła dodatkowego, za dowód przywozu tych towarów bezpośrednio z miejsca pochodzenia służą dokumenty ładunkowe, zaś przy wwozie tych towarów bezpośrednio z kraju europejskiego, korzystającego z praw najbardziéj uprzywilejowanego,—takie same dokumenty ładunkowe, pod warunkiem, ażeby obok nich było świadectwo komory zagranicznéj wypuszczającéj tego państwa, zkąd towar idzie bezpośrednio do Rosyi, ze wskazaniem, zkąd towar był przywieziony do portu, w którym znajduje się komora wydająca świadectwo.

6. Wzmiankowane w art. 1—5 dokumenty o pochodzeniu lub miejscu wysyłki mogą być przedstawione do komór rosyjskich albo przy samym wwozie towarów razem z dokumentami ładunkowemi, albo przy podaniu deklaracyi, w któréj, jeżeli deklarujący towar będzie sobie życzył opłacić towar podług niższych stawek taryfy, w ru-

тарифа, въ графѣ о качествѣ товара должна быть указана страна происхожденія послѣдняго.

7. Для оплаты по болѣе низкимъ ставкамъ таможеннаго тарифа, товаръ долженъ быть объявленъ согласно сопровождающимъ его, либо представленнымъ при объявленіи фактурѣ, письму, свидѣтельству или грузовымъ документамъ, или же подъ подлежащею статьею въ объявленіи должно быть пояснено, какой документъ о происхожденіи или мѣстѣ погрузки соотвѣтствуетъ товару, въ сей статьѣ объявленному; въ противномъ случаѣ объявленіе возвращается подателю для дополненія и только при помѣщеніи въ объявленіи всѣхъ указанныхъ въ настоящей статьѣ свѣдѣній товаръ можетъ быть оплаченъ по болѣе низкимъ ставкамъ таможеннаго тарифа.

8. Таможеннымъ учрежденіямъ вмѣняется въ обязанность удостовѣряться при производствѣ досмотра въ томъ, что фактуры и свидѣтельства о происхожденіи соотвѣтствуютъ привозимымъ товарамъ и во всякомъ случаѣ предоставляется, не ограничиваясь указанными выше документами, производить, въ случаѣ основательныхъ сомнѣній, провѣрку представленныхъ доказательствъ и экспертизу товаровъ.

9. Документы о происхожденіи (ст. 1—4) и мѣстѣ погрузки (ст. 5), наравнѣ съ прочими документами по оплатѣ товаровъ пошлиною, отсылаются въ подлежащія контрольныя палаты одновременно съ законченными производствомъ объявленіями.

10. Доказательствомъ происхожденія товаровъ, привозимыхъ въ почтовыхъ посылкахъ, признаются указанные въ ст. 1—5 сихъ правилъ документы, доставляемые въ таможни при почтовыхъ деклараціяхъ или представляемые адресатами при полученіи товаровъ.

(С. У. и Р. П. 1893 г. Іюня 13-го № 81 § 677).

---

bryce o gatunku towaru powinien być wskazany kraj pochodzenia towaru.

7. Dla opłaty podług niższych stawek taryfy celnéj, towar powinien być zadeklarowany zgodnie, z wiezionemi z nim razem, albo przedstawionemi przy deklaracyi: fakturą, listem, świadectwem lub dokumentami ładunkowemi, albo też pod odnośną pozycyą w deklaracyi powinno być objaśnione, jaki dokument o pochodzeniu lub miejscu ładunku odpowiada towarowi pod tą pozycyą zadeklarowanemu; w przeciwnym razie deklaracya zwraca się podającemu do uzupełnienia i dopiero po umieszczeniu w deklaracyi wszystkich wskazanych w niniejszym artykule wiadomości, towar może być opłacony podług niższych stawek taryfy celnéj.

8. Na instytucye celne wkłada się obowiązek przekonywania się przy rewizyi o tém, czy faktury i świadectwa o pochodzeniu odpowiadają przywożonym towarom, a w każdym razie wolno jest, nie ograniczając się na wskazanych wyżéj dokumentach, wrazie uzasadnionych wątpliwości, sprawdzać przedstawione dowody i dokonywać ekspertyzy towarów.

9. Dokumenty o pochodzeniu (art. 1—4) i miejscu naładowania (art. 5), narówni z innemi dokumentami składanemi przy ocleniu towarów, odsyłają się do właściwych izb skarbowych razem z deklaracyami, co do których procedurę oclenia zamknięto.

10. Za dowód pochodzenia towarów, przywożonych w posyłkach pocztowych, uznają się wskazane w art. 1—5 niniejszych przepisów dokumenty, dostarczane do komór przy deklaracyach lub przedstawiane przez adresantów przy odbiorze towarów.

(Data publikacyi: 13 Czerwca).

Распоряженіе, объявленное Правительствующему Сенату Министромъ Финансовъ.

125. Объ измѣненіи устава Плоцкаго городскаго кредитнаго общества.

Вслѣдствіе ходатайства правленія Плоцкаго городскаго кредитнаго общества, послѣдовавшаго на основаніи постановленія общаго собранія членовъ-заемщиковъ общества отъ 8-го Февраля 1893 г. и руководствуясь ст. 2 устава кредитнаго (разд. X, ч. 2, т. XI св. зак. изд. 1887 г.), Министръ Финансовъ призналъ возможнымъ § 77 устава названнаго общества (Сбор. Зак. Т. XXXII стр. 326) изложить такъ:

§ 77. Если заемщикъ не заплатитъ въ срокъ слѣдующихъ по займу его процентовъ и погашенія, то ему дается, по истеченіи сего срока, три мѣсяца льготы, съ платежемъ по ½% за первые два мѣсяца и 1% за третій мѣсяцъ просрочки на всю не внесенную сумму по день уплаты недоимки или продажи имущества.

При семъ части мѣсяца принимаются: менѣе 16 дней—за полмѣсяца, а 16 дней и болѣе—за мѣсяцъ.

О семъ Министръ Финансовъ, 13 Мая 1893 г., донесъ Правительствующему Сенату, для распубликованія.

(С. У. и Р. П. 1893 г. Іюня 13-го № 81 § 675).

Высочайше утвержденное мнѣніе Государственнаго Совѣта.

126. О воспрещеніи евреямъ мѣнять имена и прозванія, подъ коими они записаны въ метрическія книги.

23-го Апрѣля 1893 г.

Государственный Совѣтъ, въ Департаментѣ Законовъ и въ Общемъ Собраніи, разсмотрѣвъ представленіе Министра Внутрен-

Rozporządzenie, oznajmione Rządzącemu Senatowi przez Ministra Finansów.

125. O zmianie ustawy towarzystwa kredytowego miasta Płocka.

Wskutek starań zarządu towarzystwa kredytowego miasta Płocka, podjętych na zasadzie postanowienia ogólnego zebrania członków—dłużników towarzystwa z d. 8 Lutego 1893 roku i w zastosowaniu się do art. 2 ustawy kredytowéj (dz. X cz. 2 t. XI sw. zak wyd. z r. 1887), Minister Finansów uznał za możebne § 77 ustawy pomienionego towarzystwa (Zbiór Praw, Tom XXXII str. 327) zredagować tak:

§ 77. Jeżeli dłużnik nie zapłaci w terminie przypadających od jego pożyczki procentów i amortyzacyi, to mu się daje, po upływie tego terminu, trzy miesiące ulgi, za opłatą ½% za pierwsze dwa miesiące i 1% za trzeci miesiąc zwłoki od całéj niewniesionéj sumy do dnia uiszczenia zaległości lub sprzedaży majątku.

Przy tém części miesiąca przyjmują się: mniejsze od 16 dni—za pół miesiąca, a 16 dni i więcéj—za miesiąc.

O tém Minister Finansów, d. 13 Maja 1893 roku, doniósł Rządzącemu Senatowi w celu opublikowania.

(Data publikacyi: 13-go Czerwca).

Najwyżéj zatwierdzone Zdanie Rady Państwa.

126. O zabronieniu żydom zmieniać imiona i przezwiska, pod którémi zapisani są do ksiąg metrycznych.

23-go Kwietnia 1893 r.

Rada Państwa, w Departamencie Praw i na Ogólném Zebraniu, rozpoznawszy przedstawienie Ministra Spraw Wewnętrznych co do

нихъ Дѣлъ о правильной записи еврейскихъ именъ въ метрическихъ книгахъ и другихъ оффиціальныхъ документахъ, *мнѣніемъ положилъ:*

I. Въ измѣненіе и дополненіе подлежащихъ узаконеній, постановить:

1) Евреи именуются тѣми только именами, подъ коими они записаны въ метрическія книги. За исключеніемъ предусмотрѣннаго статьею 1082 законовъ о состояніяхъ случая погрѣшности писца, никакого исправленія сихъ книгъ не допускается.

2) Каждому еврею, главѣ семейства, объявляется, какимъ именемъ и прозваніемъ онъ записанъ въ метрическія книги, внесенъ въ посемейный и алфавитный списки и долженъ именоваться въ паспортахъ и во всякихъ актахъ.

3) Евреи, виновные въ присвоеніи принадлежащихъ имъ именъ и фамилій, а равно въ перемѣнѣ фамилій и именъ, подъ коими они записаны въ метрическія книги, подлежатъ наказанію по статьѣ 1416 уложенія о наказаніяхъ, а въ случаѣ совершенія сего съ какою либо преступною цѣлью наказаніе опредѣляется по правиламъ о совокупности преступленій.

II. Изъ приложенныхъ къ дополненію 2 при статьи 974 законовъ о состояніяхъ (по прод. 1890 г.) формъ посемейныхъ и алфаватныхъ списковъ евреевъ исключить текстъ графъ означенныхъ формъ, сохранивъ заглавіе сихъ графъ.

Подлинное мнѣніе подписано въ журналахъ Предсѣдателями и Членами.

(С. У. и Р. П. 1892 г. Іюня 15-го N. 82 § 681).

prawidłowego zapisywania imion żydowskich w księgach metrycznych i innych dokumentach urzędowych, *uchwaliła zdanie:*

I. Zmieniając i uzupełniając odnośne prawa, postanowić:

1) Żydzi nazywają się tylko temi imionami, pod któremi zapisani są w księgach metrycznych. Z wyjątkiem przewidzianego w artykule 1082 praw o stanach wypadku omyłki piszącego, żadne poprawianie ksiąg nie jest dozwolone.

2) Każdemu żydowi, głowie rodziny, oznajmia się, pod jakiém imieniem i przezwiskiem jest zapisany do ksiąg metrycznych, wniesiony do list rodzinnych i alfabetycznych i jakiém nazywać się powinien w paszportach i we wszelkich aktach.

3) Żydzi, winni przywłaszczania sobie nienależących do nich imion i nazwisk, jak również zmiany nazwisk i imion, pod któremi są zapisani do ksiąg metrycznych, ulegną karze podług artykułu 1416 kodeksu karnego, a jeżeli dopuszczą się tego z jakimś występnym celem, to kara określa się podług przepisów o zbiegu przestępstw.

II. Z dołączonych do dodatku 2 przy artykule 974 praw o stanach (podług dal. c. z r. 1890) list rodzinnych i alfabetycznych żydów wykreślić tekst rubryk wzmiankowanych wzorów, zachowując tytuł tychże rubryk.

Oryginał Zdania podpisali na protokułach Prezesi i Członkowie.

(Datą publikacyi: 15 Czerwca).

Высочайше утвержденное мнѣніе Государственнаго Совѣта.

127. О нѣкоторыхъ измѣненіяхъ дѣйствующихъ узаконеній, касающихся нарушеній устава о питейномъ сборѣ.

3-го Мая 1893 г.

Государственный Совѣтъ, въ Соединенныхъ Департаментахъ Гражданскихъ и Духовныхъ Дѣлъ и Законовъ и въ Общемъ Собраніи, разсмотрѣвъ представленіе Главноуправляющаго Кодификаціоннымъ Отдѣломъ при Государственномъ Совѣтѣ о разграниченіи проступковъ противъ устава о питейномъ сборѣ, сопряженныхъ и несопряженныхъ съ ущербомъ для казны, и о возстановленіи дѣйствія ст. 608 означеннаго устава по изд. 1876 года, *мнѣніемъ положилъ:*

I. Правило статьи 554 устава о питейномъ сборѣ перенести въ уложеніе о наказаніяхъ уголовныхъ и исправительныхъ въ видѣ статьи 1346[1] следующаго содержанія:

Кто, не имѣя по закону права на выдѣлку такихъ питей, на которыя распространяется уставъ о питейномъ сборѣ, учредить на свое или чужое имя, заводъ, для выдѣлки сихъ питей, тотъ подвергается:

денежному взысканію отъ пятидесяти до пятисотъ рублей и, сверхъ того, заводъ закрывается и виновный обязывается въ теченіи шести мѣсяцевъ продать заводъ другому лицу, имѣющему право содежать оный.

II. Правила статей 598, 599 и прим., 613, 614, 615, 616, 619 и 621 устава о питейномъ сборѣ перенести въ уставъ о наказаніяхъ, налагаемыхъ мировыми судьями, образовавъ для нихъ въ главѣ III сего устава особое, третіе отдѣленіе „О несоблюденіи полицейскихъ правилъ, касающихся продажи крѣпкихъ напитковъ“, и изложивъ правила статей 613, 615 и 621 слѣдующимъ образомъ:

1) За продажу крѣпкихъ напитковъ изъ заведеній для распивочной торговли: въ долгъ, на счетъ будущаго урожая, подъ акладъ платья, посуды или иныхъ вещей, за промѣнъ означен-

Najwyżéj zatwierdzone Zdanie Rady Państwa.

127. O niektórych zmianach w prawach obowiązujących, dotyczących wykroczeń przeciwko ustawie o akcyzie od napojów.

3-go Maja 1893 roku.

Rada Państwa, w Połączonych Departamentach Spraw Cywilnych i Duchownych i Praw o na Ogólném Zebraniu, rozpoznawszy przedstawienie Główno-Zarządzającego Oddziałem Kodyfikacyjnym przy Radzie Państwa i rozgraniczeniu występków przeciwko ustawie o akcyzie od napojów, połączonych i niepołączonych z uszczerbkiem dla skarbu, i o przywróceniu mocy obowiązującéj art. 608 wzmiankowanéj ustawy podług dal. c. z r. 1876, *uchwaliła zdanie*:

I. Przepis, zawarty w artykule 554 ustawy o akcyzie od napojów, przenieść do kodeksu kar głównych i poprawczych jako artykuł 1346[1] następującéj osnowy:

Kto, nie mając prawa wyrabiania takich napojów, na które rozciąga się ustawa o akcyzie od napojów, założy, na swoje lub na cudze imię, fabrykę do wyrabiania tych napojów, ulegnie:

karze pieniężnéj od pięćdziesięciu do pięciuset rubli, a prócz tego, fabryka się zamyka i winny zobowiązuje się wciągu sześciu miesięcy sprzedać ją komu innemu, mającemu prawo utrzymywania jéj.

II. Przepisy, zawarte w artykułach 598, 599 i uw., 613, 614, 615, 616, 619 i 621 ustawy o akcyzie od napojów przenieść do ustawy o karach, wymierzanych przez sędziów pokoju, tworząc dla nich w rozdziale III niniejszéj ustawy osobny oddział trzeci: „O niezachowaniu przepisów policyjnych, dotyczących sprzedaży napojów wyskokowych“ i redagując artykuły 613, 615 i 621 w sposób następujący:

1) Za sprzedaż napojów wyskokowych z zakładów sprzedaży do wypicia w miejscu: na kredyt, na rachunek przyszłego urodzaju, na zastaw odzieży, naczynia lub innych rzeczy, na wymianę tych napo-

ныхъ напитковъ на хлѣбъ или другія сельскія произведенія, а также за платежъ виномъ, вмѣсто денегъ, по обязательствамъ или за произведенныя работы, виновные подвергаются:

въ первый разъ—аресту не свыше двухъ недѣль, или денежному взысканію не свыше пятидесяти рублей;

во второй разъ—аресту не свыше одного мѣсяца, или денежному взысканію не свыше ста рублей.

За совершеніе тѣхъ же проступковъ въ заведеніяхъ для торговли только на выносъ, виновные подвергаются:

въ первый разъ—аресту не свыше семи дней, или денежному взысканію не свыше двадцати пяти рублей;

во второй разъ—аресту не свыше двухъ недѣль, или денежному взысканію не свыше пятидесяти рублей.

При осужденіи, на основаніи сей статьи во второй разъ содержателя заведенія для раздробительной торговли крѣпкими напитками, патентъ на заведеніе отбирается.

2) За открытіе заведеній для раздробительной торговли крѣпкими напитками въ недозволенное время, а равно за допущеніе въ нихъ недозволенныхъ увеселеній или игръ, или же безчинствъ и безпорядковъ, виновные подвергаются:

въ первый разъ—денежному взысканію не свыше двадцати пяти рублей;

во второй разъ—денежному взысканію не свыше пятидесяти рублей;

въ третій разъ—денежному взысканію не свыше ста рублей;

При осужденіи, на основаніи сей статьи, въ третій разъ содержателя заведенія для раздробительной торговли крѣпкими напитками, патентъ на заведеніе отбирается.

3) Въ мѣстностяхъ, указанныхъ въ статьѣ 482 устава о питейномъ сборѣ, содержатели питейныхъ заведеній, въ которыхъ будутъ находиться для закуски какіе либо съѣстные припасы, кромѣ означенныхъ въ статьѣ 515 и въ пунктѣ 8 приложенія къ примѣчанію при статьѣ 507 того же устава, подвергаются:

въ первый и второй разъ—денежному взысканію не свыше пятидесяти рублей;

въ третій разъ—денежному взысканію не свыше ста рублей.

III. Въ означенномъ предшедшимъ (II) отдѣломъ сего узаконенія отдѣленіи III главы III устава о наказаніяхъ, налагаемыхъ мировыми судьями, помѣстить правило, содержащееся въ статьѣ

jów na zboże lub inne produkty wiejskie, tudzież za wypłatę okowitą zamiast pieniędzy z tytułu zobowiązań albo za dokonane roboty, winni ulegną:

za pierwszym razem—aresztowi do dwóch tygodni, albo karze pieniężnéj do pięćdziesięciu rubli.

za drugim razem—aresztowi do miesiąca albo karze pieniężnéj do stu rubli.

Za popełnienie tych samych występków w zakładach do handlu tylko zewnętrznego, winni ulegną:

za pierwszym razem—aresztowi do siedmiu dni albo karze pieniężnéj do dwudziestu pięciu rubli;

za drugim razem—aresztowi do dwóch tygodni albo karze pieniężnéj do pięćdziesięciu rubli.

Wrazie skazania na zasadzie tego artykułu po raz drugi utrzymującego zakład do sprzedaży detalicznéj napojów wyskokowych patent na zakład się odbiera.

2) Za otwarcie zakładów do sprzedaży detalicznéj napojów wyskokowych w czasie niedozwolonym, jak również za dopuszczenie w nich niedozwolonych zabaw, albo rozpusty i nieporządków, winni ulegną:

za pierwszym razem—karze pieniężnéj do dwudziestu pięciu rubli;

za drugim razem—karze pieniężnéj do pięćdziesięciu rubli;

za trzecim razem—karze pieniężnéj do stu rubli.

Wrazie skazania, na zasadzie tego artykułu, poraz trzeci utrzymującego zakład do sprzedaży detalicznéj napojów wyskokowych, patent na zakład się odbiera.

3) W miejscowościach, wskazanych w artykule 482 Ustawy o akcyzie od napojów, utrzymujący zakłady trunkowe, w których będą się znajdowały na zakąski jakiekolwiek produkty żywności, oprócz wzmiankowanych w artykule 515 i w ustępie 8 dodatku do uwagi przy artykule 507 téjże ustawy, ulegną:

za pierwszym i drugim razem—karze pieniężnéj do pięćdziesięciu rubli;

za trzecim razem—karze pientężnéj do stu rubli.

III. We wzmiankowanym w poprzednim (II) oddziale niniejszego prawa poddziale II, rozdziału III Ustawy o karach wymierzanych przez sędziów pokoju zamieścić przepis, zawierający się w arty-

41[1] этого устава, а постановленіе статьи 5 отдѣла II Высочайше утвержденнаго 8 Мая 1889 г. мнѣнія Государственнаго Совѣта внести въ отдѣленіе II той же главы устава о наказаніяхъ, въ видѣ статьи 45[1].

IV. Статью 127 устава о наказаніяхъ, налагаемыхъ мировыми судьями, дополнить второю частью слѣдующаго содержанія:

Если, вслѣдствіе означеннаго въ первой части сей статьи упущенія, пьяный будетъ обокраденъ, или изувѣченъ или изувѣчитъ самъ себя, то виновный въ неохраненіи его продавецъ обязанъ вознаградить его за убытки и лечить на свой счетъ,

V. Статью 180 устава о наказаніяхъ, налагаемыхъ мировыми судьями, дополнить примѣчаніемъ слѣдующаго содержанія:

При осужденіи, на основаніи сей статьи, содержателя заведенія для раздробительной торговли крѣпкими напитками, патентъ на заведеніе отбирается.

VI. Статью 612 устава о питейномъ сборѣ дополнить второю частью слѣдующаго содержанія:

При осужденіи, на основаніи сей статьи, во второй разъ содержателя заведенія для раздробительной торговли крѣпкими напитками патентъ ва заведененіе отбирается.

VII. Правила статей 659, 685 и 686 устава о питейномъ сборѣ, а также постановленіе статьи 660 сего устава, касающееся разсмотрѣнія судебнымъ порядкомъ дѣлъ, подлежавшихъ рѣшенію въ порядкѣ судебно-полицейскомъ, когда имущества виновнаго недостаточно на пополненіе взысканія, перенести въ законы о судопроизводствѣ по дѣламъ о преступленіяхъ и проступкахъ, образовавъ для нихъ въ XI раздѣла VI сихъ законовъ особое отдѣленіе: „О производствѣ сокращеннымъ (судебно-полицейскимъ) порядкомъ дѣлъ по несоблюденію полицейскихъ правилъ, касающихся продажи крѣпкихъ напитковъ“, и изложивъ ихъ слѣдующимъ образомъ:

1) Въ мѣстностяхъ, гдѣ не введены мировыя судебныя установленія, дѣла о несоблюденіи полицейскихъ правилъ, касающихся продажи крѣпкихъ напитковъ (уст. наказ.. гл. III, отд. III), когда сіи нарушенія подвергаютъ виновныхъ только денежнымъ взысканіямъ, производятся и разрѣшаются судебно-полицейскимъ порядкомъ (въ полицейскихъ управленіяхъ).

2) Рѣшенія по означеннымъ въ предшедшей статьѣ дѣламъ постановляются въ полицейскомъ управленіи, по общему, установ-

kule 41[1] téj ustawy, a postanowienie artykułu 5 oddziału II Najwyżéj zatwierdzonego d. 7 Maja 1889 r. Zdania Rady Państwa wprowadzić do poddziału II tegoż rozdziału Ustawy o karach jako artykuł 45[1].

IV. Artykuł 127 Ustąwy o karach, wymierzanych przez sędziów pokoju, uzupełnić drugą częścią treści następującéj:

Jeżeli, wskutek wzmiankowanego w pierwszéj części niniejszego artykułu opuszczenia, pijany będzie okradziony lub okaleczony, albo sam siebie okaleczy, to winny niezabezpieczenia go sprzedawca obowiązany jest wynagrodzić za poniesione ztąd szkody i leczyć go swoim kosztem.

V. Artykuł 180 Ustawy o karach, wymierzanych przez sędziów pokoju, uzupełnić uwagą treści następującéj:

Wrazie skazania, na zasadzie niniejszego artykułu, utrzymującego zakłady do sprze daży detalicznéj napojów wyskokowych, patent na zakład się odbiera.

VI. Artykuł 612 Ustawy o akcyzie od napojów uzupełnić drugą częścią treści następującéj:

Wrazie skazania, na zasadzie niniejszego artykułu, po raz drugi utrzymującego zakłady do sprzedaży detalicznéj napojów wyskokowych patent na zakład się odbiera.

VII. Przepisy, zawarte w artykułach 659, 685 i 686 Ustawy o akcyzie od napojów oraz postanowienie, zawarte w artykule 660 téjże ustawy, dotyczące rozpoznawania w drodze sądowéj spraw podlegających roztrzygnięciu w drodze sądowo-policyjnéj, gdy majątek winnego nie wystarcza na pokrycie kary, przenieść do praw o postępowaniu sądowém w sprawach o zbrodnie i występki, tworząc dla nich w rozdziale XI działu VI tych praw specyalny poddział: „o prowadzeniu sposobem skróconym (sądowo-policyjnym) spraw o niezachowanie przepisów policyjnych, dotyczących sprzedaży napojów wyskokowych“ i redagując je w sposób następujący:

1) W miejscowościach, gdzie nie zostały wprowadzone władze sądowe pokojowe, sprawy o niezachowanie przepisów policyjnych, dotyczących sprzedaży napojów wyskokowych (Ust. o kar. (rozd. III odd. III), gdy za te wykroczenia grożą winnym kary pieniężne, prowadzą się i roztrzygają się w sposób sądowo-policyjny w (urzędach policyjnych).

2) Wyroki w sprawach wzmiankowanych w poprzednim artykule postanawiają się w urzędzie policyjnym w sposób ogólnie usta-

ленному для дѣлъ о маловажныхъ проступкахъ, порядку и объявляются обвиняемымъ съ правомъ отзыва.

3) Жалобы на рѣшенія полиціи подаются губернскому правленію, а на опредѣленіе онаго—первому департаменту Правительствующаго Сената, въ мѣсячный срокъ, по общему порядку уголовнаго судопроизводства.

4) Дѣла подлежащія рѣшенію въ порядкѣ судебно-полицейскомъ, когда имущество виновнаго недостаточно на пополненіе взысканія и онъ долженъ подлежать тюремному заключенію, аресту или отдачѣ въ общественныя работы или въ заработки согласно статьямъ 84 и 85 уложенія о наказаніяхъ, разсматриваются въ судебныхъ мѣстахъ общимъ уголовнымъ порядкомъ.

VIII. Статья 35, 656, 657, 660, 661 и 672 устава о питейномъ сборѣ изложить, слѣдующимъ образомъ:

Статья 35. Должностныя лица акцизнаго управленія, наблюдая за исполненіемъ постановленій устава о питейномъ сборѣ, прекращаютъ немедлено на мѣстѣ или непосредственнымъ дѣйствіемъ или сношеніемъ съ подлежащими лицами и вѣдомствами нарушенія, сопряженныя съ ущербомъ для казны и предусмотрѣнныя симъ уставомъ; по нарушеніямъ же полицейскихъ правилъ, касающихся продажи крѣпкихъ напитковъ, уставомъ о питейномъ сборѣ предусмотрѣннымъ, должностныя лица акцизнаго управленія, не принимая сами никакихъ мѣръ, обязываются увѣдомлять мѣстную полицію, для зависящихъ съ ея стороны распоряженій.

Статья 656. Въ мѣстностяхъ, гдѣ не введены въ дѣйствіе судебные уставы, дѣла о нарушеніяхъ постановленій о питейномъ сборѣ производятся и разрѣшаются порядкомъ административнымъ или судебнымъ.

Статья 657. Дѣла о нарушеніяхъ, за которыя обвиняемый можетъ подлежать одному денежному взысканію, безъ конфискаціи или съ конфискаціею питей и другихъ предметовъ, разрѣшаются административнымъ порядкомъ (управляющими акцизными сборами Министерствомъ Финансовъ).

Статья 660. Судебнымъ порядкомъ разсматриваются также дѣла, подлежавшія рѣшенію въ порядкѣ административномъ (ст. 657), когда имущества виновнаго недостаточно на пополненіе взысканія и онъ долженъ подлежать тюремному заключенію, аресту или отдачѣ въ общественныя работы или въ заработки согласно статьямъ 84 и 85 уложенія о наказаніяхъ.

nowiony dla spraw o drobne występki i ogłaszają się oskarżonym z prawem apelacyi.

3) Skargi na wyroki policyi podają się do rządu gubernialnego, a na decyzyą tego—do pierwszego departamentu Rządzącego Senatu w terminie miesięcznym podług ogólnego porządku postępowania sądowego karnego.

4) Sprawy, podlegające roztrzygnięciu na drodze sądowo-policyjnéj, gdy majątek winnego nie wystarcza na pokrycie kary i gdy winny podlega zamknięciu w wieży, aresztowi lub oddaniu do robót publicznych albo na zarobki zgodnie z artykułami 84 i 85 kodeksu karnego, rozpoznają się we władzach sądowych w ogólny sposób karny.

VIII. Artykuły 35, 656, 657, 660, 661 i 662 ustawy o akcyzie od napojów zredagować w sposób następujący:

Art. 35. Urzędnicy zarządu akcyznego, czuwając nad wypełnieniem postanowień ustawy o akcyzie od napojów, wstrzymują bezzwłocznie na miejscu, albo bezpośrednim czynem, albo przez korespondencyę z właściwemi osobami i władzami, wykroczenia połączone z uszczerbkiem dla skarbu i przewidziane w niniejszéj ustawie; zaś co do wykroczeń przeciwko przepisom policyjnym, dotyczącym sprzedaży napojów wyskokowych, nieprzewidzianym w ustawie o akcyzie od napojów, urzędnicy zarządu akcyznego, nie przedsiębiorąc sami żadnych środków, obowiązani są uwiadomić policyę miejscową dla należytych z jéj strony rozporządzeń.

Art. 656. W miejscowościach, gdzie nie zostały wprowadzone ustawy sądowe, sprawy o wykroczenia przeciwko postanowieniom o akcyzie od napojów prowadzą się i roztrzygają się w drodze administracyjnéj albo sądowéj.

Art. 657. Sprawy o wykroczenia, za które oskarżony może podlegać tylko karze pieniężnéj, bez konfiskaty albo z konfiskatą napojów i innych przedmiotów, roztrzygają się w drodze administracyjnéj (przez zarządzających przychodami akcyznemi i Ministeryum Finansów).

Art. 660. W drodze sądowéj rozpoznają się również sprawy, podlegające raztrzygnięciu w drodze administracyjnéj (art. 657), gdy majątek winnego nie wystarcza na pokrycie kary i gdy winny podlega zamknięciu w wieży, aresztowi lub oddaniu do robót publicznych albo na zarobki zgodnie z art. 84 i 85 Kodeksu karnego.

Статья 661. Изслѣдованіе нарушеній сего устава, подлежащихъ разсмотрѣнію въ порядкѣ административномъ, а равно дознанія и слѣдствія по дѣламъ, подлежащимъ разсмотрѣнію судебныхъ мѣстъ, производятся по общему порядку о производствѣ дознаній и слѣдствій, съ соблюденіемъ особыхъ правилъ въ случаяхъ, означенныхъ въ статьяхъ 662—678.

Статья 678. Слѣдствія, подлежащія судебному разсмотрѣнію, препровождаются по принадлежности, безъ внесенія на предварительное разсмотрѣніе акцизнаго управленія хотя бы дѣло касалось нарушенія порядка выдѣлки питей или противозаконной продажи оныхъ съ заводовъ и изъ заводскихъ подваловъ и оптовыхъ складовъ.

IX. Статью 638 устава о питейномъ сборѣ дополнить примѣчаніемъ 2 слѣдующаго содержанія:

Въ губерніяхъ Царства Польскаго изъ налагаемыхъ на виновныхъ денежныхъ взысканій за нарушенія сего устава, за исключеніемъ штрафовъ за неправильное веденіе книгъ и несоблюденіе формальностей, а равно изъ денегъ, вырученныхъ отъ продажи конфискованныхъ питей и предметовъ, одна половина отдается открывателямъ, доносителямъ и помощникамъ изъ первыхъ поступившихъ по дѣлу суммъ, а другая половина дѣлится на двѣ равныя части, изъ коихъ одна поступаетъ въ казну, а другая—въ пользу благотворительныхъ заведеній. Въ случаѣ отсутствія открывателей, доносителей и помощниковъ, вся взысканная сумма дѣлится пополамъ между казною и благотворительными заведеніями.

X. Примѣчанія къ статьямъ 613 и 615 и статью 639 устава о питейномъ сборѣ—отмѣнить.

XI. Статьи 617, 618, 620, 622, 623, 687 и 688 устава о питейномъ сборѣ—исключить.

XII. Статью 162 раздѣла II правилъ объ устройствѣ судебной части и производствѣ судебныхъ дѣлъ въ мѣстностяхъ, въ которыхъ введено положеніе о земскихъ участковыхъ начальникахъ, изложить слѣдующимъ образомъ:

(Не относится къ Царству Польскому. *Прим. издат.*).

Подлинное мнѣніе подписано въ журналѣ Предсѣдателями и Членами.

(С. У. и Р. П. 1893 г. Іюня 15-го N. 82 § 685).

Art. 661. Badanie wykroczeń przeciwko niniejszéj ustawie, podlegających rozpoznaniu w drodze administracyjnéj, jak również dochodzenia pierwiastkowe i śledztwa w sprawach podlegających rozpoznaniu władz sądowych odbywają się podług ogólnego porządku prowadzenia dochodzeń pierwiastkowych i śledztw, z zachowaniem specyalnych przepisów w wypadkach, przewidzianych w artykułach 662—678.

Art. 672. Śledztwa, podlegające rozpoznaniu sądowemu, komunikują się gdzie należy bez wnoszenia pod rozpoznanie pierwiastkowe zarządu akcyznego, chociażby sprawa dotyczyła wykroczeń przeciwko sposobowi wyrobu napojów albo przeciwnego prawu sprzedawania tychże z fabryk, magazynów fabrycznych lub składów.

IX. Artykuł 638 Ustawy o akcyzie od napojów uzupełnić uwagą 2 treści następującéj:

W guberniach Królestwa Polskiego z wymierzanych na winnych kar pieniężnych za wykroczenia przeciwko niniejszéj ustawie, z wyjątkiem kar za nieprawidłowe prowadzenie ksiąg i niezachowanie formalności, jak również z pieniędzy, otrzymanych ze sprzedaży skonfiskowanych napojów i przedmiotów, połowa oddaje się tym, którzy wykryli, donieśli lub schwytali winnych, z pierwszych funduszów, jakie w sprawie wpłyną, a druga połowa dzieli się na dwie równe części, z których jedna przechodzi do skarbu a druga—na rzecz zakładów dobroczynnych. Jeżeli nie ma wykrywających, donosicieli i chwytających, cała wyegzekwowana suma dzieli się po połowie pomiędzy skarbem a zakładami dobroczynnemi.

X. Uwagi do artykułów 613 i 615 i artykuł 639 Ustawy o akcyzie od napojów—uchylić.

XI. Artykuły 617, 618, 620, 622, 623, 687 i 688 Ustawy o akcyzie od napojów—wykreślić.

XII. Artykuł 162 działu II przepisów o organizacyi sądownictwa i prowadzeniu spraw sądowych w miejscowościach, w których wprowadzone zostało postanowienie o naczelnikach rewirowych ziemskich zredagować w sposób następujący:

(Nie stosuje się do Królestwa Polskiego. *Przyp. wyd.*).

Oryginał Zdania podpisali na protokułach Prezesi i Członkowie.

(Data publikacyi: 15 go Czerwca).

Высочайше утвержденное мнѣніе Государственнаго Совѣта.

128. Объ измѣненіи срока состоянія въ запасѣ офицеровъ морскаго вѣдомства.

12-го Мая 1893 г.

Государственный Совѣтъ, въ Соединенныхъ Департаментахъ Законовъ и Государственной Экономіи и въ Общемъ Собраніи, разсмотрѣвъ представленіе Управляющаго Морскимъ Министерствомъ, *мнѣніемъ положилъ:*

I. Въ измѣненіе и дополненіе подлежащихъ статей устава о воинской повинности и другихъ узаконеній, постановить:

1) Вольноопредѣляющіеся во флотъ обязаны пробыть на дѣйствительной службѣ два года. По выслугѣ сего срока, вольноопредѣляющіеся какъ нижняго званія, такъ и произведенные въ офицеры, могутъ въ мирное время: или перечисляться въ запасъ, въ которомъ тогда состоятъ двѣнадцать лѣтъ, или же продолжать дѣйствительную службу, съ зачетомъ времени добровольнаго пребыванія въ ней въ срокъ состоянія въ запасѣ, полагая день за день. Относительно же продолженія службы въ военное время, къ вольноопредѣляющимся примѣняется общее правило, изложенное въ ст. 20-й устава о воинской повинности.

2) Зачисленные въ обязательный запасъ мичманы, подпоручики по Адмиралтейству, младшіе помощники судостроителя и младшіе инженеръ-механики остаются въ ономъ до окончанія полнаго срока обязательнаго пребыванія въ запасѣ (ст. 1).

II. Дѣйствіе постановленій, изложенныхъ въ отдѣлѣ I настоящаго закона, распространить на лицъ, зачисленныхъ въ запасъ флота до изданія сего закона.

Подлинное мнѣніе подписано въ журналѣ Предсѣдателемъ и Членами.

(С. У. и Р. П. 1893 г. Іюня 15-го № 82 § 686).

Najwyżéj zatwierdzone Zdanie Rady Państwa.

128. O zmianie terminu pozostawania w zapasie oficerów marynarki.

12-go Maja 1893 r.

Rada Państwa, w Połączonych Departamentach Praw i Ekonomii Państwowéj i na Ogólném Zebraniu, rozpoznawszy przedstawienie Zarządzającego Ministeryum Marynarki, *uchwaliła zdanie:*

I. Zmieniając i uzupełniając odnośne artykuły ustawy o powinności wojskowéj i inne prawa, postanowić:

1) Ochotnicy wstępujący do floty obowiązani są przebyć w służbie czynnéj dwa lata. Po wysłużeniu tego terminu, ochotnicy tak niższych stopni, jak i oficerowie, mogą wczasie pokoju: albo zaliczać się do zapasu, w którym wtedy pozostają lat dwanaście, albo téż pozostawać nadal w służbie czynnéj, z zaliczeniem czasu dobrowolnego przebywania w niéj do terminu pozostawania w zapasie, licząc dzień za dzień. Zaś co do kontynuowania służby wczasie wojny, do ochotników stosuje się przepis ogólny, wyłuszczony w art. 20-m ustawy o powinności wojskowéj.

2) Zaliczeni do obowiązkowego zapasu miczmani, podporucznicy Admiralicyi, pomocnicy młodsi budowniczego okrętowego i młodsi inżynierowie-mechanicy pozostają w nim aż do ukończenia całkowitego terminu obowiązkowego przebywania w zapasie (art. 1).

II. Moc obowiązującą postanowień, wyłuszczonych w oddziale I niniejszego prawa, rozciągnąć na osoby zaliczone do zapasu floty przed wydaniem niniejszego prawa.

Oryginał Zdania podpisali na protokułach Prezesi i Członkowie.

(Data publikacyi: 15-go Czerwca).

Высочайше утвержденное мнѣніе Государственнаго Совѣта.

129. Объ измѣненіи постановленій, касающихся исчисленія крѣпостныхъ пошлинъ при продажѣ недвижимыхъ имуществъ съ публичныхъ торговъ.

14-го Мая 1893 года.

Государственный Совѣтъ, въ Соединенныхъ Департаментахъ Гражданскихъ и Духовныхъ Дѣлъ, Законовъ и Государственной Экономіи и въ Общемъ Собраніи, разсмотрѣвъ представленіе Министра Финансовъ, *мнѣніемъ положилъ:*

I. Взамѣнъ ст. 404 и прим. и ст. 420 устава о пошлинахъ (св. зак. т. V, изд. 1857 г.), а также въ дополненіе подлежащихъ статей уставовъ кредитныхъ установленій, относящихся къ продажѣ заложенныхъ въ сихъ установленіяхъ недвижимыхъ имуществъ съ публичныхъ торговъ, постановить:

1) Съ недвижимыхъ имуществъ, продаваемыхъ съ публичнаго торга, крѣпостныя пошлины взимаются по послѣдне-состоявшейся цѣнѣ, буде она для имѣній, находящихся въ уѣздѣ, не ниже законной оцѣнки, установленной табелью, приложенной къ п. 1 ст. 38 уст. о герб. сборѣ, изд. 1886 г., а для недвижимыхъ имуществъ въ городскихъ поселеніяхъ—не ниже оцѣнокъ ихъ для взиманія государственнаго налога и городскаго или земскаго сбора, причемъ изъ числа послѣднихъ оцѣнокъ принимается та, которая оказывается наиболѣе высокою. Если состоявшаяся на торгахъ цѣна ниже означенныхъ оцѣнокъ, то пошлина взимается по симъ оцѣнкамъ.

2) При продажѣ имѣній съ публичныхъ торговъ, за исключеніемъ продажи кредитными установленіями заложенныхъ въ нихъ имуществъ, крѣпостныя пошлины взимаются въ сроки, указанные въ статьяхъ 1162, 1573 и 1874 (по прод. 1890 г.) уст. гражд. суд. и 1392 зак. о суд. взыск. гражд. Въ случаяхъ же продажи имуществъ кредитными установленіями крѣпостныя пошлины вносятся покупателемъ, если имѣніе пріобрѣтено съ устнаго торга,—въ теченіе четырнадцати дней, а если оно пріобрѣтено посредствомъ запечатаннаго объявленія—въ теченіе трехъ недѣль со дня окончанія публичной продажи.

Najwyżéj zatwierdzone Zdanie Rady Państwa.

129. O zmianie postanowień, dotyczących obliczania opłaty od przelewu przy sprzedaży nieruchomości przez publiczną licytacyę.

14-go Maja 1893 r.

Rada Państwa, w Połączonych Departamentach Spraw Cywilnych i Duchownych, Praw i Ekonomii Państwowéj i na Ogólném Zebraniu, rozpoznawszy przedstawienie Ministra Finansów, *uchwaliła zdanie*:

I. Zamiast art. 404 i uw. i art. 420 Ustawy o opłatach (sw. zak. t. V wyd. z. r. 1857) tudzież w uzupełnieniu odnośnych artykułów ustaw instytucyj kredytowych, odnoszących się do sprzedaży obciążonych pożyczkami tych towarzystw nieruchomości przez licytacyę publiczną, postanowić:

1) Od nieruchomości, sprzedawanych przez licytacyę publiczną, opłata od przelewu pobiera się podług ostatniéj ceny, jeżeli ta cena dla majątków znajdujących się w powiecie nie jest niższa od szacunku prawnego, ustanowionego w tabeli, dołączonéj do ust. 1 art. 38 Ust. o pod. stemp., wyd. z r. 1886, a dla nieruchomości w osadach miejskich—nie jest niższa od szacunków, ustanowionych dla pobierania podatku państwowego i podatku ziemskiego lub miejskiego; przyczém z ostatnich szacunków przyjmuje się ten, który okazuje się najwyższym. Jeżeli cena postąpiona na licytacyi jest niższa od wzmiankowanych szacunków, to opłata pobiera się podług tych szacunków.

2) Wrazie sprzedaży majątków przez licytacyę publiczną, z wyjątkiem sprzedaży przez instytucyę kredytowe majątków obciążonych ich pożyczką, opłata od przelewu pobiera się w terminach, wskazanych w artykułach 1162, 1573 i 1874 (podług dal. c. z r. 1890) ust. post. sąd. cyw. i 1392 praw o egzek. sąd. cyw. Zaś wrazie sprzedaży majątków przez instytucye kredytowe opłatę od przelewu wnosi nabywca, jeżeli majątek nabyty został przez licytacyę ustną—w ciągu czternastu dni, a jeżeli nabyty został za pomocą deklaracyi opieczętowanéj—w ciągu trzech tygodni od dnia ukończenia sprzedaży publicznéj.

Примѣчаніе. Изложенное въ сей статьѣ правило не распространяется на тѣ кредитныя установленія, въ дѣйствующихъ уставахъ коихъ опредѣлены иные сроки для взноса крѣпостныхъ пошлинъ.

II. Въ измѣненіе и дополненіе ст. 28 уст. о герб. сборѣ (св. зак. V, изд. 1886 г.) постановить:

„Суммою акта о продажѣ съ публичнаго торга недвижимаго имущества признается сумма, съ которой подлежатъ внесенію крѣпостныя пошлины съ сего имущества на основаніи ст. 1 отд. I настоящаго узаконенія".

III. Статью 1103 устава гражданскаго судопроизводства (суд. уст. Императора Александра II, изд. 1883 г.) дополнить п. 6 слѣдующаго содержанія:

п. 6. Законную оцѣнку описываемаго имѣнія для исчисленія крѣпостныхъ пошлинъ.

IV. Статьи 1113 (по прод. 1890), 1151 (по прод. 1890 г.) и 1162 того же устава изложить такимъ образомъ:

Ст. 1113. Свѣдѣнія о недоимкахъ въ казенныхъ, земскихъ, городскихъ и другихъ общественныхъ сборахъ всякаго рода, а равно и о законной оцѣнкѣ (п. 6 ст. 1103), судебный приставъ требуетъ отъ мѣстныхъ: казначейства, казенной палаты, земской управы, городской управы или думы и другихъ присутственныхъ мѣстъ и установленій, по принадлежности. Недоставленіе сихъ свѣдѣній не останавливаетъ описи.

Ст. 1151. Для производства торга составляется, на каждое имѣніе или на каждый продаваемый отдѣльно участокъ имѣнія, торговый листъ, въ которомъ прописываются: названіе имѣнія или участка, цѣна, съ которой долженъ начаться торгъ на имѣніе, законная оцѣнка имѣнія для исчисленія крѣпостныхъ пошлинъ, числящіяся на имѣніи недоимки въ казенныхъ, земскихъ, городскихъ и другихъ общественныхъ сборахъ всякаго рода, а также издержки, означенныя въ ст. 1163 (по прод. 1890 г.).

Ст. 1162. Кромѣ того, купившій имѣніе долженъ въ теченіе *семи дней* со дня торга, внести въ судъ, сверхъ предложенной имъ за имѣніе цѣны, крѣпостныя пошлины.

V. Статью 1144 законовъ о судопроизводствѣ и взысканіяхъ гражданскихъ (св. зак. т. X, ч. II, изд. 1876 г.) дополнить пунктомъ 8 такого содержанія:

Uwaga. Wyłuszczony w niniejszym artykule przepis nie stosuje się do tych instytucyj kredytowych, w których ustawach obowiązujących określone są inne termina do wnoszenia opłaty od przelewu.

II. Zmieniając i uzupełniając art. 28 Ust. o pod. stemp. (sw. zak. t. V wyd. z r. 1886), postanowić:

„Za sumę aktu sprzedaży przez licytacyę publiczną nieruchomości uważa się suma, od któréj wnosi się opłata od przelewu od téj nieruchomości na zasadzie art. 1 oddz. I niniejszego prawa“.

III. Artykuł 1103 Ustawy postępowania sądowego cywilnego (ust. sąd. Cesarza Aleksandra II wyd. z r. 1883) uzupełnić ust. 6 treści następującej:

Ust. 6. Szacunek prawny opisywanego majątku dla obliczenia opłaty od przelewu.

IV. Artykuły 1113 (podług dal. c. z r. 1890) 1151 (podług dal. c. z r. 1890) i 1162 téjże ustawy zredagować tak:

Art. 1113. Wiadomości o zaległościach we wszelkiego rodzaju podatkach publicznych: skarbowych, ziemskich, miejskich i innych, jak również o szacunku prawnym (ust. 6 art, 1103) komornik sądowy żąda od miejscowych: kasy skarbowéj, izby skarbowéj, urzędu ziemskiego, urzędu miejskiego lub dum i innych biur rządowych i instytucyj, stosownie do kompetencyi. Niedostarczenie tych wiadomości nie wstrzymuje opisu.

Art. 1151. W celu odbywania licytacyi sporządza się na każdy majątek albo na każdą sprzedawaną pojedynczo część majątku arkusz licytacyjny, w którym wypisuje się: nazwisko majątku lub jego część, cena, od której ma się rozpocząć licytacya, szacunek prawny majątku dla obliczenia opłaty od przelewu, ciążące na majątku zaległości we wszelkiego rodzaju podatkach publicznych, skarbowych ziemskich, miejskich i innych, wreszcie wydatki, wzmiankowane w art. 1163 (podług dal. c. z r. 1890).

Art. 1162. Oprócz tego, nabywca majątku powinien, w ciągu *siedmiu dni* od dnia licytacyi, wnieść do sądu, oprócz postąpionéj przez siebie ceny, opłatę od przelewu.

V. Artykuł 1144 praw o postępowaniu sądowém i egzekucyach cywilnych (sw. zak. t. X cz. II wyd. z r. 1876) uzupełnić ustępem 8 takiej treści:

п. 8. При каждой описи недвижимаго имущества прилагаются свѣдѣнія о законной оцѣнкѣ имущества для исчисленія крѣпостныхъ пошлинъ.

VI. Статью 1304 тѣхъ же законовъ дополнить слѣдующимъ примѣчаніемъ:

Примѣчаніе. При продажѣ по частному взысканію недвижимаго имущества, заложеннаго въ кредитномъ установленіи, относительно порядка и предметовъ сношеній съ симъ установленіемъ соблюдаются правила, содержащіяся въ ст. 1183, 1184 и 1186 уст. гражд. суд.

VII. Статьи 1156 (по прод. 1890 г.), 1332 (по прод. 1890 г.), п. 1 ст. 1388 и ст. 1392 тѣхъ же законовъ изложить въ слѣдующемъ видѣ:

Ст. 1156, Свѣдѣнія о недоимкахъ въ казенныхъ, земскихъ, городскихъ и другихъ общественныхъ сборахъ всякаго рода, а равно и о законной оцѣнкѣ имущества (п. 8 ст. 1144), требуются отъ мѣстныхъ: казначейства, казенной палаты, земской управы, городской управы или думы и другихъ присутственныхъ мѣстъ и установленій, по принадлежности.

Ст. 1332. Мѣста, въ коихъ продаются недвижимыя имущества съ публичныхъ торговъ, обязаны, независимо отъ описей, предъявляемыхъ торгующимъ тогда только, когда они изъявятъ на сіе желаніе, непремѣнно помѣщать въ самыхъ торговыхъ листахъ: а) свѣдѣнія о законной оцѣнкѣ имущества для исчисленія крѣпостныхъ пошлинъ, и б) свѣдѣнія о количествѣ числящихся на имуществѣ недоимокъ въ казенныхъ, земскихъ, городскихъ и другихъ общественныхъ сборахъ всякаго рода, а равно издержекъ по производству описи, оцѣнки и продажи имущества и суммъ, затраченныхъ на принятіе мѣръ, указанныхъ въ статьѣ 404 устава строительнаго (по прод. 1890 г.), если такія мѣры были приняты.

NB. (Примѣчаніе къ сей статьѣ, по прод. 1890 г., остается въ силѣ).

Ст. 1388, п. 1. Мѣста и лица, производящія публичную продажу имуществъ, при наблюденіи за точнымъ исполненіемъ правилъ, для сего постановленныхъ, обязаны также, въ три дня по внесеніи покупателемъ причитающихся съ него суммъ, сдѣлать надлежащее постановленіе объ утвержденіи за покупателемъ проданнаго имущества и по сему постановленію войти немедленно въ сношеніе съ кѣмъ слѣдуетъ о написаніи данной или купчей крѣпости.

Ust. 8. Do każdego opisu nieruchomości dołączają się wiadomości o szacunku prawnym majątku dla obliczenia opłaty od przelewu.

VI. Artykuł 1304 tychże praw uzupełnić uwagą następującą:

Uwaga. Wrazie sprzedaży w drodze egzekucyi prywatnéj nieruchomości, obciążonéj pożyczką instytucyi kredytowéj, co do przedmiotów odnośnie do których należy się znosić z tą instytucyą oraz sposobu tego znoszenia się, przestrzegają się przepisy, zawarte w art. 1183, 1184 i 1186 Ust. post. sąd. cyw.

VII. Artykuły 1156 (podług dal. c. z r. 1890), 1332 (podług dal. c. z r. 1890) ust. 1 i art. 1392 tychże praw zredagować w sposób następujący:

Art. 1156. Wiadomości o zaległościach we wszelkiego rodzaju podatkach publicznych, skarbowych, ziemskich, miejskich i innych, jak również o szacunku prawnym majątku (ust. 8 art. 1144) żąda się od miejscowych: kasy skarbowéj, izby skarbowéj, urzędu ziemskiego, urzędu miejskiego lub dumy i innych biur i instytucyj, stosownie do kompetencyi.

Art. 1332. Władze, w których sprzedają się nieruchomości przez licytacyę publiczną, obowiązane są, niezależnie od opisów, przedstawianych przez handlującego wtedy tylko, gdy na to te władze się zgodzą, zamieszczać koniecznie w samych arkuszach licytacyjnych: a) wiadomości o szacunku prawnym majątku dla obliczenia opłaty od przelewu, i b) wiadomości o ilości ciążących na majątku zaległości we wszelkiego rodzaju podatkach publicznych, skarbowych, ziemskich, miejskich i innych, oraz wydatków na dopełnienie opisu, oszacowania i sprzedaży majątku, tudzież sum użytych na przedsięwzięcie środków wskazanych w artykule 404 ustawy budowlanéj (podług dal. c. z r. 1890), jeżeli takie środki były przedsięwzięte.

NB. (Uwaga do tego artykułu, podług dal. c. z r. 1890, zachowuje moc obowiązującą).

Art. 1388, ust. 1. Władze i osoby, prowadzące sprzedaż publiczną majątku, czuwając nad ścisłém wykonaniem przepisów w tym celu postanowionych, obowiązane są również w trzy dni po wniesieniu przez nabywcę przypadających od niego należności, wydać należytą decyzyę co do zatwierdzenia prawa własności nowonabywcy do sprzedanego majątku i porozumieć się bezzwłocznie z kim należy co do napisania aktu nadawczego czyli aktu kupna.

Ст. 1392. Одновременно съ уплатою покупной цѣны (ст. 1351) покупатель вноситъ узаконенныя пошлины, а гербовый сборъ, для крѣпостныхъ сего рода актовъ установленный, онъ представляетъ при совершеніи акта. О данныхъ на купленныя съ публичныхъ торговъ имѣнія должны быть припечатываемы объявленія, на основаніи статьи 41 прил. 1 къ ст. 708 законовъ гражданскихъ, изд. 1887 года.

NB. (Примѣчаніе къ сей статьѣ, по прод. 1890 г., остается въ силѣ).

Подлинное мнѣніе подписано въ журналахъ Предсѣдателями и Членами.

(С. У. и Р. П. 1893 г. Іюня 15-го N. 82 § 688).

Высочайше утвержденное положеніе Комитета Министровъ.

130. О продленіи срока отпуска безакцизнаго спирта для извлеченія сахара изъ патоки на элюціонныхъ заводахъ.

Вслѣдствіе представленія Министра Финансовъ, о продленіи срока отпуска безакцизнаго спирта на элюціонные заводы, Высочайше утвержденнымъ, 26 Апрѣля 1893 г., положеніемъ Комитета Министровъ постановлено: изложенныя въ Высочайше утвержденномъ, 30 Марта 1884 г., положеніи Комитета Министровъ правила объ отпускѣ безакцизнаго спирта для извлеченія сахара изъ остающейся при свеклосахарномъ производствѣ патоки и Высочайше утвержденными, 10 Іюля 1887 г. и 23 Іюня 1890 г., положеніями Комитета Министровъ продленныя до 30 Марта 1893 г., продлить еще на три года, т. е. до 30 Марта 1896 г.

(С. У. и Р. П. 1893 г. Іюня 15-го N. 82 § 694).

Art. 1392. Równocześnie z wypłatą szacunku (art. 1351) nabywca wnosi opłaty prawne, a podatek stemplowy, ustanowiony dla tego rodzaju aktów, uiszcza przy sporządzeniu aktu. O aktach nadawczych na kupione przez licytacyę publiczną majątki mogą być drukowane ogłoszenia na zasadzie artykułu 41 dod. 1 do art. 708 praw cywilnych, wyd. z r. 1887.

NB. (Uwaga do niniejszego artykułu, podług dal. c. z r. 1890 zachowuje moc obowiązującą).

Oryginał Zdania podpisali na protokułach Prezesi i Członkowie.

(Data publikacyi: 15-go Czerwca).

Najwyżéj zatwierdzona Uchwała Komitetu Ministrów.

130. O przedłużeniu terminu wydawania spirytusu bez akcyzy dla otrzymywania cukru z patoki w zakładach elucyjnych.

Wskutek przedstawienia Ministra Finansów o przedłużenie terminu wydawania spirytusu bez akcyzy dla otrzymywania cukru z patoki do zakładów elucyjnych, Najwyżéj zatwierdzoną d. 26 Kwietnia 1893 roku uchwałą Komitetu Ministrów, postanowiono: wyłuszczone w Najwyżéj zatwierdzonéj d. 30 Marca 1884 roku uchwale Komitetu Ministrów przepisy o wydawaniu spirytusu bez akcyzy dla otrzymywania z pozostającéj przy fabrykacyi cukru z buraków patoki, oraz przez Najwyżéj zatwierdzone d. 10 Lipca 1887 roku i 23 Czerwca 1890 r. uchwały Komitetu Ministrów, przedłużone do 30 Marca 1893 roku, przedłużyć jeszcze na trzy lata, t. j. do 30 Marca 1896 r.

(Data publikacyi: 15 Czerwca).

Высочайше утвержденное мнѣніе Государственнаго Совѣта.

131. О порядкѣ установленія межевыхъ знаковъ въ тѣхъ случаяхъ, когда при утвержденіи границъ, пролегающихъ по дорогамъ или площадямъ въ селеніяхъ, не оказывается возможности, по расположенію обывательскихъ строеній, относить межевые знаки въ сторону.

3-го Мая 1893 г.

Государственный Совѣтъ, въ Соединенныхъ Департаментахъ Гражданскихъ и Духовныхъ Дѣлъ и Законовъ и въ Общемъ Собраніи, разсмотрѣвъ опредѣленіе Межеваго Департамента Правительствующаго Сената по законодательному вопросу о порядкѣ установленія межевыхъ знаковъ въ тѣхъ случаяхъ, когда, при утвержденіи границъ, пролегающихъ по дорогамъ или площадямъ въ селеніяхъ, не оказывается возможности, по расположенію обывательскихъ строеній, относить межевые знаки въ сторону, и соглашаясь съ заключеніемъ Правительствующаго Сената, *мнѣніемъ положилъ*: дополнить статью 608 законовъ межевыхъ (т. X ч. 3, изд. 1857 г.) слѣдующимъ постановленіемъ:

„Когда, при наложеніи межи на дорогахъ или площадяхъ селеній, не оказывается возможности, по расположенію обывательскихъ строеній, отнести межевые знаки въ сторону, вмѣсто ямъ опредѣленной глубины и столбовъ, рыть ямы величиною и глубиною до полутора аршина, класть въ нихъ уголья и каменья и заравнивать землею, съ описаніемъ сихъ признаковъ со всею возможною точностью въ межевыхъ книгахъ и полевыхъ журналахъ“.

Подлинное мнѣніе подписано въ журналѣ Предсѣдателемъ и Членами.

(С. У. и Р. П. 1893 г. Іюня 22-го № 87 § 724).

Najwyżéj zatwierdzone Zdanie Rady Państwa.

131. O sposobie ustawiania znaków pomiarowych w tych razach, gdy przy zatwierdzeniu granic, idących wzdłuż dróg lub placów we wsiach, nie okaże się możebném, wobec położenia budowli obywatelskich, odsuwać znaków pomiarowych na bok.

3-go Maja 1893 r.

Rada Państwa w Połączonych Departamentach Spraw Cywilnych i Duchownych i Praw i na Ogólném Zebraniu, rozpoznawszy decyzyę departamentu pomiarów Rządzącego Senatu w kwestyi prawodawczéj co do sposobu ustawiania znaków pomiarowych w tych razach, gdy przy zatwierdzeniu granic idących wzdłuż dróg lub placów we wsiach nie okaże się możebném, wobec położenia budowli obywatelskich, odsuwać znaków pomiarowych na bok, i zgadzając się z wnioskiem Rządzącego Senatu, *uchwaliła zdanie*: uzupełnić artykuł 608 praw mierniczych (t. X cz. 3 wyd. z r. 1857) następującém postanowieniem:

„Gdy przy przeprowadzeniu granicy na drogach lub placach wsi, nie okaże się możebném, zpowodu położenia budowli obywatelskich, odsunąć znaków pomiarowych na bok, zamiast określonéj głębokości dołów i słupów, kopać doły wielkości i głębokości do półtora arszyna, kłaść w nich węgle i kamienie i zarównywać ziemią, z opisaniem tych oznak ze wszelką możliwą dokładnością w księgach pomiarowych i dziennikach polowych“.

Oryginał Zdania podpisali na protokułach Prezes i Członkowie.

(Data publikacyi: 22 Czerwca).

Высочайшее повелѣніе, объявленное Министромъ Народнаго Просвѣщенія.

132. Объ учрежденіи при Варшавской III женской гимназіи штатной должности законоучителя православнаго вѣроисповѣданія.

ГОСУДАРЬ ИМПЕРАТОРЪ, по всеподданнѣйшему докладу Министра Народнаго Просвѣщенія, въ 27 день Февраля 1893 года, Высочайше соизволилъ на учрежденіе при Варшавской III женской гимназіи штатной должности законоучителя православнаго вѣроисповѣданія, взамѣнъ положенной при семъ учебномъ заведеніи, на основаніи его устава, штатной должности законоучителя евангелическо-аугсбургскаго вѣроисповѣданія, съ зачетомъ лицамъ, занимавшимъ сію должность по распоряженію начальства учебнаго округа, времени исправленія обязанностей, сей должности присвоенныхъ, въ дѣйствительную государственную службу.

(С. У. и Р. П. 1893 г. Іюня 22-го N. 87 § 734).

Высочайше утвержденное мнѣніе Государственнаго Совѣта.

133. Объ учрежденіи въ Брезинскомъ уѣздѣ, Петроковской губерніи, второй должности начальника земской стражи.

3-го Мая 1893 года.

Государственный Совѣтъ, въ Соединенныхъ Департаментахъ Законовъ и Государственной Экономіи и въ Общемъ Собраніи, разсмотрѣвъ представленіе Министра Внутреннихъ Дѣлъ объ учрежденіи въ городѣ Томашовѣ должности начальника земской стражи и канцеляріи при ономъ, *мнѣніемъ положилъ:*

I. Учредить въ Брезинскомъ уѣздѣ, Петроковской губерніи вторую должность начальника земской стражи, которому поручить завѣдываніе полиціею исключительно въ городѣ Томашовѣ.

Najwyższy rozkaz, ogłoszony przez Ministra Oświaty Publicznéj.

132. O utworzeniu przy III gimnazyum żeńskiém Warszawskiém posady nauczyciela religii wyznania prawosławnego.

NAJJAŚNIEJSZY PAN, wskutek najpoddańszego raportu Ministra Oświaty Publicznéj, w dniu 27 Lutego 1893 r., Najwyżéj zezwolił na utworzenie przy III gimnazum żeńskiém Warszawskiém posady etatowéj nauczyciela religii wyznania prawosławnego, zamiast ustanowionéj przy tym zakładzie naukowym, na zasadzie jego ustawy, posady etatowéj nauczyciela religii wyznania ewangelicko-augsburskiego, z zaliczeniem osobom, które zajmowały tę posadę z polecenia zwierzchności okręgu naukowego, czasu sprawowania obowiązków do téj posady przywiązanych, do czynnéj służby państwowéj.

(Data publikacyi: 22-go Czerwca).

Najwyżéj zatwierdzone Zdanie Rady Państwa.

133. O utworzeniu w powiecie Brzezińskim, gubernii Piotrkowskiéj, drugiéj posady naczelnika straży ziemskiéj.

3-go Maja 1893 r.

Rada Państwa, w Połączonych Departamentach Praw i Ekonomii Państwowéj i na Ogólném Zebraniu, rozpoznawszy przedstawienie Ministra Spraw Wewnętrznych co do utworzenia w mieście Tomaszowie posady naczelnika straży ziemskiéj i kancelaryi przy nim, *uchwaliła zdanie:*

I. Utworzyć w powiecie Brzezińskim, gubernii Piotrkowskiéj, drugą posadę naczelnika straży ziemskiéj, któremu poruczyć zawiadywanie policyą wyłącznie w mieście Tomaszowie.

II. Начальнику земской стражи въ городѣ Томашовѣ, независимо отъ положеннаго по Высочайше утвержденному 19 (31) Декабря 1866 г. штату содержанія (1.000 руб.), производить, взамѣнъ присвоеннаго симъ узаконеніемъ фуражнаго довольствія, разъѣздныя деньги въ размѣрѣ *пятисотъ* рублей ежегодно.

III. Образовать при означенномъ начальникѣ особую канцелярію, въ составѣ одного дѣлопроизводителя и одного писца, съ присвоеніемъ имъ окладовъ содержанія: первому—въ размѣрѣ *четырехсотъ пятидесяти* рублей, а послѣднему—*ста пятидесяти* рублей въ годъ, и съ назначеніемъ на канцелярскіе расходы *двухсотъ* рублей въ годъ.

IV. Потребный для осуществленія указанныхъ мѣръ (отд. II и III) ежегодный расходъ, въ суммѣ *двухъ тысячъ трехсотъ* рублей, обратить на средства города Томашова.

Подлинное мнѣніе подписано въ журналахъ Предсѣдателями и Членами.

(С. У. и Р. П. 1893 г. Іюня 25-го № 89 § 742).

Высочайше утвержденное мнѣніе Государственнаго Совѣта.

134. Объ учрежденіи при Министерствѣ Внутреннихъ Дѣлъ должности агента по римско-католическимъ духовнымъ дѣламъ въ Римѣ.

3-го Мая 1893 г.

Государственный Совѣтъ, въ Соединенныхъ Департаментахъ Законовъ, Государственной Экономіи и Гражданскихъ и Духовныхъ Дѣлъ и въ Общемъ Собраніи, разсмотрѣвъ представленіе Министра Внутреннихъ Дѣлъ, *мнѣніемъ положилъ*:

I. Учредить при Министерствѣ Внутреннихъ Дѣлъ, по департаменту духовныхъ дѣлъ иностранныхъ исповѣданій, должность агента по римско-католическимъ духовнымъ дѣламъ въ Римѣ, съ присвоеніемъ ей: V класса по чинопроизводству, V разряда по шитью на мундирѣ, первой степени III разряда по пенсіи и годоваго оклада содержанія въ одну тысячу пятьсотъ рублей золотомъ.

II. Naczelnikowi straży ziemskiéj w mieście Tomaszowie, niezależnie od ustanowionego w Najwyżéj zatwierdzonym 19 (31) Grudnia 1866 roku etacie uposażenia (1.000 r.) wypłacać, zamiast przywiązanego przez to prawo furażu, pieniądze na podróże w wysokości *pięćset* rubli rocznie.

III. Utworzyć przy tym naczelniku specyalną kancelaryę, składającą się z jednego referenta i jednego kancelisty, wypłacając im uposażenie: pierwszemu — w wysokości *czterysta pięćdziesiąt* rubli, a ostatniemu—*sto pięćdziesiąt* rubli rocznie, oraz wyznaczając na rozchody kancelaryjne *dwieście* rubli rocznie.

IV. Potrzebny na urzeczywistnienie tych środków (oddz. II i III) rozchód roczny, w sumie *dwa tysiące trzysta* rubli, pokryć z funduszów miasta Tomaszowa.

Oryginał Zdania podpisali na protokułach Prezesi i Członkowie.

(Data publikacyi: 25-go Czerwca).

Najwyżéj zatwierdzone Zdanie Rady Państwa.

134. O utworzeniu przy Ministeryum Spraw Wewnętrznych posady agenta do spraw duchownych rzymsko-katolickich w Rzymie.

3-go Maja 1893 r.

Rada Państwa, w Połączonych Departamentach Praw, Ekonomii Państwowéj i Spraw Cywilnych i Duchownych i na Ogólném Zebraniu, rozpoznawszy przedstawienie Ministra Spraw Wewnętrznych, *uchwaliła zdanie*:

I. Utworzyć przy Ministeryum Spraw Wewnętrznych w departamencie spraw duchownych obcych wyznań posadę agenta do spraw duchownych rzymsko-katolickich w Rzymie, przywiązując do niéj: V klasę podług rangi, V kategoryę podług haftu na mundurze, pierwszy stopień III kategoryi podług emerytury i płacę roczną tysiąc pięćset rubli w złocie.

II. Предоставить Министру Внутреннихъ Дѣлъ, по соглашенію съ Министромъ Иностранныхъ Дѣлъ, опредѣлить особою инструкціею права и обязанности означеннаго агента (ст. I).

III. Вызываемый осуществленіемъ указанной въ статьѣ I мѣры ежегодный расходъ, въ количествѣ *одной тысячи пятисотъ* рублей золотомъ, покрывать изъ процентовъ съ вспомогательнаго капитала римско-католическаго духовенства.

Подлинное мнѣніе подписано въ журналахъ Предсѣдателями и Членами.

(С. У. и Р. П. 1893 г. Іюня 25-го № 89 § 744).

Распоряженіе, объявленное Правительствующему Сенату Министромъ Финансовъ.

135. О продленіи дѣйствія правилъ о порядкѣ досмотра и выпуска за границу хлопчатобумажныхъ издѣлій, отпускаемыхъ съ возвратомъ пошлинъ за хлопокъ и другіе матеріалы.

Признавъ необходимымъ продлить на будущее время впредь до особаго распоряженія дѣйствіе утвержденныхъ бывшимъ управляющимъ Министерствомъ Финансовъ 5 Іюня 1892 г., временно на одинъ годъ и опубликованныхъ въ № 65 Собранія узаконеній и распоряженій правительства правилъ о порядкѣ досмотра и выпуска за границу хлопчатобумажныхъ издѣлій, отпускаемыхъ съ возвратомъ пошлинъ за хлопокъ и другіе матеріалы, Министръ Финансовъ, 7 Іюня 1893 г., донесъ о семъ, на основаніи п. 10 Высочайше утвержденнаго 10 Іюня 1892 года мнѣнія Государственнаго Совѣта, Правительствующему Сенату, для распубликованія.

(С. У. и Р. П. 1893 г. Іюня 25-го N. 89 § 753).

II. Poruczyć Ministrowi Spraw Wewnętrznych, po porozumieniu się z Ministrem Spraw Zagranicznych, określić w oddzielnéj instrukcyi prawa i obowiązki pomienionego agenta (art. I).

III. Powstający wskutek urzeczywistnienia środka wskazanego w artykule I rozchód roczny, w ilości *tysiąc pięćset* rubli w złocie, pokrywać z procentów od kapitału zapomóg duchowieństwa rzymsko-katolickiego.

Oryginał Zdania podpisali na protokule Prezesi i Członkowie.

(Data publikacyi: 25 Czerwca).

Rozporządzenie, oznajmione Rządzącemu Senatowi przez Ministra Finansów.

135. O przedłużeniu mocy obowiązującéj przepisów o sposobie rewidowania i wypuszczania za granicę wyrobów bawełnianych ze zwrotem cła za bawełnę i inne materyały.

Uznawszy za niezbędne przedłużyć na przyszłość aż do specyalnego rozporządzenia moc obowiązującą, zatwierdzonych przez byłego Zarządzającego Ministeryum Finansów z d. 5 Czerwca 1892 r. tymczasowo na rok jeden i opublikowanych w N-rze 65 „Sobrania Uzakonienij i Rasporiażenij Prawitielstwa“, przepisów o sposobie rewidowania i wypuszczania za granicę wyrobów bawełnianych, wypuszczanych ze zwrotem cła za bawełnę i inne materyały, Minister Finansów, d. 7 Czerwca 1893 r., doniósł o tém, na zasadzie ust. 10 Najwyżéj zatwierdzonego d. 10 Czerwca 1892 r. Zdania Rady Państwa, Rządzącemu Senatowi, w celu opublikowania.

(Data publikacyi: 25-go Czerwca).

Высочайшее повелѣніе, предложенное Правительствующему Сенату Управляющимъ Министерствомъ Юстиціи.

136. О торговой конвенціи, заключенной между Россіею и Франціею 5 (17) Іюня 1893 г.

Управляющій Министерствомъ Юстиціи, 23 Іюня 1893 года, предложилъ Правительствующему Сенату, для распубликованія, русскій переводъ торговой конвенціи, заключенной съ Франціей 5 (17) Іюня 1893 г., вмѣстѣ съ французскимъ текстомъ этого акта, вступающаго въ дѣйствіе 30 Іюня 1893 г.

ТОРГОВАЯ КОНВЕНЦІЯ,
заключенная между Россіею и Франціею
5 (17) Іюня 1893 г.

(Обмѣнъ ратификацій состоялся въ С.-Петербургѣ 19 Іюня (1 Іюля) 1893 г.).

Божіею поспѣшествующую милостію, МЫ, АЛЕКСАНДРЪ ТРЕТІЙ, ИМПЕРАТОРЪ и Самодержецъ Всероссійскій и прочая, и прочая, и прочая.

Объявляемъ чрезъ сіе, что вслѣдствіе взаимнаго соглашенія между Нами и Правительствомъ Французской Республики, полномочные Наши заключили и подписали въ С.-Петербургѣ 5-го Іюня 1893 г. торговую конвенцію, которая отъ слова до слова гласитъ тако:

Par la Grâce de Dieu, NOUS, ALEXANDRE TROIS, EMPEREUR et Autocrate de toutes les Russies etc., etc., etc.

Savoir faisons par les présentes, qu'à la suite d'un commun accord entre NOUS et le Gouvernement de la République Française, NOS Plénipotentiaires ont conclu et signé à St. Pétersbourg le 5 Juin

Najwyższy rozkaz, przedłożony Rządzącemu Senatowi przez Zarządzającego Ministeryum Sprawiedliwości.

136. O konwencyi handlowéj, zawartéj pomiędzy Rosyą a Francyą 5 (17) Czerwca 1893 r.

Zarządzający Ministeryum Sprawiedliwości, d. 23-go Czerwca 1893 roku, przedłożył Rządzącemu Senatowi, w celu opublikowania, przekład rosyjski konwencyi handlowéj, zawartéj z Francyą 5 (17) Czerwca 1893 r. razem z tekstem francuzkim tego aktu, który staje się obowiązującym z dniem 30 Czerwca 1893 r.

KONWENCYA HANDLOWA,

zawarta pomiędzy Rosyą a Francyą

5 (17) Czerwca 1893 r.

(Ratyfikacye wymienione zostały w Petersburgu 19 Czerwca (1 Lipca) 1893 r.)

Z Bożéj łaski, MY, ALEKSANDER TRZECI, CESARZ i Samowładca Wszechrosyjski etc., etc., etc.

Niniejszém oznajmiamy, że wskutek wzajemnego porozumienia się Naszego z Rządem Rzeczypospolitéj Francuzkiéj, pełnomocnicy Nasi zawarli i podpisali w S.-Petersburgu 5 Czerwca 1893 r. konwencyę handlową, która słowo w słowo brzmi tak:

1893 une Convention commerciale, laquelle porte mot pour mot ce qui suit:

SA MAJESTÉ l'EMPEREUR de toutes les Russies et le Président de la République Française, désirant favoriser le développement des relations commerciales entre les deux Pays ont décidé de

ЕГО ВЕЛИЧЕСТВО ИМПЕРАТОРЪ Всероссійскій и Президентъ Французской Республики, желая способствовать развитію торговыхъ сношеній между обѣими Странами, рѣшили заключить съ этою цѣлью специальную конвенцію касательно нѣкоторыхъ статей ихъ обоюдныхъ таможенныхъ тарифовъ и назначили на сей конецъ своими уполномоченными, а именно:

ЕГО ВЕЛИЧЕСТВО ИМПЕРАТОРЪ Всероссійскій:

Господина Сергѣя Витте, Своего Тайнаго Совѣтника и Министра Финансовъ, и

Господина Николая Шишкина, Своего Тайнаго Совѣтника и Товарища Министра Иностранныхъ Дѣлъ,

а Президентъ Французской Республики:

Луи Густава Ланнъ, Графа Монтебелло, чрезвычайнаго и полномочнаго посла Французской Республики при ЕГО ВЕЛИЧЕСТВѢ ИМПЕРАТОРѢ Всероссійскомъ,

каковые уполномоченные, по взаимномъ сообщеніи своихъ полномочій, найденныхъ въ доброй и надлежащей формѣ, договорились о нижеслѣдующихъ статьяхъ:

Статья 1.

Независимо отъ льготъ, предоставленныхъ во Франціи всѣмъ русскимъ произведеніямъ трактатомъ, заключеннымъ 1-го Апрѣля 1874 г. между обоими Государствами, нижепоименованныя русскія минеральныя масла будутъ при привозѣ ихъ непосредственно изъ Россіи пользоваться примѣненіемъ минимальнаго тарифа, а именно:

---

conclure une convention spéciale à cet effet en ce qui concerne certains articles des tarifs douaniers respectifs et ont nommé à cet effet pour leurs Plénipotentiaires, savoir:

SA MAJESTÉ l'EMPEREUR de toutes les Russies:

Monsieur Serge Witte, Son Conseiller Privé et Ministre des Finances, et

Monsieur Nicolas Chichkine, Son Conseiller Privé et Adjoint du Ministre des Affaires Etrangères,

et le Président de la République Française:

Louis Gustave Lannes, Comte de Montebello, Ambassadeur

NAJJAŚNIEJSZY CESARZ Wszechrosyjski i Prezydent Rzeczypospolitéj Francuzkiéj, pragnąc sprzyjać rozwojowi stosunków handlowych pomiędzy obudwu krajami, postanowili zawrzeć w tym celu specyalną konwencyę odnośnie do niektórych pozycyj ich wzajemnych taryf celnych, i tym końcem mianowali swojemi pełnomocnikami:

JEGO CESARSKA MOŚC CESARZ Wszechrosyjski:

Pana Sergiusza Witte, Swojego Radcę Tajnego i Ministra Finansów, i

Pana Mikołaja Szyszkina, Swojego Radcę Tajnego i Towarzysza Ministra Spraw Zagranicznych,

a Prezydent Rzeczypospolitéj Francuzkiéj:

Ludwika Gustawa Lannes, hrabiego Montebello, Nadzwyczajnego i upełnomocnionego posła Rzeczypospolitéj Francuzkiéj przy JEGO CESARSKIÉJ MOŚCI CESARZU Wszechrosyjskim,

którzy to pełnomocnicy, po wzajemném zakomunikowaniu sobie swoich pełnomocnictw, uznanych za sporządzone w dobréj i należytéj formie, umówili się o następujące artykuły:

Artykuł 1.

Niezależnie od ulg zapewnionych we Francyi wszystkim produktom rosyjskim przez traktat, zawarty 1 Kwietnia 1874 r. pomiędzy obudwoma Państwami, poniżéj wymienione oleje mineralne rosyjskie, przywożone bezpośrednio z Rosyi, będą korzystały z zastosowania taryfy nominalnéj, a mianowicie:

Extraordinaire et Plénipotentiaire de la République Française près SA MAJESTÉ l'EMPEREUR de toutes les Russies,

lesquels, après s'être communiqué leurs pleins pouvoirs respectifs, trouvés en bonne et due forme, sont convenus des articles suivants:

Article 1.

Indépendamment des avantages assurés en France à tous les produits russes, par le traité signé le 1-er Avril 1874 entre les deux

A. Масла нефтеныя; масла, добываемыя изъ сланцевъ, и другія минеральныя масла пригодныя для освѣщенія:

1) сырыя (неочищенныя), девять франковъ со 100 (ста) килограммъ;

2) очищенныя, а также эссенціи (легкія масла), десять франковъ съ гектолитра;

B. Масла тяжелыя и остатки: нефтеные и другихъ минеральныхъ маслъ, девять франковъ со 100 (ста) килограммъ.

Статья 2.

Независимо отъ льготъ, предоставленныхъ въ Россіи всѣмъ французскимъ произведеніямъ трактатомъ между обоими Государствами, заключеннымъ 1 Апрѣля 1874 года, нижепоименованныя французскія произведенія, снабженныя свидѣтельствами о происхожденіи, будутъ пользоваться слѣдующимъ пониженіемъ пошлинъ (Русскій Таможенный Тарифъ 11 Іюня 1891 г.):

Статья 13. Паштеты; приправы всякія, какъ то: горчица приготовленная, сои, пикули; привозимые въ стеклянныхъ, глиняныхъ, жестяныхъ и другихъ герметически закупоренныхъ сосудахъ: каперцы, оливки, маслины, овощи, фрукты и съѣстные припасы всякіе на маслѣ, въ уксусѣ или иначе приготовленные (консервы), кромѣ особо поименованныхъ, съ пуда брутто пять рублей золотомъ; пониженіе: пятнадцать процентовъ.

Примѣчаніе. По этой же статьѣ очищаются пошлиною каперцы, оливки, маслины, огурцы и другіе овощи, въ уксусѣ приготовленные, привозимые во всякой укупоркѣ, и мясные экстракты.

Pays, les huiles minérales russes spécifiées ci-dessous et importées directement de Russie, bénéficieront de l'application du tarif minimum, à savoir:

A. Huiles de pétrole, de schiste et autres huiles minérales propres à l'éclairage:

1) Huiles brutes, neuf francs les 100 (cent) kilogs;

2) Huiles raffinées et essences, dix francs l'hectolitre;

B. Huiles lourdes et résidus de pétrole d'autres huiles minérales, neuf francs les 100 (cent) kilogs.

A. Oleje nafciane: oleje dobywane z łupku i inne oleje mineralne zdatne do oświetlania:

1) surowe (nieoczyszczone), dziewięć franków od 100 (stu) kilogramów;

2) oczyszczone, tudzież esencye (oleje lekkie), dziesięć franków od hektolitra;

B. Oleje ciężkie i odpadki: nafciane i z innych olejów mineralnych, dziewięć franków od 100 (stu) kilogramów.

Artykuł 2.

Niezależnie od ulg, zapewnionych w Rosyi wszystkim produktom francuzkim przez traktat, zawarty pomiędzy obydwoma państwami 1 Kwietnia 1874 r., niżéj wymienione produkty francuzkie zaopatrzone w świadectwa pochodzenia, będą korzystały z następującego obniżenia ceł (Taryfa celna rosyjska z d. 11-go Czerwca 1891 roku):

Pozycya 13. Pasztety; przyprawy wszelkie, jakoto: musztarda gotowa, soye, pikle; przywożone w szklanych, glinianych, blaszanych i innych hermetycznie zamkniętych naczyniach: kaparki, oliwki zielone i czarne, jarzyny, owoce i inne wszelkiego rodzaju produkty żywności na oliwie, na occie lub w inny sposób przysposobione (jako konserwy), oprócz specyalnie wymienionych, od puda brutto pięć rubli w złocie; obniżenie: piętnaście procent.

Uwaga. Od kaparków, oliwek zielonych, oliwek czarnych, ogórków i innych jarzyn na occie, przywożonych we wszelkiego rodzaju opakowaniu, tudzież od ekstraktów mięsnych, płaci się cło podług téj pozycyi.

Article 2.

Indépendamment des avantages assurés en Russie à tous les produits français par le traité signé le 1-er Avril 1874, entre les deux Pays, les produits français énumérés ci-dessous et munis de certificats d'origine, bénéficieront des réductions de droits suivantes: (Tarif des douanes russe du 11 Juin 1891:

Paragraphe 13. Pâtés; condiments divers, tels que: moutarde préparée, soya, pickles; câpres, olives vertes et noires, légumes,

Статья 24, пунктъ 1. Конфекты, варенья, сахарные сиропы, съ примѣсью сдабривающихъ веществъ; фруктовые и ягодные сиропы, пастила, желе, фруктовые порошки и лепешки съ сахаромъ, фрукты въ ликерахъ, рому, коньякѣ, сиропѣ и въ соку; сгущенное молоко и другіе пищевые матеріалы съ сахаромъ; шоколадъ съ сахаромъ и безъ сахара; какао тертый, съ сахаромъ, съ пуда брутто девять рублей шестьдесятъ коп. золотомъ; пониженіе: пятнадцать процентовъ.

Ст. 27. Аракъ, ромъ, водка французская (виноградная), коньякъ, сливовица, киршвассеръ, джинъ, виски; хлѣбный спиртъ и хлѣбное вино безъ сдабривающихъ примѣсей:

1) привозимые въ бочкахъ и боченкахъ, съ пуда брутто двѣнадцать рублей золотомъ; пониженіе: десять процентовъ.

2) привозимые въ бутылкахъ, а равно привозимые во всякой укупоркѣ: ликеры, наливки и настойки, съ бутылки ($^1/_{20}$ части ведра) одинъ рубль золотомъ; пониженіе: пятнадцать процентовъ.

Ст. 28. Вина виноградныя и ягодныя:

2) нешипучія, привозимыя въ бутылкахъ, съ бутылки ($^1/_{20}$ части ведра) сорокъ пять копѣекъ золотомъ; пониженіе: пятнадцать процентовъ.

3) шипучія всякія, съ бутылки одинъ рубль сорокъ коп. золотомъ; пониженіе: пятнадцать процентовъ.

---

fruits et autres aliments de toute espèce à l'huile, au vinaigre ou autrement préparés (en conserves), importés en récipient de verre, de terre cuite, de fer blanc ou autres hermétiquement fermés, hormis ceux spécialement dénommés; par poud brut cinq roubles or; réduction: quinze pour cent.

Remarque. Les câpres, olives vertes, olives noires, concombres et autres légumes préparés au vinaigre, importés dans toute espèce de récipients; les extraits de viande,—acquittent les droits d'après ce paragraphe.

§ 24, alinéa 1-er. Bonbons, confitures, sirops de sucre avec mélanges améliorants; sirops de fruits et de baies; pâte de fruits (pastila), gelée, poudres et pastilles de fruits avec sucre, fruits au rhum, en liqueurs, au congnac, en sirop et en jus; lait concentré et autres substances alimentaires au sucre, chocolat avec ou sans sucre; cacao

Poz. 24, ustęp 1. Cukry, konfitury, syropy z cukru z domieszką surrogatów ulepszających, syropy z owoców i jagód; powidła, galarety, proszki i pastylki owocowe z cukrem, owoce w likierach, araku, koniaku, syropie i soku, mleko zgęszczone i inne artykuły żywności z cukrem; czekolada z cukrem i bez cukru; kakao tarte z cukrem od puda brutto dziewięć rubli sześćdziesiąt kop.; obniżenie: piętnaście procent.

Poz. 27. Arak, rum, wódka francuzka (z winogron), koniak, śliwowica, kirschwasser, dżyn, whisky, alkohol zbożowy i wódka zbożowa bez domieszek ulepszających:

1) przywożone w beczkach i beczułkach, od puda brutto dwanaście rubli w złocie; obniżenie: dziesięć procent.

2) przywożone w butelkach, jak również przywożone we wszelkiém opakowaniu: likiery, nalewki z cukrem lub bez cukru, (od butelki ($^{1}/_{20}$ część wiadra) rubel w złocie; obniżenie: piętnaście procent.

Poz. 28. Wina z winogron i jagód:

2) niemusujące, przywożone w butelkach, od butelki ($^{1}/_{20}$ część wiadra) czterdzieści pięć kopiejek w złocie; obniżenie: piętnaście procent.

3) musujące wszelkie, od butelki rubel czterdzieści kopiejek w złocie; obniżenie: piętnaście procent,

---

broyé avec sucre; par poud brut, neuf roubles soixante or; reduction: quinze pour cent.

§ 27. Arack, rhum, eau de vie de France (de raisins), cognac, eau de vie de prunes (slivovitza), kirsch, gin, whysky, alcool de grains et eau de vie de grains, sans mélanges améliorants:

1) Importés en futailles et barils, par poud brut, douze roubles or; réduction: dix pour cent.

2) Importés en bouteilles, ainsi que liqueurs et infusions spiritueuses avec ou sans sucre, importées en récipients de toute sorte; par bouteille ($^{1}/_{20}$ de védro), un rouble or; réduction: quinze pour cent.

§ 28. Vins de raisin et de baies:

2) non mousseux, en bouteilles, ($^{1}/_{20}$ de védro), quarante cinq copecs or par bouteille; réduction: quinze pour cent.

§ 32. Минеральныя воды, натуральныя и искусственныя, съ кувшина или бутылки четыре копѣйки золотомъ; пониженіе: десять процентовъ.

Ст. 35. Сыръ, съ пуда шесть рублей золотомъ; пониженіе: десять процентовъ.

Примѣчаніе. Сыръ, привозимый въ свинцовой или жестяной укладкѣ, очищается пошлиною совокупно съ вѣсомъ этихъ укладокъ.

Ст. 37. Рыба:

2) маринованная, въ маслѣ и фаршированная всякая; икра, съ пуда брутто пять рублей золотомъ; пониженіе: пятнадцать процентовъ.

Ст. 55. Кожи выдѣланныя:

2) сафьянъ, лайка, шевро, шагрень; кожи съ тиснеными узорами всякія; лакированныя кожи малыя, съ пуда пятнадцать рублей золотомъ; пониженіе: пятнадцать процентовъ.

4) лакированныя кожи большія, съ пуда восемь рублей пятьдесятъ коп. золотомъ; пониженіе: пятнадцать процентовъ.

Ст. 57. Изъ пункта 2: Обувь дамская, изъ шевро, въ готовомъ и подготовленномъ видѣ, съ фунта два рубля золотомъ; пониженіе: пятнадцать процентовъ.

Изъ пункта 3: Перчатки кожаныя всякія, съ фунта три рубля золотомъ; пониженіе: пятнадцать процентовъ.

Ст. 61. Изъ пункта 3: Рамы и багеты, съ пуда шесть рублей золотомъ; пониженіе: двадцать пять процентовъ.

---

3) mousseux de toute espéce, la bouteille un rouble quarante or; réduction: quinze pour cent.

§ 32. Eaux minérales, naturelles ou artificielles, la cruche ou la bouteille quatre copecs or; réduction: dix pour cent.

§ 35. Fromage, par poud, six roubles or; réduction: dix pour cent.

Remarque. Les fromages importés dans des enveloppes de plomb ou de fer-blanc acquittent les droits conjointement avec le poids de ces enveloppes.

§ 37. Poisson:

2) mariné, à l'huile ou farci, de toute espèce; caviar, par poud rut, cinq roubles or; réduction: quinze pour cent.

Poz. 32. Wody mineralne, naturalne i sztuczne, od kamionki lub butelki cztery kopiejki w złocie; obniżenie: dziesięć procent.

Poz. 35. Sér, od puda sześć rubli w złocie; obniżenie: dziesięć procent.

Uwaga. Od séra, przywożonego w ołowiankach lub blaszankach, opłaca się cło łącznie z wagą tego opakowania.

Poz. 37. Ryby:

2) marynowane w oliwie i faszerowane wszelkie, od puda brutto pięć rubli w złocie; obniżenie: piętnaście procent.

Poz. 55. Skóry wyprawne:

2) safian, łojka, chevreau, szagryn, skóry z wyciskanemi deseniami wszelkie; skóry lakierowane małe, od puda piętnaście rubli w złocie; obniżenie: piętnaście procent.

4) skóry lakierowane duże, od puda ośm rubli pięćdziesiąt kop. w złocie; obniżenie: piętnaście procent.

Poz. 57. Z ust. 2: Obówie damskie z chevreau, wykończone i niewykończone, od funta dwa ruble w złocie; obniżenie: piętnaście procent.

Z ust. 3: Rękawiczki skórzane wszelkie, od funta trzy ruble w złocie; obniżenie piętnaście procent.

Poz. 61. Z ust. 3: Ramy i bagety, od puda sześć rubli w złocie; obniżenie: dwadzieścia pięć procent.

---

§ 55. Peaux préparées:

2) maroquin, peau glacée, chevreau, chagrin: peau de tout genre avec ornements pressés; peaux laquées, petites, par poud, quinze roubles or; réduction: quinze pour cent.

4) peaux laquées, grandes, par poud, huit roubles cinquante or; réduction: quinze pour cent.

§ 57. Ex alinéa 2: Chaussures pour dames, en chevreau, achevées ou non achevées, par livre, deux roubles or; réduction: quinze pour cent.

Ex alinéa 3. Gants en peau de toute espèce, par livre trois roubles or; réduction: quinze pour cent.

Ст. 65. Изъ пункта 4: Цементы всякихъ наименованій (портландскій, искусственный или естественный, романскій, смѣшанный, шлаковый и всякіе иные), съ пуда десять копѣекъ золотомъ; пониженіе: десять процентовъ.

Ст. 75. Фаянсовыя издѣлія:

2) съ одноцвѣтными узорами, отводками, краями и каймами фаянсовыя издѣлія крашеныя не въ массѣ, съ пуда одинъ рубль сорокъ коп. золотомъ; пониженіе: десять процентовъ.

Ст. 76. Изъ пункта 1: Маіолика всякая, хотя бы съ лѣпными украшеніями, съ пуда пять рублей тридцать коп. золотомъ; пониженіе: двадцать пять процентовъ.

Ст. 112. Химическіе и фармацевтическіе продукты, особо непоименованные, съ пуда брутто два рубля сорокъ коп. золотомъ; пониженіе: двадцать пять процентовъ.

Примѣчаніе. По ст. 112 пропускаются жидкая углекислота и другіе сжиженные газы, въ металлическихъ бутыляхъ, при чемъ изъ общаго вѣса 80% оплачиваются по матеріалу бутылей.

Ст. 113. Составныя лекарства въ готовомъ видѣ, къ привозу по особымъ спискамъ дозволенныя, съ пуда брутто двадцать рублей золотомъ; пониженіе: двадцать процентовъ.

Примѣчаніе. Списки сіи составляются Медицинскимъ Совѣтомъ Министерства Внутреннихъ Дѣлъ, по соглашенію съ Министерствомъ Финансовъ.

---

§ 61. Ex alinéa 3: cadres et baguettes, par poud, six roubles or; reduction: vingt cinq pour cent.

§ 65. Ex alinéa 4: ciments de toutes dénominations (de Portland, artificiel ou naturel, romain, mélangé, de scories et autres) par poud, dix copecs or; réduction: dix pour cent.

§ 75. Ouvrages en faience:

2) avec dessins, bords, bordures d'une seule couleur, ouvrage en faience non coloriés en pâte; le poud, un rouble quarante or; réduction: dix pour cent.

§ 76. Ex alinéa 1: Majolique de toute espèce même avec moulures, par poud, cinq roubles trente or; réduction: vingt cinq pour cent.

§ 112. Produits chimiques et pharmaceutiques non spéciale-

Poz. 65. Z ust. 4: Cementy wszelkich nazw (portlandzki, sztuczny lub naturalny, romański, mięszany, łuzowy i wszelkie inne), od puda dziesięć kopiejek w złocie; obniżenie: dziesięć procent.

Poz. 75. Wyroby fajansowe:

2) z jednokolorowemi deseniami, obwódkami, brzegami i szlakami; wyroby fajansowe farbowane nie w masie, od puda rubel czterdzieści kop. w złocie; obniżenie: dziesięć procent.

Poz. 76. Z ustępu 1: Majolika wszelka, chociażby z lepionemi ozdobami, od puda pięć rubli trzydzieści kop. w złocie; obniżenie: dwadzieścia pięć procent.

Poz. 112. Produkty chemiczne i farmaceutyczne, oddzielnie niewymienione, od puda brutto dwa ruble czterdzieści kop. w złocie; obniżenie: dwadzieścia pięć procent.

Uwaga. Podług poz. 112 przepuszcza się kwas węglany płynny i inne skroplone gazy w butelkach metalowych; przyczém 80% z ogólnéj wagi opłacają się podług materyału, z którego są zrobione butelki.

Poz. 113. Lekarstwa złożone gotowe, których przywóz jest dozwolony podług specyalnych spisów, od puda brutto dwadzieścia rubli w złocie; obniżenie: dwadzieścia procent.

Uwaga. Spisy te sporządza Rada Lekarska Ministeryum Spraw Wewnętrznych, po porozumieniu się z Ministeryum Finansów.

---

ment dénommés, par poud brut, deux roubles quarante or; réduction: vingt cinq pour cent.

§ 112. Produits chimiques et pharmaceutiques non spécialement dénommés, par poud brut, deux roubles quarante or; réduction: vingt cinq pour cent.

Remarque. L'acide carbonique à l'état liquide et les autres esprits réduits à l'état de liquides, en bouteilles métalliques, acquittent les droits d'après le § 112; 80% du poids total sont taxés d'après la matière dont sont faites les bouteilles.

§ 113. Médicaments composés (préparés) dont l'importation est autorisée d'après des listes spéciales, par poud brut, vingt roubles or; réduction: vingt pour cent.

Remarque. Ces listes sont dressées par le Conseil Médical près le Ministère de l'Intérieur, d'accord avec le Ministère des Finances.

Ст. 117. Пунктъ 1. Масла жирныя (оливковое, деревянное, лавровое, хлопчатниковое и т. п.), кромѣ особо поименованныхъ; олифа или вареное масло, съ пуда два рубля двадцать коп. золотомъ; пониженіе: десять процентовъ.

Ст. 118. Ароматическія воды безъ примѣси алкоголя, какъ-то: лавровишневая, перечной мяты, померанцовыхъ цвѣтовъ, розовая и т. п., съ пуда пять рублей тридцать коп. золотомъ; пониженіе: десять процентовъ.

Ст. 119. Косметики:

1) душистыя воды спиртовыя (колонская и другія), туалетный уксусъ, бѣлила, румяна, составы для крашенія волосъ, курительныя свѣчи, всякіе особо непоименованные косметическіе товары, совокупно съ вѣсомъ стклянокъ, сосудовъ, коробокъ или другой упаковки, съ пуда шестнадцать рублей золотомъ; пониженіе: пятнадцать процентовъ.

2) духи, кромѣ душистыхъ водъ, поименованныхъ въ пунктѣ 1 сей статьи, а также помада, съ пуда брутто тридцать пять рублей золотомъ; пониженіе: пятнадцать процентовъ.

Ст. 147. Цинкъ:

1) въ свинкахъ и лому, съ пуда пятьдесятъ копѣекъ золотомъ; пониженіе: десять процентовъ.

2) въ листахъ, хотя бы шлифованныхъ и полированныхъ, съ пуда одинъ рубль золотомъ; пониженіе: десять процентовъ.

Примѣчаніе. Съ листовъ, покрытыхъ никкелемъ или другими

---

§ 117. Alinéa 1. Huiles grasses (huile d'olives, de laurier, de coton et autres semblables), hormis celles spécialement dénommées, huile cuite siccative (olifa), par poud, deux roubles vingt or; reduction: dix pour cent.

§ 118. Eaux aromatiques sans addition d'alcool, tellesque: eau de laurier-cerise, de menthe, de fleurs d'oranger, de rose et autres semblables, par poud, cinq roubles trente or; réduction: dix pour cent.

§ 119. Cosmétiques:

1) eaux de senteur alcooliques (eau de Cologne et autres), vinaigre de toilette, fard blanc et rouge, compositions pour la teinture des cheveux, pastilles odorantes à brûler, cosmétiques de toute espèce non spécialement dénommés, conjointement avec le poids des fla-

Poz. 117. Ust. 1. Oleje tłuste (oliwkowy, drzewny, laurowy, bawełniany i t. p.), oprócz oddzielnie wymienionych; pokost czyli oléj gotowany, od puda dwa ruble dwadzieścia kop. w złocie; obniżenie: dziesięć procent.

Poz. 118. Wody aromatyczne bez domieszki alkoholu, jakoto: laurowo-wiśniowa, miętowa, z kwiatu pomarańczowego, różana i t. p., od puda pięć rubli trzydzieści kop. w złocie; obniżenie: dziesięć procent.

Poz. 119. Kosmetyki:

1) wody pachnące spirytusowe (kolońska i inne), ocet toaletowy, pudry, róże, farby do włosów, trociczki, wszelkie oddzielnie niewymienione towary kosmetyczne, łącznie z wagą flakoników, naczyń, pudełek lub innego opakowania, od puda szesnaście rubli w złocie; obniżenie: piętnaście procent.

2) perfumy, oprócz wód pachnących, wymienionych w ustępie 1 niniejszego artykułu, tudzież pomada, od puda brutto trzydzieści pięć rubli w złocie; obniżenie: piętnaście procent.

Poz. 147. Cynk:

1) w kawałkach i okruchach, od puda pięćdziesiąt kop. w złocie; obniżenie: dziesięć procent.

2) w arkuszach, chociażby szlifowanych i polerowanych, od puda rubel w złocie; obniżenie: dziesięć procent.

Uwaga. Od arkuszy, pokrytych niklem lub innemi prostemi

---

cons, vases, boîtes ou autres enveloppes, par poud, seize roubles or; réduction: quinze pour cent.

2) parfums, sauf les eaux de senteur dénommées à l'alinéa 1 du présent paragraphe, ainsi que la pommade, par poud brut, trente cinq roubles or; réduction: quinze pour cent.

§ 147. Zinc:

1) en saumons et débris, par poud, cinquante copecs or; réduction: dix pour cent.

2) en feuilles, même planées et polies, par poud, un rouble or; réduction: dix pour cent.

Remarque. Les feuilles recouvertes de nickel ou d'autres métaux communs acquittent 30% en sus des droits fixés l'alinéa 2 du présent paragraphe.

простыми металлами, взимается 30% сверхъ пошлины, установленной въ п. 2 сей статьи.

Ст. 149. Издѣлія изъ мѣди, мѣдныхъ сплавовъ и другихъ указанныхъ въ ст. 143 недрагоцѣнныхъ металловъ и ихъ сплавовъ:

2) издѣлія съ рельефными или гравированными украшеніями (кромѣ штампованныхъ), какъ отдѣланныя, такъ и неотдѣланныя, крытыя или некрытыя патиною, въ цѣльномъ или разобранномъ видѣ, съ пуда шестнадцать рублей золотомъ; пониженіе: десять процентовъ.

Ст. 150. Чугунъ въ дѣлѣ:

1) Чугунныя отливки безъ всякой обдѣлки, съ пуда семьдесятъ пять копѣекъ золотомъ; пониженіе: десять процентовъ.

3) чугунныя издѣлія обдѣланныя, обточенныя, полированныя, шлифованныя, окрашенныя, бронзированныя, луженыя, покрытыя лакомъ, эмалью (кромѣ посуды), цинкомъ или другими простыми металлами, хотя бы съ частями дерева, мѣди и ея сплавовъ, съ пуда одинъ рубль семьдесятъ коп. золотомъ; пониженіе: десять процентовъ.

Примѣчаніе. По п. 3 этой статьи очищаются пошлиною всякія необдѣланныя издѣлія изъ ковкаго чугуна, а также обдѣланныя, при вѣсѣ послѣднихъ болѣе 5 фунтовъ въ штукѣ; обдѣланныя издѣлія изъ ковкаго чугуна, вѣсомъ въ 5 и менѣе фунтовъ въ штукѣ подлежатъ оплатѣ пошлиною по п. 2 ст. 153.

Ст. 153. Желѣзныя и стальныя издѣлія, кромѣ особо поименованныхъ, обдѣланныя, обточенныя, полированныя, шлифованныя, бронзированныя или инымъ образомъ обработанныя, съ частями дерева, мѣди и ея сплавовъ или безъ нихъ, вѣсомъ въ штукѣ:

---

§ 149. Ouvrages en cuivre, alliages de cuivre et autres métaux non précieux et leurs alliages dénommés au § 143;

2) avec ornements en relief ou gravés (hormis les ornements pressés), garnis ou non garnis, recouverts ou non recouverts de patine, montés ou non montés, par poud, seize roubles or; réduction: dix pour cent.

§ 150. Fonte de fer ouvrée:

1) pièces en fonte sans retouche, par poud, soixante quinze copecs or; réduction: dix pour cent.

3) ouvrages en fonte retouchés, limés, polis, taillés, peints,

metalami, pobiera się 30% oprócz cła, ustanowionego w ustępie 2 niniejszéj pozycyi.

Poz. 149. Wyroby z miedzi, aliażów miedzianych i innych wskazanych w art. 143 niekosztownych metalow i ich aliażów:

2) wyroby z ozdobami wypukłemi lub grawirowanemi (oprócz sztancowanych), tak obrobione, jak i nieobrobione, pokryte lub niepokryte platyną, całe albo rozebrane, od puda szesnaście rubli w złocie; obniżenie: dziesięć procent.

Poz. 150. Surowiec żelazny w wyrobach:

1) odlewy surowcowe, zupełnie nieobrobione, od puda siedmdziesiąt pięć kop. w złocie; obniżenie: dziesięć procent.

3) wyroby surowcowe obrobione, toczone, polerowane, szlifowane, farbowane, bronzowane, pobielane, pokryte lakierem, emalią (oprócz naczynia), cynkiem lub innemi prostemi metalami, chociażby z częściami drzewa, miedzi i jéj aliażów, od puda rubel siedmdziesiąt kop. w złocie; obniżenie: dziesięć procent.

Uwaga. Ustęp 3 niniejszéj pozycyi stosuje się do wszystkich wyrobów nieobrobionych z surowcu kutego, tudzież do obrobionych, jeżeli ważą więcéj niż 5 funtów sztuka; od wyrobów z surowcu kutego obrobionych, ważących 5 i mniéj funtów sztuka, płaci się cło podług ust. 2 poz. 153.

Poz. 153. Wyroby żelazne i stalowe, prócz oddzielnie wymienionych, obrobione, toczone, polerowane, szlifowane, bronzowane lub w inny sposób obrobione, z częściami drzewa, miedzi i jéj aliażów lub bez nich, ważące w sztuce:

---

bronzés, etamés, recouverts de vernis, d'émail (hormis la vaisselle) de zinc ou d'autres métaux communs, même avec parties de bois, de cuivre ou d'alliages de cuivre, par poud, un rouble soixante dix or éduction: dix pour cent.

Remarque. L'alinéa 3 du présent paragraphe s'applique à tous les ouvrages en fonte forgée, non retouchés, aussi bien qu'à ceux retouchés, s'ils pèsent plus de 5 livres la pièce; les ouvrages en fonte forgée retouchés pesant 5 livres et moins par pièce, acquittent les droits d'après l'alinéa 2 du paragraphe 153.

§ 153. Ouvrages en fer et en acier, hormis ceux spécialement

1) болѣе 5 фунтовъ, съ пуда одинъ рубль семьдесятъ коп. золотомъ; пониженіе: десять процентовъ.

2) въ 5 фунтовъ и менѣе, съ пуда два рубля семьдесятъ коп. золотомъ; пониженіе: десять процентовъ.

Ст. 156. Проволочныя издѣлія:

1) желѣзныя и стальныя:

Подраздѣленіе б) кардо-ленты и карды всякія, съ пуда четыре рубля сорокъ коп. золотомъ; пониженіе: двадцать процентовъ.

3) гвозди проволочные, рѣзные, подковные, гвозди изъ ковкаго чугуна, заклепки, шпилнты и колки для фортепіанъ, съ пуда два рубля семьдесятъ коп. золотомъ; пониженіе десять процентовъ.

Ст. 160. Косы и серпы, рѣзаки для сѣчки соломы и косари, ножницы для стрижки овецъ, заступы, лопаты, грабли, сапы и вилы, съ пуда одинъ рубль сорокъ коп. золотомъ; пониженіе: пятнадцать процентовъ.

Ст. 161. Инструменты ручные для ремеслъ, художествъ, фабрикъ и заводовъ, съ пуда одинъ рубль сорокъ коп. золотомъ; пониженіе: пятнадцать процентовъ.

Ст. 167. Машины, аппараты, модели для ихъ построенія, полные или неполные, въ собранномъ или разобранномъ видѣ:

2) газомѣрители, водомѣрители; машины: газовыя, калорическія, керосиновыя, магнитныя, швейныя, вязальныя; локомобили (кромѣ поименованныхъ въ п. 5); тендеры; пожарные снаряды (кромѣ поименованныхъ въ п. 3); всякія особо непоименованныя ма-

---

dénommés, façonnés, tournés, polis, taillés, bronzés, ou ayant subi quelque autre façon, avec ou sans parties en bois, cuivre ou alliages de cuivre, pesant par pièce:

1) plus de cinq livres, par poud un rouble soixante dix or; réduction: dix pour cent.

2) 5 livres et moins, par poud deux roubles soixante dix or; réduction: dix pour cent.

§ 156. Ouvrages en fil d'archal:

1) en fil de fer et d'acier:

Subdivision b) rubans de cardes et cardes de tout genre, par poud, quatre roubles quarante or; réduction: vingt pour cent.

3) Clous en fil d'archal, clous de cordonnier, clous de tapissier

1) więcéj niż 5 funtów, od puda rubel siedmdziesiąt kop. w złocie; obniżenie: dziesięć procent.

2) 5 funtów i mniéj, od puda dwa ruble siedmdziesiąt kop. w złocie; obniżenie: dziesięć procent.

Poz. 156. Wyroby z drutu:

1) żelazne i stalowe:

Poddział b) wstęgi gręplarskie i gręple wszelkie, od puda cztery ruble czterdzieści kop. w złocie; obniżenie: dwadzieścia procent.

3) gwoździe z drutu, cięte, do podków, gwoździe z surowca kutego, nity, szplinty i kołki do fortepianów, od puda dwa ruble siedmdziesiąt kop. w złocie; obniżenie: dziesięć procent.

Poz. 160. Kosy i sierpy, noże do rznięcia sieczki i tasaki, nożyce do strzyżenia owiec, łopaty, rydle, grabie, motyki i widły, od puda rubel czterdzieści kop. w złocie; obniżenie: piętnaście procent.

Poz. 161. Narzędzia ręczne do rzemiosł, sztuk, fabryk i zakładów przemysłowych, od puda rubel czterdzieści kop. w złocie; obniżenie: piętnaście procent.

Poz. 167. Maszyny, aparaty, modele do ich budowania, zupełne lub niezupełne, całkowite i rozebrane:

2) gazometry, wodometry; maszyny: gazowe, kaloryferowe, magnetyczne, do szycia, pończosznicze; lokomobile (oprócz wymienionych w ust. 5); tendry, narzędzia ogniowe (oprócz wymienionych w ust. 3); wszelkie oddzielnie niewymienione maszyny z surowcu,

---

dits semences, clous à ferrer, clous en fonte forgée, rivets, goupilles et chevilles pour pianos, par poud, deux roubles soixante dix or; réduction: dix pour cent.

§ 160. Faux et faucilles, hache-paille et serpes, ciseaux à tondre les moutons, bêches, pelles, rateaux, houes et fourches, par poud, un rouble quarante or; réduction: quinze pour cent.

§ 161. Outils pour arts, métiers, fabriques et usines, par poud, un rouble quarante or; réduction: quinze pour cent.

§ 167. Machines, appareils et leurs modèles, complets ou non complets, montés ou non montés:

2) gazomètres, compteurs à eau, moteurs à gaz, à air chaud, à petrole; machines magnito; machines à coudre et à tricoter; loco-

шины изъ чугуна, желѣза, стали, съ частями изъ другихъ матеріаловъ или безъ оныхъ, съ пуда одинъ рубль семьдесятъ коп. золотомъ; пониженіе: десять процентовъ.

4) сельско-хозяйственныя машины и орудія, безъ паровыхъ двигателей, особо не поименованныя; модели ихъ, съ пуда семьдесятъ копѣекъ золотомъ; пониженіе: двадцать пять процентовъ.

Ст. 169. Инструменты и приборы математическіе, чертежные, физическіе, химическіе и хирургическіе (въ томъ числѣ бандажи); приборы и аппараты телеграфные, телефонные, для электрическаго освѣщенія, фотографическіе; манометры, индикаторы, анемометры, гидрометры, счетчики; глобусы географическіе; стекла: для очковъ, лорнетовъ, зажигательныя, увеличительныя, всякія оптическія стекла и призмы безъ оправъ, съ пуда восемь рублей золотомъ; пониженіе: пятнадцать процентовъ.

Примѣчаніе 1. Посуда для лабораторныхъ работъ, медицинская и аптекарская изъ глины, песчаника, стекла, фарфора и т. п., очищается пошлиною по соотвѣтствующимъ статьямъ тарифа, по матеріалу.

Примѣчаніе 2. Равнымъ образомъ по соотвѣтствующимъ статьямъ тарифа оплачиваются отдѣльно доставляемыя запасныя части электрическихъ элементовъ, батарей и другихъ приборовъ, разрушающіяся при употребленіи и требующія замѣны новыми, какъ-то: цинковыя, мѣдныя и другія пластинки для элементовъ, угли для нихъ, лампъ, фонарей.

---

mobiles (hormis ceux denommés à l'alinéa 5); tenders, pompes à incendie (hormis celles dénommées à l'alinéa 3); machines de toute espèce non spécialement dénommées en fonte, fer, acier, avec ou sans parties en autres métaux; par poud un roubles soixante dix or; réduction: dix pour cent.

4) Machines et appareils agricoles non pourvus de moteurs à vapeur et non spécialement dénommés, ainsi que leurs modèles, par poud, soixante dix copecs or; réduction: vingt cinq pour cent.

§ 169. Instruments et appareils de mathématiques, de dessin linéaire, de physique, de chimie et de chirurgie (y compris les bandages); appereils et accessoires télégraphiques, téléphoniques, photographiques, appareils pour l'éclairage électrique; manomètres, indicateurs, anémomètres, hydromètres, compteurs; sphères géographi-

żelaza, stali, z częściami z innych materyałów lub bez nich, od puda rubel siedmdziesiąt kop. w złocie; obniżenie: dziesięć procent.

4) maszyny i narzędzia rolnicze bez motorów parowych, oddzielnie niewymienione; modele tychże, od puda siedmdziesiąt kopiejek w złocie; obniżenie: dwadzieścia pięć procent.

Poz. 169. Instrumenty i narzędzia matematyczne, rysunkowe, fizyczne, chemiczne i chirurgiczne (pomiędzy innemi bandaże); narzędzia i aparaty telegraficzne, telefonowe, do oświetlenia elektrycznego, fotograficzne; manometry, indykatory, anemometry, hydrometry, przyrządy do rachowania, globusy geograficzne; szkła: do okularów, lornetek, do zapalania, powiększające, wszelkie optyczne szkła i pryzmy bez opraw, od puda ośm rubli w złocie; obniżenie: piętnaście procent.

Uwaga. 1. Od naczyń do robót laboratoryjnych, lekarskich i aptekarskich z gliny, piaskowca, szkła, porcelany i t. d., cło opłaca się podług odpowiednich pozycyj taryfy celnéj, stosownie do materyału.

Uwaga 2. Podobnież podług odpowiednich pozycyj taryfy opłaca się cło oddzielne od zapasowych części elementów elektrycznych, bateryj i innych przyborów, które się niszczą przy używaniu i wymagają zastąpienia ich nowemi, jakoto: blaszki cynkowe, miedziane i inne do elementów, węgle do tychże, do lamp i latarni.

---

ques, verres à lunettes, à lorgnettes, verres ardents, loupes, verres d'optique de toute espèce et prismes sans monture, par poud, huit roubles or; réduction: quinze pour cent.

Remarque 1. Ustensiles pour les travaux de laboratoire, ceux employés en médecine et dans les pharmacies, en argile, en grès, verre, porcelaine, etc. acquittent les droits d'entrée d'après les paragraphes correspondants du tarif, selon la matière dont ils sont faits.

Remarque 2. Acquittent de même les droits d'entrée d'après les paragraphes correspondants du tarif, les parties de rechange des éléments électriques, des batteries et autres appareils, importées séparément, qui s'annéantissent par l'usage et qu'il faut remplacer, telles que: plaques de zinc, de cuivre et autres pour élements, charbons de cornues pour piles, pour lampes et lanternes.

Ст. 172. Инструменты музыкальные:

2) піанино, со штуки восемьдесятъ рублей золотомъ; пониженіе: двадцать процентовъ.

4) всякіе особо непоименованные музыкальные инструменты; принадлежности къ музыкальнымъ инструментамъ, отдѣльно привозимыя, какъ-то: смычки, струны бараньи и шелковыя (металлическія струны пропускаются по ст. 155), клавіатуры, молоточки (колки для фортепіанъ пропускаются по ст. 156, п. 3), метрономы, камертоны, кроны и проч., съ фунта двадцать копѣекъ золотомъ; пониженіе: двадцать процентовъ.

Примѣчаніе. Пошлина съ музыкальныхъ инструментовъ взимается совокупно съ вѣсомъ спеціально для нихъ приспособленныхъ ящиковъ и футляровъ.

Ст. 177.

6) бумага для письма, для типографскаго, литографскаго, переплетнаго и кондитерскаго дѣла, съ украшеніями, какъ-то: съ позолотою, посеребреніемъ, бронзировкою, тисненіемъ, высѣчкою (кружевная), узорами, рисунками, наклейками, бордюрами, гербами, вензелями, картинками и т. п.; бумага папиросная, тонкая оберточная (китайская), бумага цвѣтная, окрашенная не въ массѣ, (покрытая краской съ одной или обѣихъ сторонъ); бумага въ издѣліяхъ: конверты, абажуры, искусственные цвѣты изъ бумаги и т. п., съ пуда десять рублей шестьдесятъ коп. золотомъ; пониженіе: десять процентовъ.

Ст. 199. Тканыя и вязаныя матеріи, особо непоименованныя,

---

§ 172. Instruments de musique:

2) pianinos, par pièce quatre-vingt roubles or; reduction: vingt pour cent.

4) instruments de musique de tout genre, non spécialement dénommés; accessoires d'instruments de musique, importés separément, tel que: archets, cordes en boyau ou en soie (les cordes métalliques sont sujettes aux droits du paragraphe 155), claviers, martelets (les chevilles pour pianos sont sujettes aux droits du paragraphe 156, alinéa 3), métronomes, diapasons, crans, par livre, vingt copecs or; réduction: vingt pour cent.

Remarque. Les instruments de musique, acquittent les droits

Poz. 172. Instrumenty muzyczne:

2) pianina od sztuki ośmdziesiąt rubli w złocie; obniżenie: dwadzieścia procent.

4) wszelkie oddzielnie niewymienione instrumenty muzyczne; przynależytości do instrumentów muzycznych, przywożone oddzielnie, jakoto: smyczki, struny baranie i jedwabne (struny metalowe przepuszczają się podług poz. 155), klawiatury, młoteczki (kołki do fortepianów przepuszczają się podług poz. 156 ust. 3), metronomy, kamertony, krony i t. d., od funta dwadzieścia kopiejek w złocie; obniżenie: dwadzieścia procent.

Uwaga. Opłata od instrumentów muzycznych pobiera się łącznie z wagą specyalnie do nich przysposobionych skrzyń i futerałów.

Poz. 177.

6) papier do pisania, druku, litografii, robót introligatorskich i cukierniczych, z ozdobami, jakoto: pozłacaniem, posrebrzaniem, bronzowaniem, wyciskami, deseniami, rysunkami, naklejaniem, szlakami, herbami, cyframi, obrazkami i t. p.; bibułka do papierosów, cienki papier do owijania, papier kolorowy, farbowany nie w masie (pokryty farbą z jednéj lub z obudwu stron); papier w wyrobach: koperty, abażury, kwiaty sztuczne z bibułki i t. p., od puda dziesięć rubli sześćdziesiąt kop.; obniżenie: dziesięć procent.

Poz. 199. Tkaniny i materye plecione, oddzielnie niewymie-

---

conjointement avec le poids des boites et des étuis qui leur sont propres.

§ 177.

6) papier à écrire, pour ouvrages de typographie, de lithographie, de reliure et de confiserie, avec ornements, tels que: dorure, argenture, bronzage, impressions, découpures en dentelles, dessins, appliques, bordures, armoiries, chiffres, images, etc., papier à cigarettes, papier fin à envelopper, dit de chine; papier colorié sur un côté ou sur les deux côtés (mais non colorié en pâte); ouvrages en papier, enveloppes, abat-jours, fleurs artificielles en papier, et autres, par poud, dix roubles soixante or; réduction: dix pour cent.

изъ шерсти и козьяго пуха, гладкія, пестротканыя, съ примѣсью или безъ примѣси хлопчатной бумаги.

б) изъ камвольной (гребенной) пряжи или съ примѣсью оной, съ фунта одинъ рубль пятьдесятъ коп. золотомъ; пониженіе: двадцать процентовъ.

Ст. 205.

1) вязаныя издѣлія, хотя бы съ признаками шитья:

б) полушелковыя, съ фунта три рубля золотомъ; пониженіе: десять процентовъ.

в) всякія другія, съ фунта одинъ рубль золотомъ; пониженіе: двадцать процентовъ.

2) шнурки и тесьмы басонныя, аграманты, бахрома, кисти, гарнитуры и другія плетеныя издѣлія:

а) шелковыя и полушелковыя, съ фунта три рубля золотомъ; пониженіе: десять процентовъ.

б) всякія другія, съ фунта одинъ рубль золотомъ; пониженіе: двадцать процентовъ.

Примѣчаніе. Съ издѣлій, поименованныхъ въ пп. 1 лит. в и 2 лит. б, содержащихъ примѣсь шелка и мишуры въ видѣ украшеній, взимается 30% сверхъ пошлины, опредѣленной въ сихъ пунктахъ.

Ст. 207.

1) кружева всякія ручной работы, кружева шелковыя машин-

---

§ 199. Etoffes tissées et tricotées, non spécialement dénommées, en laine ou en poil de chèvre, unies, chinées avec ou sans mélange de coton.

b) en tissu de laine peignée ou avec mélange de ce tissu, par livre, un rouble cinquante or; reduction: vingt pour cent.

§ 205.

1) ouvrages tricotés même avec traces de couture:

b) en demi soie, par livre, trois roubles or; réduction: dix pour cent.

c) de toute autre espèce, par livre, un rouble or; réduction: vingt pour cent.

2) Cordons et tresses de passementerie et de bonneterie, agréments. franges, glands, garnitures et autres ouvrages tressés:

nione, z wełny i puchu koziego, gładkie, pstrokate z domieszką lub bez domieszki bawełny:

b) z przędzy czesanéj (kammwolle), albo z domieszką téjże, od funta rubel pięćdziesiąt kop. w złocie; obniżenie: dwadzieścia procent.

Poz. 205.

1) wyroby pończosznicze, chociażby ze śladami szycia:

b) półjedwabne, od funta trzy ruble w złocie; obniżenie: dziesięć procent.

c) wszelkie inne, od funta rubla w złocie; obniżenie: dwadzieścia procent.

2) sznurki i taśmy szmuklerskie, agramenty, frendzle, chwasty, ozdoby szmuklerskie i inne wyroby plecione:

a) jedwabne i półjedwabne, od funta trzy ruble w złocie; obniżenie: dziesięć procent.

b) wszelkie inne, od funta rubla w złocie; obniżenie: dwadzieścia procent.

Uwaga. Od wyrobów, wymienionych w ust. 1 lit. c i 2 lit. b, zawierających domieszkę jedwabiu i szychu w formie ozdób, pobiera się 30% oprócz cła, określonego w tych ustępach.

§ 207.

1) koronki wszelkie ręczne, koronki jedwabne maszynowe (blon-

---

a) en soie et demi-soie, par livre, trois roubles or; réduction: dix pour cent.

b) de toute autre espèce, par livre, un rouble or; réduction: vingt pour cent.

Remarque. Les ouvrages dénommés aux alinéas 1 c et 2 b, avec mélange de soie et de clinquant (or ou argent faux) en guise d'ornements, acquittent 30% en sus des droits d'entrée fixés par les dits alinéas.

§ 207.

1) Dentelles de toute sorte, faites à la main, dentelles de soie faites à la machine (blondes) broderies et entre-deux de soie, par livre, sept roubles cinquante or; réduction: dix pour cent.

ной выдѣлки (блонды); вышивки и прошивки шелковыя, съ фунта семь рублей пятьдесятъ коп. золотомъ; пониженіе: десять процентовъ.

Ст. 209.

7) дамскія шляпки и другіе головные уборы всякіе, съ отдѣлкою изъ лентъ, цвѣтовъ, перьевъ и т. п., съ фунта восемнадцать рублей золотомъ; пониженіе: пятнадцать процентовъ.

Ст. 210. Изъ п. 1. Шляпы пуховыя, полупуховыя, войлочныя, въ готовомъ и подготовленномъ видѣ, со штуки одинъ рубль двадцать коп. золотомъ; пониженіе: двадцать пять процентовъ.

Ст. 213. Отдѣланныя перья страусовыя, марабу, райскихъ птицъ и т. п., плюмажи и плюмажныя ткани для отдѣлки платья; искусственные цвѣты, кромѣ фарфоровыхъ, фаянсовыхъ, бумажныхъ и кожаныхъ; искусственныя, съ примѣсью цѣнныхъ матеріаловъ, декоративныя растенія, съ фунта брутто восемь рублей золотомъ; пониженіе: пятнадцать процентовъ.

Примѣчаніе 1. Перья и шкурки съ перьями птицъ цѣнныхъ породъ или простыхъ птицъ, поддѣланными подъ цѣнныя породы, въ сыромъ видѣ, неотдѣланныя, а равно составныя части искусственныхъ цвѣтовъ всякія, оплачиваются пошлиною въ четыре рубля золотомъ съ фунта; пониженіе: пятнадцать процентовъ.

Ст. 215. Вещи галантерейныя и туалетныя, особо непоименованныя, въ цѣломъ и разобранномъ видѣ; игрушки дѣтскія:

1) цѣнныя, въ составъ коихъ входитъ шелкъ, алюминій, перламутъ, кораллы, черепаха, слоновая кость, финифть, янтарь и т. п. цѣнные матеріалы, позолоченные или посеребренные металлы

---

§ 209.

7) Chapeaux et autres coiffures de tout genre pour dames, garnis de rubans, de fleurs, de plumes, etc., par livre, dix huit roubles or; réduction: quinze pour cent.

§ 210. Ex alinéa 1. Chapeaux en poil, demi poil, feutre, achevés ou préparés, par pièce, un rouble vingt or; réduction: vingt cinq pour cent.

§ 213. Plumes apprêtées d'autruche, marabout, d'oiseaux de paradis et autres semblables, plumages et tissus en plumes pour garniture de vêtements; fleurs artificielles, hormis celles en porcelaine, faïence, papier et cuir; plantes décoratives artificielles, avec mélange

dyny), hafty i wstawki jedwabne, od funta siedm rubli pięćdziesiąt kop. w złocie; obniżenie: dziesięć procent.

Poz. 209.

7) kapelusze damskie i inne ubrania na głowę wszelkie, z ozdobami ze wstążek, kwiatów, piór i t. p., od funta ośmnaście rubli w złocie; obniżenie: piętnaście procent.

Poz. 210. Z ust. 1. Kapelusze kastorowe, półkastorowe, filcowe, gotowe i nawpół-gotowe, od sztuki rubel dwadzieścia kop. w złocie; obniżenie: dwadzieścia pięć procent.

Poz. 213. Przysposobione pióra strusie, z marabu, ptaków rajskich i tym podobnych, plumaże, oraz tkaniny z piór do ozdoby ubrań; kwiaty sztuczne, oprócz porcelanowych, fajansowych, papierowych i skórzanych; rośliny dekoracyjne sztuczne z domieszką materyałów kosztownych, od funta brutto ośm rubli w złocie; obniżenie: piętnaście procent.

Uwaga 1. Pióra i skórki z piórami ptaków kosztownych gatunków lub zwyczajnych, naśladujących gatunki kosztowne, surowe, nieobrobione, jak również wszelkie części składowe kwiatów sztucznych płacą cło po cztery ruble w złocie od funta; obniżenie: piętnaście procent.

Poz. 215. Przedmioty galanteryjne i toaletowe, oddzielnie niewymienione, całkowite lub rozebrane, zabawki dziecinne:

1) kosztowne, w skład których wchodzi jedwab', aluminium, masa perłowa, korale, szyldkret, kość słoniowa, bursztyn i tym podobne kosztowne materyały, metale pozłacane lub posrebrzane, i kom-

---

de matières précieuses, par livre brute, huit roubles or; réduction: quinze pour cent.

Remarque 1. Les plumes et les peaux d'oiseaux rares ou communs garnies de plumes imitant les plumes de prix, non apprêtées ainsi que les parties détachées de tout genre de fleurs artificielles, acquittent un droit d'entrée de quatre roubles or par livre; réduction: quinze pour cent.

§ 215. Articles de mercerie et de toilette, non spécialement dénommés, montés ou non montés; jouets d'enfants:

1) Mercerie fine, contenant des matières de prix, telles que: soie, aluminium, nacre, corail, écaille, ivoire, émail, ambre et autres

и металлическія композиціи; всякія, особо непоименованныя издѣлія изъ перламутра, черепахи, слоновой кости и янтаря, съ фунта два рубля золотомъ; пониженіе: десять процентовъ.

2) простыя, съ частями, оправою или украшеніями изъ металловъ недрагоцѣнныхъ и металлическихъ композицій (непозолоченныхъ и непосеребренныхъ), изъ рога, кости, дерева, фарфора, недрагоцѣнныхъ камней, стекла, морской пѣнки, китоваго уса, гагата, целлюлоида, лавы и т. п. дешевыхъ матеріаловъ; всякія, особо непоименованныя издѣлія изъ рога, кости, морской пѣнки, китоваго уса, гагата, целлюлоида, лавы и воска, съ фунта пятьдесятъ копѣекъ золотомъ; пониженіе: двадцать процентовъ.

Примѣчаніе 3. Футляры, въ коихъ привозятся вещи, подходящія подъ сію статью, оплачиваются пошлиною по матеріалу, изъ коего сдѣланы.

Послѣдующимъ соглашеніемъ будетъ опредѣленъ по каждой статьѣ, въ франкахъ и рубляхъ, соотвѣтствующій размѣръ спеціальныхъ пошлинъ, пониженныхъ на вышеуказанномъ основаніи. *)

Въ случаѣ, если бы ИМПЕРАТОРСКОЕ Правительство признало нужнымъ ввести двойной таможенный тарифъ, то произведенія французскаго происхожденія будутъ пользоваться по праву примѣненіемъ пониженнаго тарифа.

Статья 3.

Настоящая конвенція будетъ ратификована и ратификаціи ея будутъ обмѣнены въ С.-Петербургѣ 19 Іюня (1 Іюля) 1893 г.; она

---

matières précieuses, métaux dorés ou argentés et compositions metalliques, ouvrages de toute espèce non spécialement dénommés, en nacre, écaille, ivoire et ambre, par livre, deux roubles or; réduction: dix pour cent.

2) Mercerie commune avec parties, montures ou ornements en métaux non précieux et alliages métalliques (non dorés ou non argentés) en corne, os, bois, porcelaine, pierre gemmes, verre, écume de mer, baleine, jais, celluloïde, lave et autres matières de bas prix, ouvrages de toute espèce, non spécialement dénommés, en corne, os, écume de mer, baleine, jais, celluloïde, lave et cire, par livre, cinquante copecs or; réduction: vingt pour cent.

*) Смотри ниже стр. 620 сего тома. *Прим. издат.*

pozycye metalowe; wszelkie oddzielnie niewymienione wyroby z masy perłowéj, szyldkretu, kości słoniowéj i bursztynu, od funta dwa ruble w złocie; obniżenie: dziesięć procent.

2) proste z częściami, oprawą lub ozdobami z metalów niekosztownych i kompozycyj metalowych (niepozłoconych i nieposrebrzonych), z rogu, kości, drzewa, porcelany, niekosztownych kamieni, szkła, pianki morskiéj, fiszbinu, gagatu, celulojdy, lawy i t. p. tanich materyałów; wszelkie osobno niewymienione materyały z rogu, kości, pianki morskiéj, fiszbinu, gagatu, celulojdy, lawy i wosku, od funta pięćdziesiąt kopiejek w złocie; obniżenie: dwadzieścia procent.

Uwaga 3. Futerały, w których przywożą się rzeczy, dające się podciągnąć pod niniejszą pozycyę, opłacają cło podług materyału, z którego są zrobione.

Późniejszą ugodą będzie określona w każdéj pozycyi we frankach i rublach odpowiednia wysokość ceł specyalnych, obniżonych na wyżéj wskazanéj zasadzie. *)

Wrazie, jeżeliby Rząd CESARSKI uznał za potrzebne wprowadzić podwójną taryfę celną, produkty pochodzenia francuzkiego będą korzystały z prawa stosowania taryfy obniżonéj.

Artykuł 3.

Konwencya niniejsza będzie ratyfikowana i ratyfikacye jéj będą wymienione w S.-Petersburgu 19 Czerwca (1 Lipca) 1893 roku;

Remarque 3. Les étuis des objets auxquels s'applique le présent paragraphe, acquittent les droits, selon les matières dont ils sont confectionnés.

Un arrangement ultérieur déterminera, pour chaque paragraphe, en francs et en roubles la quotité correspondante des droits specifiques réduits sur la base indiquée ci-dessus.

Au cas où le Gouvernement Impérial serait amené à promulguer un double tarif douanier, le bénéfice de l'application du tarif le plus réduit, sera de plein droit attribué aux produits d'origine française.

*) Patrz niżéj str. 621 niniejszego tomu. *Przyp. wydawcy.*

вступитъ въ дѣйствіе 30 Іюня (12 Іюля) того же года и останется въ силѣ до истеченія одного года съ того дня, когда тою или другою изъ Высокихъ Договаривающихся Сторонъ будетъ сдѣлано заявленіе о ея прекращеніи.

Въ удостовѣреніе чего обоюдные уполномоченные подписали настоящую конвенцію и приложили къ оной печати своихъ гербовъ.

Учинено въ С.-Петербургѣ пятаго (семнадцатаго) Іюня лѣта отъ Рождества Христова тысяча восемьсотъ девяносто третьяго.

(подп.) Сергѣй Витте. (М. П.)
(подп.) Н. Шишкинъ. (М. П.)
(подп.) Г. Монтебелло. (М. П.)

Того ради, по довольномъ разсмотрѣніи сей конвенціи, МЫ признали ее за благо, подтвердили и ратификовали, яко же симъ за благо пріемлемъ, подтверждаемъ и ратификуемъ, обѣщая ИМПЕРАТОРСКИМЪ НАШИМЪ словомъ за НАСЪ, Наслѣдниковъ и Преемниковъ НАШИХЪ, что все въ этой конвенціи изложенное соблюдаемо и исполняемо будетъ ненарушимо. Въ удостовѣреніе чего МЫ сію НАШУ ИМПЕРАТОРСКУЮ ратификацію Собственноручно подписавъ, повелѣли утвердить Государственною НАШЕЮ печатью. Дано въ Петергофѣ, Іюня четырнадцатаго дня, въ лѣто

Article 3.

La présente convention sera ratifiée et les ratifications en seront échangées à Saint-Pétersbourg, le 19 Juin (1 Juillet) 1893, elle entrera en vigueur le 30 Juin (12 Juillet) de la même année et demeurera exécutoire jusqu'à l'expiration d'une année à partir du jour où l'une ou l'autre des Hautes Parties contractantes l'aura dénoncée.

En foi de quoi les Plénipotentiaires respectifs l'ont signée, et y ont apposé le cachet de leurs armes.

Fait à Saint-Petersbourg le cinq (dix sept) Juin de l'an de grâce mil huit cent quatre-vingt treize.

(signé) Serge Witte. (L. S.)
(signé) N. Chichkine. (L. S.)
(signé) G. de Montebello. (L. S.)

A ces causes, après avoir suffisamment examiné cette conven-

stanie się prawomocną z dniem 30 Czerwca (12 Lipca) tegoż roku i będzie obowiązywała aż do upływu roku od tego dnia, w którym jedna lub druga z Wysokich Stron umowę zawierających oświadczy, iż od niéj odstępuje.

Na dowód czego wzajemni pełnomocnicy podpisali niniejszą konwencyę i wycisnęli na niéj pieczęcie swoje herbowe.

Dokonano w Petersburgu piątego (siedmnastego) Czerwca roku od Narodzenia Chrystusa Pana tysiącznego ośmsetnego dziewięćdziesiątego trzeciego.

(podp.) Sergiusz Witte. (M. P.)
(podp.) M. Szyszkin. (M. P.)
(podp.) G. de Montebello. (M. P.)

Z tych względów, po dostateczném rozpoznaniu niniejszéj konwencyi, Uznaliśmy ją za pożyteczną, potwierdziliśmy i ratyfikowaliśmy; jakoż niniejszém za dobrą przyjmujemy, potwierdzamy i ratyfikujemy, przyrzekając NASZÉM Słowem CESARSKIÉM, za NAS, Spadkobierców i Następców NASZYCH, że wszystko co w téj konwencyi zostało umówione, będzie niewzruszenie przestrzegane i wykonywane. Na dowód czego niniejszą NASZĄ CESARSKĄ ratyfikacyę Własnoręcznie podpisawszy, rozkazaliśmy stwierdzić pieczęcią NASZĄ Państwową. Dana w Peterhofie, czternastego Czerwca,

---

tion, NOUS l'avons agréée, confirmée et ratifiée, comme par les présentes NOUS l'agréons, confirmons et ratifions, promettant sur NOTRE parole IMPÉRIALE pour NOUS, NOS Héritiers et Successeurs que tout ce qui a été stipulé dans ladite convention sera observé et exécuté inviolablement. En foi de quoi NOUS avont signé de NOTRE propre main la présente Ratification IMPÉRIALE et y avons fait apposer le sceau de NOTRE Empire. Donné à Péterhof le quatorze Juin de l'an de grâce mil huit cent quatre-vingt treize et de NOTRE règne la treizième année.

L'original est signé de la propre main de SA MAJESTÉ l'EMPEREUR ainsi:

„ALEXANDRE".
(L. S.)

(Contresigné): Le Ministre des Affaires Etrangères, Secrétaire d'Etat N. Giers.

отъ Рождества Христова тысяча восемьсотъ девяносто третье, Царствованія же НАШЕГО въ тринадцатое.

На подлинномъ Собственною ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА рукою подписано тако:

„*АЛЕКСАНДРЪ.*"

(М. П.)

(Контрасигнировалъ): Министръ Иностранныхъ Дѣлъ, статсъ-секретарь Н. Гирсъ.

(С. У. и Р. П. 1893 г. Іюня 26-го № 90 § 754).

Распоряженіе, предложенное Правительствующему Сенату Управляющимъ Министерствомъ Юстиціи.

137. О дополнительной статьѣ къ торговой конвенціи, заключенной между Россіей и Франціей, 5 (17) Іюня 1893 г. и протоколѣ о подписаніи оной.

Управляющій Министерствомъ Юстиціи, 3 Іюля 1893 года, предложилъ Правительствующему Сенату, для распубликованія, изготовленный въ Министерствѣ Иностранныхъ Дѣлъ русскій переводъ дополнительной статьи къ торговой конвенціи, заключенной съ Франціей 5 (17) Іюня 1893 года и протоколъ о подписаніи сей статьи, а равнымъ образомъ французскій текстъ означенныхъ статьи и протокола.

---

roku od Narodzenia Chrystusa Pana tysiącznego ośmsetnego dziewięćdziesiątego trzeciego, a Panowania NASZEGO trzynastego.

Na oryginale Własną JEGO CESARSKIÉJ MOŚCI ręką podpisano tak:

„*ALEKSANDER*".

(M. P.)

(Kontrasygnował): Minister Spraw Zagranicznych, sekretarz stanu M. Giers.

(Data publikacyi: 26 Czerwca).

Rozporządzenie, przedłożone Rządzącemu Senatowi przez Zarządzającego Ministeryum Sprawiedliwości.

137. O artykule dodatkowym do konwencyi handlowéj, zawartéj pomiędzy Rosyą a Francyą d. 5 (17) Czerwca 1893 r. i protokule o podpisaniu téj konwencyi.

Zarządzający Ministeryum Sprawiedliwości, d. 3 Lipca 1893 roku, przedłożył Rządzącemu Senatowi, w celu opublikowania, przygotowany w Ministeryum Spraw Zagranicznych przekład rosyjski artykułu dodatkowego do konwencyi handlowéj, zawartéj z Francyą d. 5 (17) Czerwca 1893 r., i protokuł podpisania tego artykułu, tudzież tekst francuzki wzmiankowanego artykułu i protokułu.

ДОПОЛНИТЕЛЬНАЯ СТАТЬЯ
къ конвенціи, заключенной 5 (17) Іюня 1893 года
между
Россіей и Франціей.

Для опредѣленія, согласно постановленіямъ предпослѣдняго параграфа второй статьи торговой конвенціи, заключенной между Россіей и Франціей 5 (17) Іюня 1893 г., соотвѣтствующаго размѣра специальныхъ пошлинъ, пониженныхъ на основаніи, указанномъ въ вышеупомянутой статьѣ, условлено, что означенный размѣръ опредѣленъ, по каждой статьѣ, слѣдующимъ образомъ, въ франкахъ и рубляхъ. *)

ПРОТОКОЛЪ О ПОДПИСАНІИ,
составленный въ С.-Петербургѣ 19 Іюня (1 Іюля) 1893 г.

Нижеподписавшіеся, Господинъ Сергѣй Витте, Тайный Совѣтникъ и Министръ Финансовъ, Господинъ Николай Шишкинъ, Тайный Совѣтникъ и Товарищъ Министра Иностранныхъ Дѣлъ и Господинъ Луи, Густавъ Лапнъ, Графъ Монтебелло, чрезвычай-

---

ARTICLE ADDITIONNEL
à la Convention conclue le 5 (17) Juin 1893
entre
la Russie et la France.

Pour déterminer conformément aux stipulations contenues dans l'avant dernier paragraphe de l'article deux de la Convention Commerciale conclue entre la Russie et la France le 5 (17) Juin 1893, la quotité correspondante des droits spécifiques réduits sur la base indiquée à l'article précité, il est convenu que la dite quotité est fixée, comme suit pour chaque article, en francs et en roubles.

PROTOCOLE DE SIGNATURE
dressé à St.-Pétersbourg le 19 Juin (1 Juillet) 1893.

Les soussignés Monsieur Serge Witte, Conseiller Privé et Mi-

*) См. таблицы въ концѣ тома. (*Прим. изд.*).

ARTYKUŁ DODATKOWY

do konwencyi, zawartéj 5 (17) Czerwca 1893 roku
pomiędzy
Rosyą a Francyą.

Dla określenia, zgodnie z postanowieniami przedostatniego paragrafu artykułu drugiego konwencyi handlowéj, zawartéj pomiędzy Rosyą a Francyą 5 (17) Czerwca 1893 r., odpowiedniego rozmiaru specyalnych ceł, obniżonych na zasadzie wskazanych w wyżéj wzmiankowanym artykule, umówiono się, że rozmiar ten określony został co do każdéj pozycyi jak następuje w rublach i we frankach. *)

PROTOKUŁ PODPISANIA,

sporządzony w S. Petersburgu d. 19 Czerwca (1 Lipca) 1893 r.

Niżéj podpisani Pan Sergiusz Witte, Radca Tajny i Minister Finansów, Pan Mikołaj Szyszkin, Radca Tajny i Towarzysz Ministra Spraw Zagranicznych i Pan Ludwik Gustaw Lannes, hrabia Montebello, nadzwyczajny i upełnomocniony Poseł Rzeczypospolitéj

---

nistre des Finances et Monsieur Nicolas Chichkine, Conseiller Privé et Adjoint du Ministre des Affaires Etrangères et Monsieur Louis Gustave Lannes, Comte de Montébello, Ambassadeur Extraordinaire et Plénipotentiaire de la République Française près SA MAJESTÉ L'EMPEREUR de toutes les Russies, après avoir entendu la lecture de l'article additionnel à la convention commerciale conclue le 5 (17) Juin 1893 entre le Gouvernement do SA MAJÉSTÉ L'EMPEREUR de toutes les Russies et le Gouvernement de la République Française, l'ont trouvè conforme à ce qui a été convenu entre eux.

En vertu de quoi ils l'ont muni de leurs signatures.

Il est entendu que cet article additionnel fait partie intégrante de la convention.

(L. S.) signé: Serge Witte. (L. S.) signé: G. de Montébello.
(L. S.) signé: N. Chichkine.

---

*) Patrz tablice na końcu tomu. (*Przyp. wyd.*).

ный и полномочный Посолъ Французской Республики при ЕГО ВЕЛИЧЕСТВѢ ИМПЕРАТОРѢ Всероссійскомъ, выслушавъ чтеніе дополнительной статьи къ торговой конвенціи, заключенной 5 (17) Іюня 1893 г. между Правительствомъ ЕГО ВЕЛИЧЕСТВА ИМПЕРАТОРА Всероссійскаго и Правительствомъ Французской Республики, нашли ее согласною съ тѣмъ, что было между ними условлено.

Въ удостовѣреніе чего они скрѣпили своими подписями означенную дополнительную статью.

Сія дополнительная статья составляетъ нераздѣльную часть конвенціи.

(Подп.) Сергѣй Витте. (М. П.)

(Подп.) Г. де-Монтебелло. (М. П.)

(Подп.) Н. Шишкинъ. (М. П.)

(С. У. и Р. П. 1893 г. Іюля 22-го № 107 § 882).

Высочайше утвержденное мнѣніе Государственнаго Совѣта.

138. О возложеніи обязанностей предсѣдателя Варшавскаго городскаго совѣта общественнаго призрѣнія на президента г. Варшавы.

12-го Мая 1893 г.

Государственный Совѣтъ, въ Департаментѣ Законовъ и въ Общемъ Собраніи, разсмотрѣвъ представленіе Министра Внутреннихъ Дѣлъ о возложеніи предсѣдательствованія въ Варшавскомъ городскомъ совѣтѣ общественнаго призрѣнія на президента г. Варшавы, съ освобожденіемъ Варшавскаго губернатора отъ участія въ дѣлахъ этого совѣта, *мнѣніемъ положилъ*:

Въ измѣненіе подлежащихъ узаконеній, постановить:

„Въ Варшавскомъ городскомъ совѣтѣ общественнаго призрѣнія предсѣдательствуетъ президентъ города Варшавы".

Подлинное мнѣніе подписано въ журналахъ Предсѣдателями и Членами.

(С. У. и Р. П. 1893 г. Іюня 29-го № 91 § 757).

---

francuzkiéj przy NAJJAŚNIEJSZYM CESARZU Wszechrosyjskim, wysłuchawszy czytania artykułu dodatkowego do konwencyi handlowéj, zawartéj d. 5 (17) Czerwca 1893 roku pomiędzy Rządem NAJJAŚNIEJSZEGO CESARZA Wszechrosyjskiego a Rządem Rzeczypospolitéj francuzkiéj, uznali ją za zgodną z tém, o co się umówili.

Na dowód czego stwierdzili swoimi podpisami wzmiankowany artykuł dodatkowy.

Niniejszy artykuł dodatkowy stanowi nierozdzielną część konwencyi.

(Podp.) Sergiusz Witte. (Podp.) G. de Montebello.
(M. P.) (M. P.)
(Podp.) M. Szyszkin. (M. P.)

(Data publikacyi: 22-go Lipca).

Najwyżéj zatwierdzone Zdanie Rady Państwa.

138. O włożeniu obowiązków prezesa Warszawskiéj rady miejskiéj dobroczynności publicznéj na prezydenta m. Warszawy.

12-go Maja 1893 r.

Rada Państwa, w Departamencie Praw i na Ogólném Zebraniu, rozpoznawszy przedstawienie Ministra Spraw Wewnętrznych co do włożenia obowiązku przewodniczenia w Warszawskiéj radzie miejskiéj dobroczynności publicznéj na prezydenta m. Warszawy, z uwolnieniem gubernatora Warszawskiego od udziału w sprawach téj rady, *uchwaliła zdanie*:

Zmieniając odnośne prawa, postanowić:

„W Warszawskiéj radzie miejskiéj dobroczynności publicznéj przewodniczy prezydent miasta Warszawy“.

Oryginał Zdania podpisali na protokułach Prezesi i Członkowie.

(Data publikacyi: 29 Czerwca).

Высочайше утвержденное положеніе Комитета Министровъ.

139. О веденіи переписки, дѣлопроизводства и счетоводства земскаго кредитнаго общества Царства Польскаго.

Комитетъ Министровъ, выслушавъ записку Министра Финансовъ отъ 18 Марта 1893 года (по особ. канц. по кредитн. части), о веденіи переписки, дѣлопроизводства и счетоводства земскаго кредитнаго общества Царства Польскаго на русскомъ языкѣ, полагалъ: испросить Высочайшее ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА соизволеніе на установленіе для земскаго кредитнаго общества Царства Польскаго слѣдующихъ правилъ:

1. Начиная съ 1 Января 1897 г. вся переписка, счетоводство и отчетность земскаго кредитнаго общества губерній Царства Польскаго должны производиться исключительно на русскомъ языкѣ; изъятіе допускается лишь для переписки губернскихъ дирекцій съ подвѣдомственными имъ оцѣнщиками и лицами, завѣдывающими состоящими въ распоряженіи земскаго кредитнаго общества имѣніями, а равно съ заемщиками; послѣдне упомянутая переписка, въ видѣ временной мѣры, до 1 Января 1900 г., можетъ быть производима на польскомъ языкѣ.

2. Съ 1 Января 1896 года окружными собраніями земскаго кредитнаго общества могутъ быть избираемы на должности совѣтниковъ въ губернскія и главную дирекціи и въ комитетъ общества, а также кандидатовъ къ нимъ только лица, основательно знающія русскій языкъ и могущія свободно вести наономъ переписку, и

3. Со дня распубликованія настоящихъ правилъ на службу въ земскомъ кредитномъ обществѣ, какъ на штатныя должности, такъ и на должности чиновниковъ для письма, могутъ быть опредѣляемы только лица, основательно знающія русскій языкъ и могущія свободно вести наономъ переписку.

ГОСУДАРЬ ИМПЕРАТОРЪ, въ 26 день Апрѣля 1893 г., на сіе Высочайше соизволилъ.

(С. У. и Р. П. 1893 г. Іюня 29-го № 91 § 766).

Najwyżéj zatwierdzona Uchwała Komitetu Ministrów.

139. O prowadzeniu korespondencyi, referatów piśmiennych i buchalteryi towarzystwa kredytowego ziemskiego Królestwa Polskiego w języku rosyjskim.

Komitet Ministrów, po wysłuchaniu przedstawienia Ministra Finansów z d. 18 Marca 1893 r. (w spec. kanc. do spraw kredytu), co do prowadzenia korespondencyi, referatów piśmiennych i buchalteryi towarzystwa kredytowego ziemskiego Królestwa Polskiego w języku rosyjskim, za właściwe uznawał: wyjednać Najwyższe JEGO CESARSKIÉJ MOŚCI zezwolenie na ustanowienie dla towarzystwa kredytowego ziemskiego Królestwa Polskiego przepisów następujących:

1. Poczynając od 1 Stycznia 1897 roku, cała korespondencya, buchalterya i dział sprawozdawczy towarzystwa kredytowego ziemskiego gubernij Królestwa Polskiego winny być prowadzone wyłącznie w języku rosyjskim; wyjątek dopuszcza się tylko dla korespondencyj dyrekcyj szczegółowych z podwładnemi im taksatorami i osobami, zawiadującemi majątkami, któremi rozporządza towarzystwo kredytowe ziemskie, tudzież z dłużnikami; ostatnia ta korespondencya, sposobem tymczasowym, do 1 Stycznia 1900 r., może być prowadzona w języku polskim.

2. Od 1 Stycznia 1896 r. zebrania okręgowe towarzystwa kredytowego ziemskiego mogą wybierać na urzędy radców dyrekcyj szczegółowych i głównéj oraz komitetu towarzystwa, tudzież na zastępców radców tylko osoby znające dokładnie język rosyjski i mogące swobodnie prowadzić w nim korespondencye, i

3. Od dnia opublikowania niniejszych przepisów do służby w towarzystwie kredytowém ziemskiém tak na posady etatowe, jak i na posady kancelistów, mogą być mianowane tylko osoby znające dokładnie język rosyjski i mogące swobodnie prowadzić w nim korespondencye.

NAJJAŚNIEJSZY PAN, w dniu 26 Kwietnia 1893 r., na przepisy te Najwyżéj zezwolił.

(Data publikacyi: 29-go Czerwca).

Высочайшее повелѣніе, предложенное Правительствующему Сенату Министромъ Юстиціи.

140. О ратификаціи конвенціи о взаимной выдачѣ преступниковъ, заключенной между Россіею и Соединенными Штатами Сѣверной Америки 16 (28) Марта 1887 г., и дополнительнаго къ этой конвенціи протокола 19 Февраля (3 Марта) 1893 г.

Министръ Юстиціи, 7 Іюня 1893 г., предложилъ Правительствующему Сенату, для распубликованія во всеобщее свѣдѣніе, сообщенные Министерствомъ Иностранныхъ Дѣлъ копію и русскій переводъ конвенціи о взаимной выдачѣ преступниковъ, заключенной между Россіею и Соединенными Штатами Сѣверной Америки 16 (28) Марта 1887 г., и дополнительнаго къ этой конвенціи протокола 19 Февраля (3 Марта) 1893 г., присовокупивъ, что Высочайшая ратификація означеннаго протокола послѣдовала въ 4 день Апрѣля 1893 г.

КОНВЕНЦІЯ
О ВЗАИМНОЙ ВЫДАЧѢ ПРЕСТУПНИКОВЪ,
заключенная между
Россіею и Соединенными Штатами Сѣверной Америки
16 (28) Марта 1887 года
и
Дополнительный протоколъ 19 Февраля (3 Марта) 1893 г.
(Обмѣнъ ратификацій состоялся въ С.-Петербургѣ 9 (21) Апрѣля 1893 года).

Божіею поспѣшествующею милостію, МЫ, АЛЕКСАНДРЪ ТРЕТІЙ, ИМПЕРАТОРЪ и Самодержецъ Всероссійскій, и прочая, и прочая, и прочая.

Объявляемъ чрезъ сіе, что вслѣдствіе взаимнаго соглашенія

Par la Grâce de Dieu, NOUS, ALEXANDRE TROIS, EMPEREUR et Autocrate de toutes les Russies, etc., etc., etc.

Najwyższy rozkaz, przedłożony Rządzącemu Senatowi przez Ministra Sprawiedliwości.

140. O ratyfikacyi konwencyi o wzajemném wydawaniu przestępców, zawartéj pomiędzy Rosyą a Stanami Zjednoczonemi Północnéj Ameryki 16 (28) Marca 1887 r. i protokułu dodatkowego do téj konwencyi z d. 19 Lutego (3 Marca) 1893 r.

Minister Sprawiedliwości, d. 7 Czerwca 1893 roku, przedłożył Rządzącemu Senatowi, w celu opublikowania, zakomunikowane przez Ministeryum Spraw Zagranicznych kopię i przekład rosyjski konwencyi o wzajemném wydawaniu przestępców, zawartéj pomiędzy Rosyą a Stanami Zjednoczonemi Północnéj Ameryki 16 (28) Marca 1887 r. i protokułu dodatkowego do téj konwencyi z d. 19 Lutego (3 Marca) 1893 r., dodając, że Najwyższa ratyfikacya wspomnianego protokułu zapadła w dniu 4 Kwietnia 1893 r.

KONWENCYA
O WZAJEMNÉM WYDAWANIU PRZESTĘPCÓW,
zawarta pomiędzy
Rosyą a Stanami Zjednoczonemi Północnéj Ameryki
16 (28) Marca 1887 roku
i
Protokuł dodatkowy z d. 19 Lutego (3 Marca) 1893 r.

(Ratyfikacye wymienione zostały w S.-Petersburgu 9 (21) Kwietnia 1893 r.).

Z Bożéj łaski, MY, ALEKSANDER TRZECI, CESARZ i Samowładca Wszechrosyjski etc., etc., etc.

Niniejszém oznajmiamy, że wskutek wzajemnego porozumienia

Savoir faisons par les présentes, qu'à la suite d'un commun accord entre NOUS et le Gouvernement des Etats-Unis d'Amérique,

между НАМИ и Правительствомъ Соединенныхъ Штатовъ Сѣверной Америки, обоюдные полномочные НАШИ заключили и подписали въ Вашингтонѣ 16 (28) Марта 1887 г. конвенцію, а 19 Февраля (3 Марта) 1893 года дополнительный протоколъ о взаимной выдачѣ преступниковъ, которые отъ слова до слова гласятъ тако:

ЕГО ВЕЛИЧЕСТВО ИМПЕРАТОРЪ Всероссійскій и Соединенные Штаты Америки, признавъ полезнымъ, въ видахъ болѣе успѣшнаго отправленія правосудія и предупрежденія преступленій въ предѣлахъ обоюдныхъ владѣній и судебныхъ юрисдикцій, чтобы лица, осужденныя за одно изъ нижеисчисленныхъ преступленій или обвиняемыя въ таковыхъ и скрывшіяся бѣгствомъ отъ судебнаго преслѣдованія, были въ извѣстныхъ случаяхъ взаимно выдаваемы, рѣшили заключить съ этою цѣлью договоръ и назначили своими уполномоченными:

ЕГО ВЕЛИЧЕСТВО ИМПЕРАТОРЪ Всероссійскій: Карла Струве, Своего гофмейстера, чрезвычайнаго посланника и полномочнаго Министра при правительствѣ Соединенныхъ Штатовъ Америки, и барона Романа Розена, Своего камеръ-юнкера, статскаго совѣтника и генеральнаго консула въ Нью-Іоркѣ,

а президентъ Соединенныхъ Штатовъ Америки г. Томаса Ф. Байарда, статсъ-секретаря Соединенныхъ Штатовъ,—

каковые уполномоченные, по взаимномъ сообщеніи своихъ полномочій, найденныхъ въ надлежащей и законной формѣ, договорились въ слѣдующихъ статьяхъ:

---

du Nord, NOS plénipotentiaires respectifs ont conclu et signé à Washington le 16 (28) Mars 1887 une Convention, et le 19 Février (3 Mars) 1893 un protocole complémentaire, concernant l'extradition réciproque des malfaiteurs, lesquels portent mot pour mot ce qui suit:

SA MAJESTÉ L'EMPEREUR de toutes les Russies et les Etats-Unis d'Amérique ayant jugé opportun, en vue d'une meilleure administration de la justice et pour prévenir les crimes dans leurs territoires et juridictions respectifs, que les individus condamnés ou accusés du chef des crimes ci-après énumérés et qui se seraient sustraits par la fuite aux poursuites de la justice, fussent, dans certaines circonstances, réciproquement extradés, ont résolu de conclure

się NASZEGO z Rządem Stanów Zjednoczonych Północnéj Ameryki, pełnomocnicy NASI zawarli i podpisali w Waszyngtonie 16 (28) Marca 1887 r. konwencyę, a 19 Lutego (3 Marca) 1893 r. protokuł dodatkowy o wzajemném wydawaniu przestępców, które słowo w słowo brzmią jak następuje:

JEGO CESARSKA MOŚĆ NAJJAŚNIEJSZY CESARZ Wszechrosyjski i Stany Zjednoczone Północnéj Ameryki, uznali za pożyteczne, w celu pomyślniejszego wymiaru sprawiedliwości i zapobieżenia przestępstwom w granicach wzajemnych posiadłości i jurysdykcyj sądowych, ażeby osoby, skazane za jedno z niżéj wymienionych przestępstw lub oskarżone o nie, które się ratowały ucieczką przed odpowiedzialnością sądową, były w pewnych okolicznościach wzajemnie wydawane, postanowili w tym celu zawrzeć umowę i mianowali swojemi pełnomocnikami:

NAJJAŚNIEJSZY CESARZ Wszechrosyjski: Karola Struwe, Swojego Ochmistrza Dworu, nadzwyczajnego Posła i pełnomocnego Ministra przy rządzie Stanów Zjednoczonych Ameryki i barona Romana Rosena, Swojego kamerjunkra, radcę stanu i konsula generalnego w Nowym Yorku,

a prezydent Stanów Zjednoczonych Ameryki: p. Tomasza F. Bayarda, sekretarza stanu Stanów Zjednoczonych,—

którzy to pełnomocnicy, po wzajemném zakomunikowaniu sobie pełnomocnictw, uznanych za sporządzone w dobréj i należytéj formie, umówili się o następujące artykuły:

---

une Convention dans ce but et ont nommé pour leurs plénipotentiaires, savoir:

SA MAJESTÉ L'EMPEREUR de toutes les Russies: Charles Struve, Son Maître de la Cour, Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire près le Gouvernement des Etats-Unis d'Amérique, et le Baron Romain Rosen, Son Getilhomme de la Chambre, Conseiller d'Etat et Consul-Général à New-York; et

Le Président des Etats-Unis d'Amérique: Thomas F. Bayard, Secrétaire d'Etat des Etats-Unis;

Lesquels, après s'être communiqué leurs pleins pouvoirs, trouvés en bonne et due forme, sont convenus des articles suivants:

Статья 1.

Высокія договаривающіяся стороны взаимно обязуются выдавать другъ другу, по обоюдномъ предъявленіи требованій и съ соблюденіемъ установленныхъ въ обоихъ государствахъ законовъ и порядка судопроизводства лицъ, которыя, будучи преслѣдуемы или осуждены за исчисленные въ слѣдующей статьѣ преступленія и проступки, совершенные на территоріи одной изъ договаривающихся сторонъ, укроются или будутъ найдены на территоріи другой стороны.

Статья 2.

Въ силу постановленій настоящей конвенціи подлежатъ выдачѣ лица, осужденныя или преслѣдуемыя за совершеніе одного изъ нижеслѣдующихъ преступленій, какъ равно за покушеніе на эти преступленія и за соучастіе въ оныхъ:

1. Убійство съ заранѣе обдуманнымъ намѣреніемъ и убійство съ умысломъ, но безъ заранѣе обдуманнаго намѣренія, или совершенное по неосторожности.

2. Изнасилованіе и преступное дѣяніе имѣющее цѣлію изгнаніе плода.

3. Поджогъ.

4. Проникновеніе въ ночное время и со взломомъ или посредствомъ влѣзанія въ чужое жилище, съ преступнымъ умысломъ; грабежъ, состоящій въ насильственномъ отнятіи съ преступною цѣлью денегъ или вещей у другаго лица, учиненномъ посредствомъ

Article 1.

Les Hautes Parties contractantes s'engagent réciproquement à se livrer à la suite de réquisitions mutuelles et conformément à leurs lois et modes de procédure respectifs, les individus qui poursuivis ou condamnés du chef de l'un des crimes et délits énumérés à l'article suivant, commis sur le territoire de l'une des parties contractantes, chercheront un asile ou seront trouvés sur le territoire de l'autre.

Artykuł 1.

Wysokie strony umowę zawierające zobowiązują się wzajemnie wydawać sobie, wskutek wzajemnych żądań i z zachowaniem ustanowionych w obudwu państwach praw i sposobu postępowania sądowego, osoby, które będąc ścigane lub skazane za wyszczególnione w następującym artykule zbrodnie i występki, popełnione na terytoryum jednego z państw umowę zawierających, szukać będą przytułku lub będą znalezione na terytoryum drugiéj strony.

Artykuł 2.

Na mocy postanowień niniejszéj konwencyi będą wydane osoby, skazane lub ścigane za popełnienie jednego z następujących przestępstw, jak również za usiłowanie popełnienia tych przestępstw i udział w nich:

1. Zabójstwo z rozmysłem i zabójstwo umyślne bez rozmysłu, albo popełnione przez nieostrożność (manslaughter).

2. Zgwałcenie i czyn występny, mający na celu spędzenie płodu.

3. Podpalenie.

4. Dostanie się w nocy z pomocą włamania lub wdrapywania się do cudzego mieszkania z występnym zamiarem („burglary“); rabunek, polegający na gwałtowném i z występnym celem owładnięciu cudzemi pieniędzmi lub rzeczami, dokonaném zapomocą gwałtu

---

Article 2.

Seront livrés en vertu des dispositions de la présente Convention, les individus condamnés ou poursuivis du chef de l'un des crimes suivants, y compris les cas de tentative et de participation:

1. Meurtre er „manslaughter“ comprenant l'homicide volontaire ou par négligence.

2. Viol et le crime de provoquer un avortement.

3. Incendie.

насилія или угрозъ; кража, если стоимость похищенныхъ денегъ или вещей болѣе трехсотъ рублей или двухсотъ долларовъ.

5. Подлогъ, разумѣя подъ таковымъ выпускъ въ обращеніе подложныхъ документовъ и поддѣлку оффиціальныхъ актовъ, исходящихъ отъ правительственныхъ установленій или отъ верховной власти.

6. Изготовленіе или выпускъ въ обращеніе фальшивой монеты или фальшивыхъ бумажныхъ денегъ, фальшивыхъ билетовъ или купоновъ государственныхъ займовъ, фальшивыхъ банковыхъ билетовъ, фальшивыхъ облигацій или вообще всякаго рода фальшивыхъ актовъ или документовъ кредитнаго оборота; поддѣлка печатей, клеймъ, штемпелей или знаковъ правительственныхъ или общественныхъ установленій и выпускъ въ обращеніе предметовъ или бумагъ, снабженныхъ такими фальшивыми печатями, клеймами, штемпелями или знаками.

7. Растрата казенныхъ или общественныхъ суммъ, учиненная должностными лицами или лицами, принявшими суммы эти на храненіе въ силу своего общественнаго положенія или занятія.

8. Растрата учиненная лицомъ или лицами, служащими по найму или получающими вознагражденіе, въ ущербъ тѣмъ, которые пользуются ихъ услугами, если сумма денегъ или стоимость вещей такимъ образомъ растраченныхъ болѣе трехсотъ рублей или двухсотъ долларовъ.

9. Морской разбой или бунтъ на суднѣ, если экипажъ или часть его завладѣла судномъ обманомъ или насиліемъ противъ капитана.

---

4. „Burglary“ consistant dans l'action de s'introduire nuitamment et avec effraction ou escalade dans l'habition d'autrui avec une intention criminelle; „robbery“ consistant dans l'enlèvement forcé et criminel, effectué sur la personne d'autrui, d'argent ou d'effets, à l'aide de violence ou d'intimidation, vol, lorsque la valeur de l'argent ou des objets volés dépasse la somme de trois cents roubles ou deux cents dollars.

5. Crime de faux, comprenant l'émission de documents falsifiés, et la contrefaçon d'actes publics du gouvernement ou de l'autorité souveraine.

6. Fabrication ou mise en circulation de fausse monnaie, ou

lub zagrożeń („robbery“); kradzież, jeżeli wartość skradzionych pieniędzy lub rzeczy przenosi trzysta rubli albo dwieście dolarów.

5. Fałsz, pod którym rozumie się wypuszczanie w obieg fałszywych dokumentów i podrabianie aktów urzędowych, pochodzących od instytucyj rządowych lub Władzy Najwyższéj.

6. Wyrabianie lub wypuszczanie w obieg monety fałszywéj albo fałszywych pieniędzy papierowych, fałszywych biletów lub kuponów pożyczek państwowych, fałszywych biletów bankowych, fałszywych obligacyj lub wogóle wszelkiego rodzaju fałszywych aktów lub dokumentów kredytowych; podrabianie pieczęci, znaków, stempli lub marek rządowych lub publicznych, oraz wypuszczanie w obieg przedmiotów lub papierów, zaopatrzonych w takie fałszywe pieczęcie, znaki, stemple lub marki.

7. Roztrwonienie funduszów skarbowych lub publicznych, popełnione przez urzędników lub osoby, które przyjęły te fundusze do zachowania, wskutek swojego stanowiska publicznego lub zajęcia.

8. Roztrwonienie, popełnione przez osobę lub osoby najęte lub otrzymujące wynagrodzenie z uszczerbkiem tych, którzy korzystają z ich usług, jeżeli suma pieniędzy lub wartość rzeczy w taki sposób roztrwonionych przenosi trzysta rubli lub dwieście dolarów.

9. Rozbój morski albo bunt na statku, jeżeli załoga lub część załogi owładnęła statkiem zapomocą podstępu lub gwałtu względem kapitana.

---

de faux papier-monnaie ou de faux titres ou coupons de la dette publique, de faux billets de banque, de fausses obligations, ou, en général, de tout faux titre ou instrument de crédit quelconque; contrefaçon de sceaux, empreintes, timbres ou marques de l'Etat et des administrations publiques et mise en circulation de pièces ainsi marquées.

7. Détournement de deniers publics commis par des officiers ou dépositaires publics.

8. Détournement commis par toute personne ou personnes employées ou salariées, au détriment de ceux qui les emploient, lorsque

10. Умышленное разрушеніе съ преступною цѣлію или покушеніе на разрушеніе съ преступною цѣлію желѣзныхъ дорогъ, поѣздовъ, судовъ, мостовъ, жилищъ, публичныхъ зданій или иныхъ строеній, если такое дѣяніе сопряжено съ опасностью для человѣческой жизни.

Статья 3.

Выдача не послѣдуетъ, если будетъ доказано, что она испрашивается съ цѣлью преслѣдовать или наказать требуемое лицо за преступленіе политическаго характера; никакое лицо не можетъ, по выдачѣ его, подлежать преслѣдованію или наказанію, ни за политическое преступленіе, совершенное до его выдачи, ни за какое либо другое преступленіе, кромѣ того, по поводу котораго выдача его состоялась; выдача не можетъ быть потребована за преступленіе, совершенное раньше дня вступленія настоящей конвенціи въ силу.

Убійство съ заранѣе обдуманнымъ намѣреніемъ или съ умысломъ, но безъ заранѣе обдуманнаго намѣренія, или по неосторожности, Государя или Главы государства или кого либо изъ членовъ ихъ семействъ, какъ равно покушеніе на эти преступленія и соучастіе въ оныхъ не будутъ считаться преступленіями политическаго характера.

---

la valeur de l'argent ou des effets ainsi détournés dépasse la somme de trois cents roubles ou deux cents dollars.

9. Piraterie ou rébellion à bord d'un navire, lorsque l'équipage ou partie de celui-ci aura pris possession du navire par fraude ou violence envers le commandant.

10. Destruction criminelle, ou tentative de destruction criminelle, de chemins de fer, trains, navires, ponts, habitations, édifices publics ou autres constructions, lorsque cet acte met en danger la vie humaine.

Article 3.

L'extradition n'aura pas lieu, lorsqu'il sera prouvé qu'elle a été

10. Umyślne zniszczenie z występnym celem lub usiłowanie zniszczenia z występnym celem dróg żelaznych, pociągów, okrętów, mostów, mieszkań, budynków publicznych i innych budowli, jeżeli czyn taki połączony jest z niebezpieczeństwem dla życia ludzkiego.

Artykuł 3.

Wydanie nie będzie miało miejsca, jeżeli będzie dowiedzione, że żąda się go w celu ścigania lub ukarania żądanéj osoby za przestępstwo mające charakter polityczny; żadna osoba wydana nie może być ani pociągana do odpowiedzialności sądowéj ani karana za przestępstwo polityczne, popełnione przed jéj wydaniem, ani za żadne inne przestępstwo, oprócz tego, zpowodu którego została wydana; wydania nie można żądać za przestępstwo, popełnione przed uprawomocnieniem się niniejszéj konwencyi.

Zabójstwo z rozmysłem albo zabójstwo umyślne bez rozmysłu lub przez nieostrożność Monarchy lub Naczelnika Państwa albo kogokolwiek z członków ich rodzin, jak również usiłowanie popełnienia tych przestępstw i udział w nich nie będą uważane za przestępstwa charakteru politycznego.

---

demandée dans le but de poursuivre ou de punir la personne réclamée pour un délit d'un caractère politique; aucun individu extradé ne pourra être poursuivi ou puni ni pour un délit politique commis antérieurement à son extradition ni pour aucun délit autre que celui pour lequel son extradition a été accordée; l'extradition ne pourra être demandée pour aucun délit commis antérieurement à la date a laquelle la présente Convention sera entrée en vigueur.

Le meurtre ou l'homicide (manslaughter) volontaire ou par négligence, du Souverain ou de Chef de l'Etat ou d'un des membres de leurs familles, y compris les cas de tentative et de participation, en seront pas réputés délits d'un caractère politique.

Статья 4.

Договаривающіяся стороны не обязаны въ силу постановленій настоящей конвенціи выдавать другъ другу своихъ собственныхъ подданныхъ или гражданъ.

Статья 5.

Если требуемое лицо состоитъ подъ судомъ въ странѣ, къ Правительству которой обращено требованіе о его выдачѣ, то этому Правительству предоставляется: или разрѣшать выдачу, или продолжать начатое судебное преслѣдованіе; причемъ однако подразумѣвается, что такая отсрочка не должна препятствовать выдачѣ бѣжавшаго лица впослѣдствіи, если только начатое судебное преслѣдованіе не возбуждено противъ него за то же самое преступленіе, по поводу котораго выдача его требовалась.

Статья 6.

Требованія о выдачѣ бѣжавшихъ лицъ, обвиняемыхъ или осужденныхъ по поводу одного изъ вышеуказанныхъ преступленій или проступковъ, предъявляются дипломатическимъ агентомъ Правительства, отъ котораго исходитъ требованіе. Въ случаѣ отсутствія означеннаго агента изъ предѣловъ страны или изъ мѣста пребыванія Правительства, эти требованія могутъ быть предъявляемы старшимъ консульскимъ агентомъ.

Article 4.

Les parties contractantes ne seront point obligées de se livrer leurs propres sujets ou citoyens en vertu des stipulations de la présente Convention.

Article 5.

Lorsque la personne réclamée aura été mise en jugement dans le pays au Gouvernement duquel la demande d'extradition est adres-

Artykuł 4.

Strony umowę zawierające nie mają obowiązku wydawania na mocy niniejszéj konwencyi swoich własnych poddanych lub obywateli.

Artykuł 5.

Jeżeli osoba, któréj wydania się żąda, będzie pod sądem w kraju, do którego rządu zwrócono żądanie wydania, to temu rządowi służy prawo: albo postanowić wydanie, albo prowadzić w dalszym ciągu proces sądowy; przyczém jednakże rozumie się, że taka zwłoka nie powinna przeszkadzać późniejszemu wydaniu osoby zbiegłéj, jeżeli tylko rozpoczęty proces sądowy nie jest jéj wytoczony za to samo przestępstwo, zpowodu którego żądano jéj wydania.

Artykuł 6.

Żądania wydania zbiegłych, oskarżonych lub skazanych za jedną z wyżéj wskazanych zbrodni lub występków, przedstawia agent dyplomatyczny Rządu, od którego wychodzi żądanie. Wrazie nieobecności tego agenta bądź to w kraju, bądź w miejscu przebywania Rządu, żądania te może przedstawiać starszy agent konsularny.

---

sée, ce Gouvernement est libre, soit d'accorder l'extradition, soit de poursuivre le procès intenté: il demeure entendu cependant que ce délai ne devra pas empêcher l'extradition ultérieure du fugitif, à moins que ce procès ne lui ait été intenté pour le même crime qui avait motivé la demande de son extradition.

Article 6.

Les demandes tendant à la remise des fugitifs, accusés ou condamnés du chef d'un des crimes ou délits ci-dessus énumérés, seront

Если лицо, коего выдача требуется, уже было осуждено за преступленіе или проступокъ, составляющій поводъ къ требованію о его выдачѣ, то къ таковому требованію должна быть приложена удостовѣренная копія рѣшенія суда, постановившаго приговоръ, съ приложеніемъ печати сего суда. Подпись судьи должна быть засвидѣтельствована подлежащимъ агентомъ исполнительной власти Правительства, заявляющаго требованіе, а оффиціальное званіе означеннаго агента, въ свою очередь, должно быть удостовѣрено дипломатическимъ или старшимъ консульскимъ агентомъ того Правительства, къ которому обращено требованіе.

Если лицо, коего выдача требуется, лишь обвиняется въ преступленіи или проступкѣ, могущемъ служить поводомъ къ его выдачѣ, то къ требованію о выдачѣ должна быть приложена удостовѣренная копія постановленія о заключеніи подъ стражу или другаго равносильнаго судебнаго документа, исходящаго отъ судьи или иного лица судебнаго вѣдомства, надлежащимъ образомъ къ тому уполномоченнаго, а также засвидѣтельствованная копія свидѣтельскихъ показаній или заявленій, сдѣланныхъ передъ означенными судьею или инымъ лицемъ судебнаго вѣдомства и указывающихъ на дѣянія, въ которыхъ бѣжавшее лицо обвиняется.

Статья 7.

По предъявленіи выданнаго Статсъ-Секретаремъ Соединенныхъ Штатовъ удостовѣренія о полученіи отъ ИМПЕРАТОРСКО-

---

faites par l'agent diplomatique du Gouvernement requérant. En cas d'absence de cet agent, soit du pays, soit du siège du Gouvernement, ces demandes pourront être faites par l'agent consulaire supérieur.

Lorsque la personne réclamée aura déjà été condamnée à raison du crime ou du délit qui a motivé la demande d'extradition, cette demande devra être accompagnée d'une expédition authentique de l'arrêt de la cour qui a prononcé la sentence, munie du sceau de cette cour. La signature du juge devra être légalisée par l'agent compétent du pouvoir éxécutif du Gouvernement requérant, dont le caractère officiel sera, à son tour, attesté par l'agent diplomatique ou l'agent consulaire supérieur du Gouvernement auquel la demande est adressée.

Jeżeli osoba, której wydania się żąda, już była skazana za zbrodnię lub występek, które spowodowały żądanie jéj wydania, to do takiego żądania powinna być dołączona poświadczona kopia wyroku sądu, opatrzona pieczęcią tegoż sądu. Podpis sędziego powinien być poświadczony przez właściwego agenta władzy wykonawczéj Rządu, który żąda wydania, a charakter urzędowy tego agenta powinien być poświadczony przez agenta dyplomatycznego lub starszego agenta konsularnego tego Rządu, do którego zwrócono żądanie.

Jeżeli osoba, której wydania się żąda, oskarżona jest tylko o zbrodnię lub występek, mogące spowodować wydanie, to do żądania wydania powinna być dołączona poświadczona kopia postanowienia o uwięzieniu lub innego odpowiadającego mu dokumentu sądowego, pochodzącego od sędziego lub innego urzędnika sądowego, w należyty sposób do tego umocowanego, tudzież poświadczona kopia zeznań świadków albo deklaracyj, uczynionych przed tym sędzią lub innym urzędnikiem sądowym i wskazujących czyny, o które się oskarża zbiegły.

Artykuł 7.

Po przedstawieniu wydanego przez Sekretarza Stanu Stanów Zjednoczonych świadectwa co do otrzymania od CESARSKIEGO

Lorsque la personne réclamée sera seulement prévenue d'un crime ou délit pouvant motiver son extradition, la demande d'extradition devra être accompagnée d'une copie authentique du mandat d'arrêt ou d'un autre document judiciaire équivalent, délivré par un juge ou un magistrat dûment autorisé à cet effet, ainsi que des dépositions ou déclarations faites devant ce juge ou magistrat et énonçant les actes dont le fugitif est prévenu.

Article 7.

Sur la présentation d'un certificat délivré par le Secrétaire d'Etat, constatant que le Gouvernement IMPÉRIAL de Russie a de-

Россійскаго Правительства требованія о предварительномъ задержаніи лица, осужденнаго или преслѣдуемаго за преступленіе или проступокъ, совершенный въ Россіи и могущій служить поводомъ къ его выдачѣ въ силу настоящей Конвенціи, и вслѣдствіе жалобы, надлежащимъ порядкомъ поданной и указывающей, что такое преступленіе или такой проступокъ дѣйствительно совершенъ, всякая судебная власть Соединенныхъ Штатовъ будетъ имѣть законное право, выдать постановленіе объ арестованіи помянутаго лица. Но если втеченіе сорока дней, считая со дня арестованія бѣжавшаго лица, не будетъ предъявлено формальнаго требованія о выдачѣ, съ приложеніемъ вышепомянутыхъ формальныхъ доказательствъ, какъ выше относительно сего постановлено, дипломатическимъ агентомъ или, за его отсутствіемъ, подлежащимъ консульскимъ агентомъ Правительства, заявляющаго требованіе о выдачѣ, то задержанное лицо будетъ освобождено изъ подъ стражи.

Съ своей стороны ИМПЕРАТОРСКО-Россійское Правительство, по требованію Правительства Соединенныхъ Штатовъ, предъявленному дипломатическимъ агентомъ Соединенныхъ Штатовъ или, за его отсутствіемъ, подлежащимъ консульскимъ агентомъ, приметъ мѣры къ предварительному задержанію лица, осужденнаго или преслѣдуемаго за преступленіе или проступокъ, совершенный въ Соединенныхъ Штатахъ и могущій служить поводомъ къ его выдачѣ. Но если втеченіе сорока дней, считая со дня арестованія бѣжавшаго лица, не будетъ предъявлено формальнаго требованія о выдачѣ, съ приложеніемъ вышеупомянутыхъ формаль-

---

mandé la mise en état d'arrestation provisoire d'une personne condamné ou poursuivie du chef d'un crime ou délit, commis en Russie et pouvant donner lieu à son extradition en vertu de la présente Convention, et sur une plainte dûment déposée et énonçant que tel crime ou délit a été ainsi commis, toute autorité judiciaire compétente des Etats-Unis aura le pouvoir légal de délivrer un mandat pour l'arrestation de cette personne. Mais si, dans l'espace de quarante jours à compter de la date de l'arrestation du fugitif, la demande formelle d'extradition, accompagnée des preuves formelles ci-dessus mentionnées n'est pas faite, ainsi qu'il est stipulé plus haut, par l'agent diplomatique du Gouvernement requérant ou, en son absence par l'agent consulaire compétent, le détenu sera mis en liberté;

Rządu Rosyjskiego żądania tymczasowego uwięzienia osoby skazanéj lub ściganéj sądownie za zbrodnię lub występek, popełnione w Rosyi i mogące spowodować wydanie na mocy niniejszéj konwencyi i wskutek skargi w należyty sposób podanéj i wskazującéj, że taka zbrodnia lub taki występek rzeczywiście zostały popełnione, wszelka władza sądowa Stanów Zjednoczonych będzie miała prawo wydać polecenie co do aresztowania téj osoby. Lecz jeżeli wciągu czterdziestu dni, licząc od dnia aresztowania zbiegłego, nie będzie przedstawione formalne żądanie wydania, z dołączeniem wyżéj wzmiankowanych formalnych dowodów, jak to wyżéj umówiono, przez agenta dyplomatycznego, lub wrazie jego nieobecności, przez właściwego agenta konsularnego Rządu, występującego z żądaniem wydania, to osoba uwięziona będzie wypuszczona na wolność.

Ze swojéj strony Rząd CESARSKI Rosyjski, na żądanie rządu Stanów Zjednoczonych, przedstawione przezagenta dyplomatycznego Stanów Zjednoczonych, albo, wrazie jego nieobecności, przez właściwego agenta konsularnego, przedsięweźmie środki w celu tymczasowego uwięzienia osoby skazanéj lub ściganéj sądownie za zbrodnię lub występek, popełnione w Stanach Zjednoczonych i mogące służyć za powód wydania. Lecz jeżeli wciągu czterdziestu dni, licząc od dnia aresztowania zbiegłego, nie będzie przedstawione formalne żądanie wydania z dołączeniem wyżéj wzmiankowanych dowodów formalnych, jak to wyżéj umówiono, przez agenta dyplomatycznego

---

et le Gouvernement IMPÉRIAL de Russie prendra, sur la demande du Gouvernement des Etats-Unis transmise par l'agent diplomatique des Etats-Unis, ou, en son absence, par l'agent consulaire compétent, des mesures pour la mise en état d'arrestation provisoire de toute personne condamnée ou poursuivie du chef d'un crime ou délit commis dans les Etats-Unis et pouvant donner lieu à son extradition. Mais si, dans l'espace de quarante jours à compter de la date de l'arrestation du fugitif, la demande formelle d'extradition, accompagnée des preuves formelles ci-dessus mentionnées, n'est pas faite, ainsi qu'il est stipulé plus haut, par l'agent diplomatique du Gouvernement requérant ou, en son absence, par l'agent consulaire compétent, le détenu sera mis en liberté.

ныхъ доказательствъ, какъ выше относительно сего постановлено, дипломатическимъ агентомъ или, за его отсутствіемъ, подлежащимъ консульскимъ агентомъ Правительства, заявляющаго требованіе о выдачѣ, то задержанное лицо будетъ освобождено изъ подъ стражи.

Статья 8.

Вещи, найденныя въ обладаніи бѣжавшаго лица, которыя служили ему для учиненія преступленія или проступки, и всѣ вещи, добытыя преступнымъ дѣяніемъ, какъ равно и всѣ другія вещественныя доказательства будутъ переданы агентомъ Правительства, заявляющаго требованіе, даже въ томъ случаѣ, если бы выдача обвиняемаго не могла состояться за смертью его или побѣгомъ. Передачѣ подлежатъ также тѣ вещи подобнаго рода, которыя обвиняемый скрылъ или оставилъ для храненія въ странѣ, гдѣ онъ укрылся, и которыя будутъ тамъ найдены впослѣдствіи. При этомъ однако третьи лица сохраняютъ свои права на вышеозначенныя вещи, которыя и подлежатъ имъ возвращенію безвозмездно по окончаніи дѣла. Такая же оговорка постановляется и относительно права Правительства, которому заявлено требованіе объ экстрадиціи, удержать у себя временно означенныя вещи, если бы въ нихъ встрѣтилась надобность при производствѣ уголовнаго дѣла, возникшаго изъ того же дѣянія, которое подало поводъ, къ сему требованію, или изъ какого либо иного правонарушенія.

Article 8.

Les objets trouvés en la possession du fugitif qui auront servi pour commettre le crime ou délit, et tous objets ou effets provenant du fait incriminé, ainsi que toute autre pièce de conviction, seront livrés aux agent du Gouvernement requérant, même dans les cas où l'extradition ne pourrait avoir lieu par suite de la mort ou de la fuite de l'inculpé. Cette remise comprendra aussi les objets appartenant à la même catégorie et que le prévenu aurait cachés ou déposés dans le pays où il s'est réfugié et qui y seraient trouvés plus tard. Sont cependant réservés les droits des tiers sur les objets

albo, wrazie jego nieobecności, przez właściwego agenta konsularnego Rządu, występującego z żądaniem wydania, to osoba uwięziona będzie wypuszczona na wolność.

Artykuł 8.

Rzeczy, znalezione w posiadaniu zbiegłego, które służyły mu do popełnienia zbrodni lub występku, i wszystkie rzeczy, otrzymane zapomocą czynu występnego, jak również wszelkie inne dowody rzeczowe, będą oddane przez agenta Rządu, występującego z żądaniem wydania, nawet w takim razie, jeżeliby wydanie oskarżonego nie mogło mieć miejsca wskutek jego śmierci lub ucieczki. Oddane będą również te rzeczy podobnego rodzaju, które oskarżony ukrył lub pozostawił w celu zachowania w kraju, gdzie się schronił, i które będą tam znalezione późniéj. Przytém jednakże osoby trzecie zachowują swoje prawa do wyżéj wzmiankowanych rzeczy, które będą im zwrócone bezpłatnie po ukończeniu sprawy. Takie samo zastrzeżenie robi się również odnośnie do prawa Rządu, do którego się zwrócono z żądaniem wydania, zatrzymać u siebie tymczasowo wzmiankowane rzeczy, jeżeliby były potrzebne przy prowadzeniu sprawy karnéj, wynikłéj z tego czynu, który spowodował żądanie wydania lub z jakiegokolwiekbądź innego.

---

sus-mentionnés, qui devront leur être rendus sans frais après la conclusion du procès. Une semblable réserve est également sipulée à l'égard du droit du Gouvernemet, auquel la demande d'extradition est adressée, de retenir provisoirement les dits objets lorsqu'ils seraient nécessaires pour l'instruction d'une affaire pénale occasionnée par la même fait qui a donné lieu à la demande ou par un autre fait quelconque.

Article 9.

Dans le cas où la personne dont l'extradition est demandée en

Статья 9.

Въ случаѣ если лицо, о выдачѣ котораго заявлено требованіе на основаніи настоящей конвенціи, было потребовано также и другимъ Правительствомъ, то оно будетъ выдано тому Правительству коего требованіе имѣетъ болѣе ранній срокъ отправленія.

Статья 10.

Расходы по арестованію, содержанію подъ стражею и пересылкѣ требуемыхъ лицъ понесетъ Правительство, предъявившее требованіе о выдачѣ.

Статья 11.

Настоящая конвенція будетъ ратификована и ратификаціи ея будутъ обмѣнены въ С.-Петербургѣ въ возможно непродолжительномъ времени.

Она вступитъ въ силу съ двадцатаго дня по обнародованіи ея порядкомъ, установленнымъ дѣйствующими въ государствахъ договаривающихся сторонъ законами. Она останется въ силѣ до истеченія шестимѣсячнаго срока со дня объявленія одной изъ договаривающихся сторонъ объ отмѣнѣ ея.

Въ удостовѣреніе чего обоюдные уполномоченные подписали настоящую конвенцію и приложили къ оной печати своихъ гербовъ.

---

vertu de la présente Convention est aussi réclamée par un autre Gouvernement, elle sera livrée au Gouvernement dont la demande aura une date plus ancienne.

Article 10.

Les dépenses causées par l'arrestation, la détention et le transport des individus réclamés, seront supportées par le Gouvernement equérant.

r

Artykuł 9.

Jeżeli wydania osoby, któréj wydania się żąda na zasadzie niniejszéj konwencyi, zażądał również inny Rząd, to osoba ta będzie wydana temu Rządowi, którego żądanie będzie nosiło datę wcześniejszą.

Artykuł 10.

Rozchody na aresztowanie, więzienie i przesyłkę żądanych osób ponosi Rząd, występujący z żądaniem wydania.

Artykuł 11.

Konwencya niniejsza będzie ratyfikowana i ratyfikacye będą wymienione w S.-Petersburgu w czasie o ile można jak najprędszym.

Konwencya stanie się prawomocną począwszy od dwudziestego dnia po jéj opublikowaniu w sposób, ustanowiony przez obowiązujące w państwach stron umowę zawierających prawa. Będzie obowiązywała do upływu sześciomiesięcznego terminu od dnia oświadczenia przez jednę ze stron umowę zawierających o jéj uchyleniu.

Na dowód czego wzajemni pełnomocnicy podpisali niniejszą konwencyę i wycisnęli na niéj pieczęcie swoje herbowe.

Article 11.

La présente Convention sera ratifiée et les ratifications en seront échangées à St.-Pétersbourg aussitôt que faire se pourra.

Elle sera éxécutoire à dater du vingtième jour après sa promulgation dans les formes prescrites par les lois en vigueur dans les territoires d'état des Parties contractantes. Elle continuera à être en vigueur jusqu'à six mois après déclaration contraire de la part de l'une des Parties contractantes.

Учинено въ двухъ экземплярахъ въ Вашингтонѣ шестнадцатаго (двадцать восьмаго) Марта тысяча восемьсотъ восемьдесятъ седьмаго года.

(подп.) Струве (М. П.) (подп.) Розенъ (М. П.)
(подп.) Байардъ (М. П.)

ПРОТОКОЛЪ КОНФЕРЕНЦІИ.

По подписаніи заключенной между ЕГО ВЕЛИЧЕСТВОМЪ ИМПЕРАТОРОМЪ Всероссійскомъ и Соединенными Штатами Сѣверной Америки конвенціи о выдачѣ преступниковъ обоюдными ихъ уполномоченными шестнадцатаго (двадцать восьмаго) Марта 1887 г. и по разсмотрѣніи оной 6 Февраля 1893 года Сенатомъ Соединенныхъ Штатовъ, изъявившимъ согласіе на ея ратификацію, съ нѣкоторыми измѣненіями, нижеподписавшіеся: князь Григорій Кантакузенъ, камергеръ, дѣйствительный статскій совѣтникъ и кавалеръ, чрезвычайный посланникъ и полномочный Министръ ЕГО ВЕЛИЧЕСТВА ИМПЕРАТОРА Всероссійскаго при Правительствѣ Соединенныхъ Штатовъ, и Вильямъ Ф. Уартонъ, исправляющій должность статсъ-секретаря Соединенныхъ Штатовъ, будучи уполномочены на сей предметъ, сего числа собрались на конференцію въ Государственномъ Департаментѣ въ Вашингтонѣ для разсмотрѣнія вышесказанныхъ измѣненій и составленія соотвѣтственнаго, равносильнаго подлинному, французскаго текста оныхъ для включенія таковаго въ помянутую конвенцію.

En foi de quoi, les plénipotentiaires respectifs ont signé la présente Convention et y ont apposé le cachet de leurs armes.

Fait en double expédition, à Washington le seize (vingt-huit) Mars, mil huit cent quatre-vingt-sept.

(signé) Struve (L. S.) (signé) Rosen (L. S.)
(signé) Bayard (L. S.)

PROTOCOL OF CONFERENCE.

A convention between HIS MAJESTY the EMPEROR of all

Sporządzono w dwóch egzemplarzach w Waszyngtonie szesnastego (dwudziestego ósmego) Marca tysiąc ośmset ośmdziesiątego siódmego roku.

(podp.) Struwe (M. P.) (podp. Rozen (M. P.)
(podp.) Bayard (M. P.)

PROTOKUŁ KONFERENCYI.

Po podpisaniu zawartéj pomiędzy NAJJAŚNIEJSZYM CESARZEM Wszechrosyjskim i Stanami Zjednoczonemi Północnéj Ameryki konwencyi o wydawaniu przestępców przez wzajemnych ich pełnomocników szesnastego (dwudziestego ósmego) Marca 1887 roku i po rozpoznaniu jéj w dniu 6 Lutego 1893 r. przez Senat Stanów Zjednoczonych, który zgodził się na jéj ratyfikacyę z niektóremi zmianami, niżéj podpisani książę Grzegorz Kantakusen, szambelan, rzeczywisty radca stanu i kawaler, nadzwyczajny poseł i pełnomocny Minister NAJJAŚNIEJSZEGO CESARZA Wszechrosyjskiego przy Rządzie Stanów Zjednoczonych i William F. Wharton, sprawujący urząd sekretarza stanu Stanów Zjednoczonych, będąc upełnomocnieni w tym celu, w dniu dzisiejszym zebrali się na konferencyę w Departamencie Państwowym w Waszyngtonie dla rozpoznania wyżéj wskazanych zmian i ułożenia odpowiedniego, równéj mocy z oryginałem, tekstu francuzkiego tychże dla włączenia ich do wzmiankowanéj konwencyi.

---

the Russias and the United States of America, for the extradition of criminals, having been signed by their respective Plenipotentiaries on the sixteenth (twenty eighth) day of March, 1887, and the Senate of the United States having, on the 6-th day of February, 1893, advised and consented to the ratification thereof, with certain amendments; the undersigned Prince Grégorie Cantacuzene, Chamberlain, Councillor of State and Chevalier, Envoy Extraordinary and Minister Plenipotentiary of HIS MAJESTY the EMPEROR of all the Russias near the Government of the United States, and William F. Wharton, Acting Secretary of State of the United States, being respectively

И по разсмотрѣніи сказанныхъ измѣненій уполномоченнымъ Россіи и заявленія имъ, что таковыя могутъ быть приняты на основаніи данныхъ ему Высочайшихъ указаній, нижеподписавшіеся съ обоюднаго согласія установили слѣдующій французскій текстъ тѣхъ статей и условій помянутой конвенціи, къ которымъ относятся означенныя измѣненія, при чемъ англійскій текстъ, для удобства, былъ прописанъ рядомъ съ французскимъ, измѣненія же, состоящія въ добавленіи или отступленіи отъ первоначальнаго текста, были, для обозначенія ихъ, подчеркнуты.

Статья 1.

Высокія договаривающіяся стороны взаимно обязуются выдавать другъ другу, по обоюдномъ предъявленіи требованій и съ соблюденіемъ установленныхъ въ обоихъ государствахъ законовъ и порядка судопроизводства, лицъ, которыя, будучи преслѣдуемы или осуждены за исчисленные въ слѣдующей статьѣ преступленія и проступки, совершенные на территоріи одной изъ договаривающихся сторонъ, укроются или будутъ найдены на территоріи другой стороны. Однако выдача имѣетъ состояться лишь въ томъ случаѣ, если наличность правонарушенія будетъ доказана такимъ образомъ, чтобы законы страны, гдѣ бѣжавшій или обвиняемый найденъ, оправдывали бы его задержаніе и преданіе суду, еслибъ преступленіе или проступокъ былъ совершенъ въ той странѣ.

---

authorized and empowered thereto, have met in conference this day at the Department of State in Washington, for the purpose of considering said amendments and framing an appropriate French equivalent text for incorporation in the said Convention.

And the said amendments having been considered and declared by the Russian Plenipotentiary to be acceptable under his Imperial instructions, the following French text of the articles and clauses of said Convention affected by said amendments was duly agreed upon by the undersigned, the English text being placed for convenience in juxtaposition with the french text and the amendments, whether by addition or by alteration, being denoted by a line drawn beneath them:

I po rozpoznaniu rzeczonych zmian przez pełnomocnika Rosyi i oświadczeniu przez niego, że zmiany te mogą być przyjęte na zasadzie udzielonych mu Najwyższych wskazówek, niżéj podpisani za obustronną zgodą ustanowili następujący tekst francuzki tych artykułów i warunków wzmiankowanéj konwencyi, do których odnoszą się wspomniane zmiany; przyczém tekst angielski, dla udogodnienia był wypisany obok francuzkiego; zaś zmiany, polegające na dodaniu lub odstąpieniu od tekstu pierwiastkowego, dla odznaczenia ich, zostały podkreślone.

Artykuł 1.

Wysokie strony umowę zawierające zobowiązują się wzajemnie wydawać jedna drugiéj, po wzajemném przedstawieniu żądań i z zachowaniem ustanowionych w obudwu państwach praw i porządku postępowania sądowego, osoby, które, będąc ścigane sądownie lub skazane za wyszczególnione w następującym artykule zbrodnie i występki, popełnione na terytoryum jednéj ze stron umowę zawierających, szukać będą przytułku lub będą znalezione na terytoryum drugiéj strony. **Wszelako wydanie będzie miało miejsce tylko w takim razie, jeżeli istnienie wykroczenia przeciwko prawu będzie dowiedzione w taki sposób, wobec którego prawa kraju, gdzie zbiegły albo oskarżony został znaleziony, usprawiedliwiałyby jego aresztowanie i oddanie pod sąd, jeżeliby zbrodnia lub występek były popełnione w tym kraju.**

Article 1.

Les Hautes Parties contractantes s'engagent réciproquement à se livrer à la suite des requisitions mutuelles et conformément à leurs lois et modes de procédure respectifs, les individus qui, poursuivis ou condamnés du chef de l'un des crimes et délits énumérés à l'article suivant, commis sur le territoire de l'une des parties contractantes, chercheront un asile ou seront trouvés sur le territoire de l'autre. **Toutefois l'extradition n'aura lieu que dans le cas ou l'existence de l'infraction sera constatée de telle manière que les lois du pays où le fugitif ou la personne poursuivie sera trouvée, justifieraient sa détention et sa mise en jugement, si le crime ou délit y avait été commis.**

Статья 2.

Въ силу постановленій настоящей конвенціи подлежатъ выдачѣ лица, осужденныя или преслѣдуемыя за совершеніе одного изъ нижеслѣдующихъ преступленій, какъ равно за покушеніе на сіи преступленія и за соучастіе въ оныхъ по соглашенію, предшествовавшему совершенію преступнаго дѣянія, въ качествѣ сообщниковъ до совершенія таковыхъ, если только такое покушеніе или соучастіе наказуемо по законамъ обѣихъ странъ.

1. Убійство съ заранѣе обдуманнымъ намѣреніемъ и съ умысломъ, но безъ заранѣе обдуманнаго намѣренія.

5. Подлогъ и выпускъ въ обращеніе подложныхъ документовъ, въ томъ числѣ оффиціальныхъ актовъ, исходящихъ отъ верховной власти или правительственныхъ установленій.

10. Умышленное или противозаконное загражденіе или разрушеніе желѣзныхъ дорогъ, сопряженное съ опасностью для человѣческой жизни.

Статья 3.
(Параграфъ 2).

Не будетъ считаться преступленіемъ политическимъ, ни дѣяніемъ, состоящимъ въ связи съ такимъ преступленіемъ, посягательство на жизнь Главы одного изъ договари-

---

Article 2.

Seront livrés en vertu des dispositions de la présente Convention, les individus condamnés ou poursuivis du chef de l'un des crimes suivants y compris les cas de tentative et de participation **comme complice antérieur au fait pourvu que cette tentative ou participation soit punissable selon la législation des deux pays.**

1. Meurtre et „manslaughter" **volontaire.**

5. **Crime de faux, ainsi que l'émission de documents falsifiés, y compris les** actes publics de Gouvernement ou de l'autorité souveraine.

Artykuł 2.

Na mocy postanowień niniejszéj konwencyi będą wydane osoby, skazane albo ścigane sądownie za popełnienie jednego z następujących przestępstw, jak również za usiłowanie popełnienia tych przestępstw i za współudział w nich w charakterze uczestników, po porozumieniu się przed ich popełnieniem, jeżeli tylko takie usiłowanie lub udział są karane podług praw obudwu krajów.

1. Zabójstwo z rozmysłem i zabójstwo umyślne bez rozmysłu.

5. Fałsz i wypuszczanie w obieg fałszywych dokumentów, a pomiędzy innemi aktów urzędowych, wychodzących od Władzy Najwyższéj lub instytucyj rządowych.

10. Umyślne lub przeciwne prawu zagrodzenie lub zniszczenie dróg żelaznych, połączone z niebezpieczeństwem dla życia ludzkiego.

Artykuł 3.
(Paragraf 2).

Nie będzie uważane za przestępstwo polityczne ani za czyn pozostający w związku z takiém przestępstwem, zamach na życie Naczelnika jednego z państw umowę zawierających

---

10. Obstruction ou destruction volontaire ou illégale de voies ferréss qui mette en danger la vie humaine.

Article 3.
(Paragraphe 2).

Ne sera pas réputé délit politique, ni fait connexe à un semblable délit, l'attentat contre la vie du chef de l'un ou de l'autre État contractant ou contre celle des membres de sa famille, lorsque cet attentat constituera soit le fait, soit la complicité, de meurtre, d'assassinat, ou d'empoisonnement.

вающихся государствъ или членовъ его семьи, если это посягательство состоитъ либо въ самомъ совершеніи убійства съ умысломъ безъ обдуманнаго заранѣе намѣренія и съ заранѣе обдуманнымъ намѣреніемъ или въ отравленіи, либо въ участіи въ такомъ преступленіи.

Статья 9.

Въ случаѣ если лицо, о выдачѣ котораго заявлено требованіе на основаніи настоящей конвенціи, было потребовано также и другимъ Правительствомъ, то оно будетъ выдано тому Правительству, коего требованіе имѣетъ болѣе раннiй срокъ отправленія, **если только то Правительство, къ которому обращено требованіе, не обязано въ силу особаго договора поступить иначе.**

Засимъ уполномоченный Россіи объявилъ, что означенныя измѣненія и соотвѣтственный французскій текстъ оныхъ, на принятіе котораго симъ изъявляется согласіе, будутъ имъ немедленно представлены его Правительству для исходатайствованія Высочайшаго утвержденія сказанной конвенціи, измѣненной Сенатомъ Соединенныхъ Штатовъ, какъ выше объяснено, и для обмѣна ратификацій оной въ С.-Петербургѣ, согласно одиннадцатой статьѣ ея.

Подписано въ двухъ экземплярахъ на англійскомъ языкѣ въ Вашингтонѣ сего третьяго Марта (девятнадцатаго Февраля по русскому календарю) 1893 года.

(подп.) Кантакузенъ (М. П.)
(подп.) Вильямъ Ф. Уартонъ (М. П.)

Article 9.

Dans le cas où la personne dont l'extradition est demandée en vertu de la présente Convention est aussi réclamée par un autre Gouvernement, elle sera livrée au Gouvernement dont la demande aura une date plus ancienne. **Pourvu que le Gouvernement auquel l'extradition est demandée ne soit tenu en vertu d'un traité d'en agir autrement.**

Whereupon the Russian Plenipotentiary stated that the said amendments and the equivalent French text thereof hereby agreed

lub członków jego rodziny, jeżeli zamach ten polega na samém popełnieniu zabójstwa umyślnego bez rozmysłu lub z rozmysłem, otruciu, albo na udziale w takiém przestępstwie.

Artykuł 9.

Jeżeli wydania osoby, któréj wydania żąda się na zasadzie niniejszéj konwencyi, zażądał również inny Rząd, to osoba ta będzie wydana temu Rządowi, którego żądanie nosi datę wcześniejszą; **byleby tylko Rząd, do którego zwrócono żądanie wydania, nie był obowiązany na zasadzie innéj umowy postąpić inaczéj.**

Następnie pełnomocnik Rosyi oświadczył, że wzmiankowane zmiany i odpowiedni tekst francuzki tychże, na którego przyjęcie niniejszém wyraża się zgodę, będą bezzwłocznie przedstawione jego Rządowi dla wyjednania Najwyższego zatwierdzenia rzeczonéj konwencyi, zmienionéj przez Senat Stanów Zjednoczonych, jak to wyżéj objaśniono, i dla wymiany ratyfikacyj téjże w S.-Petersburgu, zgodnie z jedenastym jéj artykułem.

Podpisano w dwóch egzemplarzach w języku angielskim w Waszyngtonie d. trzeciego Marca (dziewiętnastego Lutego podług kalendarza russkiego) 1893 roku.

(podp.) Kantakuzen. (M. P.)
(podp.) F. Wharton. (M. P.)

---

upon would be forthwith transmitted by him to his Government to the end that the said Convention as so amended by the Senate of the United States, should receive the IMPERIAL sanction and the ratifications thereof be exchanged at St. Petersbourg, as provided by the eleventh article thereof.

Signed in duplicate in the English language, in the City of Washington, this third day of March (nineteenth day of February according to the Russian Calendar) 1893.

(sign.) Cantacuzene. (L. S.)
(sign.) William F. Wharton. (L. S.)

Того ради по довольномъ разсмотрѣніи сей конвенціи и протокола, Мы признали оные за благо, подтвердили и ратификовали, яко же симъ за благо пріемлемъ, подтверждаемъ и ратификуемъ во всемъ ихъ содержаніи, обѣщая ИМПЕРАТОРСКИМЪ НАШИМЪ Словомъ за НАСЪ, Наслѣдниковъ и Преемниковъ НАШИХЪ, что все въ помянутой конвенціи и протоколѣ постановленное, соблюдаемо и исполняемо будетъ ненарушимо. Во удостовѣреніе чего Мы сію НАШУ ИМПЕРАТОРСКУЮ Ратификацію Собственноручно подписавъ, повелѣли утвердить Государственною НАШЕЮ печатью. Дана въ Ливадіи Апрѣля четвертаго дня, въ лѣто отъ Рождества Христова тысяча восемьсотъ девяносто третье, Царствованія же НАШЕГО въ тринадцатое.

На подлинномъ Собственною ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА рукою написано:

„*АЛЕКСАНДРЪ*".

(М. П.)

(Контрасигнировалъ): Управляющій Министерствомъ Иностранныхъ Дѣлъ Шишкинъ.

(С. У. и Р. П. 1893 г. Іюня 30-го № 92 § 777).

A ces causes, après avoir suffisamment examiné cette Convention et ce protocole, NOUS les avons agréés, confirmés et ratifiés, comme par les présentes NOUS les agréons, confirmons et ratifions dans toute leur teneur, en promettant sur NOTRE parole IMPÉRIALE pour NOUS, NOS Héritiers et Successeurs que tout ce qui a été stipulé dans cette Convention et ce protocole sera observé et exécuté inviolablement. En foi de quoi NOUS avons signé de NOTRE propre main la présente Ratification IMPÉRIALE et y avons fait apposer le sceau de NOTRE Empire. Fait à Livadia le quatre Avril

Z tych przyczyn po dokładném rozpoznaniu niniejszéj konwencyi i protokułu, uznaliśmy ją za dobrą, potwierdziliśmy i ratyfikowaliśmy; jakoż za dobrą przyjmujemy, potwierdzamy i ratyfikujemy w całéj jéj osnowie; przyrzekając NASZÉM CESARSKIÉM Słowem za NAS, Spadkobierców i Następców NASZYCH, że wszystko, co w téj konwencyi i protokule jest postanowione, będzie niezachwianie przestrzegane i wykonywane. Na dowód czego tę NASZĄ CESARSKĄ Ratyfikacyę Własnoręcznie podpisawszy, Rozkazaliśmy stwierdzić pieczęcią NASZĄ Państwową. Dana w Liwadyi czternastego Kwietnia, roku od Narodzenia Chrystusa Pana tysiącznego ośmsetnego dziewięćdziesiątego trzeciego, a panowania NASZEGO trzynastego.

Na orginale własną JEGO CESARSKIÉJ MOŚCI ręką podpisano:

„*ALEXANDER*".

(M. P.)

(Kontrasygnował): Zarządzający Ministeryum Spraw Zagranicznych Szyszkin.

(Data publikacyi: 30 Czerwca).

---

de l'an de grâce mil huit cent quatre-vingt-treize et de NOTRE règne la treizième année.

L'original est signé de la propre main de SA MAJESTÉ l'EMPEREUR, ainsi:

„*ALEXANDRE*".

(L. S.)

(Contresigné): Le Gérant le Ministère des Affaires Etrangères Chichkine.

СПИСОКЪ

Постановленіямъ и распоряженіямъ Правительства

за

ПЕРВОЕ ПОЛУГОДІЕ

1893 г.

SPIS

Postanowień i rozporządzeń Rządu

ZA

PÓŁROCZE PIERWSZE

1893 r.

№ Стр.

На подлинномъ Собственною ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА рукою начертано:

„Быть по сему".

Въ Москвѣ, 14-го Мая 1893 года.

Na oryginale Własną JEGO CESARSKIÉJ MOŚCI ręką nakreślono:

„Ma być podług tego."

W Moskwie, 14 Maja 1893 r.

ВѢДОМОСТЬ ОКЛАДОВЪ государственнаго квартирнаго налога.

WYKAZ NORM podatku państwowego od mieszkań.

Разряды. Kategorye.	Наемная цѣна квартиръ. Cena najmu mieszkań.							Оклады налога. Normy podatku. Руб. Rub.	к. k.
	*Б. Въ городахъ II класса *). В. W miastach II klasy *).*								
1	Отъ	Od	225	до	do	270	руб.	3	50
2	Свыше	Ponad	270	—		360	rub.	6	—
3	—	—	360	—		450	—	8	—
4	—	—	450	—		540	—	11	—
5	—	—	540	—		630	—	14	—
6	—	—	630	—		720	—	17	—
7	—	—	720	—		810	—	21	—
8	—	—	810	—		900	—	25	—
9	—	—	900	—		1000	—	29	—
10	—	—	1000	—		1100	—	33	—

*) Вѣдомость окладовъ налога въ городахъ I класса касается только С.-Петербурга и Москвы. *Прим. издателя.*

*) Wykaz norm podatku w miastach I klasy dotyczy tylko Petersburga i Moskwy. *Przyp. wydawcy.*

11	Свыше	Ponad	1100	до	do	1200	руб.	37	—
12	—	—	1200	—		1300	rub.	41	—
13	—	—	1300	—		1400	—	46	—
14	—	—	1400	—		1500	—	52	—
15	—	—	1500	—		1600	—	58	—
16	—	—	1600	—		1700	—	64	—
17	—	—	1700	—		1800	—	71	—
18	—	—	1800	—		1900	—	79	—
19	—	—	1900	—		2000	—	86	—
20	—	—	2000	—		2100	—	95	—
21	—	—	2100	—		2200	—	103	—
22	—	—	2200	—		2300	—	112	—
23	—	—	2300	—		2400	—	122	—
24	—	—	2400	—		2500	—	132	—
25	—	—	2500	—		2600	—	143	—
26	—	—	2600	—		2700	—	154	—
27	—	—	2700	—		2900	—	165	—
28	—	—	2900	—		3100	—	181	—
29	—	—	3100	—		3300	—	201	—
30	—	—	3300	—		3500	—	225	—
31	—	—	3500	—		3700	—	253	—
32	—	—	3700	—		3900	—	285	—
33	—	—	3900	—		4100	—	320	—
34	—	—	4100	—		4300	—	360	—
35	—	—	4300	—		4500	—	403	—
36	—	—	4500	руб. rub.	. . . . .			10% съ цѣны квартиры. od ceny mieszkania.	

B. Въ городахъ и поселеніяхъ III класса.
C. W miastach i osadach III klasy.

1	Отъ	Od	150	до	do	180	руб.	2	50
2	Свыше	Ponad	180	—		240	rub.	4	—
3	—	—	240	—		300	—	5	50
4	—	—	300	—		360	—	7	—
5	—	—	360	—		420	—	9	—
6	—	—	420	—		480	—	11	50
7	—	—	480	—		540	—	14	—
8	—	—	540	—		600	—	16	50
9	—	—	600	—		700	—	19	—
10	—	—	700	—		800	—	23	—
11	—	—	800	—		900	—	28	—
12	—	—	900	—		1000	—	33	—
13	—	—	1000	—		1100	—	39	—
14	—	—	1100	—		1200	—	46	—
15	—	—	1200	—		1300	—	53	—
16	—	—	1300	—		1400	—	61	—

17	Свыше	Ponad	1400	до do	1500	руб.	70	—
18	—	—	1500	—	1600	rub.	79	—
19	—	—	1600	—	1700	—	89	—
20	—	—	1700	—	1800	—	100	—
21	—	—	1800	—	2000	—	111	—
22	—	—	2000	—	2200	—	129	—
23	—	—	2200	—	2400	—	152	—
24	—	—	2400	—	2600	—	181	—
25	—	—	2600	—	2800	—	215	—
26	—	—	2800	—	3000	—	255	—
27	—	—	3000	руб. rub.	. . . . .		10% съ цѣны квартиры. od ceny mieszkania.	

Г. Въ городахъ и поселенiяхъ IV класса.
D. W miastach i osadach IV klasy.

1	Отъ	Od	120	до do	144	руб.	2	—
2	Свыше	Ponad	144	—	192	rub.	3	—
3	—	—	192	—	240	—	4	50
4	—	—	240	—	288	—	6	—
5	—	—	288	—	336	—	7	50
6	—	—	336	—	384	—	9	—
7	—	—	384	—	432	—	11	—
8	—	—	432	—	480	—	13	—
9	—	—	480	—	500	—	15	50
10	—	—	500	—	600	—	16	50
11	—	—	600	—	700	—	21	—
12	—	—	700	—	800	—	26	—
13	—	—	800	—	900	—	31	—
14	—	—	900	—	1000	—	38	—
15	—	—	1000	—	1100	—	46	—
16	—	—	1100	—	1200	—	54	—
17	—	—	1200	—	1300	—	63	—
18	—	—	1300	—	1400	—	73	—
19	—	—	1400	—	1500	—	84	—
20	—	—	1500	—	1600	—	96	—
21	—	—	1600	—	1700	—	109	—
22	—	—	1700	—	1800	—	122	—
23	—	—	1800	—	1900	—	136	—
24	—	—	1900	—	2000	—	152	—
25	—	—	2000	—	2100	—	168	—
26	—	—	2100	—	2200	—	184	—
27	—	—	2200	—	2300	—	202	—
28	—	—	2300	—	2400	—	221	—
29	—	—	2400	руб. rub.	. . . . .		10% съ цѣны квартиры. od ceny mieszkania.	

Д. Въ городахъ и поселеніяхъ V класса.

E. W miastach i osadach V klasy.

1	Отъ	Od	60	до do	72	руб.	1	—
2	Свыше	Ponad	72	—	96	rub.	1	50
3	—	—	96	—	120	—	2	—
4	—	—	120	—	144	—	3	—
5	—	—	144	—	168	—	3	50
6	—	—	168	—	192	—	4	50
7	—	—	192	—	216	—	5	50
8	—	—	216	—	240	—	6	50
9	—	—	240	—	300	—	8	—
10	—	—	300	—	400	—	11	—
11	—	—	400	—	500	—	16	—
12	—	—	500	—	600	—	23	—
13	—	—	600	—	700	—	32	—
14	—	—	700	—	800	—	42	—
15	—	—	800	—	900	—	54	—
16	—	—	900	—	1000	—	68	—
17	—	—	1000	—	1100	—	84	—
18	—	—	1100	—	1200	—	101	—
19	—	—	1200	руб. rub.	. . . . .		10%	съ цѣны квартиры. od ceny mieszkania.

Подписалъ:
Предсѣдатель Государственнаго Совѣта *МИХАИЛЪ*.

Podpisał:
Prezes Rady Państwa *MICHAŁ*.

Русскій таможенный тарифъ 11 Іюня 1891 г.
Rosyjska taryfa celna z d. 11-go Czerwca 1891 roku.
Tarif des douanes russe du 11 Juin 1891.

Статьи таможеннаго тарифа. Pozycye taryfy celnéj. §§ du tarif des douanes.	Размѣръ обложенія. Wysokość cła. Unités.				Размѣръ обложенія. Wysokość cła. Unités.			
	Общій тарифъ. Taryfa ogólna. Tarif général.				Конвенціонный тарифъ. Taryfa konwencyjna. Tarif conventionnel.			
	Единица обложенія. Opodatkowanie. Base.	Пошлины. Cła. Droits.			Пошлины. Cła. Droits.			
		Руб. Rub. Rbls.	Кор. коп. Copecs.	Франки. Franki. francs.	Пониженіе. Obniżenie. Réduction	Руб. Rub. Rbls.	Коп. kop. Copecs.	Франки. Franki. francs.
§ 13.	par poud par 100 kil.	5	—	122,10	15%	4	25	103,785
§ 24 alinéa 1.	par poud brut. par 100 kil.	9	60	234,43	15%	8	16	199,266
§ 27 alinéa 1.	par poud brut. p. 100 k.	12	—	293 04	10%	10	80	263,736
§ 27 alinéa 2.	par bouteille	1	—	4,00	15%	—	85	3,40
§ 28 alinéa 2.	ditto	—	45	1,80	15%	—	38	1,52
§ 28 alinéa 3.	ditto	1	40	5,60	15%	1	19	4,76

§ 32.	par bouteille	—	04	0,16	10%	—	03½	0,14
§ 35.	p. poud p. 100 k.	6	—	146,51	10%	5	40	131,859
§ 37 alinéa 2.	p. poud brut. p. 100 k.	5	—	122,10	15%	4	25	103,785
§ 55 alinéa 2.	p. poud p. 100 k.	15	—	366,29	15%	12	75	311,346
§ 55 alinéa 4.	p. poud p. 100 k.	8	50	207,56	15%	7	22	176,28
§ 57 ex alinéa 2.	p. livre p. kilo	2	—	19,53	15%	1	70	16,60
§ 57 ex alinéa 3.	p. livre p. kilo	3	—	29,30	15%	2	55	24,905
§ 61 ex alinéa 3.	p. poud p. kilo	6	—	146,51	25%	4	50	109,882
§ 65 ex alinéa 4.	p. poud p. 100 k.	—	10	2,44	10%	—	09	2,196
§ 75 alinéa 2.	p. poud p. 100 k.	1	40	34,18	10%	1	26	30,762
§ 76 ex alinéa 1.	p. poud p. 100 k.	5	30	129,42	25%	3	97	96,96
§ 112.	p. p. brut. p. 100 k.	2	40	58,60	25%	1	80	43,95
§ 113.	p. p. brut. p. 100 k.	20	—	488,40	20%	16	—	390,72
§ 117 alinéa 1.	p. poud p. 100 k.	2	20	53,72	10%	1	98	48,348
§ 118.	p. poud p. 100 k.	5	30	129,42	10%	4	77	116,478

§ 119 alinéa 1.	par poud p. 100 k.	16	—	390,71	15%	13	60	332,103
§ 119 alinéa 2.	p. p. brut. p. 100 k.	35	—	854,70	15%	29	75	726,495
§ 147 alinéa 1.	par poud p. 100 k.	—	50	12,21	10%	—	45	10,389
§ 147 alinéa 2.	par poud p. 100 k.	1	—	24,42	10%	—	90	21,978
§ 149 alinéa 2.	par poud p. 100 k.	16	—	390,71	10%	14	40	351,639
§ 150 alinéa 1.	par poud p. 100 k.	—	75	18,31	10%	—	68	16,604
§ 150 alinéa 3.	par poud p. 100 k.	1	70	41,51	10%	1	53	37,359
§ 153 alinéa 1.	par poud p. 100 k.	1	70	41,51	10%	1	53	37,359
§ 153 alinéa 2.	par poud p. 100 k.	2	70	65,94	10%	2	43	59,346
§ 156 b. alin. 1.	par poud p. 100 k.	4	40	107,44	20%	3	52	85,952
§ 156 alinéa 3.	par poud p. 100 k.	2	70	65,94	10%	2	43	59,346
§ 160.	par poud p. 100 k.	1	40	34,18	15%	1	19	29,053
§ 161.	par poud p. 100 k.	1	40	34,18	15%	1	19	29,053
§ 167 alinéa 2.	par poud p. 100 k.	1	70	41,51	10%	1	53	37,359
§ 167 alinéa 4.	par poud p. 100 k.	—	70	17,09	25%	—	52	12,696

§ 169.	par poud p. 100 k.	8	—	195,36	15%	6	80	166,056
§ 172 alinéa 2.	par piéce	80	—	320,00	20%	64	—	256,00
§ 172 alinéa 4.	par livre par kilog.	—	20	1,95	20%	—	16	1,56
§ 177 alinéa 6.	par poud p. 100 k.	10	60	258,84	10%	9	54	232,956
§ 199, b.	par livre par kilog.	1	50	14,64	20%	1	20	11,712
§ 205 alinéa 1, Subdiv. b.	par livre par kilog.	3	—	29,30	10%	2	70	26,37
§ 205 alinéa 1, Subdiv. c.	par livre par kilog.	1	—	9,76	20%	—	80	7.808
§ 205 alinéa 2. Subdiv. a.	par livre par kilog.	3	—	29,30	10%	2	70	26,37
§ 205 alinéa 2. Subdiv. b.	par livre par kilog.	1	—	9,76	20%	—	80	7,808
§ 207 alinéa 1.	par livre par kilog.	7	50	73,20	10%	6	75	65,88
§ 209 alinéa 7.	par livre par kilog.	18	—	175,68	15%	15	30	149,328
§ 210 alinéa 1.	par piéce	1	20	4,80	25%	—	90	3,60
§ 213.	par livre brut. par kilog.	8	—	78,08	15%	6	80	66,368
§ 213, remarque 1.	par livre brut. par kilog.	4	—	39,04	15%	3	40	33,184

§ 215 alinéa 1.	par livre brut. par kilog.	2	—	19,53	10%	1	80	17,577
§ 215 alinéa 2.	par livre brut. par kilog.	—	50	4,88	20%	—	40	3,904

S.-Pétersbourg le 19 Juin (1 Juillet) 1893.

(L. S.) signé Serge Witte. (L. S.) signé G. de Montebello.
(L. S.) signé N. Chichkine.